

brown

book

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200979

UNIVERSAL
LIBRARY

ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯ ಎರಡಿತ
ಶ್ರೀಮತ್ ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯ.

[ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಅರ್ಥ, ತಾತ್ಪರ್ಯ, ನಿರೀಕ್ಷಾರ್ಥ ಸಹಿತ.

Part 1.

ಪ್ರಕಾಶಕರು
ಎಂ. ಮೂರ್ತಿರಾವ್,
"ಶ್ರೀಪಂಚಮಾ" ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು.

[ಬೆರೆ ರೂ. ೨.

ಶ್ರೀ
ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ
ನಿರ್ಣಯ

|| ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ ||
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ||

ನರಸಿಂಹೋಖಿಲಾಜ್ಞಾನ ಸುತಧ್ವಂಸ ದಿವಾಕರಃ	
ಜಯತ್ಯ ಮಿತಸದ್-ಜ್ಞಾನ ಸುಖ ಶಕ್ತಿ ಪಯೋನಿಧಿಃ	೧
ಅಭ್ರಮಂ ಭಂಗರಹಿತಮಜದಂ ವಿಮಲಂ ಸದಾ	
ಅನಂದತೀರ್ಥಮಶುಲಂ ಭವೀತಾಪ ಶ್ರಯಾಪಹಂ	೨

ಶ್ರೀ ನಾದಿರಾಜ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ
ಹರಿಃ ಓಂ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಓಂ ನಮೋನಾರಾಯಣಾಯ || ಓಂ || ನಾರಾಯಣಾಯ ಪರಿ
ಪೂರ್ಣಗುಣಾರ್ಣವಾಯ ವಿಶ್ವೋದಯ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯೋನ್ನಯತಿ
ಪ್ರದಾಯ || ಜ್ಞಾನಪ್ರದಾಯವಿಬುಧಾಸುರಸೌಖ್ಯದುಃಖಸತ್ಕಾರ
ಣಾಯವಿತತಾಯ ನಮೋನಮಸ್ತೇ || ೧ ||

ಅರ್ಥ.—ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುಣಾರ್ಣವಾಯ, ಪರಿತಃ=ಎಲ್ಲಾ ದೇಶ
ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪೂರ್ಣ=ಪೂರ್ಣಗಳಾದ, ಗುಣ=ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ
ಗುಣಗಳಿಗೆ, ಅರ್ಣವಾಯ=ಸಮುದ್ರವ್ರಾಯನಾದ, ವಿಶ್ವೋದಯ ಸ್ಥಿತಿ
ಲಯೋನ್ನಯತಿಪ್ರದಾಯ, ವಿಶ್ವ=ಸರ್ವಜಗತ್ತಿಗೆ, ಉದಯ=ಉತ್ಪತ್ತಿ,
ಸ್ಥಿತಿ=ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಲಯ=ನಾಶ, ಉನ್ನಯತಿ=ತತ್ಪ್ರಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ

ಇದ್ದು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತಿಗೂ ಪ್ರೇರಣೆಯು, ಇವುಗಳನ್ನು, ಪ್ರದಾಯ=ಕೊಡುವ, ಜ್ಞಾನಪ್ರದಾಯ, ಜ್ಞಾನ=ಸಮ್ಯಕ್ ಚ್ಛಾನವಶ್ಯ, ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಮಿಶ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು, (ತತ್ತದ್ಯೋಗ್ಯಚೇತನರಿಗೆ) ಪ್ರದಾಯ=ಕೊಡುವ, ವಿಬುಧಾಸುರ ಸೌಖ್ಯದುಃಖಸತ್ತಾರಣಾಯ, ವಿಬುಧ=ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ಅಸುರ=ದೈತ್ಯರಿಗೂ, ಸೌಖ್ಯ=ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು, ದುಃಖ=ತಮಸ್ಸನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಸತ್ತಾರಣಾಯ=ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣನಾದ, ವಿತತಾಯ=ವಿಶೇಷಾಕಾರದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ, ಸಾರಾಯಣಾಯ=ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾದ, ತೇ=ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ ಸಿನಗೆ, ನಮೋ ನಮಃ=ನಮಸ್ಕಾರವು ನಮಸ್ಕಾರವು (ಆದರದಿಂದ ದ್ವಿರುಕ್ತಿಯು).

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಬಾದರಾಯಣ ಪ್ರಣೀತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರಗಳಂತೆ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತವು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವು. ಇದು ಗೂಢಾರ್ಥಗಳುಳ್ಳ ತತ್ವೋಪದೇಶಕ ಕಥೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಗ್ರಂಥವು. ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮ ಮೋಕ್ಷಾಖ್ಯಾ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಚತುಷ್ಟಯಸಂಪಾದಕನಾದ ಉಸಾಯಾವೃತಗಳನ್ನು ಮಳೆಗರಿಯುವ ಗ್ರಂಥರತ್ನವಾದಕಾರಣ 'ಭುಕ್ತಿವಿಮುಕ್ತೀ ಭಾರತತಃ' ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. 'ಭಾರತವು ಅತಿ ಪಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಪ್ರಮೇಯ ಭೂಯಿಷ್ಟದಿಂದ ಭಾರವತ್ತಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸಂಕ್ಷೇಪತಃ ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ತತ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.' ಎಂದು ಶ್ರೀಮದಾನಂದ ತೀರ್ಥರು ವೇದವ್ಯಾಸರ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ, ಎರಡನೇ ಆವರ್ತಿ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿರಲು ವೇದವ್ಯಾಸರು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತರು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ, ಆನಂದತೀರ್ಥರು ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದಿಂದ ಉಡುಪಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಆನಂದತೀರ್ಥರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನು ವಿಶೇಷ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವರಿಗೆ ವಿಘ್ನವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹರಿಮಹಿಮೆ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನಾದಿಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರು ಗ್ರಂಥಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲೂ, ಪೂರ್ವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂ

ತಲೂ, ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರು ಮಂಗಳಾಚರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹರಿಮಹಿ
 ನೆಯನ್ನು ಹೇಳಬಾರವೆಂತಲೂ, ತಾವೂ ಮಂಗಳಾಚರಣೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ
 ರುತ್ತಾರೆ. ಸಿತ್ಯಾಸುರೋಕ್ಷಿಗಳಾದ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತೋರುತ್ತಿ
 ಹನಾದ್ದರಿಂದಲೇ, "ತೆ," ನಮೋನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಅದರದಿಂದ
 ದ್ವಿರುಕ್ತಿ ಇರುತ್ತೆ. ನಾರಾಯಣನ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿಯದೆ, ನಮಸ್ಕರಿಸಲು
 ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣ ಶಬ್ದವು ಕೇವಲ ಸಾಂಕೇತಿಕವಲ್ಲ,
 ಪಿಶಿಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರತಿಸಾದಕವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಅರ್ಥ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ "ಪರಿಷ್ಕಾ
 ಣಗುಣಾರ್ಣವಾಯ" ಎಂದು ಸ್ತುತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೋಷ
 ವಿರುವುದಾದದ್ದು, ನಾರಾಃ ಗುಣಾಃ; ಅವುಗಳಿಗೆ, ಅಯನ=ಆಶ್ರಯನೆಂಬ
 ವುದರಿಂದ ಪಿಶಿಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರತಿಸಾದಕವಾಯಿತು. ಇಂಥವನಿಗೆ ಏನು ಲಕ್ಷಣ
 ವೆಂದರೆ, ಆಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಪಾಲನೆ
 ಸಂಹಾರ, ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಸೃಷ್ಟಿ ಅಂದರೆ (೧)
 ಕೆಲವು ಜಡಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು,
 (೨) ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ದೇಹಸಂಬಂಧವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು, (೩) ನಿತ್ಯ
 ವಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಜಡಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಉಪಚಯವನ್ನು (ಅಭಿವೃದ್ಧಿ)
 ಕೊಡುವುದು, (೪) ಕೆಲವು ಜೀವರಿಗೆ ಪರಾಧೀನ ವಿಶೇಷಾವ್ಯಾಪ್ತಿಯು
 (ಇದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ದೇವಿಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ), ಅದರೆ ಸಕಲ ಜೀವರೂ ಪರಾಧೀ
 ನರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅಂತು ಸೃಷ್ಟಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರ. ಇದರಂತೆ
 ಲಯವೂ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ
 ಉಂಟು, ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನೂ
 ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಅನ್ಯಥಾ
 ಜ್ಞಾನ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಕಲ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂಧನೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.
 (ಅಂದರೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನೋಕ್ಷ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ತಮಸ್ಸು) ಇಂತಹ ಸ್ವಾಮಿ ಸೃ
 ಷ್ಟ್ಯಾದ್ಯಷ್ಟಕರ್ತೃ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಸರ್ವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇರು
 ವನು. ಪೂಜ್ಯರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿರುವಾಗ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಏನು
 ಕಾರಣ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಲ್ಲಿ, ದೋಷವಿರೋಧವಾದ ಗುಣಗಳಿಗೆ
 ಆಶ್ರಯನಾದ ಕಾರಣ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ನಮ

ಸ್ವಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳು ಗುಣಬದ್ಧರು. ನಾರಾಯಣನು ಸತ್ವಾದಿಗುಣರಹಿತ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಆಸೀದುದಾರಗುಣವಾರಿಧಿಪ್ರಮೇಯೋ | ನಾರಾಯಣಃಪರತಮಃಪರಮಾತ್ಮಏಕಃ||ಸಂಶಾಂತಸಂವಿದಖಿಲಂ ಜಠರೇನಿಧಾಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಭುಜಾಂತರಗತಃ ಸ್ವರತೋಪಿಚಾಗ್ನಿ || ೨ ||

ಅರ್ಥ.-ಆಗ್ರೇ=ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ (ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಉದಾರಗುಣವಾರಿಧಿಃ ; ಉದಾರ=ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ, ಗುಣ=ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿಗುಣಗಳಿಗೆ, ವಾರಿಧಿಃ=ಸಮುದ್ರಪ್ರಾಯನಾಗಿರುವ, ಅಪ್ರಮೇಯಃ=ತಿಳಿಯಲು ಅಶಕ್ಯನಾದ, ಪರಮಾತ್=ಲಕ್ಷ್ಮೀಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಪರಮಃ=ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾದ, ಏಕಃ=ಸ್ವಗತಭೇದವಿವರ್ಜಿತನಾದ, ಸಂಶಾಂತಸಂವಿತ್=ಸಂಶಾಂತ=ಲೀನವಾದ, ಸಂವಿತ್=ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ, ಅಖಿಲಂ=ಚೇತನಾಚೇತನವಾದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು, ಜಠರೆ=ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ, ನಿಧಾಯ=ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸ್ವರತೋಪಿ=ಸ್ವರಮುಖನಾದರೂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಭುಜಾಂತರಗತಃ=ತನ್ನ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡ (ಸಃ=ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ) ನಾರಾಯಣ=ನಾರಾಯಣನು, ಆಸೀತ್=ಇದ್ದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮಂಗಳಾಚರಣದಿಂದಲೆ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವೂ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಮುಂದಿನ ಗ್ರಂಥವು ಏತಕ್ಕೇಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬಂದರೆ, ದೇವತೆಗಳ ತಾರತಮ್ಯವು ಸೃಷ್ಟಿ ಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲವೂ ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಉತ್ತಮತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವು. ಆದುದರಿಂದ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಯ ಮುಂಚೆ ಹೇಗಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು (ಕಾರಣವು ಕಾರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಇರುವುದು) ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನೊಬ್ಬನೆ ಇರುತ್ತಾನೆಂಬುದು ' ಆತ್ಮಾನಾ ಇದಮೇಕ ಏವಾಗ್ರ ಆಸೀತ್, ನಾನ್ಯತ್ಕಿಂಚನ ಮಿಷತ್ ' ಎಂದು ಐತರೇಯ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ದೇವರು ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಅನೇಕ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಗುಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವನು. ಆತನನ್ನು ಸಮಗ್ರ

ವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ರವಾಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಆತನು ಚೇತನಾ ಚೇತನ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ನಿಯಾಸಕನು. ಆತನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಿಕಾರಾದಿಗಳಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಿಕಾರವುಂಟು. ಇವರುಗಳ ಜ್ಞಾನವು ನಾರಾಯಣನ ವಶದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಭುಜಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ರಮಿಸುವನು. ಸ್ವರಮಣನಾದರೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೆ ಸುಖ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಶ್ರೋತವ್ಯಂ ಜಗತ್ಸದಮಂದಸಾಂದ್ರಸ್ವಾನಂದತುಷ್ಟವಪುಷೋ
 ಪಿ ರಮಾರಮಸ್ಯ || ಭೂತ್ಯೈ ನಿಜಾಶ್ರಿತಜನಸ್ಯ ಹಿಸ್ಯಜ್ಯಸ್ವಪ್ನಾವೀಕ್ಷ್ಯಾ
 ಬಭೂವಪರನಾಮನಿಮೇಷಕಾಂತೇ ||೩||

ಅರ್ಥ. — ಪಂನಾಮನಿಮೇಷಕಾಂತೇ = ಪರನಾಮ - (ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಒಂದು ನೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸರನೆಂದು ಹೆಸರು) ಪರನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಒಂದುನೂರು ವರ್ಷವು ದೇವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ ರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯುವುದೆಂದು ಉಪಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅನಾದ್ಯಂತನಾದ ದೇವರಿಗೆ ಆಯುರ್ಗಣನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮೇಷಕ = ರೆಪ್ಪೆ ಹಾಕುವುದರ, ಅಂತೇ = ಕಡೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಳಯದ ನೂರುವರ್ಷದ ಕಡೆಯ ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ವರ್ಷವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು) ಉದರಸ್ಥ ಜಗತ್ಸ = ಉದರಸ್ಥ = ಉದರದಲ್ಲಿರುವ ಜಗತ್ತು ಉಳ್ಳ, ಸದಮಂದಸಾಂದ್ರಸ್ವಾನಂದತುಷ್ಟವಪುಷಃ = ಸತ್ - ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾದ, ಅಮಂದಪೂರ್ಣವಾದ, ಸಾಂದ್ರ = ನಿಬಿಡವಾದ, ಸ್ವಾನಂದ = ಸ್ವರೂಪಾನಂದದಿಂದಲೇ, ತುಷ್ಟ = ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ, ವಪುಷಃ = ದೇಹವುಳ್ಳ, ರಮಾರಮಸ್ಯ = ರಮಾ = ರಮಾದೇವಿಯರಿಗೆ, ರಮಸ್ಯ = ರಮಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ, ತಸ್ಯ = ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ, ನಿಜಾಶ್ರಿತಜನಸ್ಯ = ನಿಜ = ತನ್ನನ್ನು, ಆಶ್ರಿತ = ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ, ಜನಸ್ಯ = ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ, ಭೂತ್ಯೈ = ವೋಕ್ಷ್ಯಾದಿ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ, ಸ್ಯಜ್ಯಸ್ವಪ್ನಾ = ಈ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬರುವವರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಈಕ್ಷ್ಯಾ = ಅಪೇಕ್ಷೆಯು, ಬಭೂವ = ಆಯಿತು, ಹಿ = ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಇಂತಹ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸತಿಯು ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಿದರೆಂದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉದಂದಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬರುವ ಲಿಂಗದೇಹ ಸಹಿತರಾದ ಜೀವರಿಗೆ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ ಕೊಟ್ಟು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ನೂರು ವರ್ಷದ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಕಡೆಯ ಹನ್ನೆರಡಾವರೆ ವರ್ಷಗಳ ಒಳಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ಇಚ್ಛೆಮಾಡಿದನು. ಲಿಂಗಭಂಗ ಉಳ್ಳಂಥಾ ಮುಕ್ತರಿಗೂ ಪ್ರಾಪ್ತ ತನುಸ್ಕರಿಗೂ ಸ್ಥೂಲದೇಹ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಲಿಂಗದೇಹ ಉಳ್ಳ ತ್ರಿವಿಧ ಜೀವರಿಗೆ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ ಕೊಟ್ಟು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ನಿರಪೇಕ್ಷನಾದರೂ ಉತ್ತಮ ಜೀವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಾಡಿ ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆನಂದೋದ್ರೇಕವೆಂದರೆ ಆನಂದಾತಿಶಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯ ನ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಡುವನು. ಅಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಡುವನು, ನಿತ್ಯಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಮಿಶ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸುಖದುಃಖ ಮಿಶ್ರನುಭವವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ನೂರು ವರ್ಷ ಸೃಷ್ಟಿ, ನೂರು ವರ್ಷ ಪ್ರಳಯ, ಇದು ದೇವರಿಗೆ ನಿರ್ಮೇಷವೆಂದು ಉಪಚಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಆಯುಃಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು. ದೇವರು ಶಶ್ವದೇಕ ಪ್ರಕಾರನಾಗಿ ಅನಾದ್ಯನಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಇಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮ ಸೃಷ್ಟರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಮಾಡಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸಚೇತನ ಗಣಾ ಜಠರೇಶಯಾನಾನಾನಂದಮಾತ್ರವಪುಷಃ ಸೃತಿಸಿಪ್ರಮುಕ್ತಾಃ | ಧ್ಯಾನಂಗತಾಃ ಸೃತಿಗತಾಂಶ್ಚ ಸುಷುಪ್ತಿಸಂಸ್ಥಾನ್ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಕಾಕಲಿಪರಾಃ ಮನುಜಾಂಸ್ತಥೈಕ್ಷತ್ ||೪||

ಸೃಷ್ಟ್ಯೇಹಿ ಚೇತನಗಣಾಃ ಸುಖದುಃಖಮಧ್ಯ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಯೇ ತನುಭೃತಾಂವಿಹೃತಿನುಮೇಚ್ಛಃ || ಸೋಯಂವಿಹಾರ ಇಹಮೇತನುಭೃತ್ ಸ್ವಭಾವ ಸಂಭೂತಯೇ ಭವತಿ ಭೂತಿಕ್ರುದೇವಭೂತ್ಯಾಃ

ಅರ್ಥ. — ಸಃ=ಆ ನಾರಾಯಣನು, ಜಠೇ=ಉದರದಲ್ಲಿ, ಶಯಾನಾಃ=ಮಲಗಿರುವ, ಚೇತನಗರ್ಣಾಃ=ಭಕ್ತರನ್ನೂ ಸಂಸಾರಿಗಳನ್ನೂ, ದೃಷ್ಟ್ವಾ=ನೋಡಿ (ಮುಕ್ತರ ವಿಭಾಗವನ್ನೂ, ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಧ್ಯಾನಂಗತಾಃ-ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ, ಸೃತಿವಿಪ್ರಮುಕ್ತಾಃ = ಸಂಸಾರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ, ಆನಂದಮಾತ್ರವಪುಷಃ=ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿರತಕ್ಕ ಮುಕ್ತರನ್ನೂ ಮತ್ತು, ಸೃತಿಗರ್ತಾಃ=ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕ, ಸುಷುಪ್ತಿ ಸಂಸ್ಥಾಃ-ಅನ್ಯಥಾ ಜ್ಞಾನ, ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಕಾಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೇ ಮುಂತಾದ ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರನ್ನು, ಕಲಿಸರಾಃ=ಕಲಿಯೇ ಕಡೆಯಾದ ದೈತ್ಯರನ್ನು, ತಥಾ=ಹಾಗೆಯೇ, ಋನುಜ್ಞಾಃ-ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಿಗಳನ್ನೂ, ಐಕ್ಷತ್-ನೋಡಿಸನು.

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. — ತನಃಭೃತಾಂ=ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ, ಸುಖದುಃಖನುಧ್ಯಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ=ಸುಖದುಃಖ, ಸುಖದುಃಖ ವಿಶ್ರಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಮಮ=ನನ್ನ (ಪರಮಾತ್ಮನ) ರೂಪಗಳಿಗೆ, ವಿಹೃತಿಂ=ಪಹಾರವನ್ನು (ಅನತಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಿಕೆ) ಇಚ್ಛಾಃ=ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ, ಮೇ=ನನ್ನ, ಸೋಯಂವಿಹಾರಃ=ಅನನ್ಯವಿಹಾರವು, ಇಹ=ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ, ತನುಭೃತ್ ಸ್ವಭಾವಸಂಭೂತಯೇ, ತನುಭೃತ್=ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ವಭಾವಸಂಭೂತಯೇ=ಸ್ವಭಾವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸುಗಪು, ಮುಕ್ತ ಭೂತ್ಯಾಃ=ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮಿತವಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ಕೂಡ, ಭೂತಿಕ್ಯತ್=ನಿಯಮಿತವಾದ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೂ (ಅವರಿಗೆ ಪುತ್ರಸೌತ್ರಾದಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೂ) ಭಸತಿ-ಆಗುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಮುಕ್ತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಲಿಂಗಭಂಗ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಆನಂದ ದೇಹದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪರಮಾತ್ಮನ ಉದರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮೋಯೋಗ್ಯರು ಲಿಂಗಭಂಗರಾಗಿ ತಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನಾರಾಯಣನನ್ನು ದ್ವೇಷಮಾಡುತ್ತಾ ಉದರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಲಿಂಗಭಂಗವಿಲ್ಲದ ಮೋಕ್ಷಯೋಗ್ಯರು, ತಮೋಯೋಗ್ಯರು, ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಿಗಳು ಸುಷುಪ್ತ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಅಂದರೆ ಶಿವ ಶೇಷ,

ಗರುಡ ವೆ ದಲಾಗಿ ಮುಖೋತ್ತಮರು, ಮನುಷ್ಯಾಧಮರು, ಕಲಿ ಮೊ ದಲಾದವರು ಮುಖಪ್ಪವನೈಯಿಲ್ಲರುತ್ತಾರೆ. ಮುಖಪ್ಪವನೈ ಅಂದರೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಾಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರಿಗೆ ಮುಖಪ್ಪಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉನ್ನೇಷಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉನ್ನೇಷಣವೆಂದರೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಮುಚ್ಚುವುದು. ಇವರುಗಳ ಉಸರು ಬಿಡುವ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯಾಪಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ನಾರಾಯಣನಧೀನ. ಲಿಂಗ ಭಂಗ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಲಿಂಗ ದೇಹ ಉಳ್ಳಂಥಾ ತ್ರಿವಿಧ ಜೀವರಿಗೆ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ, ತಮೋಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ದುಃಖ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ, ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆ ಮುಖ ದ ಋಷಿ ಮಿಶ್ರಗತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಕ್ರೀಡೆನಾಡಲೆಚ್ಚಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರಲ್ಲಿ ರಮಿಸಿ, ಆಕೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಪುತ್ರಪೌತ್ರಾದಿ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಗತ್ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಇತ್ಯಂವಿಚಿಂತ್ಯಪರಮಃ ಸತು ವಾಸುದೇವ ನಾನಾಬಭೂವ ನಿಜ ಮುಕ್ತಿಪದಪ್ರದಾತಾ || ತಸ್ಯಾಜ್ಞಯೈವನಿಯತಾಥ ರಮಾಪಿರೂಪಂ ಬಭ್ರೇದ್ವಿತೀಯಮುಪಿಯತ್ಪ್ರವದಂತಿಮಾಯಾಂ ||೬||

ಅರ್ಥ.— ಪರಮಃ=ಪರ=ಉತ್ಕೃಷ್ಟಗಾದ, ಮು=ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ (ಬುದ್ಧಿ) ಅಂದರೆ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ, ಸತು=ಆ ನಾರಾಯಣನು, ಇತ್ಯಂ=ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಾಗಿ, ವಿಚಿಂತ್ಯ-ಯೋಚಿಸಿ, ನಿಜಮುಕ್ತಿಪದಪ್ರದಾತಾ=ನಿಜ=ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ, ಮುಕ್ತಿಪದ-ಮೋಕ್ಷಸ್ಥಾನವನ್ನು, ಪ್ರದಾತಾ=ಕೊಡುವವನು, ಆದುದರಿಂದಲೇ, ವಾಸುದೇವನಾಮಾ=ವಾಸುದೇವನೆಂಬ ಹೆಸರು ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ಬಭೂವ-ಆದನು. ತಸ್ಯ=ಪರಮಾತ್ಮನ, ಅಜ್ಞಯೈವ-ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದಲೇ, ನಿಯತಾ=ಬದ್ಧಳಾದ ಅಂದರೆ ಅಪ್ಪಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ ರಮಾಪಿ=ರಮಾದೇವಿಯೂ ಸಹ, ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಯತ್=ಯಾವ ಲಕ್ಷ್ಮೀರೂಪವನ್ನು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಮಾಯಾಂ-ಮಾಯಾದೇವಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರವದಂತಿ-ಹೇಳುತ್ತಾರೋ, ಅಂಥಾ ದ್ವಿತೀಯಮುಪಿ-೨ನೇ ರೂಪವನ್ನು, ಬಭ್ರೇ=ಧರಿಸಿದಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶುದ್ಧ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪರಾರ್ಥಿನ ವಿಶೇಷಾನ್ವಯ ಪ್ರಿಯರೂಪವಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಅವತಾರಗಳು ನಿತ್ಯವಾದವುಗಳು. ತನ್ನ ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡೋಣವೆ. ಈ ಅವತಾರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವು, ಅವುಗಳನ್ನು ನೈವೇದ್ಯವಾಗಿ ನಾರಾಯಣನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಾಸುದೇವರೂಪನಾದನು. ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ಆತನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಯಾ ದೇವಿಯಾದಳು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸಂಕರ್ಷಣಃ ಸಚಿಬಭೂವ ಪುನಃ ಸುನಿತ್ಯಃ ಸಂಹಾರಕಾರಣವಪುಃ
ತದನುಜ್ಜಯೈವ || ದೇವೀಚಯೀತ್ಯನುಬಭೂವ ಸಸೃಷ್ಟಿಹೇತೋಃ
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನತಾಂಸುಸಗತಃ ಕೃತೀತಾಂಚದೇವಿ ||೧||

ಅರ್ಥ.— ಪುನಃ ಅದೇ ಶುದ್ಧ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಃ= ಆ ನಾರಾಯಣನು, ಪುನಃ=ವಾಸುದೇವನ ಅನಂತರ, ಸಂಹಾರಕಾರಣವ ಪುಃ=ಸಂಹಾರಕರ್ತೃ ರೂಪವುಳ್ಳ. ಸುನಿತ್ಯಃ=ಸನಾತನನಾಗಿರುವ, (ಈ ಸುನಿತ್ಯಃ ಎಂಬ ಪದವು ಎಲ್ಲ ಅವತಾರಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು.) ಸಂಕರ್ಷಣಃ=ಸಂಕರ್ಷಣ ರೂಪನಾಗಿ, ಬಭೂವ=ಆದನು. ದೇವಿ=ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು, ತದನುಜ್ಜಯೈವ-ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ, ಜಯೇತಿ=ಜಯಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಅನುಬಭೂವ-ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನಂತರ ಅವತಾರಮಾಡಿದಳು. ಸಃ=ಆ ನಾರಾಯಣನು, ಸೃಷ್ಟಿಹೇತೋಃ=ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನತಾಂ=ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ರೂಪವನ್ನು, ಉಪಗತಃ-ಹೊಂದಿದನು. ದೇವೀಚ=ಲಕ್ಷ್ಮೀಯೂ ಕೂಡ, ಕೃತೀತಾಂ-ಕೃತೀರೂಪವನ್ನು, ಉಪಗತಃ=ಹೊಂದಿದಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಸೃಷ್ಟಿ ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಂಕರ್ಷಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ರಮಾದೇವಿಯು ಆತನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಜಯಾದೇವಿಯಾದಳು. ಆ ನಾರಾಯಣನೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ರಮಾದೇವಿಯು ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಕೃತೀ ದೇವಿಯಾದಳು.

ಶ್ಲೋಕೇ || ಸ್ಥಿತ್ಯೈ ಪುನಃ ಸಭಗವಾನನಿರುದ್ಧನಾಮಾ ದೇವೀಚ ಶಾಂತಿರಭಿ
ವಚ್ಚರಣಾಂ ಸಹಸ್ರಂ | ಸ್ಥಿತ್ವಾಸ್ವಮೂರ್ತಿಭಿರಮೂಭಿ ರಚಿಂತ್ಯ ತ
ಕ್ರೀ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರೂಪಕ ಇಮಾಂಕ್ಶ ರಮಾತ್ಮನೇದಾತ್ ||೪||

ಅರ್ಥ.— ಪುನಃ=ಮತ್ತೆ, ಸಭಗವಾಃ=ಆ ನಾರಾಯಣನು, ಸ್ಥಿತ್ಯೈ
= ಪ್ರಸಂಚನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅನಿರುದ್ಧನಾಮಾ-ಅನಿರು
ದ್ಧನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ರೂಪವುಳ್ಳವನು, ಅಭವತ್=ಆದನು. ದೇವೀಚ=
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಕೂಡ, ಶಾಂತಿಃ-ಶಾಂತಿರೂಪಳಾಗಿ, ಅಭವತ್ = ಆದಳು,
ಅಮೂಭಿಃ-ಈ, ಸ್ವಮೂರ್ತಿಭಿಃ=ವಾಸುದೇವಾದಿ ರೂಪಗಳಿಂದ, ತಂದಾಂ
ಮನುಷ್ಯಮಾನ ವರ್ಷಗಳ, ಸಹಸ್ರಂ=ಸಾವಿರ ವರಿಯಂತರ, ಸ್ಥಿತ್ವಾಸು
ಮ್ನನೇ ಇದ್ದು, ಅಚಿಂತ್ಯಶಕ್ತಿಃ=ಅಸರಿಮಿತವಾದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ
ರೂಪಶಃ=ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನವರಾದಿಂದ, ಇಮಾಃ-ತನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿರುವ ಜೀ
ವರುಗಳನ್ನು, ಚಮಾತ್ಮನೇ=ಅನಿರುದ್ಧನಿಗೆ, ಆದಾತ್=ಕೊಟ್ಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ನಾರಾಯಣನು ಜಗತ್ಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಅನಿರುದ್ಧನಾಗಿ
ಆವತರಿಸಿದನು, ಆತನ ಕೆಂಡತಿಯು ಶಾಂತಿದೇವಿಯಾದಳು. ಹೀಗೆ ವಾ
ಸುದೇವ, ಸಂಕರ್ಷಣ, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ, ಅನಿರುದ್ಧ ಇದು ನಾಲ್ಕು ನಾರಾಯ
ಣನ ಅವತಾರಗಳು. ಮೂಯಾ, ಜಯಾ, ಕೃತೀ, ಶಾಂತಿ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು
ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅವತಾರಗಳು. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಾಸುದೇ
ವಾದಿ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಮನುಷ್ಯಮಾನದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ವ
ರ್ಷಗಳ ಸಹಸ್ರಂತ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರವಿಲ್ಲದೆ ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾವಿರ ವರ್ಷ
ಗಳು ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನು ತನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
ವನ್ನು ಅನಿರುದ್ಧನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಶ್ಲೋಕೇ || ನಿರ್ದೇಹಕಾಃ ಸಭಗವಾನನಿರುದ್ಧನಾಮಾ ಜೀವಾಃ ಕರ್ಮ ಸಹಿ
ತಾನುದರೇ ನಿವೇಶ್ಯ | ಚಕ್ರೇಥ ದೇಹಸಹಿತಾಃ ಕ್ರಮತಃ ಸ್ವಯಂ
ಭೂಪ್ರಾಣಾತ್ಮ ಶೇಷಗರುಡೇಶಮುಖಾಃ ಸಮಗ್ರಾಃ ||೫||

ಅರ್ಥ.— ಭಗವಾಃ-ಅವ್ಯಾಹತವಡ್ಡು ಸೈತ್ಯವ್ಯ ಸಂಪನ್ನನಾದ. ಅನಿ
ರುದ್ಧನಾಮಾ = ಅನಿರುದ್ಧನೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ, ಸಃ = ಆ ನಾರಾಯಣನು,

ನಿರ್ದೇಶಕ ಕ ಲಿಂಗದೇಹ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ದೇಹವಿಲ್ಲದ, ಸ್ವಕರ್ಮಕೂ
ತಾಣ-ಅನಾದಿ ಕರ್ಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಚೇವಾಣ=ಜೀವರಗಳನ್ನು, ಉ
ದರೇ=ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ, ನಿವೇತ್ಯ=ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅಥ = ಅನಂತರ,
ಸ್ವಯಂಭೂತಾತ್ಮಕತೇಷು ಗರುಡೇರನುಖಾಣ=ಸ್ವಯಂಭೂ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವ
ರು, ಪ್ರಾಣಾತ್ಮ-ಪ್ರಾಣದೇವರು, ತೇಷು-ಅದಿಶೇಷ, ಗರುಡ=ಗರುಡನು,
ಈಶ ಋದ್ರೇಶ, ಮುಖಾಣ=ಮುಂತಾದ, ಸಮಗ್ರಾಃ-ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರನ್ನು
ಕ್ರಮ ಶಃ-ಕಾರತಮ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ, ದೇಹಸಹಿತಾಃ-ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹ
ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ಚಕ್ರೇ=ಮಾಡಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ತ್ರಿವಿಧ ಜೀವರು ಲಿಂಗದೇಹ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತದೇಹವಿಲ್ಲದ
ವರು. ಇಂಥವಿಗೆ ಅನಿರುದ್ಧನು ಲಿಂಗದೇಹದ ಮೇಲೆ ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹ
ವನ್ನು ಹಿಟ್ಟು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಕಡಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟಿನಂತೆ ಇ
ರುವುದು ಲಿಂಗದೇಹ, ಬೃಹ್ಮಳಯಂತನುವುದು ಸ್ವರೂಪದೇಹ, ಹೊಟ್ಟಿನ
ಮೇಲೆ ಸೊಂಕಿನಂತೆ ಇರುವುದು ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.
ಈ ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಸ್ವೂಲ ಶರೀರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅವರವರ
ಅನಾದಿ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಪಂಚಾತ್ಮಕಃ ಸಭಗವಾಃ ದ್ವಿಷಡಾತ್ಮಕೋಭೂತ್ ಪಂಚದ್ವಯಾ
ಶತಸಹಸ್ರಪರೋಮಿತಶ್ಚ | ಏಕೇಸನೋಪ್ಯಖಿಲದೋಷ ಸಮುಚ್ಛಿ
ತೋಪಿ ಸರ್ವತ್ರಪೂರ್ಣಗುಣಕೋಪಿ ಬಹೂಪಮೋಭೂತ್ ||೧೦||

ಅರ್ಥ. — ಏನು ಶುದ್ಧ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಭಗವಾಃ=
ಆ ನಾರಾಯಣನು, ಪಂಚಾತ್ಮಕಃ=ನಾಸುದೇವಾದಿ ಪಂಚರೂಪನು, (ನಾ
ರಾಯಣನೂ ಶೇರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು) ದ್ವಿಷಡಾತ್ಮಕಃ=ಕೇಶವಾದಿ ಹ
ನ್ನೆರಡು, ಮತ್ತು ಸಂಕರ್ಮಣಾದಿ ಹನ್ನೆರಡು ರೂಪವುಳ್ಳವನು, ಅಭೂತ್
-ಆದನು, (ದ್ವಿಷಡಾತ್ಮಕಃ ಎಂಬ ನದವನ್ನು ದ್ವಿರಾವೃತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು.)
ಪಂಚದ್ವಯಾ=ಮತ್ತಾದಿ ದಶ ರೂಪನು, ಶತ, ಸಹಸ್ರ, ಪರೋ
ಮಿತಶ್ಚ=ಶತ=ನಾರಾಯಣಾದಿ ಶತರೂಪನು, ಸಹಸ್ರ=ವಿಶ್ವಾದಿ ಸಹಸ್ರರೂ
ಪ, ಎರ=ಪರರೂಪ, ಅಂದರೆ ಏಕಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹದಿನೆಂಟನ್ನೇ ಸ್ಥಾನದವರಿಗೆ

ಆಗುವ ಸಂಖ್ಯಾರೂಪನು, ಚ ಮತ್ತು ಅಮಿತಃ=ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಅನ ತಾರ ಉಳ್ಳವನಾದನು, ಅಂದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಮೂಲರೂಪದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಪ ಡಿಸಿದನೆಂದರ್ಥ. ಏಕೋಪಿ=ಒಬ್ಬನಾದಾಗ್ಯೂ, ಸಮಃ=ಎಲ್ಲಾ ಅವತಾರ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸವನು. ಅಖಿಲದೋಷಸಮುಜ್ಜತೋಪಿ-ಅಖಿಲ=ಸವಸ್ತ ವಾದ, ದೋಷ=ಅನಿತ್ಯತ್ವ, ದೇಹಹಾನಿ, ದುಃಖಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಅಪೂರ್ಣತ್ವಾ ದಿ ದೋಷಗಳಿಂದ, ಸಮುಜ್ಜಿತೋಪಿ-ಬಿಟ್ಟಿರುವನಾದರೂ, ಸರ್ವತ್ರ-ಎ ಲ್ಲಾ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪೂರ್ಣಗುಣಕೋಪಿ=ಪೂರ್ಣ ಗುಣಗಳುಳ್ಳವನಾ ದರೂ, ಬಹುಪಮಃ=ಬಹಳ ರೂಪ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ಅಭಾವತ್=ಆದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ನಾರಾಯಣನು, ತಾನೂ ಸೇರಿ ವಾಸುದೇವಾದಿ ಐ ರೂ ಪಗಳೂ, ಕೇಶವಾದಿ ೧೨, ಸಂಕರ್ಷಣಾದಿ ೧೨, ಮತ್ಸ್ಯಾದಿ ೧೦, ನಾರಾಯಣಾದಿ ನೂರು, ವಿಶ್ವಾದಿ ಸಾವಿರ, ಪರಾದಿ, ಮತ್ತೆ ಅಮಿತಾವತಾರ ಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿದನು. ಹೀಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರಿಗೂ ಅನಂತಾವತಾರ ಉಂಟು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಅಖಿಲದೋಷರಹಿತನು, ಆನಂದಾತ್ಮಕ, ದೇ ಶಕಾಲ ಪರಿಚ್ಛೇದಶೂನ್ಯ. ಇಂತಹ ಪದಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸರ್ಪಶಯೂರೂ ಇಲ್ಲ

ಶ್ಲೋಕ || ನಿರ್ದೋಷ ಪೂರ್ಣಗುಣವಿಗ್ರಹ ಆತ್ಮತಂತ್ರೋ ನಿಶ್ಚೇತನಾತ್ಮಕ ಶರೀರಗುಣೈಶ್ಚ ಹೀನಃ || ಆನಂದಮಾತ್ರಕರಪಾದಮುಖೋದರಾದಿಃ ಸರ್ವತ್ರಚಪ್ಪಗತಭೇದವಿವರ್ಜಿತಾತ್ಮಾ ||೧೧||

ಅರ್ಥ.—ನಿರ್ದೋಷಪೂರ್ಣಗುಣವಿಗ್ರಹ-ನಿರ್ದೋಷ = ದೋಷರ ಹಿತವಾದ, ಪೂರ್ಣ-ಪೂರ್ಣವಾದ, ಗುಣ=ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳೇ ವಿಗ್ರಹಃ=ಶರೀರವಾಗುಳ್ಳ, ಆತ್ಮತಂತ್ರಃ-ಸ್ವತಂತ್ರನಾದ, ನಿಶ್ಚೇತನಾತ್ಮಕ ಶರೀರಗುಣೈಶ್ಚ-ನಿಶ್ಚೇತನಾತ್ಮಕ=ಜಡರೂಪವಾದ, ಶರೀರ = ದೇಹವೇನು, ಗುಣೈಶ್ಚ-ಜಡಗುಣಗಳೇನು ಇವುಗಳಿಂದಲೂ, ಹೀನಃ-ಬಿಟ್ಟಿರುವ, ಅ ನಂದ ಮಾತ್ರಕರಪಾದಮುಖೋದರಾದಿಃ=ಆನಂದಮಾತ್ರ=ಆನಂದಜ್ಞಾನಾ ದಿರೂಪವಾದ, ಕರ=ಕೈ, ಪಾದ=ಕಾಲು, ಮುಖ, ಉದರ=ಹೊಟ್ಟೆ, ಅಧಿಃ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವವಯವಗಳುಳ್ಳ, ಸರ್ವತ್ರಚ=ಎಲ್ಲಾ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ವಗತಭೇದವಿವರ್ಜಿತಾತ್ಮಾ=ಸ್ವ-ತನ್ನಲ್ಲಿ, ಗತ-ಹೊಂದಿದ, ಭೇದ=ಅವ

ಯವಾಯವನಿಭೇದಗಳಿಂದ, ವರ್ಜಿತಾತ್ಮಾ = ಬೆಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇಹವುಳ್ಳವನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :- ಈಗ ನಿರ್ದೋಷಪೂರ್ಣ ಇತ್ಯಾದಿ ೧೧ ನೆ ಶ್ಲೋಕ ಮೊದಲು ಅರ್ಥೋಯಮಿತ್ಯಾದಿ ೨೨ ನೆ ಶ್ಲೋಕದ ವರಿವಿಗೂ ಸರ್ವ ಸದಾಗಮಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಉಪಸಾದನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಸರ್ವಶಕ್ತನು, ಸರ್ವಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣನು, ಜಡಶರೀರರಹಿತನು, ಆನಂದಮಯವಾದ ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಂತಾದ ಅವಯವ ವುಳ್ಳವನು. ಸರ್ವಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಗತಭೇದವರ್ಜಿತನು. ಆದರೆ ಅವಯವಾವಯವಗಳಿಗೆ ಭೇದವೂಂಟು.

ಶ್ಲೋಕ || ಕಾಲಾಚ್ಚ ದೇಶಗುಣಶೋಷ್ಯ ಚಾದಿರಂತೋ
ವೃದ್ಧಿಕ್ಷಯೌ ನತು ಪರಸ್ಯ ಸದಾತನಸ್ಯ |
ನೈತಾದೃಶಃ ಕ್ಷಚ ಬಭೂವ ನಚೈವ ಭಾವ್ಯಃ
ನಾಸ್ತ್ಯಿತ್ತರಃ ಕಿಮು ಪರಾತ್ಪರಮಸ್ಯ ವಿಷ್ಣೋಃ ||೧೧||

ಅರ್ಥ :- ಕಾಲಾಚ್ಚ = ಕಾಲದಿಂದಲೂ, ದೇಶ = ದೇಶದಿಂದಲೂ, ಗುಣತಃ = ಆನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ, ಅಸ್ಯ = ಈ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ, ಆದಿಃ = ಪೂರ್ವಾನುಭವಿಯು, ಅಂತಃ = ಉತ್ತರಾನುಭವಿಯು, ನ = ಇಲ್ಲ. ವೃದ್ಧಿಕ್ಷಯೌ = ವೃದ್ಧಿ = ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು, ಕ್ಷಯೌ = ನಾಶವೂ ಈ ಎರಡೂ, ಪರಸ್ಯ = ಸರೋತ್ತಮನಾದ, ಸದಾತನಸ್ಯ = ಸರ್ವದಾ ಏಕಪ್ರಕಾರದಿಂದಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ, ನತು = ಇಲ್ಲವು. ಏತಾದೃಶಃ = ಇಂತಹವನು, ನಚಬಭೂವ = ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲ, ಭಾವ್ಯಃ = ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವದು, ನಚ = ಇಲ್ಲ. ಪರಾತ್ = ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರಿಗಿಂತಲೂ, ಪರತಮಸ್ಯ = ಉತ್ಕೃಷ್ಟನಾದ, ವಿಷ್ಣೋಃ = ನಾರಾಯಣನಿಗಿಂತಲೂ, ಉತ್ತರಃ = ಉತ್ತಮನು, ನಾಸ್ತಿ ಕಿಮು = ಇಲ್ಲವೆಂತ ಹೇಳುವುದು ಏನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :- ಪರಮಾತ್ಮನು ಸ್ವಗತಭೇದವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಾಲಾದ್ಯುಪಾಧಿಯಿಂದಲೂ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲದಿಂದಲೂ, ದೇಶದಿಂದಲೂ, ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತನು. ಆನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣನು. ಸನಾತನನಾದ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಆದಿಯೂ, ಅಂತ್ಯವೂ, ವೃದ್ಧಿಯೂ, ನಾಶವೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮನಾದ, ದೇಶ ಕಾಲ ಗುಣಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸದೃಶರು ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಈತನಿಂತ ಉತ್ತಮನಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುವದು ಹ್ಯಾಗೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಸರ್ವಜ್ಞ ಈಶ್ವರತನುಃ ಸ ಚ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಃ
 ಪೂರ್ಣಾವ್ಯಯಾತ್ಮಬಲಚಿತ್ಸುಖವೀರ್ಯಸಾರಃ |
 ಯಸ್ಯಾಜ್ಞಯಾ ರಹಿತಮಿಂದಿರಯಾ ಸಮೇತಂ
 ಬ್ರಹ್ಮೇತಪೂರ್ವಕಮಿದಂ ನ ತು ಕಸ್ಯ ಚೇತಂ ||೧೩||

ಅರ್ಥ :—ಸಚ= ಆ ಪರಮಾತ್ಮನು, ಸರ್ವಜ್ಞಃ= ಸರ್ವವನ್ನೂ ತಿಳಿದ
 ವನು, ಈಶ್ವರತನುಃ= ನಿಯಾಮಕರಿಗೆ ನಿಯಾಮಕನು, ಸರ್ವಶಕ್ತಿಃ= ಸಮ
 ಸ್ತಶಕ್ತಿ ವುಳ್ಳವನು, ಪೂರ್ಣಾವ್ಯಯಾತ್ಮಬಲಚಿತ್ಸುಖವೀರ್ಯಸಾರಃ, ಪೂ
 ರ್ಣ= ಪೂರ್ಣ ಒವಾಗಿಯೂ, ಅನ್ಯಯ= ನಾಶರಹಿತವಾಗಿಯೂ, ಇರುವ ಆತ್ಮ=
 ದೇಹವೇನು, ಬಲ= ಬಲವೇನು, ಚಿತ್= ಜ್ಞಾನವೇನು, ಸುಖ= ಸುಖವೇನು,
 ವೀರ್ಯ = ಕಾಯಪುಷ್ಟಿಯೇನು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ, ಸಾರಃ = ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು,
 ಯಸ್ಯ= ಯಾವ ಪರಮಾತ್ಮನ, ಆಜ್ಞಯಾ= ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ, ರಹಿತ=
 ಬಿಟ್ಟಿರುವ, ಇಂದಿರಯಾ = ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಿಂದ, ಸಮೇತಂ = ಕೂಡಿದ,
 ಬ್ರಹ್ಮೇಶಪೂರ್ವಕಂ= ಬ್ರಹ್ಮ, ರುದ್ರ ಮೊದಲಾದ, ಇದಂ= ಈ ಪ್ರಪಂಚವು,
 ಕಸ್ಯಚ= ಯಾವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಈಶಂ= ಸಮರ್ಥನು, ನತು=
 ಅಲ್ಲ (ಆಗುವದಿಲ್ಲ).

ತಾತ್ಪರ್ಯ :—ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಮರಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ
 ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸು
 ತಾರೆ. ನಾರಾಯಣನು ಸರ್ವಜ್ಞತನು, ನಿಯಾಮಕರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವ
 ತೆಗಳಿಗೆ ಅಂತರ್ನಿಯಾಮಕನು, ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು, ಪೂರ್ಣವಾದ
 ನಾಶರಹಿತವಾದ ದೇಹ, ಬಲ, ಜ್ಞಾನಸುಖ, ವೀರ್ಯಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನು
 ಇಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಹಿತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರ ಪೂ
 ರ್ವಕವಾದ ಚೇತನಾಚೇತನ ಪ್ರಪಂಚವು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾ
 ರದು. ಈತನಿಗೆ ಸಮರೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಧಿಕರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂ
 ದಾರು ?

**ಶ್ಲೋಕ || ಆಭಾಸಕೋಽಸ್ಯ ಪವನಃ ಪವನಸ್ಯ ರುದ್ರ-
ಶೇಷಾತ್ಮಕೋ ಗರುಡ ಏವ ಚ ಶಕ್ರಕಾಮೌ |
ವೀಂದ್ರೇಶಯೋಸ್ತದಪರೇ ತ್ವನಯೋಕ್ಷ ತೇಷಾ-
ಮುಷ್ಯಾದಯ ಕ್ರಮಶ ಊನಗುಣಾ ಶತಾಂಶಾತ್**

||೧೪||

ಅರ್ಥ :—(ಆ = ಈಷತ್-ಸ್ವಲ್ಪ) ಭಾಸತೆ = ಪ್ರಕಾಶತೆ, ಇತಿ ಆಭಾಸಃ ಅಂ ದರೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ಎಂದು ಅರ್ಥ) ಅಸ್ಯ = ಹರಿಗೆ, ಪವನಃ = ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣ ನು, ಆಭಾಸಕಃ = ಪ್ರತಿಬಿಂಬನು (ಬಿಂಬಾಧೀನವೂ ಬಿಂಬ ಸದೃಶವೂ ಆದುದು ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬವೆನಿಸುವುದು) ಪವನಸ್ಯ = ವಾಯುವಿಗೆ, ಶೇಷಾತ್ಮಕಃ = ಭಾವಿ ಶೇಷನಾದ ರುದ್ರನು, ಗರುಡ ಏ ವಚ = ಗರುಡನೂ ಸಹ ಆಭಾಸಕರು, ವೀಂದ್ರೇಶಯೋಃ = ಗರುಡ ರುದ್ರರಿಗೆ, ಶಕ್ರಕಾಮೌ = ಇಂದ್ರ ಕಾಮರು ಆಭಾಸಕರು, ಅನಯೋಶ್ಚ = ಇಂದ್ರ ಕಾಮರಿಗಾದರೋ, ಅಪರೇ = ಅಹಂಕಾರಿಕ ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳು ಆಭಾಸಕರು, ತೇಷಾಂ = ಆ ಅಹಂಕಾರಿಕ ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳಿಗೆ, ಮುಷ್ಯಾದಯಃ = ಮುಷಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರು, ಆಭಾಸಕರು ಶತಾಂಶಾತ್ = ನೂರು ಗುಣಗಳಿಂದ, ಕ್ರಮಶಃ = ತಾರತಮ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ, ಊನಗುಣಾಃ = ಕಡಿಮೆ ಗುಣ ಉಳ್ಳವರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :—ರಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧೀನವೆಂದು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಭಾಸವೆಂದರೆ ಅಧೀನ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸದೃಶವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ವಾಯು ದೇವರು ಲಕ್ಷ್ಮೀದ್ವಾರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬರು, ಅವರಿಗೆ ಗರುಡ, ಶೇಷ, ರುದ್ರರು ಪ್ರತಿಬಿಂಬರು, ಗರುಡ ರುದ್ರರಿಗೆ ಇಂದ್ರ ಕಾಮರು, ಇಂದ್ರ ಕಾಮರಿಗೆ ಅಹಂಕಾರಿಕ ಪ್ರಾಣ ಅನಿರುದ್ಧ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳು ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಮುಷ್ಯಾದಿಗಳು ಪ್ರತಿಬಿಂಬರು, ಹೀಗೆ ತಾರತಮ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ನೂರು ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿಯೂ ಈಷತ್ ಸಮರಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅವರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆಂತ ಅರ್ಥವು. ಇದರಿಂದಲೇ ಸರ್ವರಿಗೂ ಭಗವದಧೀನತ್ವವು ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶತ ಶಬ್ದವು ಯೋಗ್ಯ ತಾನುಸಾರ ಅನೇಕ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಭಾಸಕಾ ತ್ವಥ ರನಾಸ್ಯ ಮರುತ್ಸ್ವರೂಪಾ-

ಚ್ಛ್ರೇಷ್ಠಾ ಸ್ಯಜಾತ್ತದನು ಗೀಃ ಶಿವತೋ ವರಿಷ್ಠಾ |

ತಸ್ಯಾಲುನಾವಿಪತಿನೀಚ ಗಿರಸ್ತಯೋಸ್ತು

ಶಚ್ಯಾದಿಕಾಃ ಕ್ರಮಶ ಏನ ಯಥಾ ಪುನಾಂಸಃ ||೧೫||

ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಕೂಡ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಭಾಸಕರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅರ್ಥ :—ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನಂತರಳಾದ (ಮಂಗಳ ರೂಪಳಾದ) ರಮಾ= ರಮಾದೇವಿಯರು, ಅಸ್ಯ= ಹರಿಗೆ, ಅಭಾಸಕಾ= ಮುಖ್ಯಾಭಾಸಕರು, ಮರುತ್ಸ್ವರೂಪಾತ್ = ವಾಯುದೇವರಿಗಿಂತಲೂ, ಅಜಾದಪಿ = ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗಿಂತಲೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠಾ= ಕೋಟಿ ಗುಣ ಅಧಿಕರು, ತದನು= ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ತಸ್ಯಾಃ= ಆ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರಿಗೆ, ಗೀಃ= ಸರಸ್ವತಿಯು (ಭಾರತಿಯು) ಆಭಾಸಕಳು, ಅನರು ಶಿವತಃ= ರುದ್ರದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಗಿರಃ= ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯರಿಗೆ, ಉನಾವಿಪತಿನೀಚ ಪಾರ್ವತಿಯು ಸೌಪರ್ಣಿಯೂ ಕೂಡ ಆಭಾಸಕರು, ತಯೋಸ್ತು= ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ, ಶಚ್ಯಾದಿಕಾಃ= ಶಚೀದೇವಿಯ ಮುಂತಾದವರು ಆಭಾಸಕರು, ಯಥಾಪುನಾಂಸಃ= ಪುರುಷರಕ್ರಮ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ, ಕ್ರಮಶಃ= ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಆಭಾಸಕರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :—ಹೇಗೆ ಪುರುಷರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬತ್ವದಿಂದ ತದ್ವಶರೂ ಹಾಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಕೂಡಾ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಭಾಸಕತನದಿಂದ ವಶರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅನಂತರಳಾದ ಮಂಗಳರೂಪಳಾದ ರಮಾದೇವಿಯು ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಮುಖ್ಯಾಭಾಸಕಳು, ವಾಯು ಬ್ರಹ್ಮರಿಗಿಂತಲೂ ಕೋಟಿ ಗುಣ ಅಧಿಕಳು. ಈಕೆಗೆ ಸರಸ್ವತೀ ಭಾರತೀಯರು ಆಭಾಸಕರು. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಗಿಂತ ನೀಚರು, ರುದ್ರ ಗರುಡರಿಗಿಂತ ಅಧಿಕರು, ಈ ಸರಸ್ವತೀ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಉಪಾಸೌಪರ್ಣಿಯರು ಆಭಾಸಕರು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಶಚ್ಯಾದಿಗಳು ಆಭಾಸಕರು. ಶಚಿಯು ಅಹಂಕಾರಿಕಪ್ರಾಣಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಮಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ತಾಭ್ಯಶ್ಚ ತೇ ಶತಗುಣೈರ್ದಶತೋ ವರಿಷ್ಠಾಃ
ಪಂಚೋತ್ತರೈರಪಿ ಯಥಾಕ್ರಮಶಃ ಶ್ರುತಿಷ್ಠಾಃ |
ಶಬ್ದೋ ಬಹುತ್ವವಚನಃ ಶತಮಿತ್ಯತಶ್ಚ
ಶ್ರುತ್ಯಂತರೇಷು ಬಹುಧೋಕ್ತಿವಿರುದ್ಧತಾ ನ ||೧೬||

ಅರ್ಥ :—ತೇ= ಆ ಪುರುಷರು, ತಾಭ್ಯಃ= ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿಂತಲೂ, ಶತಗುಣೈಃ= ನೂರು ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ, ದಶತಃ= ಹತ್ತು ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ, ಪಂಚೋತ್ತರೈಃ= ಐದು ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ, ವರಿಷ್ಠಾಃ = ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಯಥಾ= ಹೇಗೆ, ಕ್ರಮಶಃ= ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಶ್ರುತಿಷ್ಠಾಃ= ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿವೆಯೋ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಶತಮಿತಿ ಶಬ್ದಃ= ಶತವೆಂಬ ಶಬ್ದವು, ಬಹುತ್ವವಚನಃ = ಬಹುತ್ವವಾಚಿಯು, ಅತಃ = ಆದಕಾರಣದಿಂದ, ಶ್ರುತ್ಯಂತರೇಷು= ಇತರ ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಬಹುಧೋಕ್ತಿಃ= ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದು, ವಿರುದ್ಧತಾ= ವಿರೋಧವು, ನ= ಅಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :—ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಗಿಂತ ನೂರು ಹತ್ತು ಐದು ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠರು. ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧವಿರುವ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ವಿರೋಧವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪರಿಹಾರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತೈತ್ತಿರೀಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪತಿನಾಚ್ಯ ರುದ್ರನಿಗಿಂತಲೂ, ಶತಗುಣಾಧಿಕತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಛಾಂದೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯ ರುದ್ರನಿಗಿಂತಲೂ ಶತಗುಣಾಧಿಕಳು ಸರಸ್ವತಿ, ಸರಸ್ವತಿಗಿಂತಲೂ ಶತಗುಣಾಧಿಕ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವು ಆನಂದತೀರ್ಥರು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಶತ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅನೇಕವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಶ್ರುತಿಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧ ಎಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆ ಶಬ್ದವು ಬಹುತ್ವವಾಚಕವು. ಇದರಂತೆ ವಿರೋಧ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ತೇಷಾಂ ಸ್ವರೂಪಮಿದಮೇವ ಯತೋಽಥ ಮುಕ್ತಾ-
ವಸ್ಯೇವಮೇವ ಸತತೋಚ್ಚವಿನೀಚರೂಪಾಃ |
ಶಬ್ದಃ ಶತಂ ದಶಸಹಸ್ರಮಿತಿ ಸ್ಥ ಯಸ್ಮಾ-
ತ್ತಸ್ಮಾನ್ನ ಹೀನವಚನೋಽಥ ತತೋಽಗ್ರ್ಯರೂಪಾಃ ||೧೭||

ಅರ್ಥ:—ಇದಂ= ಈ ತಾರತಮ್ಯವು, ತೇಷಾಂ= ಜೀವರುಗಳಿಗೆ, ಸ್ವರೂಪ ಮೇವ= ಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತಾವಪಿ= ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಏನಮೇವ= ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸತತೋಚ್ಚವಿನೀಚರೂಪಾಃ= ಸತತ= ಯಾವಾಗಲೂ, ಉಚ್ಚ= ಹೆಚ್ಚು, ವಿನೀಚರೂಪಾಃ= ಕಡಮೆ ರೂಪ ಉಳ್ಳವ ರಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಯಸ್ಮಾತ್= ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಶತಂ= ಶತ ರೂಪವಾದ, ಶಬ್ದಃ= ಶಬ್ದವು, ದಶಸಹಸ್ರಮಿತಿ = ದಶವೆಂತಲೂ ಸಹಸ್ರ ವೆಂತಲೂ, ಇತಿಸ್ಮ= ಹೇಳಿರುವುದೋ, ತಸ್ಮಾತ್= ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಶತ ಶಬ್ದವು, ಹೀನವಚನಃ= ಕಡಮೆ ವಾಚಕವು, ನ= ಅಲ್ಲ, ತತಃ= ಅದ್ದರಿಂದ, ಅಗ್ರ್ಯರೂಪಾಃ= ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಚಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :—ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಸಂಸಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧಿ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ ದಿಂದ ತಾರತಮ್ಯವಿರಲಿ, ಉಪಾಧಿ ನಾಶವಾಗುವ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯವು ಸ್ವರೂಪ ದಲ್ಲಿಯೇ ಇರೋಣದರಿಂದ ಸಂಸಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಉಚ್ಚನೀಚತ್ವವು ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀವರು ಪರಸ್ಪರ ಭೇದ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸ್ಕಾಂದ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಶ್ಲೋಕ || ಜೀವೋಪಾಧಿಃ ದ್ವಿಧಾ ಪ್ರೋಕ್ತಃ ಸ್ವರೂಪಂ ಬಾಹ್ಯಮೇವ ಚ || ಬಾಹ್ಯೋಪಾಧಿಃ ಲಯಂ ಯಾಂತಿ ಮುಕ್ತಾವನ್ಯಸ್ಯ ತು ಸ್ಥಿತಿಃ || ಅರ್ಥ—ಜೀವ ರುಗಳಿಗೆ ಸ್ವರೂಪೋಪಾಧಿ, ಬಾಹ್ಯೋಪಾಧಿ ಎಂದು ಎರಡು ಉಪಾಧಿಗಳು ಉಂಟು. ಬಾಹ್ಯೋಪಾಧಿಯು—ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾದರೂ ಸ್ವರೂಪೋಪಾಧಿಯು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತಾರತಮ್ಯ ಇರಲೇ ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಥಾ ಇಲ್ಲ. ಶತ ಶಬ್ದವು ಬಹುತ್ವವಾಚಿಯಾದ್ದ ರಿಂದ ಬೇರೆ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲವು, ಶತ ಶಬ್ದವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾಚಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಮತ್ತು ಭಗವದಾವೇಶ ಬಲದಿಂದ ಕಾಲತಃ ನ್ಯತ್ಯಾಸವು ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಏವಂ ನರೋತ್ತಮಪರಾಸ್ತು ವಿಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯಾ
 ಅನ್ಯೇ ಚ ಸಂಸೃತಿಪರಾ ಅಸುರಾಸ್ತಮೋಗಾಃ |
 ಏವಂ ಸದೈವ ನಿಯಮಾಃ ಕ್ವಚಿದನ್ಯಥಾ ನ
 ಯಾವನ್ನ ಪೂರ್ತಿರುತ ಸಂಸೃತಿಗಾಃ ಸಮಸ್ತಾಃ ||೧೧೪||

ಅರ್ಥ :- ಏವಂ = ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಾದಾಗ್ಯೂ, ಅನ್ಯೇ = ಬೇರೆಯಾಗಿರುವ, ನರೋತ್ತಮಪರಾಃ ; ನರೋತ್ತಮ = ವಾಯುದೇವರೇ, ಪರಾಃ = ಮುಖ್ಯರಾದ, ವಿಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯಾಃ = ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರು, ಸಂಸೃತಿ ಪರಾಃ = ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಿಗಳೂ, ತಮೋಗಾಃ = ತಮೋಯೋಗ್ಯರಾದ, ಅಸುರಾಃ = ದೈತ್ಯರು, ಸಂತಿ = ಇರುತ್ತಾರೆ. ಏವಂ = ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನಿಯಮಾಃ = ನಿಯಮವು, ಸದೈವ = ಯಾವಾಗಲೂ, ಅಸ್ತಿ = ಇದೆ, ಕ್ವಚಿತ್ = ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ, ಅನ್ಯಥಾ = ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು, ನಭಸತಿ = ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ತಿ = ಸೃಷ್ಟಿ ಪೂರ್ತಿಯು, ನ ಭಸತಃ = ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉತ = ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತಾಃ = ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಗಳಾದ, ಸಂಸೃತಿಗಾಃ = ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಜೀವರುಗಳ ತಂಡಗಳು, ಅಂದರೆ = ಸಾಧನವು ಇನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗದಿರುವ ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರು, ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಿಗಳು, ತಮೋಯೋಗ್ಯರು ಎಲ್ಲರೂ, ಸಂತಿ = ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :- ಈ ಕಲ್ಪದ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಆದಾಗ್ಯೂ ಮುಂದಿನ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷ ಯೋಗ್ಯರಾದ ವಾಯುದೇವರೇ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳೂ ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರುಗಳೂ ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಿಗಳು ತಮೋಯೋಗ್ಯರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಯಾವ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾರಾಯಣನು ಅನಂತಾನಂತ ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೂ ಜೀವರುಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಸೃಷ್ಟಿಯು ನಿಂತಿತು ಅನ್ನುವಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಯು ಪ್ರವಾಹವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಜೀವರುಗಳ ಗುಣಗಳೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಪೂರ್ತಿಶ್ಚ ನೈವ ನಿಯಮಾಧ್ವನಿತಾ ಹಿ ಯಸ್ಮಾತ್
 ತಸ್ಮಾತ್ಸನಾಪ್ತಿಮುಪಿ ಯಾಂತಿ ನ ಜೀವಸಂಘಾಃ |
 ಅನಂತ್ಯನೇವ ಗುಣತೋಸ್ತಿ ಯತೋ ಹಿ ತೇಷಾ-
 ಮಿತ್ಥಂ ತತಃ ಸಕಲಕಾಲಗತಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಃ ||೧೧೫||

ಅರ್ಥ :—ಯಸ್ಮಾತ್ = ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಪೂರ್ತಿಶ್ಚ = ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮುಗಿಯುವಿಕೆಯೂ ಕೂಡ, ನಿಯಾಮತ್ = ಹರಿ ನಿಯಮದಿಂದ, ನೈವಭವ ವತಿ = ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ತಸ್ಮಾತ್ = ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಜೀವಸಂಘಾಃ = ಜೀವ ರಾಶಿಗಳೂ, ಸಮಾಪ್ತಿಮಹಿ = ಮುಗಿಯುವಿಕೆಯನ್ನೂ, ನಯಾಂತಿ = ಹೊಂದುವು ದಿಲ್ಲ, ಯತಃ = ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ತೇಷಾಂ = ಆ ಜೀವರಾಶಿಗಳ, ಗಣಃ = ಗುಂಪುಗಳು, ಅನಂತಮೇವ = ಕೊನೆಗಾಣದಿರುವಿಕೆಯೇ ಆಗಿ ಇದೆ. ಇತ್ಥಂ = ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರವೃತ್ತಿಃ = ಸೃಷ್ಟಿ ವ್ಯಾಪಾರವು, ಸಕಲಕಾಲಗತಾ = ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :—ಸೃಷ್ಟಿಯು ಮುಗಿಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಗುಂಪು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಹರಿಯ ಸಂಕಲ್ಪ. ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬರುವ ಜೀವರುಗಳು ಮುಗಿದುಹೋಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ ಈಗ ಹೇಗೆ ಕೆಲವರು ಮುಕ್ತರಾಗಿಯೂ ಕೆಲವರು ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರಾಗಿಯೂ ಕೆಲವರು ತಮಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿಯೂ ಕೆಲವರು ತಮೋಯೋಗ್ಯರಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ಕಾಲಪ್ರವಾಹ ಅನಂತವಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅನಂತಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವರುಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಏತೈಃ ಸುರಾದಿಭಿರತಿಪ್ರತಿಭಾದಿಯುಕ್ತೈಃ
ಯುಕ್ತೈಃ ಸಹೈವ ಸತತಂ ಪ್ರವಿಚಿಂತಯದ್ಭಿಃ |
ಪೂರ್ತೇರಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮುಃ ಪರಮುಃ ಪರಾತ್ಮಾ
ನಾರಾಯಣೋ ಸ್ವಗುಣವಿಸ್ತೃತಿರನ್ಯಗಾ ಕ್ಷ ||೨೦||

ಅರ್ಥ :—ಪರಮುಃ = ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ (ಉತ್ತಮ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ), ಪರಾತ್ಮಾ = ಸರ್ವ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ನಾರಾಯಣಃ = ನಾರಾಯಣನು, ಅತಿಪ್ರತಿಭಾದಿಯುಕ್ತೈಃ ಅತಿ = ಅತಿ ನಯನಾದ, ಪ್ರತಿಭಾದಿ = ಜ್ಞಾನವೇ ಮೊದಲಾದವು ಗಳಿಂದ, ಯುಕ್ತೈಃ = ಕೂಡಿದ, ಯುಕ್ತೈಃ = ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದ, ಸಹೈವ = ಮಿಳಿತವಾದ, ಸತತಂ = ಯಾವಾಗಲೂ, ಪ್ರವಿಚಿಂತಯದ್ಭಿಃ = ವಿಶೇಷಾಕಾರ ವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವ, ಏತೈಃ = ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ, ಸುರಾದಿಭಿಃ = ದೇವತೆಗಳಿಂದ, ಪೂರ್ತೇಃ = ದೇಶ ಕಾಲ ಗುಣಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣನಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅಚಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮುಃ = ಅಲೋಚಿಸಲೂ ಕೂಡ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ

ಮಹಾತ್ಮೆ ಉಳ್ಳವನು, ಆದುದರಿಂದ, ಅಸ್ಯ = ಈ ನಾರಾಯಣನ, ಗುಣ
 ವಿಸ್ತೃತಿಃ, ಗುಣ = ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳ, ವಿಸ್ತೃತಿಃ = ಅಧಿಕೃತವು, ಅಸ್ಯ ಗಾ =
 ಇತರರಲ್ಲಿ, ಕ್ವ = ಹೇಗೆ ಬಂದೀತು ?

ತಾತ್ಪರ್ಯ :- ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಉತ್ತಮ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಸರ್ವ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ,
 ಅಚಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮನಾದ ನಾರಾಯಣನ ಗುಣೈಕದೇಶವನ್ನೂ ಸಹ ಮಹಾ
 ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ ಏಕಮತಿಕರಾಗಿ ಕೂಡಿ ಅನಂತ
 ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಸಾಕಲೈನ ತಿಳಿಯಲಾರರು. ಅಂಥಾ ಹರಿಯ
 ಪೂರ್ಣ ಗುಣ ವಿಸ್ತಾರವು ಇತರರಿಗೆ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಹೇಗೆ ಬಂದೀತು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸಾಮ್ಯಂ ನ ಚಾಸ್ಯ ಪರಮೇಣ ಚ ಕೇನ ಚಾಪ್ಯಂ

ಮುಕ್ತೇನ ಚ ಕ್ವಚಿದತಸ್ತ್ವಭಿದಾ ಕುತೋಽಸ್ಯ |

ಪ್ರಾಪ್ಯೇತ ಚೇತನಗಣೈಃ ಸತತಾಸ್ವತಂತ್ರೈಃ

ನಿತ್ಯಸ್ವತಂತ್ರವಪುಷಃ ಪರಮಾತ್ಮರಸ್ಯ

||೨೧||

ಅರ್ಥ :- ಅಸ್ಯ = ಈ ಹರಿಗೆ, ಸಾಮ್ಯಂ = ಸಮತ್ವವು, ಕೇನಾಪಿ =
 ಯಾವನೇ ಆಗಲಿ, ಮುಕ್ತೇನ = ಮುಕ್ತನಾದ, ಪರಮೇಣ ಚ = ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೂ
 ಕೂಡ, ನಚಾಪ್ಯಂ = ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅತಃ = ಆದಕಾರಣ, ಅಸ್ಯ =
 ಈ ಪರಮಾತ್ಮನೊಡನೆ, ಅಭಿದಾ = ಅಭೇದವು, ಕುತಃ = ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೀತು
 ಎಂದರೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಸತತಾಸ್ವತಂತ್ರೈಃ = ಯಾವಾಗಲೂ ಅಸ್ವತಂತ್ರ
 ರಾದ, ಚೇತನಗಣೈಃ = ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಪರಮಾತ್ =
 ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗಿಂತಲೂ, ಪರಸ್ಯ = ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ, ನಿತ್ಯಸ್ವತಂತ್ರವಪುಷಃ,
 ನಿತ್ಯ = ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸ್ವತಂತ್ರ = ಸ್ವರೂಪ, ಪ್ರಮಿತಿ = ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ,
 ಪರಾನವೇಕ್ಷವಾದ, ವಪುಷಃ = ದೇಹವುಳ್ಳ, ಪರಮಾತ್ಮನೊಡನೆ ಅಭೇದವು
 ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೀತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :- ಮುಕ್ತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಕೂಡಾ ಈ ನಾರಾಯಣ
 ದೇವರ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲಾರರು. ಹೀಗಿರಲು ಯಾವಾಗಲೂ
 ಅಸ್ವತಂತ್ರರಾದ ಚೇತನರುಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪನಾದ,
 ಪ್ರಕೃತಿಗಿಂತಲೂ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಭೇದವು ಹೇಗೆ

ತಾನೆ ಉಂಟಾದೀತು ? ಪರಮಾತ್ಮನು ರಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ವರೂಪ, ಪ್ರಮಿತಿ, ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯಾಧಿಪತಿಯು, ಜೀವರು ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಸ್ತಂತರು, ಹೀಗೆ ಭೇದವೇ ನಿತ್ಯವಾದದ್ದು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅರ್ಥೋಯಮೇವ ನಿಖಿಲೈರಪಿ ವೇದವಾಕ್ಯೈಃ |
ರಾನಾಯಣೈಃ ಸಹಿತಭಾರತಪಂಚರಾತ್ರೈಃ |
ಅನ್ಯೈಶ್ಚ ಶಾಸ್ತ್ರವಚನೈಃ ಸಹ ತತ್ಪಸೂತ್ರೈಃ |
ನಿರ್ಣಯತೇ ಸಹೃದಯಂ ಹರಿಣಾ ಸದೈವ ||೨೧||

ಅರ್ಥ :—ಅಯಮೇವ = ಹಿಂದೆ ೧೦ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, ಅರ್ಥಃ = ಅಭಿಪ್ರಾಯವು, ನಿಖಿಲೈರಪಿ = ಸಮಸ್ತವಾದ, ವೇದವಾಕ್ಯೈಃ = ವೇದ ವಚನಗಳಿಂದಲೂ, ರಾನಾಯಣೈಃ = ರಾಮಾಯಣದಿಂದಲೂ, ಸಹಿತ ಭಾರತ ಪಂಚರಾತ್ರೈಃ = ಭಾರತದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪಂಚರಾತ್ರ ವಚನಗಳಿಂದಲೂ, ಅನ್ಯೈಶ್ಚ = ಬೇರೆಯಾದ, ಶಾಸ್ತ್ರವಚನೈಃ = ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ತತ್ಪಸೂತ್ರೈಃ = ತತ್ಪ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದ, (ವೇದಾರ್ಥ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದ) ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಸಹೈವ = ಸೇರಿಸಿ, ಸಹೃದಯಂ = ಸಾಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿ, ಹರಿಣೈವ = ವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರಿಂದಲೇ, ಸದೈವ = ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ನಿರ್ಣಯತೇ = ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :—ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಸ್ವಕರ್ಷೇಲಕಲ್ಪಿತಗಳಲ್ಲ. ಸಮಸ್ತ ವೇದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ಮೂಲ ರಾಮಾಯಣದಿಂದಲೂ, ಭಾರತದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪಂಚರಾತ್ರಾಗಮಗಳಿಂದಲೂ, ಇತರ ಉಸ ಪುರಾಣಗಳಿಂದಲೂ ತತ್ಪನಿರ್ಣಯದ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದಲೂ, ವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ೧ ನಾರಾಯಣಸ್ಯ ನ ಸಮಃ ೨ ಪುರುಷೋತ್ತಮೋಽಹಂ |
೩ ಜೀವಾಕ್ಷರೇಹ್ಯಧಿಗತೋಽಸ್ಮಿ ತತೋಽನ್ಯದಾರ್ತಂ |
೪ ಮುಕ್ತೋಪಸ್ಯಪ್ಯ ಜ ಇಹ ನಾಸ್ತಿ ಕುತಶ್ಚ ಕಶ್ಚಿತ್ |
ನಾನೇವ ೫ ಧರ್ಮಪೃಥಗಾತ್ಮದೃಗೇತ್ಯಥೋಹಿ ||೨೨||

ಅರ್ಥ :—ನಾರಾಯಣಸ್ಯ = ನಾರಾಯಣ ದೇವರಿಗೆ, ಸಮಃ = ಸದೃ

ಶನು, ನ= ಇಲ್ಲ. ಅಹಂ = ನಾನು; ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ = ಪುರುಷ ಶ್ರೇಷ್ಠನು, ಜೀವಾಕ್ಷರೇ= ಜೀವ = ಜೀವರುಗಳನ್ನು, ಅಕ್ಷರ= ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು, ಅಧಿಗತಃ = ಅವರುಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕನಾಗಿ, ಅಸ್ಮಿ= ಹೊಂದಿರುವವನು, ತತಃ= ಆ ಭಗವಂತನಿಗಿಂತಲೂ, ಅನ್ಯತ್= ಬೇರೆಯಾದ ಸರ್ವ ಪ್ರಪಂಚವೂ, ಆರ್ತಂ= ಕ್ಲೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಮುಕ್ತೈಃ= ಹರಿಯು ಮುಕ್ತರುಗಳಿಂದ, ಉಪಸೃಪ್ಯಃ= ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನು. ಇಹ = ಹರಿಯಲ್ಲ, ಕುತಶ್ಚ = ಅವಯವಾಯವ ವಿಭೇದವು ಮತ್ತು ಗುಣ ಗುಣಗಳ ಭೇದವು, ಕಶ್ಚಿತ್ = ಅವತಾರಾದಿಗಳ ಭೇದವು, ನಾಸ್ತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನೇವ = ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅಜ್ಞ ಜನಗಳಿಗೆ ಅವತಾರಾದಿಗಳ ಭೇದವಿರುವ ಹಾಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮಸೃಢಗಾತ್ಮದೃಕ್ = ಭಗವಂತನ ಗುಣಗಳಿಗೂ ಭಗವಂತನಿಗೂ ಭೇದವನ್ನು ಎಣಿಸಿದವನು, ಅಥಃ = ಅಂಥಂ ತಮಸ್ಸನ್ನು, ಏತಿಹಿ= ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :- ೧ ನೆ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ಸ್ಮೃತಾದೃಶಃ” ಎಂಬ ೧೨ ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ನಾಸ್ತಿ ನಾರಾಯಣ ಸಮಂ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯವು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ೨ ನೆ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ಸರಾತ್ಪರಮಸ್ಯ” ಎಂಬ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ತಸ್ಮಾತ್ಪಕ್ಷರ ಮತೀತೋಽಹಂ” ಇತ್ಯಾದಿ ಗೀತಾ ವಾಕ್ಯಗಳು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ೩ ನೆ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ಬ್ರಹ್ಮೇಶಪೂರ್ವಕಮಿವಂ” ಎಂಬ ೧೩ ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ಅನ್ಯಥಾರ್ತಂ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯವು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ೪ ನೆ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ಸಾನ್ಯಂ ನ ಚಾಸ್ಯ” ಎಂಬ ೨೧ ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ಮುಕ್ತೋ ಸಸೃಪ್ಯ” ಇತ್ಯಾದಿ ಸೂತ್ರ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ೫ ನೆ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ಇಹ ನಾಸ್ತಿ ಕುತಶ್ಚ ಕಶ್ಚಿತ್” ಎಂಬ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ನೇಹ ನಾನಾಸ್ತಿ ಕಶ್ಚನ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ೬ ನೆ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ಸರ್ವತ್ರ ಚ ಸ್ವಗತಭೇದ” ಎಂಬ ೧೧ ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ಯಥೋದಕಂ” ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಆಭಾಸ ಏವ ಪೃಥಗೀಶತ ಏಷ ಜೀವೋ ಮುಕ್ತಸ್ಯ .
ನಾಸ್ತಿ ಜಗತೋ ವಿಷಯೇ ತು ಶಕ್ತಿಃ |
ಮಾತ್ರಾ ಪರೋಸಿ ನತು ತೇಶ್ಚನತೇ ಮಹಿತ್ತಂ
ಷಾಡ್ಗುಣ್ಯವಿಗ್ರಹ ಸುಪೂರ್ಣಗುಣೈಕದೇಹ ||೨೪||

ಅರ್ಥ :—ಏಷಃ= ಈ, ಜೀವಃ= ಜೀವನು, ಈಶತಃ= ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ, ಆಭಾಸಃ= ಪ್ರತಿಬಿಂಬನು, ಪೃಥಗೇವ= ಭಿನ್ನನೇವೆ, ಮುಕ್ತಸ್ಯ ತು= ಜೀವನು ಮುಕ್ತನಾದರೂ, ಜಗತಃ = ಜಗತ್ತಿನ, ವಿಷಯೇ = ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಶಕ್ತಿಃ= ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು, ನಾಸ್ತಿ = ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. (ಹೇ! ಭಗವಂತನೇ) ನೀನು, ಮಾತ್ರಾ = ಮಿತಿಗೆ, ಪರಃ= ಮೀರಿದವನು, ಅಸಿ= ಆಗಿದ್ದೀಯೆ (ಅಪರಿಮಿತಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನು) ತೇ= ನಿನ್ನ, ಮಹಿತ್ತಂ= ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಇತರರು ಯಾರೂ, ನಾಶ್ಚನತೇ= ಹೊಂದಲಾರರು. ತ್ವಂ- ನೀನು) ಷಾಡ್ಗುಣ್ಯವಿಗ್ರಹ= ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳೇ ದೇಹವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು, ಸುಪೂರ್ಣ ಗುಣೈಕದೇಹ= ಸು= ಸತ್ವಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ, ಪೂರ್ಣ = ನಾಶವಾಗದ, ಗುಣ= ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳೇ, ಏಕ= ಮುಖ್ಯವಾದ, ದೇಹ= ದೇಹವುಳ್ಳವನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :—“ ಆಭಾಸ ಏವ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ ಆಭಾಸಕೋಽಸ್ಯ ಪವನಃ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ ಭಿನ್ನಶ್ಚ ” ಎಂಬ ಸೂತ್ರ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. “ ಪೃಥಗೀಶತ ಏಷ ಜೀವಃ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ ಅಭಿದಾಕುತೋಽಸ್ಯ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ ಪೃಥಗುಪ ದೇಶಾತ್ ” “ ಭಿನ್ನೋಽಚಿಂತ್ಯಃ ” ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. “ ಮುಕ್ತಸ್ಯ ನಾಸ್ತಿ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ ಸಾಮ್ಯಂ ನ ಚಾಸ್ಯ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರವರ್ಜಂ ” ಎಂಬ ಸೂತ್ರವು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. “ ಮಾತ್ರಾಪರೋಸಿ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ ಸಾಮ್ಯಂ ನಚಾಸ್ಯ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ ಪರೋಮಾತ್ರಯಾ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. “ ಷಾಡ್ಗುಣ್ಯವಿಗ್ರಹ ಸುಪೂರ್ಣ ಗುಣೈಕ ದೇಹ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ “ ಈಶ್ವರತಮಃ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಃ ” ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ ಜಿತಂತೇ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪಾಯ ” ಇತ್ಯಾದಿ ಪಂಚರಾತ್ರ ವಾಕ್ಯಗಳು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದೇಹ ಸೃತಿಮುಕ್ತಿಗತೇಶಿವಶ್ಚ ಬ್ರಹ್ಮಾಚತದ್ಗುಣಗತಾ
ನಕಥಂಚನೇಶೌ || ನಶ್ರೀಕುತಸ್ತದಪರೇಸ್ಯ ಸುಖಸ್ಯನಾತ್ರಾನು
ಶ್ಚಂತಿಮುಕ್ತಸುಗಣಾಶ್ಚ ಶತಾನರೇಣ ||೨೫||

ಅರ್ಥ.—ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದೇಹ=ಮಾಹಾತ್ಮಯೇ ಶರೀರವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು, ಸೃತಿಮುಕ್ತಿಗತೆ=ಸೃತಿ=ಸಂಸಾರಕ್ಕೂ, ಮುಕ್ತಿ-ಮುಕ್ತಿಗೂ, ಗತೆ=ಇವುಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಕಾರಣನಾದವನು, ತದ್ಗುಣಗತ-ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ, ಶಿವಶ್ಚ-ರುದ್ರನೂ, ಬ್ರಹ್ಮಾಚ=ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನೂ ಕೂಡ, ಕಥಂಚ=ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ನೇಶೌ ಶಕ್ತರಲ್ಲ, ಶ್ರೀಃ=ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಕೂಡ, ನ=ಸಮರ್ಥಳಲ್ಲ. ತದಪರಿ=ಇವರುಗಳೇ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇವರಿಗಿಂತ ಅಧಮರಾದ ಇತರರು, ಕುತಃ-ಹ್ಯಾಗೆ ಶಕ್ತರಾಗುವರು, ಆಗುವದೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಕ್ತಸುಗಣಾಃ = ಮುಕ್ತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳು, ಅಸ್ಯ-ಈ ಭಗವಂತನ, ಸುಖಸ್ಯ=ಸುಖದ, ನಾತ್ರಾಂ-ಬಿಂಬರೂಪವಾದ ಅಂಶವನ್ನು, ಶತಾನರೇಣ-ನೂರುಭಾಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಶೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ, ಅಶ್ಚಂತಿ=ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—“ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದೇಹ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವಿಂದ “ ನಿರೋಷಪೂರ್ಣವಿಗ್ರಹ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ ಮಹಾವಿಭೂತೇನಾಹಾತ್ಮ್ಯ ” ಇತ್ಯಾದಿ ನೋಕ್ಷ ಧರ್ಮವಾಕ್ಯ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. “ ಸೃತಿಮುಕ್ತಿಗತೇ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ ಸಾಮ್ಯಂನಚಾಸ್ಯ ” ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ ಬಂಧಕೋಭವಪಾಶೇನ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣವು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶಿವಶ್ಚ ಬ್ರಹ್ಮಾಚ ಇತ್ಯಾ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ ಅನ್ಯಗುಣವಿಸ್ತೃತಿರನ್ಯಗಾಕ್ತ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ ಸಾಂತಂಗುಣಾನಾಂ ಅಗುಣಸ್ಯ ” ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾಗವತ ವಚನವು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. “ ನ ಶ್ರೀಕುತಃತದಪರಿ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ ಅಸ್ಯಗುಣವಿಸ್ತೃತಿರನ್ಯಗಾಕ್ತ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ ಪರೋದಿವಾ ಪಠವಿನಾ ” ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. “ ಅಸ್ಯ ಸುಖಸ್ಯನಾತ್ರಾಂ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ ಮುಕ್ತೇನಚ ” ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ ಏತಸ್ಯೈವ ಆನಂದಸ್ಯ ” ಇತ್ಯಾದಿ ತೃತಿ ವಾಕ್ಯವು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಭಾಸಕಾಭಾಸ ಪರಾವಭಾಸ ರೂಪಾಣ್ಯ ಜಸ್ರಾಣಿ ಚಚೇತನಾನಾಂ
 ವಿಷ್ಣೋಸ್ಸದೈವಾತಿವಶಾತ್ಪದಾಪಿ ಗಚ್ಚಂತಿ ಕೇಶಾದಿಗಣಾನಮುಕ್ತಾ
 ||೨೬||

ಅರ್ಥ.— ಚೇತನಾನಾಂ—ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ, ಅಭಾಸಕಾಭಾಸಪರಾವ
 ಭಾಸರೂಪಾಣಿ-ಅಭಾಸಕರು ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬರು, ಅಭಾಸಕಃ=ವಾಯು
 ದೇವರಿಗೆ ಅಭಾಸಕನಾದ ಋದ್ರನು, ತಸ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಅಪರಃ=ಅನ್ಯನು ಅ
 ಭಾಸಕನು, ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನೇ ಮುಂತಾದವರುಗಳ, ರೂಪಾಣಿ
 ಸ್ವರೂಪಗಳು, ಅಜಸ್ರಾಣಿ-ನಿತ್ಯಗಳು, ಕೇಶಾದಿಗಣಾಃ-ಕಃ-ಬ್ರಹ್ಮನು,
 ಈಶ=ಋದ್ರನು, ಇವರೇ ಮುಂತಾದ, ಗಣಾ = ಚೇತನ ಸಮೂಹಗಳು,
 ಮುಕ್ತಾ=ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಕದಾಪಿ-ಸಂಸಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಸದೈ
 ವ=ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಷ್ಣೋಃ=ನಾರಾಯಣನ, ವಶಾತ್ - ವಶ
 ದಿಂದ, ನಗಚ್ಚಂತಿ=ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬರುಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ಋದ್ರಾದಿ
 ಸಮಸ್ತ ಜೀವರುಗಳ ರೂಪಗಳು ನಿತ್ಯವಾದವುಗಳು. ಇವರುಗಳ ಪ್ರತಿ
 ಬಿಂಬ ರೂಪಗಳು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗಲೂ ಈಗಲೂ ಯಾವಾಗ
 ಲೂ ನಾರಾಯಣನ ವಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಭಾಸವಿವಚ
 ವೆಂಬ ಸೂತ್ರವು ಅಭಾಸಕೋಸ್ಯ ಪವನಃ ಎಂಬುವುದೂ, ಯಸ್ಯಾಜ್ಞಯಾ
 ರಹಿತವೆಂಬ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೂ ಪ್ರಮಾಣಭೂತಗಳು.

ಶ್ಲೋಕ || ಯಸ್ಮಿ ಪರೇನೈಷ್ಯ ಜಜೀವಕೋಶಾ ನಾಹಂಪರಾಯುಃ ನಮ
 ರೀಚ ಮುಖ್ಯಾಃ | ಜಾನಂತಿಯದ್ಗುಣಗರ್ಣಾ ನರಮಾದಯೋಪಿ
 ನಿತ್ಯಸ್ವತಂತ್ರ ಉತಕೋಸ್ತಿ ತದನ್ಯ ಈಶಃ ||೨೭||

ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಯಾವ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ಭಗವಂ
 ತನಲ್ಲಿ ಇತರವಾದ ಭೂತಭವಿಷ್ಯತ್ತುಗಳಾದ ಅನೇಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿದ್ದು
 ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಯಾವ ಭಗವಂತನ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಾನು (ಅಂದ
 ರೆ) ಋದ್ರದೇವರು ಎರಡು ಪರಾರ್ಥ ಆಯುಷ್ಯ ಉಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು,
 ಮರೀಚಿ ಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳು, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮೊದಲಾದವರುಗಳು ತಿಳಿಯು
 ವದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ನಿತ್ಯಸ್ವತಂತ್ರನಾದ ಭಗವಂತನಿಗಿಂತ ಅನ್ಯನಾದ ಈಶ್ವ
 ರನು ಯಾವನಿದ್ದಾನೆ? ಯಾರು ಇಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ.

ಯಸ್ತೌ ಪರೇನೈ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ ಏತೈಸುರಾದಿಭಿಃ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ “ ವಯಂನತಾ ಪ್ರಭವಾಮ ” ಎಂಬ ಋದ್ರದೇವರ ವಾಕ್ಯವು “ ನಾಹಂಪರಾಯ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ “ ನಾಹಂ ಪರಾಯುಯುಷಯೋ ” ಎಂಬ ಭಾಗವತ ವಾಕ್ಯವು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ನೈವೇಕ ಏವಪುರುಷಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮೋನಾ ವೇಕಃಕುತಸ್ಸ ಪುರುಷೋಯತಯೇವಜಾತ್ಯಾ || ಅರ್ಥಾಚ್ಚು ತೇಕ್ಷ್ಣ ಗುಣತೋ ವಿಜರೂಪತಶ್ಚ ನಿತ್ಯಾನ್ಯ ಏವಕಥಮಸ್ತಿಸ ಇತ್ಯಪಿಸ್ತಾತ್ ||೨೮||

ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಜೀವನು ಒಬ್ಬನೇ ಆಲ್ಲ, ಭಗವಂತನು ಪುರುಷ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಒಬ್ಬನೇ. ಜೀವನು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಭಗವಂತನಾಗಲಾರನು. ಭಗವಂತನಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪಡೆಯುವದರಿಂದಲೂ ಆ ಭಗವಂತನು ಪ್ರಯೋಜನಾಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದವನಾದುದರಿಂದಲೂ ಜೀವನು ಪ್ರಯೋಜನಾಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವನಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ಜೀವನು ಅಲ್ಪಗುಣನಾಗಿಯೂ ಭಗವಂತನು ಅನಂತ ಗುಣ ಉಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಜೀವನು ಪರತಂತ್ರನು, ಭಗವಂತನು ಸ್ವತಂತ್ರತು, ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅನಾದ್ಯನಂತ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಜೀವನು ಭಗವಂತನಿಂದ ಭಿನ್ನನು, ಹೀಗಿರಲು ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬುದು ಹೇಗೆ ಕೂಡೀತು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸರೋತ್ತಮೋ ಹರಿರಿದಂತು ತದಾಜ್ಞಯೈವ ಚೇತುಂಕ್ಷಮಂ ಸತುಹರಿಃ ಪರಮಸ್ವತಂತ್ರಃ || ಪೂರ್ಣಾವ್ಯಯಾಗಣಿತ ನಿತ್ಯಗುಣಾರ್ಣವೋಸಾವಿತ್ಯೇವನೇದವಚನಾನಿ ಪರೋಕ್ತಯಶ್ಚ ||೨೯||

ಅರ್ಥ.— ಸುರಿಃ=ನಾರಾಯಣನು, ಸರೋತ್ತಮಃ=ಸರೋತ್ತಮನು ಇದಂತು- ಈ ಜಗತ್ತು ಆದರೋ, ತದಾಜ್ಞಯೈವ=ತತ್=ಆ ಪರವತ್ತನ, ಆಜ್ಞಯೈವ-ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದಲೇ, ಚೇತುಂ = ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೂ, ಕ್ಷಮಂ=ಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತದೆ, ಸತುಹರಿಃ=ಅನಾರಾಯಣನು, ಪದಮ ಸ್ವತಂತ್ರಃ-ಅನನ್ಯಾಧೀನನು, ಅಸಿಃ-ಈ ನಾರಾಯಣನು, ಪೂರ್ಣಾವ್ಯಯಾಗಣಿತ ನಿತ್ಯಗುಣಾರ್ಣವಃ-ಪೂರ್ಣ = ವ್ಯಾ

ಪ್ರವಾದ, ಅನ್ಯಯ=ಹ್ರಾಸರಹಿತವಾದ, ಅಗಣಿತ=ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ, ನಿತ್ಯಾ=ಚತುರ್ವಿಧ ನಾಶರಹಿತವಾದ, ಗುಣ=ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಅರ್ಣವಃ=ಸಮುದ್ರಪ್ರಾಯನಾದವನು, ಇತ್ಯೇವ=ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ವೇದವಚನಾನಿ-ವೇದ ವಾಕ್ಯಗಳು, ಪರೋಕ್ತಯಶ್ಚ=ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ ವಚನವೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ನಾರಾಯಣನು ಸರ್ವೋತ್ತಮನು, ಚೇತನಾಚೇತನವಾಡ ಈ ಪ್ರಪಂಚವಾದರೋ ? ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೂ, ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೂ, ಸಮರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಆ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅನನ್ಯಾಧೀನನು. (ಸ್ವಾತಂತ್ರನು) ಫೂರ್ಣವಾದ ನಾಶರಹಿತವಾದ ಎಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದ ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಸಮುದ್ರಪ್ರಾಯನೆಂಬರ್ಥವು ವೇದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಸರ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ನಾವು ಹೇಳಿದರ್ಥವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಸಂಗ್ರಹರೂಪವಾಗಿ ಈ ಶ್ಲೋಕದಿಂದಲೂ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಋಗಾದಯಶ್ಚ ಚತ್ವಾರಃ ಪಂಚರಾತ್ರಂಚಭಾರತಂ || ಮೂಲರಾಮಾಯಣಂ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಂಮಾನಂಸ್ವತಃಸ್ತೃತಂ||೩||

ಅರ್ಥ.—ಚತ್ವಾರಃ=ನಾಲ್ಕು ಆದ, ಋಗಾದಯಶ್ಚ = ಋಗ್ವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ, ಸಾಮವೇದ, ಅಥರ್ವಣ ವೇದಗಳು, ಪಂಚರಾತ್ರಂಚ=ಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮವೂ, ಭಾರತಂ-ಭಾರತವು, ಮೂಲರಾಮಾಯಣಂ=ವೇದವ್ಯಾಸ ಪ್ರಣೀತವಾದ ಶತಕೋಟಿರಾಮಾಯಣವು, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಂ=ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳು, ಸ್ವತಃ-ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ, ಮಾನಂ-ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು, ಸ್ತೃತಂ-ಹೇಳಿದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹಿಂದಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರ ಪುರಾಣದ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ

ವೇದಗಳು, ಪೌಚರಾತ್ರಾಗಮವೂ, ಭಾರತವೂ, ವ್ಯಾಸಪ್ರಣೀತ (ನರ
 ಧಾರಾಯಣ) ಪ್ರಣೀತವಾದ ಶತಕೋಟಿ ರಾಮಾಯಣವೇ ಮುಂತಾದವು
 ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರವೂ ಕೂಡ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಮಾಣಗಳು, ಅಂದರೆ ಸಂವಾದ ನಿರಪೇ
 ಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣವು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಸಂವಾದ ನಿರಪೇಕ್ಷವು ಎರಡು
 ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅಸೌರುಷೇಯದಿಂದಲೂ ಆಸತ್ವದಿಂದಲೂ, ವೇದ
 ಗಳು ಅಸೌರುಷೇಯ, ಊಳಿದವು ಆಸತ್ವನುರಾದ ವೇದವ್ಯಾಸರೇ ಮುಂತಾ
 ದವರಿಂದ ಮಾಡಿದವುಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ಪರಮಾಸ್ತತಮನಾದವುಗಳು,
 ಇವುಗಳೆಂದಲೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಅವಿರುದ್ಧಂತು ಯಶ್ಚೈಸ್ಯ ಪ್ರಮಾಣಂ ತಚ್ಚನಾನ್ಯಥಾ || ಏತದ್ವಿ
 ರುದ್ಧಂಯುತ್ತು ಸ್ಯಾನ್ನತಸ್ಯಾನಂಕಥಂಚನ ||೩೧||

ಅರ್ಥ. — ಅಸ್ಯ = ಉಕ್ತ ಪ್ರಮಾಣಭೂತವಾದ ಋಗಾದಿ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ
 ಯತ್-ಯಾವ ಗ್ರಂಥವು, ಅವಿರುದ್ಧ = ವಿರುದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ತತು =
 ಅದು, ಪ್ರಮಾಣಂಚ = ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತಚ್ಚ = ಅದಕ್ಕೆ,
 ಅನ್ಯತಾ = ಬೇರೆಯಾಗಿ, ನ = ಇಲ್ಲ, ಏತದ್ವಿರುದ್ಧಂ = ಈ ಋಗಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿ
 ರುದ್ಧವಾದವು ಯಾವವೋ, ತತ್ = ಅವು, ಕಥಂಚನ = ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ
 ಲೂ, ಮಾನಂ = ಪ್ರಮಾಣವು, ನಸ್ಯಾತ್ = ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಋಗಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಅವಿರುದ್ಧವಾದ ಇತರ ಗ್ರಂ
 ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಮಾಣಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರು
 ವುದು ಯಾವಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ
 ಪ್ರಮಾಣ ಎಂದರೆ ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ವೈಷ್ಣವಾನಿ ಪುರಾಣಾನಿ ಪಂಚರಾತ್ರಾತ್ಮಕತ್ವತಃ || ಪ್ರಮಾಣಾನ್ಯೇ
 ವಮನ್ವಾದ್ಯಾಃ ಸ್ಮೃತಯೋಷ್ಯನುಕೂಲತಃ ||೩೨||

ಅರ್ಥ. — ವೈಷ್ಣವಾನಿ = ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಹೇಳುವ,
 ಪುರಾಣಾನಿ = ಪುರಾಣಗಳು, ಪಂಚರಾತ್ರಾತ್ಮಕತ್ವತಃ = ಪಂಚರಾತ್ರಾರ್ಥ ಪ್ರ

ತಿಸಾದಕವಾದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಮಾಣಾನ್ವೇಷಣೆ=ಪ್ರಮಾಣ ಭೂತಗಳೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಮನ್ವಾದ್ಯಾಃ-ಮನುವೇ ಮುಂತಾದವರುಗಳಿಂದ, ರಚಿತವಾದ, ಸ್ತೂತ್ರಯೋಽಪಿ=ಸ್ತೂತ್ರಗಳೂ ಕೂಡ, ಅನುಕೂಲತಃ=ಪಂಚರಾತ್ರಾರ್ಥ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಇತಿಹಾಸದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಗಳು ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರವರು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಮಾಣ್ಯದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವಪುರಾಣವೇ ಸಮಾಧಿಭಾಷಾತ್ಮಕವಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಪಂಚರಾತ್ರಾರ್ಥಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣವು, ಶೈವಾದಿ ಪುರಾಣಗಳೂ ಕೂಡ ವೈಷ್ಣವಪುರಾಣಕ್ಕೆ, ಅನುಕೂಲವಾದವುಗಳು ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವೂ ಕೂಡ ಪ್ರಮಾಣಗಳು. ಮನ್ವಾದಿ ಸ್ತೂತ್ರಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಮಾಣ್ಯವಾದ ಋಗಾದಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಭಾಗವುಮಾತ್ರ ಪ್ರಮಾಣವು. ಇವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಭಾಗವು ಅಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಮಾಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ || ಏತೇಷು ವಿಷ್ಣೋರಾಧಿಕೃ ಮುಚ್ಯತೇನ್ಯಸ್ಯನಕ್ಷಚಿತ್ ||
ಅತಃತದೇವಮಂತವ್ಯಂ ನಾನ್ಯಥಾತು ಕಥಂಚನ ||೩೩||

ಅರ್ಥ.— ಏತೇಷು=ಈ ಋಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಷ್ಣೋಃ=ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಅಧಿಕೃತಂ=ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವು, ಉಚ್ಯತೇ=ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯಸ್ಯ-ರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ, ನಕ್ಷಚಿತ್=ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅತಃ-ಆದ್ದರಿಂದ (ಆಪತತಃ-ತೋರುವ ರುದ್ರಾದಿ ಶ್ರುತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಸರ್ವ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯನಾದ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯಮಾಡೋಣದರಿಂದ) ತದೇವ=ಹರ್ಯಾಧಿಕೃತವನ್ನು, ಮಂತವ್ಯಂ=ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕಥಂಚನಃ=ಯಾವುದಾದರೊಂದುಮಾಯದಿಂದ, ಅನ್ಯಥಾ=ಪಾಶುಪತಾದಿ ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪಶುಪತಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು, ನಮಂತವ್ಯಂ-ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ವೇದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಗೇನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವು ಹೇಳಿ

ರುತ್ತೆ. ಆ ಸಾತತಃ ಋದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವ (ಏಕೋ ರುದ್ರೋನದಿತೀ ಯೋವತಸ್ಥೆ) ಎಂಬ ವೇದವಾಕ್ಯಗಳೂ ಸರ್ವಶಬ್ದವಾಚ್ಯನಾದ ಹರಿಯನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೇದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಶುಪತಾದಿ ಆಗಮಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದ ಪಶುಪತಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಾರದು.

ಶ್ಲೋಕ || ನೋಹರ್ಥಾನ್ಯನ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಾಣಿ ಕೃತಾನ್ಯೇನಾಜ್ಞ ಯಾಹರೀಃ ||
ಅತಸ್ತೇಷೂಕ್ತಮಗ್ರಾಹ್ಯಮಸುರಾಣಾಂ ತಮೋಗತೇಃ ||೩೪||

ಅರ್ಥ.— ಅನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಾಣಿ=ಪಾಶುಪತಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ನೋಹಾರ್ಥಾನಿ=ಅಜ್ಞಾನೋತ್ಪಾದಕಗಳು (ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು) ಹರೀಃ=ನಾರಾಯಣನ ಆಜ್ಞೆಯೈವ=ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದಲೇ, ಕೃತಾನಿ=ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅತಃ=ಆದ್ದರಿಂದ, ತೇಷು=ಅವುಗಳಲ್ಲಿ, ಉಕ್ತ-ವೇದಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳು, ಅಸುರಾಣಾಂ=ದೈತ್ಯರುಗಳಿಗೆ, ತಮೋಯೋಗತೇಃ-ತಮಃಪ್ರಾಪ್ಯರ್ಥವಾಗಿ, ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಗ್ರಾಹ್ಯಾಣಿ-ಸಜ್ಜನರು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಾರದು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಋದ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಣೀತವಾದ ಪಾಶುಪತಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ದೈತ್ಯರ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಹರಿಯ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ಮೋಹಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ದೈತ್ಯರ ತಮಃಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳು ಆದಕಾರಣ ಸಜ್ಜನರು ಸ್ವೀಕರಿಸತಕ್ಕವುಗಳಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ || ಯಸ್ಮಾತ್ಕೃತಾನಿತಾನೀಹ ವಿಷ್ಣುನೋಕ್ತೈ ಶಿನಾದಿಭಿಃ ||
ಏಷಾಂಯನ್ವ ವಿರೋಧಿಸ್ಯಾತ್ತತ್ಪ್ರೋಕ್ತಂ ತನ್ನವಾರ್ಯತೆ ||೩೫||

ಅರ್ಥ.— ವಿಷ್ಣುನಾ-ಹರಿಯಿಂದ, ಉಕ್ತೈಃ=ಆಜ್ಞಪ್ತರಾದ, ಶಿನಾದಿಭಿಃ=ರುದ್ರದೇವರೇ ಮುಂತಾದವರುಗಳಿಂದ, ತಾನಿ=ಅವುಗಳು, ಯಸ್ಮಾತ್-ಯಾವಕಾರಣದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ, ಉಕ್ತಾನಿ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವೆಯೋ, ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಹ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಏಷಾಂ=ವೇದಾದಿಗಳಿಗೆ, ಯತ್-ಮೋಹಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು, ವಿರೋಧಿ=

ವಿರುದ್ಧವು, ಸರ್ಕಾರ್=ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ತಕ್ರೋಕ್ತಂ = ಆ ಸಾಶುಪತಾ ದ್ಯಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವು, ಇಹ=ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ (ನನ್ನಿವಾಚ್ಯತೆ=ನನಸಿದ್ಯತೆ-ನಿಷೇಧಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹರಿಯಿಂದ ಆಜ್ಞಾಸ್ವರಾಜ ರುದ್ರದೇವರೇ ಮುಂತಾದವರು ದೈತ್ಯರ ತನುಃಪ್ರಾಪ್ತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಸಾಶುಪತಾದ್ಯಾಗಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ವೇದಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಗ್ರಾಹ್ಯವಲ್ಲವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವೇದಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲದ ಭಾಗವು ಗ್ರಾಹ್ಯವು, ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಣವೂ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ವಿಷ್ಣ್ವಾಧಿಕ್ಯ ವಿರೋಧೀನಿಯಾನಿ ವೇದವಚಾಂಸ್ಯಪಿ || ತಾನಿಯೋಜ್ಞಾನ್ಯಾನುಕೂಲಾಲ್ಯಾದ್ವಿಷ್ಣ್ವಾಧಿಕ್ಯಸ್ಯ ಸರ್ವತಃ ||೩೩||

ಅರ್ಥ.—ವಿಷ್ಣ್ವಾಧಿಕ್ಯವಿರೋಧೀನಿ - ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತೋರುವ, ಯಾನಿ=ಯಾವ, ವೇದವಾಕ್ಯಾನಿ=ವೇದವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ, ವಿಷ್ಣ್ವಾಧಿಕ್ಯಸ್ಯ=ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ, ಸರ್ವತಃ=ಎಲ್ಲಾಪ್ರಕಾರದಿಂದಲೂ, ಅನುಕೂಲಾಲ್ಯಾತ್=ಅನುಕೂಲತೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ತಾನಿ=ಆ ವೇದವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು, ಯೋಜ್ಯಾನಿ = ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರುವ ವೇದವಾಕ್ಯಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧಬಾರದಹಾಗೆ ಅನ್ವಯಮಾಡಿ ಅರ್ಥ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೇದಗಳವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ವಿರುದ್ಧವಿಲ್ಲದಹಾಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅವತಾರೇಷು ಯತ್ಕಿಂಚಿದ್ಧರ್ಶಯೇನ್ನರವದ್ಧರಿಃ || ತಚ್ಚಾಸುರಾಣಾಂ ನೋಹಾಯ ದೋಷಾವಿಷ್ಣೋ ರ್ನಹಿಕ್ವಚಿತ್ ||೩೪||

ಅರ್ಥ.— ಹರಿಃ=ನಾರಾಯಣನು, ಅವತಾರೇಷು=ತನ್ನ ಅವತಾರಗಳ

ಕಲ್ಲಿ, ಸರಪತ್=ಮನುಷ್ಯರ ಹಾಗೆ, ಯತ್ಕಿಂಚಿತ್ = ಸ್ತ್ರೀ ವಿಯೋಗಾದಿ ದುಃಖಗಳನ್ನು, ದರ್ಶಯೇತ್-ತೋರಿಸುತ್ತಾನೋ, ತತ್-ಅದನ್ನು, ಆ ಸಂರಾಣಾಂ=ದೈತ್ಯರುಗಳನ್ನು, ವೋಹಾಯ = ಮೋಹಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ವಿಷ್ಣೋಃ=ವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿ, ಕ್ವಚಿತ್-ಸ್ವಲ್ಪವು, ದೋಷಾಃ-ದೋಷಗಳು, ನಹಿ-ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀಹರಿಯು ತಾನು ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವತಾರ ಮನುಷ್ಯನಂತೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀವಿಯೋಗಾದಿ ದುಃಖಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಅಸುರಜನ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅಭಗವಂತಸಿಗೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಯಾವ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಯಾವ ದೋಷಗಳೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಜ್ಞತ್ವಂ ಪಾರವಶ್ಯಂವಾ ಛೇದಭೇದಾದಿಕಂತಥಾ | ತಭಾಪ್ರಾಕ್ಯು
ತದೇಹತ್ವಂ ದೇಹತ್ಯಾಗಾದಿಕಂ ತಥಾ ||೩೮||

ಅನಿಶತ್ವಂಚ ದುಃಖಿತ್ವಂ ಸಾಮ್ಯಮನೈ ಶ್ಚಹೀನತಾಂ || ಪ್ರದರ್ಶ
ಯತಿನೋಪಾಯ ದೈತ್ಯಾದೀನಾಂ ಹರಿಸ್ವಯಂ ||೩೯||

ಅರ್ಥ.— ಅಜ್ಞತ್ವಂ-ಅಜ್ಞಾನ, ಪಾರವಶ್ಯಂವಾ-ಪರಾಧೀನತ್ವವನ್ನು ತಥಾ-ಹಾಗೆ, ಛೇದಭೇದಾದಿಕಂ-ಛೇದಾಂ=ಕೊಯ್ಯುವಿಕೆ, ಭೇದಾದಿಕಂ-ಮೈ ಸೀಳುವಿಕೆಯೇ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು, ತಥಾ=ಹಾಗೆ, ಪ್ರಾಕ್ಯುತ್ವಂ-ಪ್ರಾಕೃತಿ ಸಂಬಂಧವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಉಳ್ಳವನಂತೆಯೂ, ತಥಾ=ಹಾಗೆ, ದೇಹತ್ಯಾಗಾದಿಕಂ=ದೇಹ ಬಿಟ್ಟವನ ಹಾಗೆ ತೋರಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು, ಅನಿಶತ್ವಂಚ=ಅಸ್ತಂತ್ರವನ್ನು, ದುಃಖಿತ್ವಂ-ದುಃಖ ಉಳ್ಳ ಭಾವನನ್ನು ಅನೈಶ್ಯಃ-ಒಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ, ಸಾಮ್ಯಂ=ಸಮತ್ವವನ್ನು, ಚ=ಮತ್ತು, ಹೀನತಾಂ=ಕಡಿಮೆ ಎಂಬುವ ಭಾವನನ್ನು, ಹರೀಃ=ನಾರಾಯಣನು, ಸ್ವಯಂ-ತಾನೇ, ದೈತ್ಯಾನಾಂ=ದೈತ್ಯರುಗಳಿಗೆ, ವೋಹಾಯ=ವಂಚನ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರದರ್ಶಯತಿ=ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಹರಿಯು ತಾನೇ ದೈತ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಮೋಹ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಿಳಿಯದವನ ಹಾಗೂ ತಾನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಧೀನನಾದ

ಹಾಗೂ. ತನಗೆ ದೋಷವು ಆದಹಾಗೂ ತನ್ನ ದೇಹವು ಕತ್ತರಿಸಿದಹಾಗೂ, ಪ್ರಾಕೃತದೇಹ ಆ ಲ್ಲವನ ಹಾಗೂ ದೇಹಬಿಟ್ಟು ಹೋದಹಾಗೂ, ಸ್ವತಂತ್ರ ನಲ್ಲದ ಹಾಗೂ ದುಃಖ ಉಳ್ಳವನ ಹಾಗೂ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ತಾನು ಕಡಿಮೆಯಾದವನಹಾಗೂ, ರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ತಾನು ಸಮನಾದವನ ಹಾಗೂ ತೋರಿಸುವವನೇ ಹೊರ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ಈ ದೋಷಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ ವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ನತಸ್ಯ ಕಶ್ಚಿದೋಷೋಸ್ತಿ ಪೂರ್ಣಾಖಿಲಗುಣೋಪ್ಯಸೌ | ಸರ್ವ ದೇಹೈಃ ರೂಪೇಷು ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವೇಷುಚೇತ್ಸರಃ ||೪೦||

ಅರ್ಥ. — ಅಸೌ= ಈ ನಾ ರಾಯಣನು, ಪೂರ್ಣಾ ಖಿಲಗುಣ = ಪೂರ್ಣಾ = ದೇಶತಃ, ಕಾಲತಃ, ಗುಣತಃ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ, ಅಖಿಲ = ಸಮಗ್ರವಾದ, ಗುಣಃ- ಇಲ್ಲಾನೆಂದಾದಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣ ಉಳ್ಳವನಾದ್ದರಿಂದಲೇ, ತಸ್ಯ= ಆ ಹರಿಗೆ, ಕಶ್ಚಿತ್= ಯಾವ ವಿಧವಾದ, ದೋಷಃ= ದೋಷಗಳು, ನಾಸ್ತಿ= ಇಲ್ಲ. ಚ= ಮತ್ತು, ಸರ್ವದೇಹೈಃ ರೂಪೇಷು= ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಯೂ, ಅವತಾರೇಷು- ಮತ್ಸ್ಯೈ ಕೂರ್ಮಾದಿ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಈಶ್ವರಃ= ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವರೂಪ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ಣಾ ಖಿಲ ಗುಣ ಉಳ್ಳವನಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತೆ ಸರ್ವ ರಿಗೂ ನಿಯಾಮಕನಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ದೋಷಗಳು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವು.

ಶ್ಲೋಕ || ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯಭೇದಸಾನ್ಯಂವಾಕುತಃಸ್ಯಮಹಾತ್ಮನಃ | ಯದೇವಂ ವಾಚಕಂಶಾಸ್ತ್ರಂ ತದ್ಧಿಶಾಸ್ತ್ರಂ ಪರಮತಂ ||೪೧||

ಅರ್ಥ. — ಮಹಾತ್ಮನಃ= ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮರುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ತ್ಯುತ್ಪಮನಾಗಿಯೂ ಜೀವರುಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಕಲ ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ನ್ನು ನಡಿಸುವವನಾಗಿಯೂ ಸರ್ವದೋಷದೂರನಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ

ಆತ್ಮಶಬ್ದದಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಚನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿಯೂ ಇರುವ, ತಸ್ಯ-ಆ ಹರಿಗೆ, ಬ್ರಹ್ಮಾಭೇದಃ-ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ-ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ, ಅಭೇದಃ = ಭೇದವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯೂ, ಸಾನ್ಯವಾ-ಸಮತ್ವವೂ ಕೂಡ. ಕುತಃ=ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೀತು? ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಯದೇವಂ = ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ವಾಚಕಂ= ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದೇ, ಶಾಸ್ತ್ರಂ=ಶಾಸ್ತ್ರವು, ತದ್ವಿ - ಅದೇ, ಪರಂ-ಉತ್ತಮವಾದ, ಶಾಸ್ತ್ರಂ=ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದು, ಮತಂ-ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ವ.ಹಾತ್ಮನಾದ ಈ ಹರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಜೀವರಾಗಳ ಅಭೇದವು ಅಥವಾ ಸಾನ್ಯವು ಕೂಡ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾದೀತು. ಉಂಟಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಾದಿಗಳನ್ನೂ ಅಸುರನೋಕನಾರ್ಥನಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಾದಿಗಳನ್ನೂ ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದೆಂದು, ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳುತ್ತದೋ ಅದನ್ನೇ ಉತ್ತಮವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ನಿರ್ಣಯಾಯೈವಯತ್ತೋಕ್ತಂ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಂತು ವಿಷ್ಣುನಾ ||
ವ್ಯಾಸರೂಪೇಣ ತದ್ಧ್ಯಾತ್ಯಂ ತತ್ರೋಕ್ತಾಃ ಸರ್ವನಿರ್ಣಯಾ ||೪೨||

ಆರ್ಥ. — ವ್ಯಾಸರೂಪೇಣ=ವೇದವ್ಯಾಸವತಾರನಾಡಿದ, ನರಿಣಾ = ನಾರಾಯಣನಿಂದ, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಂತು=ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರವಾದರೋ, ನಿರ್ಣಯಾಯೈವ-ಈ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೇನೆ, ಯತ್=ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಪ್ರೋಕ್ತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದೆಯೋ, ತತ್-ಅದನ್ನೇ, ಗ್ರಾಹ್ಯಂ=ಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ತತ್ರ-ಆ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಸರ್ವನಿರ್ಣಯಾಃ-ಸಮಸ್ತ ನಿರ್ಣಯಗಳೂ, ಪ್ರೋಕ್ತಾಃ=ಹೇಳಿವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ವ್ಯಾಸರೂಪನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯಿಂದ ಈ ಆರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಣಯಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರವೇ ನಿರ್ಣಯ ಶಾಸ್ತ್ರವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಯಥಾರ್ಥವಚನಾನಾಂಚಿ ನೋಹಾರ್ಥನಾಂಚಿ ಸಂಶಯಃ ||
ಅಪನೇತುಂಹಿ ಭಗವಾನ್ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರನುಚೀಕ್ಷೃಪತ್ ||೪೩||

ಅರ್ಥ. — ಯಥಾರ್ಥವಚನಾನಂಚ=ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳುವ ರು
ಗಾದಿಗಳಿಗೂ, ಮೋಹಾರ್ಥಾನಂಚ=ಮೋಹಜನಕವಾದ ಪಾಶುಪತಾದ್ಯ
ಗಮಗಳಿಗೂ, (ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥವಿರುವುದರಿಂದಲೇ) ಸಂಶಯಃ=ಸಂಶಯವು
ಜಾತಂ-ಹುಟ್ಟಿತು. ಇಂಥಾ ಸಂಶಯವನ್ನು, ಅಪನೇತುಂಹಿ-ಕಳಿಯುವು
ದಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಭಗವಾಃ=ನಾರಾಯಣಾವತಾರರಾದ ವೇದವ್ಯಾಸರು, ಬ್ರ
ಹ್ಮಸೂತ್ರ-ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರವನ್ನು, ಅಚೀಕ್ಷ್ಯವತ್-ರಚಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಸಜ್ಜನರಿಗೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಾರ್ಥ ಭೋದಕಗ
ಳಾದ ಋ.ಗಾದಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮೋಹಾರ್ಥಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ಪಾಶುಪತಾ
ದ್ಯಾಗಮಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಓದುವುದರಿಂದ ಸಂಶಯ ಜ್ಞಾನವು ಆಗಬಹುದು
ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅಂಥಾ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೇದ
ವ್ಯಾಸರು ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿದರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕೆ || ತಸ್ಮಾತ್ಪ್ರಾರ್ಥ ಮಾಗೃಹ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯಃ ಸರ್ವನಿರ್ಣಯಃ | ಸ
ರ್ವದೋಷವಿಹೀನತ್ವಂ ಗುಣೈಃ ಸರ್ವೈರುದೀರ್ಣತಾ ||೪೪||
ಅಭೇದಃ ಸರ್ವರೂಪೇಷು ಜೀವಭೇದಃ ಸದೈವಹಿ | ನಿಷ್ಕೋರೂ
ಕ್ತಾನಿಸೂತ್ರೇಷು ಸರ್ವವೇದೇತ್ಯತಾತಥಾ ||೪೫||
ತಾರತಮ್ಯಂಚ ಮುಕ್ತಾನಾಂ ನಿಮುಕ್ತಿಃ ವಿದ್ಯಯಾತಥಾ | ತಸ್ಮಾದೇ
ತದ್ವಿರುದ್ಧಂಯನ್ಮೋಹಾರ್ಥಂ ತದುದಾಹೃತಂ ||೪೬||
ತಸ್ಮಾದೈಯೇಗುಣಾವಿಷ್ಟೋಃ ಗ್ರಾಹ್ಯಾಸ್ತೇಸರ್ವ ಏವತು | ಇತ್ಯಾ
ದ್ಯುಕ್ತಂ ಭಗವತಾಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವಣಿಸ್ಫುಟಂ||೪೭||

ಅರ್ಥ. — ತಸ್ಮಾತ್=ಆದಕಾರಣದಿಂದ, ಸೂತ್ರಾರ್ಥಂ=ಸೂತ್ರಗಳ
ಅರ್ಥವನ್ನು, ಆಗೃಹ್ಯ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಸರ್ವನಿರ್ಣಯಃ=ಮುಂದೆ ಹೇ
ಳುವ ಸಮಸ್ತ ನಿರ್ಣಯವೂ, ಕರ್ತವ್ಯಃ=ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು, (ಆ ನಿರ್ಣ
ಯಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ) ಸರ್ವದೋಷವಿಹೀನತ್ವಂ = ಹರಿಗೆ ಸಮಸ್ತ
ದೋಷರಾಹಿತ್ಯವು, ಸರ್ವೈಃ-ಸಮಸ್ತವಾದ, ಗುಣೈಃ=ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ
ಗುಣಗಳಿಂದ, ಉದೀರ್ಣತಾ=ಕೂಡಿಸತಕ್ಕ, ಸರ್ವರೂಪಾಣಾಂ = ಹರಿಯು

ಸರ್ವರೂಪಗಳಿಗೂ, ಅಭೇದಃ=ಭೇದರಾಹಿತ್ಯವು, ಸದೈವಹಿ=ಸರ್ವಕಾಲ
 ಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಜೀವಭೇದಃ=ಜೀವರುಗಳಿಂದ ಭೇದವು, ತಥಾ=ಹಾಗೆಯೇ,
 ಸೂತ್ರೇ(ಸು-ಬ್ರ)ಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ. ವಿಷ್ಣೋಃ=ಹರಿಗೆ, ಸರ್ವವೇದೇಡ್ಯತಾ=
 ಸರ್ವ ವೇದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯತ್ವವು, ಮುಕ್ತಾನಾಂಚ=ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ
 ತಾಂತನ್ಯಂ=ತಾಂತನ್ಯಭಾವವು, ತಥಾ=ಹಾಗೆ, ವಿದ್ಯಯಾ=ಜ್ಞಾನದಿಂದ
 ಲೇ, ವಿಮುಕ್ತಿಃ=ನೋಕ್ಷವೂ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತಸ್ಮಾ
 ತ್=ಆದಕಾರಣದಿಂದ, ಏತತ್=ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ, ವಿರುದ್ಧಂ=ವಿರುದ್ಧ
 ವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು, ಯತ್=ಯಾವುದೋ, ತತ್=ಅವುಗಳನ್ನು, ನೋಕಾ
 ಥಂ=ಅಜ್ಞ ಜನರನ್ನು ನೋಕಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಉದಾಹೃತಂ=ಇತರ
 ಪುರಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಪಾರುಸತಾದ್ಯಾಗವ.ಗಳೂ ಹೇಳಿವೆ. ತಸ್ಮಾತ್=ಆದ
 ಕಾರಣದಿಂದ, ಯೇಯಿ=ಯಾವಯಾವ, ಗ.ಣಾಃ=ಗುಣಗಳು, ಅಣುತ್ವ=
 ಮಹತ್ವಾದಿಗಳೂ, ವಿಷ್ಣುಃ=ಹರಿಗೆ, ಉಕಾಃ=ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿವೆಯೋ
 =ವೇ=ಸಮಸ್ತವಾದ; ತೇನಿವತು=ಅವುಗಳೇ, ಗ್ರಾಹ್ಯಾಃ=ಸ್ವೀಕಾರ್ಯಗಳು
 ಇತ್ಯಾದಿ=ಇವುಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಸಂಗತಿಗಳು, ಭಗವತಾಃ=ವ್ಯಾಸರೂಪ
 ನಾದ ಹರಿಯಿಂದ, ಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವಣಿ=ಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವನೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, ಸ್ಫು
 ಟಿಂ=ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಉಕ್ತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ ಎಂಬುವ
 ಅರ್ಥವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದಕಾರಣದಿಂದ ಸೂತ್ರಗಳ ಅರ್ಥವ
 ನ್ನೇ ಗ್ರಹಿಸಿ; ಸಮಸ್ತ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ನಿರ್ಣಯಗಳು
 ಯಾವುವೆಂದರೆ.— ಹರಿಗೆ ಸರ್ವದೋಷ ವಿಹೀನತ್ವವು, ಈ ಸಂಗತಿಯು
 ಸೂತ್ರದ ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಸರ್ವಗುಣ ಪೂ
 ರ್ಣತ್ವವು ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಹರಿಗೆ ತನ್ನ ಸರ್ವ
 ರೂಪಗಳಲ್ಲೂ ಅಭೇದವು. “ ನಸ್ತಾಗತೋಪಿ ಪರಸ್ಮೋಭಯ ಲಿಂಗಂ ಸ
 ವತ್ರಹೀ ” ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀವರುಗ
 ಳಿಂದ ಭೇದವು ಬಹುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೆ. (೧) ಭೇದವ್ಯಪದೇಶಾಚ್ಚನಃ
 (೨) ಶಾರೀರಶ್ಚೋಭಯೇವಿಹಿ. (೩) ಭೇದೇನೈತಮುದೀಯತೆ. ಇವೇ
 ಮೊದಲಾದ ಸೂತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಸರ್ವ ಸದಾಗಮಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ

ಪ್ರಶ್ನೆ.—(೧) ಶಾಸ್ತ್ರಯೋಗಿಸ್ವಾತ್. (೨) ತತ್ಪ್ರಸಮನ್ವಯಾತ್ ಎಂಬ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತರ ತಾರತಮ್ಯವು.—೧. ಇಯಮಾರ್ಥ ಸ್ವಾತ್. ೨. ತನ್ಮನಃಪ್ರಾಣ ಉತ್ತರಾತ್ ಎಂಬ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ವಿಸ್ಮಯಿಂದಲೇ (ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ) ವಿಮುಕ್ತಿಯು, ವಿದ್ಯೆಯನತು ನಿರ್ಧಾರ ಸ್ವಾತ್ ಎಂಬುವ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಈ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೋಹಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಸಹಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತೋರುವ ಅಣುತ್ವ, ಮಹತ್ವಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲೇಬೇಕು. ಅವುಗಳು ಮಹಾಗುಣವಂತನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತೆ. ಎಂಬುವ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹರಿಯರೂಪವಾದ ವ್ಯಾಸರೇ ಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಏಷನೋಹಂ ಸೃಜಾಮ್ಯಾಶು ಯೋಜನಾನೋಹಯಿಷ್ಯತಿ ||

ತ್ವಂಚರುಚ್ರಮಹಾಬಾಹೋಮೋಹಶಾಸ್ತ್ರಾಣಿಕಾರಯಾ ||೪೮||

ಅಥತ್ಯಾನಿ ವಿಥತ್ಯಾನಿ ದರ್ಶಯಸ್ವಮಹಾಭುಜ | ಪ್ರಕಾಶಂ ಕುರು ಜಾತ್ಮಕಮಪ್ರಕಾಶಂಚ ಮಾಂಕುರು ||೪೯||

ಇತಿವಾರಾಹನಚನಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೋಕ್ತಂ ತಥಾಪರಂ | ಅನೋಹಾಯಗುಣಾನಿಷ್ಣಾರಾಕಾರಶ್ಚಿ ಚ್ಚಿರೀರತಾ ||೫೦||

ನಿರೋಷತ್ಯಾತಾರತಮ್ಯಂ ಮುಕ್ತಾನಾಮುಪಿಚೋಚ್ಯತೇ || ಏತದ್ವಿರುಪ್ಥಂಯತ್ಸರ್ವಂತನೋಹಾಯೇತಿ ನಿರ್ಣಯಃ ||೫೧||

ಅರ್ಥ.— ಏಷಃ=ವಿಷ್ಣುವಾದ ನಾನು, ಯಃ=ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರವು, ಜನಾರ್-ಜನಗಳನ್ನು, ಮೋಹಯಿಷ್ಯತಿ=ಮೋಹಪಡಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥಾ, ಮೋಹಂ=ಮೋಹಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು, ಅಶು=ಜಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ, ಸೃಜಾಮಿ=ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಮಹಾಬಾಹೋ=ಮಹಾಬಾಹುಶಾಲಿಯಾದ, ಹೇ ರುದ್ರಾ-ರಾದ್ರನೇ, ತ್ವಂಚಿ-ನೀನೂ ಕೂಡ, ಮೋಹಶಾಸ್ತ್ರಾಣಿ-ಮೋಹಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೇ ಕಾರಯ-ಮಾಡು ಮತ್ತು ದಧೀಚಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ನೀನು ಮಾಡಿಸು.

ಮಹಾಭಯ-ಮಹಾಭಯಪರಾಕ್ರಮ ಉಳ್ಳವನೇ, ಅಥತ್ಯನಿ=ಅವಿಷ್ಣು
 ಮಾನವಾದ (ಲಿಂಗ ಮೂಲಮಾರ್ಗಣ, ಸಕ್ರದ್ಭಕ್ತ ಲಿಂಗಧಾರಣಾದಿ)
 ದ ಕೈಲಾಸಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಮೊದಲಾದ, ವಿಶ್ವಾಭ್ಯಾಸಿ=ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ
 ಗಿರುವ ವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ಅನ್ಯರಲ್ಲಿ ದರ್ಶಯಿಸು-
 ತೋರಿಸು. ಆತ್ಮಾನಂಪ್ರತಿ=ನಿನ್ನನ್ನು, ಪ್ರಕಾಶಂ-ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು, ಅಪ್ರ
 ಕಾಶಂ=ಅಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು, ಕುರು=ಮಾಡು. ಇತಿ=ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಪ
 ರಾಹವಚನಂ=ಪರಾಹಪುರಾಣದ ವಾಕ್ಯವು, ತಥಾ=ಇದರಂತೆ, ಪರಂ=
 ಬೇರೆಯಾದ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೋತ್ತಂ=ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪುರಾಣದ ವಾಕ್ಯವಿದೆ. ವಿ
 ಪ್ಲೋಷ=ವಿಘ್ನವಿನ, ಗುಣಾಃ=ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿಗಳು, ಆಕಾರಃ=ಸಹಸ್ರಶೀ
 ವಾರ್ಸರೂಪೇತಿ ಎಂಬುವ ಆಕಾರಗಳು. ಚಿತ್ತೋತ್ತಮಃ=ಶರೀರಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಾ
 ತ್ಮಕತ್ವವೂ, ನಿರ್ದೋಷತ್ವಂ=ದೋಷರಾಹಿತವೂ, ಮುಕ್ತಾನಾಂ=ಮುಕ್ತರು
 ಗಳ, ತಾರತಮ್ಯಪಿ-ತಾರತಮ್ಯಭಾವವೂ ಕೂಡ, ಅಮೋಹಾಯ=ನೋಹ
 ಪರಿಹಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ (ಸವ್ಯಕ್ ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ) ಉಚ್ಯತೇಚ-ಹೇಳಿ
 ಲ್ಲಿಕ್ಕೆ. ವಿಶದ್ವಿರುದ್ಧಂ-ಇವುಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು, ಯತ್=ಯಾವು
 ದೋಷ, ಸರ್ವಂ=ಸಮಸ್ತವಾದ ವಿಷಯಗಳೂ ನೋಹಕ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇ
 ಳವೆ. ಯೇತತ್=ಆ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲಾ, ಮೋಹಾಯೇತಿ=ದೈತ್ಯರುಗಳ
 ಅಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಹೇಳುವೆ ಎಂಬುವದೇ, ನಿರ್ಣಯಃ=ನಿರ್ಣಯವಾ
 ಗಿರುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಇದು ರುದ್ರದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹರಿಯು ಹೇಳಿದ
 ವಾಕ್ಯವು. ವ್ಯಾಸರೂಪಿಯಾದ ನಾನು ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಮೋಹಜನಕವಾದ (ಅ
 ಜ್ಞಾನಪ್ರದವಾದ) ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುತ್ತೇನೆ.
 ನೀನೂ ಅಂಥಾ ಮೋಹಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡು ಮತ್ತು ದಧೀಚ್ಯಾದಿಘುಷಿಗ
 ಳಿಂದಲೂ ಮಾಡಿಸು. ಯಾವ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಲಿಂಗ
 ಮೂಲಮಾರ್ಗಣ, ಮತ್ತು ಭಸ್ಮಧಾರಣ, ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಕೈ
 ಲಾಸಪ್ರಾಪ್ತಿ ಇನೇ ಮೊದಲಾದ ಅತಥ್ಯಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿ
 ಗಳನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೋ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಿ

ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶನಾದಬೇಡ. ಓಗೆ ಮಾಡುವುದು ತ್ರಿವಿಧಜೀವನಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತೆ. ಇವೇ ನೋಡಲಾದ ವಿಷಯಗಳು ವರಾಹ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಹರಿಯ ಗುಣಗಳು ಆತನ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುರುಷೇತಿ ಆಕಾರಗಳೂ, ಆತನ ದೇಹವು ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ನಿದೋಷವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳೂ, ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತಾರತಮ್ಯವು ಇದೆ ಎಂಬುವ ವಿಷಯವೂ ವೋಹಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸ್ವಾಂದೇಪ್ಯುಕ್ತಂ ಶಿವೇನೈವಷಣ್ಮುಖಾಯೈವಸಾದರಂ | ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರೇ ಪಿಗ್ರಾಹ್ಯಾಂ ಭಗವಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಯೋಗೀಯತ್ ||೫೨||

ಪರಮಾಪಿಷ್ಠ ರೇನೈಕಸ್ತ ದಾಚ್ಛಾನಂ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನಂ | ಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ ನಿರ್ಣಯಶ್ಚೈಷಸ್ತದನ್ಯನ್ಮೋಹಾನಾಯಕೋ ||೫೩||

ಜ್ಞಾನಂವಿನಾ ತುಯಾ ಮುಕ್ತಿಃ ಸಾಮ್ಯಂ ಚಮಮುಪಿಷ್ಠನಾ | ತೀರ್ಥಾದಿನಾತ್ರ ತ್ ಜ್ಞಾನಂ ಮಹಾಧಿಕ್ಯಂಫಲಿಷ್ಠತಃ |೫೪||

ಅಭೇದಶ್ಚಾಸ್ತದಾದಿ (ನಾಂ ಮುಕ್ತಾನಾಂ ದರಿಣಾತಥಾ | ಇತ್ಯಾದಿಸ ರ್ವಂಮುಹಾಯ ಕಥ್ಯತೇಪುತ್ರನಾನ್ಯಥಾ ||೫೫||

ಅರ್ಥ. — ಸ್ವಾಂದೇಪಿ=ಸ್ವಾಂದಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಶಿವೇನೈವ ತಂದೆಯಾದ ಋದ್ರನಿಂದಲೇ, ಷಣ್ಮುಖಾಯೈವ=ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಮಗನಾದ ಷಣ್ಮುಖನಿಗೋಸ್ಕರ, ಸಾದರಂ=ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ (ಮೋಹವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ) ಉಕ್ತಂ=ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರೇ ಪಿ=ಶಿವಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ, ಯತ್=ಯಾವ ವಿಷಯವು, ಭಗವಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಯೋಗೀ=ಭಗವತ್-ನಾರಾಯಣನ, ಶಾಸ್ತ್ರ=ಋಗಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ, ಯೋಗೀ-ಅನುಕೂಲವಿರುತ್ತೋ, ತತ್=ಅದನ್ನು, ಗ್ರಾಹ್ಯಂ=ಸ್ವೀಕಾರ್ಯವು, ಉಪದೇಶಕ್ರಮವೇನೆಂದರೆ. — ವಿಷ್ಣುಃ=ಹರಿಯು, ಏಕಮವ=ಒಬ್ಬನೇ, ಪರಮಃ=ಸರ್ವೋತ್ತಮನು, ಶತ್=ಅವನ, ಜ್ಞಾನ=ತಿಳಿಯುವಿಕೆಯು, ಮುಕ್ತಿಸಾಧನಂ=ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವು, ಫಲಃ = ಈ ಸಂಗತಿಯು, (ವಿಷಯವು) ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರ

ಣಾಂ-ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ, ನಿರ್ಣಯಃ=ನಿರ್ಣಯವು, ತದಸ್ಯತ್=ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು, ಮೋಹನಾಯುಹಿ - ಮೋಹಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು ತಿಳಿ, ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಂವಿನಾ=ಹರಿಯ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ, ಯಾನುಕ್ತಿಸ್ತು=ಯನ ಮುಕ್ತಿ ಹೇಳಿದೆಯೋ ಅದು, ಮಮಚ=ರುದ್ರನಾದ ನನಗೆ, ವಿಷ್ಣುನಾ= ಹರಿಯಿಂದ, ಸಾನ್ಯಂಚ=ಸಮತ್ವವು, ತೀರ್ಥಾದಿನಾತ್ರತಃ-ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದೇ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ, ಜ್ಞಾನಂ=ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯೂ, ವಿಷ್ಣುತಃ=ವಿಷ್ಣುವಿಗಿಂತಲೂ, ಮನುಧಿಕ್ಯಂ =ನಾನೇ ದೊಡ್ಡವನು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯು, ಮುಕ್ತಾನಾಂ-ಮುಕ್ತರುಗಳಿಗೂ, ಅಸ್ತದಾದೀನಾಂ=ನಾನೇ ಮೊದಲಾದ ಜೀವರುಗಳಿಗೂ, ಹರಿಣಾ= ನಾರಾಯಣನಿಂದ, ತಥಾ-ಹಾಗೆ, ಅಭೇದಃ=ಭೇದವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು, ಇತ್ಯಾದಿ-ಇವೇ ಮುಂತಾದ, ಸರ್ವಂ=ಸಮಸ್ತವೂ, ಮೋಹಾಯ=ದೈತ್ಯರು ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಿಗಳು ಮೋಹಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಕಥ್ಯತೇ-ಹೇಳಿರುತ್ತೇವೆ ಪುತ್ರ=ಎಲೈ ಮಗನೇ, ಅನ್ಯಥಾ=ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರೀತಿ, ನಾ=ಇಲ್ಲವು, ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಗನಿಗೆ ತಂದೆಯಾದ ರುದ್ರದೇವರು ಉಪದೇಶಮಾಡಿರುವರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು, ರುದ್ರನೇ ಆಗಲೀ ಮುಕ್ತರುಗಳೇ ಆಗಲೀ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸಮರಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮೋಹಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಉಕ್ತಂ ಪದ್ಮಪುರಾಣೇಚ ಶೈವನಿವ ಶಿವೇನಚ || ಯದುಕ್ತಂಹರಿಣಾ ಪೂರ್ವಮುಮಾಯೈಪ್ರಾಹತದ್ಧರಃ ||೫೬||

ಅರ್ಥ.— ಯತ್=ಯಾವ ವಿಷಯವು, ಹರಿಣಾ-ನಾರಾಯಣನಿಂದ ಪೂರ್ವಂ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಉಕ್ತಂ=ರುದ್ರದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ, ತತ್ ಅದನ್ನು, ಹರಃ=ರುದ್ರದೇವರು, ಉಮಾಯೈ=ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಪೂರ್ವತಿಗೆ, ಪ್ರಾಹ-ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಪದ್ಮಪುರಾಣೇಚ=ಪದ್ಮಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಶೈವನಿವಚ=ಶೈವಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಉಕ್ತಂ=ಹೇಳಿರುತ್ತೆಯಾಗಿ ಇದು ಸ್ವಕಪೋಲ ಕಲ್ಪಿತವಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ || ತ್ವಾಮಾರಾಧ್ಯ ತಥಾಶಂಭೋ ಗ್ರಹೀಷ್ಯಾಮಿ ವರಂಸದಾ || ದ್ವಾ
ಪರಾದೌಯುಗೇ ಭೂತ್ವಾ ಕಲಯಾಮಾನುಷಾದಿಷು ||೫೭||

ಅರ್ಥ.—ಶಂಭೋ=ಎಲೈ ರುದ್ರನೇ, ದ್ವಾಪರಾದೌ-ದ್ವಾಪರಯು
ಗದ ವ್ಯುತ್ಕ್ರಮದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ದ್ವಾಪರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಯುಗೇ=ಯು
ಗದಲ್ಲಿ (ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ) ಮಾನುಷಾದಿಷು = ಮಾನುಷರೂಪವಾಗಿ
ಸ್ವರೂಪಾಂಶದಿಂದ, ಭೂತ್ವಾ=ಅವತಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಾನು, ತ್ವಾಂ-
ನಿನ್ನನ್ನು, ಆರಾಧ್ಯ-ಪೂಜಿಸಿ, ಸದಾ-ಬ್ರಹ್ಮನ ಪ್ರತಿ ದಿನದಲ್ಲಿಯೂ, ವರಂ
-ವರವನ್ನು, ಗ್ರಹೀಷ್ಯಾಮಿ=ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸದ್ವಪುರಾಣದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.
ನಾನು (ಶ್ರೀಹರಿಯು) ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಪ್ರತಿ ದಿನಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ, ದ್ವಾಪರ
ಯುಗದ ಕಡೆಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಭಜಿಸಿ ನಿನ್ನಿಂದ
ವರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಹನ್ನೆರಡುವರ್ಷ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿದವನಂತೆ ನ
ಟಿಸಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ, ಅಜ್ಜರಗೆ ನೀನೇ ಸರ್ವೋ
ತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ನಾರಾಯಣನು
ರುದ್ರದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಸ್ವಾಗಮೈಃ ಕಲ್ಪಿತ್ವೈಶ್ಚಂಚ ಜನಾಢಮದ್ವಿಮುಖಾಢ ಕುರು ||
ಮಾಂಚಗೋಪಾಯ ಯೇನಸ್ಯಾತ್ಸೃಷ್ಟಿರೇಷೋತ್ತರಾಧರಾ ||೫೮||

ಅರ್ಥ.—ತ್ವಂ=ರುದ್ರನಾದ ನೀನು, ಕಲ್ಪಿತ್ವೈಃ-ಅಯತಾರ್ಥ (ನಿಜ
ವಲ್ಲದ) ವಾದ, ಸ್ವಾಗಮೈಃ=ನಿನಗೆ ಉತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಹೇಳುವ ಪಾಶುಪತಾ
ದಿಗಳಿಂದ, ಜನಾಢ=ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳನ್ನು, ಮದ್ವಿಮುಖಾಢ-ನನ್ನನ್ನು
ಪೂಜಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಕುರು=ಮಾಡು, (ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ) ಮಾಂಚ-ನನ್ನನ್ನೂ,
ಗೋಪಾಯ=ಗೋಪನಮಾಡು. (ತಿಳಿಯದಹಾಗೆ ಮಾಡು) ಯೇನ=
ಹೀಗೆ ಗೋಪನಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಉತ್ತರಾ=ಊರ್ಧ್ವ ಲೋಕಗಳ ಮನ
ವಾದ ಮತ್ತು ಅಧರಾ-ನರಕಾದ್ಯಧೋಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ರೂಪವಾದ, ಎರ
ಡು ವಿಧವಾದ, ಸೃಷ್ಟಿಃ=ಸೃಷ್ಟಿ ವ್ಯಾಪಾರವು, ಸ್ಯಾತ್=ನಡಿಯುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ನಾರಾಯಣನು ರುದ್ರದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಇರುವ ಸಾಶುಸತಾದ್ಯಗಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರುಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡದೆ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸದಂತೆ ಮಾಡು. ನನಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಹೇಳುವ ಪರತತ್ವಗಳನ್ನು ಗೋಪ್ಯಮಾಡು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೃತಯುಗ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲು ಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಯೋಗ್ಯರು ತಮಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನರಕಾದಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಇವರಿಂದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾದ ಉತ್ತಮ ಲೋಕಗಮನವೂ ಮತ್ತೆ ನರಕಾದಿ ಅಧೋಲೋಕಗಮನ ರೂಪವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಪ್ರೀತಿಕರವೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ನಚವೈಷ್ಣವ ಶಾಸ್ತ್ರೇಷು ವೇದೇಷ್ಟಪಿಹರೇಃಪರಃ | ಕ್ವಚಿದುಕ್ತೋ ನೈಶಾಸ್ತ್ರೇಷು ಪರಮೋವಿಷ್ಣು ರೀರಿತಃ ||೫೯||

ಅರ್ಥ.—ವೈಷ್ಣವಶಾಸ್ತ್ರೇಷು=ವಿಷ್ಣುತ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ಪಂಚರಾತ್ರಾದ್ಯಾಗಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವೇದೇಷ್ಟಪಿ=ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಹರೇಃ=ನಾರಾಯಣನಿಗಿಂತ, ಪರಃ=ಬೇರೆಯಾದ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು, ನ=ಇದಾನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಕ್ವಚಿತ್=ಕೆಲವು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ಅನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರೇಷು=ಶೈವಾಗಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ವಿಷ್ಣುಃ=ನಾರಾಯಣನು, ಪರಮಃ=ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ಎಂಬುದಾಗಿ, ಈರಿತಃ=ಹೇಳಿರುತ್ತೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಈಗ ಆನಂದತೀರ್ಥರು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—ಪಂಚರಾತ್ರವೇ ಮೊದಲಾದ ವೈಷ್ಣವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ. ಮೋಹಕವಾದ ಶೈವಾಗಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ನಿರ್ದೋಷತ್ವಾಚ್ಚ ವೇದಾನಾಂ ವೇದೋಕ್ತಂಗ್ರಾಹ್ಯಮೇವಹಿ |
ವೇದೇಷ್ಟಪಿಸರೋ ವಿಷ್ಣುಃ ಸರ್ವಸ್ಮಾದುಚ್ಯತೇ ಸದಾ ||೬೦||

ಅರ್ಥ.— ವೇದಾನಾಂ=ವೇದಗಳು, ನಿರ್ದೋಷತ್ವಾಚ್ಚ=ಪುರುಷಕೃತಗಳಲ್ಲದ ಪ್ರಯುಕ್ತ (ಪುರುಷ ದೋಷಗಳು ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಯುಕ್ತ) ವೇದೋಕ್ತಂ-ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳು, ಗ್ರಾಹ್ಯಮೇವಹಿ=ಗ್ರಹಿಸಲೇಬೇಕಾದದ್ದು, ವೇದೇಷ್ಟಪಿ - ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸದಾ-ಯಾವಾಗಲೂ, ವಿಷ್ಣುಃ ನಾರಾಯಣನು, ಸರ್ವಸ್ಮಾತ್-ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಪರಃ = ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ಎಂದು, ಉಚ್ಯತೇ-ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ವೇದಗಳು ಪುರುಷ ದೋಷರೂಪವಾದ ಅಜ್ಜತ್ವ ನೊದಲಾದ ದೋಷಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಮಾಣವಾದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತ ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ಹೇಳುವುದಲ್ಲದೆ ಸರ್ವ ದೇವತಾ ಪ್ರತಿಸಾದಕನು ಸರ್ವನಾಮಾಧಾರಕನು ಅಪನೇ ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತೇ ಹೇಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೂ ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಸ್ಯ ದೇವಸ್ಯ ಮಿಾಳ್ತುಷೋ | ವಯಾವಿಷ್ಟೋ ರೇಷಸ್ಯ ಪ್ರಭೃಥೇ
ಹವಿರ್ಭಿಃ || ವಿದೇಹಿರುದ್ರೋರುದ್ರಿಯಂ ಮಹಿತ್ವಂಯಾಸಿಷ್ಟಂವ
ತಿರಶ್ಚಿನಾವಿರಾವತ್ ||೬೧||

ಅರ್ಥ.— ದೇವಸ್ಯ=ಕ್ರೀಡಾದಿ ಗುಣ ವಿಶಿಷ್ಟನಾದ, ಮಿಾಳ್ತು ಪಃ=ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ, ಏಷಸ್ಯ=ಇಚ್ಛಾರೂಪನಾದ, ಅಸ್ಯ=ಈ, ವಿಷ್ಟೋಃ=ನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ಹವಿರ್ಭಿಃ=ಹವಿಸ್ಸೇ ಮುಂತಾದ, ಪ್ರಭೃಥೇ-ಪೂಜಾರೂಪವಾದ ತಪಸ್ಸೇ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿ, ವಯಾಃ=ಬಂಧಕನಾದ, ರುದ್ರಃ=ರುದ್ರನು, ರುದ್ರಿಯಂ=ರುದ್ರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು (ರುದ್ರಕದವಿಯನ್ನು) ವಿದೇಹಿ=ಹೊಂದಿದನು, ಹೇ ಅಶ್ವಿನಾಃ=ಎಲೈ ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳಿರಾ (ಯುವಾವಮಪಿ-ನೀ ವಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡ) ಇರಾವತ್=ಅನ್ನದ ಹಾಗೆ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಪದವಿಯನ್ನು ಯಾಸಿಷ್ಟಂ=ನನ್ನಿಂದ ಪಡೆದು ಇರುವಿರಿ ಎಂದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಕ್ರೀಡಾದಿಗುಣಬಿತ್ತಿಷ್ಟನಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ, ಇಚ್ಛಾರೂಪನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ, ಬಂಧಕನಾದ ರುದ್ರನು ಅವಣವನುದ್ರವಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಕಲ್ಪ ಪೂಜಾರೂಪವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ, ರುದ್ರಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಎಲೈ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳಿರಾ ನೀವೂ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪದವಿಯನ್ನು ಹರಿಯ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿ ವಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ವೇದಪುರುಷರು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಹರಿಯೇ ಸರೋತ್ತಮನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸ್ತುಹಿರ್ಮುಕ್ತಂಕರ್ತವದಂ ಯುಷಾಸಂ ವ್ಯಗಂಭಣೀಮು ಮುಪ
ಹಂತುಮುಕ್ತಂ || ಯಂಕಾಮಮೀತಂತಮುಕ್ತಂ ಕೃಣೋಮಿ ತಂ
ಬ್ರಹ್ಮಾಣಂತಮ್ಯಜಿತಂ ಸುಮೇಧಾ || ೨೨ ||

ಅರ್ಥ. — ಹೇ ವ್ಯಾಠ=ಎಲೈ ರುದ್ರನೇ (ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅನ್ವಯ) ಶ್ರುತಂ=ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ, ಗರ್ತಮು= ನಿತ್ಯ ಹೃದಯ ಗುಹಾದಲ್ಲಿರುವ, ಯುವಾಸಂ=ಅವನಾದ, ವ್ಯಗಂಭಣೀಮು=ಭೀಮಂ-ಭಯಂಕರನಾದ, ಉಪಹಂತುಂ=ಕರ್ತವದಂ-ಕರ್ತವಾದ, ಉಗ್ರಂ=ನ್ಯಸಿಂಹನನ್ನು, ಸ್ತುಹಿ=ಪ್ರೋತ್ತಮಾಡು (ಇದು ಬೇರೆಯಲ್ಲ) ಅಷ್ಟೇಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇದೇವತೆಯರ ಮಾತು. ಯಂ=ಯಾವ ಬೀವನನ್ನು, ಉಗ್ರಂ=ರುದ್ರನನ್ನಾಗಿ, ಕರ್ತುಂ=ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಕಾಮಯು=ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವನೋ, ತಂತಂ=ಅವನನ್ನು, ಉಗ್ರಂ=ರುದ್ರನನ್ನಾಗಿ, ಕಣೋಮಿ=ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಯಂ=ಯಾವನನ್ನು, ಬ್ರಹ್ಮಾಣಂ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನಾಗಿ, ಕರ್ತುಂಕಾಮಯು=ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನೋ, ತಂತಂ=ಅವನನ್ನು, ಬ್ರಹ್ಮಾಣಂ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನಾಗಿ, ಕೃಣೋಮಿ=ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಇವೇರಿತಿ, ಋಷಿಂ=ಋಷಿಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ಸುಮೇಧಾಂ=ಬಳಿ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನನ್ನಾಗಿಯೂ, ಕೃಣೋಮಿ=ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ವೇದಪುರುಷರು ಹೇಳುವ ಮಾತು. — ಎಲೈ ರುದ್ರನೇ ! ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಹೃದಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬರೂಪನಾಗಿರುವ ತರುಣನಾದ (ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದವನಂತೆ

ಕಾಣುವ) ಸಿಂಹದೋಷಾದಿಯಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರನಾದ ಸರ್ಪ ಸಂಹಾರಕರ್ತನಾದ ನೃಸಿಂಹದೇವರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಶೇಷವದಸಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮುಕ್ತನಾಗೆಂದು, ರುದ್ರಪದವಿಗೆ ಬರುವ ಜೀವರ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು, ಯಂಕಾಮಯೇವಂ ಎಂಬುವುದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಸೂಕ್ತ, ಇದು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರು ಹೇಳುವ ಮಾತು, ಇದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಯಾವ ಜೀವರನ್ನು ರುದ್ರದೇವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನೋ ಅವನನ್ನು ರುದ್ರಪದವಿಗೆ ತರಬಲ್ಲೆ. ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಗೆ ಬರುವ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಮತ್ತು ಋಷಿಪದವಿಯನ್ನೂ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಒಳ್ಳೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ಇದು ನನ್ನ ಮಹಾತ್ಮೆ, ನನ್ನ ಗಂಡನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಾತ್ಮೆ ಅಸರಮಿತವಾದದು, ಅದನ್ನು ಹೇಳಲು ನನ್ನಿಂದ ಆಗಲಾರದೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಹರಿಯೇ ಸರ್ಪೋತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಎಕೋನಾರಾಯಣಾಸೀನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಾನಚ ಶಂಕರಃ || ವಾಸುದೇವೋವಾ ಇದಮಗ್ರ ಆಸೀತ್ ನಬ್ರಹ್ಮನಚ ಶಂಕರಃ ||೩||

ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಆಗ್ರೇ ಎಂಬುವುದು ಅವ್ಯಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮಾವಿಭಕ್ತಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಎಕಃ=ಸ್ವಗತಭೇದವರ್ಜಿತನಾದ ನಾರಾಯಣಃ-ದೋಷರಹಿತವಾದ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯನಾದ ಹರಿಯು, ಒಬ್ಬನೇ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿದ್ದನು, ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರರೇ ಮುಂತಾದವರು ದೇವರುದರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ವೇದದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ (ಆಗ್ರೇ=ಅವ್ಯಯವಾದ್ದರಿಂದ) ಅಗ್ರಃ=ಗುಣಜ್ಯೇಷ್ಠನಾದ, ವಾಸುದೇವೋವ=ವಾಸುದೇವನೆ, ಆಸೀತ್=ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿದ್ದು, ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿಗಳು ಹಿಂಗೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು, ಇದಂ=ರವಾಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಗುಣಜ್ಯೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅಸ್ವತಂತ್ರರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಯದಾವಶ್ಯಃ ಪಶ್ಯತೇರುಕ್ಮವರ್ಣಂ ಕರ್ತಾರಮೀಶಂ ಪುರುಷಂ
 ಬ್ರಹ್ಮಯೋನಿಂ || ತದಾ ವಿದ್ವಾನ್ ಪುಣ್ಯಪಾಪೇವಿಧಾಯನಿರಂಜನಃ
 ಪರಮಂಪಾಮ್ಯಮುಪೈತಿ ||೬೪||

ಅರ್ಥ.— ಯದಾ=ಯಾವಾಗ, ಪಶ್ಯಃ=ಜೀವನು (ಪಶ್ಯತೀಪಶ್ಯೋ
 ಜೀವಃ) ರುಕ್ಮವರ್ಣಂ=ಸುವರ್ಣದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ, ಕರ್ತಾರಂ=ಸರ್ವ ಪ್ರವಂಚಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ, ಕಶಂ=ನಿಯಾಮಕನಾದ,
 ಪುರುಷಂ=ಪುರ್ಣಪಡ್ಗುಣನಾದ, ಬ್ರಹ್ಮಯೋನಿಂ=ಬ್ರಹ್ಮ-ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರ
 ಹ್ಮನಿಗೆ, ಯೋನಿಂ=ಕರಣನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ಪಶ್ಯತೇ=ಈ ಜೀವನು,
 ನೋಡುತ್ತಾನೆಯೋ, ತದಾ=ಆಗ, ವಿದ್ವಾನ್=ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಯು, ಪು
 ಣ್ಯಪಾಪೇ-ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕಾರ್ತು ವಿ-ಕ್ತ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳನ್ನು, ವಿಧಾಯ=ಕಳೆ
 ದುಕೊಂಡು, ನಿರಂಜನಃ=ಲೇಪವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ, ಪರಮಂಪಾಮ್ಯಂ-ನಿರ್ಮ
 ಖತ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು, ಉಪೈತಿ=ಉಪ = ಪರಮಸಾಮ್ಯವನ್ನು,
 ಪತಿ=ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಲು ಯೋಗ್ಯನಾದ ಜೀವನು
 ಸುವರ್ಣದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಸರ್ವಕರ್ತನಾದ, ಸರ್ವನಿಯಾ
 ಮಕನಾದ, ಪುರ್ಣಪಡ್ಗುಣನಾದ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಪರ
 ಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅಪರೋಕ್ಷವಿಂದು ನೋಡಿದನಡನೆಯೇ ಆ ಜ್ಞಾನಿಯು (ಅಪ
 ರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಯು) ಪ್ರಾರಬ್ಧವಲ್ಲದ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಬಂಧಕ
 ವಾದ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಲೇ
 ಪರಹಿತವಾಗಿ (ಕರ್ಮಲೇಪವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ) ನಿರ್ಮುಖತ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಕಿಂ
 ಚತ್ ಸಾಮ್ಯವನ್ನೇ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿ
 ರುವುದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಭೇದವಿಲ್ಲ. ತಾರತಮ್ಯವು ಇದ್ದೇ ಇರು
 ತ್ತನೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಯೋವೇದನಿಹಿತಂ ಗುಹಾಯಾಂ ಪರಮೇಶ್ಯೋರ್ಮು || ಸೋ
 ಶ್ಚತೇ ಸರ್ವಾನ್ ಕಾಮಾನ್ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮಣಾವಿಪಶ್ಚಿತಾ ||೬೫||

ಅರ್ಥ.— ಯಃ=ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯು, ಗುಹಾಯಾಂ - ಹೃದಯ
 ಗುಹಾ ಎಂಬ, ಪರಮೇಶ್ಯೋರ್ಮು = ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ನಿಹಿತಂ = ಇರುವ

ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ವೇದ ಅಪರೋಕ್ಷದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೋ, ಸಃ=ಅನು, ವಿಸಶ್ಚಿತಾ - ಜ್ಞಾನರೂಪನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ಚತುರ್ಬುಖ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಉಪಸೇಶದಿಂದ, ಸರ್ವಾ-ತನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ, ಕಾರ್ವ-ಮೋಕ್ಷದ ಭೋಗಗಳನ್ನು, ಅಶ್ರುತೆ=ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯು ತನ್ನ ಹೃದಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು (ನಾರಾಯಣನನ್ನು) ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಚರಮದೇಹದಿಂದ ಉತ್ಕ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಚತುರ್ಬುಖಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಸಂಗಡ ನಾರಾಯಣನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ತನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮೋಕ್ಷಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ತಾರತಮ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಸುಖದಲ್ಲಿಯೂ ತಾರತಮ್ಯವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. (ಹರಿವಂಶದೃಢ) ವಿದ್ಯುದ್ವ್ಯನ್ತನ ಪಾ ಪಿದ್ಯುಃ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವತ್ಸರಾಃ || ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಚ್ಚಗಿರಿಶೇಷೇ ಬ್ರಹ್ಮೈವಂ ಪಶ್ಯತಿ ಸ್ಪುಟಂ || ಹರಿಯನ್ನು ಅಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿಸುಷ್ಟರು ಪಿಂಚಿಸುತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳು ಸೂರ್ಯನಂತೆ, ರುದ್ರನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬನಂತೆ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಮೋಕ್ಷಸಲ್ಲಿಯೂ ಆನಂದ ತಾರತಮ್ಯವು ತೈತ್ತರೀಯ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಪ್ರಘಾನ್ಸಸ್ಯ ಮಹತೋಮಹಾನಿ ಸತ್ಯಾ ಸತ್ಯಸ್ಯ ಕರಣಾನಿವೋಚಂ || ಸತ್ಯಮೇನಮನು ವಿಶ್ವೇಮವಂತಿರಾತಿಂ ದೇವಸ್ಯ ಗೃಣತೋ ಮಘೋನಃ ||೬೬||

ಅರ್ಥ. — ಮಹತಃ=ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ, ಸತ್ಯಸ್ಯ=ಸತ್ಯ ವಚನವುಳ್ಳ, ಅಸ್ಯ-ಶ್ರೀಕರಿಯ, ಮಹಾನಿ=ಮಹತ್ತಾದ, ಕರಣಾನಿ=ಕರ್ಮಗಳು ಸತ್ಯಾನು-ಸಸ್ಯವಾದದ್ದೆಂತ, ಪ್ರವೋಚಂ=ಹೇಳಿರುತ್ತೇನೆ, ಘ-ಇದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇದೆ (ಅವಧಾರಣೆ ಘ ಶಬ್ದಸ್ಯಾತ್ಸಾರಮಾತ್ರಂತು ಸಾರಘಂ ಎಂಬ ಕೋಶದ ರೀತಿ) ಗೃಣತಃ=ಸೋತ್ರಮಾಡುವ, ದೇವಸ್ಯ=ದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ, ಮಘೋನಃ=ಇಂದ್ರನಿಗೆ, ರಾತಿಂ=ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವ, ಏನಮನು=ಈ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸೋತ್ರಮಾಡಿ, ವಿಶ್ವೇದೇವಾಃ=ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ, ಮದಂತಿ=ಹರ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—“ ಸತ್ಯಮೇನ ಮನು ” ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಕೃತವಾದ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಪರ ಮಾತ್ಮನು ಸತ್ಯ, ಜಗತ್ತು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ದೇವರು ಮಾಡುವ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಗಳು ಸತ್ಯಗಳಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಸತ್ಯರೂಪನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಇಂದ್ರನು ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆದನು, ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಯಚ್ಚಿ ಕೇತ ಸತ್ಯಮಿತ್ತನ್ನನೋಘಂ ವಸುಸಾರ್ಹಮುತಜೇತೋ
ತದಾತಾ || ಸತ್ಯಸೋಃ ಅಸ್ಯಮಹಿನಾಗೃಣೇಶವೋ ಯಜ್ಞೇಷು
ವಿಪ್ರರಾಜ್ಯೇ ||೬೩||

ಅರ್ಥ.— ಹರಿಃ-ನಾರಾಯಣನು, ಯತ್ ಚಿ ಕೇತ = ಯಾವುದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ, ತತ್-ಆದು, ಸತ್ಯಮಿತ್ಯೇವ=ಸತ್ಯಭೂತವಾದದ್ದೆ, ಮೋಘಂ=ಮಿಥ್ಯಾಭೂತವಾದದ್ದು, ನ=ಅಲ್ಲ, ಸ್ವಾರ್ಹಂ=ಸ್ವಪಣಿಯವಾದ (ಅಪೇಕ್ಷಿತವಾದ) ವಸು=ವಸ್ತುವು, ಜೇತಾ=ಬಲ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಯಾಚನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಉತ=ಮತ್ತೆ, ದಾತಾ = ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಅಸ್ಯ-ಈ ಪರಮಾತ್ಮನ, ಸಃ=ಶ್ರುತ್ಯಾದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಜಗತ್ಪರ್ಜನಾದಿ ರೂಪವಾದ, ಮಹಿನಾ=ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಿಯು, ಸತ್ಯಃ=ಯಥಾರ್ಥವಾದದ್ದು, ತಂ=ಅಂಥಾ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಗಳನ್ನು, ವಿಪ್ರರಾಜೇ=ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪ್ರಚುರವಾದ, ಯಜ್ಞೇಷು=ದೇವತೋದ್ದೇಶ್ಯ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಶವ=ತಮ್ಮಗಳ ಮೋಕ್ಷಾದಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸುಗ, ಗೃಣೇ=ಸ್ತುತಿಸುವೆನು

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀಹರಿಯು ಯಾವಯಾವ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಯೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯಭೂತವಾದದ್ದು, ಸುಳ್ಳಲ್ಲ, ಇಂಥಾ ಸತ್ಯ ಜಗತ್ತನ್ನ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದ ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಗಳೂ ಕೂಡ ಸತ್ಯಭೂತವಾದವುಗಳು ಸತ್ಯಭೂತನಾದ ಹರಿಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದೇವತೋದ್ದೇಶಕವಾದ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮತ್ತು ಶ್ರವಣ ಮನನರೂಪವಾದ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖವಾಗುವದಕ್ಕೂ ಆಚರಿಸುವರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸತ್ಯಾವಿಷ್ಟೋಃ ಗುಣಾಃ ಸರ್ವೇ ಸತ್ಯಜೀವೇಶಯೋರ್ಭಿದಾ ||
ಸತ್ಯೋಮಿಥೋ ಜೀವಭೇದಃ ಸತ್ಯಃ ಜಜಗದೀದೃಶಂ ||೬೮||

ಅರ್ಥ.—ವಿಷ್ಟುಃ=ವಿಷ್ಟುವಿನ, ಸರ್ವೇ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ಗುಣಾಃ=ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳು, ಸತ್ಯಾಃ=ಸತ್ಯವಾದವುಗಳು, ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತವೆ, ಜೀವೇಶಯೋಃ=ಜೀವಪರಮಾತ್ಮರುಗಳ, ಭಿದಾ=ಭೇದವು, ಸತ್ಯಾಃ=ಯಥಾರ್ಥವಾದದ್ದು, ಮಿಥಃ=ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ, ಜೀವಭೇದಃ=ಜೀವಜೀವರ ಭೇದವು, ಸತ್ಯಃ=ಸತ್ಯರೂಪವಾದದ್ದು, ಈದೃಶಂ=ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯತಾದಿ ಅರ್ಥಕ್ರಿಯಾಕಾರಿಯಾದ, ಜಗತ್=ಜಗತ್ತೂ ಸಹ, ಸತ್ಯಂ=ಸತ್ಯಭೂತವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವಿಷ್ಟುವಿನ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಸತ್ಯತ್ವ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—ನಾರಾಯಣನ ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದ್ಯನೇಕ ಗುಣಗಳೂ ಸತ್ಯ, ಜೀವಪರಮಾತ್ಮರ ಭೇದವೂ ಸತ್ಯವು, ಜೀವಜೀವರ ಭೇದವೂ ಸಹ ಸತ್ಯವು, ಜೀವರುಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಜಗತ್ತೂ ಸತ್ಯವು, ಅಥವಾ ಸತ್ಯರೂಪನಾದವನಿಂದ ಸೃಷ್ಟವಾದ ಜಗತ್ತೂ ಸಹ ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿ.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಸತ್ಯಃ ಸ್ವಗತೋ ಭೇದೋ ವಿಷ್ಟೋರ್ನಾನ್ಯದಸತ್ಯಕಂ || ಜಗತ್ಪ್ರವಾಹಃ ಸತ್ಯೋಯಂ ಪಂಚಭೇದ ಸಮನ್ವಿತಂ ||೬೯||

ಅರ್ಥ.—ವಿಷ್ಟೋಃ=ವಿಷ್ಟುವಿನ, ಸ್ವಗತಃ = ಸ್ವರೂಪಭೂತವಾದ ಗುಣಗಳಿಗೂ, ಅವತಾರಗಳಿಗೂ, ಅವಯವಾವಯವಿಗಳಿಗೂ, ಭೇದ=ಭೇದ ಹೇಳುವುದು, ಅಸತ್ಯಃ=ಸುಳ್ಳು, ವಿಷ್ಟೋಃ=ವಿಷ್ಟುವಿಗಿಂತಲೂ, ಅನ್ಯತ್=ಬೇರೆಯಾದ ಜೀವರಾಶಿಗಳು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತುಗಳು, ಅಸತ್ಯಕಂ = ಮಿಥ್ಯಾಭೂತವು, ನ=ಅಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ಸತ್ಯವೇ, ಅಯಂ=ಈ, ಜಗತ್ಪ್ರವಾಹಃ ಜಗತ್ ಪರಂಪರೆಯು, ಸತ್ಯಃ=ಸತ್ಯವಾದದ್ದು, ಮತ್ತು ಪಂಚಭೇದಸಮನ್ವಿತಃ=ಪಂಚ-ಐದು ಆದ, ಭೇದ=ರಾಶಿಭೇದಗಳಿಂದ, ಸಮನ್ವಿತಃ=ಕೂಡಿರುವುದು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ನಾರಾಯಣನ ಸ್ವರೂಪಭೂತವಾದ ಗುಣಗಳಿಗೂ, ಅವತಾರಗಳಿಗೂ, ಅವಯವಾವಯವಿಗಳಿಗೂ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ವಿಷ್ಟುವಿನಿಂದ

ಬಿನ್ನವಾದ ಜೀವರುಗಳು ಅಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಜಗತ್ಪ್ರವಾಹವು ಸತ್ಯವು, ಭೇದಗಳು ಅನಂತವಾಗಿದ್ದರೂ ರಾಸ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪಂಚಭೇದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಜೀವೇಶಯೋರ್ಭಿದಾ ಚೈವ ಜೀವಭೇದಃಪರಸ್ಪರಂ || ಜಡೇಶಯೋರ್ಜಡಾನಾಂಚ ಜಡಜೀವಭಿದಾತಥಾ ||೨೦||

ಶ್ಲೋಕ || ಪಂಚಭೇದಾ ಇಮೇನಿತ್ಯಾಃ ಸರ್ವಾಸ್ತಾಸು ಸರ್ವಶಃ || ಮುಕ್ತಾನಾಂಚನಹೀಯಂತೇ ತಾರತಮ್ಯಂಚ ಸರ್ವದಾ ||೨೧||

ಅರ್ಥ.— ಜೀವೇಶಯೋಃ=ಜೀವಪರಮಾತ್ಮರುಗಳ, ಭಿದೈವ=ಭೇದವೇ, ಭೇದವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ, “ಎಸ” ಕಾರವು, ಇದು ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತೆ. ಜೀವಬೇಧಃ=ಜೀವರಬೇದವು, ಪರಸ್ಪರಂ=ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಜಡೇಶಯೋಃ - ಜಡಪರಮಾತ್ಮರಿಗೂ, ಜಡಾನಾಂಚ=ಜಡಜಡಗಳಿಗೂ, ತಥಾ=ಹಾಗೆ, ಜಡಜೀವಭಿದಾ = ಜಡಜೀವರಬೇಧವೂ, ಇಮೇ=ಈ, ಪಂಚಬೇಧಾಃ=ಪಂಚರಾಶಿಯು ಬೇಧಗಳು, ನಿತ್ಯಾಃ=ನಿತ್ಯವಾದವು, ಸರ್ವಾಸ್ತಾಸು=ಎಲ್ಲಾ ಅವಸ್ಥಾ ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸರ್ವಶಃ=ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ಸಹಾನಿತ್ಯಾಃ) ನಿತ್ಯವಾದವುಗಳು, ಮುನಾಂಚ=ಮುಕ್ತರುಗಳ, ತಾರತಮ್ಯಂಚ=ತಾರತಮ್ಯವೂಕೂಡ, ಸರ್ವದಾ=ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನಹೀಯಂತೇ=ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಜೀವಪರಮಾತ್ಮರ ಬೇಧ, ಜೀವಜೀವರ ಭೇದ, ಜಡಪರಮಾತ್ಮರ ಬೇಧ, ಜಡಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಬೇಧ, ಜಡಜೀವ ಬೇಧ, ಎಂಬ ಪಂಚರಾಶಿಬೇಧಗಳು ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಸಂಸಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸೃಷ್ಟಿ, ಪ್ರಳಯ, ಪಾಲನಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನಿತ್ಯವಾದವುಗಳು, ಮುಕ್ತರಬೇಧ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ “ ಸೋಯಂ ಸತ್ಯೋಹ್ಯನಾದಿಶ್ಚ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ಮತ್ತು “ ಭೇದಸ್ತು ಸರ್ವವಸ್ತುನಾಂ ಸ್ವರೂಪಂ ನೈಜಮನ್ಯಯಂ || ನಷ್ಟಾನಾಮಪಿ ವಸ್ತುನಾಂ ಬೇಧೋನೈವ ವಿನಶ್ಯತಿ ” ಎಂಬುವ ತೈತ್ತಿರೀಯ ಶ್ರುತಿಗಳೇ ಮುಂತಾದವು ಇರುತ್ತವೆ. ಪಂಚಬೇಧವು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ | ಕ್ಷಿತಿಪಾಮನುಷ್ಯಗಂಧರ್ವಾಃ ದೇವಾಶ್ಚ ಪಿತರಶ್ಚಿ ರಾಃ | ಅಜಾನಜಾಃ
ಕರ್ಮಜಾಶ್ಚ ದೇವಾ ಇಂದ್ರಃ ಪುರಂದರಃ ||೨೨||

ರುದ್ರಃ ಸರಸ್ವತೀ ವಾಯುಃ ಮುಕ್ತಾಃ ಶತಗುಣೋತ್ತರಾಃ || ಎಕೋ
ಬ್ರೂಹಾಚ ವಾಯುಶ್ಚ ವಿಂದ್ರರುದ್ರ ಸಮಸ್ತಥಾ ||೨೩||

ಎಕೋರುದ್ರಸ್ತಥಾ ಶೇಷೋನಕಶ್ಚಿ ದ್ವಾಯುನಾಸಮ್ || ಮುಕ್ತೇ
ಷು ಶ್ರೀತಃತಥಾನಾಯೋಃ ಸಹಸ್ತಗುಣತಾಗುಣೈಃ ||೨೪||

ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಕ್ಷಿತಿಪಾಃ=ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರು ಮತ್ತು ರಾಜರು, ಅನಂತರ ಮನುಷ್ಯಗಂಧರ್ವಾಃ=ಮನುಷ್ಯಗಂಧರ್ವರು, ಅನಂತರ ದೇವಾಃ=ದೇವಗಂಧರ್ವರು, ಅನಂತರ ಚಿರಾಃಪಿತರಃ - ಅನಂತರ ಚಿರಲಿಂಬ ಪಿತ್ಯಗಳು, ಅಜಾನಜಾಃ-ದೇವಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಲ್ಲದವರು, ಅನಂತರ ಕಮಜಾಃ=ಕರ್ಮದಿಂದ ದೇವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬಲಿಯೇ ಮುಂತಾದವರು, ಅನಂತರ ದೇವಾಃ-ತಾತ್ಪರಿಕದೇವತೆಗಳು, ಅನಂತರ ಇಂದ್ರ=ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮ, ಅನಂತರ ಪುರಂದರಃ=ಇಂದ್ರನು, (ತೇಭ್ಯೋ ದಕ್ಷಸ್ಮಿಂದ್ರನಾನಾಸಹೀಂದುಂರಾವಯತ್ ಪುರಾ ಈ ಪ್ರನೂಣನಿಂದ ಇಂದ್ರ ಎಂದರೆ ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು) ಅನಂತರ ರುದ್ರಃ=ರುದ್ರನು, ಅನಂತರ ಸರಸ್ವತೀ=ಸರಸ್ವತಿಯು, ಅನಂತರ ವಾಯುಃ=ವಾಯುವು, ಮುಕ್ತಾಃ=ಮುಕ್ತರುಗಳು, ಶತಗುಣೋತ್ತರಾಃ=ನೂರು ಗುಣಗಳಿಂದ ಅಧಿಕರು, ಬ್ರೂಹಾಚ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ವಾಯುಃ=ಪ್ರಧಾನವಾಯುದೇವರು, ಏಕಃ=ಒಂದೇ ಸಮರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತಥಾ = ಹಾಗೆ, ವಿಂದ್ರ=ಗರುಡನು, ರುದ್ರ=ರುದ್ರನೂ, ಸಮಃ=ಸಮರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಸರಸ್ವತೀ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಫಾರತಿಯನ್ನೂ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಯುವನ್ನೂ ಸಮರೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಏಕಃ=ಒಬ್ಬನಾದ, ರುದ್ರಃ-ರುದ್ರನು, ತಥಾ=ಹಾಗೆ, ಏಕಃ=ಒಬ್ಬನಾದ, ಶೇಷಃ=ಶೇಷದೇವರು, ಕಶ್ಚನ-ಮಿಕ್ಕ ಯಾರೂ ಕೂಡ, ವಾಯುನಾ=ವಾಯು ಬ್ರಹ್ಮರಿಗೆ, ಸಮಃ-ಸಮರು, ನ=ಅಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುಬ್ರಹ್ಮರಿಗೆ ಸಮರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಕ್ತೇಷು=ಮುಕ್ತರಲ್ಲಿಯೂ, ನ=ಇಲ್ಲ, ತಥಾ=ಹಾಗೆ, ಶ್ರೀಃ=ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ವಾಯೋಃ=ವಾ

ಯು ದೇವರಿಗಿಂತ, ಗುಣೈಃ = ಗುಣಗಳಿಂದ, ಸಹಸ್ರಗುಣಿತಾ = ಕೋಟಿಗುಣ ಅಧಿಕಳು, (ಮುಕ್ತ ಬ್ರಹ್ಮರಿಂದ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.) ಇಲ್ಲಿರುವ ಸಹಸ್ರ ಶಬ್ದವು ಅನಂತವಾಚಕವಾದ್ದರಿಂದ ಕೋಟಿ ಗುಣವೆಂದು ಪ್ರಮಾಣಾಂತರದಿಂದ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಶೇಷಗಳು ಹೇಳಿರುತ್ತೆ—ದೇವ ಗಂಧರ್ವರುಗಳಲ್ಲಿ ನೂರೆಂಟು ಜನರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಉಳಿದವರು ಪಿತೃಗಳಿಗಿಂತ ಅವರರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನೂರೆಂಟರಲ್ಲಿಯೂ ಎಂಟು ಜನ ದೇವ ಗಂಧರ್ವರು ಕರ್ಮ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮರು. ಬಾಕಿ ನೂರು ಜನರು ಅಜಾನಜ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮರೆಂದು ಬೃಹದ್ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪಿತೃಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಜನರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿಯವರು ಅಜಾನಜರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಎಂಟು ಜನರಲ್ಲಿ ಏಳು ಪಿತೃಗಳು ಕರ್ಮದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮರು. ಬಾಕಿ ಒಬ್ಬರು (ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು) ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಸಮರು. ವಾಯು ದೇವರನ್ನು ಹೇಳಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರುದ್ರದೇವರನ್ನು ಹೇಳಿದ ಕಡೆ ಗರುಡ ಶೇಷರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇವರ ಹೆಂಡತಿಯರು ತಂತಮ್ಮ ಗಂಡಂದರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೆ. ರಾಜರುಗಳಿಗಿಂತ ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರು ಕಡಿಮೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಲು ಗ್ರಂಥ ಬಾಹುಳ್ಯ ಭಯದಿಂದ ಉಸರಮೆ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ತಾರತಮ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರವೇ ಇರುತ್ತೆ. ಅದರ ಕ್ರಮಾನುಸಾರ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಶತ ಶಬ್ದವು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಧಿಕವಾಚಕವು.

ಶ್ಲೋಕ|| ತತೋನಂತಗುಣೋನಿಷ್ಠನ೯ಕಶ್ಚಿತ್ತತ್ಸಮಃಸದಾ ||
 ಇತ್ಯಾದಿ ವೇದವಾಕ್ಯಂ ನಿಷ್ಠೋರುತ್ಕರ್ಷಮೋನವಕ್ತ್ಯುಚ್ಛೇಃ ||
 || ೭೫ ||

ಅರ್ಥ—ತತಃ = ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಿಂತಲು, ಸದಾ = ಯಾವಾಗಲೂ, ನಿಷ್ಠಃ = ನಾರಾಯಣನು, ಅನಂತಗುಣಃ = ಅವರಿಮಿತವಾದ ಗುಣಗಳುಳ್ಳವನು, ಕಶ್ಚಿತ್ = ಯಾವನೂ, ತತ್ = ಆ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ಸಮಃ = ಸಮನು, ನ = ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತಮರೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಇತ್ಯಾದಿ = ಇನೇ ಮುಂತಾದ, ವೇದವಾಕ್ಯಂ = ವೇದವಾಕ್ಯಗಳು, ವಿಷ್ಣೋಃ ನಾರಾಯಣನ, ಉತ್ಕರ್ಷಮೇವ = ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನೆ, ಉಚ್ಚೈಃ = ತಾತ್ಪರ್ಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ವಕ್ತಿ = ಹೇಳುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಹರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರಿಗಿಂತ ಅನಂತ ಗುಣವುಳ್ಳವನು ಆತನ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಿತಿ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇವೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಸಮರೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅಧಿಕರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಾರು. ಹಿಂದೆ ಸೂಚಿಸಿರುವ ವೇದವಾಕ್ಯಗಳು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಉತ್ಕರ್ಷವನ್ನೆ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತವೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ತಾತ್ಪರ್ಯಂ ಮಹದತ್ರೇತ್ಯುಕ್ತಂ ಯೋನಾಮಿತಿ ಸ್ವಯಂತೇನ ||

ಭೂಮ್ನೋ ಜಾಯಸ್ತ್ವಮಿತ್ಯುಕ್ತಂ ಸೂತ್ರೇಷು ನಿರ್ಣಯಾತ್ತೇನ ||

|| ೭೬ ||

ಅರ್ಥ—ಸ್ವಯಂತೇನ = ವ್ಯಾಸರೂಪನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಂದ, ಅತ್ರ = ವಿಷ್ಣುವಿನ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಮಹತ್ = ಹೆಚ್ಚಾದ, ತಾತ್ಪರ್ಯಂ = ಮಹಾ ತಾತ್ಪರ್ಯವು, ಯೋನಾಮಿತಿ = “ಯೋನಾಮೇವಮಸಂಮೂಡೇ ಜಾನಾತಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ” ಇತ್ಯಾದಿ ಗೀತಾ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತಂ = ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ. ತೇನ = ವೇದವ್ಯಾಸರಿಂದ, ನಿರ್ಣಯಾತ್ = ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ, ಸೂತ್ರೇಷು = ಬಹುಸೂತ್ರಾತ್ಮಕವಾದ ‘ಭೂಮ್ನೋ ಜಾಯಸ್ತ್ವಂ’ ಇತ್ಯಾದಿ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷಣ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಆಗಿರುತ್ತೆ ಎಂದು, ಉಕ್ತಂ = ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ವಿಷ್ಣುವಿನ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷವೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ವೇದ ವ್ಯಾಸರು ತಾವೇ ಕೃಷ್ಣರೂಪದಿಂದ ‘ಯೋನಾಮೇವ’ ಎಂಬುವ ಗೀತಾ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ವೇದವ್ಯಾಸರೆ ಸೂತ್ರಾತ್ಮಕವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷ ಜ್ಞಾನವೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ‘ಭೂಮ್ನೋ ಜಾಯಸ್ತ್ವಂ’ ಎಂಬುವ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷ ಜ್ಞಾನವೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಪರಮಸಾಧನವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ|| ತತ್ಪ್ರೀತ್ಯೈವಚಮೋಕ್ಷಃ ಪ್ರಾಪ್ಯಸ್ತೇನೈವನಾನ್ಯೇನ ||೭೭||

ಅರ್ಥ—ತತ್ = ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ, ಪ್ರೀತ್ಯೈವಚ = ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷಃ = ಮೋಕ್ಷವು, ತೇನೈವ ಆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ, ಪ್ರಾಪ್ಯಃ = ಹೊಂದಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು, ಅನ್ಯೇನ = ಬೇರೆ ಸಾಧನದಿಂದ, ನಪ್ರಾಪ್ಯಃ = ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೊಂದಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಮೋಕ್ಷವು ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಯಾರು ತನ್ನ ಗುಣಗಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸರ್ವಾಗಮಗಳೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅವನ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಂದ ಆತನು ಪ್ರಾಪ್ಯನಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ|| ನಾಯಮಾತ್ಮಾ ಪ್ರವಚನೇನಲಭ್ಯೋ ನಮೇಧಯಾನಬಹುನಾ ಶ್ರುತೇನ || ಯಮೇವೈಷ ವೃಣುತೇ ತೇನಲಭ್ಯಸ್ತಸ್ಯೈಷ ಆತ್ಮಾ ವಿವೃಣುತೇ ತನೂಂಸ್ವಾಂ ||೭೮||

ಅರ್ಥ—ಅಯಂ = ಈ, ಆತ್ಮಾ = ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ ಹರಿಯು, ಪ್ರವಚನೇನ = ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ, ನಲಭ್ಯಃ = ಪ್ರಾಪ್ಯನಲ್ಲ, ಮೇದಯಾ = ಸಮೀಚೀನವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ, ಬಹುನಾ = ಬಹಳವಾಗಿ ಶ್ರುತೇನ = ಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ, ನಲಭ್ಯಃ = ಪ್ರಾಪ್ಯನಲ್ಲ, ಏಷಃ = ಈ ಹರಿಯು, ಯಂ = ಯಾವ ಪುರುಷನನ್ನು, ವೃಣುತೇ = ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷ ಜ್ಞಾನಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ (ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ) ತೇನೈವ = ಅಂಥವನಿಂದಲೇ, ಲಭ್ಯಃ = ಪ್ರಾಪ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಏಷಃ = ಈ, ಆತ್ಮಾ = ಹರಿಯು, ತಸ್ಯ = ಅಂಥಾ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗೆ, ಸ್ವಾಂ = ಸ್ವಕೀಯವಾದ, ತನೂಂ = ಬಿಂಬ ರೂಪವನ್ನು, ವಿವೃಣುತೇ = ವಿಶೇಷಾಕಾರವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಹರಿಯು ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಬಿಂಬ ದರ್ಶನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ.

ಮತ್ತು ಕುಶಲ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ, ಹೆಚ್ಚಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೂ ಲಭಿಸತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಯಾರು ತನ್ನ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಲಭ್ಯನು. ಅವರಿಗೇನೆ ಸ್ವಬಿಂಬವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಸಮಸ್ತ ವೇದಗಳೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ತಾತ್ಪರ್ಯವುಳ್ಳವುಗಳೆಂದು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೇವರು ಪ್ರೀತನಾಗಿ ಸ್ವಯೋಗ್ಯ ಬಿಂಬದರ್ಶನ ದ್ವಾರ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ|| ವಿಷ್ಣು ಹಿಂ ದಾತಾನೋಕ್ಷಸ್ಯ ವಾಯುಶ್ಚ ತದನುಜ್ಞಯಾ ||

ಮೋಕ್ಷೋಜ್ಞಾನಂಚಕ್ರಮಶಃ ಮುಕ್ತಿಗೋಭೋಗವಿವಚ ||೭೯||

ಶ್ಲೋಕ|| ಉತ್ತರೇಷಾಂಪ್ರಸಾದೇನ ನೀಚಾನಾಂನಾನ್ಯಥಾ ಭವೇತ್ ||

ಸರ್ವೇಷಾಂಚ ಹರಿನಿತ್ಯಂ ನಿಯಂತಾತದ್ವಶಾಸರೇ ||೮೦||

ಅರ್ಥ—ವಿಷ್ಣು ಹಿಂ = ನಾರಾಯಣನೇ, ಮೋಕ್ಷಸ್ಯ = ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ದಾತಾ = ಕೊಡುವವನು, ವಾಯುಶ್ಚ = ವಾಯುದೇವರೂ ಕೂಡ, ತದನುಜ್ಞಯಾ = ಆ ಹರಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರು, 'ಚ' ಶಬ್ದದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಸಮರ್ಥಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮೋಕ್ಷಃ = ಮೋಕ್ಷವು, ಜ್ಞಾನಂಚ = ಜ್ಞಾನವು ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಗಃ = ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ, ಭೋಗವಿವಚ = ಭೋಗವೂ ಕೂಡ, ಕ್ರಮಶಃ = ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಉತ್ತಮಾನಾಂ = ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಸಮಸ್ತರ, ಪ್ರಸಾದೇನ = ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ನೀಚಾನಾಂ = ಅಧಮರುಗಳಿಗೆ, ಭವೇತ್ = ಉಂಟಾಗುವುದು, ಅನ್ಯಥಾ = ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ, ನ = ಇಲ್ಲವು. ಹರಿಃ = ನಾರಾಯಣನೂ, ಸರ್ವೇಷಾಂಚ = ಉತ್ತಮಾಧಮ ಮಧ್ಯಮರಿಗೆಲ್ಲಾ, ನಿತ್ಯಂ = ಯಾವಾಗಲೂ, ನಿಯಂತಾ = ನಿಯಮಕನು, ಸರೇ = ರಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೂ, ತದ್ವಶಾಃ = ಪರಮಾತ್ಮನ ವಶರೇ ಎಂದು ತಿಳಿ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ವಿಷ್ಣುವೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವವನು ಎಂಬುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ ಸರ್ವದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಯೇ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದನು, ಹರಿಯ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ವಾಯು ದೇವರು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರೂ ಸಹ ಪರಮಾ

ತ್ಮನ ಅಜ್ಞಾನಸುಸಾರವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವರು. ಅಧಮಾಧಿ ಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಮೋಕ್ಷವು, ಜ್ಞಾನವು, ಮೋಕ್ಷ ಸುಖವೂ ಕೂಡ ತಾರತಮ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಉತ್ತಮರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಯು ತನ್ನ ಗುರುಗಳು ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಪರಿಯಂತ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಸಾದವನ್ನೂ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಎಲ್ಲರ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಹರಿಯುಸರಿ ವಾರವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಹರಿಯ ವಶಕ್ಕೆ, ಆ ಹರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ || ತಾರತಮ್ಯಂ ತತೋಚ್ಛೇದಯಂ ಸರೋಚ್ಚತ್ವಂ ಹರೇಸ್ತಥಾ || ಏ ತದ್ವಿನಾನಕಸ್ಯಾಪಿ ವಿಮುಕ್ತಿಃ ಸ್ಯಾತ್ಕಥಂಚನ ||೮೧||

ಅರ್ಥ.— ತತಃ=ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ, ತಾರತಮ್ಯಂ=ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು, ಚ್ಛೇದಯಂ=ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತಥಾ-ಹಾಗೆಯೇ, ಹರೇಃ=ಹರಿಗೆ, ಸರೋಚ್ಚತ್ವಂ=ಸರೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಕೂಡ, ಚ್ಛೇದಯಂ=ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಏತತ್=ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ, ಕಸ್ಯಾಪಿ=ಯಾರಿಗೂ, ವಿಮುಕ್ತಿಃ=ಮೋಕ್ಷವು, ಕಥಂಚನ=ಯಾವಪ್ರಕಾರದಿಂದಲೂ, ನಸ್ಯಾತ್=ಆಗುವವೇ ಇಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ನಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮರ ಪ್ರಸಾದವಾಗಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಾದ್ದರಿಂದ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವೂ ಮತ್ತೆ ಹರಿಯು ಸರೋತ್ತಮನೆಂಬುವ ಜ್ಞಾನವೂ ಅವಶ್ಯಕ ಇರಬೇಕು. ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಕ್ತಿಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ || ಪಂಚಭೇದಾಂಶ್ಚ ವಿಜ್ಞಾಯ ವಿಷ್ಣೋಃಸ್ವಾಭೇದಮೇವಚ || ನಿ ದೋಷತ್ವಂ ಗುಣೋದ್ರೇಕಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾಭಕ್ತಿರ್ನಚಾನ್ಯಥಾ ||೮೨||

ಅರ್ಥ.— ಪಂಚಭೇದಾಂಶ್ಚ=ಪಂಚರಾಶಿ ಭೇದಗಳನ್ನು, ವಿಜ್ಞಾಯ=ತಿಳಿದು, ವಿಷ್ಣೋಃ=ವಿಷ್ಣುವಿನ, ಸ್ವಾಭೇದಮೇವಚ=ಸ್ವರೂಪಾಭೇದವನ್ನು ಮತ್ತು, ನಿರ್ದೋಷತ್ವಂ-ನಿರ್ದೋಷರಾಹಿತವನ್ನು, ಗುಣೋದ್ರೇಕಂಚ-ಗುಣವುಂಟಾದವನ್ನು, ಜ್ಞಾತ್ವಾ=ತಿಳಿದರೇನೆ, ಭಕ್ತಿಃ=ಹರಿಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು, ಅನ್ಯಥಾ=ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನ=ಇಲ್ಲ, ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಮುಕ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪಂಚಭೇದ ಜ್ಞಾನವೂ, ಹರಿಯ ಸ್ವರೂಪಾವತಾರಗಳ ಅಭೇದ ಜ್ಞಾನವೂ, ಹರಿಯ ನಿರ್ದೋಷತ್ವ ಜ್ಞಾನವೂ, ಗುಣಪೂರ್ಣತ್ವ ಜ್ಞಾನವೂ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಇದು ಹುಟ್ಟಿದ ಹೊರತು ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ, ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅವತಾರಾಹರೇಜ್ಞಾತ್ಪಾನಾವತಾರಾ ಹರೇಶ್ಚ ಯೇ || ತದಾವೇಶಾರ್ಥತಥಾಸಮ್ಯಕ್ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮುಕ್ತಿನಚಾನೃಥಾ ||೮೩||

ಅರ್ಥ.— ಹರೇಃ=ನಾರಾಯಣನ, ಅವತಾರಾಃ=ಅವತಾರಗಳನ್ನು, ಹರೇಃ=ಹರಿಯ, ಯೇ=ಯಾವನು, ನಾವತಾರಾಃ=ಅವತಾರಗಳು ಅಲ್ಲವೋ (ಆವೇಶಗಳೋ) ಅವುಗಳನ್ನು, (ಚೆನ್ನಾಗಿ) ಜ್ಞಾತ್ವಾ=ತಿಳಿದು, “ ಚ ” ಎಂಬುವದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳ ಅವತಾರಾನವತಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು, ತಥಾ=ಹಾಗೆ, ತದಾವೇಶಾರ್ಥ-ಹರಿಯ ಆವೇಶಗಳನ್ನು, ಸಮ್ಯಕ್=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜ್ಞಾತ್ವಾ=ತಿಳಿದರೆ, ಮುಕ್ತಿ=ಮುಕ್ತಿಯು ಆಗುತ್ತೆ, ಅನ್ಯಥಾ ಇವುಗಳ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲನೆ, ನಚ=ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಹರಿಯ ಅವತಾರಗಳನ್ನು, ಅನವತಾರಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಆವೇಶಗಳನ್ನು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದಲ್ಲದೆ, ದೇವತೆಗಳ ಅವತಾರಾನವತಾರ ಮತ್ತು ಆವೇಶಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದರೆ ಮುಕ್ತಿಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲವು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸೃಷ್ಟಿರಕ್ಷಾಹೃತಿಜ್ಞಾನನಿಯತ್ಯ ಜ್ಞಾನಬಂಧನಾತ್ || ವೋಕ್ಷಂಚ ವಿಷ್ಣುತಸ್ತ್ವೇನ ಜ್ಞಾತ್ವಾಮುಕ್ತಿನಚಾನೃಥಾ ||೮೪||

ಅರ್ಥ.— ಸೃಷ್ಟಿರಕ್ಷಾಹೃತಿಜ್ಞಾನ ನಿಯತ್ಯ ಜ್ಞಾನಬಂಧನಾತ್= ಸೃಷ್ಟಿ=ಸೃಷ್ಟಿಯು, ರಕ್ಷಾ=ಪಾಲನೆ, ಹೃತಿ=ನಾಶ, ಜ್ಞಾನ=ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಜ್ಞಾನ. ನಿಯತಿ=ನಿಯಮನ, ಬಂಧನಾತ್ - ಬಂಧನವೇ ಮುಂತಾದ, ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಶ್ಚ=ಮುಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ, ವಿಷ್ಣುತಸ್ತ್ವೇನ-ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತದೆಂದು, ಜ್ಞಾತ್ವಾ-ತಿಳಿದರೆ, ಮುಕ್ತಿಃ=ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು, ಅನ್ಯಥಾ=ಬೇರೆ, ನಚ-ಇಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಹರಿಯಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಯು, ಸಂರಕ್ಷಣೆಯು, ಸಂಹಾರವು, ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು, ನಿಯಮನವು, ಅಜ್ಞಾನವು, ಬಂಧನವು, ಮೋಕ್ಷವೂ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದ ಹೊರ್ತು ಮೋಕ್ಷ ವಿಲ್ಲವು. ಹರಿಯೇ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿ ಅಷ್ಟಕರ್ತೃವು. ಇತರರು ಹರಿಯ ಅಧೀನರೆಂದು ತಿಳಿದ ಹೊರ್ತು ಮುಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು.

ಶ್ಲೋಕ || ವೇದಾಂಶ್ಚ ಪಂಚರಾತ್ರಾಣಿ ಸೇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಕಾಃ || ಜ್ಞಾತ್ವಾನಿಷ್ಠ ಪರಾನೇವ ಮುಚ್ಯತೇನಾನ್ಯಥಾಕ್ಷಚಿತ್ ಷ||

ಅರ್ಥ.— ವೇದಾಃ=ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ, ಪಂಚರಾತ್ರಾಣಿ=ಪಂಚರಾತ್ರಾಗಮಗಳನ್ನೂ, ಸೇತಿಹಾಸಪುರಾಣಕಾಃ=ಸೇತಿಹಾಸ - ಭಾರತ ರಾಮಾಯಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಪುರಾಣಕಾಃ-ಪುರಾಣಗಳನ್ನೂ, ವಿಷ್ಣು ಪರಾನೇವ-ಮುಖ್ಯತಃ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತವೆಂದು, ಜ್ಞಾತ್ವಾ=ತಿಳಿದರೇನೆ, ಮುಚ್ಯತೇ=ಸಂಸಾರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವನು, ಅನ್ಯಥಾ=ಬೇರೆಮಾಾಗಿ, ಕ್ಷಚಿತ್-ಯಾವಾಗಲೂ, ನ=ಇಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಸಕಲ ವೇದಗೂ ಪಂಚರಾತ್ರಾಗಮಗಳೂ ಮಹಾಭಾರತ ಮೂಲರಾಮಾಯಣ ಇತರ ಪುರಾಣಗಳೂ ಕೂಡ ಹರಿಯ ಗುಣಗಳನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುವು ಎಂದು ತಿಳಿದ ಹೊರ್ತು ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವು.

ಶ್ಲೋಕ || ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಸ್ತು ಸುದೃಢಃ ಸರ್ವತೋಧಿಕಃ || ಸ್ನೇಹೋಭಕ್ತಿರಿತಿಪ್ರೋಕ್ತಃ ತಯಾಮುಕ್ತಿನಚಾನ್ಯಥಾ ||೬||

ಅರ್ಥ.— ಮಹಾತ್ಮ್ಯಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಃ=ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ = ಜಗಸೃಷ್ಟಿ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಸುಷುಪ್ತಾದಿಗಳನ್ನ ಕೊಡುವುದು ಇಂಥಾ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಃ=ಈ ಜ್ಞಾನವೇ ಮೊದಲಾದ, ಸುದೃಢಃ-ಮರಣ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದರೂ ಬಿಡದೆ ಇರುವ, ಸರ್ವತೋಧಿಕಃ=ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ, ಸ್ನೇಹಂ=ಪ್ರೀತಿಯೇ, ಭಕ್ತಿರಿತಿ=ಭಕ್ತಿ ಎಂಬುದಾಗಿ, ಪ್ರೋಕ್ತಃ=ಹೇಳಿದೆ, ತಯಾ-ಆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ, ಮುಕ್ತಿಃ-ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು, ಅನ್ಯಥಾ = ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನ=ಇಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.— ಹರಿಯು ಸೃಷ್ಟಾಪ್ಪಾದಿ ಅಷ್ಟಕರ್ತೃ, ಸುಷುಪ್ತಾದಿ ಅವಸ್ಥಾಪ್ರವರ್ತಕನು ಎಂಬ ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತನಗೆ ಮರಣ ಕಾಲ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೂ ಇಂಥಾ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ತಾನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೇ ಮುಂತಾದವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಭಕ್ತಿ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಇಂತಹ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ತ್ರಿವಿಧಾಜೀವಸಂಘಾಸ್ತು ದೇವಮಾನುಷ ದಾನವಾಃ || ತತ್ರದೇವಾನುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯಾ ಮಾನುಷೇಷೂತ್ತಮಾಸ್ತಥಾ ||೮೭||

ಮಧ್ಯಮಾನುಷಾಯೇತು ಸೃತಿಯೋಗ್ಯಾಃ ಸದೈವಹಿ || ಅಧಮಾನಿರಯಾಯೈವ ದಾನವಾಸ್ತು ತನೋಲಯಾಃ ||೮೮||

ಆರ್ಥ.— ದೇವಮಾನುಷದಾನವಾಃ=ದೇವತೆಗಳೂ, ಮನುಷ್ಯರೂ, ದಾನವರು, ಎಂಬ ಜೀವಸಂಘಾಃ=ಜೀವರ ಸಮೂಹವು, ತ್ರಿವಿಧಾಃ=ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವ “ ಘ ” ಶಬ್ದದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ವಿಧವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು) ತತ್ರ=ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ, ದೇವಾಃ=ದೇವತೆಗಳು, ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯಾಃ=ಮುಕ್ತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರು, ತಥಾ-ಹಾಗೆ, ಮಾನುಷೇಷು=ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ, ಉತ್ತಮಾಃ=ಉತ್ತಮರೂ ಕೂಡ, ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯಾಃ=ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರು, ಯೇತು-ಯಾನ, ಮಧ್ಯಮಾಃ=ಮಧ್ಯಮರಾದ, ಮಾನವಾಃ=ಮನುಷ್ಯರು, ಸದೈವ=ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಸೃತಿಯೋಗ್ಯಾಹಿ-ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರೆ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಧಮಾಃ=ಅಧಮ ಮನುಷ್ಯರು, ನಿರಯಾಯೈವ=ತಾಮಿಸ್ರನಾದ ನರಕವನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ದಾನವಸ್ತು=ಅಸುರರಾದರೋ, ತನೋಲಯಾಃ - ತಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲೀನರಾಗುತ್ತಾರೆ. (ತಮಾಃ=ಅಂಧತಾಮಿಸ್ರನೇ, ಲಯಾಃ=ಆಲಯ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.)

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಜ್ಞಾನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯರಾದವರಿಗೇನೇ

ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುವದನ್ನು ತಿಳಿಸುವದ ಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಗ್ಯರನ್ನೂ ಅಯೋಗ್ಯರನ್ನೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜೀವರುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು, ಮನುಷ್ಯರು, ದಾನವರು ಎಂದು ಮೂರು ವಿಧರುಂಟು. ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ :—ಮುಕ್ತಿ ಯೋಗ್ಯರು, ನಿತ್ಯಸಂಸಾರಿಗಳು, ತನೋಯೋಗ್ಯರೆಂದು ಮೂರು ಪ್ರಭೇದಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ; ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರು, ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರು. ಮಧ್ಯಮ ಮನುಷ್ಯರು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಸಾರಿಗಳು (ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಿಗಳು), ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರು ತಾಮ್ರಾಕ್ಷಿ ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಅಸುರರು—ಅಂಧತಮಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರಾದ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರಲ್ಲಿಯೂ ತಾರತಮ್ಯಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರಂತೆ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ದಾನವರಲ್ಲಿ ಕಲಿ ಪರಿಯಂತ ತಾರತಮ್ಯಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವರಂತೆ ಅವರು ತಮಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ದುಃಖಾನುಭವದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಿರುತ್ತೆ, ವಾಯು ದೇವರಿಗೆ ಸುಖ ಹೇಗೆ ಪೂರ್ತಿಯೋ ಹಾಗೆ ಕಲಿಗೆ ದುಃಖ ಪೂರ್ಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇಬ್ಬರೂ ಅವರವರ ಸಾಧನಾ ಪೂರ್ತಿ ಆದಮೇಲೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ತಮಸ್ಸನ್ನೂ ಹೊಂದುವರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಮುಕ್ತಿರ್ನಿತ್ಯತಮಶ್ಚೈವ ನಾವೃತ್ತಿಃ ಪುನರೇತಯೋಃ || ದೇವಾನಾನಿರಯೋನಾಸ್ತಿ ತಮಶ್ಚಾಪಿಕಥಂಚನ ||೮೯||

ಅರ್ಥ.—ಮುಕ್ತಿಃ=ಮುಕ್ತಿಯು, ನಿತ್ಯಾ=ನಿತ್ಯವಾದದ್ದು, ತಮಶ್ಚೈವ=ತಮಸ್ಸು ಕೂಡ ನಿತ್ಯವಾದದ್ದು. ಏತಯೋಃ=ಮುಕ್ತಿ ತಮಸ್ಸುಗಳಿಂದ, ಪುನಃ=ತಿರಿಗಿ, ಆವೃತ್ತಿ=ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವಿಕೆಯು, ನ=ಇಲ್ಲವು. “ ನಚ ಪುನರಾವರ್ತತೆ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ಇರೋಣವರಿಂದ ದೇವಾನಾಂ=ದೇವತೆಗಳಿಗೆ, ಕಥಂಚನ=ಮಹಾ ಪಾತಕದಿಂದಲೂ, ನಿರಯಃ=ನರಕವು, ನಾಸ್ತಿ=ಇಲ್ಲ. ತಮಶ್ಚಾಪಿ=ತಮಸ್ಸೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮುಕ್ತಿಯೂ ತಮಸ್ಸೂ ನಿತ್ಯವಾದುವುಗಳು. ಇವುಗಳಿಂದ ಪುನರಾವರ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನರಕವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ತಮಸ್ಸು

ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೀತು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಮಸ್ಸಿನ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

**ಶ್ಲೋಕ|| ನಾಸುರಾಣಾಂತಥಾಮುಕ್ತಿಃ ಕದಾಚಿತ್ಕೇನಚಿತ್ಕೃಚಿತ್ || ಮಾ
ನುಷಾಣಾಂ ಮಧ್ಯಮಾನಾಂನೈವೇತದ್ವಯಮಾಪ್ಯತೇ ||೯೦||**

ಅರ್ಥ.—ಅಸುರಾಣಾಂ=ದೈತ್ಯರುಗಳಿಗೆ, ಕದಾಚಿತ್=ಯಾವ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿಯೂ, ಕೇನಚಿತ್=ಯಾವ ಉಪಾಯಗಳಿಂದಲೂ, ಕೃಚಿತ್=ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ, ಮುಕ್ತಿ=ಮುಕ್ತಿಯು, ನಭವತಿ = ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಮಾನಾಂ=ಮಧ್ಯಮರಾದ, ಮಾನುಷಾಣಾಂ=ಮನುಷ್ಯರುಗಳಿಂದ, ಏತದ್ವಯಂ=ಈ ಮುಕ್ತಿ ತಮಸ್ಸುಗಳು, ನಾಪ್ಯತೇ = ಹೋದಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ “ ಸ್ವರ್ಗಭೂನಿರಯಗೋಚರರು ” ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದೈತ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಮುಕ್ತಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ, ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಮ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ ತಮಸ್ಸೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಸ್ವರ್ಗ ನರಕ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

**ಶ್ಲೋಕ|| ಅಸುರಾಣಾಂತಮಃಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸ್ತದಾನಿಯಮತೋಭವೇತ್ || ಯ
ದಾತುಜ್ಞಾನಿಸದ್ಭಾವೇ ನೈವಗೃಹ್ಣಂತಿ ತತ್ಪರಂ ||೯೧||**

ಅರ್ಥ.—ಅಸುರಾಣಾಂ=ದೈತ್ಯರುಗಳಿಗೆ, ಯದಾತು = ಯಾವಾಗ ತಮಃಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ, ಜ್ಞಾನಿಸದ್ಭಾವೇ=ಜ್ಞಾನಿ=ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷಣವೇ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ಉಪದೇಶಕರಾದ ಆನಂದತೀರ್ಥರು ಇರುವಾಗ, ಪರಂ=ಸರೋತ್ತಮನಾದ, ತತ್ = ಆ ನಾರಾಯಣನನ್ನು, ನಗೃಹ್ಣಂತಿ=ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ, ತದಾ=ಆಗ, ತಮಃ=ತಮಸ್ಸನ್ನು, ಪ್ರಾಪ್ತಿಃ=ಹೊಂದುವಿಕೆಯು, ನಿಯಮತಃ=ನಿಯಮವಾಗಿ, ಭವೇತ್=ಆಗುತ್ತೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ತತ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ದೈತ್ಯರುಗಳ ತಮಃ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಿಯಮ ಕಾಲವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷ

ಣಗಳಿಂದ ಲಕ್ಷಿತರಾದ ಆನಂದತೀರ್ಥರು ಇರುವಾಗ ಅವರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ಅವರಿಗೆ ತಮಃಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಿಯಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಆಗ ಇವರಿಗೆ ಸಂಚಿತ ಆಗಾಮಿಗಳು ಇಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಪ್ರಾರಬ್ಧವಿರುತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ|| ತದಾಮುಕ್ತಿರ್ಹಿದೇವಾನಾಂ ಯದಾಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೋಹರಿಃ || ಸ್ವಯೋಗ್ಯಯೋಸಾಸನಯಾ ತನ್ವಾ ತದ್ಯೋಗ್ಯಯಾತಥಾ||೯೧||

ಅರ್ಥ.—ದೇವನಾಂ = ದೇವತೆಗಳಿಗಾದರೋ, ಸ್ವಯೋಗ್ಯಯೋಸಾಸನಯಾ = ಸ್ವಯೋಗ್ಯ = ತಮಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ, ಉಪಾಸನಯಾ = ಉಪಾಸನೆ ಉಳ್ಳ, ತಥಾ = ಹಾಗೆ, ತದ್ಯೋಗ್ಯಯಾ = ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಬಿಂಬ ದರ್ಶನ ಉಳ್ಳ, ತನ್ವಾ = ದೇಹದಿಂದ, ಯದಾ = ಯಾವಾಗ, ಹರಿಃ = ನಾರಾಯಣನು, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗಃ = ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ್ತಾನೆಯೋ, ತದಾ = ಆಗ, ಮುಕ್ತಿಃ = ಮುಕ್ತಿಯು, ನಿಯಮತಃ = ನಿಯಮವಾಗಿ, ಭವೇತ್ = ಆಗುವದು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ನಿಯಮವು ಯಾವಾಗ ಎಂದರೆ ಅವರು ದೇಳುತ್ತಾರೆ:—ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದ ಬಿಂಬಾಪರೋಕ್ಷ ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೋ ಆಗ, ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹರಿ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೋ ಆಗ ಮುಕ್ತಿ ನಿಯಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅನಂತರವೂ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮಾನುಭವವುಂಟು. ಸಂಚಿತಾಗಾಮಿಗಳು ಮಾತ್ರ ನಶಿಸಿ ಹೋಗುವವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಸರೈಗುಣೈರ್ಬ್ರಹ್ಮಣಾತು ಸಮುಪಾಸ್ಯೋಹರಿಃ ಸದಾ|| ಆನಂದೋಜ್ಜಃಸದಾತ್ಮೇತಿ ಹ್ಯುಪಾಸ್ಯೋನಾನುಷ್ಯೇಹರಿಃ||೯೨||

ಅರ್ಥ.—ಉಪಾಸನಾ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—ಬ್ರಹ್ಮಣಾತು = ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರಿಂದಲೇ, ಸರೈಃ = ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಸಮಸ್ತ ಗುಣೈಃ = ಗುಣಗಳಿಂದ, ಹರಿಃ = ನಾರಾಯಣನು, ಸದಾ = ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳ

ಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮುವಾಸ್ಯಃ=ಚನ್ನಾಗಿ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವನು, ಮಾನುಷ್ಯಃ = ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರಿಂದಲಾದರೋ, ಆನಂದಃ = ಆನಂದಪೂರ್ಣ, ಜ್ಞಃ=ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣ, ಸತ್=ಶಶ್ವದೇಕಪ್ರಕಾರ, ಆತ್ಮ=ಸ್ವಾಮಿ, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಉಪಾಸ್ಯಃ=ಉಪಾಸ್ಯನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯ ಜೀವರುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮತ್ತು ಅಧಮರ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಹರಿಯ ಸಮಸ್ತ ಗುಣಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಾನುಷೋತ್ತಮರು ಆನಂದ ಪೂರ್ಣ, ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣ, ಶಶ್ವದೇಕಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ಆ ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರಾದ ಮನುಷ್ಯರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಗುಣ ನೊದಲು ನಾಲ್ಕು ಗುಣ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ತಾರತಮ್ಯವಾಗಿ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಿ ತದೋಗ್ಯವಾದ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಯಥಾಕ್ರಮಂ ಗುಣೋದ್ರೇಕಾ ತ್ವದನ್ಯೈರಾವಿರಿಂಚತಃ|| ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಯೋಗ್ಯಾಯುಜವೋ ನಾಮದೇವಾಃಪೃಥಗ್ಗಣಾಃ ||೬೪||

ಶ್ಲೋಕ|| ತೈರೇವಾಪ್ಯಂತತ್ಪದಂತು ನೈವಾನ್ಯೈಸ್ಸಾಧನೈರಪಿ || ಏವಂಸರ್ವಪದಾನಾಂತುಯೋಗ್ಯಾಸ್ಸಂತಿಪೃಥಗ್ಗಣಾಃ ||೬೫||

ಅರ್ಥ.—ತದನ್ಯೈಃ=ತತ್=ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರಿಗಿಂತ, ಅನ್ಯೈಃ=ಬೇರೆಯಾದ ರಾಜರೇ ಮುಂತಾದವರುಗಳಿಂದ, ಆವಿರಿಂಚತಃ=ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರ ಸರಿಯಂತವಾಗಿ. ಗುಣೋದ್ರೇಕಾತ್ = ಗುಣಗಳ ಅಧಿಕೃತೆಯಿಂದ, ನಾಲ್ಕು ಗುಣಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಉಪಾಸ್ಯಃ=ಹರಿಯ ಉಪಾಸನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರು, ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಯೋಗ್ಯಃ=ಬ್ರಹ್ಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾದ, ಯುಜವೋನಾಮ=ಯಜುಗಳು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಪೃಥಗ್ಗಣಾಃ=ಬೇರೆ ಗಣಗಳಾದ, ದೇವಾಃ=ದೇವತೆಗಳು, ಸಂತಿ=ಇರುತ್ತಾರೆ. ತತ್ಪದಂತು=ತತ್=ಆ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯ, ಪದಂತು=ಪದವಾದರೋ, ತೈರೇವ=ಆ ಗಣಗಳಿಂದಲೇನೆ, ಆಪ್ಯಂ=ಹೊಂದತಕ್ಕದ್ದು, ಅನ್ಯೈಃ=ರುದ್ರಾದಿ ಪದಯೋಗ್ಯ

ರುಗಳಿಂದ, ಸಾಧನೈರಪಿ = ಎಷ್ಟು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರೂ, ನೈವಾಪ್ಯಃ = ಹೊಂದ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಂ = ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಸರ್ವಪದಾನಾಂತು = ರುದ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತಾ ಪದವಿಗಳಿಗೆ, ಯೋಗ್ಯಾಃ = ಯೋಗ್ಯರಾದ, ಪೃಥಗ್ಗಣಾಃ = ಬೇರೆಬೇರೆ ಗಣಗಳಾದ ಜೀವರಾಶಿಗಳು, ಸಂತಿ = ಇರುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :- ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರಿಗಿಂತ ಇತರರಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಮುಷಿಗಳು ಮೊದಲು ವಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಪದ್ಯಂತರ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಿದರೂ ತಮಗೆ ಅರ್ಹ ವಲ್ಲದ ಉತ್ತಮವಾದ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಎಂದಿಗೂ ಶಕ್ತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮ ಪದವಿಗೆ ಬರುವ ಮಜುನಾಮಕ ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರೇ ಆ ಪದವಿಗೆ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯವರು ಎಷ್ಟು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ನಿಯಮ. ಹಾಗೆಯೇ ರುದ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಪದವಿಗಳಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆ ಗುಂಪುಗಳೇ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಆ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು, ಬೇರೆ ಗುಣಗಳು ಹೊಂದುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ತಸ್ಮಾದನಾದ್ಯನಂತಂ ಹಿ ತಾರತಮ್ಯಂ ಚಿದಾತ್ಮನಾಂ |
 ತಚ್ಚನೈವಾನ್ಯಥಾ ಕರ್ತುಂ ಶಕ್ಯಂ ಕೇನಾಪಿ ಕುತ್ರಚಿತ್ ||೬||

ಶ್ಲೋಕ || ಅಯೋಗ್ಯಮಿಚ್ಛ್ವಾ ಪುರುಷಃ ಪತತ್ಯೇವ ನ ಸಂಶಯಃ |
 ತಸ್ಮಾದ್ಯೋಗ್ಯಾನುಸಾರೇಣ ಸೇವ್ಯೋ ವಿಷ್ಣುಃ ಸದೈವ ಹಿ ||೭||

ಅರ್ಥ :- ತಸ್ಮಾತ್ = ಅದಕಾರಣದಿಂದ, ಚಿದಾತ್ಮನಾಂ = ಚಿದ್ರೂಪವಾದ ಜೀವರುಗಳ, ತಾರತಮ್ಯಂ = ತರತಮ ಭಾವವು, ಅನಾದ್ಯನಂತಂಹಿ = ಅನಾದ್ಯನಂತವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತೆ. ತಚ್ಚ = ಅದನ್ನು, ಅನ್ಯಥಾಕರ್ತುಂ = ಬೇರೆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಕೇನಾಪಿ = ಯಾರಿಂದಲೂ, ಕುತ್ರಚಿತ್ = ಯಾವ ವೇಶದಲ್ಲಿಯೂ, ನಶಕ್ಯಂ = ಸಾಧ್ಯವಾಗುವವೇ ಇಲ್ಲ.

ಅರ್ಥ :— ಅಯೋಗ್ಯಂ = ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ವಿಾರಿದ ಪದವಿಯನ್ನು, ಇಚ್ಛೆ = ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ, ಪುರುಷಃ = ಮನುಷ್ಯನು, ಪತತ್ರೇವ = ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ, ನ ಸಂಶಯಃ = ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ತಸ್ಮಾತ್ = ಆದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಯೋಗ್ಯಾನುಸಾರೇಣ = ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ, ವಿಷ್ಣುಃ = ನಾರಾಯಣನು, ಸದೈವಹಿ = ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಸೇವ್ಯಃ = ಸೇವಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :— ಚಿವ್ರಾಪರಾವ ಜೀವರುಗಳು ತರತಮ ಭಾವದಿಂದ ಅನಾದ್ಯನಂತ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ತರತಮ ಭಾವವನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವನಿಂದಲೂ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಪದವಿಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವವನು ತನ್ನ ಪದವಿಗಿಂತ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಚ್ಛಿದ್ರಸೇವನಾಚ್ಛಿವ ನಿಷ್ಕಾಮತ್ವಾಚ್ಚ ಯೋಗ್ಯತಃ |

ದ್ರಷ್ಟ್ವಂ ಶಕ್ಯೋ ಹರಿಃ ಸರ್ವೈರ್ನಾನ್ಯಥಾ ತು ಕಥಂಚನ||೯೮||

ಅರ್ಥ :— ಅಚ್ಛಿದ್ರಸೇವನಾತ್ = ಚ = ನಿರಂತರ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದಲೂ, ನಿಷ್ಕಾಮತ್ವಾಚ್ಚ = ಇತರ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅನುಷ್ಠಿತ ಕರ್ಮದಿಂದಲೂ, ಯೋಗ್ಯತಃ = ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಂದಲೂ (ಯೋಗ್ಯರೆಲ್ಲರೂ), ಸರ್ವೈರೇವ = ಈ ಮೂರು ಉಪಾಯಗಳಿಂದಲೇ, ಹರಿಃ = ನಾರಾಯಣನು, ದ್ರಷ್ಟ್ವಂ = ನೋಡಲು, ಶಕ್ಯಃ = ಸಾಧ್ಯನು, ಅನ್ಯಥಾ ತು = ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ, ಭಗವಂತನನ್ನು ನೋಡಲು, ಕಥಂಚನ = ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ, ನ = ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :— ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ಫಲವು ಬರುವುದಾದರೆ ಹರಿಯು ಸೇವೆಯು ವ್ಯರ್ಥವೆಂತೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :— ನಿರಂತರನಾದ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದಲೂ, ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅನುಷ್ಠಿಸುವ ಕರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ, ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಂದಲೂ, ಯೋಗ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ಹರಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

**ಶ್ಲೋಕ || ನಿಯಮೋಽಯಂ ಹರೇರ್ಮೃತ್ಯುನ್ನೋಲ್ಲಂಘ್ಯಃ ಸರ್ವಚೇತನೈಃ |
ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪತೋ ವಿಷ್ಣುರ್ನಾನ್ಯಥಾ ತು ಕರಿಷ್ಯತಿ ||೯೯||**

ಅರ್ಥ :—ಹರೇಃ= ಭಗವಂತನ, ಅಯಂ ನಿಯಮಃ= ಈ ನಿಯಮವು, ಸರ್ವಚೇತನೈಃ= ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ, ಯಸ್ಮಾತ್= ಯಾವ ಕಾರಣ ದಿಂದಲೂ, ನೋಲ್ಲಂಘ್ಯಃ= ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಷ್ಣುಃ= ನಾರಾಯಣನು, ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪತಃ= ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನಾದಕಾರಣ, ಅನ್ಯಥಾ ತು= ಈಗ ಹೇಳಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ, ನ ಕರಿಷ್ಯತಿ= ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :—ಈಗ ಹೇಳಿದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಯಾಕೆ ಆಗಬಾರದೆಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—ಹರಿಯ ನಿಯಮವು ಯಾವ ಚೇತನರುಗಳಿಂದಲೂ ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. (ಇತರಿಂದ ಈ ನಿಯಮವು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಹರಿಯೇ ಏಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಬಾರದೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) :—ಭಗವಂತನು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನಾದ ಕಾರಣ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

**ಶ್ಲೋಕ || ದಾನತೀರ್ಥತಪೋಯಜ್ಞಪೂರ್ವಾಃ ಸರ್ವೇಽಪಿ ಸರ್ವದಾ |
ಅಂಗಾನಿ ಹರಿಸೇವಾಯಾಂ ಭಕ್ತಿಸ್ತೇಕಾ ನಿಮುಕ್ತಯೇ ||೧೦೦||**

ಅರ್ಥ :—ದಾನತೀರ್ಥತಪೋಯಜ್ಞಪೂರ್ವಾಃ= ದಾನ, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ತಪಸ್ಸು, ಯಜ್ಞವೇ ಮೊದಲಾದ, ಸರ್ವೇಽಪಿ= ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಗಳೂ, ಸರ್ವದಾ = ಯಾವಾಗಲೂ, ಹರಿಸೇವಾಯಾಂ = ಹರಿಯ ಸೇವೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅಂಗಾನಿ= ಅಂಗಗಳು, ಏಕಾ= ಒಂದಾದ, ಭಕ್ತಿಸ್ತು= ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕವಾದ ಭಕ್ತಿಯೇ, ನಿಮುಕ್ತಯೇ= ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :—ದಾನ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆಯಷ್ಟೆ ? ಹೀಗಿರಲು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದರೆ :—ದಾನ, ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆ, ತಪಸ್ಸು, ಯಜ್ಞ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳು ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಗೆ ಅಂಗಗಳು, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಿಯೊಂದೇ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನೆಯು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಹಿತ ಸತ್ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ಹರಿಯು

ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನ ರೂಪವಾದ ಭಕ್ತಿಯು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಆದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವವಚನಮಿತ್ಯೇತದಖಿಲಂ ಪರಂ ||೧೦೧||

ಅರ್ಥ :—ಅತ್ಯೇತತ್ = ಈ ರೀತಿಯಾದ, ಅಖಿಲಂ = ಸಮಸ್ತನಾದ. ಪರಂ = ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದ ವಚನಗಳು, ಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವವಚನಂ = ಭವಿಷ್ಯತ್ ಪುರಾಣದ ವಾಕ್ಯಗಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ :—ಈ ಪ್ರಮಾಣವು ಯಾವ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂತೆಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—ಈಗ ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಉತ್ತಮವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಭವಿಷ್ಯತ್ಪುರಾಣ ವಾಕ್ಯವೆಂದು ಪರಂ ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಪುಲ್ಕದಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇದು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ಅರ್ಥ. ಅಥವಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವ ವಾಕ್ಯವು. ಏತತ್ = ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅಪಾರ್ಥವೆಂದು ಪ್ರಯುಕ್ತ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಪುಲಹವೆಂದು ಇರುವಂಥಾದ್ದಾಗಿರಬಹುದೆಂದು (ಅಂದರೆ ಪುತ್ರಮಾನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿರಬಹುದೆಂದು) ಇರುವ ವೇದ ವಾಕ್ಯವು. ಕೆಳಗೆ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ದೇವತೆಗಳು ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರು, ಅಸುರರು = ತಮೋಯೋಗ್ಯರು, ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷರು = ನಿತ್ಯಸಂಸಾರಿಗಳು. ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನಗೆ ಅರ್ಹವಲ್ಲವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಅಧಃಪತನವಾಗುವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

**ಶ್ಲೋಕ || ಶೃಣ್ವೇ ವೀರ ಉಗ್ರಮುಗ್ರಂದಮಾಯನ್ನನ್ಯ ಮನ್ಯಮತಿನೇರೀಯಮಾನಃ |
ಏಧಮಾನದ್ವಿಳುಭಯಸ್ಯ ರಾಜಾ ಚೋಷ್ಣಯಶೇ |
ಏತ ಏತ ಇಂದ್ರೋ ಮನುಷ್ಯಾಃ ||೧೦೨||**

ಅರ್ಥ :—ವೀರಃ = ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸುವ, ಇಂದ್ರಃ = ಪರಮೇಶ್ವರನಾದ ಹರಿಯು, ಉಗ್ರಮುಗ್ರಂ = ಕ್ರೂರ ಸ್ವಭಾವ ಪುಕ್ಕ, ದೈತ್ಯರ ಸಮೂಹವನ್ನು, ದಮಯಃ = ಅಧಃಪತಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಕ್ಕಿಸುವವನಾಗಿ, ಅನ್ಯಮನ್ಯಂ = ಉಗ್ರಸ್ವಭಾವವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಸ್ವಭಾವ ಪುಕ್ಕ ಸಾತ್ವಿಕರಾದ ದೇವತೆಗಳೇ ಮುಂತಾದವರನ್ನು, ಅತಿನೇರೀಯಮಾನಃ = ಸಂಸಾರದಿಂದ ವಾಟಿಸಿ

ಉತ್ತಮವಾದ ವೈಕುಂಠಾದಿ ಇ್ಘಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವವನಾಗಿ, ಏಧಮಾನದ್ವಿಬ್=ಏಧಮಾನ=ಸ್ವಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ವಿಾರದ ಸಾಧನವನ್ನು ಮಾಡುವವನನ್ನು, ದ್ವಿಬ್=ತಗ್ಗಿಸುವ (ದ್ವೇಷಿಸುವ) ನೆಂಬುದಾಗಿ, ಶ್ರೈಷ್ಟ್ಯೇ=ಶ್ರೈಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಉಭಯಸ್ಯ=ಬೇವಾಸುರರಿಗೆ, ರಾಜಾ=ಅಧಿಪತಿಯು, ವಿಶೇ-ಪ್ರಜಾರೂಪವಾದ, ಮನುಷ್ಯಾಃ=ಮನುಷ್ಯರನ್ನು, ಚೋಷ್ಯಾಯತಿ-ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇಡುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ ಅಲಸವನ್ನು ತಿಳಿಸುವವನಾದ ಪುನಃಪ್ರವೇಶಪ್ರಯುಕ್ತ ಇಂಪ್ರಬಲ್ಪವಾಚ್ಯನಾದ ಹೇಳಿಕೆ ಕೂರ ಸ್ವಭಾವರಲ್ಲದ ಬಳ್ಳೇ ಸ್ವಭಾವ ಉಳ್ಳ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ದಾಟಿಸಿ ಉತ್ತಮ ಇ್ಘಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿಸುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಮೋಗ್ಯತೆಗಿಂತಲೂ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಭವಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವವನಾಗಿ ಶ್ರೈಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಜಾರೂಪವಾದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೇವಾಸುರವರ್ಗಕ್ಕೆ ಯಜಮಾನನಾದ ಪ್ರಾಣಿಕ್ತ ಹರಿಯು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಪದಾಪೂರ್ವೀಷಾಂ ಸಖ್ಯಾಽವ್ಯಣಕ್ತಿ ನಿತರ್ತುರಾಣೋ ಅಪರೇಭಿ
 ಕೇತಿ || ಅನಾನುಭೂತಿರವಧಿದ್ವೈ ಪೂರ್ವೀರಿಂಪ್ರಃ ರರದಸ್ತರ್ತ
 ರೀತಿ ||೧೦||

ಅರ್ಥ.—ನಿತರ್ತುರಾಣಾಃ=ಯಾವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ವರಾ ಉಳ್ಳವನಾದ, ಇಂದ್ರಂ=ಹರಿಯು, ಪೂರ್ವೀಷಾಂ=ಹಿಂದಿನ ವ್ಯತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹೇಳಿರುವ ದೈತ್ಯರುಗಳ, ಸಖ್ಯಾಃ=ಸ್ನೇಹದಿಂದ, ಪರಾಣವ್ಯಣಕ್ತಿ=ಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಅಪರೇಭಿಃ=ಅವರಿಂದ ಇಂಥವಾದ ಸಾಧಗಳ ಸಂಗಡ ಅಂದರೆ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹವನ್ನು, ವಿ=ಹೊಂದಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅನಾನುಭೂತೀಃ=ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಿಗಳನ್ನು, ಅವಧಾನಾನ್ವಾನಃ=ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ (ಅಥವಾ ದೈತ್ಯರುಗಳನ್ನು ಅಂಧಂತಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ

ಹಾಕುವವನಾಗಿ) ಪೂರ್ವೀಃ=ಅತೀತವಾದ (ಕಳೆದ) ಶರದಃ=ವರ್ಷಗಳನ್ನು (ಅತರರ=ಕಳೆದನು, ಇದಾನೀಂ=ವರ್ತಮಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ) ತರ್ತೀತಿ-ಅತಿ ಶಯದಿಂದ ದಾಟುತ್ತಾನೆ. (ಆಗಾಮಿಶರದಃತರಿಷ್ಯತೀಲಂ=ದಾಟಿಸುವನಾಗುತ್ತಾನೆ) ಹೀಗೆ ವಿವೇಕದಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅಸುರರುಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವೂ, ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂತ ತಿಳಿಸುವ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—ಯಾವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತ್ವರಾ ಉಳ್ಳವನಾದ ಐಶ್ವರ್ಯ ಉಳ್ಳವನಾದ ಭಗವಂತನು ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವರಾದ ದೈತ್ಯರುಗಳ ಸಂಗಡ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಇತರರಾದ ಸಾಧುಗಳ ಸಂಗಡ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. (ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವರಾದ ಅಥವಾ ಅನೈಶ್ವರ್ಯಗೂಪನೆಂದು ಉಪಾಸನೆಮಾಡುವವರಾದ ದೈತ್ಯರುಗಳನ್ನು ನರಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಅಥವಾ ದುಃಖದಿಂದ ನಡುಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ದಾಟಿದನು, ಈ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ದಾಟಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ.)

ಶ್ಲೋಕ || ತಮೇವಂ ವಿದ್ವಾನಮೃತ ಇಹಭವತಿಸಾನ್ಯಃ ಪಂಥಾ ಅಯನಾಯ
ವಿದ್ಯತೇ || ತಮೇವಂವಿದಿತ್ವಾತಿ ಮೃತ್ಯುಮೇತಿ ನಾನ್ಯಃಪಂಥಾ ಅ
ಯನಾಯವಿದ್ಯತೇ ||೧೦೪||

ಅರ್ಥ.—ತಂ=ಪುರುಷನಾಮ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ಏವಂ=ಸಹಸ್ರಶೀರ್ಷತತ್ವಾದಿ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ, ಇಹ-ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ, ವಿದ್ವಾನ್=ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ, ಸಃ=ಅವನು, ಅಮೃತಃ=ಮರಣವಿಲ್ಲದ, ಭವತಿ=ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಅಯನಾಯ=ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ, ಅನ್ಯಃ=ಜ್ಞಾನ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ, ಪಂಥಾಃ=ಸಾಧನೆಯು, ನವಿದ್ಯತೇ=ಇಲ್ಲವು. ತಂ=ಆ ಪುರುಷನಾಮಕಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ಏವಂ=ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ, ವಿದಿತ್ವಾ=ತಿಳಿದು, ಮೃತ್ಯು-ಜನನಮರಣ ರೂಪವಾದ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು, ಅತ್ಯೇತಿ = ಅತಿಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅಯನಾಯ=ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ, ಅನ್ಯಃ=ಜ್ಞಾನವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ, ಪಂಥಾಃ=ಸಾಧನೆಯು, ನವಿದ್ಯತೇ=ಇಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷವಾಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುವ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಯಾವನು ಆ ಪುರುಷನಾಮಕ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಹಸ್ರ ಶಿರಸ್ಸುಳ್ಳವನು ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಯುಳ್ಳವನನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ, ಅವನು ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಸಾಧನೆಯು ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವ ಮತ್ತೊಂದು ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.— ಆ ಹರಿಯನ್ನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಿಳಿದು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಸಾಧನೆ ಇಲ್ಲ. “ ಭಕ್ತಿರ್ಮೋಕ್ಷಾಯ ಕೇವಲಾ ” ಭಕ್ತಿಯೇ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಜ್ಞಾನವು ಆ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಯಸ್ಯ ದೇವೇಪರಾಭಕ್ತಿಃ ಯಥಾದೇವೇ ತಥಾಗುರೌ || ತಸ್ಮೈ
ತೇಕಥಿತಾಹ್ಯರ್ಥಾಃ ಪ್ರಕಾಶಂ ತೇ ಮಹಾತ್ಮನಃ ||೧೦೫||

ಅರ್ಥ.—ಯಸ್ಯ-ಯಾವನಿಗೆ, ದೇವೇ=ಕ್ರೀಡಾದಿ ಗುಣವಿಶಿಷ್ಟನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ, ಪರಾ-ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ, ಭಕ್ತಿಃ=ಭಕ್ತಿ ಇರುವುದೋ ತಥಾ=ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ, ದೇವೇ=ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ತಥಾ=ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ, ಗುರೌ-ಸ್ವೀತೃಮರಾದ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಭಕ್ತಿ ಇರುವುದೋ, ತಸ್ಯ=ಆ, ಮಹಾತ್ಮನಃ=ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗೆ, ಎತೇ=ಈ ಕಥಿತಾಃ-ಹೇಳಿದ, ಅರ್ಥಾಃ-ಶಮದಮಾದಿಗಳು, ಪ್ರಕಾಶಂತೇ=ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯು ಸಾಧನೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸುವ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವನಿಗೆ ಕ್ರೀಡಾದಿ ಗುಣವಿಶಿಷ್ಟನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಭಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಸ್ವೀತೃಮರಾದ ಗುರುವೇ ಮುಂತಾದವರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ಭಕ್ತಿ ಇರುವುದೋ ಆ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗೆ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಶಮದಮಾದಿಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಭಕ್ತೈಃ ಪೂಜ್ಯಾಣಿ ಲಾಸ್ಯೇನ ಭಕ್ತಿ ರೋಕ್ಷಾ ಯಕೇವಲಾ | ಮುಕ್ತಾ ನಾಮಪಿ ಭಕ್ತಿ ರ್ಹಿ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಸ್ವರೂಪಿಣೀ ||೧೦೫||

ನಿಲಾಲಾನಿ=ದಾಸನ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಸಾಧನಗಳೂ, ಭಕ್ತ್ಯರ್ಥಾ ಸ್ಯೇವ=ಭಕ್ತಿಗೋಸ್ಕರವೇ, ಲೇವಲಾ=ಕೇವಲವಾದ, ಭಕ್ತಿದೇವ=ಭಕ್ತಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ, ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯ=ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತಾನಾಮಪಿ=ಮುಕ್ತರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ, ಭಕ್ತಃ-ಆ ಭಕ್ತಿಯು, ನಿತ್ಯಾನಂದ ಸ್ವರೂಪಿಣೀ=ನಿತ್ಯಾನಂದರೂಪವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದಾಸ ತೀರ್ಥಯುಕ್ತೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಭಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣಗಳು. ಭಕ್ತಿಯೇ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿರಂಜನಸಾಧನವೆಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.—ದಾಸನ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಸಾಧನಗಳೂ ಭಕ್ತಿಗೋಸ್ಕರವೇ ಆಗುತ್ತವೆ. ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯ ಸಾಧನವೇ ಭಕ್ತಿಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೆ? ಎಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಕ್ತರುಗಳಿಗೂ ಆ ಭಕ್ತಿಯು ನಿತ್ಯಾನಂದರೂಪವಾಗಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಃ ಪರಃ ಸ್ನೇಹೋ ನಿತ್ಯೋ ಭಕ್ತಿ ರಿತಿರೈತೇ || ಇತ್ಯಾದಿ ವೇದವಚನಂ ಸಾಧನಪ್ರವಿಧಾಯಕಂ ||೧೦೬||

ಅರ್ಥ.—ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಃ=ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಪರಃ=ಭಾರ್ಯಾ ಪುತ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ದೇಹಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನಿತ್ಯಃ=ಅತಿ ಸುದೃಢವಾಗಿರುವ, ಸ್ನೇಹಃ=ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ವಿಶ್ವಾಸವೇ, ಭಕ್ತಿರಿತಿಃ=ಭಕ್ತಿಯೆಂದು, ಈರ್ಯತೇ=ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇತ್ಯಾದಿ=ಕೆಳಗೆ ಹೇಳುವ, ವೇದವಚನಂ=“ ತಮೇವಂ ವಿದ್ವಾನ್” ಇತ್ಯಾದಿ ವೇದವಾಕ್ಯವು, ಸಾಧನಪ್ರವಿಧಾಯಕಂ=ಸಾಧನ=ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು, ಪ್ರತಿವಿಧಾಯಕಂ=ಉಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಭಕ್ತಿಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.--ಹರಿಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಹೆಂಡತಿ, ಪುತ್ರ ತನ್ನ ನೇಹವೇ ಮುಂ

ತಾದವುಗಳಿಗಿಂತಲು ಅತಿ ಸುದೃಢವಾಗಿಯೂ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ವಿಶ್ವಾಸವೇ ಭಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ “ತಮೇನಂವಿದ್ವಾನಮೃತಇವಭವತಿ” ಮುಂತಾದ ವೇದವಾಕ್ಯಗಳು ಈ ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಪ್ರಮಾಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ನಿಶ್ಶೇಷಧರ್ಮಕರ್ತಾಪ್ಯ ಭಕ್ತಶ್ಶೇನರಕೇಹರೇ ||

ಸದಾತಿಷ್ಠತಿ ಭಕ್ತಶ್ಶೇ ದ್ಭ್ರಹ್ಮಹಾಪಿ ವಿಮುಚ್ಯತೇ ||೧೦೮||

ಅರ್ಥ—ಹೇಹರೇ = ಎಲೈ ಪರಮಾತ್ಮನೇ, ಯಃ = ಯಾವನು, ಅಭಕ್ತಃ = ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವನೋ, ಸಃ = ಅವನು, ನಿಶ್ಶೇಷಧರ್ಮಕರ್ತಾಪಿ = ಸಂಪೂರ್ಣ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ನರಕೇ = ನರಕದಲ್ಲಿ, ಸದಾ = ಯಾವಾಗಲೂ, ತಿಷ್ಠತಿ = ಇರುತ್ತಾನೆ. ಯಃ = ಯಾವನು, ತೇ = ನಿನ್ನ, ಭಕ್ತಶ್ಶೇತ್ = ಭಕ್ತನಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಸಃ = ಅವನು, ಬ್ರಹ್ಮಹಾಪಿ = ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ವಿಮುಚ್ಯತೇ = ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಈಗ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪುರಾಣವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—ಎಲೈ ನಾರಾಯಣನೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವನು ಪೂರ್ಣವಾದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೂ ನರಕದಲ್ಲಿಯೇ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಾದವನು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು (ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ) ಮಾಡಿದರೂ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಧರ್ಮೋಭವತ್ಯಧರ್ಮೋಪಿ ಕೃತೋಭಕ್ತ್ಯಸ್ತವಾಚ್ಯುತ ||

ಸಾಪಂಭವತಿಧರ್ಮೋಪಿ ಯೋನಭಕ್ತ್ಯಃ ಕೃತೋಹರೇ ||೧೦೯||

ಅರ್ಥ—ಹೇಅಚ್ಯುತ = ಅನಿತ್ಯತ್ವ, ದೇಹಹಾನಿ, ದುಃಖಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಅಪೂರ್ಣತಾ ಎಂಬ ಚತುರ್ವಿಧ ನಾಶರಹಿತನಾದ ಹರಿಯೇ, ತವ = ನಿನ್ನ, ಭಕ್ತ್ಯಃ = ಭಕ್ತರುಗಳಿಂದ (ಆಚರಿಸಿದ), ಅಧರ್ಮೋಽಪಿ = ಅಧರ್ಮಗಳೂ ಕೂಡ, ಧರ್ಮಃ = ಧರ್ಮವಾಗಿ, ಭವತಿ = ಆಗುತ್ತೆ, ಹೇಹರೇ = ಸಾಪ ಪರಿಹಾರಕನಾದ ಭಗವಂತನೆ, ನಭಕ್ತ್ಯಃ = ಭಕ್ತರಲ್ಲದವರಿಂದ, ಕೃತಃ = ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ಧರ್ಮೋಽಪಿ = ಧರ್ಮವೂ ಕೂಡ, ಸಾಪಂ = ಪಾಪಫಲಪ್ರದವು, ಭವತಿ = ಆಗುತ್ತೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪುರಾಣದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—ಚತುರ್ವಿಧ ನಾಶರಹಿತನಾದ ಹರಿಯೆ! ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರು ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ (ಜನರಿಗೆ ಅಧರ್ಮವೆಂದು ತೋರುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ) ಅವು ಧರ್ಮದ ಫಲವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಸಾಪ ಸರಿಹಾರಕನೇ! ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರು ಮಾಡುವ ಧರ್ಮವೂ ಕೂಡ ಸಾಪ ಫಲವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತವೆ. (ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧಕವೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು.)

ಶ್ಲೋಕ|| ಭಕ್ತ್ಯಾತ್ಮನನ್ಯಯಾಶಕ್ಯಃ ಅಹಮೇವಂ ವಿಧೋರ್ಜುನ ||

ಜ್ಞಾತುಂ ದ್ರಷ್ಟುಂ ಚ ತತ್ಪ್ರೇನ ಪ್ರನೇಷ್ಟುಂ ಚ ಪರಂತಪ ||೧೧೦||

ಅರ್ಥ—ಪರಂತಪ= ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ತಪಿಸುವ, ಹೇ ಅರ್ಜುನ= ಎಲೈ ಅರ್ಜುನನೇ, ಏವಂ ವಿಧಃ= ವಿಶ್ವರೂಪವುಳ್ಳ, ಅಹಂ= ನಾನು, ಅನನ್ಯಯಾ= ಸರಿಯೋತ್ತಮವಾದ, ಭಕ್ತ್ಯಾ= ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ತತ್ಪ್ರೇನ= ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ, ಜ್ಞಾತುಂ= ಪರೋಕ್ಷದಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೂ, ದ್ರಷ್ಟುಂ= ಅಪರೋಕ್ಷದಿಂದ ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ, ಪ್ರನೇಷ್ಟುಂ= ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರನೇಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಶಕ್ಯಃ= ಶಕ್ಯನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವ ಗೀತಾ ವಚನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—ಶತ್ರು ತಾಪಕನಾದ ಎಲೈ ಅರ್ಜುನನೇ ಹೀಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರನೇಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಜ್ಞಾನರೂಪವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವು. ಆ ಭಕ್ತಿಯು ರಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿರಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಅನಾದಿದ್ವೇಷಿಣೋದೈತ್ಯಾ ವಿಷ್ಣೌದ್ವೇಷೋ ವಿವರ್ಧಿತಃ ||

ತಮಸ್ಯಂಧೇ ಪಾತಯತಿ ದೈತ್ಯಾನಾಂ ತೇವಿನಿಕ್ಷಯಾತ್ ||೧೧೧||

ಅರ್ಥ—ಅನಾದಿದ್ವೇಷಿಣಃ= ಅನಾದಿ ದ್ವೇಷಿಗಳು, ದೈತ್ಯಾಃ= ದೈತ್ಯರುಗಳು, ವಿಷ್ಣೌ= ಹರಿಯಲ್ಲಿ, ದ್ವೇಷಃ= ದ್ವೇಷವು, ವಿವರ್ಧಿತಃ= ಹೆಚ್ಚು

ತ್ತಾ ಬಂದು, ಅಂತೇ = ದ್ವೇಷರೂಪವಾದ ಸಾಧನವು ಪೂರ್ತಿಯಾದಾಗ, ವಿ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ = ಖಂಡಿತವಾಗಿ, ದೈತ್ಯಾ = ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು, ಅಂಧೇತಮಸಿ = ಅಂಧಂತಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಪಾತಯತಿ = ಬೀಳಿಸುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ— ಹೀಗೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ನಂತರ ತಮಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಧನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೈತ್ಯರು ಅನಾದಿ ದ್ವೇಷಿಗಳು. ಅವರಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ, ದ್ವೇಷರೂಪವಾದ ಸಾಧನೆಯು ಪೂರ್ತಿಯಾದಾಗ ಅಂಧಂತಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಪೂರ್ಣದುಃಖಾತ್ಮಕೋದ್ವೇಷಃ ಸೋನಂತೋಹ್ಯವತಿಷ್ಯತೇ ||
ಪತಿತಾನಾಂತಮಸ್ಯಂಧೇ ನಿಶ್ಚೇಷಸುಖವರ್ಜಿತೇ ||೧೧೦||

ಅರ್ಥ— ನಿಶ್ಚೇಷಸುಖವರ್ಜಿತೇ = ಸುಖದ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವ, ತಮಸ್ಯಂಧೇ = ಅಂಧಂತಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಪತಿತಾನಾಂ = ಬಿದ್ದವರಿಗೆ, ಸಃದ್ವೇಷಃ— ಆ ದ್ವೇಷವು, ಪೂರ್ಣದುಃಖಾತ್ಮಕಃ = ಸಂಪೂರ್ಣ ದುಃಖ ರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಅನಂತಃ = ಅನಂತವಾಗಿಯೂ, ಅವತಿಷ್ಯತೇ = ಇರುತ್ತದೆ, ಹಿ = ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ— ದ್ವೇಷ ರೂಪವಾದ ಸಾಧನೆಯು ಅಂಧಂತಮಸ್ಸು ಆಗುವವರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಅನಂತರವೂ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದರೆ, ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:— ಸುಖದ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಅಂಧಂತಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ದೈತ್ಯರುಗಳಿಗೆ ದ್ವೇಷವು ಪೂರ್ಣದುಃಖ ರೂಪವಾಗಿಯೂ ಅನಂತವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಮಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಜೀವಾಭೇದೋನಿಗುಣತ್ವ ಮಪೂರ್ಣಗುಣತಾತಥಾ ||
ಸಾಮ್ಯಾಧಿಕ್ಯೇತದನ್ಯೇಷಾಂ ಭೇದಸ್ತದ್ಧತವನಚ ||೧೧೧||

ಶ್ಲೋಕ|| ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವನಿಪರ್ಯಾಸಃ ತದ್ಭಕ್ತದ್ವೇಷವನಚ ||
ತತ್ಪ್ರಮಾಣಸ್ಯನಿಂದಾಚ ದ್ವೇಷಾವತೇಷುಖಿಲಾಮತಾಃ ||೧೧೨||

ಅರ್ಥ— ಜೀವಾಭೇದಃ = ಜೀವರುಗಳ ಅಭೇದ ಜ್ಞಾನವು, ನಿಗುಣತ್ವಂ = ಹರಿಗೆ ನಿಗುಣತ್ವ ಜ್ಞಾನವು, ಅಪೂರ್ಣಗುಣತಾ = ಗುಣಪೂರ್ಣ

ತ್ವವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಜ್ಞಾನವು, ತಥಾ = ಹಾಗೆ, ತದನ್ಯೇಷಾಂ = ಭಗವಂತನಿಗೂ, ಇತರರಿಗೂ, ಸಾಮ್ಯಾಧಿಕ್ಯೇ = ಸಾಮ್ಯಾಧಿಕ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣವು, ತದ್ಗತ ಏವಚ = ತತ್ = ಆ ಹರಿಯಲ್ಲಿ, ಗತಏವಚ = ಇರುವ, ಗುಣಕ್ರಿಯಾ ಅವಯವಗಳಿಗೆ, ಭೇದಃ = ಭೇದಜ್ಞಾನವು, ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ ವಿಪರ್ಯಾಸಃ = ಅವತಾರಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಜ್ಞಾನವು, ತದ್ಭಕ್ತದ್ವೇಷಏವಚ = ಭಗವದ್ಭಕ್ತರುಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಮಾಡುವದೂ ಕೂಡ, ತತ್ಪ್ರಮಾಣಸ್ಯ = ಹರಿಗೆ ಉತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣಗಳ, ನಿಂದಾಚ = ದೂಷಿಸುವುದು, ಅಖಿಲಾಃ = ಸಮಸ್ತವಾದ, ಏತೇ = ಇವುಗಳು, ದ್ವೇಷಾಃ = ದ್ವೇಷಗಳೆಂದು, ಮತಾಃ ಸಜ್ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ದ್ವೇಷ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :- (೧) ಈಶ ಜೀವರುಗಳ ಅಭೇದ ಜ್ಞಾನವು, (೨) ಹರಿಗೆ ನಿರ್ಗುಣತ್ವ ಜ್ಞಾನವು, (೩) ಹರಿಗೆ ಗುಣಪೂರ್ಣತ್ವವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಜ್ಞಾನವು, (೪) ಹರಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಸಾಮ್ಯವನ್ನೂ ಅಧಿಕ್ಯತೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಯೋಣವು, (೫) ಹರಿಯ ಸ್ವಗತ ಗುಣಕ್ರಿಯಾ ಅವಯವಗಳಿಗೆ ಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣವು, (೬) ಅವತಾರಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಜ್ಞಾನವು, (ಭಗವಂತನ ಅವತಾರವಲ್ಲ ಅವತಾರವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು ಮತ್ತು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಅವತಾರವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು) (೭) ಭಗವದ್ಭಕ್ತರನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದು ಇವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳು ದ್ವೇಷಗಳೆಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾದ ಸಜ್ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಎತೈರ್ವಿಹೀನಾಯಾಭಕ್ತಿ ಸಾಭಕ್ತಿರಿತಿ ನಿಶ್ಚಿತಾ ||

ಅನಾದಿಭಕ್ತಿದೇವಾನಾನಾಂ ಕ್ರಮಾದ್ಭೃದ್ಧಿಂಗತ್ಯೈವಸಾ ||೧೧೫||

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಪರೋಕ್ಷದೃಶೇಹೇತು ಮುಕ್ತಿಹೇತುಶ್ಚ ಸಾಪು ನಃ ||

ಸೈವಾನಂದಸ್ವರೂಪೇಣ ನಿತ್ಯಾಮುಕ್ತೇಷುತಿಷ್ಠತಿ ||೧೧೬||

ಅರ್ಥ—ಎತೈಃ = ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ದೋಷಗಳಿಂದ, ವಿಹೀನಾ = ಬಿಟ್ಟಿರುವ, ಯಾ = ಯಾವ, ಭಕ್ತಿಃ = ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕ ಸುದೃಢಸ್ನೇಹವೋ ಸಾ = ಅದು, ಭಕ್ತಿರಿತಿ = ಭಕ್ತಿ ಎಂಬುದಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಿತಾ = ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ದೇವಾನಾಂ-ದೇವತೆಗಳಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಃ-ಭಕ್ತಿಯು, ಅನಾದಿಃ = ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇರುವುದು. ಸಾ-ಆ ಭಕ್ತಿಯೇ, ಕ್ರಮಾತ್-ಕ್ರಮೇಣದಿಂದ, ವೃದ್ಧಿಗತೇನ-ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಯೇ, ಅಪರೋಕ್ಷದೃಶೇ=ದೇವರ ಅಪರೋಕ್ಷದೃಶೇ=ದೇವರ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ, ಹೇತುಃ = ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾ-ಆ ಭಕ್ತಿಯೇ, ಪುನಃ-ತಿರುಗಿ, ಮುಕ್ತಿಹೇತುಶ್ಚ=ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವೂ ಆಗುತ್ತೆ. ಸೈವ=ಆ ಭಕ್ತಿಯೇ, ಮುಕ್ತೇಷು=ಮುಕ್ತರುಗಳಲ್ಲಿ, ಆನಂದಸ್ವರೂಪೇಣ-ಆನಂದ ರೂಪದಿಂದ, ನಿತ್ಯಾ-ನಿತ್ಯವಾಗಿ, ತಿಷ್ಠತಿ=ಇರುತ್ತೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. — ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ದೋಷಗಳಿಂದ ದಿವ್ಯವಿಷಯ ಭಕ್ತಿಯೇ ಭಕ್ತಿ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ದೇವತೆಗಳ ಭಕ್ತಿಯು ಅನಾದಿ, ಅದು ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಹತಿಯ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಮುಕ್ತಿಗೂ ಹೇತುವಾಗುವುದು. ಇದೇ ಭಕ್ತಿಯು ಮುಕ್ತರಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. (ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಮುಕ್ತರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ)

ಶ್ಲೋಕ || ಯಥಾಶಕ್ತ್ಯಾನ್ಯಥಾ ರೂಪಂ ಗೋರ್ಭವತ್ಯೇವ ಸರ್ವದಾ || ಸುಖಜ್ಞಾನಾದಿಕಂ ರೂಪಮೇವಂ ಭಕ್ತೀರ್ನಜಾನ್ಯಥಾ ||೧೧೧||

ಭಕ್ತ್ಯವತುಷ್ಟಿಮುಚ್ಯೇತಿ ವಿಷ್ಣುರ್ನಾನೈನಕೇನಚಿತ್ || ಸಖವಮುಕ್ತಿದಾತಾಚಿ ಭಕ್ತಿಶ್ಚ ತ್ರೈವಕಾರಣಂ ||೧೧೨||

ಬ್ರಹ್ಮಾದೀನಾಂಚ ಮುಕ್ತಾನಾಂ ತಾರತಮ್ಯೇಕುಕಾರಣಂ || ತಾರತಮ್ಯಸ್ಯ ತಾನಾದಿನಿತ್ಯಾ ಭಕ್ತೀರ್ನಚೇತರತ್ ||೧೧೩||

ಅರ್ಥ. — ಗೋಃ=ಹಸುವಿಗೆ, ಶಕ್ತ್ಯಾನ್ಯಥಾ=ಶುಕ್ಲವರ್ಣವೇ ಮೊದಲಾದ, ರೂಪಂ=ರೂಪವು, ಯಥಾ=ಹೇಗೆ, ಸರ್ವದೈವ=ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಭವತಿ=ಇರುತ್ತದೆಯೋ, ಎವಂ=ಹಾಗೆ, ಭಕ್ತಿಃ-ಭಕ್ತಿಗೆ, ಸುಖಜ್ಞಾನಾದಿಕಂ-ಸುಖ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳ, ರೂಪಂ=ರೂಪವು, ಭವತಿ=ಆಗುತ್ತೆ. ಅನ್ಯಥಾ-ಬೇರೆ-ರೀತಿಯಾಗಿ, ನ=ಇಲ್ಲವು. ವಿಷ್ಣುಃ=ನಾರಾಯಣನು, ಭಕ್ತ್ಯೈವ=ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ, ತುಷ್ಟಿಂ-ಸಂತೋಷವನ್ನು, ಅಚ್ಯೇತಿ-ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಅನ್ಯೇನ ಬೇರೆಯಾದ; ಕೇನಚಿತ್=ಯಾವ ಗಾಧನಗಳಿಂದಲೂ

ನ-ಇಲ್ಲವು. ಸವನು=ಆ ನಿಯಮ, ಮುಕ್ತಿದಾತಾಚ=ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡತಕ್ಕವರು, ತತ್ಪ್ರೇಮ=ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಭಕ್ತಿಃ=ಭಕ್ತಿಯೇ, ಕಾರಣಂ ಸಾಧನೆಯು, ತಾರತಮ್ಯಸ್ಥಿತಾ-ತಾರತಮ್ಯರೂಪವಾಗಿರುವ, ಅನಾದಿನಿತ್ಯಾ=ಅನಾದಿ ನಿತ್ಯವಾದ, ಭಕ್ತಿಃ=ಭಕ್ತಿಯು, ಬ್ರಹ್ಮಾದೀನಾಂ=ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ, ಚ-ಮತ್ತು, ಮುಕ್ತಾನಾಂ-ಮುಕ್ತರುಗಳ, ತಾರತಮ್ಯೇಷು=ತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೆ, ಕಾರಣಂ-ಕಾರಣಭೂತವು, ಇತರತ್=ಬೇರೆಯಾದ ಕಾರಣವು, ನಚ=ಇಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—(ಭಕ್ತಿಯು ಆನಂದರೂಪವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತಿಗೂ ಆನಂದಾದಿಗಳಿಗೂ ಭೇದವಿದೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.) ಗೋವಿಗೆ ಶುಕ್ಲಾದಿ ಸರ್ಣಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರ ಸಂಗಡಲೇ ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಹಾಗೆ ಭಕ್ತಿಗೂ ಸುಖಜ್ಞಾನಾದಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. (ಭಕ್ತಿಯೇ ಜ್ಞಾನ ಮೋಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ) ಭಗವಂತನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಾಧನಗಳಿಂದಲೂ ತುಷ್ಟನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಷ್ಟನಾದ ಭಗವಂತನೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನು. ಆ ಹರಿಯು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡಲು ಭಕ್ತಿಯೇ ಕಾರಣವು. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೂ ಈ ಭಕ್ತಿಯೇ ನಿಮಿತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಅನಾದಿಯಾಗಿಯೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಭಕ್ತಿಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಮುಕ್ತರಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು. ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವದೂ ಕಾರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ || ಮಾನುಷೇಷ್ಠಧಮಾಃ ಚಿದ್ವೇಷಯುಕ್ತಾಃ ಸದಾಹತಾಃ || ದುಃಖ ನಿಷ್ಕಾಸ್ತ ತಸ್ತೇಽನಿ ತ್ಯಮೇವನ ಸಂಶಯಃ ||೧೨೦||

ಅರ್ಥ.—ಹರಿ=ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ, ಸದಾ=ಯಾವಾಗಲೂ; ಕಿಂಚಿತ್=ಸ್ವಲ್ಪ, ದ್ವೇಷಯುಕ್ತಾಃ-ದ್ವೇಷದಿಂದ ಕೂಡಿದವರು, ಮಾನುಷೇಷು=ಮನುಷ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ, ಅಧಮಾಃ-ಅಧಮರು, ತತಃ=ದ್ವೇಷಯುಕ್ತರಾದ್ದರಿಂದಲೇ, ನಿತ್ಯಮೇವನ = ನಿರಂತರವಾಗಿ, ತೇಽನಿ = ಅವರೂ ಕೂಡ, ದುಃಖ

ನಿಷ್ಕಾ- ದುಃಖವನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ, ನಸಂತಯಃ= ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂತಯವಿಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಮನುಷ್ಯಾಧಮರು ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಈ ರೀತಿ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷಾಯುಕ್ತರಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅವರು ನಿಯತವಾಗಿ ದುಃಖ ಸಿಷ್ಠವಾದ ತಮಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂತಯವಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದ್ವೇಷ ಉಳ್ಳವರಿಗೂ ತನುಃ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಮಧ್ಯಮಾ ಮಿಶ್ರಭೂತತ್ವಾ ನಿತ್ಯಂ ಮಿಶ್ರಫಲಾಃ ಸ್ವತಾಃ || ಕಿಂಚಿ
ಭಕ್ತಿಯುತಾ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಮಾಸ್ತೇನನೋಕ್ಷಿಣಃ ||೧೨೧||

ಅರ್ಥ.— ಮಧ್ಯಮಾಃ= ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮರು, ಮಿಶ್ರಭೂತತ್ವಾತ್= ಮಿಶ್ರ ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದಲೇ, ಮಿಶ್ರಫಲಾಃ= ಮಿಶ್ರ ಫಲ ಉಳ್ಳವರೆಂಬುದಾಗಿ, ಸ್ವತಾಃ= ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತಮಾಃ= ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರು (ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ) ನಿತ್ಯಂ= ನಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಿಂಚಿತ್= ಸ್ವಲ್ಪ, ಭಕ್ತಿಯುತಾಃ= ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ, ನೋಕ್ಷಿಣಃ= ನೋಕ್ಷನನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಮನುಷ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮರು ಮಿಶ್ರಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವರು. ಅದ್ದರಿಂದ ಮಿಶ್ರ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. (ಅಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ಭೂಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪವಾದ ಫಲವನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ) ಉತ್ತಮರು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಅವರು ನೋಕ್ಷನನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಮಿಶ್ರಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ.— ಹರಿಯ ಸರೋತ್ತಮತ್ವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿರುವಿಕೆ. ಸಂದೇಹದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗ, ಹರಿಯ ಸರೋತ್ತಮತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಅಥವಾ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಇಂತಹ ಸಂದೇಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮಿಶ್ರ ಭಕ್ತಿ ಎಂದೂ ಹೆಸರು. ಮಿಶ್ರಭೂತವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇತರರು ಉತ್ತಮರಿಲ್ಲವೆಂಬ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಹಿ

ತರಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿರೋಣವೆಂಬ
 ಛೇದನ. ದೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿದೋಣವೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ರಾಜಸನಾದ ಆ
 ಜ್ಞಾನಿಗೂ ತಾನುಸನಾದ ಅಜ್ಞಾನಿಗೂ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೀತೆ ತಾತ್ಪರ್ಯ
 ಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. “ ತ್ರೈವಿದ್ಯಮಾತ್ರವಿಷ್ಣೋರ್ಯೇನರತ್ನಾಧಿಕೈನಸಂ
 ಶಯಾಃ || ಅನ್ಯಾಧಿಕೈಂ ಸಮಸ್ಯಂತೇ ಶ್ರೀಶಾಸ್ತ್ರಾಜಸರಾಜಸಾಃ || ಅಜ್ಞಾಃ
 ವಿಷ್ಣೋಃದ್ವೇಷಹಿನಾಃ ಸರ್ವೇ ರಾಜಸತಾಮಸಾಃ ||

**ಶ್ಲೋಕ || ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಪರಮಾಭಕ್ತಿಃ ಸರ್ವೇಭ್ಯಃ ಪರಮುತ್ತಮಃ | ಇತ್ಯಾದಿನಿ
 ಚನಾಕ್ಯಾನಿ ಪುರಾಣೇಷು ಪೃಥಕ್ ಪೃಥಕ್ ||೧೨೩||**

ಅರ್ಥ.— ಬ್ರಹ್ಮಣಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ, ಪರಮಾ = ಸರ್ವರಿಗಿಂತಲೂ
 ಅಧಿಕವಾದ, ಭಕ್ತಿಃ=ಭಕ್ತಿಯು, ಅಸ್ತಿ=ಇರುತ್ತದೆ. ತತಃ=ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ
 ಕ್ಷದಿಂದಲೇ, ಸರ್ವೇಭ್ಯಃ=ಎಲ್ಲರ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಪರಮಾ=ಸರ್ವರಿಗಿಂ
 ತಲೂ, ಇತ್ಯಾದಿನಿ=ಇದೇ ಮೊದಲಾದ, ನಾಕ್ಯಾನಿ=ವಾಕ್ಯಗಳು, ಪುರಾಣೇ
 ಷು=ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ, ಪೃಥಕ್ ಪೃಥಕ್-ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಬ್ರಹ್ಮ, ವಾಯುದೇವರುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಅ
 ಧಿಕವಾದ ಭಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸರ್ವರಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತ
 ಮವಾದವರಾಗಲು. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವ ಅನೇಕ ವಾಕ್ಯಗಳು ಅನೇಕ ಪುರಾಣ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಇರೋಣದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಉತ್ತಮರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

**ಷಣ್ಮವತ್ಯಂಗುಲೋಯಸ್ತು ನೈಗ್ರೋಧಪರಿಮಂಡಲಃ || ಸಪ್ತಪಾದ
 ಶ್ಚತುರ್ಹಸ್ತೋದ್ವಾತ್ರಿಂಶಲಕ್ಷಣೈರ್ಯುತಃ ||೧೨೪||**

**ಅಸಂಶಯಃ ಸಂಶಯಚ್ಛಿದ್ನುರುರುಕ್ಮೋಮನೀಷಿಭಿಃ || ತಸ್ಮಾಚ್ಚ
 ಹಾಗುರುಮುಖ್ಯಃ ಸರ್ವೇಷಾನ್ಮೇವಸರ್ವದಾ ||೧೨೫||**

ಅರ್ಥ.— ಷಣ್ಮವತ್ಯಂಗುಲಃ=೯೬ ಅಂಗುಲ ಎತ್ತರವಾಗಿಯೂ,
 ನೈಗ್ರೋಧಪರಿಮಂಡಲಃ=ಒಂದುಬಾರು ಔನ್ನತ್ಯ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಸಪ್ತ
 ಪಾದಃ=೭ ಹೆಜ್ಜೆ ಔನ್ನತ್ಯ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಚತುರ್ಹಸ್ತಃ=ನಾಲ್ಕುಮುಳ

ಉನ್ನತರಾಗಿಯೂ, ದ್ವಾತ್ರೀಂಶ್ಚಲಕ್ಷಣೈಃ=೩೨ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ, ಯುಕ್ತಃ= ಕೂಡಿದವರಾಗಿಯೂ, ಅಸಂಶಯಃ=ಸಂಶಯಗಳಿಲ್ಲದವರಾಗಿಯೂ ಇತರತ ಕೃವರು, ಗುರುಃ=ಗುರುಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ, ಮನೀಷಿಭಿಃ=ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ, ಉಕ್ತಃ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ತಸ್ಮತ್=ಇವುಗಳು ಗುರುಗಳ ಲಕ್ಷಣ ವಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮದೇವತೆವಲ್ಲವು ಸರಿಂದಲೂ, ಬ್ರಹ್ಮ=ಚತು ಮುಖಬ್ರಹ್ಮದೇವತೆ, ಸರ್ವೇಷಮೇವ-ಸಮಸ್ತ ಯೋಗ್ಯ ಜೀವರುಗಳಿಗೂ ಸರ್ವದಾ=ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಮುಖ್ಯಃ=ಮುಖ್ಯರಾದ, ಗುರುಃ=ಗುರು ಗಳು ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿನೂಡುವಹಾಗೆ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿನೂಡಬೇಕೆಂದೂ ಗುರುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ. ೯೬ ಅಂಗುಲ ಉನ್ನತರಾಗಿಯೂ, ೧೫೫ರು ಉನ್ನತರಾಗಿಯೂ ೪ನೋಳ ಉನ್ನತರಾಗಿಯೂ, ೭ಹೆಜ್ಜೆ ಉನ್ನತರಾಗಿಯೂ, ೩೨ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತರಾಗಿಯೂ, ಸಂಶಯಗಳಿಲ್ಲದವರಾಗಿಯೂ, ಇತರರ ಸಂಶ ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಹರಿಸುವವರಾಗಿಯೂ, ಇವನವರನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಗುರು ಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಜೀವರುಗಳೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಾಯು ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರೇ ಸರ್ವಯೋಗ್ಯ ಜೀವರುಗಳಿಗೂ ಮುಖ್ಯಗುರುಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

೩೨ ಸುಲಕ್ಷಣಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ.

ದೀರ್ಘವಂಚಃ—(೧) ಭುಜ (೨) ನೇತ್ರ (೩) ಕೆನ್ನೆ (೪) ಕಿವಿ (೫) ಮೂ ಗು.

ಸೂಕ್ಷ್ಮವಂಚಃ—(೧) ಚರ್ಮ (೨) ಕೂದಲು (೩) ಉಗುರು (೪) ಬೆರ ಳು. (೫) ಕೈಬೆರಳಿನ ಗಿಣ್ಣು.

ಸಪ್ತರಕ್ತಃ—(೧) ಅಂಗಾಲುಗಳು ಎರಡು (೨) ಕೊನೆಕಣ್ಣು (೩) ಅಂಗಲು (೪) ನಾಲಿಗೆ (೫) ಕೆಳತುಟೆ (೬) ಉಗುರು.

ಷಡ್ವಿಂಶತಿಃ—(೧) ವಕ್ಷಸ್ಥಳ (೨) ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆ (೩) ಹಣೆ (೪) ಹೆಗಲು. (೫) ಮುಂಗೈ (೬) ಮುಂಗಾಲು.

ತ್ರಿಪೃಥು (ವಿಸ್ತಾರ) :— (೧) ಲಲಾಟಿ (ಹಣೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗ) (೨) ಸೋಂಟಿ
(೩) ವಕ್ರ (ಎದೆ)

ತ್ರಿಹಸ್ವ (ಸೂಕ್ಷ್ಮ) :— (೧) ನಡುವು (೨) ಕುತ್ತಿಗೆ (೩) ನಡವಿನ
ಹಿಂಭಾಗ (ಪಿರೈ)

ತ್ರಿಗಂಭೀರ:— (೧) ಹೊಕ್ಕಳು (೨) ಹೃದಯ (೩) ಗುಹ್ಯ ಪ್ರದೇಶ.

(ಪಂಚದೀರ್ಘಃ ಸಪ್ತರಕ್ತಃ ಪಂಚಸೂಕ್ಷ್ಮ ಷಡುನ್ನತಿ || ತ್ರಿಲಘುಃ
ತ್ರಿಪೃಥುಗೂರ್ಘೋದ್ವಾತ್ರಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷಣಾನಿತು ||)

ಶ್ಲೋಕ || ಅನ್ಯೇಪಿ ಸ್ವಾತ್ಮನೋ ಮುಖ್ಯಾಃ ಕ್ರಮಾದ್ಗುರವ ಈರಿತಾಃ | ಕ್ರ
ಕ್ರಮಾಲಕ್ಷಣಹೀನಾಶ್ಚ ಲಕ್ಷಣಾಲಕ್ಷಣೈಸ್ಸಮಾಃ ||೧೨೫||

ಮಾನುಷಾಮುಢ್ಯಮಾಃ ಸಮ್ಯಗ್ಗುರಕ್ಷಣಯುತಃ ಕಲಿಃ || ಸಮ್ಯಗ್ಗ
ಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನೋಯದ್ಧದ್ಯಾತ್ಸ ಪ್ರಸನ್ನಧೀಃ ||೧೨೬||

ಅರ್ಥ.— ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಮುಖ್ಯಗುರುಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ
ಇತರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗುರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಸ್ವಾ
ತ್ಮನಃ=ತನಗಿಂತಲೂ, ಮುಖ್ಯಾಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ, ಅನ್ಯೇಪಿ=ಇತರರೂ ಕೂ
ಡ, ಕ್ರಮಾತ್=ತಾರತಮ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ, ಗುರುವಃ=ಗುರುಗಳು ಎಂದು
ಈರಿತಾಃ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಕ್ರಮಾತ್=ಇವರುಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಲಕ್ಷ
ಣಹೀನಾಃ=ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮುಢ್ಯಮಾಃ=
ನಿತ್ಯಸಂಪಾರಿಗಳಾದ, ಮಾನುಷಾಃ=ಮನುಷ್ಯರು, ಲಕ್ಷಣಾಲಕ್ಷಣೈಃ=ಸುಲ
ಕ್ಷಣ ಅವಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ, ಸಮಾಃ=ಸಮರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಲಿಃ=ಕಲಿವುರು
ಷನು, ಸಮ್ಯಕ್=ಜಿನ್ನಾಗಿ, ದುರ್ಲಕ್ಷಣಯುತಃ = ದುರ್ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದಲೇ
ಕೂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಮುಖ್ಯಗುರುಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ
ಇತರ ಗುರುಗಳಿರುವರೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಗುರುಗಳ ಲಕ್ಷ
ಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—ತನಗಿಂತ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರು, ಕ್ರ
ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ತನಗೆ ಗುರುಗಳೆಂತ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. (ತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮಿ
ತ್ತವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ಇಂದ್ರದೇವರು ಮೊದಲು ಎಲ್ಲರೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ
ಸುಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ದುರ್ಲ
ಕ್ಷಣಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದವರಿಗೆ

ಮೋಕ್ಷವಾಗದೇ ಇರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.— ಮಧ್ಯಮ ಮನುಷ್ಯರು ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ಸಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲವು. ಕಲಿಯುವ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ಕೂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಮಾಯುವದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾದವರು ೩೨ ಸಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿರುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತನ ಆನತಾರಗಳು ಅನಂತಸಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಯುತವಾದವನು. ಆತ್ಮ ೩೨ ಸಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ತಪ್ಪದೆ ವಿಶೇಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೂಡಿರುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಭಗವದನತಾರಗಳು ಬಲಗೈಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರ ಅರಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಚಕ್ರದಿಂದಲೂ ಎಂಟು ಪಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಡಿಯಿಂದಲೂ, ಎದಗೆಗಳು ಮಾಯ ಗೆರೆಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಶಂಖದಿಂದಲೂ, ಸಹಸ್ರ ದಳದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಕಮಲದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಏವ್ಯವದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾದವನು ೨೮ ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ೨೪ ಮೊದಲು ೧೨ ಮಯಂತ ಲಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ದೇವತೆಗಳಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ೮ ಲಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಕರಿಯಂತ ಬ್ರಹ್ಮಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡುವ ಲಕ್ಷ್ಯಗಳು ಇರುತ್ತಾನೆ. (ಆಶ್ಚತ್ಯಾನಾದಿಗಳಿಗೆ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ದ್ರಾವ್ಯಾದಿಗಳಿಗೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.) ಮಧ್ಯಮ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಗಳೂ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಗಳೂ ಸಮವಾಗಿರೋಣದರಿಂದ ಮೇವಂತ್ರಿ ಸ್ವರೂಪ. ಭಕ್ತಿಯೂ ಸಮವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಸಹ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವತ್ತೂ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ " ಸಮ್ಯಗ್ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಣಯುತಃ " ಎಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಹೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ದ್ವೇಷವೂ ವಾದಿ ಭವನೆಯ ಶ್ವ ಮೂಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಅಂಧಂತರವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ. (ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ) ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಣೈಸ್ಸಮ್ಯಗ್ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಣಾಯುಕ್ತಯೋಗ್ಯಕಾಃ || ನಿಯಮೇನೈವ ಎಷ್ಟೋಸ್ತು ಪ್ರಾದರ್ಭಾವ ವಿಶೇಷಃ | ಸಹಸ್ರಾರೇಣ ಚಕ್ರೇಣ ಚಿಹ್ನತಾದಕ್ಷಿಣೇ ಕರೇಗದಯಾಷ್ಟಾಪ್ರಯಾ ಜೈವ ಶತವಾರ್ತನ ಕಂಬುನಾ || ವಾಮೇ ಕರೇತಥಾಜ್ಜೇನಸಹ ಸ್ರದಳಶೋಭನಾ|| ಅಕ್ಷಯಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಣೈಶ್ಚಗಿರೀಶಪದಯೇ

ಗಿನಃ || ಚತುರ್ವಿಂಶತಿನಾರಭ್ಯ ಷೋಡಶಾದಾಸುರಾಮತಾಃ || ಅಷ್ಟಕಾ
ದ್ಯುಷಯಃ ಪ್ರೋಕ್ತಾಃ ತದೂನಾಶ್ಚಕ್ರವರ್ತಿನಃ || ಇತಿ ಬೃಹದ್ಭಾಷ್ಯೇ ||

ಶ್ಲೋಕ || ಶಿಷ್ಯಾಯ ಸತ್ಯಂಭವತಿತತ್ಸರ್ವಂ ನಾತ್ರಸಂಶಯಃ ||

ಅಗಮ್ಯತ್ಪಾದ್ಧರಿಸ್ತ ಸ್ಮಿನ್ನಾವಿಷ್ಟೋಮುಕ್ತಿದೋಭನೇತ್ ||೧೨೩||

ಅರ್ಥ.— ಸಮ್ಯಗ್ಗ್ರಹಣ ಸಂಪನ್ನಃ-ಸರಿಯಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗುರುಗಳು, ಪ್ರಸನ್ನ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ, ಯತ್=ಯಾವನರ ವನ್ನು, ಶಿಷ್ಯಾಯ=ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ, ದದ್ಯಾತ್=ಕೊಡುತ್ತಾರೋ, ತತ್ಸರ್ವಂ=ಅವೆಲ್ಲವೂ, ಸತ್ಯಂ=ನಿಜವಾಗಿ, ಭವತಿ=ಆಗುತ್ತವೆ. ನಸಂಶಯಃ=ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಹರಿಃ=ನಾರಾಯಣನು, ಅಗಮ್ಯತ್ಪಾದ್=ನಮ್ಮಿಂದ ಹೊಂದಲು ಅಶಕ್ತನಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ತಸ್ಮಿನ್=ಆ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ, ಅವಿಷ್ಟಃ=ಪ್ರವಿಷ್ಟನಾಗಿದ್ದು ಅನರದ್ವಾರ, ಮುಕ್ತಿದಃ=ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವರು, ಭವೇತ್=ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಹೀಗೆ ಗುರುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಆ ಗುರುಗಳಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರಿಯಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗುರುಗಳು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಯಾವಯಾವ ವರಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವಾಗಿ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಗುರುಗಳೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಹರಿಯು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.— ಹರಿಯು ನಮ್ಮಿಂದ ಹೊಂದಲು ಅಶಕ್ತನಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿಷ್ಟನಾಗಿದ್ದು ಅನರದ್ವಾರ ಮುಕ್ತಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಗುರುದ್ವಾರ ಕೊಡೋಣದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲವು.

ಶ್ಲೋಕ || ನಾತಿಪ್ರಸನ್ನ ಹೃದಯೋ ಯುದ್ಧದ್ವಾದ್ಗುರುರಪ್ಯಸೌ ||

ನತಶ್ಚತ್ಯಂಭವತಿಸ್ಮಾದರ್ಚನೀತೋಗುರುಸ್ಸದಾ ||೧೨೪||

ಅರ್ಥ.— ನಾತಿಪ್ರಸನ್ನ ಹೃದಯಃ = ಪ್ರಸನ್ನರಾಗದೇ ಇರತಕ್ಕ, ಅಸೌ=ಸಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತರಾದ, ಗುರುರಪಿ=ಗುರುಗಳೂ ಕೂಡ, ಯತ್=ಯಾವುದನ್ನು, ದದ್ಯಾತ್-ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅದು, ಸತ್ಯಂ=ಯಥಾ

ಭಗವಾನ್. ಭವೇತ್=ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಸ್ಮಾತ್=ಆದಕಾರಣದಿಂದ, ಸದಾ=ಯಾವಾಗಲೂ, ಗುರುಃ=ಗುರುಗಳು, ಅಚ್ಯುತನೀಯಃ=ಪೂಜಾರ್ಹರು

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂಗಳೆಂದ ಕೂಡಿದವರಾದರೆ ಸಾಲದು. ಅವರು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂಗಳೆಂದ ಯುಕ್ತವಾದವರು ಅವರು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗದೆ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮನು ಎರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದು ನಿಜವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅವರ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸ್ವಾಪರಾಣಾಂಗುರುತ್ವಂತು ಭವೇತ್ಪಾರಣತಃ ಕ್ವಚಿತ್ || ಮರ್ಯಾದಾರ್ಥಂ ತೇ ಪೂಜ್ಯಾನತುಯವ್ಯತ್ಪರೋಗುರುಃ ||೧೨೯||
 ಇತ್ತೇತತ್ಪಂಚರಾತ್ರೋಕ್ತಂ ಪುರಾಣೇಷ್ವನುನೋದಿತಂ ||
 ಯಥಾಮುಕ್ತ ಪ್ರದಾನಾಯ ಸ್ವಯೋಗ್ಯಂ ಪದ್ಯತಿಧ್ರುವಂ ||೧೩೦||
 ರೂಪಂ ಹರೇಸ್ತದಾತಸ್ಯ ಸರ್ವಶಾಶಾನಿ ಭಸ್ಮಸಾತ್ |
 ಯಾಂತಿಪೂರ್ವಾಣ್ಯುತ್ತರಾಣಿ ನರ್ಮೇಷಂ ಯಾಂತಿಕಾನಿಚಿತ್ ||೧೩೧||

ಅರ್ಥ. — ಕ್ವಚಿತ್=ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಕಾರಣತಃ=ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ, ಸ್ವಾಪರಾಣಾಂ=ತನಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದವರು, ಗುರುತ್ವಂ=ಗುರುಗಳಾಗಿ, ಭವೇತ್=ಆಗುವುದುಂಟು. ತೇಽಪಿ=ಅವರುಗಳನ್ನು, ಮರ್ಯಾದಾರ್ಥಂ=ಮಾನ್ಯದಿಗೋಸುಗ, ಪೂಜ್ಯಃ=ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಪದ್ಯತಿ=ಉತ್ತಮ ರಾವ, ಗುರುಗಳನ್ನು (ಮುಖ್ಯ ಗುರುಗಳನ್ನು) ಯದ್ವತ್ ಹೇಗೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ ನಾವು, ನತು=ಪೂಜಿಸಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ತನಗಿಂತಲೂ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾದವರು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ತನುಗೆ ಗುರುಗಳು ಆಗುವರಷ್ಟೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. — ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ತನುಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದವರು ತನುಗೆ ಗುರುಗಳಾದರೆ ಅಂತಹ ಗುರುಗಳನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಗೋಸುಗ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ತನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಗುರುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂಜಿಸುವರೋ ಹಾಗೆ ಪೂಜಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಅರ್ಥ.— ಇತ್ಯೇತತ್=ಈಗ ಹೇಳಿದ ಅರ್ಥವು, ಪಂಚರಾತ್ರೋತ್ತಂ
 ಪಂಚರಾತ್ರಾಗಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಪುರಾಣೇಷು=ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ, ಅ
 ನುಮೋದಿತಂ=ಸಮ್ಮತಿ ರೂಪದಿಂದ ಅನುಮೋದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ. ಯದಾ=
 ಯಾವಾಗ, ಮುಕ್ತಿಯಾದನಾಯ-ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ, ಸ್ವಯೋ
 ಗ್ಯಂ=ತನಗೆ ಅರ್ಹವಾದ, ಹರೇಃ=ನಾರಾಯಣನು, ರೂಪಂ=ರೂಪವನ್ನು
 ವಶ್ಯತಿ=ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೋ, ತವಾ=ಆಗ, ತಸ್ಯ=ಅವನಿಗೆ,
 ಸರ್ವಾಣಿಪಾಪಾನಿ=ಪೂರ್ವ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಧ್ಯವಂ=ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ, ಛ
 ಸ್ಮಸಾತ್=ಭಿಕ್ಷುವಾಗಿ, ಯಾಂತಿ=ಆಗುತ್ತದೆ, ಉತ್ತರಾಣಿ=ಅಪರೋಕ್ಷ
 ಜ್ಞಾನಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ, ಪಾಪಾನಿ=ಪಾಪಗಳು, ಕಾನಿಚಿತ್-ಕೆಲ
 ವು ಸಂಭವಿಸಿದರೆ, ಶ್ಲೇಷಂ=ಸಂಬಂಧವನ್ನು, ನಯಾಂತಿ=ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ.
 ಸಂಬಂಧವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. (ಪಾಪ ಲೇಪವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.)

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಈಗ ಹೇಳಿದ ಅರ್ಥವು ಪಂಚರಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪ
 ಟ್ಟಿದೆ. ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲೂ ಅನುಮೋದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಪ
 ರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯ, ರಾಕ್ಷಸಾದಿಗಳೂ
 ರಾನು ಕೃಷ್ಣಾದಿ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನವಾದರೂ, ಏಕೆ
 ಮೋಕ್ಷವಾಗಲಿ? ಪಾಪಗಳು ಏಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—
 ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯನಾದ ಜೀವನು ತನಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹ
 ವಾದ ಭಗವದ್ರೂಪವನ್ನು ಸ್ವಯೋಗ್ಯ ಗುರುಗಳಿಂದ ಉಪದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಭಗ
 ವದ್ರೂಪವನ್ನು ನೋಡೋಣದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೈತ್ಯರು ಹಾ
 ಗಲ್ಲ. ಅಪರೋಕ್ಷನಾದಕೂಡಲೇ ಪೂರ್ವ ಪಾಪಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಭಿಕ್ಷ
 ವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಪಾಪಗಳು
 ಸಂಬಂಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಪಾಪಗಳು ಮಾತ್ರ ಭಸ್ಮ
 ವಾಗುತ್ತದೆಯಂತಲ್ಲ. ರಾಜಸವಾದ, ಮಿಶ್ರವಾದ (ಅಂದರೆ ಪುಣ್ಯ ಮಿ
 ಶ್ರವಾದ ಪಾಪವೂ ಅದರಂತೆ ಅನಿಷ್ಟವಾದ ಪುಣ್ಯವೂ) ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ.
 ಇಷ್ಟವಾದ ಪುಣ್ಯವು—ಕಾಮ್ಯ—ಅಕಾಮ್ಯವೆಂದು, ಎರಡು ವಿಧ, ಕಾಮ್ಯ
 ಪುಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾರಬ್ಧವಲ್ಲದೇ ಇರುವುದನ್ನು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಮಕ್ಕ
 ಳೂ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಸ-ಮಿಶ್ರವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಜನ

ಜನರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅಕಾಂಕ್ಷಾವಾದ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಉಂ
 ಬಾದ ವುಷ್ಯವು ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದುದರಿಂದ ಅದು ನಾಶವಾ
 ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಾನಂತರ ಸಂಭವಿಸಿದ ಕೆಲವು ಪಾಪಗಳು
 ಸಂಬಂಧಪಡುವುದಿಲ್ಲ. (ಅಂತರ ನಿಕರಾದಿ ಭೋಗ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮ
 ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ) ಉತ್ತಮಾಪರಾಧ ರೂಪವಾದ ಕೆಲವು ಪಾಪಗಳು ಅ
 ಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅಶುಚಿತ್ವ, ಅಪೂ
 ಜ್ಯತ್ವ, ಸಂಕರದೇವಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಕಾಂಕ್ಷಾಗ
 ಳಾದ ವುಷ್ಯಗಳು ಅಧಿಕ ಸುಖಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣಗಳಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರು
 ತ್ತವೆ. ಪ್ರಾರಬ್ಧವು ಭೋಗದಿಂದಲೇ ಪರಿಹಾರವು. ಪ್ರಾರಬ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೆ
 ಲವು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಭಗವದನುಗ್ರಹ ನಿರೀಕ್ಷದಿಂದ ನಾಶವೂ ಉಂಟು. ಹೀಗೆ
 ಯೇ ಭಗವಂತನನ್ನು ಗೋನಿಂದಲಿ ಅಪರೂಪದ ದೈತ್ಯರುಗಳಿಗೆ, ತಿರುಗಿ ನೆ
 ಲಕ್ಕೆದ್ದು ಬರೋಣವೆನ್ನುವ ಕನಾಕ್ಷಿಸ್ತು ಬೀಕೋಣವು ಸಮಾಪವಾದ ಕಾಲ
 ದಲ್ಲಿ ಇವರ ಪೂರ್ವ ಶ್ರೇಣ್ಯ ಯಾವತ್ತೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಮಾ
 ದಿರ ವುಷ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳು.— ತಥೋ
 ಪಾಂಶ್ಚಾಂದಸಾದ್ಯಕ್ಷಂ ಬ್ರಹ್ಮನಾಸಂಚ ಭಸ್ಮಸಾತ್ || ಕರೋತಿ ನಿಜಿಲಂಘನ
 ವಂವಾಶ್ಚಾಶ್ಚ ಸ್ಥಾಪ್ಯ ಸಂಗತಂ || ಕರೋತಿ ತದ್ವಿನಶ್ಚೈವ ಪುಣ್ಯನಾಶೋ
 ವ್ಯಸಂಗತೇತಿ || ಅನುಶ್ಚಾಪ್ಯಾನೆ || ಅಶುಚಿತ್ವಾದಿಕಂಚಾಸ್ಯ ಸಭವೇದಿತಿ ತ
 ತ್ವಲಂ || ಅಸಭೀಪ್ತವುಸಾರಬ್ಧಂ ಪುಣ್ಯಂತಪ್ಯವಿನಶ್ಚತಿ || ಕಿಮು ಶಾಸಂ
 ವರಂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿನೋನಾಸ್ತಿ ಸಂಶಯಃ || ಇತಿಪಾಮೈ | ಯತ್ಸನಾರಬ್ಧ
 ಪಾಪಂ ಪ್ಯಾತ್ರ ದ್ವಿನಶ್ಚಾನಿಶ್ಚಯಾತ್ || ಸಶ್ಯತೋಬ್ರಹ್ಮನಿದಂದ್ಯಂ ಹೀ
 ನಂಚ ಬ್ರಹ್ಮಸಶ್ಯತಃ || ದ್ವಿಷತೋವಾ ಭವೇತ್ ಪುಣ್ಯ ನಾಶೋನಾಸ್ತ್ಯತ್ರ
 ಸಂಶಯಃ— ತಸ್ಯಾಪ್ರಾರಬ್ಧಕಾರ್ಯಸ್ಯ ನ ವಿನಾಶೋಸ್ತಿಕುತ್ರಚಿತ್ | ಆರಬ್ಧ
 ಯೋಶ್ಚ ನಾಶಸ್ಯಾರಬ್ಧಯೋಃ ಪುಣ್ಯಪಾನಯೋರಿತಿ— ಯಥಾ ಶ್ಲೋಕೋಽಪಿ
 ನಾಶಶ್ಚ ಮುಕ್ತಸ್ಯ ತು ವಿಕರ್ಮಣಃ ಏವಂ ಸುಕರ್ಮಣಶ್ಚಾಪಿ ಸತತತ್ವನುಸಿದ್ಧ್ಯಂ
 ಇತಿ ಆಗ್ನೇಯಂ || ತಸ್ಯಪುತ್ರಾಃ ದನಯಮುಪಯಂತಿ ಸಹ್ಯದಃ || ಸಾಧುಕೃ
 ತ್ಯಾಂ ದ್ವಿಷಂತಃ ಸಾಸಕೃತ್ಯಾಂ || ಇತಿಶ್ಯತಃ ಕೃಷ್ಣೋವಾಸ್ತಿಮಕುರ್ಮತಃ ||
 ಜ್ಞಾನಿನೋಽಪಿಯತೋರ್ಹಾಸಃ || ಶುಭಕರ್ಮಭಿರಾಧಿಕ್ಯಂ ವಿಸರೀತೇವಿಸರ್ಯ
 ಯಃ || ನಾಭುಕ್ತಂಕ್ಷೀಯತೇಕರ್ಮ | ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾಗವತ ತಾಪ್ಪಕ್ಕೆ ನಮೈಜ

ನೋಚಾತುಕಠಂಚನಾನ್ರಜೀತ್ ಮುಕುಂದಸೇವ್ಯವ್ಯವದಂಗಂಸ್ಯತಿಮಿತಿ
ಚ | ಭಾಗವತೆ ವ್ಯಾಜ್ಞಾನಮಿಶ್ರಮಿಶ್ರೇವ ಸಾಶಾನ್ಯಥಾ ಯೋಗ್ಯಂಕ್ಷ
ಥಯಾನ್ಯೇಸು ದತ್ವಾಸತ್ತಂತ್ರಗುಣ ಸಾಶಾನ್ಯೋಮುಮುಗ್ನಿಚ್ಚಂಧಿ ವಾಂ
ಚಸಾ ||

ಶ್ಲೋಕ || ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥನಿಯತಸ್ತಸ್ಮಾತ್ಸ್ಯಯೋಗ್ಯ ಹರಿದರ್ಶನೇ |

ಭವಿಸ್ಯತ್ಪರ್ವಪಚನಮಿತ್ಯೇತತ್ಸೂತ್ರಗಂತಥಾ ||೧೩೨||

ಶ್ರುತಿಶ್ಚ ತತ್ಪರಾತದ್ವತ್ತದ್ಯಥೇತ್ಯವದತ್ಸುಟಂ ||೧೩೩||

ಅರ್ಥ. — ಸ್ವಯೋಗ್ಯಹರಿದರ್ಶನೇ=ಸ್ವ=ತನಗೆ, ಯೋಗ್ಯ=ಉಪಾ
ಸನಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ, ಹರಿದರ್ಶನೇ-ಭಗವದ್ರೂಪದ ಅಪ
ರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗುವಾಗ, ತಸ್ಮಾತ್-ಆ ಹರಿಯಿಂದ, ಮೋಕ್ಷ
ಶ್ಚ=ಮೋಕ್ಷವೂ ಕೂಡ, ನಿಯತಃ=ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ಯೇತತ್=ಈ
ಪ್ರಮೇಯಗಳು, ಭವಿಸ್ಯತ್ಪರ್ವ ಪಚನಂ=ಭವಿಸ್ಯತ್ ಪುರಾಣದ ವಾಕ್ಯೆಗ
ಳು, ತಥಾ-ಹಾಗೆ, ಸೂತ್ರಗಂ=ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.
ತದ್ವತ್-ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ತಾತ್ಪರ್ಯವುಳ್ಳ, ತದ್‌ಯಥಾ=ಎಂಬ ಇತ್ಯಾದಿ,
ಶ್ರುತಿಶ್ಚ=ಶ್ರುತಿಯೂ ಕೂಡ, ತತ್‌ಪರಾ=ಈ ಅರ್ಥವನ್ನೇ, ಸ್ಫುಟಂ-ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಅನದತ್=ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ತನಗೆ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಹರಿ
ಯರೂಪದ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನವಾಗುವಾಗ ಆ ಹರಿಯಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷ
ವು ತಪ್ಪದೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಮೇಯಗಳು ಭವಿಸ್ಯತ್ಪರ್ವ
ದಲ್ಲಿಯೂ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆ ಸಬ್ರಹ್ಮನ ಅಪ
ರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾದನಂತರ ಮಾಡುವ ವಾಸಗಳ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೇ
ಇರೋಣವೂ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ವಾಸಗಳ ನಾಶವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅರ್ಥ
ವನ್ನು ಹೇಳುವ ಸೂತ್ರವು ತದಧಿಗಮ ಉತ್ತರ ಪೂರ್ವಾಘಯೋರಶ್ಚೇಷ
ವಿನಾಶೌ ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಉಳ್ಳದ್ದಾದ “ ತದ್ಯಥಾ ” ವುಷ್ಕಂ
ಫಲಾಶ ಆಪೋನನಶ್ಚಿಷ್ಯಂಚಯೇನಮೇವಂ ವಿದಿವಾಪಂಕರ್ಮನ ಶ್ಲಿಷ್ಯತೆ ||
ತದ್ಯಥೈಷೀಕಾತೂಲಮಗ್ನೌ ಪ್ರೋಶಂಪ್ರದೂಯತೇ ಯೇವಂಹೈವಾಸ್ಯಸ
ರ್ವೇನಾಪ್ಪಾನಃ ಪ್ರದೂಯಂತೆ || ಈ ಶ್ರುತಿಗಳರ್ಥ. — ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಎಲೆ
ಗಳ ಮೇಲೆ ನೀರಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಬ್ರ

ದ್ರಾವ್ಯವೋಕ್ತೃ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನಿಗೆ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳು ಸಂಬಂಧಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉಬು, ಹತ್ತ, ಇವುಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಹೇಗೆ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತವೋ ಹಾಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾವೋಕ್ತೃ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಪಾಪಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತವೆ. ||೧೩೨|| ೧೩೩||

ಶ್ಲೋಕ || ಮುಕ್ತಾಸ್ತು ಮಾನುಷಾದೇವಾ ದೇವಾ ಇಂದ್ರಂಸಶಂಕರಂ ||
ಸಬ್ರಹ್ಮಾಣಂ ಕ್ರಮೇಣೈವ ತೇನಯಾಂತ್ಯಖಿಲಾಹರಿಂ ||
ಉತ್ತರೋತ್ತರವಶ್ಯಾಶ್ಚ ಮುಕ್ತಾರುದ್ರ ಪುರಸ್ವರಾಃ ||೧೩೪||

ಅರ್ಥ. - ಮುಕ್ತಾಃ=ಮುಕ್ತರಾದ, ಮಾನುಷಾಃ=ಮನುಷ್ಯರುಗಳು, ದೇವಾಃ=ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ದೇವಾಃ=ದೇವತೆಗಳು, ಇಂದ್ರಂ=ಇಂದ್ರನನ್ನು, ಸಃ=ಆ ಇಂದ್ರನು, ಶಂಕರಂ=ಋದ್ರದೇವರನ್ನು, ಸಃ=ಆ ಋದ್ರನು, ಬ್ರಹ್ಮಾಣಂ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು, ಕ್ರಮೇಣೈವ=ಕ್ರಮವಾಗಿಯೇ, ತೇನ=ಆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಕೂಡಿ, ಖಿಲಾಃ=ಸರ್ವರೂ, ಹರಿಂ = ನಾರಾಯಣನನ್ನು, ಯಾಂತ್ಯ=ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಮುಕ್ತಾಃ=ಮುಕ್ತರಾದ, ಋದ್ರಪುರಸ್ವರಾಃ=ಋದ್ರದೇವರೇ ನೊಡಲಾದ ದೇವತೆಗಳು, ಉತ್ತರೋತ್ತರವಶ್ಯಾಶ್ಚ=ತಮತಮಗೆ ಉತ್ತಮರಾದವರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. - ಅವೋಕ್ತೃ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. - ಮುಕ್ತರಾದ ಮನುಷ್ಯರು ದೇವತೆಗಳನೂ ಆ ದೇವತೆಗಳು ಇಂದ್ರದೇವರನ್ನೂ, ಆ ಇಂದ್ರದೇವರು ಋದ್ರದೇವರನ್ನೂ, ಋದ್ರದೇವರು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನೂ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಸರ್ವರೂ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಮುಕ್ತರಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ, ತಮಗಿಂತ ಉತ್ತಮರಾದವರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. - ಮುಕ್ತರಾಗುವ ಮನುಷ್ಯರು ಪ್ರಥಮತಃ ಧರ್ಮದೇವರನ್ನೂ, ಅವರ ದ್ವಾರ ತಮಗೆ ಮಾರ್ಗಭೂತರಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಶೇಷಮಾರ್ಗ, ಗರುಡಮಾರ್ಗವೆಂದು ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳುಂಟು. ಇಂದ್ರದೇವರು - ಋದ್ರದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಋದ್ರ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಗರುಡದೇವರು ಎಂದು ಅರ್ಥವನ್ನೂ, ಮನ್ಮಥ ಋದ್ರನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಋದ್ರ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಶೇಷದೇವರು ಎಂದೂ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದು

ಕೂಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂದ್ರದೇವರು ಸೌಪರ್ಣೀ ದ್ವಾರ ಗರುಡದೇವರಲ್ಲಿಯೂ, ಮನ್ಮಥನು ನಾರುಣೀ ದ್ವಾರ ಶೇಷದೇವರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸೂರ್ಯದೇವರು ಅಗ್ನಿದೇವರಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಆವರಿಂದ ಕೂಡಿ ಇಂದ್ರದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗರುಡದೇವರು ಶೇಷದೇವರು ಸರಸ್ವತೀ ದ್ವಾರ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ನಿರ್ದೋಷಾನಿತ್ಯಸುಖಿನಃ ಪುನರಾವರ್ತಿವರ್ಜಿತಾಃ ||
ಸ್ವೇಚ್ಛಯೈವರಮಂತೇತ್ರ ನಾನಿಷ್ಟಂತೇಷುಕಿಂಚನ ||೧೩||

ಅರ್ಥ.—(ಮುಕ್ತಾಃ=ಮುಕ್ತರುಗಳು-ಅಧ್ಯಾಹಾರ) ನಿರ್ದೋಷಾಃ =ಯಾವ ದೋಷಗಳು ಇಲ್ಲದವರಾಗಿಯೂ, ನಿತ್ಯಸುಖಿನಃ=ನಿತ್ಯಸುಖ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಪುನರಾವರ್ತಿವರ್ಜಿತಾಃ=ಪುನರಾವರ್ತಿ - ಪುನರುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ, ವರ್ಜಿತಾಃ-ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿಯೂ, ಸ್ವೇಚ್ಛಯೈವ-ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ, ಅತ್ರ=ವೈಕುಂಠಾದಿ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ. ರಮಂತೇ=ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ತೇಷು=ಆ ಮುಕ್ತರುಗಳಲ್ಲಿ, ಕಿಂಚನ-ಯಾವ ವಿಧವಾದ, ಅನಿಷ್ಟಂ=ಅನಿಷ್ಟವು, ನ=ಇಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಆ ಮುಕ್ತರುಗಳು ಯಾವ ದೋಷಗಳೂ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿಯೂ, ನಿತ್ಯ ಸುಖ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಪುನಃ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ವೈಕುಂಠಾದಿ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮುಕ್ತರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅನಿಷ್ಟವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಸುರಾಃ ಕಲಿಸರೈಂತಾಃ ಏವಂದುಃಖೋತ್ತರೋತ್ತರಾಃ |
ಕಲಿದುರ್ಜಾಧಿಕಸ್ತೇಷು ತೇಸ್ಯೇವಂಬ್ರಹ್ಮವದ್ಗಣಾಃ ||೧೪||

ತಥಾಸ್ಯೇಷುಸುರಾಸ್ಸರ್ವೇ ಗಣಾಯೋಗ್ಯತಯಾಸವಾ |
 ಬ್ರಹ್ಮೈವಸರ್ವಜೀವೇಭ್ಯಃ ಸದಾಸರ್ವಗುಣಾಧಿಕಃ ||೧೪||

ಅರ್ಥ.—ಕಲಿಸರೈಂತಾಃ=ಮನುಷ್ಯಾಧಮರು ಮೊದಲು ಮಾಡಿ ಕಲಿಸರಿಯಂತವಾದ, ಅಸುರಾಃ=ದೈತ್ಯರುಗಳೂ, ಏವಂ=ದೇವತೆಗಳು ಹೇಗೆ ಸಂತೋಷಯುಕ್ತರೋ ಹಾಗೆ, ದುಃಖೋತ್ತರೋತ್ತರಾಃ=ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಮ

ಶ್ಲೋಬ್ಬರು ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖ ಉಳ್ಳವರು, ತೇಷು=ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ, ಕಲಿಃ=ಕಲಿಯು, ದುಃಖಾಧಿಕಃ=ಹೆಚ್ಚಾದ ದುಃಖ ಉಳ್ಳವನು. ತೇಪಿ = ಅಸುರರೂ ಕೂಡ, ಏನು=ಯುದ್ಧಾದಿಗಳ ಗಣಗಳ ಹಾಗೂ, ಬ್ರಹ್ಮವತ್-ಬ್ರಹ್ಮವನವಿಗೆ ಬರುವ ಯಜುಗಣಗಳ ಹಾಗೂ, ಗಣಾಃ=ಕಲಿ ಪುರುಷನಾಗುವ ಜೀವ ಗಣಗಳು ಅನಂತವಾಗಿವೆ. ತಫಾ=ಹಾಗೆ, ಅನ್ಯೇ ಪಿ=ಬೇರೆಯಾದ, ಸನ್ತೇ =ಸಮಸ್ತರಾದ, ಆಸುರಾಃ=ದೈತ್ಯರುಗಳು, ಯೋಗ್ಯತಯಾ=ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಗಣಾಃ=ಜೀವಗಣಗಳು, ಸದಾ=ಯಾವಾಗಲೂ, ಸಂತಿ=ಇರುತ್ತವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ತಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ದುಃಖ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಫೇಳುತ್ತಾರೆ. — ಮನುಷ್ಯಾಧರವರ ವೇದಲು ಕಲಿ ಪರ್ಯಂತರದವರು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಅಧಿಕ ದುಃಖ ಉಳ್ಳವರು. ಎಲ್ಲ ದೈತ್ಯರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಲಿಯು ಅಧಿಕ ದುಃಖದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾದವನು. ಬ್ರಹ್ಮವದವಿಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಯಜುಗಣಗಳು ಹೇಗೆ ಅನಂತವಾಗಿರುತ್ತವೋ ಹಾಗೆ ಕಲಿಯಾಗುವ ದೈತ್ಯರುಗಳ ಗಣಗಳೂ ಅನಂತವಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಕಲಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಇತರ ದೈತ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಯುದ್ಧಾದಿ ಪದಯೋಗ್ಯರಾದ ದೇವತೆಗಳ ಗಣದ ಹಾಗೆ ಗಣಗಳಾಗಿಯೂ ಅನಂತವಾಗಿಯೂ ಆಯಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಮುಕ್ತೋಪಿ ಸರ್ವಮುಕ್ತಾನಾಂ ಅಧಿಪತ್ಯೇ ಸ್ಥಿತಃ ಸದಾ |

ಅಶ್ರಯಃ ತಸ್ಯ ಭಗವಾಃ ಸದಾನಾರಾಯಣಃ ಪ್ರಭುಃ ||೧೩೪||

ಅರ್ಥ. — ಸರ್ವ ಜೀವೇಭ್ಯಃ=ಸಮಸ್ತ ಜೀವರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಸದಾಯಾವಾಗಲೂ, ಸರ್ವಗುಣಾಧಿಕಃ=ಸರ್ವ ಗುಣಗಳಿಂದಧಿಕರು, ಬ್ರಹ್ಮವದೇವರೇ, ಮುಕ್ತೋಪಿ = ಈ ಬ್ರಹ್ಮರು ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವಾಗಲೂ, ಸರ್ವಮುಕ್ತಾನಾಂ=ಸಮಸ್ತ ಮುಕ್ತರುಗಳಿಗೂ, ಅಧಿಪತ್ಯೇ=ಅಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸದಾ=ಯಾವಾಗಲೂ, ಸ್ಥಿತಃ=ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಸ್ಯ=ಆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ, ಪ್ರಭುಃ=ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಭಗವಾಃ=ಅನ್ಯಾಹತ ಷಡ್ಗುಣೈಶ್ಚರ್ಯನಾದ, ನಾರಾಯಣಃ=ನಾರಾಯಣನು, ಸದಾ=ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಶ್ರಯಃ-ಅಶ್ರಯನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ವ ಗುಣಾಧಿಕರು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು. ಈ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವಾಗಲೂ ಮುಕ್ತರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಪತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುಕ್ತರಲ್ಲರಿಗೂ ಇವರು ಅಧಿಪತಿಗಳಾದರೆ ಇವರಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಧಿಪತಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಸರ್ವ ಗುಣ ಪೂರ್ಣನಾದ ನಾರಾಯಣನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಭುವಾಗಿ ಆಶ್ರಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ನಾರಾಯಣನು ಪ್ರಭುವಾದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಯಾರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ || ಇತಿಮಗ್ನಜುಸಾಮಾಥರ್ವ ಪಂಚರಾತ್ರೇತಿಹಾಸತಃ || ಪುರಾಣೇ
 ಭೃತ್ಯುಥಾಸ್ಯೇಭ್ಯಃ ಶಾಸ್ತ್ರೇಭ್ಯೋ ನಿರ್ಣಯಃಕೃತಃ ||೧೩೯||
 ವಿಷ್ಣ್ವಾಜ್ಞಯೈವವಿದುಷಾ ತತ್ರಸಾದಬಲೋನ್ನತೇಃ || ಆನಂದತೀ
 ಫಮುನಿನಾ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಾಭಿದಾಯುಜಾ ||೧೪೦||
 ತಾತ್ಪರ್ಯಂ ಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ ಸರ್ವೇಷಾಮುತ್ತಮಂ ಮಯಾಪೋಕ್ತಂ ||
 ಪ್ರಾಪ್ಯಾನುಜ್ಞಾಂ ವಿಷ್ಣುರೇತದ್ವಾಪ್ಯೈವ ವಿಷ್ಣುರಾಪೋ ಸೌ
 ||೧೪೧||

ಅರ್ಥ.—ಮಗ್ನಜುಸಾಮಾಥರ್ವ ಪಂಚರಾತ್ರೇತಿಹಾಸತಃ = ಮುಗ್ನೇದ, ಯಜುರ್ನೇದ, ಸಾಮನೇದ, ಅಥರ್ವಣನೇದ, ಪಂಚರಾತ್ರಾಗಮ ಭಾರತಗಳಿಂದಲೂ, ಪುರಾಣೇಭ್ಯಃ=ಪುರಾಣಗಳಿಂದಲೂ, ತಥಾ = ಹಾಗೆಯೇ, ಅನ್ಯೇಭ್ಯಃ = ಇತರವಾದ, ಶಾಸ್ತ್ರೇಭ್ಯಃ = ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಇತಿ-ಈ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಮೇಯಗಳ, ನಿರ್ಣಯಃ-ನಿರ್ಣಯವು, ಕೃತಃ=ನೂಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ವಿಷ್ಣ್ವಾಜ್ಞಯೈವ - ನಾರಾಯಣನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ, ವಿದುಷಾ=ಜ್ಞಾನಿಯಾದ, ತತ್ರಸಾದಬಲೋನ್ನತೇಃ = ಆ ಹರಿಯ ಅನುಗ್ರಹ ಬಲ ಇರುವದರಿಂದ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಾಭಿದಾಯುಜಾ-ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರೆಂತಲೂ ಹೆಸರುಳ್ಳ, ಆನಂದತೀರ್ಥಮುನಿನಾ=ಆನಂದತೀರ್ಥಮುನಿಗಳಿಂದ, ಮಯಾ = ನಮ್ಮಿಂದ, ಸರ್ವೇಷಾಂ - ಸಮಸ್ತವಾದ, ಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ-ವೇದಾದಿಗಳ, ಉತ್ತಮಂ-ಉತ್ತಮವಾದ, ತಾತ್ಪರ್ಯಂ=ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು, ವಿಷ್ಣೋಃ = ಹರಿಯ, ಅನುಜ್ಞಾಂ = ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು, ಪ್ರಾಪ್ಯ=ಹೊಂದಿ, ಪೋಕ್ತಂ = ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅಸೌ = ಈ ಅಧಿಕಾ

ರಿಯು, ತದ್ವ್ಯಕ್ತೈವ=ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಿಳಿದರೇನೆ, ಎಷ್ಟು=ನಾರಾ
ಯಣನು, ಅಪ್ಯು=ಪ್ರಾಪ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ— ಅರ್ಥೋಯಮೇವ ಎಂಬ ಅನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇ
ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಉಪಸಾದನೆ ಮಾಡಿ ಈಗ ಅದ
ನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯುಗ್ಮೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ, ಸಾಮವೇದ, ಅಥ
ರ್ವಣವೇದ, ಪಂಚರಾತ್ರ, ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣಗಳು, ಇತರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು
ಇವುಗಳಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಮೇಯಗಳ ನಿರ್ಣಯವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ತಾವು ಹೇಳಿದ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವ
ನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆ
ಯಿಂದಲೂ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹ ಬಲ ಉಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಆನಂದತೀರ್ಥ,
ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞ ಎಂಬ ನಾಮಗಳುಳ್ಳವನಾದ ನಾನು ಸರ್ವ ವೇದಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಗಳ ಉತ್ತಮವಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ ಆಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪ
ಡೆದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಿಳಿದರೇನೆ ಭಗವಂತನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಯು ಆಗುವುದೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀಗುಣ್ಣಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯ,

ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರನಿರ್ಣಯೋನಾಮು

|| ಪ್ರಥಮೋಧ್ಯಾಯಃ ||

ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಅವತಾರಿಕಾ.— ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬುವುದು ಸರ್ವವೇ ದಾದಿ ಸದಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು “ ಭಾರತವ್ಯಪ ದೇಶೀನ ದ್ಯಾಮ್ನಾಯಾರ್ಥಃ ಪ್ರದರ್ಶಿತಃ ” ಎಂಬ ವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕೇವಲ ವೇದಾರ್ಥ ರೂಪವಾದ, ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹರಿಯನ್ನು ಭಾರತ ಪ್ರಥಮ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಗುಣ ಉಳ್ಳವನನ್ನಾಗಿ ಈ ಪ್ರಥಮ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಜಯತಿಹರಿರಚಿಂತ್ಯಃ ಸರ್ವದೇವೈಕವಂದ್ಯಃ ಪರಮಗುರುರಭೀ
ಷ್ಪಾವಾಪ್ತಿದಃ ಸಜ್ಜನಾನಾಂ || ನಿಖಿಲಗುಣಗಣಾರ್ಣೋನಿತ್ಯನಿರ್ಮುಕ್ತ
ದೋಷಃ ಸರಸಿಜನಯನೋಸೌ ಶ್ರೀಪತಿರ್ಮಾತದೋನಃ

||೧||

ಅರ್ಥ.— ಸರ್ವದೇವೈಕವಂದ್ಯಃ=ಸರ್ವ=ಸಮಸ್ತರಾದ, ದೇವ-ದೇವತೆಗಳಿಂದ, ಏಕ=ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ವಂದ್ಯಃ=ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿಯೂ, ಪರಮಗುರುಃ=ಪರಮ=ಉತ್ತಮರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ಗುರುಃ = ಗುರುವಾಗಿಯೂ, ಸಜ್ಜನಾನಾಂ - ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ, ಅಭಿಷ್ಪಾವಾಪ್ತಿದಃ - ಅಭಿಷ್ಪ - ಇಷ್ಟಾರ್ಥವಾದ ಮೋಕ್ಷಾದಿಗಳ, ಅವಾಪ್ತಿ = ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು, ದಃ = ಕೊಡುವವನಾಗಿಯೂ, ನಿಖಿಲಗುಣಗಣಾರ್ಣಃ-ನಿಖಿಲ-ಸಮಸ್ತವಾದ, ಗುಣಗಣ-ಗುಣಗಣಗಳಿಗೆ, ಅರ್ಣಃ=ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಾಯನಾಗಿಯೂ (ಪೂರ್ಣ,) ನಿತ್ಯನಿರ್ಮುಕ್ತದೋಷಃ=ನಿತ್ಯ=ನಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ, ನಿರ್ಮುಕ್ತ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ, ದೋಷಃ-ಅಜ್ಞಾನಾದಿ ನೋಷಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಸರಸಿಜನಯನಃ=ಕಮಲದೋಸಾದಿಯಲ್ಲಿ ನೇತ್ರವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ನಃ=ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ, ಮಾನದಃ=ಜ್ಞಾನಪ್ರದನಾಡ,

ಆರೂ=ಈ, ಶ್ರೀಪತೀ=ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ, ಅಚಂತ್ಯಃ = ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಲಿಂದ ಸಾಕಲ್ಯವಾಗಿ ತೀರಲು ಸಾಧ್ಯನಲ್ಲದ, ಹರಿಃ ನಾರಾಯಣನು, ಜಯತಿ- ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ತ್ರಾಪ್ತಯಢ ಮತ್ತು ಪಿರೀಷಾರ್ಥಢ.— " ನಾರಾಯಣಂ ಸುರಗುರುಂ ಜಗದೇಕನಾಥಂ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯಂ ಸಕಲಲೋಕ ನಮಸ್ಕೃತಂಚ || ತ್ರೈಗುಣ್ಯ ವರ್ಚಿತಮಜಂವಿಭುಮಾದ್ಯಮೂಲಂ ವಂದೇ ಭವಷ್ಣಮುರಾಸುರಸಿದ್ಧವಂ ದ್ಯಂ " ಎಂಬುವ ಭಾರತ ಲೋದಲನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳಿಗೆ ಜಯತಿ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳಿಂದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ೧. ವಂದೇ. ೨. ವಿಭುಂ. ೩. ಈಶಂ. ೪. ಸಕಲಲೋಕ ನಮಸ್ಕೃತಂ, ಅನುರಾಸುರಸಿದ್ಧವಂದ್ಯಂ. ೫. ಸುರಗುರುಂ. ೬. ಭಕ್ತಪ್ರಿಯಂ, ಭವಷ್ಣಂ. ೭. ನಾರಾಯಣಂ. ೮. ತ್ರೈಗುಣ್ಯವರ್ಚಿತಂ. ೯. ಅಜಂ. ೧೦. ಜಗದೇಕನಾಥಂ. ಆದ್ಯಂ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರೊಂದು ವಿಸುಗಯಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸುವ.— ೧. ಜಯತಿ. ೨. ಹರಿಃ. ೩. ಅಚಂತ್ಯಃ. ೪. ಸರ್ವದೇವೈಕ ವಂದ್ಯಃ. ೫. ಸುರಮಗುರುಃ. ೬. ಸಜ್ಜನಾನಾಂ ಅಭಿಷ್ಠಾವಾಪ್ತಿದಃ. ೭. ನಿಖಿಲಗುಣಗಣಾರ್ಣವಃ. ೮. ನಿತ್ಯಮುಕ್ತದೋಷಃ. ೯. ಸುರಸಿದ್ಧನಯನಃ. ಶ್ರೀಪತೀಃ ಮಾನವಃ ಅಥವಾ ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕರಣವು ವೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕರಣದಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕರಣಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಯ ಸ್ತೋತ್ರ ರೂಪವಾದ ಮಂಗಳಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

" ಜಯತೀತಿ " ಎಂಬುವ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪಾದಿ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ " ಹರಿ " ನಾಮಕನಾದ ಭಗವಂತನು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಅನ್ವಯವು. ಆ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟತ್ವವನ್ನೇ ಈ ವಿಶೇಷಣಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾದವನು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಕನಾದವನು. ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಇಷ್ಟಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನು. ಸಕಲ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಇರುವವನು. ಸರ್ವದೋಷದೂರನು. ಕಮಲದ ಹಾಗೆ ನೇತ್ರ ಉಳ್ಳವನು. (ಅಂದರೆ ಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖ ಉಳ್ಳವನು) ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪದೇಶ ಮಾಡತಕ್ಕವನು. ವಾಗ್ದೇವಿಯಾಗಿಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯುತ್ಸಮಳಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೆ ಪತಿಯಾದವನು.

ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ " ನಿಖಿಲಗುಣಗಣಾರ್ಣಃ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮುಕ್ತದೋಷಃ, ಪ
 ರಮಗುರುಃ, ಅಭೀಷ್ಟವಾಪ್ತಿದಃ, " ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪದಗಳಿಂದ ಸರ್ವ
 ಗುಣಪೂರ್ಣ, ಸರ್ವದೋಷದೂರ, ಜ್ಞಾನಾದಿ ಸಾಧನೆಗಳಿಂದ ಜ್ಞೇಯ,
 ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನು ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದ ನಾಲ್ಕು ಅಧ್ಯಾಯಗಳ
 ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ

ಸರ್ವದೇವೈಕವಂದ್ಯಃ, ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು,
 ಸಂಸಿಜನಯನಃ, ಶ್ರೀಸತೀ, ಮಾನದಃ, ಅಭೀಷ್ಟವಾಪ್ತಿದಃ, ಈ ಪದ
 ಗಳಿಂದ ಇಷ್ಟತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತು ಇಷ್ಟಪ್ರದತ್ವವನ್ನು, ಹರಿಃ ಅಚಿಂತ್ಯಃ ಎಂಬ
 ಪದಗಳಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥಪ್ರತಿಪಾಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ
 ಪೂರ್ವಾರ್ಧಲ್ಲಿರುವ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಪದಗಳು
 ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ.— ಸರ್ವಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ ಪ್ರ
 ಯುಕ್ತ ಅಚಿಂತ್ಯನು, ಸರ್ವದೋಷದೂರನಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಭಕ್ತರುಗಳ
 ದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವನು, ಪ್ರಸನ್ನದೃಷ್ಟಿ ಉಳ್ಳವನಾದ್ದರಿಂದ ಸ
 ರ್ವರಿಂದಲೂ ವಂದ್ಯನು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವವನಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಪರಮ
 ಗುರುವು, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನೆಂ
 ದು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಉಕ್ತ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ್ಯಾಯೇ ಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ ನಿರ್ಣಯಃ ಪರೋದಿವ್ಯಃ |
 ಅಥಭಾರತವಾಕ್ಯಾನ್ಯೇತೈ ದೇವಾಧ್ಯವಸ್ಯಂತೇ ||೨||

ಅರ್ಥ. — ಪೂರ್ವಾರ್ಧ್ಯಾಯೇ-ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, ದಿವ್ಯಃ=ದೇ
 ವತೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ, ಪಃ-ಸರ್ಟ್ವೀತ್ತಮವಾಗಿರುವ, ಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ
 ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ, ನಿರ್ಣಯಃ=ಅರ್ಥ ನಿರ್ಣಯವು, ಉಕ್ತಃ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ
 ತು, ಅಥ=ಈಗ, ಭಾರತವಾಕ್ಯಾನಿ=ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳು, ಎತೈ
 ರೇವ-ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳೆಂದಲೇ, ಅಧ್ಯವಸ್ಯಂತೇ=ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪ
 ಡುತ್ತವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.--ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದ ಅರ್ಥನುವಾದಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.-ಪೂರ್ವಾರ್ಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹರಿ
 ಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾದುವುದಾಗಿ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾ

ಗಿರುವ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನಿರ್ಣಯವು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈಗ ಭಾರತದ
ಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳು ಆ ಹರಿಯ ಸದ್ವಿತ್ತಮತ್ಸವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾಗಿ ಆ
ಭಾರತದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

**ಶ್ಲೋಕ || ಕ್ವಚಿದ್ಗ್ರಂಥಾನ್ವಕ್ತಿಪಂತಿಕ್ವಚಿದಂತರಿತಾನಪಿ | ಕುರ್ಯಃ ಕ್ವಚಿ
ಚ್ಚವ್ಯತ್ಯಾಸಂಪ್ರಮಾದಾತ್ಪ್ವಚಿದನ್ಯಥಾ ||೩||**

ಅರ್ಥ.—(ಭಾರತದಲ್ಲಿ) ಕ್ವಚಿತ್=ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಗ್ರಂಥಾ=
ಹೊಸದಾಗಿ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು, ಪ್ರಕ್ಷಿಪಂತಿ=ಸೇರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ, ಕ್ವಚಿತ್
=ಕೆಲವು ಕಡೆ, ಅಂತರಿತಾ=ಇದ್ದ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ,
ಮತ್ತು ಕ್ವಚಿಚ್ಚ=ಕೆಲವು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ವ್ಯತ್ಯಾಸಂ=ಹಿಂದೆ ಇರಬೇಕಾದ್ದನ್ನು
ಮುಂದೆನೂ, ಮುಂದೆ ಇರಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹಿಂದೆಯೂ, ಕುರ್ಯಃ=ಮಾಡಿ
ರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಮಾದಾತ್=ಅಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ, ಕ್ವಚಿತ್=ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ,
ಅನ್ಯಥಾ=ಸಾರ್ವಾಂತರವನ್ನು, ಕುರ್ಯಃ=ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

**ಶ್ಲೋಕ || ಅನುತ್ಸನ್ನಾ ಅಪಿಗ್ರಂಥಾ ನ್ಯಾಕುಲಾ ಇತಿ ಸರ್ವಶಃ | ಉತ್ಸನ್ನಾಃ
ಪ್ರಾಯಶಃ ಸರ್ವೇಕೋಟ್ಯಂಶೋಪಿನವಿದ್ಯತೇ ||೪||**

ಅರ್ಥ.—ಗ್ರಂಥಾಃ=ಗ್ರಂಥಗಳು, ಅನುತ್ಸನ್ನಾಪಿ=ನಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಇರು
ವುದಾಗಿದ್ದರೂ, ಸರ್ವಶಃ=ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾರದಿಂದಲೂ, ನ್ಯಾಕುಲಾಇತಿ=ವ್ಯ
ತ್ಯಾಸವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ=ಪ್ರಾಯಕವಾಗಿ, ಸರ್ವೇ-ಸಮಸ್ತ ಗ್ರಂ
ಥಗಳು, ಉತ್ಸನ್ನಾಃ=ನಾಶವಾದಂತೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕೋಟ್ಯಂಶೋಪಿ-
ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವೂ ಕೂಡ, ನವಿದ್ಯತೇ-ಇಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಈ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಪ್ರಚಾರ
ದಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರಾಯಶಃ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತ
ವೆ. ಹಾಗಾದರನ್ನದ್ದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿಸಿರಿ ಅರ್ಥ ನಿರ್ಣಯವಾಗಬಹುದ

ಲ್ಲವೆ? ಎಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.— ಶತಕೋಟಿ ಗ್ರಂಥವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮೂಲ ರಾಮಾಯಣವು ಐವತ್ತು ಕೋಟಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪಂಚರಾತ್ರವು, ಅರವತ್ತು ಲಕ್ಷ ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಭವತವು, ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಪುರಾಣಗಳು ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸ್ತ್ರೀಯತಃ ಅನುಸಾರಾದಿಗಳಿಂದ ಉಪ್ಪವಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳ ಮೈಕಿ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವೂ ಈಗ ಇಲ್ಲವು.

ಶ್ಲೋಕ || ಗ್ರಂಥೋತ್ಕೇಶೇನವಿಲುಲಿತಃ ಕಿಮ್ವರ್ಣೋ ದೇವದುರ್ಗಮಃ | ಕ
ಲಾನೇನಂ ವ್ಯಾಕುಲಿತೇ ನಿರ್ಣಯಾಯ ಪ್ರಚೋದಿತಃ ||೩||

ಹರಿಣಾನಿರ್ಣಯಾನ್ವಚ್ಛಿವಿಜಾನನ್ ತತ್ರಸಾದತಃ ||೪||

ಶಾಸ್ತ್ರಾಂತರಾಣಿ ಸಂಜಾನನ್ ನೇದಾಂಶ್ಚ ಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದತಃ | ದೇಶೇದೇ
ಶೇತಥಾ ಗ್ರಂಥಾಃ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಚೈವಪೃಥಗ್ವಿಧಾಃ ||೫||

ಯಥಾ ಸಭಗವಾನ್ ವ್ಯಾಸಃ ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣಃ ಪ್ರಭುಃ | ಜ
ಗಾದ ಭಾರತಾದ್ವೇಷು ತಥಾವಕ್ಷ್ಯೇತ ದೀಕ್ಷಯಾ ||೬||

ಅರ್ಥ. — ಏವಂ=ಈ ಪ್ರಕಾರ, ಗ್ರಂಥೋಪಿ=ಗ್ರಂಥವೇ, ವಿಲುಲಿತಃ=ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುವಾಗ, ದೇವದುರ್ಗಮಃ=ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ, ಅರ್ಥಃ=ಅರ್ಥಗಳು, ಕಿಮ್-ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂದು, ಕಲೌ=ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ, ವ್ಯಾಕುಲಿತೇ=ವ್ಯಾಕುಲವಾಗಿರುವಾಗ (ಗ್ರಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಅರ್ಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಉಂಟಾಗಿ) ನಿರ್ಣಯಾಯ=ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಹರಿಣಾ-ನಾರಾಯಣನಿಂದ, ಪ್ರಚೋದಿತಃ=ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿಯೂ, ತತ್ರಸಾದತಃ-ತತ್-ಆ ನೇದವ್ಯಾಸರ, ಪ್ರಸಾದತಃ=ತತ್-ಆ ನೇದವ್ಯಾಸರ, ಪ್ರಸಾದತಃ=ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೂ, ವಿಜಾನನ್=ತಿಳಿದವನಾಗಿ, ಅಸ್ಯ=ಈ ಭಗವಂತನ, ಪ್ರಸಾದತಃ-ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಶಾಸ್ತ್ರಾಂತರಾಣಿ=ಇತರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ನೇದಾಂಶ್ಚ=ನೇದಗಳನ್ನೂ, ಜಾನನ್=

ತಿಳಿದವನಾಗಿ, ನಿರ್ಣಯಾರ್ಥ-ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು, ವಚ್ಚಿ=ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ದೇಶದೇಶಿ=ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲೂ, ಪೃಥಗ್ವಿಧಾರ್ಥ=ಪ್ರತ್ಯೇಕಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವ, ಗ್ರಂಥಾರ್ಥ=ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು, ತಥಾ=ಹಾಗೆ, ದೃಷ್ಟವ್ವ=ನೋಡಿ, ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣಃ=ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣಾವತಾರನಾದ, ಪ್ರಭುಃ=ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ, ಭಗವಾರ್ಥ=ಅವ್ಯಾಹತವಡ್ಡುಣೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನನಾದ, ವ್ಯಾಸಃ=ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು, ಭಾರತಾದ್ಯೇಷು-ಭಾರತಾದಿಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ, ಯಥಾ=ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ, ಜಗಾದ=ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ, ತದೀಕ್ಷಯಾ-ಅವರ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ, ತಥಾ=ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ, ವಕ್ಷ್ಯೆ=ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.-ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥವೇ ಹೀಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುವಾಗ ಅರ್ಥವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಂಥವೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರಲು ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ ಅರ್ಥಗಳು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಾರತಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಗ್ರಂಥವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಅರ್ಥವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇರುವುದರಿಂದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹರಿಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿಯೂ, ಆ ನಿಯಮಗ್ರಹದಿಂದಲೂ ಭಾರತಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು, ಸರ್ವವೇದಗಳನೂ ಇವರನುಗ್ರಹದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವನಾದ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾಗಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಯವತಾರನಾದ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಷಡ್ಡುಣೈಶ್ವರ್ಯ ಪೂರ್ಣನಾದ ಆ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ಭಾರತಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇವರ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.-ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ ಸಾಕ್ಷಾಡ್ವಿಪದೇಶದಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಇವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸರಾಸುರ್ತದಿಂದಲೂ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃಗಳಾದ ವೇದ

ವ್ಯಾಸದೇವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ತಿಳಿಸುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸಂಕ್ಷೇನಾತ್ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಂ ಭಾರತಾರ್ಥಾನುನೌದತಃ | ನಿರ್ದಯಃ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ ಭಾರತಂಪರಿಕೀರ್ತಿತಂ ||೧||

ಭಾರತಂ ಸರ್ವವೇದಾಶ್ಚ ತುಲಾನಾರೌಪಿತಾಃ ಪುರಾ | ದೇವೈಃ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಭಿಃ ಸರೈಃ ಋಷಿಭಿಶ್ಚ ಸಮನ್ವಿತಃ | ವ್ಯಾಸಸ್ತೈವಾಜ್ಞಯಾ ತತ್ರತ್ಪತ್ಯರಿಚ್ಯತ ಭಾರತಂ ||೧||

ಮಹಾತ್ವಾದ್ಭಾರತತ್ವಾಚ್ಚ ಮಹಾಭಾರತಮುಚ್ಯತೇ | ನಿರುಕ್ತಮಸ್ಯ ಯೋನೇದ ಸರ್ವವಾಪ್ತಿಃ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ ||೧೧||

ಅರ್ಥ. — ಭಾರತಂ=ಭಾರತವು, ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ ಸಮಗ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ, ನಿರ್ಣಯಃ=ಅರ್ಥವನ್ನು ವ್ಯಾಸಸ್ಥಿಪಿಸುವುದೆಂದು, ಪರಿಕೀರ್ತಿತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತಾರ್ಥಾನುನೌದತಃ=ಆ ಭಾರತದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ, ಸಂಕ್ಷೇನಾತ್=ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ, ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಂ=ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ (ಹೇಳುತ್ತೇನೆ) ಪುರಾ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಭಿಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೇ ಮುಂತಾದ, ದೇವೈಃ=ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ, ಋಷಿಭಿಶ್ಚ=ಋಷಿಗಳಿಂದಲೂ, ಸಮನ್ವಿತೈಃ=ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ, ವ್ಯಾಸಸ್ಯ=ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ, ಅಜ್ಞೆಯೈವ=ಅಪ್ಪಣೆಯಪ್ರಕಾರ, ತುಲಾಂ=ತಕ್ಕಡಿಯನ್ನು (ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ) ಭಾರತಂ-ಭಾರತವು (ಒಂದು ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲೂ) ಸರ್ವ ವೇದಾಶ್ಚ ಸಮಸ್ತ ವೇದಗಳೂ (ಮತ್ತೆಂದು ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲೂ) ಆರೋಪಿತಃ=ಇಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ತತ್ರತು=ಅಲ್ಲಿಯಾದರೋ, ಭಾರತಂ-ಭಾರತವು, ಅತ್ಯರಿಚ್ಯತ=ಅಧಿಕ ಭಾರವಾಯಿತು, ಹೀಗೆ, ಮಹತ್ವಾತ್=ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವದಿಂದ, ಭಾರವತ್ವಾಚ್ಚ=ಹೆಚ್ಚು ಭಾರ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮಹಾಭಾರತಂ-ಮಹಾಭಾರತವೆಂಬುದಾಗಿ, ಉಚ್ಯತೇ=ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅಸ್ಯ=ಈ ಭಾರತದ. ನಿರುಕ್ತಿಂ-ನಿರ್ವಚನವನ್ನು, ಯಃ-ಯಾವ ಪುರುಷನು, ವೇದ-ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ, ಸಃ-ಆತನು, ಸರ್ವವಾಪ್ತೈಃ-ಸಮಸ್ತ ವಾಪಗಳಿಂದ, ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ=ಬಿಡಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಭಾರತವು ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ನಿರ್ಣಯವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಭಾರತಾರ್ಥವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ, ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ

ವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತವು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂತಲೂ, ವಿಷು ಸಂಸ್ಕೃತವು ಪ್ರತಿವಾದವೆಂತಲೂ, ದೃಷ್ಟಾಂತಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವುರಾಣದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.— ಬ್ರಹ್ಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಉಪಿಗಳೂ ಕೂಡಿ ವ್ಯಾಸರ ಅಜ್ಞಾಪ್ರಕಾರ, ಸಮಸ್ತ ವೇದಗಳನ್ನೂ ತಕ್ಕಡಿಯ ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಭಾರತವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೂ, (ಅಂದರೆ ಈ ಎರಡರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಎರಡು ಸಮವಾದ ತೂಕವುಳ್ಳ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಭಾರತವೆಂದು ಸಂಕೇತವಾದ ಮಣಿಯು ಭಾರದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಮಹಾಭಾರತವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮಹಾಭಾರತವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಹೇಳಿದ ಅರ್ಥದ ವಿಸರಣೆಯನ್ನು ಯಾವನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ ಆತನ ಸರ್ವ ಸಾಸಗಳೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ನಿರ್ಣಯಃ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ ಸದೃಷ್ಟಾಂತಾಹೀ ಭಾರತೇ | ಕೃತೌವಿಷ್ಣು ವತತ್ಸಂಹೀ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿನಾಂ ಪ್ರಕಾಶಿತಂ ||೧೨||
 ಯತಃಕೃಷ್ಣ ವಶೇಸರ್ದೇ ಭೀಮಾಧ್ಯಾಃ ಸಮ್ಯಗಿಂತಾಃ | ಸರ್ದೇಷಾಂ ಜ್ಞಾನದೋವಿಷ್ಣು ರ್ಯಶೋದಾತೇತಿ ಚೋದಿತಃ ||೧೩||
 ಯಸ್ಮಾದ್ವ್ಯಾಸಾತ್ಮನಾತೇಷಾಂ ಭಾರತೇಯಶಊಚಿವಾಃ ಜ್ಞಾನದಶ್ಚ ಶುಕಾದೀನಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಾರುಸ್ರಾದಿ ರೂಪಿಣಾಂ ||೧೪||
 ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಕಶ್ಚ ದೇವೇಭ್ಯಃ ಶೇಷಾದ್ಬ್ರೂದ್ರಾದಪಿರಿತಃ | ಪ್ರಿಯಶ್ಚ ವಿಷ್ಣೋಃ ಸರ್ದೇಭ್ಯಃ ಇತಿಭಿಮನಿದರ್ಶನಾತ್ ||೧೫||

ಅರ್ಥ.— ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ=ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳ, ನಿರ್ಣಯಃ=ನಿರ್ಣಯವು, ಭಾರತೇ=ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಸದೃಷ್ಟಾಂತಾಃ=ದೃಷ್ಟಾಂತಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೃತೋಽಹೀ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯತಃ-ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಭೀಮಾಧ್ಯಾಃ=ಭೀಮಾರ್ಜುನಾದಿಗಳಿಂದ, ಸರ್ದೇಃ=ಸಮಸ್ತರೂ, ಕೃಷ್ಣವಶೇ=ಕೃಷ್ಣದೇವರಿಗೆ ಅದೀನರೆಂದು, ಸಮ್ಯಕ್-ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಈರಿತಾಃ=ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೋ (ಅದೇ ಕಾರಣದಿಂದ) ಬ್ರಹ್ಮಾದೀನಾಂ=ಬ್ರಹ್ಮ ಋದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ, ವಿಷ್ಣುವಶತ್ವಂ=ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅಧೀನತೆಯು, ಪ್ರಕಾಶಿತಂಹೀ=ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆಯೆಷ್ಟೆ. ಯಸ್ಮಾತ್-ವ್ಯಾಸವತಾರದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿರೂಪಿ

ಣಾಂ=ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿಗಳ ಅಂಶರೂ ಅವತಾರರೂ ಆಗಿರುವ ಭೀಮಾರ್ಜುನಾದಿಗಳ, ಶುಕಾದೀನಾಂ=ಶುಕವೈಶಂಪಯನ ಮುಂತಾದವರುಗಳಿಗೆ, ಜ್ಞಾನದಶ್ಚ-ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನಾದ, ಮತ್ತು ವ್ಯಾಸಾತ್ಮನಾ=ವೇದವ್ಯಾಸನವತಾರದಿಂದ, ತೇಷಾಂ-ಭೀಮಾರ್ಜುನಾದಿಗಳ, ಯಶಃ-ಯಶಸ್ಸನ್ನು, ಭಾರತೇ-ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಊಚಿರ್ವಾ-ಹೇಳಿದಪ್ರಯುಕ್ತ, ವಿಷ್ಣುಃ-ನಾರಾಯಣನು, ಸರ್ವೇಷಾಂ=ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ, ಜ್ಞಾನದಃ=ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಕನೂ ಮತ್ತು, ಯಶಃ=ಯಶಸ್ಸನ್ನು, ದಾತಾ=ಕೊಡತಕ್ಕವನು ಇತಿಚ=ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಉದಿತಃ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ದೇವೇಭ್ಯಃ-ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಶೇಷಾತ್=ಶೇಷದೇವರಿಗಿಂತಲೂ, ರುದ್ರಾತ್=ರುದ್ರದೇವರಿಗಿಂತಲೂ, ಅಧಿಕಶ್ಚ-ಅಧಿಕನು (ಎಂಬುದನ್ನೂ) ಸರ್ವೇಭ್ಯಃ=ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಪ್ರಿಯಶ್ಚ-ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಸಾಕ್ರಮಿಸಿರುವುದನ್ನೂ, ಭೀಮನಿದರ್ಶನಾತ್=ಭೀಮಸೇನನ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ, ಇತಿ=ಹೀಗೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ-— ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ನಿರ್ಣಯವೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.— ಭೀಮಾರ್ಜುನಾದಿಗಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅಧೀನರೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೆ. ವೇದವ್ಯಾಸನಿಂದಲೂ ಆ ಭೀಮಾರ್ಜುನಾದಿಗಳ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿಗಳ ಅಂಶರೂ ಅವತಾರರೂ ಆಗಿರುವ ವೈಶಂಪಯನ ಶುಕಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರಭೃತಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಉಪದೇಶಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಕನೂ, ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನೂ ಎಂತಲೂ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ತಾರತಮ್ಯವು ಭಾಂತದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.— ಭೀಮಸೇನದೇವರ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಶೇಷರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮರೆಂತಲೂ ಹರಿಗೆ ಸರ್ವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸಾಕ್ರಮಿಸಿರುತ್ತೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಗರುಡದೇವರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅವತಾರವಿಲ್ಲದಪ್ರಯುಕ್ತ ಶೇಷಾತ್, ರುದ್ರಾತ್ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಭೂಭಾರಹರಣೇವಿಷ್ಣೋಃ ಪ್ರಥಾನಾಂಗಂಹೀ ಮಾರುತಿಃ | ಮಾನ
ಧಾದಿವಧಾದೇವ ದುರ್ಮೋಧನ ವಧಾದಪಿ ||೧೬||

ಯೋಯ ಏವಬಲಜ್ಯೇಷ್ಠಃ ಕ್ಷತ್ರಿಯೇಷುಸ ಉತ್ತಮಃ | ಅಂಗಂ
ಚೇದ್ವಿಷ್ಣು ಕಾರ್ಯೇಷು ತದ್ಭಕ್ತ್ಯವಚಿ ನಾನ್ಯಥಾ ||೧೭||

ಬಲಂನೈಸ್ರಿಕಂತಚ್ಛಿದ್ಯರಾಸ್ತ್ರಾದಿಸ್ತದನ್ಯಥಾ | ಅನ್ಯಾವೇಶನಿಮಿತ್ರಂ
ಚದ್ಬಲಮನ್ಯಾತ್ಮಕಂಹೀತತ್ ||೧೮||

ದೇವೇಷುಬಲಿನಾಮೇವ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನೇನಚಾನ್ಯಥಾ | ಸಏವಚಿ ಪ್ರಿ
ಯಾವಿಷ್ಣೌರ್ಮಾನ್ಯಥಾತುಕಥಂಚನ ||೧೯||

ಅರ್ಥ.— ವಿಷ್ಣೋಃ=ನಾರಾಯಣನ, ಭೂಭಾರಹರಣೇ=ಭೂಭಾರ
ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಮಾರುತಿಃ=ಭೀಮಸೇನದೇವರು, ಮಗ
ಧಾದಿವಧಾತ್ ಏವ=ಜರಾಸಂಧಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ,
ದುರ್ಮೋಧನವಧಾದಪಿ=ದುರ್ಮೋಧನನನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ,
ಪ್ರಥಾನಾಂಗಂ=ಮುಖ್ಯ ಅಂಗಭೂತರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ— ಭೀಮಸೇನವೇವರು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏಕೆ
ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದವರೆಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನ ಭೂಬಾರಪ
ರಿಹಾರಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಜರಾಸಂಧಾದಿಗಳನ್ನು
ಸಂಹಾರಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೂ ದುರ್ಮೋಧನಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿದ್ದರಿಂ
ದಲೂ ಮುಖ್ಯ ಅಂಗಭೂತರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವನು ಯಾವನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಾ
ನಾಂಗನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯನೆಂಬುವುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.
ಆದ್ದರಿಂದ ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪ್ರಿಯರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮ
ಹಾಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಜರಾಸಂಧ, ಕೀಚಕ, ದುರ್ಮೋಧನ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು
ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಮಹಾಬಲಶಾಲಿಗಳು ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಅರ್ಥ.— ಕ್ಷತ್ರಿಯೇಷು-ಕ್ಷತ್ರಿಯರುಗಳಲ್ಲಿ, ಯಃ-ಯಾವನು, ತತ್
ಭಕ್ತ್ಯೈವ=ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ, ವಿಷ್ಣುಕಾರ್ಯೇಷು=ವಿಷ್ಣು=ನಾರಾ
ಯಣನ, ಕಾರ್ಯೇಷು=ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂಗಚೇತಃ=ಅಂಗನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ
ಮತ್ತು ಯೋಯವ = ಯಾವನು, ಬಲಜ್ಯೇಷ್ಠಃ = ಬಲದಿಂದಲೂ

ಜ್ಯೇಷ್ಠನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ (ಹೆಚ್ಚು ಬಲವುಳ್ಳವನೋ), ಸಃ=ಅವನು, ಉತ್ತಮಃ=ಉತ್ತಮನು, ಅನ್ಯಥಾ=ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಭಗವತ್ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಗನಾಗಿ ರತಕ್ಕವನು, ನಚಃ=ಉತ್ತಮನಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಬಲದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕರಾಗಿರುವ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಉತ್ತಮತ್ವ ಹ್ಯಾಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಅನುಮಾನ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—ಕ್ಷತ್ರಿಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವನು ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಭಗವತ್ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ ಮತ್ತು ಬಲದಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠನು. ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಗನಾಗಿರುವನು ಉತ್ತಮನಲ್ಲ.

ಅರ್ಥ.—ಬಲಂ=ಆ ಬಲವು, ನೈಸರ್ಗಿಕಂ = ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು, ಅನ್ಯಥಾ=ಹಾಗಲ್ಲದೆ, ವರಾಸ್ತ್ರಾದೇಃ=ವರ=ವರದ ಬಲದಿಂದಲಾದರೂ, ಅಸ್ತ್ರಾದೇಃ=ಅಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಿಂದಲಾದರೂ, ತತ್ಚೇತ್=ಅದು ಆದರೆ (ಅದು ಉತ್ತಮನಲ್ಲ). ಅನ್ಯಾವೇಶನಿನಿತ್ತಂ=ಅನ್ಯ=ಇತರರ, ಅನೇಶನಿನಿತ್ತಂ = ಆವೇಶದಿಂದಮಂದಾದ, ಬಲಂಚೇತ್ = ಬಲಾಧಿಕ್ಯವಾದರೆ, ತತ್=ಆ ಬಲವು, ಅನ್ಯಾತ್ಮಕಂ=ಆ ಅನ್ಯರದೆ, ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಬಲವು ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ವರ ಬಲದಿಂದಲಾದರೂ, ಅಸ್ತ್ರ ಬಲದಿಂದಲಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಉತ್ತಮನೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಇತರರ ಆವೇಶದಿಂದ ಬಲಾಧಿಕ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಯಾರ ಆವೇಶದಿಂದ ಬಲವು ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅವರಿಗೇ ಆ ಬಲಾಧಿಕ್ಯವನ್ನೂ ಉತ್ತಮತ್ವವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆವೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನನಾವ ಪುರುಷನಿಗೆ ಉತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾರದು.

ಅರ್ಥ.—ದೇವೇಷು=ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬಲಿನಾಮೇವ = ಬಲಿಷ್ಠರಿಗೇ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನೇ=ಭಕ್ತಿಯೂ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವೂ (ಇರುತ್ತದೆ), ಅನ್ಯಥಾ=ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು, ನಚಃ=ಇಲ್ಲವು, ಸಸವಚಃ = ಅಂತಹ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಪುರುಷನೆ, ವಿಷ್ಣೋಃ=ಹರಿಗೆ, ಪ್ರಿಯಃ=ಪ್ರೀತಿಸಾತ್ರನು, ಕಥಂಚನ=ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ, ಅನ್ಯಥಾ=ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ನ=ಇಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಕ್ಷತ್ರಿಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರಿಗೆ ಉತ್ತಮತ್ವ ಸಿದ್ಧಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಅಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬಲಿಷ್ಠನೋ ಅವರಿಗೇ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಥಾ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾತನಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾದ ಬಲ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಗಳಿರುತ್ತವೆಯೋ ಆತನೇ ಹರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯನು, ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಥಾ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನವೆಂದು ಎರಡನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಎಂಬುವದಕ್ಕೆ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ ಸುದೃಢ ಸ್ನೇಹವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವು ದ್ವಂದ್ವ ರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕಃ | ತಸ್ಮಾದ್ಯೋಯೋಬಲಜ್ಯೇಷ್ಠಃ ಸಗುಣ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಏವಚ ||
ಬಲಂಹಿಕ್ಷತ್ರಿಯೇವ್ಯಕ್ತಂ ಜ್ಞಾಯತೇ ಸ್ಥೂಲದೃಷ್ಟಿಭಿಃ ||೨||
ಶ್ಲೋಕಃ | ಜ್ಞಾನಾದಯೋಗುಣಾಯಸ್ಮಾ ಜ್ಞಾಯಂತೇಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಭಿಃ ||
ತಸ್ಮಾದ್ಯತ್ರ ಬಲಂತತ್ರ ವಿಜ್ಞಾತವ್ಯಾಗುಣಾಃ ಪರೇ ||೨||

ಅರ್ಥ.—ತಸ್ಮಾತ್=ಆದಕಾರದಿಂದ, ಯಃ, ಯಃ = ಯಾವನು ಯಾವನು, ಬಲಜ್ಯೇಷ್ಠಃ-ಬಲದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕನೋ, ಸಃ=ಅವನವನು, ಗುಣ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಏವಚ = ಗುಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅಧಿಕನೇ, ಕ್ಷತ್ರಿಯೇ = ಕ್ಷತ್ರಿಯರಲ್ಲಿ, ಬಲಂ=ಬಲವು, ಸ್ಥೂಲದೃಷ್ಟಿಭಿಃ = ಸ್ಥೂಲ ದೃಷ್ಟಿ ಉಳ್ಳವರಿಂದಲೂ, ವ್ಯಕ್ತಂ=ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಜ್ಞಾಯತೇ=ಕಾಣಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಕ್ಷತ್ರಿಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವನು ಬಲದಿಂದ ಅಧಿಕನೋ ಅವನು ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಅಧಿಕನೇ. ಕ್ಷತ್ರಿಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವು ಸ್ಥೂಲ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯಷ್ಟೆ ?

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಈ ಶ್ಲೋಕದ ಪೂರ್ವಾರ್ಥದಿಂದ “ಯೋಯ ಏವ” ಎಂಬ ೧೭ನೇ ಶ್ಲೋಕದ ಪೂರ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೂ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳಗೆ ಎಂಬ ಅಂತವನ್ನು ಸೇರಿಸದೆ ಯಾರು ಯಾರು ಬಲಜ್ಯೇಷ್ಠರೋ

ಅವರು ಗುಣಜ್ಯೇಷ್ಠರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಷ್ಟೆ? ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಉಂಟಾಗಿ ಗುಣಜ್ಯೇಷ್ಠತ್ವವು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಲ್ಲವೆ, ಎಂದರೆ, ಕ್ಷತ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬಲವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬರುವುದರಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಜ್ಞಾನವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು “ಕ್ಷತ್ರಿಯರಲ್ಲಿ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವರು.

ಅರ್ಥ.—ಯಸ್ಮಾತ್=ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಭಿಃ=ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ, ಜ್ಞಾನಾದಯಃ=ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳು, ಗುಣಾಃ=ಗುಣಗಳು, ಜ್ಞಾನಂತೇ=ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆಯೋ, ತಸ್ಮಾತ್=ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಯತ್ರ=ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬಲಂ=ಬಲವು (ಇರುತ್ತೋ) ತತ್ರ=ಅವರಲ್ಲಿ, ಪರೇ=ಬೇರೆಯಾದ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ, ಗುಣಾಃ=ಗುಣಗಳು ಜ್ಞಾನತನ್ಯಾಃ=ತಿಳಿಯಲ್ಪಡತಕ್ಕವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಇತರ ಗುಣಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರಮಾಣವೆಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. (ಈಗ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ), ಆವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ದೇವತೆಗಳೊಳಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ಅನಿಶ ಬಲವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು

ಶ್ಲೋಕ|| ದೇವೇಷ್ಟೇವನಚಾನೈಷುವಾಸುದೇವಪ್ರತೀಪತಃ ||

ಕ್ಷತ್ರಾದನೈಷ್ವಪಿಬಲಂ ಪ್ರವಾಣಂಯತ್ರಕೇಶವಃ ||೨೨||

ಶ್ಲೋಕ|| ಪ್ರವೃತ್ತೋದುಷ್ಟನಿಧನೇ ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯೇತಥೈವಚ||೨೩||

ಶ್ಲೋಕ|| ಅನ್ಯತ್ರಬ್ರಹ್ಮಣಾನಾಂತು ಪ್ರವಾಣಂ ಜ್ಞಾನನೇವಹಿ ||

ಕ್ಷತ್ರಿಯಾಣಾಂ ಬಲಂಚೈವ ಸರ್ವೇಷಾಂವಿಷ್ಣುಕಾರ್ಯತಾ ||೨೪||

ಅರ್ಥ.—ದೇವೇಷ್ಟೇವ=ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ (ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇರುತ್ತೆ) ಅನೈಷು=ಇತರರುಗಳಲ್ಲಿ, ವಾಸುದೇವಪ್ರತೀಪತಃ=ವಾಸುದೇವ=ಹರಿಗೆ ಪ್ರತೀಪತಃ = ವಿರುದ್ಧರಾದ್ದರಿಂದ, ನಚ = ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯತ್ರ=ಯಾವದೇಶ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ, ಕೇಶವಃ=ಹರಿಯು, ದುಷ್ಟನಿಧನೇ=ದುಷ್ಟರ ಸಂಹಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರವೃತ್ತಃ = ಪ್ರವೃತ್ತಿಸುತ್ತಾನೋ, ತವಾ=ಆಗ, ಕ್ಷತ್ರಾತ್=ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗಿಂತಲೂ, ಅನೈಷ್ವಪಿ = ಇತರರಾದ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬಲಂ = ಬಲವು, ಪ್ರಮಾಣಂ = ಜ್ಞಾನಸಕವು, ತಥೈವ=ಹಾಗೆಯೇ, ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯೇಷು=ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಾದರೆ, ಆಗ ಕ್ಷಾತ್ರಿಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವೂ ಪ್ರಮಾಣವೆಂತ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅಸ್ಯ ತ್ರ=ಹರಿಯು ದುಷ್ಟರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನಾಂ=ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳಿಗೆ, ಜ್ಞಾನಮೇವಹಿ-ಜ್ಞಾನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು. ತು=(ಇದು) ಪ್ರಸಿದ್ಧವು, ಕ್ಷತ್ರಿಯಾಣಾಂ=ಕ್ಷತ್ರಿಯರುಗಳಿಗೆ, ಬಲಮೇವಚ=ಬಲವೇ ಮುಖ್ಯ ಜ್ಞಾನಸಕ, ಸರ್ವೇಷಾಂಚ=ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ಸರ್ವ ವರ್ಣದವರಿಗೂ, ವಿಷ್ಣು ಕಾರ್ಯತಾ = ವಿಷ್ಣುವಿನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದೇವ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತರುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ದ್ವೇಷ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ (ಹೀಗಾದರೆ ದ್ರೋಣ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬಲವು ಅವರುಗಳು ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಅಲ್ಲದಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮತ್ವ ಸಾಧಕವಾಗಲಾರದಷ್ಟೆ? ಎಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಸರಮಾತ್ಮನು ಯಾವ ಯಾವ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೋ ಆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಬಲವು ಅವರ ಉತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗುವುದು. ಹೀಗೆಯೇ ಯಾವ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶರೂಪ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಯು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವನೋ ಆಗ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲರಾಗಿದ್ದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಜ್ಞಾನವೂ ಅವರುಗಳ ಉತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗುವುದು. (೨೩) (ಹೀಗಾದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಬಲವೇ ಅವರವರ ಉತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಸಕವೆಂಬ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಏನು ಗತಿಯೆಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಭಗವಂತನು ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹ ರೂಪ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಸಿದೇ ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಉತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಸಕವು, ಹೀಗೆ ಹರಿಯು ಜ್ಞಾನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಸಿದೇ ಇರುವಾಗ ಕ್ಷತ್ರಿಯರುಗಳಿಗೆ ಬಲವೇ ಉತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಜ್ಞಾನ ಒಲಾದಿಗಳು ಹರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೇನೇ ಉತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನಸಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಕೃಷ್ಣ ರಾಮಾದಿರೂಪೇಷು ಬಲಕಾರ್ಯೋ ಜನಾರ್ದನಃ ||
 ದತ್ತವ್ಯಾಸಾದಿರೂಪೇಷು ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯಸ್ತಥಾ ಪ್ರಭುಃ ||೨೫||

ಶ್ಲೋಕ|| ಮತ್ಸ್ಯ ಕೂರ್ಮವರಾಹಾಶ್ಚ ಸಿಂಹವಾಮನಭಾರ್ಗವಾಃ ||
 ರಾಘವಃ ಕೃಷ್ಣ ಬುದ್ಧೌ ಚ ಕೃಷ್ಣ ದ್ವೈಪಾಯನಸ್ತಥಾ ||೨೬||

ಶ್ಲೋಕ|| ಕಪಿಲೋ ದತ್ತಯುಷಭೌ ಶಿಂಶುಮಾರೋ ರುಚೀಸ್ಸುತಃ ||
 ನಾರಾಯಣೋ ಹರಿಃ ಕೃಷ್ಣಃ ತಾಪಸೋ ಮನುರೇವ ಚ ||೨೭||

ಶ್ಲೋಕ|| ಮಹಿದಾಸಸ್ತಥಾಹಂಸಃ ಸ್ತ್ರೀರೂಪೋ ಹಯಶೀರ್ಷವಾನ್ ||
 ತಥೈವ ಬಡಬಾವಕ್ತ್ರಃ ಕಲ್ಕೀ ಧನ್ವಂತರಿಃ ಪ್ರಭುಃ ||೨೮||

ಶ್ಲೋಕ|| ಇತ್ಯಾದ್ಯಾಃ ಕೇವಲೋ ವಿಷ್ಣುಃ ನೈಷಾಂ ಭೇದಃ ಕಥಂಚನ ||
 ನ ವಿಶೇಷೋ ಗುಣೈಸ್ಸರ್ವೈಃ ಬಲಜ್ಞಾನಾದಿಭಿಃ ಕ್ವಚಿತ್ ||೨೯||

ಅರ್ಥ.—ಜನಾರ್ದನಃ=ಸರ್ವಜಗತ್ಸಂಹಾರಕನಾದ (ಜನ್ಮಾದಿ ಕ್ಲೇಶ ರಹಿತನಾದ) ಹರಿಯು, ಕೃಷ್ಣ ರಾಮಾದಿರೂಪೇಷು=ಕೃಷ್ಣ ರಾಮಾದಿ ಅವ ತಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಬಲಕಾರ್ಯಃ=ಬಲ ಪ್ರದರ್ಶಕನೂ, ಪ್ರಭುಃ=ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಹರಿಯು, ತಥಾ=ಹಾಗೆಯೇ, ದತ್ತವ್ಯಾಸಾದಿರೂಪೇಷು=ದತ್ತ ವ್ಯಾಸಾದಿ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯಃ=ಜ್ಞಾನ ಪ್ರದರ್ಶಕನೂ, ಮತ್ಸ್ಯಕೂರ್ಮ ವರಾಹಾಶ್ಚ=ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹ ರೂಪಗಳೂ, ಸಿಂಹವಾಮನ ಭಾರ್ಗವಾಃ=ನೃಸಿಂಹ, ವಾಮನ, ಸರಶುರಾಮ, ರಾಘವಃ=ಶ್ರೀರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ ಬುದ್ಧೌಚ=ಕೃಷ್ಣ ಬುದ್ಧಾವತಾರಗಳು, ತಥಾ=ಹಾಗೆ, ಕೃಷ್ಣ ದ್ವೈಪಾಯನಃ=ವ್ಯಾಸ, ಕಪಿಲಃ=ದೇವಹೂತಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಕಪಿಲ, ದತ್ತ ಯುಷಭೌ=ದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಯುಷಭ, ಶಿಂಶುಮಾರಃ=ಶಿಂಶುಮಾರಾವತಾರವು, ರುಚೀಃ=ರುಚಿ ಪ್ರಜೇಶ್ವರನ, ಸುತಃ=ಮಕ್ಕಳಾದ ಯಜ್ಞನಾಮಕ, ನಾರಾ ಯಣಃ=ನಾರಾಯಣನು, ಹರಿಃ=ಹರಿಯು, ಕೃಷ್ಣಃ=ಕೃಷ್ಣ, ತಥೈವ= ಹಾಗೆಯೇ, ತಾಪಸೋ ಮನುಃ=ತಾಪಸನಾಮಕ ಅವತಾರವು, ಮಹಿದಾಸಃ= ಮಹಿದಾಸಾವತಾರವು, ಹಂಸಃ=ಹಂಸಾವತಾರವು, ಸ್ತ್ರೀರೂಪಃ=ನೋ ಹಿನೀ ರೂಪವು, ಹಯಶೀರ್ಷವಾನ್=ಹಯಗ್ರೀವಾವತಾರ, ತಥೈವ=ಹಾಗೆ ಯೇ, ಬಡಬಾವಕ್ತ್ರಃ=ಬಡಬಾಗಿ ಅವತಾರವು, ಕಲ್ಕೀ=ಕಲ್ಕವತಾರವು,

ಪ್ರಭುಃ=ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಧನ್ವಂತರಿಃ=ಧನ್ವಂತರೈವತಾರವು, ಇತ್ಯಾದ್ಯಾಃ= ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳು, ಕೇವಲಃ=ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭೇದವಿಲ್ಲದ, ವಿಷ್ಣುಃ= ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರಗಳು, ಏಷಾಂ=ಇವುಗಳಿಗೆ, ಕಥಂಜನ=ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಭೇದಃ=ವ್ಯತ್ಯಾಸವು, ನ=ಇಲ್ಲ, ಬಲಜ್ಞಾನಾದಿಭಿಃ=ಬಲಜ್ಞಾನಾದಿ, ಸರೈಃ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ಗುಣೈಃ=ಗುಣಗಳಿಂದ, ಕ್ವಚಿತ್=ಸ್ವಲ್ಪವೂ, ವಿಶೇಷಃ=ಭೇದವು, ನ=ಇಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಪರಮಾತ್ಮನ ಜ್ಞಾನ ಕಾರ್ಯ ಅವತಾರಗಳನ್ನೂ, ಬಲಕಾರ್ಯ ಅವತಾರಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ—ಸರ್ವ ಜಗತ್ಸಂಹಾರಕನಾದ ಅಥವಾ ಜನ್ಮಾದಿ ಕ್ಲೇಶರಹಿತನಾದ ಹರಿಯು ಕೃಷ್ಣ ರಾಮಾದಿ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಲಕಾರ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಕನೂ ಆ ಪ್ರಭುವಾದ ಹರಿಯು ಹಾಗೆಯೇ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಮಹಿದಾಸಾದಿ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಕನೂ (ಈ ಕೃಷ್ಣ ರಾಮಾದಿ ರೂಪಗಳು ಹರಿಯ ಅವತಾರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ಮತ್ಸ್ಯಃ, ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹ, ನಾರಸಿಂಹ, ವಾಮನ, ಭಾರ್ಗವ, ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ, ಬುದ್ಧ, ವೇದವ್ಯಾಸ, ಕಪಿಲ, ದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಋಷಭ, ಶಿಂಶುಮಾರ, ರುಚಿ ಪ್ರಜೀಶ್ವರನ ಪುತ್ರ ಯಜ್ಞ, ಧರ್ಮ ಪ್ರಜೀಶ್ವರನ ಪುತ್ರ ರಾದ ನಾರಾಯಣ, ಹರಿ, ಕೃಷ್ಣ ಎಂಬ ಅವತಾರಗಳು ಮತ್ತು ಗಜೇಂದ್ರವರದನಾದ ತಾಪಸನಾಮಕ ಅವತಾರವು, ಮಹಿದಾಸ, ಹಂಸ, ಮೋಹಿನೀ, ಹಯಗ್ರೀವ, (ಈ ಹಯಗ್ರೀವ ರೂಪವೂ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪವೆಂದು ಹೇಳುವರು) ಬಡಬಾಗಿ, ಕಲ್ಕಿ, ಧನ್ವಂತರಿ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಅವತಾರಗಳು ಕೇವಲ ಹರಿಯೇ. ಈ ಅವತಾರಗಳಿಗೂ ಮೂಲರೂಪಿ ನಾರಾಯಣನಿಗೂ ಸರ್ವಥಾ ಭೇದವಿಲ್ಲ, ಬಲ ಜ್ಞಾನಾದಿ ಸರ್ವ ಗುಣಗಳಿವಲೂ ಯಾವ ದೇಶಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಅವತಾರಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಭೇದವು ಸರ್ವಥಾ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ|| ತ್ರೀಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರ ಶೇಷಾಂಶ್ಚ ವಿಲಂಛೀಂದ್ರೌ ಕಾಮ ಏವ ಚ ||
 ಕಾಮಪುತ್ರೋಽನಿರುದ್ಧಶ್ಚ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರೌ ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ ||೩೦||
 ಶ್ಲೋಕ|| ಧರ್ಮ ಏಷಾಂ ತಥಾ ಭಾರ್ಯಾ ದೇವ್ಯಾ ದ್ಯಾನುನಮಕ್ತಥಾ ||
 ಮನುಪುತ್ರಾಶ್ಚ ಋಷಯೋ ನಾರದಃ ಪ್ಲತಸ್ತಥಾ ||೩೧||

ಶ್ಲೋಕ|| ಕಶ್ಯಪಃ ಸನಕಾದ್ಯಾಶ್ಚ ವನ್ದ್ಯಾದ್ಯಾಶ್ಚೈವ ದೇವತಾಃ ||
ಭರತಃ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಶ್ಚ ವೈನ್ಯಾದ್ಯಾಶ್ಚಕ್ರವರ್ತಿನಃ ||೩೨||

ಶ್ಲೋಕ|| ಗಯಶ್ಚ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾದ್ಯಾಶ್ಚ ತ್ರಯೋ ರೋಹಿಣಿನಂದನಃ ||
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನೋ ರೌಕ್ಮಿಣೀಯಶ್ಚ ತತ್ಪುತ್ರಶ್ಚಾನಿರುದ್ಧಕಃ ||೩೩||

ಶ್ಲೋಕ|| ನರಃ ಘ್ನುನ ಇತ್ಯಾದ್ಯಾ ವಿಶೇಷಾವೇಶಿನೋ ಹರೇಃ ||
ವಾಲಿಸಾಂಜಾದಯಶ್ಚೈವ ಕಿಂಚಿದಾವೇಶಿನೋ ಹರೇಃ ||೩೪||

ಅರ್ಥ, ತಾತ್ಪರ್ಯ ಮತ್ತು ಅವತಾರಿಕೆ—ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿ ಗಳು ಹರಿಯ ಅವತಾರವೆಂದು ಕೆಲವು ಪುರಾಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ, ಈ ವಿಷಯವು ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಬ್ರಹ್ಮ, ರುದ್ರ, ಶೇಷ, ಗರುಡ, ಇಂದ್ರ, ಮನ್ಯುಷ್ಯ, ಮನ್ಯುಷ್ಯನ ಪುತ್ರನಾದ ಅನಿರುದ್ಧ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ಯಮಧರ್ಮರಾಯ ಇವರುಗಳ ಹೆಂಡತಿಯರು, ದಕ್ಷ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಜೀಶ್ವರರು, ಸ್ವಾಯಂಭವಾದಿ ಮನುಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಪುತ್ರರಾದ ಪ್ರಿಯವ್ರತಾದಿ ಗಳು ಋಷಿಗಳೂ, ನಾರದರು, ಪರ್ವತಋಷಿ, ಕಶ್ಯಪರು, ಸನಕಾದಿಗಳು. ಅಗ್ನಿ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು, ಭರತರಾಜ, ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ, ಸೃಘುರಾಜ, ಮೊದಲಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು, ಗಯ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಭರತ, ಶತ್ರುಘ್ನ (ಇವರೇ ತ್ರಯರು) ಬಲರಾಮ, ರುಕ್ಮಿಣೀಪುತ್ರ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ, ಈ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಪುತ್ರ ಅನಿರುದ್ಧ, ನರ, ಅರ್ಜುನ, ಇವರುಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರು ಹರಿಯ ವಿಶೇಷ ಆನೇಶ ಉಳ್ಳವರು, ಈ ಆನೇಶ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಪುರಾಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಜೀವರೆಂದು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೆ. (ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದವರು ಹರಿಯ ವಿಶೇಷಾವೇಶಿಗಳಾದರೆ ಕಿಂಚಿದಾವೇಶಿಗಳು ಯಾರೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ವಾಲಿ, ಸಾಂಬನೇ ಮೊದಲಾದವರು ಹರಿಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಆನೇಶ ಉಳ್ಳವರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ತಸ್ಮಾದ್ಬಲಪ್ರವೃತ್ತಸ್ಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾತ್ಮನೋ ಹರೇಃ ||
ಅಂತರಂಗಂ ಹನೂನಾಂಶ್ಚ ಭೀಮಸ್ತತ್ಕಾರ್ಯಸಾಧಕಃ ||೩೫||

ಶ್ಲೋಕ|| ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕೋ ಯತೋ ವಾಯುಃ ಪದಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಮಗಾತ್ಪುರಾ||
ವಾಯೋರನೃಸ್ಯ ನ ಬ್ರಹ್ಮಪದಂ ತಸ್ಮಾತ್ಸ ಏವ ಸಃ ||೩೬||

ಅರ್ಥ—ಬಲಪ್ರವೃತ್ತಸ್ಯ=ಬಲ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಸಿದ, ರಾಮ ಕೃಷ್ಣಾತ್ಮನಃ=ರಾಮ ಕೃಷ್ಣಾದಿ ರೂಪನಾದ, ಹರೇಃ=ನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ಹನೂಮಾನ್=ಹನುಮಂತದೇವರು, ಭೀಮಃ=ಭೀಮಸೇನ ದೇವರು, ಅಂತ ರಂಗಂ=ಮುಖ್ಯ ಸಾಧಕರು, ತತ್ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಕಶ್ಚ=ತತ್=ಆ ಹರಿಯು, ಕಾರ್ಯ=ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ, ಸಾಧಕಃ ಸಾಧಕರು, ಪುರಾ=ಪೂರ್ವಕಲ್ಪದ, ವಾಯುಃ=ವಾಯುದೇವರೇ, ಬ್ರಹ್ಮಂ=ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾದ, ಪದಂ= ಪದವಿಯನ್ನು, ಅಗಾತ್ ಹೊಂದಿದರೂ, ಯತಃ=ಆ ಕಾರಣದಿಂದ (ವಾಯು ದೇವರೇ) ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕಃ = ಜತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ವಾಯೋಃ = ವಾಯುದೇವರಿಗಿಂತಲೂ, ಅನ್ಯಸ್ಯ ಇತರರಿಗೆ, ಬ್ರಹ್ಮಪದಂ = ಬ್ರಹ್ಮ ಪದವಿಯು, ನ = ಆಗುವದೇ ಇಲ್ಲ, ತಸ್ಮಾತ್ = ಆದಕಾರಣದಿಂದ ಸ ಏನ = ಆ ವಾಯುದೇವರೇ, ಸಃ = ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—(ವಾಯುದೇವರು ಹರಿಯು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನಾಂಗ ಭೂತರೆಂದು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಈಗ ಉಪಸಂಹಾರಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.) ಬಲಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದಿ ರೂಪನಾದ ಹರಿಗೆ ಹನುಮಂತದೇವರು ಮತ್ತು ಭೀಮಸೇನ ದೇವರು ಮುಖ್ಯ ಅಂಗ ಭೂತರು. ಹರಿಯು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧಕರಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ದೇವೋತ್ತಮರು (ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಧಾನಾಂಗಭೂತತ್ವವು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು ಅಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಪೂರ್ವಕಲ್ಪದ ವಾಯುದೇವರೇ ಈ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರೋ ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ವಾಯುದೇವರೇ ಜತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮತ್ವ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೂ ಆ ಉತ್ತಮತ್ವವು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. (ವಾಯು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಪದ ಬರುವುದೇ? ಎಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ವಾಯು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತರಿಗೆ ಸರ್ವಥಾ ಬ್ರಹ್ಮಪದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಯುದೇವರೇ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಯತ್ರ ರೂಪಂ ತತ್ರ ಗುಣಾ ಭಕ್ತ್ಯಾದ್ಯಾಸ್ತೀಷು ನಿತ್ಯತಃ ||

ರೂಪಂ ಹಿ ಸ್ಥೂಲದೃಷ್ಟೀನಾಂ ದೃಶ್ಯಂ ವ್ಯಕ್ತಂ ತತೋ ಹಿ ತತ್ ||

ಅರ್ಥ—ಸ್ತ್ರೀಷು= ಹೆಂಗಸರುಗಳಲ್ಲಿ, ಯತ್ರ=ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ, ರೂಪಂ=ರೂಪವು (ಇರುತ್ತದೆಯೋ) ತತ್ರ=ಅವರಲ್ಲಿ, ನಿತ್ಯಶಃ=ಯಾವಾಗಲೂ, ಭಕ್ತ್ಯಾದ್ಯಾಃ=ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವೇ ಮೊದಲಾದ, ಗುಣಾಃ=ಗುಣಗಳು, (ಇರುತ್ತವೆ), ರೂಪಂ=ಸೌಂದರ್ಯವು, ದೃಷ್ಟೀನಾಂ ಹಿ=ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಅಲ್ಪರಿಗೂ, ವ್ಯಕ್ತಂ= ಚೆನ್ನಾಗಿ, ದೃಶ್ಯಂ= ಕಾಣುವುದಲ್ಲವೆ? ತತಃ= ರೂಪವೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ, ತತ್=ಅ ರೂಪವೇ, ಹಿ=ಉತ್ತಮತ್ವ ಸೂಚಕವಾದ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಜ್ಞಾಪಕವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಹೆಂಗಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಲ ಜ್ಞಾನಗಳು ಕಾಣಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಉತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—ಯಾವ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ರೂಪ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ರೂಪವು ಅಲ್ಪ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದರಿಂದ ಅದೇ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾಪಕವಾದ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸೂಚಕವೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಪ್ರಾಯೋ ವೇತ್ತಂ ನ ಶಕ್ಯಂತೇ ಭಕ್ತ್ಯಾದ್ಯಾಃ ಸ್ತ್ರೀಷು ಯತ್ನತಃ||
ಯಾಸಾಂ ರೂಪಂ ಗುಣಾಸ್ತಾಸಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಾದ್ಯಾಃ ಇತಿ ನಿತ್ಯಶಃ ||
ಶ್ಲೋಕ|| ತಚ್ಚ ನೈಸರ್ಗಿಕಂ ರೂಪಂ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷಣೈರ್ಯುತಂ ||
ನಾಲಕ್ಷಣಂ ವಪುರ್ವಾತ್ರಂ ಗುಣಹೇತುಃ ಕಥಂಚನ ||೨೯||

ಅರ್ಥ— ಸ್ತ್ರೀಷು = ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಲ್ಲಿ, ಭಕ್ತ್ಯಾದ್ಯಾಃ = ಭಕ್ತಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳು, ಯತ್ನತಃ=ಯತ್ನ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ, ಪ್ರಾಯಃ= ಪ್ರಾಯಕವಾಗಿ, ವೇತ್ತಂ=ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ, ನ ಶಕ್ಯಂತೇ=ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ (ಆದ್ದರಿಂದ), ಯಾಸಾಂ=ಯಾರಿಗೆ, ರೂಪಂ=ಸುಲಕ್ಷಣವಾದ ರೂಪವು ಇರುತ್ತದೆಯೋ, ತಾಸಾಂ=ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ, ಭಕ್ತ್ಯಾದ್ಯಾಃ=ಭಕ್ತಿಯೇ ಮೊದಲಾದ, ಗುಣಾಃ=ಗುಣಗಳು (ಇರುತ್ತವೆ), ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ನಿಶ್ಚಯಃ= ನಿಶ್ಚಯವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—(ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಪ್ರತಿಸಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ) ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಯಕವಾಗಿ

ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಸುಲಕ್ಷಣವಾದ ರೂಪವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಬೇಕು.

ಅರ್ಥ—ತಜ್ಞ ರೂಪಂ=ಯಾವ ರೂಪವು, ನೈಸರ್ಗಿಕಂ=ಸ್ವಭಾವ ಸಿದ್ಧವೋ, ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷಣೈಃ=೩೨ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ, ಯುಕ್ತಂ=ಕೂಡಿರುವುದೋ, ಆ ರೂಪವೇ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವು, ಅಲಕ್ಷಣಂ=ಸಲ್ಲಕ್ಷಣಗಳಿಲ್ಲದ, ವಪುರ್ಯಾತ್ರಂ=ಸುರೂಪವಾದ ಶರೀರ ಮಾತ್ರ, ಕಥಂಚನ=ಯಾವ ವಿಧದಿಂದಲೂ, ಗುಣಹೇತುಃ=ಗುಣ=ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ, ಹೇತುಃ=ಕಾರಣವು, ನ=ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—(ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ರೂಪ ಕಂಡು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ನಿಯಮವು ಹೇಗೆ ಕೂಡುವುದು ಅಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಇರುವ ರೂಪವು ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವೋ ಮತ್ತು ೩೨ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದದ್ದೋ ಆ ರೂಪವೇ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವು. ಸಮಾಚೀನವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಲ್ಲದಿರುವ ಸುರೂಪವಾದ ಶರೀರವು ಯಾವ ವಿಧದಿಂದಲೂ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲಾರದು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಸುರೀಣಾಂ ವರಾದೇಸ್ತು ವಪುರ್ಯಾತ್ರಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||

ನ ಲಕ್ಷಣಾನ್ಯತಸ್ತಸಾಂ ನೈವ ಭಕ್ತಿಃ ಕಥಂಚನ ||೪೦||

ಅರ್ಥ—ಅಸುರೀಣಾಂ=ಅಸುರ ಜಾತಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಗೆ, ವರಾದೇಃ=ವರಾದಿಗಳಿಂದ, ವಪುರ್ಯಾತ್ರಂ ತು=ಸುರೂಪ ಮಾತ್ರ, ಭವಿಷ್ಯತಿ=ಇರುತ್ತದೆ, ಲಕ್ಷಣಾನಿ=ಸಲ್ಲಕ್ಷಣಗಳು ನ=ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅತಃ=ಆದ್ದರಿಂದ, ತಾಸಾಂ=ಅವರುಗಳಿಗೆ, ಕಥಂಚನ=ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿಃ=ಭಕ್ತಿಯು, ನೈವ=ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—(ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ಅಸುರ ಜಾತಿಯ ಹೆಂಗಸರುಗಳಿಗೆ ವರಾದಿಗಳಿಂದ ಸುರೂಪ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಚೀನವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾರದಿಂದಲೂ ಹರಿ ಗುರುಗಳ ಭಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ|| ತಸ್ಮಾದ್ರೂಪಗುಣೋದಾರಾ ಜಾನಕೀ ರುಕ್ಮಿಣೀ ತಥಾ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೇತ್ಯಾದಿರೂಪಾ ಶ್ರೀಃ ಸರ್ವಪರಮಾ ಮತಾ ||೪೧||

ಅರ್ಥ—ತಸ್ಮಾತ್ = ಆದಕಾರಣದಿಂದ, ರೂಪಗುಣೋದಾರಾ = ರೂಪ=ರೂಪವೇನು, ಗುಣಾ= ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳೇನು ಇವುಗಳಿಂದ, ಉದಾರಾ=ಉತ್ಕೃಷ್ಟಳಾದ, ಜಾನಕೀ=ಸೀತೆಯು, ತಥಾ=ಹಾಗೆ, ರುಕ್ಮಿಣೀ= ರುಕ್ಮಿಣಿ, ಸತ್ಯಭಾಮಾ=ಸತ್ಯಭಾಮಾ ದೇವಿಯು, ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪಾ=ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳಾದ, ಶ್ರೀಃ= ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು, ಸರ್ವಪರಮಾ= ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠಳು, ಮತಾ=ಇದು ಪ್ರಮಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—(೩೨ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿಯೂ ಸ್ವಭಾವ ವಾದ ರೂಪ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವ ರಾಗಿಯೂ ಇರುವವರು ಯಾರು ಎಂದರೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೂ, ಸುಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ, ಇರುವ ರೂಪವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸೀತಾ, ರುಕ್ಮಿಣೀ, ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ರೂಪಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮಳು. ಇದು ಪ್ರಮಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ಶ್ಲೋಕ|| ತತಃ ಪಶ್ಚಾದ್ತ್ರೈಪದೀ ಚ ಸರ್ವಾಭ್ಯೋ ರೂಪತೋ ವರಾ ||

ಭೂಭಾರಹರಣೇ ಸಾಕ್ಷಾ ದಂಗಂ ಭೀಮವದೀಶಿತುಃ ||೩೨||

ಅರ್ಥ—ತತಃ= ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ, ಪಶ್ಚಾತ್=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ದ್ರೌಪದೀ ಚ= ದ್ರೌಪದೀ ದೇವಿಯು ಕೂಡ, ಸರ್ವಾಭ್ಯಃ=ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿಂತಲೂ, ರೂಪತಃ= ರೂಪದಲ್ಲಿ, ವರಾ= ಶ್ರೇಷ್ಠಳು, ಭೀಮವತ್= ಭೀಮಸೇನದೇವರ ಹಾಗೆ, ಈಶಿತುಃ = ಹರಿಯು, ಭೂಭಾರಹರಣೇ = ಭೂಭಾರಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸಾಕ್ಷಾತ್= ಮುಖ್ಯವಾದ, ಅಂಗಂ= ಸಾಧಕಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರ ನಂತರ ದ್ರೌಪದೀ ದೇವಿಯು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿಂತಲೂ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಳು, ಮತ್ತು ಭೀಮ ಸೇನದೇವರ ಭಗವಂತನ ಭೂಭಾರ ಪರಿಹಾರ ರೂಪವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧಕರೋ ಹಾಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯು ಮುಖ್ಯ ಸಾಧಕಳು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಹಂತಾ ಚ ವೈರಹೇತುಶ್ಚ ಭೀಮಃ ಪಾಪಜನಸ್ಯ ತು ||

ದ್ರೌಪದೀ ವೈರಹೇತುಃ ಸ್ಯಾತ್ತಸ್ಮಾದ್ಭೀಮಾದನಂತರಾ ||೪೩||

ಅರ್ಥ—ಭೀಮಃ = ಭೀಮಸೇನದೇವರು, ಪಾಪಜನಸ್ಯ = ಪಾಪಿಷ್ಠ ಜನರಿಗೆ, ತು = ಆದರೋ, ವೈರಹೇತುಶ್ಚ = ವಿಷ್ಣು ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವರು, ಚ = ಮತ್ತು ಹಂತಾ = ಅವರನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸಾ = ಆ, ದ್ರೌಪದೀ = ದ್ರೌಪದೀ ದೇವಿಯು, ವೈರಹೇತುಃ = ವಿಷ್ಣು ವೈಷ್ಣವರ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳು, ತಸ್ಮಾತ್ = ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಭೀಮಾತ್ = ಭೀಮಸೇನ ದೇವರಿಗಿಂತಲೂ, ಅನಂತರಾ = ಕಡಿಮೆಯಾದವಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ— ಭೀಮಸೇನ ದೇವರಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯು ಸಮಕೆಂದು ಶಂಕೆ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:— ಭೀಮಸೇನನು ಪಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ವಿಷ್ಣು ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ದ್ರೌಪದಿಯು ಆ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ವಿಷ್ಣು ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರಕಾರಣಭೂತಳು. ಆದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಭೀಮಸಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಭಗವತ್ಪಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಾಧಕಳು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಬಲದೇವತತಃ ಪಶ್ಚಾತ್ತತಃ ಪಶ್ಚಾಚ್ಚೈ ಫಲ್ಲುನಃ ||

ನರಾವೇಶಾದನ್ಯಥಾ ತು ದ್ರೌಣಿಃ ಪಶ್ಚಾತ್ತತೋ ಪರೇ ||೪೪||

ಶ್ಲೋಕ|| ರಾಮವಜ್ಞಾಂಬವತ್ಯಾದ್ಯಾಃ ಷಟ್ತತೋ ರೇವತೀ ತಥಾ ||

ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ಜನುಮತ್ಪಶ್ಚಾತ್ತತೋ ಭರತವಾಲಿನೌ ||೪೫||

ಅರ್ಥ—ತತಃ = ದ್ರೌಪದಿಯ, ಪಶ್ಚಾತ್ = ಅನಂತರ, ಬಲದೇವಃ = ಬಲರಾಮನು, ತತಃ = ಬಲರಾಮನಿಗಿಂತಲೂ, ಪಶ್ಚಾತ್ = ಅನಂತರ, ಫಲ್ಲುಣಃ = ಅರ್ಜುನನು, ನರಾವೇಶಾತ್ = ಪರಮಾತ್ಮನ ನರಾವೇಶದ ದೆಸೆಯಿಂದ, ಅನ್ಯಥಾ = ಆನೇಶವಿಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ದ್ರೌಣಿಃ = ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ ಚಾರ್ಯರು, ಬಲರಾಮನಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ, ತತಃಪಶ್ಚಾತ್ = ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ ಚಾರ್ಯರ ಅನಂತರ ಅರ್ಜುನ, ಪರೇ = ಸ್ರದ್ಯುನ್ನು, ಅನಿರುದ್ಧಾದಿಗಳು (ಭಗವತ್ ಕಾರ್ಯಾಂಗಭೂತರು.)

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ದ್ರೌಪದೀ ಅನಂತರ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಲರಾಮ ದೇವರು ಉತ್ತಮರು. ಅರ್ಜುನನು ನಾನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆವೇಶಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯನಾದಾಗ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಚಾರ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮನು. ಆವೇಶ ವಿಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಲರಾಮನಂತರ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮರು. ಅವರನಂತರ ಅರ್ಜುನನು ಬಲರಾಮನಲ್ಲಿ ಶುಕ್ಲಕೇಶಾನೇಶವಿರುವದರಿಂದಲೂ ಪರಮಾತ್ಮ ನಾವೇಶಕ್ಕೆ ಪರಸ್ಪರ ಬೇಧವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಬಲರಾಮಾವೇಕ್ಷೆಯಾ ಅರ್ಜುನನು ಆವೇಶಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕಡಿನೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯ ಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನ ಅಧಿಕೃತ ಕಾರಣವು ನರಾನೇಶನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಆವೇಶವು ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಯಪರಿಪಾಲನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವತರಿಸಿದ ನರ ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣರೂಪ ಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕೃತ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಲೋಕ ಸಂಹಾರ ಕಾರಣವಾದ ಸಂಕರುಷಣ ರೂಪ ಬಲರಾಮ ಉಪಾಶ್ಯವಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಶುಕ್ಲಕೇಶಾನೇಶವಿರುವದರಿಂದಲೂ, ಅರ್ಜುನನಿಗಿಂತಲೂ ಬಲರಾಮದೇವರು ಸರ್ವ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮರು. ಋದ್ರಾವತಾರ ರಾದ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಚಾರ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಬಲರಾಮನ ಅಧಿಕೃತ ಕಾರಣ ನೇನೆಂದರೆ ಯದ್ಯಪಿ ಋದ್ರ ಶೇಷರು ಸಮರಾದಗೂ, ಫದಾದಿಕೃತ ಆವೇಶಾದಿಕೃತದಿಂದ ಉತ್ತಮತ್ವ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಭರತ ವಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಭರತ ಕಾಮವತಾರ, ವಾಲಿ ಇಂದ್ರಾವತಾರ, ಆದರೂ ಭರತನಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಾಭಿಮಾನ್ಯಮಾನ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ರೂಪದ ಆವೇಶದಿಂದ ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಭರತನಿಗೆ ಅಧಿಕೃತ ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಪ್ರಮಾಣ.—(ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ) ಕ್ಷಿತಿಪಾ ಮನುಷ್ಯ ಗಂಧ ವಾ ದೇವಾಶ್ಚ ಪಿತರಶ್ಚಿರಾಃ || ಅಜಾನಜಾಃ ಕರ್ಮಜಾಶ್ಚ | ತಾತ್ಪ್ರಿಕಾಶ್ಚ ಶಚೀಪತಿಃ ಋದ್ರೋ ಬ್ರಹ್ಮೀತಿ ಕ್ರಮಶಃ || ತೇಷು ಚೈವೋತ್ತರಾಃ ನಿತ್ಯಾನಂದೇಚ ಭೋಗೇಚ ಜ್ಞಾನೈಶ್ಚರ್ಮ್ಯ ಗುಣೇಷುಚ | ಸರ್ವೇಶತ ಗುಣೋದ್ರಿಕಾಃ ಪೂರ್ವೇಸ್ಮಾದುತ್ತರೋತ್ತರಂ ||

ಅರ್ಥ.—ಷಟ್-ಆರು ಮಂದಿಯರಾದ, ಜಾಂಬವತ್ಯಾಧ್ಯಾಃ-ಜಾಂಬವತೀ ಮುಂತಾದವರು, ರಾಮವತ್=ಬಲರಾಮದೇವರಂತೆ, ಅಂಗಭೂತರು. ತತಃ=ಷಣ್ಮಹಿಸಿಯರ ದೆಶೆಯಿಂದ, ರೇವತೀ=ರೇವತೀದೇವಿಯು, ಯಥಾ-ಹೇಗೋ, ತಥಾ=ಹಾಗೆ ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಹನುಮತ್-ಹನುಮಂತದೇವರ, ಪಶ್ಚಾತ್=ಅನಂತರ, ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ=ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವರು ತತಃ=ಅನಂತರ, ಭರತವಾಲಿನಾ=ಭರತ ವಾಲಿಗಳು, ತತಃ=ಭರತವಾಲಿಗಳ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಪಶ್ಚಾತ್-ಅನಂತರ, ಶತ್ಯಘ್ನಶ್ಚ=ಶತ್ಯಘ್ನನು, ತತಃ=ಶತ್ಯಘ್ನನ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಸುಗ್ರೀವಾದ್ಯಾಃ=ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳು, ಅವರಾ=ಕಡಿಮೆಯಾದವರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಷಣ್ಮಹಿಸಿಯರು ಬಲರಾಮದೇವರಿಗೆ ಸಮರಾದರೂ ಜಾಂಬವತಿಯು ಪ್ರಧಾನಳು. ಹೀಗೆಯೇ ವಾಯು, ಭಾರತಿ, ಗರುಡ, ಶೇಷ, ಋದ್ರಾಧಿಗಳ ತಾರತಮ್ಯ ಉಂಟು. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ದೇವತಾ ತಾರತಮ್ಯವಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಹನುಮಂತ, ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವರು ಇವರುಗಳ ತಾರತಮ್ಯ ಉಂಟೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಜಾಂಬವತಿಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಗೃಹೀತಳಾದ್ದರಿಂದ ಬಲರಾಮನಂತೆ ಭಗವತ್ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಗಭೂತಳು. ಅನಂತರ ರೇವತಿದೇವಿಯರು. ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ವಾಯುದೇವರು ಮೊದಲುಮಾಡಿ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ ಪರ್ಯಂತರ ಸೂಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೆಗೆ ತಾರತಮ್ಯವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾರತಮ್ಯವಲ್ಲ, ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಾರತಮ್ಯ ಉಂಟೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜಾಂಬವತೀ ಮುಂತಾದವರ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜಾಂಬವತಿಗೆ ಪ್ರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಮಿಕ್ಕ ಐದು ಜನಗಳು ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳು.—

೧. ಯದಾವೇಶೋ ಬಹುಳಶ್ಯಾದ್ರಮಾಯಾಃ ||

೨. ರಾಮೇಣ ತುಲ್ಯಾ ಜಾಂಬವತೀ ಪ್ರಿಯತ್ವೇ | ಕೃಷ್ಣಶ್ಯಾನ್ಯಾಃ
ಕಿಂಚಿದೂನಾಃಶ್ಚ ತಸ್ಯಾಃ ||

೩. ಯದಾವೇಶೋ ಹ್ರಾಸನುಪ್ರತಿತತ್ರ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನತೋ ವಿಂಶಗು
ಣಾಧಿಕಾಶ್ಯಾಃ ||

೪. ಛಾಂದೋಗಭಾಷ್ಯ ಸರ್ವೇತ್ಸೇತೆ ದಶೋತ್ತರಾಃ ಎಂಬುವ ಸ್ಥ
ಳದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ ಕಾಮಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಉನಾದಿಗಳು ಹತ್ತು ಗುಣ ಹೆಚ್ಚು
ಉನಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಋದ್ರಾದಿಗಳು ಹತ್ತು ಗುಣಗಳು ಉತ್ತಮರು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಅನತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ದುಷ್ಠವಧಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಂಗ
ಭೂತರಾದ ವಾಲಿಯೇ ಮುಂತಾದವರು ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಶೇವೆನಾಡ
ದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಕಡಿಮೆಯಾದಂತೆಯೂ, ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳು ಶೇವೆನಾಡಿ
ದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತಮರಂತೆಯೂ, ಹಾಗೆಯೇ ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ಸೇವೆನಾಡದೇ
ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಅವರಾದಂತೆಯೂ, ವಿವಿಧಾದಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮತ್ವವೂ
ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಸ್ವರೂಪ ನಿರ್ಣಯವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸು
ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ರಾಮಕಾರ್ಯಂತು ಯೈಸಮ್ಯಕ್ಸ್ವಯೋಗ್ಯಂ ನಕೃತಂ ಪುರಾ | ತೈಃ
ಪೂರಿತಂತು ಕೃಷ್ಣಾಯ ಭೀಭತ್ಸ್ವಾದ್ಯೈಃ ಸಮಂತತಃ ||೪೩||

ಅಧಿಕಂ ಯೈಃ ಕೃತಂತತ್ರ | ತೈರೂನಂಕೃತಮತ್ರತತ್ ಕರ್ಣಾದ್ಯೈಃ
ಅಧಿಕಂ ಯೈಸ್ತು ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವದ್ವಯೋಕ್ಯತಂ ||೪೨||

ಅರ್ಥ.—ಪುರಾ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಯೈಃ=ಯಾರಿಂದ, ರಾಮಕಾರ್ಯಂ=
ರಾಮದೇವರ ಸೇವೆಯು, ಸಮ್ಯಗ್-ಚಿನ್ನಾಗಿ, ಸ್ವಯೋಗ್ಯಂ=ಯೋಗ್ಯತಾ
ನುಗಾರ, ನಕೃತಂ=ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲವೋ, ತೈಃ=ಅಂಥ, ಭೀಭತ್ಸ್ವಾದ್ಯೈಃ
=ಅರ್ಜುನಾದಿಗಳಿಂದ, ಸಮಂತತಃ-ಸರ್ವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಕೃಷ್ಣಾ
ಯ-ಕೃಷ್ಣರೂಪನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಗೋಸ್ಕರ, ಪೂರಿತಂತು=ಪೂರ್ಣವಾಯಿತಷ್ಟೆ

ತತ್ರಃ-ರಾಮಾನತಾರದಲ್ಲಿ, ಯೈಃ=ಯಾರಿಂದ, ಅಧಿಕಂ=ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಕೃತಂ=ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟತೋ, ತೈಃ=ಅವರುಗಳಿಂದ, ಅತ್ರ=ಕೃಷ್ಣಾನತಾರದಲ್ಲಿ ತತ್=ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೇವೆಯು, ಊನಂ=ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಕೃತಂ=ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಯೈಃ=ಯಾವ ಕರ್ಣಾದ್ಯೈಃಸ್ತು-ಕರ್ಣನೇ ಮೊದಲಾದವರುಗಳಿಂದಲಾದರೂ, ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವದ್ವಯೇ=ಎರಡು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಯು ಕೃತಂ=ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಪರಮಾತ್ಮನು ರಾಮಾನತಾರಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೇವತೆಗಳು ಕಪಿ, ಮತ್ತು ಮಾನುಷರೂಪದಿಂದ ಅವತರಿಸಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಮಾಡಿದರೋ ಅವರು ಕೃಷ್ಣಾನತಾರದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೂ, ರಾಮಾನತಾರದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿದವರು ಕೃಷ್ಣಾನತಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿರುವರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ, ಆ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಮಾಡದೇ ಇರುವವರು ಯಾರೋ ಅವರು ಕೃಷ್ಣಾನತಾರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದರೆಂದು, ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.--ದೇವರು ತನ್ನ ಸೇವಾಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದ ಬ್ರಹ್ಮ, ಋದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮತ್ವ ನೀಚತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಅವತಾರಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಆ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅವತಾರಮಾಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಅವರುಗಳ ಸೇವಾವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಸ್ವರೂಪಾನುಗುಣವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.--ಜೀವರ ಸಾಧನೆಯು ದ್ವೇಷ, ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಉದಾಸೀನವೆಂದು ಮೂರು ವಿಧ, ಈ ವಿಧ ಸಾಧನೆಯು ಕೃಷ್ಣ, ರಾಮ, ಈ ಎರಡು ಅವತಾರಗಳ ಹೊರ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷಮಾಡಿದವರಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.--

ಶ್ಲೋಕ|| ವಿವಿದಾದ್ಯೈಹಿತೈಃ ಪಶ್ಚಾ ದ್ವಿಪ್ರತೀಪಂ ಕೃತಂಹರೇ||

ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವದ್ವಯೇಹ್ಯಸ್ಮಿ ಸರ್ವೇಷಾಂ ನಿರ್ದಯಕೃತಃ ||೪೮||

ಅರ್ಥ:—ಪಶ್ಚಾತ್-ರಾಮಾವತಾರವಾದನಂತರ (ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ)

ಶೈಃ-ಅ. ವಿವಿದಾದ್ಯೈಃ-ವಿವಿದ ಮುಂತಾದವರಿಂದ, ಹರೇಃ-ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನ, ವಿಪ್ರತೀಪಂ. ವಿರೋಧವು, ಕೃತಂಹಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತನ್ನೆ, ಅಸ್ಮಿ-ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವದ್ವಯೇ-ಈರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಎರಡು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಸರ್ವೇಷಾಂ-ಬ್ರಹ್ಮದಿ ಅಶೇಷ ಜೀತನರುಗಳ ನಿಗ್ಧಯಃ-(ಸೇವಾ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉತ್ತಮತ್ವ ನೀಚತ್ವ ನಿರ್ಣಯವು, ಕೃತಃ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸೇವಾ ಮಾಡಿದ ವಿವಿದ ಮೈಂದರು ಪುಣ್ಯಹ್ರಾಸಕ್ಕಾಗಿ ರಾಮಾವತಾರ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ವಿರೋಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರ್ತು ದ್ವೇಷವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಒಂದು ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದವರು ಇನ್ನೊಂದು ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿದವರು ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವತ್ತೇವಾದಿಗಳಿಂದ ಸರ್ವರಿಗೂ ಉತ್ತಮತ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಈ ವಿವಿದ ಮೈಂದರು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳು. ಇವರು ಈ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ, ಅಸುರಾವೇಶದಿಂದ ಯುಕ್ತರಾದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದರು. ಇವರಿಗೆ ಶಾಸನಿರುತ್ತೆ. ಮುಂದೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ದೇವರ ಅನೇಕ ಅವತಾರಗಳು ಇರಲು, ಈ ಎರಡು ರಾಮ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಶೇಷ ಜೀತನರ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದು ಏಕೆ? ವರಾಹಾದ್ಯವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇವಾದಿಗಳು ಉಂಟೇ? ಎಂಬುವ ಸಂಶಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ನೈತರೋರಕೃತಂಕಿಂಚಿ ಚ್ಚ ಭಂವಾಯದಿನಾಶುಭಂ||

ಅನ್ಯತ್ರಪೂರ್ಯತೇಕ್ವಾಪಿ ತಸ್ಮಾದತ್ಪ್ರಿಯ ನಿರ್ಣಯಃ ||೪೯||

ಅರ್ಥ:—ಏತಯೋಃ-ಈ ಎರಡು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಕಿಂಚಿತ್-ಸ್ವಲ್ಪವಾದ, ಶುಂಭವಾ-ಪುಣ್ಯಸಾಧನವಾಗಲೀ, ಅಶುಂಭವಾ-ಪಾಪ ಸಾಧನವಾಗಲೀ, ಅಕೃತಂ

ಯದಿ-ಪೂರ್ತಿಮಾಡಲ್ಪಡದೇ ಇದ್ದು ಸತ್ತದ್ದಲ್ಲಿ (ಅಂತಹ ಅಪೂರ್ತಿ ಸಾಧನೆಯು,) ಅನ್ಯತ್ರ-ಘುಹಾದ್ಯವತಾರಗಳಲ್ಲಿ, ನಪೂರ್ಯತೇ-ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ತಸ್ಮಾತ್-ಆಕಾರಣದಿಂದ, ಅತ್ಯೈವ-ಈ ಎರಡು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ನಿರ್ಣಯಃ-ಅವರ ನೀಚೋತ್ತಮತ್ವಾದಿಗಳ ನಿರ್ಣಯವು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ತಾತ್ಪರ್ಯಃ—ರಾಮಃ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಶುಭ ಸಾಧನವನ್ನಾದರೂ ಅಶುಭ ಸಾಧನವನ್ನಾದರೂ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವೋ ಅಂತಹ ಸಾಧನೆಗಳು ಈ ಈ ಎರಡು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈ ಎರಡು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಉತ್ತಮತ್ವ, ನೀಚತ್ವಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥಃ—ಯಾವ ಸೇವೆಯಾದರೂ ಜಾ ವಿಲ್ಲದೇ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಈ ಎರಡು ರೂಪಗಳು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅವತಾರಗಳು. ಆ ಭಗವತ್ಪಾಠ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಮಾಡೋಣವು ಈತನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿ ಅಥವಾ ದ್ವೇಷಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಸಂಬಂಧವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಸ್ವರೂಪ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆಃ—ಕೃಷ್ಣಾವತಾರವು ರಾಮಾವತಾರವಾದ ನಂತರವಾದುದು. ಈ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮ ದೇವರ ಕಥೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅವತಾರಗಳ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಃ—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪರಾತ್ತನತ್ವಾತ್ಕೃಷ್ಣಸ್ಯ ವೈಶೇಷ್ಯಾತ್ಪ್ರತಿನಿರ್ಣಯಃ||

ವ್ರಾಧಭಾವಮಿಮಂತಸ್ಮಾ ದ್ಭೃಗೋಕ್ವಾಭಾರತಂಕೃತಂ||

ಉಕ್ತಾರಾಮಕಥಾಹ್ಯಸ್ಮಿ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಸಮಾಖ್ಯಯಾ||

ಅರ್ಥಃ—ಕೃಷ್ಣಸ್ಯ-ಕೃಷ್ಣನ (ಅವತಾರವು.) ಪಶ್ಯಾತ್ತನತ್ವಾತ್—ರಾಮಾವತಾರಾನಂತರವಾದ್ದರಿಂದ, ತತ್ರ-ಆ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ವೈಶೇಷ್ಯಾತ್-ವಿಶೇಷಕಾ

ರದಿಂದ, ನಿರ್ಣಯಃಕೃತಃ-ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಇಮಂ-ಇಂಥಾ, ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಂ-ಕೃಷ್ಣಾವತಾರವತಾರವನ್ನು, ಗೃಹೀತ್ವಾ-ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಭಾರತಂ-ಭಾರತವು, ಸೃತಂ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಅರ್ಷಿಃ-ಈ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಸಮಾಖ್ಯಾಯಾ-ಮಾರ್ಕಂಡೇಯರ ಸಂವಾದದಿಂದ, ರಾಮಕಥಾ-ಶ್ರೀರಾಮ ಚರಿತ್ರೆಯು, ಉಕ್ತಾ-ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯಃ-ರಾಮ ಕೃಷ್ಣಾದಿ ಎರಡು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಕ್ಕೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರವು ರಾಮಾವತಾರವಾದ ನಂತರವಾದ್ದರಿಂದ, ಇದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಜೀತನರ ಉತ್ತಮತ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಲು, ಅವಕಾಶವುಂಟು ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ:-ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರವನ್ನು ಸುಸಂಸ್ಥೆಯೇ ಭಾರತವು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಮಕಥೆಯು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಭರ್ತುರಾಜರ ರೂಪದಿಂದ ಹೇಳಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಎರಡು ಅವತಾರಗಳ ಕಥೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಯಿತು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥಃ-ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತವು ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ವೇದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಐದನೇ ವೇದವೆಂದು ಹೇಳರು. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ ಕಥೆ ಮತ್ತು ಭಾಗವತ ಕಥೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವವ್ಯಯವೂ ನಿರೂಪಿತವಾದಂತಾಯಿತು.

ಅವತಾರಿಕೆ:-ಭಾರತವು ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:-

ಶ್ಲೋಕ|| ತಸ್ಮಾದ್ಯದ್ಭಾರತೇ ನೋಕ್ತಂ ತದ್ವಿನೈವಾಸ್ತಿ ಕುತ್ರಚಿತ್||

ಅಶ್ಲೋಕ್ತಂಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರೇಷು ನಹಿ ಸಮ್ಯಗುದಾಹ್ಯತಂ||೫೧||

ಅರ್ಥ:-ತಸ್ಮಾತ್-ಆದಕಾರದಿಂದ, ಯತ್-ಯಾವ ಅರ್ಥವು, ಭಾರತೇ-ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ನೋಕ್ತಂ-ಹೇಳಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲವೋ, ತತ್-ಆ ಅರ್ಥವು, ಕುತ್ರಚಿತ್-ಇನ್ನು ಯಾವವೇದಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನೈವಾಸ್ತಿ-ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಅತ್ರ-ಈ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಉಕ್ತಂ-ಯಾವುದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಯೋ ಅದು

ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರೇಷು-ಇತರ ವೇದಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮ್ಯಕ್-ವಿಶದವಾಗಿ, ನೋದಾಹೃತಂ-ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿ-ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳದೇ ಇರುವ ಪ್ರಮೇಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಅರ್ಥಗಳು ಇನ್ಯಾವ ವೇದ ಪುರಾಣಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇನ್ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಗ್ರಂಥವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದವರಿಗಾಗಿ ಸಕಲ ವೇದಗಳು ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಶ್ಲೋಕ ರೂಪವಾಗಿ ಶ್ರೀ ವೇದಷ್ಯಾಸರೇ ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಐದನೇ ವೇದವೆಂದು ಹೆಸರುಬಂದಿದೆ

ಅನತಾರಿಕೆ — ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು: ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನಂಬುಗೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ, ಇವುಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವನ ಅವತಾರವಾದ ವೇದವ್ಯಾಸರಿಂದಲೇ ಭಾರತದ ಉತ್ಪತ್ತಿವು ಪುರಾಣಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.— ಶ್ಲೋಕ|| ಇತ್ಯಾದಿಕಥಿತಂಸರ್ವಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೇ ಹರಿಣಾಸ್ವಯಂ||

ಶ್ಲೋಕ|| ಇತ್ಯಾದಿಕಥಿತಂಸರ್ವಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೇ ಹರಿಣಾಸ್ವಯಂ ||
ಮಾರ್ಕಂಡೇಯೇಽಪಿಕಥಿತಂ ಭಾರತಸ್ಯ ಪ್ರಶಂಸನಂ||೫೨||

ಅರ್ಥ.—ಇತ್ಯಾದಿ-ಇವೇ ಮೊದಲಾದ, ಸರ್ವಂ-ಸಮಸ್ತವಾದ ಅರ್ಥಗಳು, ಹರಿಣಾ-ವ್ಯಾಸರೂಪನಾದ ಶ್ರೀಕರ್ಣಿಯಿಂದ ಸ್ವಯಂ-ತನ್ನಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೇ-ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ, ಕಥಿತಂ-ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಭಾರತಸ್ಯ-ಭಾರತದ, ಪ್ರಶಂಸನಂ-ಶ್ಲೋತ್ರವು, ಕಥಿತಂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಭಾರತ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿದ ವಚನಗಳು ಸ್ವಕವೋಲಿಕಲ್ಪಿತಗಳಲ್ಲ ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸವೇವರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಪುರಾಣ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಚನಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಭಾರತವು ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ನಿರ್ಣಾಯಕವೆಂಬುವುದನ್ನು ಉಪಸಂಹಾರವಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ದೇವತಾನಾಂ ಯಥಾನ್ಯಾಸೋ ದ್ವಿಪದಾಂಬ್ರಾಹ್ಮಣೋವರಃ | ಅಯುಧಾನಾಂ ಯಥಾವಜ್ರ ಮೋಷಧೀನಾಂ ಯಥಾಯವಾಃ ||೩೩||
ತಥೈವ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ ಮಹಾಭಾರತಮುತ್ತಮಂ ||೩೪||

ಅರ್ಥ.— ದೇವತಾನಾಂ=ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಯಥಾ=ಹಾಗೆ, ನ್ಯಾಸಃ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು, ಪರಃ=ಉತ್ತಮರೋ, ದ್ವಿಪದಾಂ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ, ಈ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ - ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ವರಃ=ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮನೋ, ಆಯುಧಾನಾಂ-ಆಯುಧಗಳಲ್ಲಿ, ವಜ್ರಂ-ವಜ್ರಾಯುಧವು, ಯಥಾ=ಹಾಗೆ, ವರಃ=ಉತ್ತಮವೋ, ಓಷಧೀನಾಂ=ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಯವಾಃ=ಯವವೆಂಬ ಧಾನ್ಯವು, ಯಥಾ-ಹಾಗೆ, ವರಃ=ಉತ್ತಮವೋ, ತಥೈವ-ಹಾಗೆಯೇ, ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ=ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ; ಮಹಾಭಾರತಂ=ಮಹಾಭಾರತವು, ಉತ್ತಮಂ-ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ್ದು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರು, ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಣವು, ಆಯುಧಗಳಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾಯುಧವು, ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯವ ಧಾನ್ಯವು ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮವೋ ಹಾಗೆ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾಭಾರತವು ಉತ್ತಮವು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಆಯುಧಗಳಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾಯುಧವು ಉತ್ತಮವೆಂದರೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆಯುಧ ರೂಪನಾದ ಚಕ್ರಾಯುಧ ಹೊರ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಆಯುಧಗಳಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾಯುಧವು ಉತ್ತಮವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ನಾಯುವುರಾಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರ್ಮಮಹಾಭಾರತಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಗೆ ವಿಷ್ಣುತ್ವವೂ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ನಾಯುಪ್ರೋಕ್ತೇ ಪಿತೃಪ್ರೋಕ್ತಂ ಭಾರತಸ್ಯ ಪ್ರಶಂಸನಂ | ಕೃಷ್ಣ ದ್ವೈಪಾಯನಂ ನ್ಯಾಸಂ ವಿದ್ಧಿ ನಾರಾಯಣಂ ಪ್ರಭುಂ ||೩೫||

ಅರ್ಥ.— ನಾಯುಪ್ರೋಕ್ತೇ=ನಾಯು ವುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ, ತತ್=ಆ, ಭಾರತಸ್ಯ=ಭಾರತದ, ಪ್ರಶಂಸನಂ=ಸ್ತೋತ್ರವು (ಮಹಿಮಾ ಪ್ರತಿ

ಪಾದಕ ವಾಕ್ಯಗಳು, ಪ್ರೋಕ್ತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ವ್ಯಾಸಂ =ವೇದವಿಭಾಗ ಮಾಡಿದಂಥ, ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನಂ-ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನ ರನ್ನ, ಪ್ರಭುಂ=ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ನಾರಾಯಣಂ=ನಾರಾಯಣದೇವರನ್ನಾಗಿ, ವಿದ್ಧಿ=ತಿಳಿ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವಾಯುಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಮಢಮಹಾಭಾರತ ವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರನ್ನು ವಿಷ್ಣು ವೆಂತಲೂ, ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ ನಾರಾಯಣನವತಾರವೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಕೆಲವುಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವೇದವ್ಯಾಸರನ್ನು ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಋಷಿ ಎಂತಲೂ, ವೇದವಿಭಾಗ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಇವರಂತೆ ಕೆಲವರು ವ್ಯಾಸರು ಇದ್ದಾರೆಂತಲೂ ವಚನಗಳಿವೆ. ಇವರು ಇದರಂತೆ ವೇದಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಮಾಡಿದವರಲ್ಲ. ಸಾಫ್ಲೈತ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರತಿಪಾದ ನಾರಾಯಣನವ ತಾರರೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ವೇದವ್ಯಾಸವತಾರನಾದ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆಯೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, ಈತನೇ ನಾರಾಯಣನೆಂದು ನಿರ್ಧಾರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಾಯು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ, ಈ ಮೂರು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.--

ಶ್ಲೋಕ || ಕೋಹ್ಯನ್ಯಃ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಾನ್ಮಹಾಭಾರತಕೃದ್ಭವೇತ್ |

ಏವಂಹಿ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರೇಷು ಪೃಥಕ್ಪೃಥಗುದೀರಿತಂ ||೫೩||

ಅರ್ಥ.--ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಾತ್ - ಕಮಲದಳಗಳಂತೆ ನೇತ್ರಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತನಾದ ನಾರಾಯಣನಿಂದ, ಅನ್ಯಃ-ಬೇರೆಯಾದವನು, ಕೋಹಿ=ಯಾವನುತಾನೆ, ಮಹಾಭಾರತಕೃತ್-ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಮಾಡುವವನು, ಭವೇತ್-ಆದಾನು? ಅನ್ಯರಾರೂ ಆಗಲಾರರು, ಏವಂಹಿ=ಹೀಗೆಯೇ, ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರೇಷು=ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪೃಥಕ್ ಪೃಥಕ್=ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ, ಉದೀರಿತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮಹಾಭಾರತ ರಚನಮಾಡೋಣವು ಕಮಲದಳದಂತೆ ವಿಕಸಿತವಾದ ನೇತ್ರವುಳ್ಳ ನಾರಾಯಣನ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪುರುಷ

ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಹಾಭಾರತದ ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣನ ಮಹಿಮೆಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅರವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಹದಿನೈದು ಲಕ್ಷಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮಾನವರಿಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥ ರಚನಾ ಶಕ್ತಿ ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿ ಕಾರಣನಾದ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಹೊರ್ತು ಇನ್ನಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಬಂದಿತ್ತು !

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮತ್ವ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದೆಯಂದಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಣಯವೂ ಆ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಪಾದನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಸರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಹಾಗೆ ಆ ಭಾರತ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಉಕ್ತೋರ್ಥಃ ಸರ್ವಯೇನಾಯಂ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಕ್ರಮಪೂರ್ವಕಃ ಭಾರತೇಪಿಯಥಾಪ್ರೋಕ್ತೋನಿರ್ಣಯೋಯಂ ಕ್ರಮೇಣತು |

ತಥಾಪ್ರದರ್ಶಯಿಷ್ಯಾಮ ಸ್ತದ್ವಾಕ್ಯೈರೇವ ಸರ್ವಶಃ ||೫೭||

ಅರ್ಥ.—ಆಯಂ= ಇಂಥ, ಸರ್ವಏವ= ಸಮಸ್ತವಾದ, ಉಕ್ತೋರ್ಥಂ= ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಅರ್ಥವು, ಮಹಾತ್ಮ್ಯಕ್ರಮಪೂರ್ವಕಂ= ಭಗವನ್ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ತಾರತಮ್ಯಪೂರ್ವಕವಾದದ್ದು, ಆಯಂ= ಇಂಥ, ನಿರ್ಣಯಃ= ನಿರ್ಣಯವು, ಕ್ರಮೇಣತು= ಯಾವ ಕ್ರಮದಿಂದ, ಭಾರತೇಪಿ= ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಯಥಾ= ಹಾಗೆ, ಪ್ರೋಕ್ತಃ= ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದೆಯೋ, ತಥಾ= ಹಾಗೆ, ಸ್ತದ್ವಾಕ್ಯೈರೇವ= ಆ ಭಾರತದ ವಚನಗಳಿಂದಲೇ, ಸರ್ವಶಃ= ಸಮಸ್ತ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರದರ್ಶಯಿಷ್ಯಾಮಃ= ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ಈಗ ಭಾರತ ವಚನಗಳಿಂದಲೇ ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಭಗವನ್ಮಹಿಮೆ ಇವು ತಿಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಇವುಗಳು ಅನಾದಿಯಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಕೇವಲ ಆಚಾರ್ಯರ ವಚನಗಳೇ ಅಲ್ಲ. ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರ ವಚನವೂ ವಿಷ್ಣು ವಚನವಾದ್ದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ, ತಾರತಮ್ಯ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆ ಭಾರತ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೇ ತೋರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ವಚನಗಳಿಂದಲೇ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಮತ್ತು ತಾರತಮ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಸಾಧನಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ಈಗ ಭಾರತ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ನಾರಾಯಣಂ ಸುರಗುರುಂ ಜಗದೇಕನಾಥಂ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯಂ ಸಕಲಲೋಕ ನಮಸ್ಕೃತಂಚ || ತ್ರೈಗುಣ್ಯವರ್ಜಿತಮಜಂ ವಿಭುಮಾದ್ಯಮೋಶಂ ವಂದೇ ಭವಘ್ನಮನುರಾಸುರಸಿದ್ಧವಂದ್ಯಂ ||೫೮||

ಅರ್ಥ.—ಅಹಂ=ನಾನು, ಸುರಗುರುಂ=ಸುರ=ದೇವತೆಗಳಿಗೆ, ಗುರುಂ=ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಕನಾದ, ಜಗದೇಕನಾಥಂ=ಜಗತ್=ಜಗತ್ತಿಗೆ, ಏಕನಾಥಂ=ಮುಖ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಭಕ್ತಪ್ರಿಯಂ=ಭಕ್ತ-ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಿಯಂ=ಇಷ್ಟನಾದ, ಸಕಲಲೋಕ=ಸರ್ವಚೇತನರುಗಳಿಂದ, ನಮಸ್ಕೃತಂಚ=ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವವನಾದ, ತ್ರೈಗುಣ್ಯವರ್ಜಿತಂ=ಸತ್ವಾದಿಗುಣ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವನಾದ, ಅಜಂ=ಉತ್ಪತ್ತಿ ರಹಿತನಾದ, ವಿಭುಂ=ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತನಾದ, ಆದ್ಯಂ=ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದ, ಈಶಂ=ಐಶ್ವರ್ಯಪೂರ್ಣನಾದ, ಭವಘ್ನಂ=ಸಂಸಾರ ದುಃಖ ಮೋಚಕನಾದ, ಅನುರಾಸುರಸಿದ್ಧವಂದ್ಯಂ=ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೂ ಪ್ರಹ್ಲಾದಾದಿಗಳೂ ಸಿದ್ಧರೆ ಮೊದಲಾದ ಮುಕ್ತರು ಇವರುಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವ, ನಾರಾಯಣಂ ನಾರಾಯಣದೇವರನ್ನು, ವಂದೇ=ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಶ್ಲೋಕದಿಂದಲೇ ತಮಗೂ ಮತ್ತು ತಮಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದವರಿಗೂ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರದನಾದ, ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವ, ಸರ್ವ ಜೀವರುಗಳಿಂದ ಅಭಿವಂದಿತನಾದ, ಗುಣಶೂನ್ಯನಾದ, ನಾಶರಹಿತ

ನಾದ, ಜಡಚೇತನರುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ, ಸ್ವಯಂ ಜನನಮರಣಹಿತ ನಾದ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ಷಡ್ಗಣೈಶ್ವರ್ಯ ಪೂರ್ಣನಾದ ಅಜ್ಞನಾದ ಬಂಧಕನಾಶಕನಾದ, ಅಶೇಷ ಚೇತನರುಗಳಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವ ನಾರಾಯಣದೇವರಿಗೆ ನಾನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಭಾರತ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರು ನಿರ್ದೇಶನಮಾಡಿದ ಗುಣಗಣಗಳಿಂದಲೇ ತಾವು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿಬಂಧನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಗುಣಗಳು ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ಹೊರ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಇನ್ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಾರಾಯಣನಿಂದ ಭಿನ್ನರಾದ ಸರ್ವ ಚೇತನರೂ ಪರತಂತ್ರರು ಮತ್ತು ಆ ನಾರಾಯಣನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರು. ಆ ನಾರಾಯಣನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಡಿ—

ಶ್ಲೋಕ || ಜ್ಞಾನಪ್ರದಃ ಸಭಗವಾನ್ಯಮಲಾ ವಿರಿಂಚಿ ಶರ್ವಾದಿ ಪೂರ್ವಜಗ ತೋನಿಖಿಲಾದ್ವರಿಷ್ಠಃ | ಭಕ್ತೈವತುಷ್ಯತಿ ಹರಿಪ್ರವಣತ್ವಮೇವ ಸರ್ವಸ್ಯ ಧರ್ಮ ಇತಿ ಪೂರ್ವ ವಿಭಾಗಸಂಸ್ಥಃ ||೫೯||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ=ಅಂಥ, ಭಗವಾಃ=ಅವಾಹತ ಸಮಗ್ರ ಷಡ್ಗಣೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನನಾದ ನಾರಾಯಣನು, ಜ್ಞಾನಪ್ರದಃ-ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಜ್ಞಾನಕೊಡತಕ್ಕವನು, (೮ಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ) ಕಮಲಾವಿರಿಂಚಿ ಶರ್ವಾದಿ ಪೂರ್ವಜಗತಃ=ರಮಾ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಋದ್ರಾದಿ ಸಕಲ ಚೇತನರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ನಿಖಿಲಾತ್=ಸಕಲ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ, ವರಿಷ್ಠಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು, ಹರಿಃ-ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು, ಭಕ್ತೈವ=ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ, ತುಷ್ಯತಿ=ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅತಃ-ಆದಕಾರಣನಿಂದ, ಸರ್ವಸ್ಯ=ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ, ಪ್ರವಣತ್ವಮೇವ = ವಿನೀತವಾಗಿರುವುದೇ, ಧರ್ಮಇತಿ -

ವಿಹಿತವೆಂದು, ಪೂರ್ವವಿಭಾಗ=ಪೂರ್ವಾರ್ಧ ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಃ= ಉತ್ತಮಾಗಿರುತ್ತೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ “ ಸುರಗುರು ” ಎಂಬುವ ಶಬ್ದಾರ್ಥವು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿನ “ ಜ್ಞಾನಪ್ರದ ” ಎಂಬುವುದರಿಂದ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗೆ ದೇವರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಲಭ್ಯವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಸ್ವಾಮಿಯು ಸರ್ವ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮನು. ಸರ್ವ ಪ್ರಪಂಚಧಾರಕನು. ಆದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸರ್ವ ಚೇತನರಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರಾರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಅಶೇಷ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಜ್ಞಾನವೇ ಅಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಾದಿ ಸ್ಮರಣೆಯೂ ನಾರಾಯಣನ ಅಧೀನವೆಂದು ಈಶಾವಾಸ್ಯಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟೋಣವೂ ಕೂಡ ನಾರಾಯಣನ ಅಧೀನವೆಂದು ಐಯಿತರೇಯಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಪ್ರಮಾಣಗಳು :— ಈಶಾವಾಸ್ಯಭಾಷ್ಯ :— ಯಸ್ಮಾದ್ಭ್ರೂಹೈಂದ್ರ ಋದ್ರಾದಿ ದೇವತಾನಾಂ ಶ್ರಿಯೋಪಿಚ ಜ್ಞಾನಸ್ಪೂರ್ತಿ ಸ್ವದಾತಿಸ್ತೃಹರಯೇ ಗುರುವೇನಮಃ || ಐಯಿತರೇಯಭಾಷ್ಯ :— ಜಾನಂತ್ಯಾಪಿ ದೇವ್ಯಾಲೋಕಾ ನುಗ್ರಹಾರ್ಥಂ ವಿಶೇಷಜ್ಞಾನಾರ್ಥಂಚ | ಕೋಯಮಾತ್ಮೇತಿಪೃಷ್ಠಃ ಸ ಭಗವಾ ಆಹ | ಕತರಜ್ಞ ಆತ್ಮೇತಿ ಕತರ ಆನಂದತಮ ಇತಿ

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಈಶನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಧನವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕಾರಾದಿಗಳು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೋಪ ನೊದಲಾದ ದೋಷಗಳಿದ್ದವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಅಂತಹ ದೋಷಗಳು ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ನಿರೋಷಕಃ ಸೃತಿವಿಹೀನ ಉದಾರಪೂರ್ಣ ಸಂವಿದ್ಭುಜಃ ಪ್ರಥಮಕೃತ್ಸಕಲಾತ್ಮಶಕ್ತಿಃ | ಮೋಕ್ಷೈಕಹೇತುರಸುರೂಪ ಸುರೈಶ್ಚಮುಕರ್ದಂದ್ಯಃ ಸನಿಕ ಇತಿಚೋಕ್ತ ಮಘೋತ್ತರಾರ್ಥೇ ||

ಅರ್ಥ. — ನಿರ್ದೋಷಕಃ=ದೋಷಶೂನ್ಯನಾದ, ಸೃತಿವಿಹೀನಃ=ಸಂಸಾರ ಸಂಬಂಧರಹಿತನಾದ, ಉದಾರಪೂರ್ಣಸಂವಿದ್ಗುಣಃ=ಉದಾರ=ಉತ್ಪನ್ನವಾದ, ಪೂರ್ಣ=ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ, ಸಂವಿದ್ಗುಣಃ=ಜ್ಞಾನಾದಿ ಗುಣಗಳುಳ್ಳಂಥ, ಪ್ರಥಮಕೃತ್=ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಆದಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತೃವಾದಂಥ, ಸಕಲಾತ್ಮಶಕ್ತಿಃ=ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಸ್ವರೂಪ ಶಕ್ತಿಯು ತಾನೇ ಆದ, ನೋಕ್ಷೈಕಹೇತುಃ=ನೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣನಾದ, ಮುಕ್ತೈಃ=ಮುಕ್ತರಿಂದಲೂ, ಅಸುರೂಪಸುಗೈಶ್ಚ-ಅಸುರೂಪ=ದೈತ್ಯರೂಪ ಧಾರಣ ಮಾಡಿದಂಥ, ಸುರೈಃ=ಕರ್ಮಜ ದೇವತೆಗಳಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೇ ಮುಂತಾದ ಭಕ್ತರಿಂದಲೂ, ವಂದ್ಯಃ=ಅಭಿವಂದಿತನಾದಂಥ, ಸಃ-ಆ ನಾರಾಯಣನು, ಏಕಇತಿ=ಒಬ್ಬನೇ ಎಂಬರ್ಥವು. (“ನಾರಾಯಣಂ ” ಎಂಬ ಭಾರತ ಶ್ಲೋಕದ) ಅಘೋತ್ತರಾರ್ಥೇ=ಉತ್ತರಾರ್ಥಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, ಉಕ್ತ-ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಹಿಂದೆ ನಾರಾಯಣದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಆ ದೇವರು ಎಂಥಾವನೆಂದರೆ ಅದನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೋಷದೂರ, ಸಂಸಾರ ರಹಿತ, ಗುಣಪೂರ್ಣ ಸರ್ವ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿಪ್ರದ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃ, ಮೋಕ್ಷದಾತ, ದೇವತೆಗಳಿಂದ ವಂದ್ಯ, ಇಂತಹ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ನಾರಾಯಣನೇ ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಚೇತನರುಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಗುಣಪೂರ್ಣತ್ವ ರೂಪವಾದ (ಸತ್) ದೋಷದೂರತ್ವ ರೂಪವಾದ (ಚಿತ್) ಮೋಕ್ಷದತ್ವತ್ವ ರೂಪವಾದ (ಆನಂದ) ಸಕಲಾತ್ಮಶಕ್ತಿ, ಅನ್ನುವುದರಿಂದ (ಆತ್ಮ) ಈ ಗುಣಗಳು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ. — ಅಮರಾಸುರಸಿದ್ಧವಂದ್ಯಂ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದರು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಸುರವಂದ್ಯತ್ವ ಹೇಗೆಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಲು ಅಸುರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಪ್ರಹ್ಲಾದರೇ ಮುಂತಾದ ಮುಕ್ತರಿಂದ ವಂದ್ಯನೆಂದು ಹೇಳಿ ಮುಕ್ತನನ್ನೂ, ಸಂಸಾರಾವಸ್ಥಾ, ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ, ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುಣಪೂರ್ಣನೆಂತಲೂ ಪುನರುಕ್ತ ದೋಷವಿಲ್ಲ ವೆಂತಲೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ನಮ್ಯತ್ಸ ಮುಕ್ತಮುಭಯತ್ರಯತಸ್ತತೋಷ್ಯ ಮುಕ್ತೈರಮುಕ್ತ ಕೈಶ್ಚ ವಿನಮ್ಯತೋಕ್ತಾ | ಇತ್ಯಂಃ ಸರ್ವಗುಣಪೂರ್ತಿರಮುಷ್ಯ ವಿಷ್ಣೋಃ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತಾಪ್ರಥಮತಃ ಪ್ರತಿಜಾನತೈವ ||೬೧||

ಅರ್ಥ.—ಯತಃ—ಯಾವಕಾರಣದಿಂದ, ಉಭಯತ್ಸ=ಪೂರ್ವಾರ್ಧ ಉತ್ತರಾರ್ಧಗಳಲ್ಲಿ, ಅಸ್ಯ=ಈ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ನಮ್ಯತ್ಸಂ=ನಮಿಸ್ಸಾರ್ಯ ತೆಯು, ಉಕ್ತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ, ತತಂ=ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ಮುಕ್ತೈ=ಮುಕ್ತರಿಂದಲೂ, ಅಮುಕ್ತಕಗುಣೈಶ್ಚ=ಅಮುಕ್ತರಿಂದಲೂ, ವಿನಮ್ಯ ತಾ=ವಿಶೇಷಾಕಾರನಮನತ್ವವು, ಉಕ್ತಾ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅಮುಷ್ಯ=ಈ ವಿಷ್ಣೋಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ಇತ್ಯಂಃ=ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಸರ್ವ ಗುಣ ಪೂರ್ತಿಃ=ಸಕಲ ಗುಣಪೂರ್ಣತ್ವವು, ಪ್ರಥಮತಃ=ಆದಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಜಾನ್ ನತೈವ=ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಾಸರಿಂದಲೇ, ಪ್ರಸ್ತಾವಿತಾ=ಸೂಚಿತವಾಯ್ತು

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಹರಿಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಪ್ರ ಮಾಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ. ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ವೇದವ್ಯಾಸನೇವರೇ ಸರ್ವ ಗುಣವಿಶಿಷ್ಟನಾದ ನಾರಾಯಣನೇ ನೋಕ್ಷದಾತ್ಯ ಮತ್ತು ಇವನೇ ಸರ್ವೋ ತ್ತಮನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ವೇದೇರಾಮಾಯಣೇಚೈವ ಪುರಾಣೇ ಭಾರತೇ ತಥಾ ಅದಾವಂತೇಚವಧ್ಯೇಚ-ವಿಷ್ಣುಃ ಸರ್ವತ್ರಗೀಯತೇ || ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣ ರೀತ್ಯಾ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬುವುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವುದರಿಂದ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಬ ಹುದೆಂದರೆ ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ವ್ಯಾಸರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಬಹುದು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀಮಢಹಾಭಾರತಕ್ಕೆ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಆಚಾರ್ಯರು ಭಾರತ ವಚನಗಳನ್ನು ಅದೇ ಭಾರತದ ವಚನಗಳಿಂದಲೇ ನಿರ್ಣ ಯಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಕೃಷ್ಣೋಯಜ್ಞೇರಿಜ್ಯತೇ ಸೋಮಪೂತೈಃ ಕೃಷ್ಣೋ ವೀರೈರಿಜ್ಯ
ತೇ ವಿಕ್ರಮದ್ಭಿಃ || ಕೃಷ್ಣೋವನೈರಿಜ್ಯತೇ ಸಂಮೃಶಾನ್ಯೈಃ ಕೃಷ್ಣೋ
ಮುಕ್ತೈರಿಜ್ಯತೇವೀತನೋವೈಃ ||೬೨||

ಅರ್ಥ.— ಕೃಷ್ಣಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರು, ಸೋಮಪೂತೈಃ=ಸೋಮಪಾನದಿಂದ ಶುದ್ಧರಾದವರಿಂದ, ಯಜ್ಞೈಃ=ದೇವತೋದ್ದೇಶ್ಯಕ ದ್ರವ್ಯ ತ್ಯಾಗರೂಪ ಯಾಗದಿಂದ, ಇಜ್ಯತೇ=ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ, ಕೃಷ್ಣಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರು, ವಿಕ್ರಮದ್ಭಿಃ=ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಿಂದ, ವೀರೈಃ=ವೀರೈ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ, ಇಜ್ಯತೇ=ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ, ಕೃಷ್ಣಃ=ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ವನೈಃ=ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಿಂದ (ವಾನಕ್ರಸ್ಥರಿಂದ) ಸಂಮೃಶಾನ್ಯೈಃ=ಚಿನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಸರವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಚನಗಳಿಂದ, ಇಜ್ಯತೇ=ಸ್ತೋತ್ರರೂಪದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಕೃಷ್ಣಃ=ನಾರಾಯಣದೇವರು, ಮುಕ್ತೈಃ=ಮುಕ್ತರುಗಳಿಂದ, ವೀತನೋವೈಃ=ಅಜ್ಞಾನಾದಿ ದೋಷಶೂನ್ಯವಾದ ಸ್ವರೂಪ ಭಾವನೆಯಿಂದ, ಇಜ್ಯತೇ=ಸ್ವಗೂಪಾನಂದಾವಿಭಾವ ರೂಪ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ದೇವರು ಕೇವಲ ಮುಕ್ತಾ ಅಮುಕ್ತ ಸೇವ್ಯನೆಂದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಸರ್ವ ಯಜ್ಞ ಭೋಕ್ತೃವೂ ಆಗಿರುವನು. ಮತ್ತು ಹಕಲ ಆಶ್ರಮದವರ ನಿತ್ಯಕರ್ಮರೂಪ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ

ವಿವೇಚಾರ್ಥ.— ಗೀತಾ— ಅಧ್ಯಾಯ ೪, ಶ್ಲೋಕ ೨೮. ದ್ರವ್ಯ ಯಜ್ಞಾಸ್ತಪೋಯಜ್ಞಾ, ಯೋಗಯಜ್ಞಾಸ್ತಥಾಪರೇ | ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಜ್ಞಾನಯಜ್ಞಾಶ್ಚಯತಯಃ ಶಂಸಿತವ್ರತಾಃ || ಈ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಹಿಂದೆ “ ಭವಘ್ನಂ ” ಎಂದು ದೇವರಿಗೆ ಸಂಸಾರವೋಚಕನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕೇವಲ ಸಂಸಾರವೋಚಕನೇ ಅಲ್ಲ. ಲಯಮಾಡುವವನೂ ಅವನೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಸೃಷ್ಟಾಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋದೇವಾಃ ನಿಹತಾಯೇನದಾನವಾಃ | ತಸ್ಮೈ
ದೇವಾದಿದೇವಾಯ ನನುಸ್ತೇಶಾರ್ಜುಧಾರಿಣೇ ||೬೩||

ಅರ್ಥ.— ಯೇನ=ಯಾವ ನಾರಾಯಣನಿಂದ, ಬ್ರಹ್ಮಾಚಯೋದೇವಾಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೇವೋದಲಾದ ದೇವತೆಗಲು, ಸೃಷ್ಟಾಃ = ಸೃಷ್ಟಿರೂಪ ದೇಹವುಳ್ಳವರಾದರೋ, ಯೇನ-ಯಾವ ನಾರಾಯಣನಿಂದ, ದಾನವಾಃ- ದೈತ್ಯರು, ನಿಹತಾಃ=ಸಂಹೃತರಾದರೋ, ತಸ್ಮೈ=ಅಂಥ, ಶಾರ್ಗಧಾರಿಣೇ- ಶಾರ್ಗಧನುರ್ಧಾರಿಯಾದಂಥ, ದೇವಾದಿದೇವಾಯ=ಅಶೇಷ ದೇವತೆಗಲಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ನಮಃ=ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಹಿಂದೆ ಜಗದೇಕನಾಥಂ ಎಂಬುವ ವಿಶೇಷಣ ಹೇಳಿ ದ್ವನ್ನ ವಿಸ್ತಾರಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಕರ್ತೃವಾದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ. ಅಂಥ ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ನೋಕೃಷ್ಣಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಜೀವರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸತ್, ಚಿತ್, ಆನಂದ, ಆತ್ಮ ಎಂಬ ಉಪಾಸನೆ ಹೇಗೆ ನೋಕೃಷ್ಣಾಧಕವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸೃಷ್ಟಾಶ್ಚಿದ್ಭಿಷ್ಟಕತ್ಯುತ್ಪ ಜ್ಞಾನವೂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡೋಣ ಸಂಹಾರ ಮಾಡೋಣ ಈ ಎರಡೂ ದೇಹಯೋಗ, ದೇಹವಿಯೋಗ ಪರವು ಅಲ್ಲವು. ವಿಶೇಷಾರ್ಥವುಳ್ಳವುಗಳೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಸೃಷ್ಟೃತ್ವಂದೇವಾನಾಂ ಮುಕ್ತಿ ಸೃಷ್ಟೃತ್ವಮುಚ್ಯತೇನಾನ್ಯತ್ || ಉತ್ಪತ್ತಿದ್ರವ್ಯತ್ಯಾನಾಪುಪಿಯಸ್ಯತ್ ಸಂಮಿತಾ ವಿಶೇಷೋಯಂ ||೬೪||

ಅರ್ಥ.— ದೇವಾನಾಂ-ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ಸೃಷ್ಟೃತ್ವಂ-ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವುದು, ಮುಕ್ತಿ ಸೃಷ್ಟೃತ್ವಂ=ಸ್ವರೂಪಾನಂದಾ ವಿಭಾವ ರೂಪ ನೋಕೃಷ್ಣನನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. (ಎಂದು) ಉಚ್ಯತೇ-ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯತ್=ಬೇರೆಯಾದ ದೇಹ ಸಂಬಂಧ ರೂಪ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು, ನ-ಅಲ್ಲ. ಯ

ಸ್ಮಾತ್ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ದೈತ್ಯಾನಾಮಹಿ-ದೈತ್ಯರನ್ನೂ, ಉತ್ಪತ್ತಿಃ ದೇಹವೋಗ ರೂಪವಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು, ಸಂಮಿತಾ = ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಸಮಾನವಾದುದು. ಅಯಂ=ಇದು, ವಿಶೇಷಃ=ಭೇದಕವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ದೈತ್ಯರಿಗೂ ದೇವರು ಶರೀರ ಸಂಬಂಧರೂಪವಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರಲು ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟತ್ವ ರೂಪ ವಿಶೇಷ ಧರ್ಮವನ್ನು ದೇವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದರಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವರೂಪ-ಸಂದಾವಿಭಾಗವರೂಪ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಕರ್ಮಕ ಸ್ಪಷ್ಟತ್ವ ರೂಪ ಧರ್ಮವು.

ಅನ್ತಾರಿಕೆ.—ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂದರೆ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡುವುದೆಂದರ್ಥ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ದೈತ್ಯರ ಕನಿನವೂ ಕೂಡ ದೇಹವಿಯೋಗರೂಪ ಸಂದಾರವಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನುಃ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ರೂಪವು ಎಂದು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ —

ಶ್ಲೋಕ || ಅಥ ಚ ದೈತ್ಯಹತಿಸ್ತಮಸಿಸ್ಥಿರಾನಿಯತಿಸಂಸ್ಥಿತೀವನಚಾನ್ಯಥಾ | ತನುವಿಭಾಗಕೃತಿಃ ಸಕಲೇಷ್ಟಿಯಂನಹಿವಿಶೇಷಕೃತಾ ಸುರದೈತ್ಯಗಾ ||

ಅರ್ಥ.—ಅಥ-ದೇವ ಸ್ಪಷ್ಟತ್ವವು ಅವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಕೊಡುವುದೆಂದರ್ಥ ಹೇಳಿದನಂತರದಲ್ಲಿ, ತಮಸಿ=ತಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಿರಾ=ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ನಿಯತಿಸಂಸ್ಥಿತೀವ=ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಸರ್ವದಾ ವಾಸಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ, ದೈತ್ಯಹತಃ - ದೈತ್ಯರ ಸಂಹಾರವೆಂಬುವುದು, ಅನ್ಯಥಾ = ದೇಹವಿಯೋಗ ರೂಪ ಸಂಹಾರವೆಂಬ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವು, ನ=ಅಲ್ಲ. ಇಯಂ=ಇಂಥ, ತನುವಿಭಾಗಕೃತಿಃ = ದೇಹ ವಿಯೋಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು, ಸಕಲೇಷು-ಸರ್ವ ದೇವದೈತ್ಯ ನೂನವರಲ್ಲಿಯೂ, ವರ್ತತೇಹಿ-ಇರುವುದಷ್ಟೆ, ಸುರದೈತ್ಯಗಾ-ದೇವದೈತ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರೀತಿ, ಇಯಂ=ಈ ಹನನವು, ವಿಶೇಷಕೃತಾ=ಪ್ರೀತಿ ದ್ವೇಷರೂಪವಾದ ವಿಶೇಷಕಾರಣವುಳ್ಳದ್ದು. ನಗನತಿ-ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ದೇವಸೃತಿಯೆಂದರೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮೊ

ಮ್ನ ಕೊಡುವುದೆಂತಲೂ ದೈತ್ಯಹತಿಯೆಂದರೆ ದೈತ್ಯರನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಅಂಧಂತಃ ಸ್ವಿಸ್ಥಿ ವಾಸಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೆಂತಲೂ ಅರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಈಶನಿಂದ ಸೃಷ್ಟರಾದ ದೇವ ದೈತ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಮತ್ತು ತಮಸ್ಸು ಈಶನಿಂದಲೇ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇವರುಗಳು ಅಂದರೆ ದೇವತೆಗಳು, ದೈತ್ಯರು ಮತ್ತು ಮಾನವರು. ದ್ವೇಷ ಮಾಡಿದರೂ ಅಥವಾ ಮಹಾ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಂದರೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಮಸ್ಸು, ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಎಂದಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಪ್ರನಾಣಗಳು.— ಶ್ಲೋಕ || ದೇವಾನಾಂನಿರಯೋ ನಾಸ್ತಿ ತಮಶ್ಚಾ ಪಿಕಥಂಚನ || ಮಾನುಷಾಣಾಂ ಮಧ್ಯಮಾನಾಂ ನೈವೈತದ್ವ ಯುಗಾಸ್ಯತೇ || ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನಾದ ದೇವರ ನಿಯಮವಿರುವುದು. ಎಂದಿಗೂ ಇದು ನೈತತ್ಯಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ, ಕೃತಿ ಈ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತಮಸ್ಸಿನ ಪರಿವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದಲೂ, ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತೆಂದಲ್ಲ. ಭಾರತ ಕಥಾದಿಂದಲೇ ದೇವದೈತ್ಯರ ಇಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅನಿಷ್ಟ ಸಾಧನದ ಫಲರೂಪವೆಂಬ ಅರ್ಥವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. —

ಶ್ಲೋಕ || ತಮಿಮನೇವಸುರಾಸುರ ಸಂಚಯೋ ಹರಿಕೃತಂಪ್ರಪಿಶೇಷಮು ದೀಕ್ಷಿತುಂ || ಪ್ರತಿವಿಭಜ್ಯ ಚಭೀಮಸುಯೋಧನೌ ಸ್ವಪರಪಕ್ಷಭಿದಾ ಕಥಿತಾಕಥಾ ||೬೬||

ಅರ್ಥ.— ಸುರಾಸುರಸಂಚಯೇ= ಸುರಾಸುರ= ದೇವ ದೈತ್ಯರುಗಳ, ಸಂಚಯೇ= ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ, ಹರಿಕೃತಂ= ಹರಿ-ನಾರಾಯಣನಿಂದ, ಕೃತಂ= ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ತಂ= ಅಂಥ, ಇಮಂ= ಪೂರೋಕ್ತವಾದ, ಪ್ರವಿಶೇಷಂ= ವಿಶೇಷವನ್ನು ಅಂದರೆ ತಮಃಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿ ರೂಪವಾದ ಸಾಧನವನ್ನು, ಉದೀಕ್ಷಿತುಂ= ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಭೀಮಸುಯೋಧನೌ= ಭೀಮಸೇನ ಮತ್ತು ದುರ್ಮೋಧನರನ್ನು ಪ್ರತಿವಿಭಜ್ಯಚ= ಸ್ವಪಕ್ಷ ಪರಪಕ್ಷ

ದವರೆಂಬ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸ್ವಪರಪಕ್ಷಭಿದಾ=ಸ್ವ=ಸ್ವಕೀಯ, ಪರ ಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೆಂಬ, ಭಿದಾ=ಭೇದದಿಂದ, ಕಥಾ=ಕಥೆಯು, ಕಥಿತಾ-ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ದೇವದೈತ್ಯರ ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾಧನಗಳು ಸ್ವರೂಪ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ವ್ಯಾಸರಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಶ್ರೀಮೂಢಮುಖಾಭಾರತಕ್ಕೆ ಆ ಹರಿಯಿಂದಲೇ ಅದೇ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ತಾರತಮ್ಯಾನುಗುಣವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿರುವರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಭಾರತ ಕಥೆಯಿಂದಲೇ ದೇವಪಕ್ಷ ದೈತ್ಯ ಪಕ್ಷಗಳೆಂಬ ಎರಡನ್ನು ಭೇದಿಸುವುದೇವರು ಮತ್ತು ಧುರ್ಮೂಢನ ಇವರಿಬ್ಬರ ಪಕ್ಷಗಳಿಂದ ವಿಭಾಗಮಾಡಿ ವ್ಯಾಸರು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಮೂರು ಅರ್ಥವುಳ್ಳವುಗಳು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಗಳು ಇವೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಹೇಳುವುದು ಭಗವತ್ಪರವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಸಾಂಘಿಕವರ ಪರ ಅರ್ಥಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ವೇದಗಳು ಹೇಳುವ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸಮಾಧಿ ದರ್ಶನ ಗುಹ್ಯವೆನ್ನುವ ಮೂರು ಭಾಷ್ಯಾನುಸಾರ ಹೇಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಸರ್ವವೇದಗಳಿಂದಲೂ ಭೇದ. ತಾರತಮ್ಯ ಸಾಧನ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ ಇವುಗಳು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಭಾರತಃ ಪಂಚಮೋವೇದಃ ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ವೈಶಂಪಾಯನಾಚಾರ್ಯರು ಹಿಂದೆ “ ನಾರಾಯಣಂ ಸುರಗುರುಂ ” ಎಂಬುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದ ವಿಶೇಷಗಳು. ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರೇ ನಾರಾಯಣನು ಎಂಬುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರನ್ನೂ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಶ್ರೀಭಾರತಕಥಾ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ನನೋಭಗವತೇತಸ್ಮೈ ವ್ಯಾಸಾಯ ಅಮಿತತೇಜಸೇ ಯಸ್ಯಸ್ಯ, ಸಾದಾದ್ವಕ್ಷಾಮಿ ನಾರಾಯಣಕಥಾಮಿನಾಂ ||೬೭||

ಅರ್ಥ.—ಯಸ್ಯ=ಯಾವ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ, ಪ್ರಸಾದಾತ್-ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಇಮಾಂ-ಇಂಥಾ, ನಾರಾಯಣಕಥಾಂ=ನಾರಾಯಣನ ಕಥೆಯನ್ನು, ವಕ್ಷಾಮಿ=ಹೇಳುತ್ತೇನೋ, ತಸ್ಮೈ=ಅಂಥಾ, ಭಗವತೇ=ಷಡ್ಭೈಶ್ಚೈಶ್ಚ ಸಂಪನ್ನನಾದಂಥಾ, ಅವಿತತೇಜಸೇ=ಅಪಾರ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದಂಥ, ವ್ಯಾಸಾಯ=ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಗೆ, ನಮಃ-ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಯಾವ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ ಮಹಾ ತೇಜಃಪುಂಜನಾದ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಾದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಥಾಕಾಲಕ್ಷೇಪ, ಮತ್ತು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾರೂಪ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ವಾಗಾದಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ, ಉಮಾಮತ್ತು ವಕ್ಷಿ ಈ ದೇವತೆಗಳು ಕೂಡ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅಧೀನರು. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರೇ ನಿಂತು ಈಥೆಯನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡಿಸಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದವನು ಶ್ರೀವಾಸುದೇವರೂಪನಾದ ನಾರಾಯಣನೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಸರ್ವ ಭಾರತಕಥೆಯಿಂದಲೂ ಶ್ರೀವಾಸುದೇವನೇ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೆಂಬುವುದನ್ನು ಭಾರತ ಶ್ಲೋಕದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ವಾಸುದೇವಸ್ತು ಭಗವಾಃ ಕೀರ್ತೃತೇತ್ರ ಸನಾತನಃ || ಪ್ರತಿಬಿಂಬಮಿನಾದರ್ಶ ಯಂಶಶ್ಯಂತಾತ್ಮನಿಸ್ತಿತಂ ||೬೮||

ಅರ್ಥ.—ಋಷಯಃ-ಋಷಿಗಳು, ಆತ್ಮನ=ಜೀವನಲ್ಲಿ, ಸ್ತಿತಂ=ನಿಯಾಮಕನಾಗಿರುವಂಥ, ಯಂ-ಯಾವ ವಾಸುದೇವನನ್ನು, ಅದರ್ಶಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಬಿಂಬಮಿನ-ತನ್ನ ರೂಪದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಪಶ್ಯಂತಿ-

ನೋಡುತ್ತಾರೋ, ಸಃ=ಅಂಥ, ಸನಾತನಃ-ಅನಾದಿ ನಿತ್ಯನಾದಂತೆ, ಭಗವಾಃ-ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ, ವಾಸುದೇವಸ್ತು=ವಾಸುದೇವ ಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯನಾದ ನಾರಾಯಣನೇ, ಆತ್ರ=ಈ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಕೀರ್ತೃತಿ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಯಾವ ಋಷಿಗಳು ಜ್ಞಾನ ನೇತ್ರದಿಂದ ಬಿಂಬವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ರೂಪ ನೋಡಿದಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ವಾಸುದೇವನೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಸಾಧ್ಯನಾಗಿ ಶ್ರವಣ ಮನನಾದಿಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನದ್ವಾರ ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ “ ವಾಸುದೇವಸ್ತು ’ ಎಂಬುವುದರಿಂದ ಸರ್ವತ್ರ ವಾಸಮಾಡುವ ಭಗವದ್ರೂಪಕ್ಕೆ ವಾಸುದೇವ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಭಾರತ, ಪ್ರತಿಸಾಧ್ಯನೂ ವಾಸುದೇವನೇ, ಬಿಂಬದಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತವಾದ ಭಗವದ್ರೂಪವೂ ವಾಸುದೇವರೂಪವೂ ಭಾರತ ಕಥಾನುಸಾರ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಉಪಾಸನಾ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬಿಂಬಾಪರೋಕ್ಷವೂ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನವೇ ಮೋಕ್ಷಸಾಧಕವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಸಾಧಕನೆಂದು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ನಾಸ್ತಿನಾರಾಯಣ ಸಮಂ ನಭೂತಂವ ಭವಿಷ್ಯತಿ || ಏತೇನಸತ್ಯವಾಕ್ಯೇನ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧಯಾಮ್ಯಹಂ ||೬೯||

ಅರ್ಥ.—ಅಹಂ=ನಾನು, (ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು) ನಾರಾಯಣಸಮಂ = ನಾರಾಯಣ, ನಾರಾಯಣದೇವರಿಗೆ, ಸಮಂ=ಸರಿಯಾದವರು, ನಾಸ್ತಿ = ಇಲ್ಲವು. ಭೂತಂ=ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನ=ಇಲ್ಲ, ಭವಿಷ್ಯತಿ=ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನ=ಇಲ್ಲ, ಏತೇನ=ಇಂಥಾ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯೇನ=ಸತ್ಯ ವಚನದಿಂದ, ಸರ್ವಾರ್ಥಃ=ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ, ಸಾಧಯಾಮಿ=ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀನಾರಾ

ಯಃದೇವರಿಗೆ ಸಮರಾದವರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನ ದಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಾಧನಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ದೇವ ರಿಗೆ ಸಮರಾದವರು ಭೂತ ಭವಿಷತ್ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ವ ಶಾ ಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳಿಂದಲೂ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಅತೀತ ಅನಾಗತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಮಹಾ ಸಾಮಾರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಸಮರಾದವರು ಇಲ್ಲವೆಂಬು ವುದು ಏಕೆಂದರೆ—ಈಶನಿಂದ ಸೃಷ್ಟರಾದ ಚೇತನರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಸಂಚಿತ ಪ್ರಾ ರಬ್ಧ ಆಗಮ್ಯಾದಿ ಕರ್ಮತ್ರಯಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡು ವ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸರ್ವ ಜೇತನವಿಷಯಕ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವವು ನಿಶ್ಚಯವು. ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಚೇತನರಿಗೆ ಕಾಲಾನುಗುಣವಾದ ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅವರವರ ಸಾಧನಾನುಸಾರ ವೈಷಮ್ಯ ಸೈರ್ಘ್ಯಗಳಿಲ್ಲದ ಸಮವಾದ ಫಲ ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಮಹಾ ಸಾಮಾರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನಾದ್ದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಸಮ ರಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಈ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಸರ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರೇ ಶ್ರೀ ಣಾರಾಯಣನಿಗೆ ಸಮರಾದವರಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೊದಲು, ಮಧ್ಯ, ಕೊನೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ವ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯೂ ನಾರಾಯಣನೇ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೆಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಆದ್ಯಂತಯೋರಿತ್ಸವದಸ್ಸಯಸ್ಮಾ ದ್ವಾಸಾತ್ಮಕೋ ವಿಷ್ಣುರುದಾರ ಶಕ್ತಿಃ || ತಸ್ಮಾತ್ಸಮಸ್ತಾ ಹರಿಸದ್ಗುಣಾಸಾಂ ನಿರ್ಣೀಯತೇ ಭಾರತ ಗಾಸಘೃಷಾ ||೭೦||

ಅರ್ಥ.-- ಸಃ=ಅಂಥ, ವಾಸಾತ್ಮಕಃ=ವೇದವ್ಯಾಸರೂಪನಾದಂಥ, ಉದಾರಶಕ್ತಿಃ=ಉತ್ಪಷ್ಟವಾದ ಶಕ್ತಿವುಳ್ಳ, ವಿಷ್ಣುಃ - ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ದೇವರು, ಯಸ್ಮಾತ್=ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಆದ್ಯಂತಯೋಃ=ನೊದಲು

ಮತ್ತು ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಇತಿ=ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಕಾಲತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸಮರು ಅಥವಾ ಉತ್ತಮರು ಇಲ್ಲವೆಂದು, ಅಸದತ್-ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೋ, ತಸ್ಮಾತ್=ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಸಮಸ್ತಾ-ಸರ್ವ ವಿಷಯಕವಾದ, ಭಾರತಗಾ - ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ, ಏವಾ-ಇಂಥಾ, ಕಥಾ-ಕಥೆಯು, ಹರಿಸದ್ಗುಣಾನಾಂ=ಶ್ರೀಹರಿಯು ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು, ನಿರ್ಣಯತೆ=ನಿರ್ಣಯಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಶ್ರೀನೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ಭಾರತಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದೇ ವಚನಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀಕೃತಿಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ನಿರ್ಣಯ, ನಿರ್ಣಾಯಕ ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವೇ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು. ಸಮಸ್ತ ಭಾರತ ಕಥೆಯು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನಾಗಲಿ ಕವಗಿಯೇ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಶ್ರೀನೇದವ್ಯಾಸದೇವರೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ ಆಚಾರ್ಯರು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ತಾವು ಕೇವಲ ಸ್ವಬುದ್ಧಿ ಪೂರ್ವಕ ವಚನಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದಿಲ್ಲ. ಕಿಂತು ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ನೇದವ್ಯಾಸರ ವಚನಗಳನ್ನೇ ಉದಾಹರಿಸಿ, ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ತಮ್ಮಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಿರ್ಣಯಗ್ರಂಥದ ಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ. — ಹಿಂದೆ ಭಾರತದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿದ ವಚನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಈಗ ಭಾರತದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ವಚನಗಳಿವೆ ಎಂದು ಅನುವಾದ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. —

ಶ್ಲೋಕ || ಸತ್ಯಂಸತ್ಯಂ ಪುನಃಸತ್ಯ ಮುಧ್ಯತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ | ನೇದಶಾ
ಸ್ತಾತ್ಪರಂನಾಸ್ತಿ ನದೈವಂ ಕೇಶವಾತ್ಮರಂ ||೨೧||

ಅರ್ಥ. — ನೇದಶಾಸ್ತ್ರಾತ್=ನೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಪರಂ-ಉತ್ತಮವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರವು, ನಾಸ್ತಿ=ಇಲ್ಲ, ಕೇಶವಾತ್=ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಪದ

ಪ್ರವರ್ತಕನಾದ ನಾರಾಯಣನಿಗಿಂತಲೂ, ಪರಂ= ಉತ್ತಮನಾದ, ದೈವಂ ದೇವತೆಯು, ನ= ಇಲ್ಲ, ಇತಿ-ಓಗೈಂದು, ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ, ಭುಜಂ-ಭುಜವನ್ನು, ಉದ್ಧೃತ್ಯ=ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ. ಸತ್ಯಂಸತ್ಯಂ=ಸತ್ಯವು, ಪುನಃ= ಮತ್ತೆ, ಸತ್ಯಂ=ಸತ್ಯವೆಂದು, ಉಚ್ಯತೇ-ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲ. ನಾರಾಯಣದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮನಾದ ದೇವರಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಭುಜಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೂರಾವರ್ತಿ ಸತ್ಯವೆಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಧಾರಾಧ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಮೂರಾವರ್ತಿ ಸತ್ಯ ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾತ್ ಎಂಬುವುದರಿಂದ, ಋಗವು ವೇದಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮಮೀಮಾಂಸಶಾಸ್ತ್ರ ಇವುಗಳೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಪ್ರತಿಪಾದಕ ಎರಡು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರವಚನಗಳು, ವೇದಗಳು ಇವಕ್ಕೆ ಸಮವಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಶವನಿಗೆ ಸಮರಾದವರಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಸರ್ಪೋತ್ತಮನೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಧೈಯನೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರಿಂದ ಸೂಚಿತವಾದ ವಚನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಅಲೋಡ್ಯ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾಣಿ | ವಿಚಾರ್ಯಚ ಪುನಃಪುನಃ || ಇದ ಮೇ ಕಂಸುನಿಷ್ಪನ್ನಂ | ಧೈಯೋ ನಾರಾಯಣಃ ಸದಾ ||೨೦||

ಅರ್ಥ.—ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ, ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾಣಿ=ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ಅಲೋಡ್ಯ-ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಲ್ಪಟ್ಟು, ಪುನಃಪುನಃ-ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ, ವಿಚಾರ್ಯಚ=ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ, ಸದಾ=ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ನಾರಾಯಣಃ=ನಾರಾಯಣನು, ಧೈಯಃ=ಧ್ಯಾನಾರ್ಹನು ಎಂಬ, ಇದಂ=ಈ ಬಗೆಯಾದ, ಏಕಂ=ಒಂದು ವಿಷಯವು, ಸುನಿಷ್ಪನ್ನಂ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು, ನಾನು ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಿದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದೆ,

ಹೀಗೆ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಸಕಲ ಅರ್ಥಗಳಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಸತಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನೇ ಧ್ಯಾನಾರ್ಹನಾದವನೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತೆಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಬ್ಬಾರೆ. ಇದರಿಂದ್ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಏಕೋಪಾರ್ಥ. — ವೇದೈಕದೇಶವಾದ, ಅಭ್ರಣೇಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿಯೂ, ಮತ್ತು ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ವೇದದಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು, ವೇದ ಅನಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರು ಶ್ಲೋಕರೂಪವಾಗಿ ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಇದ್ದರಿಂದ ಭಾರತವು ಐದನೆಯ ವೇದವೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ತಾತ್ಪರ್ಯಗಾರರು, ವೇದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಪುನಃ ಭಾರತ ವಚನಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ.

ಪ್ರಮಾಣ. — ಅಂಬ್ರಣೇಸೂಕ್ತ. — “ ಎಂಕಾಮಏತಂತಮುಗ್ರಂ ಕೃಣೋಮಿ || ಮಮಯೋನಿರಪ್ಸ್ವಾ ” ಮತ್ತು ಏಕೋನಾರಾಯಣ ಅಸಿತ್ ಈ ವಚನಗಳಿಂದ ರಮಾದೇವಿಯರೇ ಪರಾಧೀನರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ, ತತ್ಪ್ರತಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಅವತಾರಿಕೆ. — ಪೂರ್ವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾರ್ಹನಾದವನು ನಾರಾಯಣನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಸ್ಮರಣೀಯನೆಂಬುವುದನ್ನು ಹೇಳುವ ಭಾರತದ ವಚನವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವೇ ಸಿದ್ಧವೆಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಸ್ಮರ್ತವ್ಯಃ ಸತತಂ ವಿಷ್ಣು | ವಿಸ್ಮರ್ತವ್ಯೋನಜಾತುಚಿತ್ || ಸರ್ವೇ ವಿಧಿನಿಷೇಧಾಃಸ್ಯ | ರೇತಯೋರೇವಕಿಂಕರಾಃ ||೨೩||

ಅರ್ಥ. — ಸತತಂ = ಸರ್ವರಿಂದಲೂ, ಸರ್ವಕಾಲ, ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷ್ಣುಃ = ನಾರಾಯಣದೇವರು, ಸ್ಮರ್ತವ್ಯಃ = ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಲು ಅರ್ಹನು. ಇತುಚಿತ್ = ಯಾವಾಗಲೂ, ನವಿಸ್ಮರ್ತವ್ಯಃ = ಮರೆಯುವವನಲ್ಲ, ಸರ್ವೇ-ಸಮಸ್ತನಾದ, ವಿಧಿನಿಷೇಧಾಃ = ವಿಧಿವಚನಗಳು, ಮತ್ತೆ, ನಿಷೇಧ ವಚನ

ಗಳು, ವಿತಯೋಃ=ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾಡದೇ ಇರಬಾರದೆಂಬ ವಚನಗಳಿಗೆ, ಕಿಂಕರಾವಿವ-ದಾಸರುಗಳು.

ತಾಪ್ತಿಯು.—ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ಮರಣೆಯು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದವುಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಹರಿಯನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆದರೆ ವಿಹಿತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡು. ಅವಿಹಿತಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಡೆಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಆಚರಣೆಯೂ ಶ್ರೀಹರಿಸ್ಮರಣೆಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕಿಂಕರಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ದಾಸರುಗಳಿಗೆ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಅಹರಹಃಸಂಧ್ಯಾನುವಾಶೀತ, ನವಾಲಾಂಡುಂ, ಭಸಿಯಾತ, ನಪರದಾರಾಫಗಚ್ಚೇತ್, ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು, ಆಚರಿಸುವವೇಳೆ ಆಚರಿಸದೇ ಇರುವವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಮಾಡಿದರೆ ಹರಿಸ್ಮರಣೆ ಇಲ್ಲದ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ವ್ಯರ್ಥವೆಂತಲೂ, ಮತ್ತು ದುಷ್ಟ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸದೇ ಬಿಡುವುದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂತಲ್ಲ. ಭಕ್ಷಿಸದೇ ಬಿಟ್ಟು, ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂತಲೂ, ಮತ್ತು ಪರಸ್ತ್ರೀಗಮನ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದೂ ಕೂಡ, ಶ್ರೀಹರಿಪೂಜಾರೂಪ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಈ ಬಗೆಯಾದ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ, ಇಷ್ಟಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣಮಾಡಿ, ಇಂಥಾ ಪೂರ್ಣನಾದ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ತಿಳಿದವರು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಅಶೇಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ, ಎಂದು ಶಂಕಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಯಾರಿಂದಲೂ ಪೂರ್ತಿ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಭಾರತ ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಕೋಹಿತಂ ವೇದಿತುಂ ಶಕ್ತೋಯೋನಸ್ಯಾತ್ತ್ವದ್ವಿಧೋಪರಃ | ತದ್ವಿಧಃಶ್ಚಾ ಪರೋನಾಸ್ತಿ ತಸ್ಮಾತ್ತಂ ವೇದಸಸ್ವಯಂ ||೨೪||

ಅರ್ಥ.—ಕಃ=ಯಾರು, ತಂ = ಪೂರೋಕ್ತ ಗುಣವಿಶಿಷ್ಟನಾದ ಹರಿಯನ್ನು, ವೇದಿತುಂ = ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ, ಶಕ್ತಃ - ಶಕ್ತನಾದನು,

ತದ್ವಿದೇ=ಅವನನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಮನಾದವನು, ಅಪರಃ= ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ನಶ್ಯಾತ್=ಇಲ್ಲವೋ, ತದ್ವಿದೇ=ಅವನಿಗೆ ಸದೃಶನಾದವನೂ, ನಾಸ್ತಿ=ಇಲ್ಲ, ತಸ್ಮಿಂತ=ಆದಕಾರದಿಂದ, ತಂ=ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ಸ್ವಯಂ=ತಾನೇ, ವೇದ=ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ಯಾರೂ ತಿಳಿದವರು ಇಲ್ಲ.

ತಾಪ್ಸ್ಯಃ--ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಸಮರಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ಪೂರ್ಣನಾದ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಹೇಗೆ ಶಕ್ತರಾದಾರು, ಸರ್ವಥಾ ಶಕ್ತರಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಸಮರಾದವನು ಇನ್ನಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ದೇವರ ಗುಣಗಣಗಳನ್ನು ಆ ಹರಿಯೇ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕವನೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥಃ.—ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾದ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಶಕ್ತಿ ರಸಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಷರ ಪುರುಷರು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು, ಅಕ್ಷರ ಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯರು ರಸಾ, ಇವರು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಕಲೈನ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ಗುಣಪೂರ್ಣ, ರಸಾದಿ ಅಶೇಷ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಅಸ್ವತಂತ್ರರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುವಂತಾಯಿತು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ|| ಕೋಟಿಂತಂನೇದಿತಂಶಕ್ತೋ ನಾರಾಯಣಮನಾಮಯಂ |
 ಐ. ತೇಸತ್ಯವತೀಶೂನೋಃ ಕೃಷ್ಣಾದ್ವಾದೇವಕೇಸುತಾತ್||೨೫

ಅರ್ಥ. ಅನಾಮಯಂ=ಮೋಷಮೂರನಾದಂಥ, ನಾರಾಯಣಂ=ನಾರಾಯಣ ದೇವರನ್ನು, ನೇದಿತುಂ=ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ, ಶಕ್ತಃ=ಶಕ್ತಿಉಳ್ಳವನು, ಕೋಟಿ=ಯಾರು ಆದಾರು, ನಕೋಪಿ=ಯಾರೂ ಶಕ್ತರಾಗಲಾರದು, ಸತ್ಯವತೀಶೂನೋಃ=ಸತ್ಯವತೀ ದೇವಿಯರ ಮಕ್ಕಳಾದ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ದೇವಕೇಸುತಾತ್=ದೇವಕೀ ಪುತ್ರನಾದ, ಕೃಷ್ಣಾದ್ವಾ=ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಂದಲೂ, ರುತೇ=ಹೊರ್ತು, ಕೋಟಿ=ಯಾರು ಶಕ್ತರು,

ಅಂದರೆ ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಗುಣಗಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅವನು ಶಕ್ತನೇ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನಿಂದ ಭಿನ್ನರಾದ ಚೇತನ ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿ ಕಾರಣನಾದ ನಾರಾಯಣನ ಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಯಾರೂ ಶಕ್ತರಲ್ಲ. ಆ ದೇವರೇ ಶಕ್ತನು, ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಎಲ್ಲಾ ಅವತಾರಗಳು ಪೂರ್ಣವಾದವುಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವಕೀ ಪುತ್ರನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಯವತೀ ಪುತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ತಿಳಿದವರೇ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರೂ ತಿಳಿಯಲಾರರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ರಮಾದೇವಿಯರು ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತರು, ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅರಘಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕವರಲ್ಲ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನ ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟೀನ ಅರಿಯರು, ಅನಂತಾನಂತ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕಿರುಬೆರಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವರೇ ಹೊರತು ಕೊನೆಗಾಣರು. ಓಗಿರುವಾಗ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಚೇತನರಾಶಿಗಳ ಪಾಡೇನು? ಪೂರ್ಣನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಶಕ್ತಿ, ಕ್ರಿಯೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಆ ಸ್ವಾಮಿ ಒಲ್ಲವನೇ ಹೊರತು ಇನ್ನಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣತ್ವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಈಗ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾದಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಗೇಳುವ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಪ್ರಮೇಯೋನಿಂಶೋಜ್ಯಶ್ಚ ಸ್ವಯಂಕಾಮಗಮೋವಶೀ||

ನೋದತ್ಯೇಷಃ ಸದಾಭೂತೈಃ ಜಾಲಕ್ರೀಡನಕೈರಿವ ||೬೩||

ಅರ್ಥ.—ಇಷಃ=ಆನಾರಾಯಣನು, ಅಪ್ರಮೇಯಃ=ಯಾರಿಂದಲೂ, ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಿಳಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದವನು, ಅನಿಯೋಜ್ಯಃ=ಇತರಿಂದ ಪ್ರೇರಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದವನು, ಸ್ವಯಂ=ತಾನೇ, ಕಾಮಗಮಃ=ಸ್ವೇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಗಮನ ಮಾಡುವವನು, ವಶೀ=ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ

ಅಟವಾಡುವ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ಆಡುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೆ, ಸದಾ=ಸರ್ವ ಕಾಲವಲ್ಲಿಯೂ, ಭೂತೈಃ=ಸಕಲ ಚೇತನ ರಾಶಿಗಳಿಂದ, ಮೋದತಿ = ಆಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಪೂರ್ಣ ಗುಣವಂತನಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅನ್ಯರಿಂದ ತಿಳಿಯಲು ಅಶಕ್ಯನು, ಅನ್ಯರ ಆಜ್ಞಾಧರಿಸುವನಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರ, ಸ್ವತಂತ್ರನಾದ್ದರಿಂದ ಪೂರ್ಣ, ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹವುಳ್ಳವನಾದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ರೀತಿಯಾದ ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದುದರಿಂದ ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ದೇವರಲ್ಲಿ ಜಗತ್ಪುಷ್ಪಾದಿ ಗುಣಗಳು ಇದ್ದರೇನೆ ಜಗತ್ಪುಷ್ಪಮಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವತಂತ್ರತ್ವ ಸಂತೋಷ ಸೂಚಕ, ಸಂತೋಷ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷಣ ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತರಾದ ರಮಾ ದೇವಿಯರಿಗೆ ಪತಿ ಆನಂದಪೂರ್ಣನಾದುದರಿಂದ ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವನು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀಹರಿಯು ಇತರರಿಂದ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ, ಎಂಬುವದಕ್ಕೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ನಿರೂಪಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ:--

ಶ್ಲೋಕ|| ನಪ್ರಮಾತುಮಹಾಬಾಹುಃ ಶತ್ಕೋಯಂಮಧುಸೂದನಃ ||

ಪರಮಾತ್ಮರನೇತಸ್ಮಾದ್ವಿಶ್ವ ರೂಪಾನ್ನವಿದ್ಯತೆ ||೨೭||

ಅರ್ಥ.—ಮಧುಸೂದನಃ=ಮಧುನಾಮಕ ದೈತ್ಯನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ, ಅಯಂ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು, ಮಹಾಬಾಹುಃ=ಮಹಾ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಮಾತುಂ=ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ, ಶಕ್ಯಃ=ಶಕ್ಯನು (ಸಾಧ್ಯನು), ನ = ಅಲ್ಲಾ, ತಸ್ಮಾತ್=ಅಂಥಾ, ಪರಮಾತ್=ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾಗಿಯೂ, ವಿಶ್ವರೂಪಾತ್=ವಿಶ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಿಂತಲೂ, ಪರಮೇ = ಉತ್ತಮರಾದವರು, ನವಿದ್ಯತೇ=ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದಿವ್ಯ ವಿಶ್ವರೂಪಧಾರಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಇವನ ರೂಪ ಗುಣ ಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಸರ್ವ ರೂಪಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಶ್ವ ರೂಪವು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ್ದರಿಂದ ಇವನನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ವಿಶ್ವರೂಪನು ಅಶೇಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾ
 ಬದ್ದು, ಮತ್ತು ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಐಶ್ವರ್ಯ ನೊದಲಾದುದಕ್ಕೆ
 ಆಶ್ರಯವಾದದ್ದು. ಐಶ್ವರ್ಯವೂ, ದೋಷದೂರನೆಂದು ತಿಳಿದು ಉಸಾ
 ಸನಾ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ಅನುಗ್ರಹ
 ಮಾಡುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಜನನ ಮರಣಾದಿಗಳು ಕಂಡು ಬಂ
 ದಿರುವುದರಿಂದ ಜನನ ಮರಣ ರಹಿತನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆಂಬುವ
 ದನ್ನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ವಸುದೇವಸುತೋನಾಯಂ ನಾಯಂ ಗರ್ಭೇವ ಸತ್ಪಭಃ ||

ನಾಯಂದಶರಥಾಚ್ಚ ತೋನಚಾಪಿ ಜಮದಗ್ನಿತಃ ||೨೮||

ಅರ್ಥ.—ಅಯಂ=ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು, ವಸುದೇವಸುತಃ = ವಸುದೇವನ
 ಮಗನು, ನ=ಅಲ್ಲ, ಅಯಂ=ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನು, ಗರ್ಭೇ = ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ
 ನವಸತಿ=ವಾಸಿಸುವವನಲ್ಲ, ಅಯಂ=ಶ್ರೀರಾಮನು, ದಶರಥಾತ್=ದಶರಥ
 ರಾಯನ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಚಾತಃ = ಹುಟ್ಟಿದವನು, ನ = ಅಲ್ಲ, ಜಮದಗ್ನಿ
 ತೋಪಿ=ಜಮದಗ್ನಿ ಯುಷಿಗಳಿಂದಲೂ, ನಚ=ಹುಟ್ಟಿದವನಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಃ ಮಾಥಿದ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು ದೇವಕೀ
 ದೇವಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನವಮಾಸವಿದ್ದಂತೆ ಭಾಗವತ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ
 ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರ್ವಥಾ ದೇವರಿಗೆ ಗರ್ಭವಾಸ ಉಂಟೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾ
 ರದು. ವಸುದೇವನ ಮಗನೂ ಅಲ್ಲ. ಗರ್ಭವಾಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಕೃಷ್ಣಾ
 ವತಾರದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭವಾಸವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಗರ್ಭ
 ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಪರಶುರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಗರ್ಭವಾಸವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳು
 ತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಗರ್ಭವಾಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆಯೂ, ಹುಟ್ಟಿದಂತೆಯೂ
 ಹೇಳುತ್ತದಲ್ಲಾ ಅಂದರೆ ಅಜ್ಜ ಜನಗಳ ಮೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ
 ಯೋ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಭಕ್ತನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಯನ ತಂದೆ
 ಋಷಿಗಳ ಕೋಪದಿಂದ ನಿನ್ನ ಹರಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ

ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತನೆಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಕಂಭದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಹುರಣ್ಯಕಶಿಪು ಕೇಳಿದಾಗ ಕಂಭದಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾನೆಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಹೇಳಲು ಆತನ ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರವನ್ನೂ ಎರಡನ್ನೂ ಕಾರ್ಥಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಂಭದಿಂದಲೇ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದನು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉದರದಿಂದ ಬಂದವನೇ ಹೊರ್ತು ಗರ್ಭಯಾತನಾದಿಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಗರ್ಭವಾಸದುಃಖ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈಗ ಗರ್ಭ ವಾಸವೇ ಅಲ್ಲ ಜನನ ಮರಣವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಜಾಯತೇನೈವಕುತ್ರಾಪಿ ಮ್ರಿಯತೇಕುತವಿವತ್ ||

ನನಧ್ಯೋನುಹ್ಯತೇನಾಯಂ ಬಧ್ಯತೇನೈವಕೇನಚಿತ್ ||೨೯||

ಅರ್ಥ.—ಕುತ್ರಾಪಿ=ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ, ನೈವಜಾಯತೇ=ಹುಟ್ಟುವನಲ್ಲ, ಕುತಃ=ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ, ನೈವಮ್ರಿಯತೇ=ಮರಣ ಹೊಂದುವನಲ್ಲ, ತತ್=ಆ ನಾರಾಯಣನು, ನನಧ್ಯಃ=ಸಂಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯನಲ್ಲ, ಅಯಂ=ಶ್ರೀ ಹರಿಯು, ನಮುಹ್ಯತೇ=ನೋಹ ಮಾಡುವನಲ್ಲ, ಕೇನಚಿತ್=ಯಾರಿಂದಲೂ, ನೈವಬಧ್ಯತೇ=ಬಂಧನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸರಬ್ರಹ್ಮನಾದ ನಾರಾಯಣನು ಯಾವ ಅವತಾರಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿದರೂ ಅವನು ಹುಟ್ಟುವನಲ್ಲ, ಬೆಳಿಯುವನಲ್ಲ, ಸಾಯುವನೂ ಅಲ್ಲ. ಬಂಧನ ನೋಹ ಇತ್ಯಾದಿ ದುರವಸ್ಥೆಗಳೂ ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲ, ಇತರರಿಂದ ಬಂಧಿತನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಮೋಕ್ಷದೂರನಾದ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಸರ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರತ್ವವೇ ಮೊವಲಾವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಆ ಗುಣಗಳು ದೋಷರಹಿತವಾದವುಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂದು ತಿಳಿದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವತಾರ ರೂಪಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ ಮೂಲ ರೂಪಕ್ಕೂ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಮೋಹ ಅಜ್ಞಾನಾದಿಗಳು ಹೇಳುವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಕತ್ಯುತ್ವ ಕೂಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಜನನ ಮರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಶೂನ್ಯನೆಂದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅನತಾರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ದುಃಖಾದಿ ದೋಷಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿವೆ. ಅದು ಅನ್ಯಥಾ ಶಿಲ್ಪವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ದುಃಖಾದಿ ದೋಷಗಳಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಕುತೋದುಖಂಸ್ವತಂತ್ರಸ್ಯ ನಿತ್ಯಾನಂದೈಕರೂಪಿಣಃ ||೮೦||

ಶ್ಲೋಕ|| ಈಶನ್ನಪಿಹಿದೇವೇಶಃ ಸರ್ವಸ್ಯಜಗತೋಹರಿಃ || ಕರ್ಮಾಣಿ ಕುರುತೇನಿತ್ಯಂ ಕೀನಾಶಇವದುರ್ಬಲಃ ||೮೦||

ಅರ್ಥ.—ನಿತ್ಯಾನಂದೈಕರೂಪಿಣಃ=ನಿರಂತರ್ಯವಾಗಿ ಚಿದಾನಂದ ರೂಪಿಯಾದ, ಸ್ವತಂತ್ರಸ್ಯ=ಸ್ವತಂತ್ರನಾದ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ದುಖಂ=ದುಃಖವು, ಕುತಃ=ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಉಂಟಾದೀತು? ಸರ್ವಸ್ಯ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ಜಗತಃ=ಜಗತ್ತಿಗೆ, ದೇವೇಶಃ=ಈಶ್ವರನಾದ, ಹರಿಃ = ನಾತಾಯಣನು, ಈಶನ್ನಪಿ=ಸ್ವಾಮಿಯಾದರೂ, ದುರ್ಬಲಃ = ಬಲಹೀನನ ಹಾಗೂ, ಕೀನಾಶಇವ=ಕ್ಷುಬ್ಧ ಮಾನವನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಕರ್ಮಾಣಿ=ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು, ನಿತ್ಯಂ=ನಿರಂತರ, ಕುರುತೆ=ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕನಾದ ಸರ್ವ ದೇವಾಧಿಪತಿಯಾದ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಮಾನವನಂತೆ ಅನತಾರ ಮಾಡಿಡಾಗ ದುರ್ಬಲನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಹೇಗೆ ಅಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೆ ಲೋಕಾನುಸಾರವಾದ ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಾಮಿ ದುಃಖ ಎಲ್ಲಿಂದಾ ಬಂತು, ಸರ್ವಥಾ ಇಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ದೇವರು ಲೋಕ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೀತಾದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಕರ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಶೂನ್ಯನಾದರೂ ಸರ್ವ ಚೇತನರ ಶಿಕ್ಷಾನೇ ಅವತಾರಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಪ್ರಮಾಣ.—ಮರ್ತ್ಯಾವತಾರ ಸ್ವಿಹಮರ್ತ್ಯಶಿಕ್ಷಣಂ | ರಕ್ಷೋವಧಾ ಏನನಕೇವಲಂವಿಭೋಃ, ಎಂತಲೂ ಮತ್ತು ಲೋಕಸಂಗ್ರಹವೇವಾಪಿಕರ್ಮ ಕರ್ತುಮಿಹಾರ್ಹಶಿ, ಗೀತಾ.—

ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನು ತಾನು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಬಳಸಟ್ಟವನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಶಿಕ್ಷೆಗೋಸ್ಕರ ತಾನು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಾಧಾರಣನಾದ ಮಾನವನಂತೆ ತಾನು ನಟಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಯಾವಾಗ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಸುರ ಮೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ :—

**ಶ್ಲೋಕ|| ನಾತ್ಮಾನಂವೇದಮುಗ್ಧೋಯಂ ದುಃಖ್ಯೇಸೀತಾಂಚಮಾರ್ಗತೇ|
ಬದ್ಧಃಶಕ್ರಜಿತೇತ್ಯಾದಿ ಲೀಲೈಷಾಸುರಮೋಹಿನೀ ||೨೧||**

ಅರ್ಥ.—ಅಯಂ=ಇಂಥಹ, ಮುಗ್ಧಃ=ಮೋಹಯುಕ್ತನಾದವನು, ಆತ್ಮಾನಂ=ತನ್ನನ್ನ ತಾನು, ನವೇದ=ತಿಳಿಯಲಾರನು, ಅಯಂ=ಶ್ರೀರಾಮನು, ದುಃಖೀ=ದುಃಖ ಉಳ್ಳವನು, ಶೀತಾಂಚ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು, ಮಾರ್ಗತೆ=ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ, ಶಕ್ರಜಿತಾ=ಇಂದ್ರಜಿತ್ತಿನಿಂದ, ಬದ್ಧಃ=ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟನು. ಇತ್ಯಾದಿ=ಇವೇ ಮೊದಲಾದ, ಏಷಾ=ಇಂಥಾವುಗಳು, ಲೀಲಾ=(ಆಟವು) ಭಗವಂತನ ವ್ಯಾಸಾರವು, ಅಸುರ ಮೋಹಿನೀ=ಅಸುರರ ಮೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನು ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರ ಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನು ಮೋಹಯುಕ್ತನಾದಂತೆಯೂ, ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನಂತೆಯೂ, ಬಲಹೀನನಂತೆಯೂ, ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದು ದೈತ್ಯ ಜನರ ಮೋಹಕ್ಕಾಗಿ. ಅದು ಯಾವಾಗ ಅಂದರೆ ಅರಣ್ಯ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಹೂವಿನಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಮುತ್ತಕದ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಶೀತೆಯು ತುರುಬಿನಲ್ಲಿ ಮುಡದಿದ್ದ ಹೂವಿನಂತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಮೋಹಗೊಂಡವನಂತೆ ನಟಿಸಿದನು. ರಾವಣನಿಂದ ಅಪಹೃತಳಾದವಳು ಮಾಯಾ ಸೀತೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ತಿಳಿಯದೇ ಇದ್ದವನಂತೆ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದನು. ನಾಗಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಬಂಧಿತನಾದಂತೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಅಜ್ಞಾನ, ರೋಗ, ಭಯ, ದುಃಖ ಇವುಗಳು ಪ್ರಾಕೃತ. ಅಪ್ರಾಕೃತನಾದ ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ಇವುಗಳು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಸರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀವಿಯೋಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪುರುಷನು ಇಂಥಾ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಬಾಧ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ತೋರಿಸುವುಪಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದನು. ಸ್ವರಮಣನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಜಪತ್ನಿಯಾದ ರಮಾ ದೇವಿಯ ವಿಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣನಾದಷ್ಟರಿಂದ ಮೋಹವಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮೋಹಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ನಟಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಮುಹ್ಯತೇಶಸ್ತ್ರಪಾತೇನ ಭಿನ್ನತ್ವಗೃಧಿರಪ್ರವಃ || ಅಜಾನಫ

ಪೃಚ್ಛತಿಸ್ಮಾನ್ಯಾಂ ತನುಂತ್ಯಕ್ತ್ವಾದಿವಂಗತಃ

||೩೩||

ಅರ್ಥ.—ಶಸ್ತ್ರಪಾತೇನ=ಬಾಣದ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ, ಮುಹ್ಯತೇ = ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ, ಭಿನ್ನತ್ವಕ್ = ಮೇಲಿನ ಚರ್ಮವು ಭೇದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ತೋರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾನೆ, ರುಧಿರತ್ರವಃ=ರಕ್ತ ಸುರಿಯುವಂತೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಅನ್ಯಾಂ=ಇತರರನ್ನು, ಅಜಾನಫ=ತಾನು ಏನೂ ತಿಳಿಯದವನಂತೆ, ಪೃಚ್ಛತಿ=ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನುಂ=ಶರೀರವನ್ನು, ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ=ಬಿಟ್ಟು, ದಿವಂ = ಲೋಕಾಂತರವನ್ನು ಕುರಿತು, ಗತಃ = ಹೋದವನಂತೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಸ್ಮಾ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅಸ್ತು ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಘಾಯಪಟ್ಟವನಂತೆಯೂ, ಮೂರ್ಛಾಹೋದವನಂತೆಯೂ, ರಕ್ತ ಸ್ರವಿಸುವಂತೆಯೂ, ತನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವನಂತೆಯೂ, ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆಯೂ ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—(ಪ್ರಮಾಣ) ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ—ನಜ್ರಾದಷ್ಟಗುಣಂವಿದ್ಧಿ ಮತ್ಪರೀರಂಕಲೋರಕಂ” ಎಂದು ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನು ಭೃಗು ಯುಷಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ, ಹೀಗಿರುವ ವೇಳೆ ಇತರರ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ದೇಹದಿಂದ ರಕ್ತ ಉಂಟಾದಂತೆ ಕಂಡು ಬರುವದು ಮೋಹಕವೆಂತಲೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನೆಂಬುವುದು ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು

ಅಶೇಷ ಚೇತನರ ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಸಾಧನ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ದೇಹಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರವರ ಗತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಎರಡನೆಯವರನ್ನು ಕೇಳುವುದು ನೋಹಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇರಬಹುದು, ಅವತಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇರಬಾರದೆಂದು ಶಂಕಿಸಬಹುದು. ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮೂಲ ರೂಪಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಿಗೂ ಭೇದವಿಲ್ಲ, ಸರ್ವ ರೂಪಗಳೂ ಪೂರ್ಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಅಸುರರ ಮೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಇತ್ಯಾದ್ಯಸುರಮೋಹಾಯ ದರ್ಶಯಾಮಾಸನಾಟ್ಯವತ್ ||

ಅವಿದ್ಯಾನಾನಮೇವೇಶಃ ಕುಹಕಂತದ್ವಿದುಃಸುರಾಃ ||೪೪||

ಅರ್ಥ.—ಇತ್ಯಾದಿ=ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು. ಈಶಃ=ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನು, ಅಸುರಮೋಹಾಯ=ದೈತ್ಯರ ಮೋಹಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಅವಿದ್ಯಾನಾನಮೇವ=ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವದನ್ನೇ, ನಾಟ್ಯವತ್=ನಟನೆ ಮಾಡುವವನೋಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ. ದರ್ಶಯಾಮಾಸ=ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸುರಾಃ=ದೇವತೆಗಳು, ತತ್=(ಅದನ್ನು) ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ನಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು, ಕುಹಕಂ=ಕಪಟನೆಂದು, ವಿದುಃ = ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ತಾಪ್ತೈಃ.—ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಹೇಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೂ ಸಹ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಾಕೃತ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವತೆಗಳು ಈ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಕಾಪಟ್ಟೆನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಮಹಿಮಾಪೂರ್ವಕವಾದ ದಾಢ್ಯವುಳ್ಳ ದೇವತೆಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಅಗೃಥಾ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೆ, ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಪಪ ಕೊಟ್ಟು ಉದ್ಧರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳ ರಮಾ ಪತಿಯಾದ ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತ ದೋಷಗಳಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರಿಸುವುದು ದೈತ್ಯರ ಮೋಹಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ.

ಅನತಾರಿಕೆ—ಪರಮಾತ್ಮನ ರೂಪಗಳು ಪ್ರಾಕೃತವೇ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಕೃತವೇ ಎಂದು ಶಂಕಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಾಹರೇಃ ಸರ್ವೇ ನೈವಪ್ರಾಕೃತದೇಹಿನಃ ||

ನಿದೋಷಗುಣಸಂಪೂರ್ಣಾ ದರ್ಶಯಂತ್ಯನ್ಯಥೈವತು ||೮೫||

ಅರ್ಥ.—ಹರೇಃ=ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನ, ಸರ್ವೇ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಾಃ=ಅನತಾರ ರೂಪಗಳು, ಪ್ರಾಕೃತದೇಹಿನಃ=ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ದೇಹಗಳು, ನೈವ=ಅಲ್ಲ, ಕಿಂತು=ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ? ನಿದೋಷಗುಣ ಸಂಪೂರ್ಣಾ=ದೋಷರಹಿತವಾದವುಗಳಾಗಿಯೂ, ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣಗಳಾಗಿಯೂ, ಇರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂನೂ ಅನ್ಯಥೈವತು = ಪ್ರಾಕೃತ ದೇಹಗಳಂತೆಯೂ, ದೋಷಯುಕ್ತವಾದವುಗಳಂತೆಯೂ, ದರ್ಶಯಂತಿ=ತೋರುತ್ತವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀಹರಿಯು ಅನತಾರ ರೂಪಗಳೂ ಯಾವಾಗಲೂ ದೇಶ, ಕಾಲ, ಮತ್ತು ಗುಣಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣಗಳೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸಮ್ಮಂಥವಾದ ದೇಹಗಳಲ್ಲ. ಆದರೂ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಅನತಾರಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷಿಯಂತೆಯೂ ಪರಾಧೀನನಂತೆಯೂ ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—“ ನೈವಾಂಭೇದಃ ಕಥಂಚನ ” ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಗಳು ದೇವರನ್ನೂ ದೋಷದೂರಗುಣಪೂರ್ಣ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತನೆಂದೂ ಆನಂದಪೂರ್ಣನೆಂಬ ಚತುರ್ಗುಣ ಉಪಾಸನೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಬಂದಿರತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಗುಣಪೂರ್ಣತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನು ದೋಷದೂರನಾದರೂ ತಾನು ದೋಷ ಉಳ್ಳವನಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ|| ದುಷ್ಟಾನಾಂನೋಹನಾರ್ಥಾಯ ಸತಾಮುಪಿಚಕುತ್ರಚಿತ್ ||

ಯಥಾಯೋಗ್ಯಫಲಪ್ರಾಪ್ತೈಃ ಲೀಲೈಷಾಪರಮಾತ್ಮನಃ ||೮೬||

ಅರ್ಥ.—ಪರಮಾತ್ಮನಃ=ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನ, ಸುಷಾಂ = ಇಂಥಾ,

ಲೀಲಾ=ಪ್ರಾಕೃತದೇಹಿ ಎಂತೆಯೂ, ದೋಷಯುಕ್ತನಂತೆಯೂ ತೋರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಆಟವು, ದುಷ್ಟಾನಾಂ=ದುರ್ಜನರುಗಳಿಗೆ, ಮೋಹನಾರ್ಥಯ= ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೂ, ಕುತ್ರಚಿತ್=ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಸತಾಮಪಿ=ಸಜ್ಜನರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ, ಯಥಾಯೋಗ್ಯ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತೆ= ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ವಿಾರಿದ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದು ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾದ ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಕಟಿ ಪಡುತ್ತವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.--ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರು ತೋರಿಸುವ ಮೋಹ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನ ಕಾರ್ಯಗಳು ದುರ್ಜನರ ಅಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಜ್ಜನರ ಅಧಿಕ ಪುಣ್ಯ ಕಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿರೇಷಾರ್ಥ.--ತ್ರಿವಿಧಚೇತನರ ಸಾಧನವು-ಭಕ್ತಿ, ದ್ವೇಷ, ಉದಾಸೀನ ಎಂದು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರ. ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರವು ತ್ರಿವಿಧ ಸಾಧನೆಗೂ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಚನವಾದ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ರಮಾ ರೂಪದ ವಿಯೋಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಶೀತಾ ವಿಯೋಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಿತ್ಯಾವಿಯೋಗಿತ್ವೇನ ಉಪಾಶಿಸುವವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನವೂ ಉದಾಸೀನರಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಸಾಧನ ರೂಪ ಮಿಶ್ರ ಫಲವೂ ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಅವತಾರಿಕೆ.--ಇದುವರಿವಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನ ಭಾಗವು ಯಾವುದೆಂದರೆ, “ ಹರಿ ಸದ್ವೋತ್ತಮನು ” ಎಂಬುವದು. ಅದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ ಸರ್ವಸಾರಭೂತವಾದ ಗೀತಾದಲ್ಲಿ. ಭಗವಂತನು ಸದ್ವೋತ್ತಮನು ಎಂಬುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ “ ಜ್ಞಾನಂತೇಹಂಸವಿಜ್ಞಾನಂ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ :--

ಶ್ಲೋಕ|| ಜ್ಞಾನಂತೇಹಂಸವಿಜ್ಞಾನಂ ಇದಂವಕ್ಷ್ಯಾಮ್ಯಶೇಷತಃ ||
ಯಜ್ಞಾತ್ವಾನೇಹಭೂಯೋನ್ಯಜ್ಞಾತವ್ಯಮವಶಿಷ್ಯತೇ||೨೭||

ಅರ್ಥ.--ಹೇ! ಅರ್ಜುನನೆ! ಅಹಂ=ನಾನು, ತೇ=ನಿನಗೆ, ಇದಂ=ಪ್ರಾಕೃತ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಸಮ್ಪ್ರಂಧವಾದ, ಸವಿಜ್ಞಾನಂ=ಅಪರೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧ

ನವಾದ, ಜ್ಞಾನಂ=ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಅಶೇಷತಃ=ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು, ವಕ್ಷಾಮಿ=ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯತಃ=ಈಗ ನನ್ನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಜ್ಞಾತಾವ್ಯ=ತಿಳಿದ ನಂತರ, ಇಹ=ಇಲ್ಲಿ. ಭೂಯಃ=ತಿರುಗಿ, ಅನ್ಯತ್=ಮತ್ತು ಬೇರೆ, ಜ್ಞಾತವ್ಯಂ=ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದು, ನಾವಶಿಷ್ಯತೆ=ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹೇ ಅರ್ಜುನನೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ಅಪರೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನ ಭಾಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ನಂತರ ನೀನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಮೇಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಭಾಗ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಚೇತನರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮಾಪರೋಕ್ಷ. ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ಸಮ್ಪಂಧವಾದ ಸಾಧನವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇದನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ತಾನೇ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನ ದಾತೃತ್ವವು ಈತ ನಿಷ್ಪವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ಆ ವಿಜ್ಞಾನ ಭಾಗವನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಹಂಕೃತ್ಸ್ಯ ಸೃಜಗತಃ ಪ್ರಭವಃಪ್ರಲಯಸ್ತಥಾ || ಮತ್ತಃಪರ
ತರಂನಾನ್ಯತ್ಕಿಂಚದಸ್ತಿ ಧನಂಜಯ ||ಅ||

ಅರ್ಥ.—ಹೇ! ಧನಂಜಯ=ನಿಲೋ ಅರ್ಜುನನೇ, ಅಹಂ=ನಾನು ಕೃತ್ಸ್ಯಸ್ಯ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ಜಗತಃ=ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ, ಪ್ರಭವಃ=ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃತಥಾ=ಹಾಗೆ, ಪ್ರಳಯಃ=ಸಂಹಾರಕರ್ತನು, ಮತ್ತಃ = ನನಗಿಂತಲೂ, ಪರತರಃ=ಉತ್ತಮ ವಸ್ತುವು, ಕಿಂಚಿತ್=ಯಾವದೂ, ಅನ್ಯಃ = ಬೇರೆ, ನಾಸ್ತಿ=ಇಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವೇನ ತಾವಿರಾಜಾರ್ಯರು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸು

ತ್ತಾರೆ, ಏನೆಂದರೆ, ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನು, ಸಂಹಿಸುವವನು ನಾನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಕರ್ತನೆಂದು ತಿಳಿ. ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿದವೇಲಿ ಇನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಉತ್ತಮ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಉತ್ತಮ ವಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಸ್ತುವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ? ಇದೇ ವಿಚ್ಛಾನವು

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿ ಕಾಂಡ ಲಕ್ಷಣತ್ವೇನ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸೂತ್ರಕಾರರು ಬ್ರಹ್ಮ ಬಿಜ್ಜಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಉತ್ತರ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿ ಕಾರಣನೆಂಬ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದಾಗ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ತನ್ನ ಹೊರತು ಇನ್ನೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವೇನ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣರೂಪವೇ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂತಲೂ ಮೂಲರೂಪಕ್ಕೂ ಅವತಾರ ರೂಪಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃತ್ವೇನ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಜ್ಞಾನವೂ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅಸ್ವತಂತ್ರ ಜ್ಞಾನವೂ ಅತ್ಯಾಪಿಶ್ಯಕವೆಂತಲೂ ಹೇಳಿರುವನು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪರಾಪರ ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾನವೇ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಾಧಕವಾಗಿ ತದ್ವಾರ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ. — ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತಾನೇ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆಂದು ಹೇಳಿದನಂತರ ಅರ್ಜುನನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಾಮಿ ನೀನು ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೆಲವರು ಏಕೆ ಅನ್ಯಥಾ ತಿಳಿದು ಅನಾದರಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ಹಾಗೆ ಅನಾದರ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಏನು ಗತಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅನಾದರ ಮಾಡಿದವರಿಗಾಗುವ ಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ

ಶ್ಲೋಕ || ಅವಜಾನಂತಿಮಾಂ ಮೂಢಾಃ ಮಾನುಷೀಂತನುಮಾಶ್ರಿತಂ |
 ಪರಂಭಾವಮಜಾನಂತೋ ಮಮಭೂತಮಹೇಶ್ವರಂ || ಮೋಘಾ
 ಶಾನೋಘಕರ್ಮಾಣೋ ಮೋಘಜ್ಞಾನಾವಿಚೇತಸಃ | ರಾಕ್ಷಸೀ
 ಮಾಸುರೀಂಚೈವ ಪ್ರಕೃತಿನೋಽಹಿನೀಂಶ್ರಿತಾ ||೮೯||

ಅರ್ಥ.— ಮೂಢಾಃ=ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಮಾನುಷೀಂತನುಂ=ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು, ಆಶ್ರಿತಂ-ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ, ಮಾಂ=ನನ್ನನ್ನು, ಅವಜಾನಂತಿ =ಅನಾದರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮೋಘಾಶಾ-ಮೋಹಕರವಾದ, ಮೋಘಕ ರ್ವಾಣಃ-ರಾಕ್ಷಸ ಕರ್ಮ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ದೋಘಜ್ಞಾನಾಃ=ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಜ್ಞಾನ ಅಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ರ. ದ್ರಾದಿ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ವಿಚೇ ತಸಃ=ವಿರುದ್ಧ ಮನಸ್ಕರಾಗಿ, ಮೋಹಿನೀಂ=ಮೋಹಜನಕವಾದ, ರಾಕ್ಷ ಸೀಂ=ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಬಂಧವಾದ, ಮತ್ತು ಆಸುರೀಂ=ಅಸುರ ಸಂಬಂಧವಾದ, ಪ್ರಾಕೃತೀ=ಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಶ್ರೀತಾಃ=ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ, ಮಮ-ನನ್ನ, ಭೂ ತಮಹೇಶ್ವರಂ-ಸರ್ವ ಭೂತಗಳ ಸ್ವಾಮಿತ್ವರೂಪವಾದ, ಪರಂಭಾವಂ= ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು, ಅಜಾನಂತಃ=ತಿಳಿಯದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾದರ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷವನ್ನು ಮಾಡತ ಕ್ಕವರು ರಾಕ್ಷಸ ಅಥವಾ ದೈತ್ಯ ಸ್ವಭಾವ ಉಳ್ಳವರೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಅಂತಹವರು ನನ್ನ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತೃತ್ವರೂಪವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಯಾ ವಾಗಲೂ ತಿಳಿದವರಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾಡುವ ಮನೋರಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ವೃಥಾ ನಾದವುಗಳು. ಅವರು ಸಂಸಾದಿಸುವ ಜ್ಞಾನವೂಕೂಡ ಮಿಥ್ಯಾ ಜ್ಞಾನ ವೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ವಿಷ್ಣು ವೈಷ್ಣವ ದ್ವೇಷವು ತಮಸ್ಸಾಧನೆಯು, ಈ ವಿಧವಾದ ಸಾಧನೆಮಾಡುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕವರಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವರು ಭಕ್ತರ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ ರೂ ಆವು ರಾಜಸ, ತಾಮಸ ಫಲವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಚೇತನರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿ ದವರಲ್ಲ. ಭಗವದ್ವೇಷ ಉಳ್ಳವರು ಅಚರಿಸುವ ಪಾರತ್ರಿಕ ಸಾಧನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಷ್ಫಲವೇ ಹೊರ್ತು ಸಾರ್ಥಕವಲ್ಲ. “ ಮೋಘಕರ್ಮಾಣಃ ” ಎಂಬುವ ಸ್ತುಳದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಯಶೀಲರಾದರೂ ಅನಂತರ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞಾದಿ ಕರ್ಮಗಳೂಸಹ ಸಾರ್ಥಕವಲ್ಲ. “ ಮೋ ಘಜ್ಞಾನಾಃ ” ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹರಿ ಸರೋತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮತ್ವ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವರಾದಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ರೂ ಅವರು ಕೊಡುವ ವರವೂ ನಶ್ಚರವೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ.

ಅನತಾರಿಕೆ. -- ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರೂ ಮತ್ತು ದೈತ್ಯರೂ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ದೋಷವಿರುವದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಸ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಬಾರದು ಅಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ದೋಷವಿದ್ದರೆ ಸರ್ವರೂ ದ್ವೇಷ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ದೋಷಿ ಅಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಾತ್ವಿಕರು ಭಜಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ಶ್ಲೋಕ || ಮಹಾತ್ಮಾನಸ್ತು ಮಾಂಸಾರ್ಥ ದೈವೀಪ್ರಕೃತಿನಾಶ್ರಿತಾಃ ||
 ಭಜಂತ್ಯನನ್ಯಮನಸೋ ಜ್ಞಾತ್ವಾಭೂತಾದಿಮನ್ಯಯಂ ||೯೦||

ಅರ್ಥ. -- ಹೇ ಸಾರ್ಥ = ಎಲೈ ಅರ್ಜುನನೇ, ಅನನ್ಯಮನಸಃ = ಅನ್ಯ ಮನಸ್ಕರಲ್ಲದೆ ಇರುವ, ದೈವೀ = ದೇವತಾ ಸಂಬಂಧವಾದ, ಪ್ರಕೃತಿ = ಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಆಶ್ರಿತಾಃ = ಹೊಂದಿದ, ಮಹಾತ್ಮಾನಸ್ತು = ದೊಡ್ಡವರು, ಮಾಂ-ನನ್ನನ್ನು, ಭೂತಾನಿ = ಸರ್ವ ಜಗತ್ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನಾಗಿಯೂ, ಆನ್ಯಯಂ = ನಾಶಂಹಿತನನ್ನಾಗಿಯೂ, ಜ್ಞಾತ್ವಾ = ತಿಳಿದು, ಭಜಂತಿ-ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. -- ಇತರ ಚೇತನರಲ್ಲಿರುವ ಅಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನೂ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನೂ ತಿಳಿದು, ಇತರರನ್ನು ಭಜಿಸದೆ, ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನೇ ಭಜನೆ ಮಾಡುವವರು ಸಾತ್ವಿಕ ಚೇತನರು. ಸುಮ್ಮನೆ ಭಜನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಭಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. -- ಅಲೋಚ್ಯಸರ್ವರಾಸ್ತ್ರಾಣಿ ವಿಚಾರ್ಯಚಪುನಃಪುನಃ ಇದಮೇಕಂಸುನಿಷ್ಪನ್ನಂಘೋರೋ ನಾರಾಯಣಃ ಸರ್ವಾ ಎಂಬುವ ಪ್ರವಾಣಾನುಸಾರ ನಿಶ್ಚಿತ ತತ್ಪರಾದವರಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಆರ್ಹವೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಚೇತನ ಸ್ವಭಾವವೇ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಕಾರಣನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ಅನತಾರಿಕೆ. -- ಪರಮಾತ್ಮನು ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ಎಂಬುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ವಿಶಾಸಿಲೋಕಸ್ಯ ಚರಾಚರಸ್ಯತ್ವಮಸ್ಯಪೂಜತ್ಯಗುರುರ್ಗರೀರ್ಯಾನ್
 ನತ್ವಶ್ಚನೋಸ್ತೈಭ್ಯಥಿಕಃ ಕುತೋನೋ ಲೋಕತ್ರಯೋಪ್ಯಪ್ರತಿ
 ಮಸ್ವಭಾವ ||೯೧||

ಅರ್ಥ.— ಹೇ! ದೇವ (ಅದ್ವೈತಾರ) ಓರ್ವಾವಿಯೇ, ಚರಾಚ ರಸ್ಯ=ಚೇತನಾಚೇತನವಾದ, ಲೋಕಸ್ಯ=ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ, ತ್ವಂ=ನೀನು, ಪಿ ತಾ=ತಂದೆಯು, ಅಸಿ=ಆಗಿದ್ದೀ, ಅಸ್ಯ-ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ, ಗರೀಯಣ= ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಗುರುಃ=ಗುರುವಾಗಿದ್ದಿ, ಪೂಜ್ಯಸ್ಯ=ಪೂಜ್ಯನೂ ಆಗಿದ್ದೀ, ಕ್ಷತ್ವಮಂ=ನಿನಗೆ ಸಮಾನರಾದವರು, ನಾಸ್ತಿ=ಇಲ್ಲ. ಅನ್ಯಃ=ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನು, ಅಭ್ಯಧಿಕಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು, ಕುತಃ = ಎಲ್ಲಿರ.ತ್ತಾನೆ, ಲೋಕತ್ರ ಯೋಪಿ=ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ, ಅಪ್ರತಿಮಸ್ವಭಾವ-ಅಸದೃಶ ಸ್ವರೂ ಪ ಉಳ್ಳವನೇ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಅಪಾರವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ನಾರಾಯಣನೇ ನೀನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಪೂಜ್ಯನಾದ ಗುರುವು. ನಿನಗೆ ಸಮರಾದವರಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಉತ್ತಮರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೂ ಳ್ರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಗುರುವು ಎಂಬುವುದರಿಂದ “ಆಸಂ ಕಯ ಸಂಶಯಃಫಿತ್ ಗುರುರುಕ್ತೋ ಮನೀಷಿಭಿಃ | ತಸ್ಮಾತ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಗು ರುಮುಖ್ಯಃ ಸರ್ವೇಷಾಮೇವಸರ್ವದಾ” ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಗುರುವು ಎಂ ದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಸರ್ವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂದೇಹ ರಹಿತರು ಮತ್ತು ಸರ್ವರಿಗೂ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಕರು. ಇಂಥಾ ಬ್ರಹ್ಮದೇ ವರಿಗೆ ಗುರುವಾದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಗುರುವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನ ವು ಮೈಕಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷ, ಇವುಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು. ಪ್ರ ಕೃತಿಗಿಂತಲೂ ಪುರುಷನು ಉತ್ತಮನೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಖಂಡಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಪರಂಭೂಯಃ ಪ್ರವಕ್ಷಾಮಿ ಜ್ಞಾನಾನಾಂ ಜ್ಞಾನಮುತ್ತಮಂ ||
ಯಜ್ಞಾತ್ಮಾನುನಯಃಸರ್ವ ಪರಾಂಸಿದ್ಧಿಮತೋಗತಾಃ ||೯೨||

ಅರ್ಥ.—ಜ್ಞಾನಾನಾಂ=ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳ ಪೈಕಿ, ಉತ್ತಮಂ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವುಗಳಲ್ಲಿ, ಪರಂ=ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ, ಜ್ಞಾನಂ=ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು, ಭೂಯಂ=ತಿರುಗಿ, ಪ್ರವಕ್ಷಾಮಿ=ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಯತ್=ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು. ಜ್ಞಾತ್ವ=ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಸರ್ವೆ=ಸಮಸ್ತರಾದ, ಮುನಯಃ=ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಇತಂ=ಈ ಲೋಕಕ್ಕಿಂತ, ಪರಾಂ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಿಧ್ಧಿಂ=ಜ್ಞಾನ ಫಲವನ್ನು, ಗತಾಃ=ಹೊಂದಿದರೋ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸಂಸಾರ ಬಂಧನವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಸಾಧನವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಋಷಿಗಳು ಯಾವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಈ ಸಂಸಾರವನ್ನು ದಾಟುವರೋ ಅಂತಃ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿನಗೋ ಸ್ವರ ತಿರಿಗೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೆ ನಾನು ಉಪದೇಶಿಸುವ ಜ್ಞಾನವು ಸರ್ವ ವಿಷಯಕ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಗೀತಾದಲ್ಲಿ “ ನಹಿಜ್ಞಾಸೇನಸದೃಶಂ ಪವಿತ್ರಮಿಹ ವಿದ್ಯತೆ ” ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಸಾಧನವಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಜ್ಞಾನ ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷ ವಿವೇಕ ಜ್ಞಾನ ಇದು ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಆತ್ಮವತ್ಯಕವೆಂದು ಭಗವಂತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಪ್ರಕೃತಿಗಿಂತ ಭಗವಂತನು ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂಬುವುದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ಮಮಯೋನಿರ್ಮಹದ್ಭ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮಿನ್ ಗರ್ಭಂ ದಧಾಮ್ಯಹಂ ||
ಸಂಭವಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ತತೋ ಭವತಿಭಾರತ ||೯||

ಅರ್ಥ.—ಹೇಭಾರತ=ಎಲೋ! ಅರ್ಜುನನೆ, ಮಹದ್ಭ್ರಹ್ಮ=ಮಹತ್ತಾದ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಕೃತಿಯು. ಮಮ=ನನಗೆ, ಅಥವಾ ನನ್ನಿಂದ ನಡಿಯುವ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ, ಯೋನಿಃ=ಪತ್ನಿ (ಕಾರಣಳು,) ತಸ್ಮಿನ್=ಆ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ, ಅಹಂ=ನಾನು, ಗರ್ಭಂ=ಗರ್ಭವನ್ನು ಅಥವಾ ಚೇತನ ರಾಶಿಯನ್ನು, ದಧಾಮಿ=ಧಾರಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ (ಇಡುತ್ತೇನೆ) ತತಃ

ಹೀಗೆ ಇಡೋಣದರಿಂದ, ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ=ಸಕಲ ಚೇತನ ರಾಶಿಗಳ, ಸಂಭವಃ=ದೇಹೋಪಾಧಿಕೃತ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು, ಭವತಿ-ಆಗುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ-ಅಜುಗನನನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಕಾರಣಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸಂಚನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ-ಸರ್ವ ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕನಾದ ನಾರಾಯಣನು ತಾನೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸರ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನಾದರೂ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಾಮಕಳಾದ ರಮಾ ದೇವಿಯನ್ನನುಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಕೆಯ ಮೂಲಕ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಾಮಕಳಾದ ದೇವಿಯೂ ಕೂಡ ಪರಾಧೀನಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಅನತಾರಿಕೆ-ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತದ ಪತ್ತೊಂದು ಶ್ಲೋಕವನ್ನ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ದ್ವಾವಿಮೌಪುರುಷಾಯೋಕಿ ಕ್ಷರಶ್ಚಾಕ್ಷರಏವಚ || ಕ್ಷರಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಕೂಟಿಸ್ಥೋಕ್ಷರಉಚ್ಚತೇ ||೯೪||

ಅರ್ಥ-ಲೋಕೇ=ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇಗೌ=ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ, ಪುರುಷ್ಣು-ಚೇತನರುಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ಷರಃ=ಶರೀರ ನಾಶ ಉಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು, ಅಕ್ಷರಶ್ಚ=ಶರೀರ ನಾಶವಿಲ್ಲದ ರಮಾ ದೇವಿಯರಿಬ್ಬ, ದ್ವಾವೇವ=ಇಬ್ಬರೇ. ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ=ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಚೇತನರುಗಳು, ಕ್ಷರಃ=ನಾಶವಾಗತಕ್ಕ ದೇಹ ಉಳ್ಳವರು, ಅಕ್ಷರಃ=ನಾಶರಹಿತವಾದ ದೇಹ ಉಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದ, ಕೂಟಿಸ್ಥಃ=ವಿಕಾರ ಲೋನ್ಯರಾದ ರಮಾದೇವಿಯರು. ಅಕ್ಷರಃ=ನಾಶವಿಲ್ಲದ ದೇಹ ಉಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದ, ಅಕ್ಷರ ಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯರೆಂದು, ಉಚ್ಚತೇ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ-ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಷರ ಪುರುಷರು ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷರಿಂದ

ಎರಡು ವಿಧ. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಅಶೇಷ ಚೇತನರುಗಳು ಶರೀರನಾಶ ಉಳ್ಳವ ರಾದ್ದರಿಂದ ಕ್ಷರ ಪುರುಷರೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರಮಾದೇವಿಯ ರಾದರೋ ನಿತ್ಯ ಶರೀರಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷರೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊ ಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಅಕ್ಷರ ಶ ಬ್ದವಾಚ್ಛೇದದ ರಮಾದೇವಿಯು ಸಹಚಾರಿಣಿಯಾದ್ದರಿಂದಲೂ ನಿತ್ಯ ವಿ ಯೋಗಿನಿಯಾಗಿ ಕಾಲ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಳಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಸ್ತ್ರೀವತ್ಸವೆಂಬ ಬಿರುದುಳ್ಳ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಗುಣಗಳಿಂದ ಅಪೂರ್ಣಳಾದ ಪ್ತಯುಕ್ತ ಅಕ್ಷರ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯಳೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಪೂರ್ವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಷರ ಪುರುಷರು, ಅಕ್ಷರ ಪುರು ಷರನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ಇವರಿಂದ ಭಿನ್ನನಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಜ್ಞಾನವು ಆ ತ್ಯಾನ್ತ್ರತನಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಅಕ್ಷಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಉತ್ತಮಃಪುರುಷ ಸ್ತನ್ಯಃ ಪರಮಾತ್ಮೇತ್ಯದಾಹ್ಯತಃ||
ಯೋಲೋಕತ್ರಯಮಾವಿಶ್ಯ ಬಿಭರ್ತ್ಯವ್ಯಯ ಈಶ್ವರಃ ||೯||

ಅರ್ಥ.—ಅನ್ಯಃ=ಕ್ಷರಾಕ್ಷರ ಪುರುಷರುಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನನಾದ, ಪುರುಷಃ= ಪುರುಷನು; ಉತ್ತಮಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠನು, ಯಃ=ಯಾವ ಪುರುಷನು, ಅನ್ಯ ಯಃ=ನಾಶರಹಿತನೋ, ಈಶ್ವರಃ=ಐಶ್ವರ್ಯ ಪೂರ್ಣನೋ, ಲೋಕತ್ರಯಂ= ಮೂರು ಲೋಕವನ್ನು, ಅವಿಶ್ಯ=ಪ್ರವೇಶನಾಡಿ, ಬಿಭರ್ತ್=ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ದ್ದಾನೋ, ಸಃ=ಅಂತಃ ಪುರುಷನು, ಪರಮಾತ್ಮೇತಿ=ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು, ಉದಾಹ್ಯತಃ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಕ್ಷರಾಕ್ಷರ ಪುರುಷರುಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನಾದ, ಮೂ ರು ಲೋಕವನ್ನು ಆವರಿಸಿದ ಐಶ್ವರ್ಯ ಪೂರ್ಣನಾದ, ನಾಶರಹಿತನಾದ ಪುರುಷ ನು ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—“ತತ್ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ತದೇವಾನುಪ್ರಾವಿಕತಿ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಜಗತ್ತುವಿಷ್ಯ ರೂಪಿಯಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಸರ್ವ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರವಿಷ್ಟನಾದ್ದರಿಂದ ಪುರುಷ ಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯನು. ಇಂಥಾ ಪುರುಷ ಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯನಾಗಿ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಶಸ್ತ್ರದೇಶ ಪ್ರಕಾರನಾಗಿ ಜ್ಞಾನೋ ಅನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಶೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ತೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಉದಾಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.---ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷನು ಯಾರು ಅಂದರೆ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.---

ಶ್ಲೋಕ|| ಯಸ್ಮಾಕ್ಷರಮತೀತೋಹಮಕ್ಷರಾದಪಿಚೋತ್ತಮಃ |
ಆತೋಸ್ಮಿಲೋಕೇನೇದೇಚ ಪ್ರಥಿತಃಪುರುಷೋತ್ತಮಃ ||೯೩||

ಅರ್ಥ.---ಅಹಂ=ನಾನು, ಯಸ್ಮಾತ್=ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಕ್ಷರಂ=ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು, ಅಕ್ಷರಾದಪಿ=ರಮಾದೇವಿಯರನ್ನು, ಅತೀತಃ=ಮೀರಿದ, ಉತ್ತಮಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠನೋ, ಅತಃ=ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಲೋಕಃ=ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ; ವೇದೇಚ=ವೇದದಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಥಿತಃ=ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ, ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ=ಕ್ಷರಾಕ್ಷರ ಪುರುಷರುಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮನು, ಅಸ್ಮಿ=ಆಗಿದ್ದೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.---ನಾನು ಕ್ಷರಾಕ್ಷರ ಪುರುಷರುಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನು. ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತಮನಾದದ್ದರಿಂದಲೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ, ವೇದದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.---ಏಕೋ ನಾರಾಯಣ ಆಸೀತ್ ನಬ್ರಹ್ಮಾನಚ ಶಂಕರಃ | ವಾಸುದೇವೋವಾ ಇದಮಗ್ರ ಆಸೀತ್ ನಬ್ರಹ್ಮ ನಚ ಶಂಕರಃ ' ಎಂಬುವ ಅಪೌರುಷೇಯ ಆಗಮದಲ್ಲಿಯೂ ' ನಾಸ್ತಿ ನಾರಾಯಣ ಸಮಂ ' ಎಂಬುವ ಪೌರುಷೇಯ ಆಗಮದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಡುವ ಮಹಿಮೋಪೇತನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ ಕ್ಷರಾಕ್ಷರ ಪುರುಷರುಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.---ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಕ್ಷರಾಕ್ಷರ ಪುರುಷರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿಯುವವರಿಗೆ ಆಗುವ ಫಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ

ಶ್ಲೋಕ || ಯೋಮಾಸೋವಮಸಂ ಮೂಢೋ ಜಾನಾತಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ |
ಸರ್ವದಿಗ್ಭಜತಿಸಾಂ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಭಾರತ ||೯||

ಅರ್ಥ.— ಹೇ ಭಾರತ=ಭರತ ಕುಲೀನನಾದ ಹೇ ! ಅರ್ಜುನನೇ, ಯಾ-ಯಾವ ಪುರುಷನು, ಮಾಂ=ನನ್ನನ್ನು, ಏವಂ-ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಅಸಮೂಢಃ-ಮೋಹಾದಿಗಳಿಂದ ರಹಿತನನ್ನಾಗಿಯೂ, ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ-ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದು, ಜಾನಾತಿ=ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೋ, ಸಃ-ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯು, ಸರ್ವವಿತ್=ಸರ್ವವನ್ನೂ ತಿಳಿದವನು. ಸರ್ವಭಾವೇನ=ಸಕಲ ವಿಧದಿಂದಲೂ, ಮಾಂ=ನನ್ನನ್ನು, ಭಜತಿ=ಭಜಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಎಲೋ ಅರ್ಜುನನೇ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಮೋಹವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷರಾಕ್ಷರ ಪುರುಷರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನೆಂದು, ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೋ, ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞನು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸರ್ವಜ್ಞನು ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನನ್ನೇ ಭಜಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ಹೊರ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಯಾವ ಸಾಧನಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿಸಲು ಶಕ್ತವಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಜೀವರುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ ಉತ್ತಮನು. ಇವನ ವಿಷಯವಾದ ಜ್ಞಾನವೇ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧನವು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಂಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರ್ವ ದೇಶಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನನ್ನೇ ಭಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಗವದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಭಾಗವನ್ನ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಲ್ಲದ ದುರ್ಜನರುಗಳಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಇತಿಗುಹ್ಯತಮಂ ಶಾಸ್ತ್ರಮಿದಮುಕ್ತಂ ಮಯಾನಘ |

ಏತದ್ಭೃಷ್ಟಾ ಬುದ್ಧಿರ್ಮಾಸ್ತತ್ಕೃತ ಕೃತ್ಯಶ್ಚ ಭಾರತ ||೯||

ಅರ್ಥ.— ಹೇ ಅನಘ=ಓ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನಾದ, (ಪಾಪರಹಿತನಾದ) ಅರ್ಜುನನೇ, ಮಯಾ-ನನ್ನಿಂದ, ಇತಿ-ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಗುಹ್ಯತಮಂ-ಅತಿ ಗೋಪ್ಯವಾದದ್ದು. ಇದಂ=ಇಂತಹ, ಶಾಸ್ತ್ರಂ-ಶಾಸ್ತ್ರವು

ಉಕ್ತಂ=ನಿನಗೆ, ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಹೇ ಭಾರತ=ಓ ಭಾರತ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅರ್ಜುನನೇ, ಏತತೇ=ಈ ರೀತಿಯಾದ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು, ಬುಧ್ವಾ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶ್ರವಣ ಮನನಮಾಡಿ ತಿಳಿದ ನಂತರ, ಬುದ್ಧಿರ್ವಾ=ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಯು, ಶ್ಯಾತ್=ಆಗುತ್ತೀ, ಕೃತಕೃತ್ಯಶ್ಚ - ಮುಕ್ತನೂ ಆಗುತ್ತೀ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—“ ಪಾಪರಹಿತನಾದ ಅರ್ಜುನನೇ, ಅತಿ ಗೋಪ್ಯವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಗವನ್ನು ನಿನಗೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಗವನ್ನು ಅಯೋಗ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವವನಾಗು” ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಗೋಪ್ಯವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿ, ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಯಾಗು, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ, ಆದ್ಯಂತಿಕ ದುಃಖ ನಿವೃತ್ತಿ, ವಿಶಿಷ್ಟ ಪರಮಾನಂದಾ ವಿಭಾವ ರೂಪವಾದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಶ್ರವಣಾದಿಗಳಿಂದ ಜನ್ಯವಾದ ಹರಿ ಸರೋತ್ತಮತ್ವ ರೂಪವಾದ ಜ್ಞಾನವೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಸಾತ್ವಿಕ, ರಾಜಸ, ತಾಮಸರೆಂಬ ಮೂರು ವಿಧ ಚೇತನರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾತ್ವಿಕರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯೂ, ರಾಜಸರಿಗೆ ಉದಾಸೀನವೂ, ತಾಮಸರಿಗೆ ದ್ವೇಷವೂ, ಸ್ವರೂಪ ಸಿದ್ಧನೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ದ್ವೇಷಿಗಳಿಗೆ ನರಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಗೀತಾ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ದ್ವೌಭೂತಸರ್ಗೌಲೋಕೇಸ್ಥಿ ದೈವ ಅಸುರ ಏವಚ |

ದೈವೋವಿಸ್ತರತಃಪ್ರೋಕ್ತಃ ಅಸುರಂ ಪಾರ್ಥಮೇಶ್ಯಣು ||೧೦೦||

ಅರ್ಥ.—ಹೇ ಪಾರ್ಥ=ಎಲೋ ಅರ್ಜುನನೇ! ಅಸ್ಥಿ = ಇಂಥಾ, ಲೋಕ=ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ, ಭೂತಸರ್ಗೌ = ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯು, ದ್ವೌ=

ಎರಡು ವಿಧ, ದೈವಃ ದೇವ ಸಂಬಂಧವೆಂತಲೂ, ಅಸುರವಿವಚ=ಅಸುರ ಸಂಬಂಧವೆಂತಲೂ, ದೈವಃ-ದೇವತಾ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯು, ವಿಸ್ತರಣಃ=ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ, ಪ್ರೋಕ್ತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅಸುರಂ = ಅಸುರ ಸಂಬಂಧ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು, ಮೇ=ನನ್ನಿಂದ, ತೃಣು=ಕೇಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನನ್ನಿಂದ ಸೃಷ್ಟ್ಯರಾದ ಚೇತನರುಗಳಲ್ಲಿ ದೈವವೆಂತಲೂ, ಅಸುರವೆಂತಲೂ ಎರಡು ವಿಧ. ಇದುವರಿವಿಗೆ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ಹೇಳುವ ಅಸುರ ಸಂಬಂಧವಿಭಾಗವನ್ನು ಕೇಳೆಂಬುದಾಗಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ದೇವರು ಹೇಳಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಪ್ರಮಾಣ.— “ ಸರ್ಗಾಣಾಂ ಸುಬಹುತ್ವೇಪಿ ಶುಭಾಶು ಭಫಲಾಧಿಕಾ | ದೇವಾಸುರಾಖ್ಯೌ ದ್ವಾವೇವಗಂಧರ್ವಾದ್ವಾಸ್ತದಂತರಾಃ ಮುಕ್ತಿಗಾ ಏವ ವಿಜ್ಞಾಯ ದೇವಾ ಏವಾ ವಿಮುಕ್ತಿಗಾಃ || ” ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜಯತೀರ್ಥರು ಉದಾಹರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ದೇವ, ಗಂಧರ್ವ, ಮನುಷ್ಯ ಇವರುಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನರಾದ ಅಸುರಾದಿಗಳಿಗೆ ತಮಃಪ್ರಾಪ್ತಿ ಉಂಟೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಅಸುರರ ತಮಸ್ಸಾಧನ ರೂಪವಾದ ಉಪಾಸನೆಯು ಯಾವ ರೀತಿ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಅಸತ್ಯಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠಂತೇ ಜಗದಾಹುರನೀಶ್ವರಂ |

ಅಪರಸ್ಪರ ಸಂಭೂತಂ ಕಿಮನ್ಯತ್ಕಾಮಯೈತುಕಂ ||೧೦೦||

ಅರ್ಥ.—ತೇ=ಆ ದೈತ್ಯರುಗಳು, ಜಗತ್=ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು, ಅಸತ್ಯಂ ಮಿಥ್ಯವೆಂತಲೂ, ಅಪ್ರತಿಷ್ಠಂ=ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಾಶ ಹೊಂದತಕ್ಕದ್ದೆಂತಲೂ, ಅನೀಶ್ವರಂ-ಸ್ವಾಮಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದನ್ನಾಗಿಯೂ, ಅಪರಸ್ಪರ ಸಂಭೂತಂ=ಸ್ವತಃ ಉತ್ಪನ್ನವಾದದ್ದಾಗಿಯೂ (ಸದಸದ್ವಿಲಕ್ಷಣವನ್ನಾಗಿಯೂ,) ಕಿಂ=ಮತ್ತು, ಅನ್ಯತ್=ಬೇರೆಯಾದ (ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ) ಕಾಮಯೈತುಕಂ=ಅಜ್ಞಾನ ಕಲ್ಪಿತವೆಂತಲೂ, ಆಹುಃ=ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದೈತ್ಯರುಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸುಳ್ಳೆಂದೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಾಶ ಹೊಂದತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಪರಬ್ರ

ಹ್ಮನೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ, ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಭಾವರೂಪ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.- ದೈತ್ಯರುಗಳ ಉಪಾಸನೆಯು ಕೇವಲ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಮಿಥ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದೇ ಅಲ್ಲ, ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿ ಕಾರಣನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತೃತ್ವವೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು. ಇದೇ ಅಸುರ ಸ್ವಭಾವವು.

ಅನತಾರಿಕೆ.- ಹಿಂದೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ಅಸುರ ಕರ್ಮವನ್ನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.-

ಶ್ಲೋಕ || ಏತಾದೃಷ್ಟಿ ನುವಷ್ಟಭ್ಯ ನಷ್ಟಾತ್ಮಾನೋಲ್ಪಬುದ್ಧಯಃ |

ಪ್ರಭವಂತ್ಯುಗ್ರ ಕರ್ಮಾಣಃ ಕ್ಷಯಾಯಜಗತೋಹಿತಾಃ ||೧೦೨||

ಅರ್ಥ.- ಏತಂ=ಈ ಪ್ರಕಾರ, ದೃಷ್ಟಿಂ=ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಅವಷ್ಟಭ್ಯ=ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ನಷ್ಟಾತ್ಮಾನಃ=ನಷ್ಟವಾದ ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಯಃ=ಅಲ್ಪ=ಕುಚ್ಛಿತ್ತವಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ, ಬುದ್ಧಯಃ=ಆಸಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಜಗತಃ=ಜಗತ್ತಿಗೆ, ಆಹಿತಾಃ=ಶತ್ರುರೂಪರಾಗಿ, ಕ್ಷಯಾಯ=ನಾಶಕ್ಕೂ, ಉಗ್ರಕರ್ಮಾಣಃ=ಉಗ್ರ-ಕ್ರೂರವಾದ, ಕರ್ಮಾಣಃ=ವ್ಯಾಪಾರವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಪ್ರಭವಂತಿ-ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.- ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಜಗದಸತ್ತತ್ವ, ನಿರೀಶ್ವರತ್ವವೇ ಮೊದಲಾದ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರಾಗಿ ತಾವು ಸುಖಪಡದೇ ಅಲ್ಪ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಶತ್ರುತ್ವರೂಪವಾದ ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಆಚರಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.- ನಿತ್ಯವಾದ ವೇದದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಗುಣಗಣ ಪೂರ್ಣನಾದ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ನಿರ್ಗುಣನೆಂದು ಉಪಾಶಿಸಿ ತಾವು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸುಖಕ್ಕೆ ಭಾಗಿಗಳಾಗದೆ ಇತರ ಚೇತನರುಗಳನ್ನು ಸಾಧನ ಮಾಡದಂತೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿ ದುರ್ಗತಿಗೆ ಪಾತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅವಶಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕೆ|| ಈಶ್ವರೋಹಮಹಂಭೋಗೀ ಸಿದ್ಧೋಹಂಬಲವಾನ್ ಸುಖೀ ||
ಅಭ್ಯೋಭಿಜನವಾನಸ್ಮಿ ಕೋನೋಸ್ತಿ ಸದ್ಯಲೋಮಯಾ||೧೦೩||

ಅರ್ಥ.—ಅಹಂ=ನಾನು, ಈಶ್ವರಃ=ಐಶ್ವರ್ಯಪೂರ್ಣನು, ಭೋಗೀ= ಸುಖವುಳ್ಳವನು, ಅಹಂ = ನಾನು, ಸಿದ್ಧಃ = ಸುಕರ್ಮ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನು, ಅಹಂ=ನಾನು, ಬಲವಾನ್ = ಬಲವುಳ್ಳವನು, ಸುಖೀ=ಸುಖವುಳ್ಳವನು, ಅಭ್ಯೋ=ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಒಲ ಇವೆರಡೂ ಉಳ್ಳವನು, ಅಭಿಜನವಾನ್ = ಜನಾನುರಾಗ ಉಳ್ಳವನು, ಅಸ್ಮಿ = ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಮಯಾ=ನನಗೆ, ಸದ್ಯಶಃ=ಸಮಾನನು, ಅನ್ಯಃ = ಮತ್ತೊಬ್ಬನು, ಕಃ=ಯಾರು, ಅಸ್ತಿ=ಇರುತ್ತಾನೆ, ನಕೋಪಿ=ಯಾರು ಇಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನು, ಭೋಗವುಳ್ಳವನು, ಬಲಿಷ್ಠನು. ಸುಖಿಯು, ಜ್ಞಾನಿಯು, ಸರ್ವ ಜನರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈರಿತಿಯಾಗಿ ತನಗೆ ಯಾರೂ ಸಮರಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮಮತೆ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ದುಃಖಮಿಶ್ರವಾದ ಲೇಶಸುಖವುಳ್ಳ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾ ತಾನು ಸುಖಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರುವುದೇ ತನು ಸ್ವಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಸುರ ಭಾವನೆಯು.

ಅವಶಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಅಸುರ ಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಆಗುವ ಗತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕೆ|| ಮಾನಾತ್ಮಪರದೇಹೇಷು ಪ್ರದ್ವಿಷಂಕೋಭ್ಯಸೂಯಣಾಃ ||
ತಾನಹಂದ್ವಿಷತಃಕ್ರೂರಾನ್ ಸಂಸಾರೇಷುಸಂಧಮಾಃ ||೧೦೪||

ಶ್ಲೋಕೆ|| ಕ್ಷಿಪಾಮ್ಯಜಪ್ರಮುಖಾ ನಾಸುರೀಷ್ಟೇವಯೋನಿಶುಷು ಅಸುರೀಂ
ಯೋನಿಮಾಪನ್ನಾ ಮೂಢಾಜಸ್ಮನಿಜನ್ಮನಿ || ಮಾಮಪ್ರಾಪ್ತೇ
ವಕಂಠೇಯ ತಪುಂಯಾಂತ್ಯಧಮಾಂಗತಿಂ ||೧೦೫||

ಅರ್ಥ.—ತೇನನ್ನ ಸಮಾನ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವರು, ಮಾಂ= ನನ್ನನ್ನು. ಆತ್ಮಾ=ತಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೂ, ಪರದೇಹೇಷು=ಇತರರ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ನನ್ನನ್ನು, ಪ್ರದ್ವೀಷಂತಃ=ದ್ವೇಷ ಮಾಡತಕ್ಕವರಾಗಿ, ಅಭ್ಯಸೂಯಕಾಃ=ಅಸೂಯವುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಾರೆ, ತಾರ್ = ಆ ಅಸೂಯೆವುಳ್ಳ, ದ್ವೀಷತಃ=ದ್ವೇಷ ಮಾಡತಕ್ಕ. ಕ್ರೂರಾಃ=ಭಯಂಕರವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವುಳ್ಳ, ನರಾಧರ್ಮಾಃ=ಮನುಷ್ಯಧರ್ಮರನ್ನು, ಅಹಂ=ನಾನು, ಸಂಸಾರೇಷು=ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ, ಅಜಸ್ರಂ ನಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ, ಕ್ಷಿಪಾಯಿ = ತಾಕುತ್ತೇನೆ, ಅಶುಭಾಃ-ಇಂತಹ ಅವಂಗಲ ಚೇತನರನ್ನು. ಅಸುರೀಷ್ವೇವ=ಅಸುರ ಸಂಬಂಧವಾದ, ಯೋನಿಷು=ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ (ಉದರದಲ್ಲಿ), ಕ್ಷಿಪಾಮಿ=ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ಮೂರ್ಧಾಃ = ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಅಸುರೀಂ = ಅಸುರ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ, ಯೋನಿಂ=ಜನ್ಮಗಳನ್ನು, ಅಪನ್ನಾಃ=ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ, ಜನ್ಮನಿಜನ್ಮನಿ=ಪ್ರತಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ, ಮಾಂ=ನನ್ನನ್ನು, ಅಪ್ರಾಪ್ತೇವ=ಹೊಂದದ ಹಾಗೆಯೇ, ತತಃ=ಅಸುರ ಜನ್ಮಧವೆತೆಯಿಂದ, ಅಧನಾಂಗತಿಂ=ನಿತ್ಯ ನರಕವನ್ನು ಯಾಂತಿ=ಹೊಂದುತ್ತಾ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸೇಳಿದ ದುಸ್ಸಾಧನ ಮಾಡತಕ್ಕ ತಮೋಯೋಗ್ಯರು ತಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೂ ಇತರರ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ನನ್ನ ಪಂತನನ್ನು ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ದ್ವೇಷ ಮಾಡತಕ್ಕ ನರಾಧರ್ಮರನ್ನು, ನಾನು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ದಬ್ಬಿ, ದೈತ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಕರ್ತನಾದ ಹರಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಹರಿ ಭಕ್ತರನ್ನೂ, ದ್ವೇಷಿಸುವ ಚೇತನರುಗಳು (ಜೀವರುಗಳು) ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ಲೇಶಪಟ್ಟು ದೈತ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ಎತ್ತಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ — ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೂಲ ರೂಪಕ್ಕೂ (ಅಂಶಿ) ಅಂಶ, ಅವತಾರ, ಆನೇಶ, ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪಗಳಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭೇದವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಚೇತನಾ ಚೇತನ ಪ್ರಸಂಚದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಭಿನ್ನನೆಂದೂ ಸಂಭವಿಸುವ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಏನೈಕಂ ಭಾವಮವ್ಯಯಮಿಾಕ್ಷತೇ ||

ಅನಿಭಕ್ತಂ ನಿಭಕ್ತೇಷು ತತ್ ಜ್ಞಾನಂ ನಿಧಿಸಾತ್ಮಿಕಂ ||೧೦೨||

ಅರ್ಥ. -- ಸಿನಾ = ಯಾವ ಜ್ಞಾನನಿಂದ, ಸರ್ವಭೂತೇಷು = ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಚರಾಚರಾತ್ಮಕವಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಏಕಂ = ಸರೋತ್ತಮನಾಗಿರತಕ್ಕ ನಾರಾಯಣನನ್ನು, ಭಾವಂ = ಅಭಿಷ್ಠಾನ ಭೇದವಿದ್ದರೂ ಸ್ವಗತ ಭೇದ ಇಲ್ಲವವನ್ನಾಗಿಯೂ, ಅವ್ಯಯಂ = ನಾಶರಹಿತವನ್ನಾಗಿಯೂ ನಿಭಕ್ತೇಷು = ಚೇತನ ಮತ್ತು ಜಡ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ. ಅನಿಭಕ್ತಂ = ವ್ಯಾಪ್ತವನ್ನಾಗಿಯೂ. ಈಕ್ಷತೇ = ನೋಡುತ್ತಾನೆಯೋ, ತತ್ = ಅಂತಹ, ಜ್ಞಾನಂ = ಜ್ಞಾನವು, ಸಾತ್ಮಿಕಂ = (ಸೋತ್ತಮ) ಸಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವೆಂದು, ಪಿಡ್ಡಿ ತಿಳಿ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. -- ಹೇ ಅರ್ಜುನನೇ! ಸಕಲ ಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಸರೋತ್ತಮನಾದ, ನಾಶರಹಿತವಾದ ನಾರಾಯಣನು ಏಕರೀತಿಯಾಗಿ ಇರುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ಯಾವ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆ ಇರುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸರ್ವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಭಗವಂತನ ರೂಪಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಭೇದವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕ ಜ್ಞಾನವೇ ಸಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. -- ಜಗತ್ಪ್ರಸ್ಥಿತಿಕರ್ತನಾದ ನಾರಾಯಣನು "ತತ್ ಸ್ಯುಷ್ಮಾತ್ಪದೇನಾನುಪ್ರಾನಿತತೆ" ಎಂಬುವ ಶ್ರತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ತಾನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಭೇದವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಾಯಿತು ಮತ್ತು "ನೈಷಾಂಭೇದಃ ಕಥಂಚ್ಛನ" ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಿಗೂ ಮೂಲ ರೂಪಕ್ಕೂ (ಅಂತಿ) ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ರೂಪಕ್ಕೂ ಪರಸ್ಪರ ಭೇದವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ. -- ವಿಷ್ಣು ಸರೋತ್ತಮನಾದುದರಿಂದ ಸರ್ವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಅವನ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಗೀತಾ ವಾಕ್ಯವನು. ಪ.ಮಾ. ಉಕ್ತೇನ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ :--

ಶ್ಲೋಕ|| ಸರ್ವಗುಹ್ಯತಮಂಭೂಯಃ ಶೃಣುಮೇಪರಮಂವಚಃ ||

ಇಷ್ಟೋಸಿಮೇದೃಢಮಿತಿ ತತೋವಶ್ಯಾಘಮಿತೇಹಿತಂ ||೧೦೭||

ಅರ್ಥ.—ಹೇ ಅರ್ಜುನ, ತ್ವಂ=ನೀನು, ಪರಮಂ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ಸರ್ವಗುಹ್ಯತಮಂ=ಸಕಲ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ರಹಸ್ಯವಾದ, ವಚಃ=ವಾಕ್ಯವನ್ನು, ಭೂಯಃ=ಪುನಃ, ಶೃಣು=ಕೇಳು, ಮೇ=ನನಗೆ, ದೃಢಂ=ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯು (ನೀನು), ಇಷ್ಟೋಸಿ=ಇಷ್ಟನಾಗಿದ್ದಿ, ಇತಿ=ಆದ್ದರಿಂದ, ತೇ=ನಿನಗೆ, ತತಃ=ಅತಿ ಗೋಪ್ಯಾರ್ಥಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ, ಹಿತಂ=ಹಿತವನ್ನು, ವಶಾಮಿ=ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತನಾದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ :-ಎಲೈ ಅರ್ಜುನನೆ! ನಿನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಗೋಪ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ನೀನು ನನಗೆ ಇಷ್ಟನಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ದೃಢಭಕ್ತನಾದ್ದರಿಂದಲೂ ನಿನಗೆ ಹಿತವಾದ ವಚನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ನಾರಾಯಣನು ತನ್ನ ಭಕ್ತರುಗಳ ಜ್ಞಾನ, ಕರ್ಮ, ರೂಪ, ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ನಡಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ತಾನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಾದಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತನಾದ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿತವಚನಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಪುನಃ ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಸರ್ವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :-

ಶ್ಲೋಕ|| ಮನ್ಮನಾಭವಮದ್ಯಕೇಂತ ಮದ್ಯಾಜೀಮಾಂನಮಸ್ಕುರು ||

ಮಾಮೇವೈಷ್ಯಸಿತತ್ಕಂಠೇ ಪ್ರತಿಜಾನೇಪ್ರಿಯೋಸಿಮೇ||೧೦೮||

ಅರ್ಥ.—ಹೇ ಅರ್ಜುನ ! ಮನ್ಮನಃ = ನನ್ನಲ್ಲೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು, ಭವ=ಆಗು, ಮದ್ಯಕ್ತಃ=ನನ್ನಲ್ಲೇ ಭಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನು, ಭವ=ಆಗು, ಮದ್ಯಾಜೀ=ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ್ಯವಾದ ಯಜ್ಞ ಉಳ್ಳವನು, ಭವ=ಆಗು, ಮಾಂ=

ನನ್ನನ್ನು, ನಮಃ-ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು, ಕುರು=ಮಾಡು, ಮಾನೇವಾ=ನನ್ನ
ನ್ನೇ, ಏಷ್ಯಸಿ=ಹೊಂದುತ್ತಿ, ಯತಃ=ಯಾವಕಾರಣದಿಂದ, ಮೇ=ನನಗೆ,
ಪ್ರಿಯೋಸಿ=ಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದಿಯೋ, ಅತಃ-ಆ ಕಾರಣದ ದಿಶೆಯಿಂದ, ತಿ=
ನಿನಗೆ, ಸತ್ಯಂ=ಯತಾರ್ಥವಾದದ್ದನ್ನು, ಪ್ರತಿಜಾನೇ=ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನ
ನ್ನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗು, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಡು, ನನ್ನ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ
ಯೇ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡು, ನನ್ನನ್ನೇ ನಮಸ್ಕರಿಸು, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೇ
ವಿಸಿದರೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತೀ, ನನಗೆ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿವಂತನಾದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ
ಸತ್ಯವಾದ ವಚನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಸರ್ವಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ನಾರಾಯಣನು ಸ
ರ್ವರಿಗೂ ಸಮನು. ಆದರೆ ಅವರವರ ಉಪಾಸನೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಫಲಗಳ
ನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಅಂದರೆ ಭಕ್ತರು ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಮಧ್ಯ
ವರು ತೋರಿಸುವ ಉದಾಸೀನದಿಂದಲೂ, ಅಧಮರು ಆಚರಿಸುವ ದ್ವೇಷ
ದಿಂದಲೂ ಅವರವರ ಆಚರಣೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ
ನಾರಾಯಣನು ಕೊಡುವ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನೆಯೂ ಹರಿಪೂಜಾ, ಹರಿ
ನಮಸ್ಕಾರ, ಹರಿಧ್ಯಾನ, ಹರಿಭಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಉಪಾಯ
ಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಠ
ತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಮೋಕ್ಷ ಧರ್ಮದ ವಚನವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣತ್ವೇನ ಉ
ದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಪಂಚರಾತ್ರಾಸ್ಯಕೃತ್ಸ್ಯ ವಕ್ತಾನಾರಾಯಣಸ್ವಯಂ |
ಸರ್ವೇಷ್ಟೇತೇಷು ರಾಜೇಂದ್ರ ಜ್ಞಾನೇಷ್ಟೇತದ್ವಿರಿಪ್ಯತೆ ||೧೦೯||

ಅರ್ಥ.—ಹೇ ರಾಜೇಂದ್ರ=ಹೇ ! ಜನಮೇಜಯರಾಯನೇ, ಕೃತ್ಸ್ಯ
ಸ್ಯ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ಪಂಚರಾತ್ರಸ್ಯ=ಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮವನ್ನು, ವಕ್ತ=ಹೇ
ಳತಕ್ಕವನು, ನಾರಾಯಣಃ=ನಾರಾಯಣನು, ಸ್ವಯಂ=ತಾನೇ ಅದ್ದರಿಂದ,
ಏತೇಷು-ಮುಂದೆ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ, ಸರ್ವೇಷು=ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ, ಜ್ಞಾನೇ

ಪ.- ಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಏತತ್=ಈ ಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮದ ಜ್ಞಾನವು, ವಿಶಿಷ್ಟತೆ-ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸುತ್ತದೆ

ತಾತ್ಪರ್ಯ.- ಜನಮೇಜಯರಾಯನನ್ನು ಕುರಿತು ವೈಶಂಪಾಯನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲೌ ರಾಜನೇ ಸಮಸ್ತವಾದ ಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವವನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನಾರಾಯಣನು ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಜ್ಞಾನವು ಶ್ರೇಷ್ಠವು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.- ಪ್ರಮಾಣ.- " ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗಃ ಪಾಶುಪತಂ | ವೇದಾರಣ್ಯಕರ್ಮೇವಚ || ಜ್ಞಾನಾನೈತಾನಿಭಿನ್ನಾನಿ | ಉತಾಹೋನೇತಿವಾಚ್ಯತಾಂ || " ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಜನಮೇಜಯರಾಯನು ವೈಶಂಪಾಯನರನ್ನು ಕುರಿತು-ಸ್ವಾಮಿ! ಸಾಂಖ್ಯ, ಯೋಗ, ಪಾಶುಪತ, ವೇದ, ಆರಣ್ಯಕ ಇವುಗಳು ಒಂದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಎಂದು ಅಥವಾ ಭಿನ್ನವಿಷಯಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತವೆಯೇ? ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದಾಗ, ವೈಶಂಪಾಯನರು ಎಲೌ ರಾಜನೇ ಪಾಶುಪತಾದಿಗಳಿಂದ ಹ.ಟ್ಟತಕ್ಕ ಜ್ಞಾನವು ಏಕವಿಷಯಕವಲ್ಲ. ಸರಸ್ವರ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ವೇದಾರಣ್ಯಕ, ಪಂಚರಾತ್ರ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಏಕಾರ್ಥಕತ್ವ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಪಾಂಚರಾತ್ರವು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನಿಂದಲೇ ಉಕ್ತವಾದ್ದರಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಸರೋತ್ತಮತ್ವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪಾಂಚರಾತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇನ್ನಾವದೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕವರಾದರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.- ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮಕ್ಕೆ ಸರೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಪಾಶುಪತಾದಿಗಳು ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಲ್ಲವೆಂತ ತಿಳಿದು ಸರ್ವಥಾ ಅವುಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡಬಾರದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಸರೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಜ್ಞಾನೇಷ್ಟೇತೇಷುರಾಜೇಂದ್ರ ಸಾಂಖ್ಯಪಾಶುಪತಾದಿಷು ||
ಯಥಾಯೋಗಂಯಥಾನ್ಯಾಯಂ ನಿಷ್ಪಾನ್ಯಾರಾಯಣಃಪರಃ ||೧೧೦||

ಅರ್ಥ.— ಹೇ ರಾಜೇಂದ್ರ= ಓ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠನೇ, ಏತೇಷು= ಇಂತಹ ಸಾಂಖ್ಯಪಾಶುಪತಾದಿಷು= ಸಾಂಖ್ಯ ಪಾಶುಪತಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಸಂಬಂಧವಾದ, ಜ್ಞಾನೇಷು= ಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಯಥಾಯೋಗಂ= ಯೋಗವನ್ನು ಬಿಡದೆ, ಯಥಾನ್ಯಾಯಂ= ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಪರಃ-ಸರೋತ್ತಮನಾದ, ನಾರಾಯಣಃ=ನಾರಾಯಣನು, ನಿಷ್ಪಾ=ಹೇಳಿ ಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಸಾಂಖ್ಯ, ಪಾಶುಪತಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಇತರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗದಿಂದಲೂ, ನ್ಯಾಯದಿಂದಲೂ ನಾರಾಯಣನಿಗೇನೇ ಸರೋತ್ತಮತ್ವವು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, ಪಾಶುಪತಶಾಸ್ತ್ರ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಏಷ್ಟು ಸರೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಕಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಉತ್ಪನ್ನವೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಸಾಧನಕ್ಕೆ ಸಾಂಚರಾತ್ರವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಸರಮು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದರಂತೆ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಮೂಲಕ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಪಂಚರಾತ್ರವಿದೋಮುಖ್ಯಾ ಯಥಾಕ್ರಮಪರಾನ್ತಪ |
ಏಕಾಂತಭಾವೋಪಗತಾ ವಾಸುದೇವಂವಿಶಂತಿತೇ ||೧೧೧||

ಅರ್ಥ.— ಹೇ ನೃಪ-ಓ ರಾಜನೇ, ಪಂಚರಾತ್ರವಿದಃ=ಪಂಚರಾತ್ರಾಗಮವನ್ನು ತಿಳಿದ, ಮುಖ್ಯಾ=ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಯಥಾಕ್ರಮಪರಃ=ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವಿತಿಷ್ಠರಾಗಿ, ಏಕಾಂತಭಾವೋಪಗತಾಃ=ಸರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವರಾದರೆ, ತೇ=ಅವರು, ವಾಸುದೇವಂ=ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ, ವಿಶಂತಿ=ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.-ಪಂಚರಾತ್ರಾಗಮದ ಸರ್ವ ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಭಕ್ತಿಭಾವನನ್ನು ಇಟ್ಟು ಭಕ್ತರುಗಳು ವಾಸುದೇವನಲ್ಲಿ ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.-ಪಂಚರಾತ್ರಾಗಮದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವೇ ಅಲ್ಲದೆ ದೇವತಾ ತಾರತಮ್ಯವೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾರತಮ್ಯಪೂರ್ವಕವಾದ ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನವೇ ಮೋಕ್ಷಸಾಧಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶ್ರೀಹೃದಯ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ವಾಸುದೇವನ ಅತ್ಯರ್ಥಪ್ರಸಾದ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಮಾಣ.-ಯಮೈವೈಷವ್ಯಣಶೇತೇನಲಭ್ಯಃ.

ಅನತಾರಿಕೆ.-ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.-ಜನಮೇಜಯ ಉವಾಚ.--

ಶ್ಲೋಕ|| ಬಹವಃ ಪುರುಷಾಃ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನು ತಾಹೋ ಏಕವಿವತು |
ಕೋಹ್ಯತ್ರ ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠಸ್ತಂಭಸಾನ್ವಕ್ತುಮರ್ಹಸಿ ||೧೧೨||

ಅರ್ಥ.--ಜನಮೇಜಯರಾಯನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.-ಹೇ ! ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಣೇ=ಓ ! ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ವೈಶಂಪಾಯಿನಾಚಾರ್ಯರೇ, ಪುರುಷಾಃ=ಪುರುಷರು, ಬಹವಃ-ಅನೇಕರೋ, ಉತ-ಅಥವಾ, ಏಕವಿವ=ಒಬ್ಬನೇನೋ, ಅತ್ರ-ಈ ಪುರುಷರುಗಳು ಅನೇಕರಾಗಿದ್ದರಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಪುರುಷಃ=ಪುರುಷನು, ಕಃ-ಯಾರು, ತಂ=ಅಂತಹ ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನು, ಭರ್ವಾ=ನೀವು, ವಕ್ತುಂ-ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ, ಅರ್ಹಸಿ=ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದೀರಿ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.-ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಎಂಬುವರು ಒಬ್ಬನೇ ಅಥವಾ ಬಹುಮಂದಿಗಳೇ ? ಬಹುಮಂದಿ ಪುರುಷರು ಆದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಯಾರು ? ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಅವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಎಂದು ಜನಮೇಜಯರಾಯನು ವೈಶಂಪಾಯನರನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥಃ— ಉತ್ತಮಃ ಪುನಃಪುನಃ ಕರಣಾತ್ಮೇತ್ಯದಾತ್ಮಕಃ ಎಂಬುವ ಗೀತಾನುಸಾರ ಪುನಃಪುನಃಮನವಿಷಯಕವಾದ ಜ್ಞಾನವು ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧಕವು. ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದುದು ಈ ಪುನಃಪುನಃಮನ ಜ್ಞಾನವೇ ಆದುದರಿಂದ ಜನಮೇಜಯರು ವೈಕಂಪಾಯನನನ್ನು ಶ್ರುತೆ ಮಾಡಿದರು

ಆವತಾರಿಕಃ— ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜನಮೇಜಯರಾಯನಿಂದ ಶ್ರುತೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ವೈಕಂಪಾಯನ ಚಾರ್ಯರು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದ ವರುಷೋತ್ಸವಂಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ವೈಕಂಪಾಯನೋವಾಚಃ—

ಶ್ಲೋಕಃ|| ನೈತದಿಚ್ಛಂತಿಪುರ ಸಮೀಕಂಕುರಂಕುಲೋದ್ಭವಃ|

ಬಹುನಾಂಪುರುಷಾಣಾಂಯುಭೈಕಾಯೇ ಸಿರಚ್ಯತೇ|

ತಥಾತಂಪುರುಷಂವಿಶ್ವ ಮಾಖ್ಯಾಸ್ಯಾಮಿಗುಣಾಧಿಕಂ ||೧೧೦||

ಆರ್ಥಃ—ವೈಕಂಪಾಯನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—ಹೇ ಕುರುಕುಲೋದ್ಭವ-ಹೀ ಕುಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಜನಮೇಜಯನೇ, ಏಕಂ-ಒಬ್ಬನೇ (ಪುರುಷನು ಒಬ್ಬನೇ ಎಂಬುವದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ) ಪುರುಷಂ-ಪುರುಷಂನ್ನು ಎಂತ-ಅನ್ನವದು, ನೇಚ್ಛಂತಿ ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ (ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ) ಯಥಾ-ಹಾಗೆ, ಒಹು-ನಾಂ-ಅನೇಕವಾದ, ಪುರುಷಾಣಾಂ-ಪುರುಷರುಗಳಿಗೆ, ಯೋನಿಃ-ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಾರಣವು ಏಕಂ-ಒಬ್ಬನೇ ಎಂದು, ಉಚ್ಯತೇ-ಹೇಳಿಕೆ-ಕೃತ್ವಾನೋ, ತಂ-ಅಂಥ, ವಿಶ್ವಂ-ಪೂರ್ಣವಾದ, ಗುಣಾಧಿಕಂ-ಗುಣಶ್ರೇಷ್ಠನಾದಂಥ, ಪುರುಷಂ-ಪುರುಷನನ್ನು, ಅಖ್ಯಾಸ್ಯಾಮಿ-ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶಾಪ್ತರ್ಯಃ— ವೈಕಂಪಾಯನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:— ಜನಮೇಜಯನೇ ಕೇಳು 'ಪುರುಷನು ಒಬ್ಬನೇ ಅನ್ನವದು' ಎಂದು, ಪುರುಷರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಬಹು ಪುರುಷರುಗಳಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣವಾದುದು ಒಂದು ವಸ್ತು ಇದೆ. ಅ ವಸ್ತುವೇ ಗುಣಪೂರ್ಣವಾದ ಪುರುಷರಬ್ಬನಾಚ್ಛನಾದ ಸಂಬ್ರಹ್ಯನು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಅನೇಕ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಾರಣನಾದ ಮತ್ತು ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಅವನೇ ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿ ಕಾರಣನೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯದೇವರ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ರೂಪ ಪಾವ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಸರೋತ್ತರವತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೊಕ್ಕಿ ಆಕಬ್ರಹ್ಮೈಕವೇಷಾರ್ಥಂ ಮಹಾವೇವಾಯಪ್ಯಚ್ಛತೇ||

ತಸ್ಯೈಕಸ್ಯವಮತ್ತಂಹಿ ಸಚೈಕೇಪುರಾಣೋವಿರಾಟ್ ||೧೦೪||

ಅರ್ಥ:—ಬ್ರಹ್ಮ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು. ಪ್ರಚ್ಛತೇ-ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ, ಮಹಾದೇವ-ಮಧ್ಯದೇವರಿಗೆ, ವೀವೇಷ-ಒಬ್ಬನೇ (ಎಂಬ), ಅರ್ಥಂ-ಅರ್ಥವನ್ನು, ಆಹ-ಹೇಳಿದರು, ಸಚ-ಅನೇಕ, ವಿರಾಟ್-ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದಂಥ, ಪುರುಷಃ-ಪುರುಷನು, ಏಕೇ ಒಬ್ಬನು, ತಸ್ಯ-ಅಂಥ, ವಿಸ್ತೃ-ಒಬ್ಬನಾದವನು, ಮಮತ್ವಂ-ನನ್ನದು ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಮಾ, ಹಿ-ಸಿದ್ಧಿ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ — ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಮಧ್ಯದೇವರನ್ನು ಒರಿತ, ಎಲೆಇ! ಮುದುನೇ; ಯಾವ ಪುರುಷನು ತಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನೋ ಅಂಥ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನಿಗೇ ನನ್ನದು ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಇದೆ ಅವನೇ ಸರೋತ್ತರವನು ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಹೇಳಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಬ್ರಹ್ಮ, ಮಧ್ಯ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದ ಪುರುಷ ಒಬ್ಬನೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶತ್ವ ರೂಪ ಧರ್ಮಉಳ್ಳ ವಸ್ತು, ಸಚೈಕೈ ಚಾದ್ರ ಇತರೇ ವೊಪಲದ ಪ್ರಕಾಶಕ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜಗತ್ತನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕು

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಪುನಃ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರ ಸಂವಾದರೂಪ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಉತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಹಂಬ್ರಹ್ಮಚಾಕ್ಷುಃಕಃ ಪ್ರಜಾನಾಂತಸ್ಯಾಜ್ಞಾತಃ ಸ್ವಪ್ನಂಚಮತ್ತಃ
 ಪುನಃ || ಮತ್ತೇತೇಜಗತ್ಪಾಸ್ವರ ಜಂಗಮಂಚ ಸರ್ವೇವೇದಃ ಸಹಸ್ರಾ
 ಕ್ಷಪುತ್ರ || ||೧೦೫||

ಅರ್ಥಃ—ಹೇ! ಪುತ್ರ-ಎಲಾ! ಮನಾದ ರುದ್ರನೇ, ಬ್ರಹ್ಮ-ಬ್ರಹ್ಮ ನಾಮ
 ಕನಾದ ನನು, ಪ್ರಜಾನಂ-ಜೀವರಂಗಳಿಗೆ, ಅದ್ಯಃ-ವೇದಲನೆಯನನು, ಈಶಶ್ಚ
 ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಹೌದು ಅಹಂ ಅಂತಹ ನಾನು, ತಸ್ಯಾತ್-ಅವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ, ಜಾತಃ
 ಹುಟ್ಟಿದವನು, ತ್ವಂಚ-ನೀನೂ, ಮತ್ತಃ-ನನ್ನಿಂದ ಪೃಷ್ಠಿತವಾದ, ಜಗತ್-ಜಗತ್ತಿ
 ನಲ್ಲನು, ಸ್ಯಾವರ-ಸ್ಥಿರ ಪರಾರ್ಥಗಳ, ಜಂಗಮಂಚ-ಜೀವನ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ,
 ಸರ್ವಃ-ಸಮಸ್ತವ ದ ವೇದಃ-ವೇದಗಳು, ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷರ-ಹಕ್ಕುವಾಗಿರುವ ಉಪನಿ
 ಪತ್ತುಗಳೂ ಕೂಡ, ಪ್ರಸೂತಃ ಹುಟ್ಟಿದವು.

ಅಪ್ಪರಃ—ಎಲಾ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಬ್ರಹ್ಮ ನಾಮಕನೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ವೇದವು
 ದೇವನು. ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಅವನಾನು ನಾರಾದನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿರುವೆನು. ನನ್ನಿಂದ
 ನಾನೂ ಮತ್ತೆ ಜೀವನಾಜೀವನ ಪ್ರಪಂಚವೂ ರಹಸ್ಯಗೌಂವ ಸಹಿತವಾದ ವೇದ
 ಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು.

ನಿತಿಪಾರ್ಥಃ—ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರ ಕದಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಕೇಶವ
 ನಾಮಕ ಪ್ರವೀತಲೂ, ನಿತ್ಯವಾದ ವೇದಗಳು ನಾರಾಯಣನಿಂದಲೇ ಪ್ರಕಟಿ
 ತವಾದವು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ

ಅವತಾರಿಃ—ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನಾದ ನಾರಾಯಣನು ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾನಿಗ
 ಕಂದಲೂ ಕೂಡ ತಿಳಿಯಲು ಶಕ್ತನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ತಥೈವಭೀನುನಚಸಂ ಧರ್ಮಾಂಪ್ರತ್ಯುದೀರಿತಂ ಬ್ರಹ್ಮಶಾನಾದಿಭಿ
 ದೇವೈಃ || ಸಮೇತ್ಯೈವೈವಾಣಾಂತಃ || ನಾರಾಯಯಿತುಂತಕ್ಯೋ ವ್ಯಾಚಕ್ಷಾ
 ನೈಶ್ಚಸಮದ || ||೧೦೬||

ಅರ್ಥಃ—ಧರ್ಮಜಾಪ್ರತಿ-ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕುರಿತು, ಭೀನು-ಭೀನು
 ಸೇನ ದೇವರು ಲೇಳಿದ, ವಚನಂ-ವಾಕ್ಯವು, ತಥೈವಾಣಾದೀರಿತಿಯಾಗಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯು
 ದೀರಿತಂ ಹೇಳುವುಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಸಮೇತ್ಯೈಃ ಕನೂಹ ಯುಕ್ತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮೇಶಾನಾ

ದಿಭಿಃ-ಬ್ರಹ್ಮ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಈಶಾನ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಇವರೇ, ಅದಿಭಿಃ-ಮೊದಲಾಗಿ ಉಕ್ತಃ, ದೇವೈಃ-ದೇವತೆಗಳಿಂದ, ಸರ್ವದಾ-ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ವ್ಯಾಪ್ತಸ್ತೈಶ್ಚ-ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೂ, ಯದ್ಗುಣಾಂತಕಃ-ಯಶ್ಚ-ಯಾವ ನಾರಾಯಣನ, ಗುಣಾಂತಕಃ-ಗುಣೈಕ ದೇಶವು, ಅವಸಾಯಯಿತು-ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಫಲೈಃ-ಶಕ್ಯವಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ-ಅಣ್ಣನಾದ ಧರ್ಮರಾಜನೇ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಸರ್ವರೂ ಕೂಡಿ ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದರೂ, ಆ ನಾರಾಯಣನ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಏಕದೇಶವನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಶಕ್ತರಲ್ಲವೆಂದು ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಹೇಳಿದರು

ವಿಶೇಷಾರ್ಥಃ-ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತಳಾದ ರಮಾ ದೇವಿಯು ಕಾಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯಳಾದರೂ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಾಕಲೈವ ತಿಳಿಯಲು ಶಕ್ತಳಲ್ಲ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ತಿಳಿಯಲಾರರು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನು.

ಅವತಾರಕಃ-ಯಾವ ದೇವರು ಬ್ರಹ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲು ಅಶಕ್ಯನೋ, ಅವನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:-

ಶ್ಲೋಕ|| ಸವಿವಭಗವಾನ್ ಕೃಷ್ಣೋ ನೈವ ಕೇವಲಮಾನುಷಃ||

ಯಸ್ಯಪ್ರಸಾದಜ್ಞೇಬ್ರಹ್ಮ ರುಕ್ತಶ್ಚಕ್ರೋಧಸಂಭವಃ ||೧೧೭||

ಅರ್ಥ.-ಯಸ್ಯ-ಯಾವ ನಾರಾಯಣನ, ಪ್ರಸಾದಜಃ-ಪ್ರಸಾದ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಜಃ-ಉತ್ಪನ್ನರಾದವರು, ಬ್ರಹ್ಮ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಬ್ರಹ್ಮಶ್ಚ-ಮುದ್ರಿದೇವರಾದರೂ, ಕ್ರೋಧಸಂಭವ-ಕ್ರೋಧ-ಕ್ರೋಧದಿಂದ, ಸಂಭವ-ಉತ್ಪನ್ನರಾದರೋ ಅವರೂ ನಾರಾಯಣನೇ, ಭಗವಾನ್-ಪದ್ಗುಣೈಶ್ಚರ್ಮನಾದ ಪೂರ್ಣನಾದ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಃ-ಕೃಷ್ಣನು, ನೈವ ಕೇವಲಮಾನುಷಃ-ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯನೇ (ಅತನು) ಅಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ = ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಅಣ್ಣನಾದ ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕುರಿತ ಯಾವ ನಾರಾಯಣನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದನೋ ಮತ್ತು

ಯಾವ ನಾರಾಯಣನ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ರುದ್ರ ಹುಟ್ಟಿದನೋ ಆ ನಾರಾಯಣನೇ ಷಡ್ಗುಣೈಶ್ವರ್ಯ ಸೂರ್ಣನಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು. ಈ ಕೃಷ್ಣನು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ—ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಮನುಷ್ಯತ್ವೇನ ಅವತರಿಸಿದರೂ ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕ ಶರೀರ ಉಳ್ಳವನೇ ಹೊರತು ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರಿಯಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಮುಕ್ತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಅಶೇಷ ಚೇತನರು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ ಆಶ್ರಯವುಳ್ಳವರು ಮತ್ತು ಅಧೀನರೆಂದು ಕುಂತೀ ಪುತ್ರನಾದ ಧರ್ಮಜನಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಭಾಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ|| ವಚನಂಚೈವಕೃಷ್ಣಸ್ಯಜೇಷ್ಠಂಕುಂತೀಸುತಂಪ್ರತಿ ||೧೧೧||
ಶ್ಲೋಕ|| ಋದ್ರಂಸಮಾಶ್ರಿತಾದೇವಾಃ ಋದ್ರೋಬ್ರಹ್ಮಾಣಮಾಶ್ರಿತಃ||
ಬ್ರಹ್ಮಾಮಾಮಾಶ್ರಿತೋನಿತ್ಯಂ ನಾಹಂಕಂಚಿದುಪಾಶ್ರಿತಃ||೧೧೨||

ಅರ್ಥ.—ಜೇಷ್ಠಂ=ದೊಡ್ಡವನಾದ, ಕುಂತೀಸುತಂಪ್ರತಿ = ಕುಂತೀ ಪುತ್ರನಾದ ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ, ಕೃಷ್ಣಸ್ಯ=ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣದೇವರ, ವಚನಂಚ=ವಾಕ್ಯವೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಇದೆ (ಅದೇನೆಂದರೆ) ಋದ್ರಂ=ಋದ್ರದೇವರನ್ನು, ದೇವಾಃ = ದೇವತೆಗಳು, ಸಮಾಶ್ರಿತಾಃ=ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವರು, ರುದ್ರಃ=ಋದ್ರದೇವರು, ಬ್ರಹ್ಮಾಣಂ = ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು, ಆಶ್ರಿತಃ=ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವರು, ಬ್ರಹ್ಮಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಮಾಂ=ನನ್ನನ್ನು, ನಿತ್ಯಂ=ನಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ, ಆಶ್ರಿತಃ = ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವನು, ಅಹಂ=ನಾನು, ಕಂಚಿತ್=ಯಾರನ್ನೂ, ನೂಪಾಶ್ರಿತಃ=ಆಶ್ರಯಿಸಿದವನಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದುದು ಏನೆಂದರೆ-ಧರ್ಮಜನೇ ! ದೇವತೆಗಳು ಋದ್ರನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವರು, ಋದ್ರನು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವನು, ಬ್ರಹ್ಮನು ನನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವನು. ನಾನಾದರೂ ಯಾರನ್ನೂ ಆಶ್ರಯಿಸಿದವನಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಆಶ್ರಯವೆಂದರೆ ಆಶ್ರಯಿಸಿದವನ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಅಶೇಷ ಜೀವರು ಪ್ರಾಕೃತ ಶರೀರವುಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದ ದುಃಖವುಳ್ಳವರು. ದುಃಖರಹಿತನಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದು ಏಕೆಂದರೆ— ಸರ್ವರ ದುಃಖವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಸುಖ ಕೊಡುತ್ತಾನಾದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಆತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ|| ಯಥಾಽಶ್ರಿತಾನಿಜ್ಯೋತೀಂಃ ಜ್ಯೋತಿಶ್ರೇಷ್ಠಂದಿನಾಕರಂ ||

ಏವಂಮುಕ್ತಗಣಾಸರ್ವನಾಸುದೇವಮುಪಾಶ್ರಿತಾಃ ||೧೨||

ಅರ್ಥ.—ಯಥಾ=ಹೇಗೆ, ಜ್ಯೋತೀಂಃ=ನಕ್ಷತ್ರ, ಚಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಾಶ ವಸ್ತುಗಳು, ಜ್ಯೋತಿಶ್ರೇಷ್ಠಂ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ, ದಿನಾಕರಂ=ಸೂರ್ಯನನ್ನು, ಅಶ್ರಿತಾನಿ=ಆಶ್ರಯಿಸಿವೆಯೋ, ಏವಂ=ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ವಂ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ಮುಕ್ತಗಣಾಃ = ಮುಕ್ತಚೇತನರ ಗುಂಪುಗಳು, ನಾಸುದೇವಂ=ವಸುದೇವನಾಮಕ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನನ್ನು, ಉಪಾಶ್ರಿತಾಃ= ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಪ್ರಕಾಶ ವಿಶೇಷವುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನಕ್ಷತ್ರ, ಚಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಾಶ ವಸ್ತುಗಳು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವಂತೆ ನಾಸುದೇವನನ್ನು ಸರ್ವ ಮುಕ್ತ ಜೀವರುಗಳು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾಶ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ನಾರಾಯಣನು ತನ್ನ ನೇತ್ರದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇತರ ಪ್ರಕಾಶ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಸೂರ್ಯನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಸೂರ್ಯಾದಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾಶ ವಸ್ತುಗಳು ಮತ್ತೂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಚೇತನರುಗಳು ನಾಸುದೇವನ ಅಧೀನ ದಲ್ಲಿದ್ದು ಸುಖಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಭಾರತ ಗ್ರಂಥವು ಸಕಲ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಪಡಿಸುವುದು ಎಂಬ ಬವಿಷ್ಯತ್ಪರವಲ್ಲಿರುವ ವೇದ ವ್ಯಾಸರಕ್ಷಿವಚನವನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕೆ|| ಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವಗಂಚಾಪಿ ವಚೋವ್ಯಾಸಸ್ಯಸಾದರಂ ||

ವಾಸುದೇವಸ್ಯಮಹಿಮಾ ಭಾರತೇನಿರ್ಣಯೋದಿತಃ ||೧೨೧||

ಅರ್ಥ.—ಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವಗಂ=(ಭಾರತಾದಿ ಸಕಲ ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರ ನಿರ್ಣಾಯಕ) ವಾದ ಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರುವ, ವ್ಯಾಸನ್ಯ=ಶ್ರೀ ವೇದ ವ್ಯಾಸದೇವರ, ಸಾದರಂ = ಆದರಪೂರ್ವಕವಾದ, ವಚೋಪಿ=ವಾಕ್ಯವೂ ಇದೆ ಎನೆಂದರೆ, ಭಾರತೆ=ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ವಾಸುದೇವಸ್ಯ = ವಾಸುದೇವನ, ಮಹಿಮಾ = ಮಹಿಮೆಯು. ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ, ನಿರ್ಣಯ=ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ, ಉದಿತಃ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಇದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಆಚಾರ್ಯರು ತಾವು ಮಾಡಿರುವ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯ ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವದನ್ನು ಈಗ ಪ್ರಮಾಣತೋನ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಗ್ರಂಥವು ತಾವೇ ರಚಿಸಿದ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ವ್ಯಾಸರೇ ವಾಸುದೇವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆಂತಲೂ ಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವದ ವಚನವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವನ ಮಹಿಮೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಇತರ ಕಥೆಗಳು ಅಂದರೆ ಪಾಂಡವರ ಕಥೆ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ವಾಸುದೇವನ ಕಥೆಯೇ ಪ್ರಧಾನ ಮಿಕ್ಕ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ವಾಸುದೇವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕೆ|| ತದರ್ಥಾಸ್ತು ಸರ್ವಾಃ ಸರ್ವಾ ನಾನ್ಯಾರ್ಥಂ ವೈಷ್ಣವಂ ಯಶಃ ||

ತತ್ಪ್ರತೀಪಂತು ಯದ್ವೈಶ್ಯೇ ನ್ನ ತನ್ಮನುನೀಷಿತಂ ||೧೨೨||

ಅರ್ಥ.—ಸರ್ವಾಃ=ಸಮಸ್ತನಾದ, ಕಘಾಸ್ತು=(ಪಾಂಡನರ) ಕಥೆಗಳು, ತದರ್ಥಾಃ=ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಹೇಳುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವೈಷ್ಣವಂ=ವಿಷ್ಣು ಸಂಬಂಧನಾದ, ಯತಃ = ಮಹಿಮಾ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಾನ್ಯಾರ್ಥಂ=ಬೇರೆ ಯಾವದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲ, ಯತ್=ಯಾವ ವಿಷಯಗಳು, ತತ್ತ್ವತೀಸಂ=ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ, ದೃಶ್ಯೇತ್=ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆಯೋ, ತತ್=ಅಂಥಹ ವಿಷಯಗಳು, ಮನುನುನೀಷಿತಂ=ನನಗೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ — ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ಸಮಸ್ತ ಕಥೆಗಳೂ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ. ಬೇರೆಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಉಳ್ಳವುಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ನೇಳೆ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಕಥೆಗಳಿದ್ದರೆ ಅವು ನನಗೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—“ ಭಾರತಃ ಪಂಚಮೋವೇದಃ ” ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಹಿಮೆಯೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ವೇದಗಳು ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತವೆಯೇ ಅಂದರೆ ಪ್ರಮಾಣ-ಸರ್ವೇವೇದಾಯತ್ವದಮಾಮನಂತಿ ತವಾಂತಿಸರ್ವಾಣಿಚಯದ್ವದಂತಿ ವೇದೈಶ್ಚ ಸರ್ವೈರಹಮೇವವೇದ್ಯಃ ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಸರ್ವ ವೇದಗಳು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಅದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಭಾರತವೂ ಹೇಳುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಸರಮಾತ್ರನಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲದೇ ಇರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳಿದರೆಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಭಾಷಾ ವಿವೇಕದಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕು:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಭಾಷಾಸ್ತು ತ್ರಿವಿಧಾಸ್ತತ್ರ ಮಯಾವೈಸಂಸ್ಪದಶಿಃ ಶಾಃ ||

ಉಕ್ತೋಯೋಮಹಿಮಾವಿಷ್ಣೋಃ ಸತೂಕ್ತೋಹಿಸಮಾಧಿನಾ||

ಅರ್ಥ.—ತತ್ರ=ಆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ, ತ್ರಿವಿಧಾಃ=

ಮೂರು ವಿಧವಾದ, ಭಾಷಾಸ್ತು=ಭಾಷೆಗಳಿಂದ, ಸಂಪ್ರದರ್ಶಿತಾಃ=ತೋರಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ, ವೈ=ಪ್ರಸಿದ್ಧ, ಯಃ = ಯಾವನು, ವಿಷ್ಣೋಃ = ವಿಷ್ಣುವಿನ, ಮಹಿಮಾ=ಮಾಹಾತ್ಮಿಯು, ಉಕ್ತಃ=ಹೇಳಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಸತಾ = ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಹಿಮೆಯು, ಸಮಾಧಿನಾ=ಸಮಾಧಿ ಭಾಷೆಯಿಂದ, ಉಕ್ತಃ= ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ನನ್ನಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳಿಂದಲೂ ಅರ್ಥ ಗಳು ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾಹಾತ್ಮಿಯು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದಲ್ಲಾ ಸಮಾಧಿ ಭಾಷೆಯಿಂದಲೇ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶ್ರೀ ಭಾರತ ಗ್ರಂಥವು ಸರ್ವ ಸಾರ ಉಳ್ಳದ್ದು ಆದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಸಾದನ ಮಾಡುತ್ತ ದಲ್ಲಾ ಅಂದರೆ ದರ್ಶನ (ಮೇಲೆ ತೋರುವ) ಭಾಷಾದಿಂದ ಬಾಹ್ಯಾರ್ಥ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವೂ ಗೋಚ್ಯವಾಗಿ ಸಮಾಧಿ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಭಾರತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಭಾಷಾ ತ್ರಯ ಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶಿವ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಥೆ ಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳು ದರ್ಶನ ಭಾಷಾದಿಂದಲೇ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಅಂದರೆ ಸಮಾಧಿ ಭಾಷೆಯಿಂದಲೇ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಶೈವದರ್ಶನಮಾಲಂಬ್ಯ ಕ್ವಚಿಭೈವೀಕಭೋದಿತಾ ||

ಸಮಾಧಿಭಾಷಯೋಕ್ತಂಯ ತ್ತತ್ಸರ್ವಂಗ್ರಾಹ್ಯಮೇವಹಿ ||೧೨೪||

ಅರ್ಥ.—ಶೈವದರ್ಶನಂ=ಶೈವ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು, ಅಲಂಬ್ಯ = ಅವಲಂ ಬಿಸಿ, ಕ್ವಚಿತ್ ಕೆ =ವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಶೈವೀಕಥಾ=ಶಿವಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಪ್ರತಿ ಪಾದಿಸುವ ಕಥೆಗಳು, ಉದಿತಾ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಯತ್=ಯಾವನು, ಸಮಾಧಿಭಾಷೆಯು = ಸಮಾಧಿ ಭಾಷೆಯಿಂದ, ಉಕ್ತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ, ತತ್ಸರ್ವಂ=ಅದೇಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಗ್ರಾಹ್ಯಮೇವ=ಸ್ವೀಕಾರ್ಯವೇನೆ, ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶೈವ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವ ಸರೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿವೆ. ಅವೂ ಕೂಡ ಸಮಾಧಿ ಭಾಷಾದಿಂದಲೇ ಸ್ವಿಕಾರ್ಯವು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ವಿಷ್ಣು ಸರೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗಲಾರವು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶ್ರೀಹರಿಯು ರೂಪತ್ರಯಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಾಪತಿಯಾದ ಋದ್ರ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಶಿವ ಸರೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧಕನಾದ ಪ್ರಮಾಣ ಸೂಚಕನೇ ಹೊರ್ತು ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯಾದ ಋದ್ರನಲ್ಲನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಶಿವ (ಮಂಗಳಕರ) ಎಂಬ ಶಬ್ದವೂ ಉಂಟೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸರ್ವ ಮಂಗಳನಾದ್ದರಿಂದ ಶಿವಶಬ್ದವಾಚ್ಯನೆಂದು ಭಾರತ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಭಾಷಾತ್ರಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ ಭಾಷೆಗೆ ವಿರೋಧವಲ್ಲದ ದರ್ಶನ ಭಾಷಾ ವಚನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅವಿರುದ್ಧಂಸಮಾಧೇಸ್ತು ದರ್ಶನೋಕ್ತಂಚಗೃಹ್ಯತೇ ||

ಆದ್ಯಂತಯೋರ್ವಿರುದ್ಧಂಯ ದ್ವರ್ಶನಂತದುದಾಹೃತಂ||೧೨೫||

ಅರ್ಥ.—ಸಮಾಧೇಃ=ಸಮಾಧಿ ಭಾಷೆಗೆ, ಅವಿರುದ್ಧಂ = ವಿರೋಧವಲ್ಲದ ಅರ್ಥವನ್ನು, ದರ್ಶನೋಕ್ತಂಚ=ದರ್ಶನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಗೃಹ್ಯತೇ=ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು, ಆದ್ಯಂತಯೋಃ=ಮೊದಲು ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ, ವಿರುದ್ಧಂ=ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧ ಉಳ್ಳದ್ದು, ಯತ್=ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರವೋ, ತತ್=ಅದು, ದರ್ಶನಂ=ದರ್ಶನ ಭಾಷೆಯೆಂದು, ಉದಾಹೃತಂ=ಉದಾಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ನೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ಭಾರತವನ್ನು ಭಾಷಾತ್ರಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಪರವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಧಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಶಿವ ಪರವಾಗಿರುವ

ದೆಲ್ಲಾ ದರ್ಶನ ಭಾಷೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗುಹ್ಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೆ. ಆರ್ಥಾನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವವರು ಸಮಾಧಿ ಭಾಷೆಗೆ ಅವಿರೋಧವಾಗಿ ದರ್ಶನ ಭಾಷೆಯೂ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಸಾಧನ ಚೇತನರು ನವವಿಧರು. ಅವರವರ ಸಾಧನಾನುಸಾರ ಫಲ ಕೊಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸರ್ವ ಚೇತನರ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಭಾಷಾತ್ರಯದಿಂದ ಭಾರತವನ್ನ ರಚನೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ—“ ಸರ್ವೇವೇದಾಯತ್ವದಮಾಮನಂತಿ ” ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಭಾಷಾತ್ರಯಕ್ಕೂ, ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ದರ್ಶನ ಭಾಷಾ ಲಕ್ಷಣ ಹೇಳಿ ನಂತರ ಕ್ರಮಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಗುಹ್ಯ ಭಾಷಾ ಲಕ್ಷಣವನ್ನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ! ದರ್ಶನಾನಂತರಂಸಿದ್ಧಂ ಗುಹ್ಯಭಾಷಾನ್ಯಥಾಭವೇತ್ ||

ತಸ್ಮಾದ್ವಿಷ್ಣೋಃ ಹಿಮಹಿನಾ ಭಾರತೋಕ್ತೋ ಯಥಾರ್ಥತಃ ||

ಅರ್ಥ.—ದರ್ಶನಾನಂತರಂ=ಶೈವಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಸಿದ್ಧಂ=ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾದಂಥ, ಗುಹ್ಯಭಾಷಾಃ=ಗುಹ್ಯ ಭಾಷೆಯು, ಅನ್ಯಥಾ=ಅರ್ಥಾಂತರ ಉಳ್ಳದ್ದು, ಭವೇತ್=ಆಗುತ್ತದೆ, ತಸ್ಮಾತ್=ಆದಕಾರಣದಿಂದ, ವಿಷ್ಣೋಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ, ಮಹಿನಾ=ಮಹಾತ್ಮೆಯ, ಯಥಾರ್ಥತಃ=ಸತ್ಯವಾಗಿ, ಭಾರತೋಕ್ತಃ=ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶೈವಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾದ ದರ್ಶನಭಾಷ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ವಿಷ್ಣು ಪರವಾಗಿ ದರ್ಶನ ಭಾಷೆಯಿಂದಲೇ ಅರ್ಥ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಹಿಮೆಯು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—“ ಸರ್ವೇವೇದಾಃ ಯತ್ವದಮಾಮನಂತಿ ” ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸರ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದರೂ ಅವು ವಿಷ್ಣು ಪರವೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯಪರವಲ್ಲ. “ ತಂವೈವಿಷ್ಣುಂ ಪರಮಮುದಾಹರಂತಿ ” ಎಂಬುವ ವಚನಾನುಸಾರ ಸರ್ವ ಶಬ್ದಗಳು ಪರಬ್ರಹ್ಮ

ಪ್ರತಿಸಾದಕವಾದವು. ಮತ್ತು “ ಯೇದೇವಾನಾಂನಾಮಧಾ ಎಕೈವ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತ್ಯಾನುಸಾರ ಸರ್ವ ನಾಮಗಳು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಸರಣೇ ಆಗಿರುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುಹ್ಯ, ದರ್ಶನ, ಸಮಾಧಿ ಭಾಷಾತ್ರಯಗಳ ಭಾರತ ಗ್ರಂಥವು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಮಹಿಮಾ ಪ್ರತಿಸಾದಕವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ವಾಯುದೇವರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಅಂಗಭೂತರು ಎಂಬುವದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಭವಿಷ್ಯತ್ಪ್ರವಣದ ವಚನವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ|| ತಸ್ಯಾಂಗಂಪ್ರಥಮೋವಾಯುಃ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವತ್ರಯಾಸ್ವಿತಃ |
 ಪ್ರಥಮೋಹನುಮಾನ್ನಾನು ದ್ವಿತೀಯೋಭೀಮುವಚಃ ||
 ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಸ್ತೃತೀಯಸ್ತು ಭಗವತ್ಕಾರ್ಯಸಾಧಕಃ ||೧೨೭||

ಅರ್ಥ.--ತಸ್ಯ=ಆ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ, ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವತ್ರಯಾ - ಮೂರು ಅವತಾರಗಳಿಂದ, ಅಸ್ವಿತಃ=ಯುಕ್ತರಾದ, ವಾಯುಃ = ವಾಯುದೇವರು, ಪ್ರಥಮಃ=ಮೊದಲನೆಯ, ಅಂಗಂ=ಅಂಗಭೂತರು, ಪ್ರಥಮಃ = ಮೊದಲನೆಯ ಅವತಾರವು, ಹನುಮಾನ್ನಾನು=ಹನುಮಂತದೇವರೆನಿಸಿ, ದ್ವಿತೀಯಃ=ಎರಡನೆಯ ಅವತಾರರು, ಭೀಮುವಚಃ = ಭೀಮಸೇನ ದೇವರೆನಿಸಿ, ತ್ರಿತೀಯಸ್ತು=ಮೂರನೆಯ ಅವತಾರವಾದ, ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಃ=ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞಾಚಾರ್ಯರೆನಿಸಿ, (ಈ ಮೂರು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ) ಭಗವತ್ಕಾರ್ಯಸಾಧಕಃ=ನಾರಾಯಣನ ದುಷ್ಟಸಂಹಾರಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಭೂತರಾಗಿರುವರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.---ಅವತಾರತ್ರಯ ಭೂತರಾದ ವಾಯುದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಅಂಗದಂತೆ ಇರುವರು ಅಂದರೆ ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಬಿಂಬರಾಗಿರುವರು. ಹನುಮ, ಭೀಮ, ಮಧ್ವರೆಂಬ ಮೂರು ಅವತಾರಗಳಿಂದ ತತ್ತತ್ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಭಗವಂತನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಭೂತರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅಂಗಭೂತರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದ ಚೇತನ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರು ಶ್ರೇಷ್ಠರು. ಅತನವ ಉತ್ತಮರು. ಇತರ ಚೇತ

ನರಿಗಿಂತಲೂ ಇವರು ಬಲ, ಧ್ಯಾನಾದಿ ಸರ್ವ ಗುಣಗಳಿಂವಲೂ ಉತ್ತಮರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಭಗವತ್ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಕರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಹನುಮ: ಭೀಮ ಮಧ್ವರೆಂಬ ಮೂರು ಅವತಾರಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ವಾಯ್ವಾದಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಅಂಗಭೂತತ್ವವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ತುರಾಣದ ಮತ್ತೊಂದು ವಚನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ತ್ರೇತಾದ್ಯೇಷು ಯುಗೇಷ್ಟೇನ ಸಂಭೂತಃ ಕೇಶವಾಜ್ಞಯಾ |
ಏಕೈಕ ಶಸ್ತ್ರೇಷು ಪುತ್ರಃ ದ್ವಿತೀಯಾಂಗಂ ಸರಸ್ವತೀ ||೧೨೮||

ಅರ್ಥ.—ವಾಯುಃ=ವಾಯುದೇವರು, ತ್ರೇತಾದ್ಯೇಷು - ತ್ರೇತಾ, ದ್ವಾಪರ, ಕಲಿ ಎಂಬ, ಋಗೇಷ್ಟೇನ=ಮೂರು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ, ಕೇಶವಾಜ್ಞಯಾ=ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ, ಏಕೈಕಶಃ=ಹನುಮ, ಭೀಮ, ಮಧ್ವ ಎಂಬ ಒಂದೊಂದು ರೂಪದಿಂದ, ತ್ರಿಮುಖ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಪುತ್ರಃ=ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಾಮಗಳಿಂದ, ಸಂಭೂತ್=ಅವತಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಬಗೆಯಿಂದ, ಸರಸ್ವತೀ=ಸರಸ್ವತೀ ತಥಾ ಭಾರತೀದೇವಿಯು, ದ್ವಿತೀಯಾಂಗಂ=ಎರಡನೆಯ ಅಂಗಭೂತರು,

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲು ವಾಯುದೇವರು ತ್ರೇತಾದಿ ೩ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವು ೩ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ತಾವು ಅಂಗಭೂತರಾಗಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಅವತಾರಮಾಡಿದರು ಸರಸ್ವತೀ (ಭಾರತೀ) ದೇವಿಯರೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಾಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಎರಡನೆಯ ಅಂಗಭೂತರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಋಜುಗಣಸ್ಥರುಗಳು ಸ್ವಯೇಗ್ಯಾಪರೋಕ್ಷಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ೧೦೦ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಗಳವರೆವಿಗೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯು

ವರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಋಜುಗಣಸ್ಥರಾದ ವಾಯುದೇವರು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪ್ರಥಮಾಂಗಭೂತರಾದುದರಿಂದ (ನೊಟ್ಟನೊದಲಿಗೆ ಜನಿಸಿದವರಾಗಿ) ಮೂರು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮೂರು ಅವತಾರಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂರು ಅವತಾರಗಳಿಂದ ಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯರಾದರು. ಇವರನಂತರ ತತ್ಸ್ವನಿಯಾಮಕರಾದ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯರು ಎರಡನೇ ಅಂಗಭೂತರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ. — ಪ್ರಮಾಣಾಂತರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಎರಡನೆಯ ಅಂಗಭೂತಳೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯು ಎರಡನೇ ಅಂಗಭೂತಳೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಂದೇಹ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ. —

ಶ್ಲೋಕ || ಶ್ಯಂರೂಪೇತು ರತೇರ್ವಾಯಾ ಶ್ರೀರತ್ಯೇವಚಕೀರ್ತೃತೇ | ಸೈವ ಚ ದ್ರೌಪದೀನಾಮ ಕಾಳೀ ಚಂದ್ರೇತಿ ಚೋಚ್ಯತೇ ||೧೨೯||

ಅರ್ಥ. — ಯಾ=ಯಾವ ಸರಸ್ವತಿಯು, ಶ್ಯಂರೂಪೇತು=ಸುಖಸ್ವರೂಪರಾದ, ವಾಯು-ವಾಯುದೇವರಲ್ಲಿ, ಋತೇ=ವಿಹಾರದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಶ್ರೀರತ್ಯೇವ=ಶ್ರೀ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಕೀರ್ತತೇ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾಳೋ, ಸೈವ=ಆ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯೇ, ದ್ರೌಪದೀನಾಮ-ದ್ರೌಪದೀ ಎಂದು ಕಾಳೀಚ=ಕಾಳೀ ಎಂದೂ, ಚಂದ್ರೇತಿ=ಚಂದ್ರಾ ಎಂದೂ, ಉಚ್ಯತೇ=ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾಳೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಸುಖ ಸ್ವರೂಪರಾದ ವಾಯುದೇವರ ಕೂಡವಿಹಾರಮಾಡುವ ಸರಸ್ವತೀ (ಭಾರತೀ) ದೇವಿಗೆ ಶ್ರೀ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಮಾಣಾಂತರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದೇವಿಯು ದ್ವಿತೀಯಾಂಗಳೆಂದು ಸೂಚಿಸುವರು. ಶ್ರೀನಾಮಕ ಸರಸ್ವತಿಯು ಕಾಳೀ, ದ್ರೌಪದೀ, ಚಂದ್ರಾ ಎಂಬ ನಾಮಗಳಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾಳೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ಪರಮ ಸುಖ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಕೇವಲ ಅಧಿಷ್ಠಾನಭೂತರಾದುದರಿಂದ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ಸುಖಸ್ವರೂಪರೆಂತಲೂ,

ಹಾಗೆಯೇ ಸುಖಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದ ರಮಾಧಿಷ್ಠಾನವುಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಎಂತಲೂ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸುಖ ವಿಹಾರವುಳ್ಳವರಾದುದರಿಂದ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ “ ಶ್ಯಂ ” ಎಂತಲೂ, ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಗೆ ಶ್ರೀ ಎಂತಲೂ ಪ್ರನಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ಅಂಗ ಯಾರೆಂಬುವುದನ್ನು ಪ್ರನಾಣಾಂತರದಿಂದ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ತೃತೀಯಾಂಗಂಹರೇಃ ಶೇಷಃ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಸಮಸ್ತಿತಃ ||
ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಾನರಶ್ಚೈವ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋಬಲ ಏವಚ ||೧೩೦||

ಅರ್ಥ.—ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಸಮಸ್ತಿತಃ=ಅನಂತರ ರೂಪಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತರಾದ, ಶೇಷಃ=ಶೇಷದೇವರು, ಹರೇಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ತೃತೀಯ=ಮೂರನೆಯ, ಅಂಗಂ=ಸಹಾಯಭೂತರು, ನರಶ್ಚ=ನರಯೆಂಬ ರೂಪವೂ, ಲಕ್ಷ್ಮಣಏವ-ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಸಹ, ಬಲಏವಚ=ಬಲರಾಮನೂ ಸಹ, ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಾಃ=ಅನಂತರ ರೂಪಗಳು ಮತ್ತು ಹರಿಯಂಶವುಳ್ಳವುಗಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆವೇಶವುಳ್ಳ ಅನಂತರಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತರಾದ ಶೇಷದೇವರು ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ಅಂಗಭೂತರೆನಿಸುವರು. ನರ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಮತ್ತು ಬಲರಾಮದೇವರೆಂಬ ಶೇಷದೇವರ ಮೂರು ಅನಂತರಗಳು ಶ್ರೀಹರಿಯಾವೇಶವುಳ್ಳವಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವನೆನಿಸುತ್ತವೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶೇಷದೇವರಿಗೆ ಉಪಸಾಧಕರೆಂದು ಪ್ರನಾಣವಿರುವುದರಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಅಂಗರೆಂದೂ, ಎರಡನೆಯ ಅಂಗಭೂತಳಾದ ಸರಸ್ವತಿಯು ಸಾಧಕಳೆಂತಲೂ, ಪ್ರಥಮಾಂಗರಾದ ವಾಯುದೇವರು ಸಾಧಕೇಶರೆಂತಲೂ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶೇಷದೇವರು ಭಗವತ್ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಾಧಕರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯವರೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶದ ಅನಂತರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಋದ್ರಾತ್ಮಕತ್ವಾತ್ಶೇಷಸ್ಯ ಶುಕೋದ್ರಾಣಿಶ್ಚ ತತ್ತನುಃ |

ಇಂದ್ರೋ ನರಾಂಶ ಸಂಪತ್ಯಾ | ಸಾರ್ಥೋವೀಷತ್ತದಾತ್ಮಕ ||೧೩೧|

ಅರ್ಥ.— ಋದ್ರಾತ್ಮಕತ್ವಾತ್=ಹಿಂದಿನ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಋದ್ರಾವತಾರ ತ್ವೇನ ಸಾಧನಮಾಡಿದವರಾದ್ದರಿಂದ, ಶೇಷಸ್ಯ=ಶೇಷದೇವರೇ, ಶುಕಃ= ಶುಕಾಚಾರ್ಯರು, ದ್ರಾಣಿಶ್ಚ=ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಚಾರ್ಯರೂನೂ, ತತ್ತನುಃ= ತತೇ=ಆ ಋದ್ರದೇವರ, ತನುಃ=ಶರೀರ ಉಳ್ಳವರು, ಇಂದ್ರಃ=ಇಂದ್ರಾವ ತಾರನಾದ, ಸಾರ್ಥೋಪಿ=ಅರ್ಜುನನೂ ಕೂಡ, ನರಾಂಶಂ ಸತ್ಯಾ=ನರಾಂ ಶ=ನರರೂಪನಾದ ಶೇಷದೇವರ, ಅಂಶಸಂಪತ್ಯ=ಅಂಶವಿರೂಪಿಸಿದರಿಂದ, ಈಷತೆ=ಕೊಂಚವಾಗಿ, ತದಾತ್ಮಕಃ=ಶೇಷ ಸ್ವರೂಪ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಋದ್ರದೇವರು ಸಾಧನಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಶೇಷಪದವಿಗೆ ಬಂದವರಾದ್ದರಿಂದ ಋದ್ರಾವತಾರವು ಶೇಷದೇವರಂತೆ ಭಗವತ್ಕಾರ್ಯ ಸಾ ಧಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಶುಕಾಚಾರ್ಯರು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಎರಡವತಾರಗಳೂ ಋದ್ರಾವತಾರವೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ಶೇಷದೇವರಂತೆ ಋದ್ರದೇವರೂ ಮೂರನೆಯ ಅಂಗಭೂತರೆಂದು ತಿಳಿ ಯಬೇಕು. ಇಂದ್ರಾಂಶನಾದ ಅರ್ಜುನನು ನರನಾಮಕ ಶೇಷದೇವರಂಶ ದಿಂದ ಕೂಡಿದನು. ಇದರಿಂದ ಶುಕಾಚಾರ್ಯರೂ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಚಾರ್ಯ ರೂ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ತೃತೀಯಾಂಗಭೂತರೆಂತಲೂ, ಅರ್ಜುನನೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ತೃತೀಯಾಂಗಭೂತನೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ದೇವತೆಗಳು ಅಂಶರೂಪದಿಂದಲೂ ಆವೇಶ ವಿಶೇ ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅವತರಿಸಿ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಭೂತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪದವಿಯಿಂದ ಸಾಧನಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಶುಭ ಕರ್ಮ ಗಳಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಭಾದ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣಾನವ ತಾರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಅರ್ಜು ನನಿಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ದುರ್ಗಮಗಳನ್ನು ದಾಟಿಸಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ರುತ್ತಾನೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆವೇಶಭೂತ ಶೇಷದೇವರ ಸೇವೆಯಿಂದಂಟಾದ ಅಭಿಮಾನವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅಭಿ

ಮಾನವನು ಪಡೆದಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಶೇಷದೇವರು ಆಸನ, ಶಯ್ಯೆ, ಆತುಪತ್ರ ನೊದಲಾದ ರೂಪಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಭಾಧ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಅನಂತರ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾದಿಗಳು ಭಗವತ್ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಕರೆಂದು ಹೇಳಿ, ಭಾರತ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಾಂಡವರ ಕಥೆ ಹೇಳೋಣದರಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮಹಾತ್ಮ್ಯೆ ಸೂಚಿತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾ ದ್ಯಾಃತತೋವಿಷ್ಣೋ ರಂಗಭೂತಾಃಕ್ರಮೇಣತು ||
ಚರಿತಂವೈಷ್ಣವಾನಾಂಚ ವಿಷ್ಣೋ ದ್ರೇಕಾಯಕಥ್ಯತೇ ||೧೩೨||

ಅರ್ಥ.—ತತಃ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾದ್ಯಾಃ=ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೇ ನೊದಲಾದವರು; ಕ್ರಮೇಣತು=ಕ್ರಮವಾಗಿ, ವಿಷ್ಣೋಃ=ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿಗೆ, ಅಂಗಭೂತಾಃ=ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಸಾಧಕರು, ವೈಷ್ಣವಾನಾಂ=ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರ, ಚರಿತಂಚ=ಕಥೆಯು, ವಿಷ್ಣೋ ದ್ರೇಕಾಯಃ, ವಿಷ್ಣು=ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಉದ್ರೇಕಾಯಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವಕ್ಕಾಗಿ, ಕಥ್ಯತೇ=ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೇ ನೊದಲಾದವರು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿನಾದಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಕ್ರಮದಿಂದ ಅಂಗಭೂತರು. ಭಗವದ್ಭಕ್ತರುಗಳ ಕಥೆಯು ಭಗವಂತನ ಪ್ರಾತಸ್ತೃತ್ಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಇಂದ್ರಕಾಮರು ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ನನುರು. ಇಂದ್ರನಂತೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನವತಾರನಾದ ಕಾಮನು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬ ಭಗವಂತನಯುಕ್ತನಾದುದರಿಂದ ಅವನೂ ಸಾಧಕನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನಂತರ ಅನಿಗುಡ್ಡಾದಿಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶೇಷಕರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಶ್ರೀಭಾರತ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಕಥಾ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳುವೆವೆಂದವರ ಕಥೆಯನ್ನೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾದ ಸಾಂಡವರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಹೇಳುವಂತಾಯಿತು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಕೃಷ್ಣನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಸಾಂಡವರು ಜಯವಂತರಾದ್ದರಿಂದ,

ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನುಗ್ರಹವು ಜಯರೂಪದಿಂದಿದೆಯೆಂಬ ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಯ್ತು.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಭಗವದ್ರೂಪಗಳಿಗೆ ದುಃಖಾದಿಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಭಾಗವತ ವಚನವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹನುಮಂತದೇವರ ವಚನವೂ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ತಥಾಭಾಗವತೇಪ್ರೃಕ್ತಂ ಹನೂಮದ್ವಚನಂಪರಂ || ಮರ್ತ್ಯಾ
ವತಾರಸ್ತ್ರಿಮತಫ್ಯಶಿಕ್ಷಣಂ ರಕ್ಷೋವಧಾಯೈವನ ಕೇವಲಂ
ವಿಭೋಃ || ಕುತೋಸ್ಯಹಿಸ್ಯೂರಮತಃಸ್ವಆತ್ಮ | ಸೀತಾಕೃತಾನಿ
ವ್ಯಸನಾದೀಶ್ವರಸ್ಯ ||೧೩೩||

ಅರ್ಥ.—ತಥಾ=ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಭಾಗವತೇಪಿ=ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಯೂ, ಪರಂ=ಶ್ರೀಷ್ಠವಾದ, ಹನುಮದ್ವಚನಂ=ಹನುಮಂತದೇವರ, ವಚನವು, ಉಕ್ತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. (ಅದೇನೆಂದರೆ) ವಿಭೋಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ, ಮರ್ತ್ಯಾವತಾರಃ=ಮನುಷ್ಯತ್ವೇನ ಅವತಾರವು, ಕೇವಲಂ=ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ರಕ್ಷಃ=ರಾಕ್ಷಸರ, ವಧಾಯೈವ=ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ನ=ಅಲ್ಲ, ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ ಇಹ=ಈಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿನ. ಮರ್ತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣಂ=ಮನುಷ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಸ್ಯ=ಇಂಥಾ, ಸ್ವೇ=ಸ್ವ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ, ಆತ್ಮನಿ=ತನ್ನಲ್ಲಿ (ತನ್ನಲ್ಲೇ ತಾನು), ರಮತಃ=ವಿಹರಿಸುವಂಥಾ, ಈಶ್ವರಸ್ಯ=ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ವಿಷ್ಣು=ರಾಮನಿಗೆ ಅಥವಾ ರಾಮಚಂದ್ರದೇವರಿಗೆ, ಸೀತಾಕೃತಾನಿ=ಸೀತಾ ವಿಯೋಗ ನಿಮಿತ್ತವಾದ, ವ್ಯಸನಾನಿ=ದುಃಖಗಳು, ಕುತಃ=ಹೇಗೆ, ಶ್ಯುಃ=ಉಂಟಾದೀತು. (ಉಂಟಾಗಲಾರದು) ಓ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹನುಮಂತದೇವರು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ರಾಕ್ಷಸರ ಸಂಹಾರಕ್ಕಲ್ಲ. ಸ್ವರಮಣನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಸೀತಾವಿಯೋಗ ನಿಮಿತ್ತವಾದ ದುಃಖಾದಿಗಳು ಹೇಗೆ ಉಂಟಾದೀತು? ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸರ್ವಥಾ ಯಾವ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದುಃಖ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಸ್ವರಮಣನೆಂದರೆ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕಾಲತಃ ದೇಶತಃ ವ್ಯಾಪ್ತಳೆನಿಸಿದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಬೇವಿಯರಿಗೆ ತನ್ನ ದೇಹ ಸಂಭಂದ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆನಂದ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ಹರಿಯು ರಮಾದೇ ಹದಲ್ಲ ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ರೂಪದಿಂದಲೇ ವಿಹರಿಸಿ ತಾನು ಪೂರ್ಣನಾದುದರಿಂದ ತನ್ನ ವಿಹಾರದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಆನಂದದಿಂದ ರಮಾದೇವಿಯರನ್ನು ಆ ನಂದ ಪಡಿಸುವನಾದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಸ್ವರಮಣನೆಂದು ಹೆಸರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಧೀಶ್ವರತ್ವರೂಪವಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣವನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಕಾಮಾದಿ ದೋಷದೂರತ್ವವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ||ನವೈಸ ಆತ್ಮತ್ವವತಾಂಅಧೀಶ್ವರೊ ಭುಂಕ್ತೇಽಹಿಮಃಖಂ ಭಗವಾನ್
ವಾಸುದೇವಃ | ನಸ್ತ್ರೀಕೃತಂಕಶ್ಚಲಮಶ್ನು ವೀತಸಲಕ್ಷ್ಮಣಂಚಾಪಿ
ಜಹಾತಿಕುತ್ರಚಿತ್ ||೧೩೪||

ಅರ್ಥ.—ಭಗವಾನ್=ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ, ಆತ್ಮ-ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತ ನಾದ, ಆತ್ಮವತಾಂ=ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ, ಅಧೀಶ್ವರಃ=ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಸಃ=ಅಂ ಥ, ವಾಸುದೇವಃ=ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾವತಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು, ದುಃಖಂ=ದುಃಖವನ್ನು, ನಭುಂಕ್ತೇ=ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವೈ= ಇದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವು, ನಸ್ತ್ರೀಕೃತಂ=ಸ್ತ್ರೀ ನಿಮಿತ್ತವಾದ, ಕಶ್ಚಲಂ=ಮೋಹಾದಿ ಗಳನ್ನು, ನಾಶ್ನು ವೀತ=ಅನುಭವಿಸಲಾರನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಚ=ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವರ ನ್ನೂ, ಕರ್ಹಿದಪಿ, ಯಾವಾಗಲಾದರೂ, ನಚಹಾತಿ=ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತ ನಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ವಾಸುದೇವ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯನಾದ ನಾರಾಯಣದೇವರು ದುಃಖರಹಿತನು, ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀನಿಮಿತ್ತವಾದ ಕಾಮಾದಿ ದೋಷ ಶೂನ್ಯನು ಮತ್ತು ಭಕ್ತನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವರನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡತಕ್ಕ ವನಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳು ಮತ್ತು ಮೂಲ ರೂಪಗಳು ಅಂಶರೂಪಗಳು ಸಹ ಸರ್ವತ್ರಪೂರ್ಣಗಳು, ಮತ್ತು ದೋಷ

ರಹಿತನಾದವುಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾತ್ಪರ್ಯಾಚಾರ್ಯರು ರಾಮನಿಗೆ ಸೀತಾದೇವಿಯ ನಿಮಿತ್ತವಿಯೋಗ ದುಃಖವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೇವರನ್ನ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸೂಚಿಸುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಭಕ್ತ ಪರಾಧೀನನೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಕಾರಣ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಯತ್ಪಾದಪಂಕಜ ಪರಾಗ ನಿಷೇವಕಾಣಾಂ ದುಃಖಾನಿಸರ್ವಾಣಿ
 ಲಯಂ ಪ್ರಯಾಂತಿ || ಸಬ್ರಹ್ಮವಂದ್ಯ ಚರಣೋ ಜನನೋಹ
 ನಾಯ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗಿನಾಮಿತಿರತಿಂ ಪ್ರಥಯಂತ್ ಚಾರ ||೧೩೫||

ಅರ್ಥ.—ಯತ್-ಯಾವ ನಾರಾಯಣನ, ಪಾದಪಂಕಜ=ಪಾದಕಮಲಗಳ, ಪರಾಗ=ಧೂಳಿಯನ್ನು; ನಿಷೇವಕಾಣಾಂ=ಸೇವಿಸುವ ಜನರುಗಳ, ಸರ್ವಾಣಿ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ದುಃಖಾನಿ=ದುಃಖಗಳು, ಲಯಂ=ನಾಶವನ್ನು, ಪ್ರಯಾಂತಿ=ಹೊಂದುತ್ತವೆಯೋ; ಸಃ=ಅಂತಹ, ಬ್ರಹ್ಮವಂದ್ಯ ಚರಣ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರು, ಜನನೋಹನಾಯ=ದುರ್ಜನರ ವೋಹಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ಸ್ತ್ರೀಸಂಗಿನಾಂ=ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಗಮಾಡತಕ್ಕ ಚೇತನರುಗಳಿಗೆ, ರತಿಂ-ಆದರ ಸುಖವು, ಇತಿ-ಇಂಥಾದ್ದೆಂದು, ಪ್ರಥಯನ್ ಸಃ=ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವವನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಚಾರ=ಆಚರಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಯಾವ ದೇವರ ಪಾದಕಮಲಗಳ ಧೂಳಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಚೇತನರುಗಳ ದುಃಖಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆಯೋ, ಅಂತಹ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ನಾರಾಯಣನು ದುರ್ಜನರಿಗೆ ವೋಹವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಸಂಗಿಗಳ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಇಂತಹುದೆಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೆ ಆಚರಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.--ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಅವತಾರಗಳು ಮೂಲರೂಪದಂತೆಯೇ ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕವಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ಮೂಲರೂಪಕ್ಕೂ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಿಗೂ ಭೇದವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೂ ಸ್ವರಮಣನಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಈ ದೇವರು ನಡಿಸಿದ ನಟನೆಯಲ್ಲವೂ ಮರ್ಜನರ ಮೋಹಕ್ಕೆಂತಲೂ, ಸಜ್ಜನರ ಉಚ್ಛಾರಕ್ಕೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು ತನ್ನ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಭಾರತ ವಚನಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಕ್ವಚಿತ್ತಿವಂ ಕ್ವಚಿದ್ರುಷೀನ್ ಕ್ವಚಿವ್ಲೇವಾಕ್ವಚಿದ್ವರಾ|| ನಮು
ತಫ್ಯಚ್ಯಯತಿ ಸ್ತೌತಿ ವರಾನ್ಯಥಯತೇಪಿಚ | ಲಿಂಗಂಪ್ರತಿಷ್ಠಾ
ಪಯತಿ ವೃಣೋತ್ಯಸುರತೋವರಾ ||೧೩||

ಅರ್ಥ.—ಕ್ವಚಿತ್=ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ತಿವಂ=ರುದ್ರದೇವರನ್ನೂ, ಕ್ವಚಿತ್=ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಋಷೀಃ=ಋಷಿಗಳನ್ನೂ, ಕ್ವಚಿತ್=ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ದೇವಾಃ=ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಕ್ವಚಿತ್=ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ನರಾನ್ = ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ, ನಮತಿ = ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅರ್ಚಯತಿ=ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಸ್ತೌತಿ=ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಪಿಚಿತ್ತು ಮತ್ತು, ವರಾಃ=ವರಗಳನ್ನು, ಅರ್ಥಯತೆ-ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ, ಲಿಂಗಂ-ಋದ್ರದೇವರ ಲಿಂಗವನ್ನು, ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಯತಿ-ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅಸುರತಃ=ದೈತ್ಯರದಿವೆಯಿಂದ, ವರಾಃ=ವರಗಳನ್ನು, ವೃಣೋತಿ=ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು ತನ್ನ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಲರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವಪೂಜೆ, ಋಷಿಪೂಜೆ, ದೇವತೆಗಳ ಪೂಜೆ, ಮನುಷ್ಯ ಪೂಜೆ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಅಸುರರಿಂದ ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ವರಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ನಾರ್ಕಂನೇಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಿವಿಯಿಂದ

ವ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಧು ಮತ್ತು ಕೈಟಭರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ದೈತ್ಯರು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಾಗ, ಬಲಪೂರ್ಣನಾದ ನಾರಾಯಣನು ದೈತ್ಯರ ನೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಪರಾಜಿತನಾಗಲು ಅವರುಗಳು “ ಎಲೋ ವಿಷ್ಣುವೇ, ನಮ್ರಂ ಧ ನೀನು ವರಗಳನ್ನು ಕೇಳು ” ಎಂದರು. ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಮ ರಣವನ್ನು ಹೊಂದುವರಾಗರಿ ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂ ವ ಅವರು ಅದೇ ರೀತಿ ವರ ಕೊಟ್ಟು ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದಲೇ ಪುನಃ ಹತರಾದ್ದ ರಿಂದ ಮಧುಸೂದನನೆಂತಲೂ, ಕೈಟಭಾರಿ ಎಂತಲೂ ಬಿರದುಳ್ಳವನಾಗಿರು ತ್ತಾನೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ರೀತ್ಯಾ ವರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಬಲಹೀನನೆಂತಲೂ, ಪರಾಧೀನನೆಂತಲೂ ಭಕ್ತರು ತಿಳಿದು ಸಾಧನ ರಹಿತ ರಾದಾರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸ್ವತಂತ್ರಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾ ದನಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಸರ್ವೇಶ್ವರಃ ಸ್ವತಂತ್ರೋಪಿ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಶ್ಚ ಸರ್ವದಾ|

ಸರ್ವಜ್ಞೋಪಿವಿಮೋಹಾಯ ಜನಾನಾಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ ||೧೩೭||

ಅರ್ಥ.—ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ=ಕ್ಷರಾಕ್ಷರ ಪುರುಷರುಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತ ಮನಾದ, ಸರ್ವೇಶ್ವರಃ=ಸರ್ವ ಪ್ರಸಂಚಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಶ್ರೀನಾರಾಯ ಣನು, ಸ್ವತಂತ್ರೋಪಿ=ಪರಾಧೀನನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಸರ್ವದಾ=ಸರ್ವ ಕಾಲದ ಲ್ಲಿಯೂ, ಸರ್ವಶಕ್ತಿಶ್ಚ=ಸಮಸ್ತ ಶಕ್ತಿವುಳ್ಳವನಾದರೂ, ಸರ್ವಜ್ಞೋಪಿ= ಸಮಸ್ತ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದವನಾದರೂ, ಜನಾನಾಂ = ಮಾನವರ, ವಿ ಮೋಹಾಯ=ವಿಶೇಷಾಕಾರವಾದ ಮೋಹಕ್ಕೋಸ್ಕರಲೇ, ಅಸುರತಃ=ದೈ ತ್ಯರ ದೆಶೆಯಿಂದ, ವರಾನ್=ವರಗಳನ್ನು, ವ್ಯಣೋತಿ=ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡು ತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜಗದ್ರಕ್ಷಕನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಸ್ವತಂ ತ್ರನು. ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ಈ ಹರಿಯು

ಸರ್ವಜ್ಞನಾದರೂ ದೈತ್ಯರುಗಳಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡಿಯುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಸಾತ್ವಿಕ ರಾಜಸ ತಾಮಸರೆಂಬ ಮೂರು ವಿಧ ಚೇತನರುಗಳಿಂದ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿಗುಣವುಳ್ಳ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವು ಸಾತ್ವಿಕರಿಂದ ಗುಣಪೂರ್ಣನೆಂತಲೂ, ರಾಜಸರಿಂದ ಸರ್ವಚೇತನ ಸಾಮಾನ್ಯನೆಂತಲೂ, ತಾಮಸ ಚೇತನರಿಂದ ತಮಗಿಂತಲೂ ಬಲಹೀನನೆಂತಲೂ, ಈ ರೀತಿ ಮೂರು ವಿಧ ಉಪಾಸಿತನಾಗಿ ಅನುಗುಣವಾದ ಮೂರು ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವನಾದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಉಪಸಂಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ತಸ್ಮಾದ್ಯೋಮಹಿಮಾವಿಷ್ಣೋಃ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರೋದಿತಸ್ಸಹಿ |

ನಾನ್ಯದಿತ್ಯೇಷಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ ನಿರ್ಣಯಸ್ಸಮುದಾಹೃತಃ ||೧೩೮||

ಅರ್ಥ.—ತಸ್ಮಾತ್=ಆ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಯಃ=ಯಾವ, ವಿಷ್ಣೋಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ, ಮಹಿಮಾ-ಮಹಿಮೆಯು, ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರೋದಿತಃ=ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದೆಯೋ, ಸಹಿ=ಅದೇನೆ (ಹೊರತು,) ನಾನ್ಯತೆ=ಬೇರೆಯಿಲ್ಲ. ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಶಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ=ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ, ಏಷಃ=ಇಂಥಾ, ನಿರ್ಣಯಃ=ನಿಶ್ಚಯವು, ಸಮುದಾಹೃತಃ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉದಾಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ನಿರ್ಣಯವೂ ಅರ್ಥ ರೂಪದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—“ಸರ್ವೇನೇದಾಃಯತ್ಸದ ಮಾಮನಂತಿ” ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು “ನಾನಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿಯಮಾ ವಶಂತಿ” ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ

ಸರ್ವ ನಾನುಗಳು ಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತವೆ. “ ಯೋದೇವಾನಾಂ ನಾಮಧಾ ಏಕಯೇವ ” ಎಂಬುವ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಇತರ ದೇವತೆಗಳ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ವಿಷಯಕನೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಭಾರತ ಗ್ರಂಥವು ಕೇವಲ ವಿಷ್ಣು ಪರವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮನುಗಳ ಕಥಾನುವಾದಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೂ ಮತ್ತು ಪಾಂಡವರ ಕಥಾ ಸೂಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೂ ಹೇಗೆ ವಿಷ್ಣುಪರವೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಭಾರತಾರ್ಥಸ್ತ್ರಿಧಾಪ್ರೋಕ್ತಃ ಸ್ವಯಂಭಗವಶೈವಹಿ |

ಮನ್ವಾದಿಕೇಚಿತ್ಪ್ರತಿಯ್ಯಾಸ್ತಿ ಕಾದಿತಥಾಪರೇ |೧೩೯|

ಅರ್ಥ.— ಭಗವತಃ=ನೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರಿಂದ, ಸ್ವಯಂ=ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ, ಭಾರತಾರ್ಥಃ=ಭಾರತಾರ್ಥವು, ತ್ರಿಧಃ=ಮೂರು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಪ್ರೋಕ್ತಃ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು, ಕೇಚಿತ್=ಕೆಲವು ವಚನಗಳು, ಮನ್ವಾದಿ=ಮನ್ವಾದ್ಯರ್ಥವನ್ನು, ಬ್ರೂತೆ=ಹೇಳುತ್ತವೆ. ತಥಾ=ಹಾಗೆಯೇ, ಅಪರೇ=ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವಚನಗಳು, ಆಸ್ತಿಕಾದಿ=ಆಸ್ತೀಕಾರ್ಥವನ್ನು, ಬ್ರೂತೆ=ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಭಾರತವು ಮೂರು ವಿಧ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ವ್ಯಾಸರಿಂದಲೇ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮನ್ವಾದ್ಯರ್ಥ ಪರವಾಗಿಯೂ ಆಸ್ತೀಕಾರ್ಥ ಪರವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ವಚನಗಳು ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— “ ಭಾರತೋ ಪಂಚಮೋನೇದಃ ” ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ನೇದಗಳರ್ಥವೂ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. ನೇದಗಳಲ್ಲಿ ಮನ್ವಾದ್ಯರ್ಥ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ನೇದಾರ್ಥಗಳೂ ಆಸ್ತೀಕಾರ್ಥ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ನೇದಾರ್ಥಗಳೂ ಈ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತವನ್ನು ಸರ್ವ ನೇದಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಔಪಚಾರಾರ್ಥವನ್ನು ವ್ಯಾಸರು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ತಥೋಪರಿಚವಾದ್ಯನ್ಯೇ ಭಾರತಂ ಪರಿಚಕ್ಷತೆ ||೧೪೦||

ಅರ್ಥ.—ತಥಾ=ಹಾಗೆಯೇ, ಅನ್ಯೇ=ಮತ್ತೆ, ಕೆಲವು ವಚನಗಳು, ಉಪರಿಚರಾದಿ=ಔಪರಿಚರವೆಂಬ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಭಾರತಂ=ಭಾರತವನ್ನು, ಪರಿಚಕ್ಷತೆ=ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಔಪರಿಚರಾರ್ಥವುಳ್ಳ ಭಗವನ್ಮಹಿಮಾದಿಗಳು ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಆಸ್ತಿಕಾರ್ಥ, ಮನ್ವಾದ್ಯರ್ಥ, ಉಪರಿಚರಾರ್ಥ ಈ ವಿಧವಾದ ಮೂರು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಭಗವದ್ಗುಣಗಳ ಪ್ರತಿಸಾದನ, ಧರ್ಮ, ಭಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ಪ್ರತಿಸಾದನ, ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾದಿ ಮೂಲಕವಾದ ಭಗವವನುಗ್ರಹವನ್ನು ಅರ್ಥತ್ರಯವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಭಾರತದ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಕಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸಕೃಷ್ಟ್ವಾ ಸಾಂಡವಾನ್ ಗೃಹ್ಯಾಯೋಯನುರ್ಥಪ್ರವರ್ತತೇ ||

ಪ್ರಾತಿಲೋನ್ಯಾದಿ ನೈಚಿತ್ರಾತ್ತಮಾಸ್ತಿ ಕಂಪ್ರಚಕ್ಷತೇ ||೧೪೧||

ಅರ್ಥ.—ಸಕೃಷ್ಟ್ವಾ=ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಸಹಿತರಾದ, ಸಾಂಡವಾನ್=ಸಾಂಡವರುಗಳನ್ನು, ಗೃಹ್ಯಾನ್=ಹಿಡಿದು, ಯೋಯನ್=ಯಾವಯಾವ, ಅರ್ಥಃ=ಅರ್ಥವು, ಪ್ರಾತಿಲೋನ್ಯಾದಿನೈಚಿತ್ರಾನ್=ಹಿಂದೆ ಹೇಳತಕ್ಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಹೇಳೋಣವು ಮತ್ತು ಭೀಮನಿಂದ ಹತರಾದರು ಎಂಬುವರನ್ನು ಅರ್ಜುನನಿಂದ ಹತರಾದರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ, ಪ್ರವರ್ತತೆ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದೆಯೋ, ತಂ-ಆ ಅರ್ಥವನ್ನು, ಆಸ್ತೀಕಂ=ಆಸ್ತೀಕಾರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದನ್ನಾಗಿ, ಪ್ರಚಕ್ಷತೆ=ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ದೇವರು ಮತ್ತು ಪಾಂಡವರು ಇವರುಗಳ ಪರವಾದ ಯಾವ ಅರ್ಥವು ಪುರುಷ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಂದಲೂ, ಕಾಲ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಆಸ್ತೀಕಾರ್ಥವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿತೇಷಾರ್ಥ.—ವೇದಗಳು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಆ ವೇದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಭಾರತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರು ಆಸ್ತೀಕಾರ್ಥದ ರೀತ್ಯಾ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪರವಾದ ಮಹಿಮಾ ಮತ್ತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಮಹಿಮಾ ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಹೊರತು ಮೋಕ್ಷಸಾಧನ ವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಭಾರತಾರ್ಥವನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಆಸ್ತೀಕಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ಅನಾತಂಕ.—ಪೂರ್ವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತೀಕಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಈಗ ಮನ್ವಾಧ್ಯರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ಧರ್ಮೋಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ದಶಕಃ ಶೃತಾದಿಃ ಶೀಲವೈನಯೌ ||

ಸಬ್ರಹ್ಮಕಾಸ್ತುತೇಯತ್ರ ಮನ್ವಾದಿಂತಂ ವಿದುರ್ಬುಧಾಃ ||೧೪೨||

ಅರ್ಥ.—ಭಕ್ತ್ಯಾದಿದಶಕಃ=ಧರ್ಮ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯ ಇವುಗಳೇ ಆದಿಯಾಗಿಯುಳ್ಳ ಹತ್ತು ಧರ್ಮಗಳು, ಶೃತಾದಿಃ=ಶ್ರವಣ, ಮನನ, ನಿದಧ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು, ಶೀಲ, ವೈನಯೇ=ಶುದ್ಧ ಸ್ವಭಾವವು, ವಿನಯ ಸ್ವಭಾವವು, ಇವುಗಳು; ಸ ಬ್ರಹ್ಮಕಾಃ=ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಆಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಧರ್ಮಗಳು, ಯತ್ರ=ಯಾವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಸ್ತುತೇ=ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿಯೇ ಯೋ, ತಂ=ಅಂಥಾ ಅರ್ಥವನ್ನು, ಮನ್ವಾದಿಂ=ಮನ್ವಾಧ್ಯರ್ಥವೆಂದು, ಬುಧಾಃ=ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ವಿಮುಃ=ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ, ವೈರಾಗ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳು, ಶ್ರವಣ ಮನನ, ನಿದಧ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು, ಶೀಲ, ವಿನಯಾದಿಗಳು, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ಸಹಿತರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಆಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆಯೋ, ಆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮನ್ವಾಧ್ಯರ್ಥವೆಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕರಾದ ದೇವತೆಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಭಕ್ತರುಗಳು, ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆಸ್ಪಣೆ ಪಡೆದು, ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಾ ಕೋಶ್ಯರಲೂ, ತಮ್ಮ ಸಾಧ್ಯಕೋಶ್ಯರಲೂ ಆಚರಿಸಿದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಭಾಗಿಗಳಾದ ಮಾನವರು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮನ್ವಾದ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಿಸುವ ವಚನಗಳನ್ನು ಉ ದಾಹರಿಸಿ ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಔಪರಿಚಾರಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ನಾರಾಯಣಸ್ಯ ನಾಮಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿವಚನಾನಿತಿ |

ತತ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯಾಭಿದಾಯೀನಿ ತಮೌಪರಿಚರಂ ವಿದುಃ ||೧೪೩||

ಅರ್ಥ.—ನಾರಾಯಣಸ್ಯ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ, ನಾಮಾನಿ=ಹರೇ ಕೃಷ್ಣ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು, ತತ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯಾಭಿದಾಯೀನಿ=ಆ ಶ್ರೀಹರಿಯ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವ, ಸರ್ವಾಣಿ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ವಚನಾನಿತಿ-ವಾಕ್ಯಗಳು, ಯತ್ರ=ಯಾವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಪ್ರವರ್ತತೆ=ಹೇಳುತ್ತದೋ, ತಂ=ಅಂತಹ ಅರ್ಥವನ್ನು, ಔಪರಿಚರಂ-ಉಪರಿಚಾರಾರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದನ್ನಾಗಿ, ವಿದುಃ=ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀಹರಿಯ ಹೆಸರುಗಳು ಮತ್ತು ಅವನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಮಸ್ತ ವಚನಗಳು, ಯಾವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆಯೋ ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧವಾದ ಅರ್ಥವೆಲ್ಲವೂ ಔಪರಿಚಾರಾರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದೆಂದು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— “ ನಾಮಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿಯಮಾವಿಶಂತಿ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಚನಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದ್ಯಷ್ಟಕತ್ಯುತ್ಪ ವಿಷಯವಾದ ಮಹಿಮಾ ಪ್ರತಿಸಾದಕವೆಂದು ಅರ್ಥಿಸಿ ಅವಿಷಯಕವಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ದೇವರು ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಮನ್ನಾದಿ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾದಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಮನ್ನಾದಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು ಧರ್ಮಾದಿ ಶಬ್ದಗಳೆಲ್ಲಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳು ವಾಚ್ಯರು, ಧರ್ಮಾದಿಶಬ್ದ ಪ್ರತಿಸಾದಕವಾದ ಭಾರತವು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಸಾದನ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಈ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿದೇವತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಂ ಸವೈರಾಗ್ಯಂ ಪ್ರಜ್ಞಾಮೇಧಾಧ್ಯತಿಸ್ಥಿತೀ |

ಯೋಗಃಶ್ರಾಣೋಬಲಂಚೈವ ವ್ಯಕೋದರ ಇತಿಸ್ತೃತಃ ||೧೪೪||

ಅರ್ಥ.—ಭಕ್ತಿ=ಭಕ್ತಿಯು ಸವೈರಾಗ್ಯಂ=ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಸಹಿತವಾದ, ಜ್ಞಾನಂ=ಜ್ಞಾನವು, ಪ್ರಜ್ಞ=ಜಾಗ್ರತೆ ಗ್ರಹಣಮಾಡತಕ್ಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು, ಮೇಧಾ-ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಮರಿಯದಹಾಗಿರೋಣವೂ, ಧ್ಯತಿ-ಧೈರ್ಯವು, ಸ್ಥಿತೀ=ಚಂಚಲವಿಲ್ಲದೆ ಇರೋಣವು, ಯೋಗಃ=ಉಪಾಯವು, ಪ್ರಾಣಃ=ಶ್ವಾಸ ರೂಪ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು, ಬಲಂಚೈವ=ಬಲದಿಂದ ಸಹಿತವಾದ ಹತ್ತು ಗುಣಗಳು, ವ್ಯಕೋದರ ಇತಿ-ಭೀಮಸೇನದೇವರೆಂದು, ಸ್ತೃತಃ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಸಾದನ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆಯೋ, ಆ ಸ್ಥಳಗಳೆಲ್ಲಾ ಭೀಮಸೇನದೇವರನ್ನು ಆ ಗುಣಗಳ ವಿಸಿಷ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮರಾದ ವಾಯುದೇವರು ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಸೇನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭೀಮಸೇನನೆಂದು ಅವತಾರ ಮಾಡಿ, ಭೂಭಾರಹರಣ ಮಾಡುವ ಯಾದವೇಶಗೆ ಶುದ್ಧ ಭಾಗವತ ಧರ್ಮ ರೂಪವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಿ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹತ್ತು ಗುಣಗಳು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹೊರತು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಈ ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಆ ವಿಧವಾದ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿ ಭಾದ್ಯರಾದ್ದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನೇ ಆ ಗುಣಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಈ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಗಳು ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುವದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ | ಏತದ್ವಶಾತ್ಮಕೋ ವಾಯುಃ ತಸ್ಮಾತ್ ಭೀಮಸ್ತದಾತ್ಮಕಃ |

ಸರ್ವವಿದ್ಯಾ ದ್ರೌಪದೀತುಯಸ್ಮಾತ್ಸೈವ ಸರಸ್ವತೀ ||೧೧೪||

ಅರ್ಥ.—ವಾಯುಃ=ವಾಯುದೇವರು, ಯಸ್ಮಾತ್=ಯಾವ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಏತತ್-ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹತ್ತು ಗುಣಗಳ, ಧಶಾತ್ಮಕಃ=ಪೂರ್ಣವಾದ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳವರೋ, ತಸ್ಮಾತ್-ಆ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಭೀಮಃ=ಭೀಮಸೇನದೇವರು, ತದಾತ್ಮಕಃ=ಆ ಗುಣಗಳೇ ತರೀರವಾಗುಳ್ಳವರು, ದ್ರೌಪದೀತು=ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಯಾದರೋ, ಯಸ್ಮಾತ್=ಯಾವ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಸರ್ವವಿದ್ಯಾ=ಸಕಲ ವಿಧ್ಯಾಭಿಮಾನಿಯೋ, ತಸ್ಮಾತ್-ಆ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಸೈವ=ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಯರೇ, ಸರಸ್ವತೀ=ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವಾಯುದೇವರು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಹತ್ತು ಗುಣಗಳೇ ಸ್ವರೂಪವಾಗುಳ್ಳವರೋ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಅವರಂತೆ ಶ್ರವಣಾದಿಗುಣ ಪ್ರಾಚುರ್ಯದಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಯರು ಸರ್ವವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವರೇ ಸರಸ್ವತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಧರ್ಮಶಬ್ದವಾಚ್ಯರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರೆಂದುಹೇಳಿದರು. ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನಾದಿ ಹತ್ತು ಶಬ್ದಗಳು ಗುಣಶ್ಲೋಕ ಭೀಮಸೇನದೇವರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ೧೪೨ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಸ್ತತ್ರಾದಿಗಳು ಅರ್ಜುನನಂತಲೂ, ಶೀಲವೆಂಬ ಗುಣ ನಕುಲನೆಂತಲೂ, ವಿನಯವೆಂಬ ಗುಣ ಸಹದೇವನೆಂತಲೂ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಶ್ರವಣಾದಿಗಳಿಂದ ಜನಿತವಾದ (ಹುಟ್ಟಿದ) ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳು ವಾಯುರೂಪವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ಭಕ್ತಿಗೂ ಶ್ರವಣಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬುವುದು ಸಾಧಕವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿದ್ಯೆಯು ಯಾರು ಎಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದ್ರೌಪದಿಯೇ ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಜ್ಞಾನಾದಿಸ್ವರೂಪಸ್ತು ಕಲಿದುರ್ಯೋಧನಃಸ್ತುತಃ |

ವಿಪರೀತಂತು ಯದ್‌ಜ್ಞಾನಂ ದುಶ್ಯಾಸನ ಇತೀರಿತಃ ||೧೪೬||

ಅರ್ಥ.—ಅಜ್ಞಾನಾದಿಸ್ವರೂಪ=ಅಜ್ಞಾನವೇ ಮೊದಲಾದ ಸ್ವರೂಪ ಉಳ್ಳ, ಕಲಿಃ=ಕಲಿಯು, ದುರ್ಯೋಧನಃ=ದುರ್ಯೋಧನನೆಂದು, ಸ್ತುತಃ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಯತ್=ಯಾವ, ಜ್ಞಾನಂ=ಜ್ಞಾನವು, ವಿಪರೀತಂ=ವಿದ್ಯಮಾಣವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಯೋ, ತತ್=ಆ ಜ್ಞಾನವು, ದುಶ್ಯಾಸನ ಇತಿ=ದುಶ್ಯಾಸನನೆಂದು, ಈರಿತಃ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದುರ್ಯೋಧನನ ಸ್ವರೂಪವು ಅಜ್ಞಾನಾದಿ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳ ಕಲಿಯೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನಾಭಿಮಾನಿ ದುಶ್ಯಾಸನನೆಂದು ಅರ್ಥ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಅಜ್ಞಾನ, ಭ್ರಮ, ಪ್ರಮಾದ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಮೋಷಗಳೇ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಹೇಳಿದ ದುರ್ಯೋಧನ, ಮತ್ತು ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನಾಭಿಮಾನಿ ದುಶ್ಯಾಸನನೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷಸಾಧಕವಾದ ನೇದ ವಿದ್ಯಾಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ದೋಷಗಳು ಪ್ರತಿಬಂಧಕವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಲೋಕೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡುವವನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕಾರ್ಯಮಾಡತಕ್ಕ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ದೋಷಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಅಜ್ಞಾನಾದಿ ದೋಷಗಳು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಿಕ್ಕ ಅಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ | ನಾಸ್ತಿ ಕ್ಯಂ ತಕುನಿರ್ನಾಮ ಸರ್ವದೋಷಾತ್ಕಾಃ ಪರೇ |

ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾಸ್ತ್ವಹಂಕಾರೋ ದ್ರೋಣೇ ಋದ್ರಾತ್ಕುಲೋಯತಃ

||೧೪೭||

ಅರ್ಥ.—ತಕುನಿಃ=ತಕುನಿಯು, ನಾಸ್ತಿ ಕ್ಯಂ=ನಾಸ್ತಿ ಕಾಭಿಮಾನಿಯು, ಎಂದು, ನಾಮ=ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು, ಪರೇ=ದುರ್ಯೋಧನ ಮತ್ತು ದುಶ್ಯಾಸನ ನಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ, ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಃ=ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪುತ್ರರುಗಳು, ಸರ್ವ ದೋಷಾತ್ಕಾಃ=ಸಕಲ ದೋಷಸ್ವರೂಪರುಗಳು. ದ್ರೋಣೇ=ಅಶ್ವಠ್ಠಾಮಾ ಚಾರ್ಯರು, ಯತಃ=ಯಾವ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಋದ್ರಾತ್ಕುಲಃ=ಋದ್ರ ಸ್ವರೂಪರಾದ್ದರಿಂದ, ಅಹಂಕಾರಃ=ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ನಾಸ್ತಿ ಕ್ಯಮಾನಿಯಾದದೈತ್ಯ ತಕುನಿಯೆಂತಲೂ, ದು ಯೋಧನ, ದುಶ್ಯಾಸನರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪುತ್ರರುಗಳು ಸ ಕಲ ದೋಷಾಭಿಮಾನಿಗಳು. ಅಶ್ವಠ್ಠಾಮಾಚಾರ್ಯರು ಋದ್ರಾಂತರಾದ್ದರಿಂ ದ ಅಹಂಕಾರ ತತ್ಪಮಾನಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಭಗವತ್ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾದ ನಾಸ್ತಿ ಕತ್ವ ವೇ ವೊದಲಾದ ದೋಷಗಳು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ದೈತ್ಯರುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ತಿಳಿ ದು, ದೈತ್ಯವೇಶವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಪಾಪಕಾರ್ಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ನಾಸ್ತಿ ಕತ್ವ ಸಂ ಬಂಧ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆಯೇ ಅವರುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಸಮಾಚೀನ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವುಗಳ ಅಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಅಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ದ್ರೋಣಾದ್ಯಾ ಇಂದ್ರಿಯಾಣ್ಯೇವ ಪಾಪಾನ್ಯನ್ಯೇತುಸ್ಯೆನಿಕಾಃ |

ಪಾಂಡನೇಯಾನಿಪುಣ್ಯಾನಿ ತೇಷಾಂ ವಿಷ್ಣು ನಿರ್ಯಾಮುಕಃ ||೧೪೮||

ಅರ್ಥ.—ದ್ರೋಣಾದ್ಯಾಃ-ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರು ಕರ್ಣ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು, ಇಂದ್ರಿಯಾಣೀವ=ಇಂದ್ರಿಯಾಭಿಮಾನಿಗಳೇನೆ, ಅನ್ಯೇತು=ಮಿಕ್ಕ, ಸೈನಿಕಾಃ=ದುರ್ಯೋಧನನ ಸೈನಿಕರು, ಪಾಪಾನಿ-ಪಾಪಾಭಿಮಾನಿಗಳು, ಪಾಂಡುವೇಯಾನಿ-ಪಾಂಡವ ಸೈನಿಕರು, ಪುಣ್ಯಾನಿ=ಪುಣ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳು, ತೇಷಾಂ=ಈ ಪಾಂಡವರುಗಳಿಗೆ, ವಿಷ್ಣುಃ=ನಾರಾಯಣನು, ನಿಯಾಮಕಃ=ಯಜಮಾನನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದ್ರೋಣಾದಿ ಆಚಾರ್ಯವರ್ಯರುಗಳು ಇಂದ್ರಿಯಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಂದೂ, ಇತರ ದುರ್ಯೋಧನನ ಸೈನಿಕರು ಪಾಪಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಂದೂ ಪಾಂಡವರ ಪರಿವಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪುಣ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಂದೂ, ಪುಣ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ವಿಷ್ಣುನಿಯಾಮಕನೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ದ್ರೋಣರು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳು, ಅಶ್ವಥಾಮರು ಋದ್ಧರು, ಕರ್ಣ ಸೂರ್ಯನು. ಇವರುಗಳು ನೇತ್ರ, ಅಹಂಕಾರ, ಶಬ್ದ, ಈ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು. ಮಿಕ್ಕ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧಾದಿ ಸಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಪಾಂಡವರುಗಳಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನದೇವರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು. ಇವರುಗಳಿಗೆ ವಿಷ್ಣುನಿಯಾಮಕನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಾದಿಗಳು ಹೊರತು ಇತರ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಾಧ್ಯನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು.

ಅವತಾರಿಕೆ—ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಪ್ರತಿನಾದಿಸಿ ಉಪಸಂಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ಏವಮಧ್ಯಾತ್ಮನಿಷ್ಠಂಹಿ ಭಾರತಂಸರ್ವಮುಚ್ಯತೇ |

ದುರ್ವಿಚ್ಛೇಯಮತಸ್ಸರ್ವೈ ಭಾರತಂತುಸುರೈರಸಿ ||೧೪೯||

ಅರ್ಥ.—ಏವಂ=ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಸರ್ವಂ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ಭಾರತಂ=ಭಾರತವು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮನಿಷ್ಠಂ=ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಅಂತರ್ಯಮಿ

ಪರವೆಂದು, ಉಚ್ಯತೆ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು, ಅರ್ಥ-ಆ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಸರ್ವೈ=ಸಮಸ್ತರಾದ, ಸುರೈರಪಿ=ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ, ಭಾರತಂ=ಭಾರತವು, ದುವಿಜ್ಞೇಯಂ=ತಿಳಿಯಲು ಅಶಕ್ಯವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಭಾರತಾರ್ಥವು ಸರ್ವ ಜೀತನರುಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಪರವಾಗಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣದಿಂದ ಇದು ಮನುಷ್ಯರಿಂದಲೂ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಜೀವ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಾದಿ ಕರ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸುಖ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ, ಇಂತಹ ಸುಖ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಂಬರೂಪಿಯಾದ ದೇವರು ಒಳಗೆ ನಿಂತು ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ದೈತ್ಯರಿಂದಲೂ ತಾನೇ ನಡಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗ ನರಕಗಳಲ್ಲಿಜೀವಿಗೆ ಸುಖ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಭಾರತಾರ್ಥವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಪೂರ್ವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ರೂಪವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಯಾರು ಎಂಬುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಸ್ವಯಂವ್ಯಾಸೋಹಿತದ್ವೇದ ಬ್ರಹ್ಮಾನಾತ್ಮಸಾದತಃ |

ತಥಾಪಿವಿಷ್ಣುಪರತಾ ಭಾರತೇಸಾರಸಂಗ್ರಹಃ ||೧೫೦||

ಅರ್ಥ.—ವ್ಯಾಸಃ=ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು, ಸ್ವಯಂ=ತಾನೇ, ತತ್=ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾರ್ಥವನ್ನು, ವೇದ=ತಿಳಿದವರು, ತತ್ಪ್ರಸಾದತಃ=ಆ ವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಬ್ರಹ್ಮಾನಾ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೂ, ವೇದ=ತಿಳಿದಿರುವರು. ತಥಾಪಿ=ಹಾಗಾದರೂನು, ಭಾರತೇ=ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ವಿಷ್ಣುಪರತಾ=ಹರಿಯಪರವಾಗಿ, ಸಾರಸಂಗ್ರಹಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅರ್ಥಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅಧ್ಯಾತ್ಮರೂಪವಾದ ಭಾರತಾರ್ಥವನ್ನು ವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನುಗ್ರಹದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಮಾನವರು ಭಾರತವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರಿವಿಗೂ ವಿಷ್ಣುಪರವಾಗಿಯೇ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದರಿಂದ ಭಾರತವು ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಸಾದನೆಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿರೇಷಾರ್ಥ.—ಗ್ರಂಥಕೃತನಾದ ವ್ಯಾಸರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾರ್ಥವನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಬಾಹ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ದರ್ಶನಾದಿ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣುಪರವಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಮೋಕ್ಷಾದಿ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಪಡಿಯಬೇಕೆಂತಲೇ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ತತ್ವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಭಾರತವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು. ಭಾರತವನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡುವ ಚೇತನರಿಗೆ ವಾಪ ಸರಿಹಾರದ್ದಾರ ಜ್ಞಾನವು ಹುಟ್ಟು ತನ್ಮೂಲಕವಾದ ಭಕ್ತಿಯೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆವತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ಉಪಸಂಹರಿಸುತ್ತಾರೆ:—

**ಶ್ಲೋಕ|| ಇತ್ಯಾದಿವ್ಯಾಸವಾಕ್ಯೇಸ್ತು ವಿಷ್ಣೋತ್ಕರ್ಷೋವಗಮ್ಯತೇ |
ನಾಯ್ವಾದೀನಾಂ ಕ್ರಮಶ್ಚೈವ ತದ್ವಾಕ್ಯೈರೇವಚಿಂತ್ಯತೇ ||೧೫೧||**

ಅರ್ಥ.—ಇತ್ಯಾದಿ-ಇವೇ ಮೊದಲಾಗಿವುಳ್ಳ, ವ್ಯಾಸವಾಕ್ಯೇಸ್ತು-ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ ವಾಕ್ಯದಿಂದ, ವಿಷ್ಣೋತ್ಕರ್ಷಃ, ವಿಷ್ಣು-ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ಉತ್ಕರ್ಷಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವು, ಅವಗಮ್ಯತೇ=ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ನಾಯ್ವಾದೀನಾಂ=ನಾಯ್ವಾದಿ ದೇವತೆಗಳ, ಕ್ರಮಶ್ಚೈವ=ತಾರತಮ್ಯದ ಕ್ರಮವೂ, ತದ್ವಾಕ್ಯೈರೇವ=ಆ ವ್ಯಾಸರ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೇ, ಚಿಂತ್ಯತೇ=ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವು ತಿಳಿಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದೇ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ ವಚನವೇ ನಾಯ್ವಾದಿದೇವತೆಗಳ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷಿಗಳಾದ ಚೇತನರುಗಳಿಗೆ ತಾರತಮ್ಯ
ಃಶ್ಲಾಸವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿದು ವ್ಯಾಸರು ಶ್ರೀಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ
ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಹರಿ ೨ ವೋತ್ತಮತ್ವಜ್ಞಾನನನ್ನೂ, ಇವಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ
ವಾದ ಶ್ರುತ್ಯರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತಾರ್ಥ
ದಿಂದ ತಾರತಮ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೋಕ್ಷಾದಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ
ವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ತಾರತಮ್ಯವು ಮೋಕ್ಷಸಾಧಕವಾಗಿರ
ಲು ಅದನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ವಾಯಾದಿಗಳ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಏಕೆ ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂ
ಬುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕೆ|| ವಾಯುರ್ಹಿ ಬ್ರಹ್ಮತಾಮೇತಿ ತಸ್ಮಾದ್ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಸಸ್ಮೃತಃ |
ನ ಬ್ರಹ್ಮಸದೃಶಃ ಕಶ್ಚಿತ್ ಶಿವಾದಿಷು ಕಥಂಚನ ||೧೫೨||

ಅರ್ಥ.—ವಾಯುರ್ಹಿ=ಈ ಕಲ್ಪದ ವಾಯುದೇವರೇ, ಬ್ರಹ್ಮತಾರಂ=
ಮುಂದಿನ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನ್ನು, ಏತಿ-ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ತಸ್ಮಾ
ತ್=ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಸಃ=ಆ ವಾಯುದೇವರೇ, ಬ್ರಹ್ಮೈವ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವ
ರೆಂದು, ಸ್ಮೃತಃ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶಿವಾದಿಷು=ಋದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ,
ಕಥಂಚನ=ಯಾರಾದರೂ ಯಾವ ವಿಧದಿಂದಲೂ, ಬ್ರಹ್ಮಸದೃಶಃ=ಬ್ರಹ್ಮ
ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನರು, ಕಶ್ಚಿತ್=ಯಾರು, ನ=ಅಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಋಜುಗಣಸ್ಥರು ವಾಯುಪದವಿಯಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಪದ
ವಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ವಾಯುದೇವರಾದರೂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪದವಿಯಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷ
ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಾದಿ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಸಮರಾದನರು
ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಕಲ್ಪಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯವರು ೨೦೦ಕಲ್ಪ
ಗಳು ಸಾಧನಮಾಡಿ, ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಾನಂದಕ್ಕೆ ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ
ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಸಮರಾದ ಚೇತನರು ಇಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು

ಚೇತನರುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ್ದರಿಂದ ಜೀವೋತ್ತಮರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮತ್ವ ಎರಡೂ ನೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪರಮ ಸಾಧಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ವಾಯುದೇವರೇ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಗೆ ಬರುವವರಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಹನುಮಂತ ದೇವರು ವಾಯುದೇವರ ಅಂತರಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಹನುಮಂತದೇವರಿಗೆ ಉತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

**ಶ್ಲೋಕ|| ಜ್ಞಾನೇವಿರಾಗೇ ಹರಿಭಕ್ತಿಭಾವೇ ಧೃತಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಣಬಲೇಷು
ಯೋಗೇ ಬುದ್ಧಾಚನಾನ್ಯೂ ಹನುಮತ್ಸಮಾನಃ ಪುಮಾನ್ ಕದಾಚಿತ್
ಕ್ಷಚಕಶ್ಚ ನೈವ ||೧೧೩||**

ಅರ್ಥ.—ಜ್ಞಾನ=ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ, ವಿರಾಗೆ=ವೈರಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ, ಹರಿ ಭಕ್ತಿಭಾವೆ=ನಾರಾಯಣನ ಭಕ್ತಿವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಧೃ...ಷು, ಧೃತಿ=ಧೈರ್ಯವು, ಸ್ಥಿತಿ=ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರೋಣವು, ಪ್ರಾಣ=ದೇಹಧಾರಣವು, ಇವುಗಳ, ಬಲೇಷು=ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ; ಯೋಗೇ=ಹರಿಯನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಉಪಾಯದಲ್ಲಿ, ಬುದ್ಧಾಚ=ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲೂ, ಹನುಮತ್ಸಮಾನಃ=ಹನುಮಂತದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನ ಪುರುಷನು, ಕದಾಚಿತ್=ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ಷಚ=ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಶ್ಚನ=ಯಾವ ಪುರುಷನೂ, ಅನ್ಯಃ=ಮತ್ತೊಬ್ಬನು, ನೈವ=ಇಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಾದಿಗಳೂ; ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥಿರ್ಯ, ಪ್ರಾಣ ಶಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳೂ; ಬುದ್ಧಿ ಸ್ತು ಅಂತರಂಗ ಸಾಧನವೂ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ, ಯಾವ ಜೀವನೂ ಈ ಹನುಮಂತದೇವರಿಗೆ ಸಮರಾದವನಿಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಸಾತ್ವಿಕ ಚೇತನರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಮತ್ತು ವಾಯುದೇವರು, ಶುದ್ಧ ಸತ್ಯಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಜ್ಞಾನಾದಿ ಗುಣಗಣಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಮಜುಗಳ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ೧೧ನೇ ಕಲ್ಪಸಾಧನ ಉಳ್ಳ ವಾಯು ಪುತ್ರರಾದ

ಹನುಮಂತದೇವರು ಭಗವಂತನ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣರಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಹನುಮಂತದೇವರು ವಾಯುದೇವರ ಅವತಾರರಂಬ ಪಿಷಯದಲ್ಲ ಪೃತಿಯನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಬಳಿತ್ಥಾ ತದ್ವಪುಷೇಧಾಯಿದರ್ಶತಂ | ದೇವಸ್ಯ ಭರ್ಮ ಸ್ವಹಸೋ ಯತೇಜನಿ

ಅರ್ಥ.—ಯತಃ=ಯಾವ ನಾರಾಯಣ ದೇವರಿಂದ (ವಾಯುದೇವರ ಮೂಲರೂಪವು) ಅಜನಿ=ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತೋ (ಆ ನಾರಾಯಣದೇವರಿಂದ) ಸಹಸಃ=ಬಲ ರೂಪರಾದ, ದೇವಸ್ಯ=ಕ್ರೀಡಾದಿ ಗುಣಯುಕ್ತರಾದ ವಾಯು ದೇವರ, ತತ್=ಆ ಮೂಲ ರೂಪವು, ಬರ್ಹ=ಬಲ ರೂಪವಾಗಿಯೂ, ದರ್ಶತಂ=ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಭರ್ಮ=ಭರ್, ಗಃ=(ಜನಗಳನ್ನು) ಪೋಷಣಗಮನ ಮಾಡುವದಾಗಿಯು, ಇತ್ಥಾ-ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಹೇಗೆ ಮೂಲರೂಪವು ಬಲಾದಿಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದದ್ದೋ ಹಾಗೆಯೇ) ವಪುಷೇ=ಅವತಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಅಧಾಯಿ=ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಅಥವಾ; ಸಹಸಃ=ಬಲರೂಪರಾದ, ದೇವಸ್ಯ=ಕ್ರೀಡಾದಿ ಗುಣಯು ಕ್ತರಾದ ವಾಯುದೇವರ, ತತ್=ಆ ಮೂಲರೂಪವು, ಬರ್ಹ=ಬಲಾತ್ಮಕ ವಾಗಿಯೂ, ದರ್ಶತಂ=ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಭರ್ಮ=(ಜನಗಳನ್ನು) ಪೋಷಣಗಮನ ಮಾಡುವುದೋ, ಇತ್ಥಾ=ಹೀಗೆಯೇ, ವಪುಷೇ=ಅವತಾರ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಅಧಾಯಿ=ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯತಃ=ಯಾವ ಮೂಲ ರೂಪದಿಂದ ಅಜನಿ=ಉತ್ಪನ್ನವಾದದ್ದೋ,

ಅಥವಾ; ಸಹಸಃ=ಬಲರೂಪರಾದ, ದೇವಸ್ಯ=ಕ್ರೀಡಾದಿ ಗುಣಯು ಕ್ತರಾದ ವಾಯುದೇವರ, (ಯಾವ ರೂಪವೋ)ತತ್=ಆ ರೂಪವು, ಬರ್ಹ= ಒಲಾತ್ಮಕವು. ದರ್ಶತಂ=ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದದ್ದು, ಇತ್ಥಾ=ಈ ಪ್ರಕಾರ ರ, ವಪುಷೇ=ಅವತಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಅಧಾಯಿ=ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಯತಃ=ಯಾವ

ಮೂರು ಅವತಾರಗಳ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಭರ್ಗ್ನ=ಪ್ರಕಾಶನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪತಮಾತ್ಮನು, ಅಜನಿ-ಅಭಿಸ್ಪತ್ತಿನಾದನೋ-

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ವಾಯುದೇವರ ಮೂಲರೂಪ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪತಮಾತ್ಮನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ್ದರಿಂದ ಬಲ ಜ್ಞಾನಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಪೋಷಣನನ್ನೂ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವದಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಪೋಷಣರೂಪವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅವತಾರ ರೂಪವೂ ಬಲ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಥವಾ; ವಾಯುದೇವರ ಅವತಾರ ರೂಪವು ಬಲಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಮೂಲರೂಪದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದದ್ದೋ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದೂನು ಬಲ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದದ್ದೇ,

ಅರ್ಥವಾ-ಯಾವ ವಾಯುದೇವರ ರೂಪವು ಬಲ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದದ್ದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅವತಾರವೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಮೂರು ಅವತಾರಗಳೂ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶನಾಗಿಯೂ ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಭಗವಂತನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಉಪದೇಶಗಳಿಂದ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವಂಥಾಂಥು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಯದೀಮುಪಹ್ವರತೇ ಸಾಧತೇಮತಿರ ಯತಸ್ಯಧೇನಾಅನಯಂತ ಸಸ್ಯತಃ ||೧೫೪||

ಅರ್ಥ.—ಯತ್-ಯಾವ ಪ್ರಥಮಾವತಾರವು, ಮತಿಃ-ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣನೆಂಬ ಅರ್ಥ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ “ಹನಃಮಾಹ” ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ವಾಚ್ಯವಾದದ್ದೋ, ಯತಸ್ಯ=ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪರಾದ ರಾಮಚಂದ್ರದೇವರ, ಉಪಹ್ವರತೇ-ಸವಿಸಪದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೋ, ಈಂ=ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ(ಮತ್ತು) ಒಬ್ಬರೇ ಸಾಧತೇ=ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರದೇವರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತದೋ, ಯತಸ್ಯ=ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರ, ಸಸ್ಯತಃ-ಅಮೃತವನ್ನು ಸ್ವವಿಸುವಂಥ, ಧೇನಾಃ=ರಾಮಾಯಣ ರೂಪವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು (ಶಿಷ್ಯಾಕಪ್ರತಿ=ಶಿಷ್ಯರುಗಳನ್ನು

ಕುರಿತು) ಅನಯಂತ=ಉಪದೇಶದಿಂದ ಹೊಂದಿಸಿತೋ (ಅದು ವಾಯುದೇವರ ಪ್ರಥಮಾವತಾರವಾದ ಹನುಮಂತ ರೂಪವು).

ಅಥವಾ—ಸಸ್ಯತಃ=ಸುಖಪ್ರದವಾದ ಋತಸ್ಯಧೇನಾಃ=ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು, ಅನಯಂತ-ಸೀತಾದೇವಿಯರನ್ನು ಕುರಿತು, ಕೇರಿತುಂಘಾಡ್ವಾಯಿತೋ, (ಅದು ವಾಯುದೇವರ ಹನುಮನ್ನಾಮಕ ಪ್ರಥಮಾವತಾರವು).

ಅವತಾರಿಕೆ.—ವಾಯುದೇವರ ಎರಡನೆಯ ಅವತಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪೃಕ್ಷೋವಪುಃ ಪಿತುಮಾನಿತ್ಯ ಆಶಯೇ ದ್ವಿತೀಯ ಮಾಸಪ್ತತಿ
ವಾಸುಮಾತ್ಮಷು ತೃತೀಯಮಸ್ಯ ವೃಷಭಸ್ಯ ದೋಹಸೇ ದಶಪ್ರ
ಮತಿಂಜನಯಂತಯೋಷಣಃ ||೧೫೫||

ಅರ್ಥ.—ಪೃಕ್ಷಃ-ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವವರಾದ, ಪಿತುಮಾಃ=ಬಹು ಅನ್ನವನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡುವವರಾದ, ನಿತ್ಯಃ=ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಷ್ಟವಾಗದೇ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರಾದ, ದ್ವಿತೀಯವಪುಃ=ವಾಯುದೇವರ ಎರಡನೆಯ ಅವತಾರರಾದ ಭೀಮಸೇನದೇವರು, ಶಿವಾಸು-ನಿರ್ದೋಷಗಳಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಮಂಗಳ ಸ್ವರೂಪಗಳಾದ, ಅಥವಾ, ಮಂಗಳ ರೂಪವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಾತ್ಮಷು=ಪ್ರಮಾಣ ರೂಪಗಳಾದ, ಸಪ್ತ-ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು, ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಪಂಚರಾತ್ರ ಒಟ್ಟು ಏಳು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಆಶಂತೀ=ಚನ್ನಾಗಿ ಮಲಗಿರುತ್ತಾರೆ (ಅಂದರೆ ಅದರಲ್ಲೇ ಆತ್ಮಂತ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ).

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಅವತಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಅಸ್ಯವೃಷಭಸ್ಯ=ದೇವ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ವಾಯುದೇವರ, ತೃತೀಯಂ-ಮೂರನೆಯ ರೂಪವಾದ, ದಶಪ್ರಮತಿಂ=ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಾ ಚಾರ್ಯರನ್ನು, ಯೋಷಣಃ-ಮಧ್ಯಗೇಹಭಟ್ಟರ ಪತ್ನಿ, ಅಥವಾ, ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ

ಭೂ ದುರ್ಗಾ ರೂಪರಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರು, ದೋಹಸೇ=ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ. ಅಜನಯಂತ=ಸಡೆವರು, ಅಥವಾ, ಯೋಷಣಃ-ಸಪ್ತ ಮಾತೃಗಳೆಂಬ ಪೂರೋಕ್ತ ಏಳುಶಾಸ್ತ್ರಗಳ, ದೋಹಸೇ=ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಜನಯಂತ=(ತೃತೀಯ ರೂಪವು) ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಮೂರನೆಯ ಅನತಾರದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ನಿರ್ಮದೀಬುಧ್ನಾನ್ಮಹಿಷಸ್ಯ ವರ್ಮಸ ಈಶಾನಾಸಃ ಶವಸಾಕ್ರಂತ
ಸೂರಯಃ ಯದೀಮನುಪ್ರದಿವೋಮಧ್ಯಅಥವೇ ಗುಹಾಸಂತಂ
ಮಾತರಿಶ್ವಾನುಧಾಯತಿ ||೧೫೬||

ಅರ್ಥ.—ಯತ್ ಋಧ್ನಾತ್=ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪವಾದ ತೃತೀಯಾಂತಾರದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಅಥವಾ—ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಕ್ಕೆ ಮೂಲಭೂತರಾದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಅಥವಾ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಮಾಣವಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರ ಭಾಷ್ಯದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಅಥವಾ ಮೂಲರೂಪರಾದ ನಾರಾಯಣ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಅಥವಾ ಮೂಲರೂಪರಾದ ವಾಯುದೇವರನು ಗ್ರಹದಿಂದ, ಈಂಮಹಿಷಸ್ಯ-ಪೂಜ್ಯವಾದ ಗುಣವುಳ್ಳ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನ, ವರ್ಮಸಃ=ಪಾನಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹಗಳಾದ (ಅಂದರೆ ಶ್ರವಣ ಕೀರ್ತನಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹಗಳಾದ ಜ್ಞಾನ, ಬಲ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು) ಸೂರಯಃ-ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ, ಈಶಾನಾಸಃ=ಋದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳು, ಅಥವಾ, ಲೋಕಪಾಲಕರಾದ ದೇವತೆಗಳು, ಶವಸಾ-ಸುಖವಾಗಿ, ನಿರಾಕ್ರಂತ=ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವರಾದರೋ, ಮಾತರಿಶ್ವಾ (ಅ)ವಾಯ್ವನತಾರರಾದ, ಪ್ರದಿವಃ=ಉತ್ಪಷ್ಟ ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವರಾದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು, ಯತ್ ಈಂ=ಇವರೇ, ಗುಹಾಸಂತಂ=ಹೃದಯ ಗುಹಾದಲ್ಲಿ, ಮರೆಯಾಗಿರುವ, ಭಗವಂತನನ್ನು, ಅಥವಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಅನು=ಅನುಕೂಲವಾಗಿ, (ಋಗಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು), ಮಧಾಯತಿ=ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತಾಡಿ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಪ್ರಯತ್ನಿತುಃ ಪರನಾನೀಯತೇ ಪರ್ಯಾಪ್ತಕ್ಷುಧೋವಿಃಕುಧೋ
 ದಂಸುರೋಹತಿ ಉಭಾಯದಸ್ಯಜನುಷಂಯದಿನ್ವತ ಆದಿದ್ಯವಿ
 ಜ್ಞೋ ಅಭವದ್ಭ್ರಾಣಾರುಚಿಃ||೧೫೭||

ಅರ್ಥ.—ಯತ್-ಯಾವ ರೂಪವು, ಪರನಾತ್ ಪಿತುಃ-ಪರೋತ್ತ
 ಮನಾದ ತಂದೆಯಾದ ನಾರಾಯಣದೇವರಿಂದ, ಪ್ರಸೀಯತೇ-ಚೆನ್ನಾಗಿ
 ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯೋ, ತತ್-ಆ ರೂಪವಾದ ಮುಢ್ವಾಚಾರ್ಯರು, ಪೃ
 ಕ್ಷುಧಃ=ಪ್ರಶ್ನ ರೂಪಗಳಾದ, ವೀರುಧಃ=ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು, ದಂಸು-ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ,
 ಪರ್ಯಾಲೋಹತಿ=ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. (ಅಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ
 ಖಂಡಿಸುವವಾಗೆ ದುರ್ವಾದಿಗಳ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಖಂಡನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂ
 ದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಯತ್-ಯಾವಕಾರಣದಿಂದ, ಉಭಾ=ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ನಾರಾಯಣರು, ಅಸ್ಯ=ಈ ವಾಯುದೇವರ, ಜನುಷಂ=ಅನತಾರವನ್ನು;
 ಯತ್=ಯಾವ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಇನ್ವತಃ=ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡುವವರಾದರೂ,
 ಘೃಣಾ=ವಿಸ್ತು ಭಕ್ತರುಗಳಲ್ಲಿ ದಯವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಶುಚಿಃ=ಗರ್ಭವಾ
 ಸಾದಿ ದೋಷಗಳಿಲ್ಲದವರಾಗಿಯೂ ಇರುವ ವಾಯ್ವಾನತಾರವಾದ ಪೂರ್ಣ
 ಪ್ರಜ್ಞಾಚಾರ್ಯರು, ಆತ್=ಈ ಕಾರಣದಿಂದ (ಮತ್ತು) ನೋದಲಿಸಿದ, ಇತ್=
 ಇವರಿಬ್ಬರ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಯವಿಷ್ಟಃ=ಕಡಿಮೆಯಾದವರಾಗಿ, ಅಭವತ್-ಆ
 ದರು. (ಅಂದರೆ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮು
 ಢ್ವಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮುಢ್ವಾ
 ಚಾರ್ಯರು ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರಿಗಿಂತಲೂ ತಾರ
 ತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾದವರು),

ಶ್ಲೋಕ|| ಆದಿನ್ಯಾತ್ಪೂರಾವಿ ದ್ಯಾಸ್ವಾಶುಚಿರಹಿಂಸ್ಯವಾನೂರ್ವಿಯಾ ವಿನಾ
 ವೃಧಃ ಅನುಯತ್ಪೂರ್ವಾಅರುಹತ್ಸನಾಜುವೋ ನಿನವ್ಯಸೀಷ್ಟವ
 ರಾಸುಧಾವತೇ ||೧೫೮||

ಅರ್ಥ.—(ಅಯಂ=ಈ ವಾಯುದೇವರು) ಆದಿತ್=ನಾರಾಯಣ ದೇ
 ವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ, ಮಾತ್ಸ್ಯಃ=ಶ್ರೀ, ಭೂ, ದುರ್ಗಾ, ಜಯಾ, ಶಾಂತ್ರಿ

ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀರೂಪಗಳನ್ನು. ಆ ವಿಶತ್=(ಜನನಕ್ಕೋಸ್ಕರ) ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು, ಯಾಸು=ಈ ಮಾತೃಗಳಲ್ಲಿ, ಆಶುಚಿಃ=ಅತ್ಯಂತ ಶುದ್ಧ ರಾಗಿಯೂ, ಊರ್ವಿಯಾ=ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ಅಹಿಂಸ್ಯಮಾನಃ=ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡದಿದ್ದವರಾಗಿಯೂ, ವಿವಾವೃಧೇ=ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರೂ ಸನಾಜುವಃ=ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದ, ಆಸು=ಈ ಮಾತೃಗಳಲ್ಲಿ, ಪೂರ್ವಾಃ-ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮೊದಲಾದವರುಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮದಿಂದ ಅನುಸರಿಸಿ, ಅರುಹತ್=ಹುಟ್ಟಿದರು, ನವ್ಯಸೀಷು=ನೂತನ ದೇಹ ಇಡುವುದರಿಂದ ನೂತನಗಳಾದ, ಅವರಾಸು=ತನಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ. ನಿಧಾವತೇ-ವಿಕ್ರಮವಾಗಿ ಜನನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. (ಅಂದರೆ, ತನಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಧರ್ಮರಾಜನು ಹುಟ್ಟಿದನಂತರ ತಾವು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ). ಆಫವಾ, (ಈ ವಾಯುದೇವರು) ಆದಿತ್=ಈ ನಾರಾಯಣದೇವರ ದೇವಿಯಿಂದಲೇ, ಮಾತೃಃ=ಋಗಾದಿ ಸಸ್ಮ ಮಾತೃಗಳನ್ನು. ಅನಿಶತ್=ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರು, ಆಸು=ಈ ಋಗಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಊರ್ವಿಯಾ=ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ಅಹಿಂಸ್ಯಮಾನಃ=ಅಜ್ಞಾನಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡದಿದ್ದವರಾಗಿಯೂ, ಆಶುಚಿಃ=ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ವಿವಾವೃಧೇ=ಋದ್ರಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು, ಆಸು-ಈ ಋಗಾದಿ ಋಷಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಸನಾಜುವಃ=ಅನಾದಿಯಾದ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪ್ರತಿಸಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕವುಗಳಾದ, ಆಫವಾ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಇರತಕ್ಕವುಗಳಾದ, (ಅಂದರೆ ಪೌರುಷೇಯಗಳಾದ) ಪೂರ್ವಾಃ=ಮೊದಲನೆ ನಾಲ್ಕು ಋಗಾದಿ ವೇದಗಳನ್ನು, ಅಸು=ಉಪಕ್ರಮಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಅರುಹತ್=ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು, ನವ್ಯಸೀಷು=(ಪೌರುಷೇಯವಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ) ನೂತನಗಳಾದ, ಅವರಾಸು=ವೇದಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣ ಪಾಂಚರಾತ್ರಗಳೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ನಿಧಾವತೇ-ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ಉತ್ತಮತ್ವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಶ್ವಮೇಧಃಕ್ರತುಶ್ರೇಷ್ಠೋ ಜ್ಯೋತಿಶ್ರೇಷ್ಠೋ ದಿವಾಕರಃ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋದ್ವಿಸದಾಂ ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠಸ್ತು ಮಾರುತಃ ||೧೧೯||

ಅರ್ಥ.—ಅಶ್ವಮೇಧಃ-ಅಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞವು, ಕ್ರತಃ-ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠವು, ದಿವಾಕರಃ-ಸೂರ್ಯದೇವರು, ಜ್ಯೋತಿಶ್ರೇಷ್ಠಃ=ಪ್ರಕಾಶವಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠರು. ದ್ವಿಸದಾಂ-ಮಾನವರಲ್ಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ=ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ಶ್ರೇಷ್ಠಃ-ಶ್ರೇಷ್ಠನು. ಮಾರುತಸ್ತು=ವಾಯುದೇವರು ಆದರೋ, ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠಃ-ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಜ್ಞವು ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವೋ ಪ್ರಕಾಶವಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನೋ, ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನೋ, ಹಾಗೆ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರು ಶ್ರೇಷ್ಠರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ದೇವ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ಛಾಂದೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಾಗ ಋದ್ರಾದಿ ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮೃತ್ಯು ಬರಲು ವಾಯುದೇವರಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತರಾಗಿ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಜಯಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಇಂದ್ರಾದಿಗಳ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ವಾಯುದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಬಲಮಿಂದ್ರಸ್ಯಗಿರಿತೋ ಗಿರಿತಸ್ಯ ಬಲಮುರುತಃ |
ಬಲಂತಸ್ಯಹರಿಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನಹರೀಃ ಬಲಮನ್ಯತಃ ||೧೨೦||

ಅರ್ಥ.—ಇಂದ್ರಸ್ಯ=ಇಂದ್ರ ದೇವರಿಗೆ, ಗಿರಿತಃ=ಋದ್ರ ದೇವರು, ಬಲಂ=ಬಲಪ್ರದರು, ಗಿರಿತಸ್ಯ=ಋದ್ರದೇವರಿಗೆ, ಮರುತಃ-ವಾಯುದೇವರು, ಬಲಂ=ಬಲಪ್ರದರು, ತಸ್ಯ=ಆ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ, ಹರಿಃ-ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರು, ಸಾಕ್ಷಾತ್-ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಬಲಂ-ಬಲಪ್ರದರು. ಹರೀಃ-ಶ್ರೀಹರಿಗೆ, ಅನ್ಯತಃ-ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಬಲಂ-ಜ್ಞಾನಾದಿ ಬಲ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವು, ನ-ಇಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಇಂದ್ರದೇವರಿಗೆ ಋದ್ರದೇವರು ಜ್ಞಾನಾದಿ ಬಲಪ್ರವರು. ಋದ್ರದೇವರಿಗೆ ವಾಯುದೇವರು, ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರು ಜ್ಞಾನಾದಿ ಬಲಪ್ರವರು. ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರಿಗೆ ಅಸ್ಮರಿಂದ ಜ್ಞಾನಾದಿ ಬಲದಾತ್ಯತ್ವವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಆನಂದ, ಜ್ಞಾನ, ಬಲ ಇವುಗಳನ್ನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಕೊಡತಕ್ಕವನು ಶ್ರೀಹರಿಯಾದರೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಮಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮರಾದವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷವಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸರ್ವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗುರುವಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನೇ ಬಲಪ್ರವನು. ಆ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರನು.

ಅಸತಾಂಕಿ.—ವಾಯುದೇವರ ಉತ್ತಮತ್ವ ವಿಚಾರವಲ್ಲ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ! ವಾಯುಭೀಮೋ ಭೀಮನಾದೋಮಹೋಜಾಃ ಸರ್ವೇಷಾಂಚ
ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ಪ್ರಾಣಭೂತಃ | ಅನಾವೃತ್ತಿಃ ದೇಹಿನಾಂದೇಹ ಸಾತೆ
ತಸ್ಮಾದ್ವಾಯುರ್ದೇವದೇವೋವಿಶಿಷ್ಠಃ ||೧೬೧||

ಅರ್ಥ.—ಭೀಮಃ-ಭಯಂಕರರಾದ, ಸರ್ವೇಷಾಂ-ಸಮಸ್ತರಾದ, ಪ್ರಾಣಿನಾಂ-ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಾಣಭೂತಃ-ಸತ್ತ್ವಭೂತರಾದಂಥ ಅಥವಾ ಜೀವನಪ್ರದರಾದಂಥ, ವಾಯುಃ--ವಾಯುದೇವರು, ಭೀಮನಾದಃ-ಭೀಮ-ಭಯಂಕರವಾದ, ನಾದಃ-ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳ, ಮಹೋಜಾಃ=ಮಹಾಸಾಮರ್ಥ್ಯರಾದ, ವಾಯುಃ--ವಾಯುದೇವರು, ದೇಹಿನಾಂ--ದೇಹವುಳ್ಳ ಚೇತನರುಗಳ, ದೇಹಸಾತೆ--ಶರೀರ ಬೀಳುತ್ತಾ ಇರಲಾಗಿ, ಅನಾವೃತ್ತಿಃ-ವೃತ್ತಿಃ ಪ್ರವೇಶ ಹೀನರೋ, ತಸ್ಮಾತ್--ಆ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ವಾಯುಃ--ವಾಯುದೇವರು, ದೇವದೇವ--ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಸತಿಗಳು. ವಿಶಿಷ್ಠಃ=ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಯಾವ ವಾಯುದೇವರು ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳವರೋ, ಮಹಾ ಸಾನುರ್ಥ್ಯವಂತರೋ, ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಭೂತರೋ, ಚೇತನರುಗಳ ಪ್ರಾಣ ಹೋದಮೇಲೆ ಪುನಃ ಆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂತಹ ವಾಯುದೇವರು ಸರ್ವದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನವು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧಕವೋ ಹಾಗೆ ವಾಯುಜೀವೋತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನವು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ನಿಯಾಮಕರಾದ ಋದ್ರಾದಿಗಳು ದೇಹದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವರುಗಳಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇಹವು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣದೇವರು ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಜೀವನು ಸತ್ತು ಹೋದನೆಂದೆನಿಸುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಯುದೇವರು ಜೀವೋತ್ತಮರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ವಾಯುದೇವರ ಅನತಾರ ಭೂತರಾದ ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ಹೇಳುವ ಭಾರತ ವಚನಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ತತ್ವಜ್ಞಾನೇ ನಿಷ್ಕುಭಕ್ತಾ ಧೈರ್ಯೈ ಸ್ಥೈರ್ಯೈ ಪರಾಕ್ರಮೈ | ವೇಗೇ ಚಲಾಘವೇಚೈವ ಪ್ರಲಾಸಸ್ಯ ಚ ವರ್ಜನ ||೧೬೨||

ಭೀಮಸೇನ! ಸಮೋನಾಸ್ತಿ ಸೇನೆಯೋಃ ಉಭಯೋರಪಿ ||೧೬೩||

ಅರ್ಥ.—ತತ್ವಜ್ಞಾನೇ=ಯತಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ನಿಷ್ಕುಭಕ್ತಾ=ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಮಾಡೋಣದರಲ್ಲಿ, ಧೈರ್ಯೈ=ಧೈರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸ್ಥೈರ್ಯೈ=ಚಂಚಲವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ, ಪರಾಕ್ರಮೈ=ಪರಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ವೇಗೈ=ವೇಗದಲ್ಲಿ, ಲಾಘವೇಚ=ಲಾಘವದಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಲಾಸ=ಅನರ್ಥ ವಚನಗಳನ್ನು, ವರ್ಜನ=ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಉಭಯೋಃ=ಎರಡಾದ, ಸೇನೆಯೋರಪಿ=ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಭೀಮಸೇನ=ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗೆ, ಸಮಃ=ಸಮರಾದವರು, ನಾಸ್ತಿ-ಇಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯ, ಪರಾಕ್ರಮಾದಿಗಳು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವೇಗದಲ್ಲಿ, ಲಾಘವದಲ್ಲಿ, ಅನರ್ಥವಚನಗಳನ್ನು ಆಡದೇ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ, ಉಭಯ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗೆ ಸಮರಾದವರಿಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳೂ ಭಾಗವತ ಲಕ್ಷಣವಾದ ತತ್ವಜ್ಞಾನವೂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅತಿ ಸಾಧಕ. ಇವುಗಳ ಅಂಗಭೂತವಾದ ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯ, ಪರಾಕ್ರಮಾದಿಗಳೂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧಕಗಳು. ಸರ್ವಜೀವಾಪೇಕ್ಷಯಾ ವಾಯುದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಭೀಮಸೇನದೇವರಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಗುಣಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸರ್ವಾನಯನ ಸಾಯುಜ್ಯರೂಪ ಮೋಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ವುನಃ ವಾಯು ಅವತಾರರಾದ ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಪಾಂಡಿತೈಚ ಪಟುತ್ವೇಚ ಶೂರತ್ವೇಚ ಬಲೇವಿಚ | ತಥಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರೇಣೇವ ಭೀಮಂಪ್ರತಿ ಸಮಾರಿತಂ ||೧೬೪||

ಅರ್ಥ.—ಪಾಂಡಿತೈಚ-ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣತ್ವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಪಟುತ್ವೇಚ=ವಾಗ್ವಿಜೃಂಭಣೆಯಲ್ಲಿ, ಶೂರತ್ವೇಚ=ಜ್ಞಾನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ, ಬಲೇವಿಚ=ಶರೀರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಭೀಮಸೇನಃ=ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗೆ, ಸಮಃ=ಸಮನಾದವನು, ನಾಸ್ತಿ=ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಥಾ = ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಯುಧಿಷ್ಠಿರೇಣೇವ=ಧರ್ಮರಾಜನಿಂದಲೇ, ಭೀಮಂಪ್ರತಿ=ಭೀಮಸೇನದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು, ಸಮಾರಿತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ವಾಕ್ಪಟುತ್ವ, ಮನೋ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಶರೀರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಇವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಜರು ಭೀಮಸೇನದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲೋ ಭೀಮಸೇನನೇ ! ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಮರಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿರುವರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಭಾಗಿಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ವಾಯುಸದವಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಮತ್ತು ಅವತಾರತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಗುಣಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣರಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸೇವೆಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿ ಮುಕ್ತ ಜೀವರುಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಅಧಿಸತಿಗಳಾಗಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ. — ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥವು ಭೀಮಸೇನದೇವರ ಅಧೀನವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. —

ಶ್ಲೋಕ || ಧರ್ಮಶ್ಚಾರ್ಥಶ್ಚ ಕಾಮಾಶ್ಚ ಮೋಕ್ಷಶ್ಚೈವ ಯಶೋಧ್ಯವಂ |

ತ್ವಯ್ಯಾತತಯಿದಂ ಸರ್ವಂ ಸರ್ವಲೋಕಸ್ಯಪಸ್ಯತಃ ||೧೬೫||

ಅರ್ಥ. — ಧರ್ಮಶ್ಚ-ಧರ್ಮವೂ, ಆರ್ಥಶ್ಚ-ಆರ್ಥವೂ, ಕಾಮಶ್ಚ=ಕಾಮವೂ, ಮೋಕ್ಷಶ್ಚ=ಮೋಕ್ಷವೂ, ಧ್ಯವಂ=ಶಾಶ್ವತವಾದ, ಯಶಶ್ಚ=ಕೀರ್ತಿಯೂ, ಪಸ್ಯತಃ=ನೋಡತಕ್ಕ, ಸರ್ವಲೋಕಸ್ಯ-ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚದ, ಇದಂಸರ್ವಂ-ಈ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳು, ತ್ವಮಿ=ನಿನ್ನ, ಆತತಂ=ಅಧೀನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಧರ್ಮರಾಜನು ಭೀಮಸೇನದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು, ಎಲೋ ! ಭೀಮಸೇನನೇ, ಮೋಕ್ಷಾದಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಅಧೀನವು. ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಚೇತನರುಗಳ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯೂ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಅಧೀನವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು ಮತ್ತು ವಿರಾಟಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದರಾಗಿಯೂ, ಶೂರರಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಚೇತನರುಗಳ ತತ್ವಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದುರ್ಮೋಧನನು ಆಡಿದ ವಾಕ್ಯವು ಇದೇ ರೀತಿ ಇದೆ

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — “ ವಿಷ್ಣುಹಿಂಸಿತಾ ಮೋಕ್ಷಶ್ಚ ವಾಯುಸ್ತುತದನುಜ್ಜೀಯಾ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಸಮಸ್ತ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯು ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ಇನೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಸರ್ವ

ಪ್ರಪಂಚವು ನಾಯುದೇವರಿಂದ ಅವಿಷವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಭೀಮಸೇನದೇವರ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದುರ್ಮೋ ಧನನ ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ವಿರಾಟಪರ್ವಗಂ ಚಾಪಿವಚೋ ದುರ್ಯೋಧನಸ್ಯ ಹಿ | ವಿರಾಣಾಂ ಶಸ್ತ್ರವಿದುಷಾಂ ಕೃತಿನಾಂ ತತ್ಪನಿರ್ಣಯ ||೧೬೩||

ಅರ್ಥ.— ಶಸ್ತ್ರವಿದುಷಾಂ- ಬಾಣವನ್ನು ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕ, ವಿರಾಣಾಂ =ವೀರರುಗಳು, ಕೃತೀನಾಂ=ವ್ಯಾಪಾರಗಳ, ತತ್ಪನಿರ್ಣಯೇ-ತತ್ವವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡೋಣದರಲ್ಲಿ, ವಿರಾಟಪರ್ವಗಂ - ವಿರಾಟಪರ್ವದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ, ದುರ್ಮೋಧನಸ್ಯ=ದುರ್ಮೋಧನನ, ವಚ=ವಾಕ್ಯವು, ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.-- ವಿರಾಟಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದ ವೀರರುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ, ಅವರುಗಳ ವಿಷಯಕವಾದ ತತ್ಪನಿರ್ಣಯ, ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ದುರ್ಮೋಧನನ ವಚನವು ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ರೀತಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.-- ಭೀಮಸೇನದೇವರಲ್ಲಿ ಪರಮ ದ್ವೇಷಿಯಾದ ದುರ್ಮೋಧನನೇ ವಿರಾಟಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಬಲ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗೆ ಸಮರಾದವರಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿರುವುದರಿಂದ ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಜೀವೋತ್ತಮರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.-- ಪುನಃ ದುರ್ಮೋಧನನ ವಚನವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.--

ಶ್ಲೋಕ || ಸತ್ವೇಜಾಹುಬಲೇ ಧೈರ್ಯೇ ಪ್ರಾಣೇ ಶರೀರ ಸಂಭವೇ | ಸಾಂ ಪ್ರತಂ ಮಾನುಷೇ ಲೋಕ ಸದೈತ್ಯ ನರರಾಕ್ಷಸೆ || ಚತ್ವಾರಃ ಪ್ರಾಣಗಾಂ ಶ್ರೇಷ್ಠಾಃ ಸಂಪೂರ್ಣಬಲ ಪೌರುಷಾಃ ||೧೬೪||

ಸತ್ವೇ=ಜ್ಞಾನ ಬಲದಲ್ಲಿ, ಬಾಹುಬಲೇ=ಶರೀರ ಬಲದಲ್ಲಿ, ಧೈರ್ಯೇ=ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಣೇ-ಜೀವನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಶರೀರ ಸಂಭವೇ-ದೇಹ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಸಾಂಪ್ರತಂ=ಈಗ, ಸದೈತ್ಯನರರಾಕ್ಷಸೆ=ದೈತ್ಯರು, ಮಾನವರು, ರಾಕ್ಷಸರು, ಇವರುಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ, ಮಾನುಷೇಲೋಕೇ=ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಸಂಪೂರ್ಣಬಲಪೌರುಷಾಃ - ಪರಿಪೂರ್ಣ

ವಾದ ಬಲ, ಪೌರುಷ ಇವುಗಳುಳ್ಳ, ಚತ್ವಾರಃ=ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ, ಪ್ರಾಣಿ
ನಾಂ-ಚೇತನರುಗಳಲ್ಲಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠಾ=ಉತ್ತಮರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ-ಮಾನವ, ದೈತ್ಯ, ರಾಕ್ಷಸರೇ ಮೊದಲಾದವರಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಬಲ
ಪೌರುಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರು ನಾಲ್ಕು ಜನಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ-ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಬಲ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದ
ರಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ನಾಲ್ಕು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನದೇವರೇ ಉತ್ತ
ಮರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ-ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ
ದುರ್ಯೋಧನನ ವಚನವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣತ್ರೇನ ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ:-

ಶ್ಲೋಕ|| ಭೀಮಶ್ಚ ಬಲಭದ್ರಶ್ಚ ಮದ್ರಾಜಶ್ಚ ವೀರ್ಯವಾಃ |

ಚತುರ್ಥಃಕೀಚಕ ಸ್ತೇಷಾಂ ಪಂಚಮಂನಾನುಶುಶ್ರಮಃ||೧೬೮||

ಅರ್ಥ-ಭೀಮಶ್ಚ-ಭೀಮಸೇನದೇವರು, ಬಲಭದ್ರಶ್ಚ=ಬಲರಾಮ
ದೇವರು, ವೀರ್ಯವಾಃ-ಸರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ, ಮದ್ರಾಜಶ್ಚ=ಶಲ್ಯರಾ
ಜನು, ಚತುರ್ಥಃ=ನಾಲ್ಕನೆಯವನು, ಕೀಚಕಃ-ಕೀಚಕನು. ತೇಷಾಂ=ಇ
ವರಂತೆ, ಪಂಚಮಂ=ಬಲಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಐದನೆಯ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು,
ನಾನುಶುಶ್ರಮಃ-ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ-ಭೀಮಸೇನ, ಬಲರಾಮ, ಕೀಚಕ, ಶಲ್ಯರಾಜ ಇವ
ರು ನಾಲ್ಕು ಜನರೇ ಬಲಿಷ್ಠರು. ಇವರಿಗೆ ಸಮರಾದ ಐದನೇ ಬಲಿಷ್ಠನು ಪ್ರ
ಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ-ಬಲ ಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯರಾದ ವಾಯುದೇವರ ಪುತ್ರರಾದ
ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಅತ್ಯಂತ ಬಲವಂತರು- ಬಲಭದ್ರರು ಪಂಚಾತತ್ಕೋ
ಟಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆದಿಶೇಷನ
ಅನತಾರ ಭೂತರಾದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಎರಡನೇ ಬಲಿಷ್ಠರು- ಶಲ್ಯರಾಜನ
ರುದಂಶರಾದ್ದರಿಂದ ಬಲದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯವನು, ಕೀಚಕ ಬಲದಲ್ಲಿ ನಾ

ಲ್ಪನೇಯವನು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಜನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೀಹರಿಯ? ಪೂರ್ಣಾಣ ಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯರೂವ ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಉತ್ತಮರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಜನಗಳೂ ಬಲದಲ್ಲಿ ಸಮರಲ್ಲ ವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅನ್ಯೋನ್ಯಾನಂತರಬಲಾಃ ಕ್ರಮಾದೇವ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಾಃ |

ವಚನಂವಾಸುದೇವಸ್ಯ ತಥೋದ್ಯೋಗಗತಂಪರಂ||೧೫F||

ಅರ್ಥ.—ಅನ್ಯೋನ್ಯಾನಂತರ ಬಲಾಃ=ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಕೀಚಕನಿ ಗಿಂತ ಮದ್ರರಾಜ ಉತ್ತಮ, ಮದ್ರರಾಜನಿಗಿಂತ ಬಲಭದ್ರ. ಉತ್ತಮ, ಬಲಭದ್ರನಿಗಿಂತ ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಉತ್ತಮ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಕ್ರಮಾದೇವ-ಕ್ರಮದಿಂದ, ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಾಃ-ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ತಥಾ-ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗಗತಂ-ಉದ್ಯೋಗ ಪರ್ವದಲ್ಲಿನ, ಪರಂ=ಉತ್ತಮ ವಾದ, ವಾಸುದೇವಸ್ಯ=ಕೃಷ್ಣನ, ವಚನಂ=ವಾಕ್ಯವು. (ಇದೆ).

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಕೀಚಕ ಮೊದಲು ಭೀಮಸೇನನ ಪರಿಯಂತ ಬಬ್ಬರಿಗಿಂತೆಬ್ಬರು ಬಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಧಾರವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ವಾಕ್ಯವಿದೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಸರ್ವರಿಗೂ ಬಲಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡತ ಕ್ಯವನು. ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಬಲಪೂರ್ಣರೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ನಾಲ್ಕು ಜನರಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಉತ್ತಮರೆಂದು ತಿಳಿಯ ಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:— ಉದ್ಯೋಗ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿರುವ ವಚ ನವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ! ಯತ್ಕಿಂಚಾತ್ಮನಿ ಕಲ್ಯಾಣಂ ಸಂಭಾವಯಸಿ ಪಾಂಡವ |

ಸಹಸ್ರಗುಣಮಸ್ಯೇತ ತ್ವಯಿಸಂಭಾವಯಾಮ್ಯಹಂ ||೨೩||

ಅರ್ಥ.—ಹೇ ಪಾಂಡವ=ಓ ಭೀಮಸೇನನೇ, ಆತ್ಮನಿ=ನಿನ್ನಲ್ಲಿ, ಯತ್ಕಿಂಚತ್-ಯಾವ ಸ್ವಲ್ಪವಾದ, ಕಲ್ಯಾಣಂ-ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ಬಲಾದಿಗಳು ಇವೆ ಎಂದು, ಸಂಭಾವಯಸಿ-ನೀನು ತಿಳಿದಿದ್ದಿಯೋ, ಏತತ್=ನೀನು ತಿಳಿದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ. ಆಹಂ=ನಾನು, ತ್ವಯಿ=ನಿನ್ನಲ್ಲಿ, ಸಹಸ್ರಗುಣಮಪಿ-ಸಾವಿರ ಭಾಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು, ಸಂಭಾವಯಾಮಿ = ತಿಳಿದು ಬಹುಮಾನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳು ಎಷ್ಟು ಇವೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆಯೋ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೆಂಬುವುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಪವೆಂತಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಪರಾಧೀನನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಆ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳನ್ನು ತನ್ನನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಯಶೋವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನವಾರಿಕೆ.—ಭೀಮಸೇನನ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ! ಯಾದ್ಯಶೇಚಕುಲೇಚಾತಃ ಸರ್ವರಾಜಾಭಿಪೂಜಿತೇ |

ಯಾದ್ಯಶಾನಿಚಕರ್ಮಾಣಿ ಭೀಮತ್ವಮಸಿತಾದ್ಯಶಃ ||೨೪||

ಅರ್ಥ.—ಹೇ ಭೀಮಸೇನನೇ, ತ್ವಂ=ನೀನು, ಸರ್ವರಾಜಾಭಿಪೂಜಿತೇ=ಸಮಸ್ತ ರಾಜರುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತನಾದ, ಯಾದ್ಯಶೇ=ಉತ್ತಮವಾದ, ಕುಲೇಚ=ಕುಲದಲ್ಲಿ, ಚಾತಃ=ಹುಟ್ಟಿದ್ದಿ, ಯಾದ್ಯಶಾನಿ-ಉತ್ತಮವಾದ, ಕರ್ಮಾಣಿ = ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು, (ಕರೋಷಿ=ಮಾಡತಕ್ಕವನಾಗುತ್ತಿ), ತಾದ್ಯಶಃ=ಅಂತಹ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟನಾದವನೇ, ಅಸಿ=ಆಗಿದ್ದಿ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹೇ ಭೀಮಸೇನ ನೀನು ಸರ್ವರಾಜರುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತ ವಾದ ಸರೋತ್ಪನ್ನವಾದ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದ್ದಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನು ಗುಣವಾದ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಿ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮರೋ ಅವರೇ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮರು. ಕೌರವಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತಾರ ಮಾಡಿದ ಮಹಾರಾಜರುಗಳ ಪೈಕಿ ಭೀಮಸೇನ ದೇವರಲ್ಲಿ ಈ ಗುಣಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರೇ ಉತ್ತಮರು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ದೇವರು ಅರ್ಜುನನಿಗಿಂತಲೂ ಭೀಮಸೇನ ದೇವರೇ ಉತ್ತಮರೆಂದು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಸ್ತ್ರೀಯುದ್ಧಿ ಭೀಮಸೇನ ತ್ವಯಿಭಾರಸ್ಸಮಾಹಿತಃ |

ಧೂರರ್ಜುನೇನ ಓಢವ್ಯಾ ಓಢವ್ಯಾಯಿತರೇಜನಾಃ ||೧೭೨||

ಅರ್ಥ:—ಹೇ ಭೀಮಸೇನ, ಅಸ್ತ್ರೀಯುದ್ಧಿ = ಈ ಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ತ್ವಯಿ-ನಿನ್ನಲ್ಲಿ, ಭಾರಃ=ಶತ್ರುಸಂಹಾರಕೃತ್ವ ರೂಪವಾದ ಭಾರವು, ಸಮಾಹಿತಃ=ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅರ್ಜುನೇನ=ಅರ್ಜುನನಿಂದ, ಧೂಃ=ಯುಗಂಧರನೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯು, ಓಢವ್ಯಾ=ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು, ಇತರೇಜನಾಃ=ಇತರ ಸೈನಿಕರುಗಳು, ಓಢವ್ಯಾಃ=ಅಂಗ ಭೂತರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಎಲೋ ಭೀಮಸೇನ ಈ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೇವಾರೂಪವಾದ ಶತ್ರು ಸಂಹಾರವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಭಾರವನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಅರ್ಜುನನಿಂದ ಅಶ್ವವು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು. ಇತರ ಸೈನಿಕರು ಸಹಾಯಕರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿದನು

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಭಾರತ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನಿಗಿಂತ ಬಲದಲ್ಲಿಯೂ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮರಾದವರು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕೃಪ. ಇವರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಶತ್ರು ಸಂಹಾರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ಣರಾದ ಭೀಮಸೇನದೇವರಲ್ಲಿ ಭಾರವೆಲ್ಲವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿರುವನು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಇದುವರಿವಿಗೂ ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿ ದ್ರೌಪದಿದೇವಿಯರಿಗೆ ಶೇಷಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಈಗ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಉಕ್ತಂ ಪುರಾಣೈಶ್ಚಾಹ್ಮಣೀ ಬ್ರಹ್ಮಣಾನಾರದಾಯಚ |

ಯಸ್ಯಾಃ ಪ್ರಸಾದಾತ್ಪರಮಂವಿದಂತಿ ಶೇಷ ಸ್ಪೃಹಣೋಗಿರಿಶಸ್ಸು
ರೇಂದ್ರಃ ||೧೦೭||

ಅರ್ಥ.—ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೇಪುರಾಣೇ = ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮಣಾ = ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ. ನಾರದಾಯಚ = ನಾರದರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ಉಕ್ತಂ = ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಸ್ಯಾಃ = ಯಾವ ಭಾರತೀದೇವಿಯರ, ಪ್ರಸಾದಾತ್ = ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಶೇಷಃ = ಶೇಷದೇವರೂ, ಸುಪರ್ಣಃ = ಗರುಡದೇವರೂ, ಗಿರಿಶಃ = ಋದ್ರ ದೇವರೂ, ಸುರೇಂದ್ರಃ = ಇಂದ್ರ ದೇವರು, ಇವರೇ ಮೊದಲಾದವರು, ಪರಂ = ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರನ್ನು, ವಿದಂತಿ = ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೋ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಾರದರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ “ಎಲೋ ನಾರದನೆ ಭಾರತೀದೇವಿಯರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಗರುಡ, ಶೇಷ, ಋದ್ರ, ಇಂದ್ರ ಇವರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಅಹಂಕಾರ ತತ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಗರುಡ ಶೇಷ ಋದ್ರಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಭಾರತೀ ದೇವಿಯರು ಉತ್ತಮರೆಂಬುವುದರಲ್ಲಿ

“ಮನಸಸ್ತುಪರಾ ಬುದ್ಧಿಃ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯ ಅಧೀನಮನಶ್ಚ ಸ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ, ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಭಾರತೀದೇವಿಯರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಶೇಷಾದಿಗಳು ಅಧೀನರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಗರುಡಾದಿಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಯರಿಗೆ ಶೇಷಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ||ನಾತಾಚಏಷಾಂಪ್ರಥಮೈವ ಭಾರತೀ |
ಸಾದ್ರೌಪದೀನಾಮಬಭೂವ ಭೂಮೌ ||

ಶ್ಲೋಕ|| ಯಾನಾರುತಾದ್ಗರ್ಭಮದತ್ತಪೂರ್ವಂ ಶೇಷಂ |
ಸುಪರ್ಣಂಗಿರಿಶಂಸುರೇಂದ್ರಂ ||೧೭೪||

ಅರ್ಥ.—ಏಷಾಂ=ಯಾವ ಗರುಡ ಶೇಷಾದಿಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಥಮ=ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ, ಭಾರತೀ=ಭಾರತೀದೇವಿಯರು, ನಾತಾಚ=ತಾಯಿಯೋ, ಸಾ=ಹಅಂ ಭಾರತೀದೇವಿಯರು, ದ್ರೌಪದೀನಾಮ=ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಯರೆಂದು ಭೂಮೌ=ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಬಭೂವ=ಅವತಾರಮಾಡಿದರು.

ಪೂರ್ವಂ=ಮೊದಲು, ಯಾ=ಯಾವ ಭಾರತೀದೇವಿಯರು, ನಾರುತಾತ್ ವಾಯುದೇವರ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಗರ್ಭಂ=ಗರ್ಭವನ್ನು, ಅಧತ್ತ=ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮಾಡಿ, ಶೇಷಂ=ಶೇಷದೇವರನ್ನು, ಸುಪರ್ಣಂ=ಗರುಡನೇವನ್ನು; ಗಿರಿಶಂ=ಋದ್ರದೇವರನ್ನು, ಸುರೇಂದ್ರಂ=ಇಂದ್ರದೇವರನು ಪಡೆದನು. ||೧೭೪||

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಯಾವ ಗರುಡ ಶೇಷಾದಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಭಾರತೀದೇವಿಯರು ತಾಯಿಯೋ, ಅಂಥಹ ಭಾರತೀದೇವಿಯನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದೀ ಎಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು. ||೧೭೪||

ಯಾವ ಭಾರತೀದೇವಿಯರು ವಾಯುದೇವರಿಂದ ಗರ್ಭಧಾರಣ ಮಾಡಿ ಗರುಡ, ಶೇಷ, ಋದ್ರಗಿಂಬ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದರೋ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಸಂಚವ್ಯೂಹ ಶೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರನಾಮಕ ವಾಯು ದೇವರ ಪತ್ನಿಯಾದ ಶ್ರದ್ಧಾನಾಮಕ ಭಾರತೀದೇವಿಯರು ಮನೋಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಗರುಡ, ಶೇಷ, ಋದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನದ್ವಾರ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧಕರಾದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತಮರೆಂತಲೂ, ಅದೇ ಭಾರತೀ ದೇವಿಯರೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತಾರ ಮಾಡಿದ ಭೀಮಸೇನದೇವರ ನಿಜ ಪತ್ನಿಯಾದ ದ್ರೌಪದಿಯೆಂದೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಶದಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ಚತುರ್ಮುಖಾಭಾಚತುರಃ ಕುಮಾರಾಃ
ಸಾದ್ರೌಪದೀನಾಮ ಬಭೂವಭೂಮೌ ||೧೭೫||

ಅರ್ಥ.—(ಯಾ=ಯಾವ ಭಾರತೀದೇವಿಯರು) ಚತುರ್ಮುಖಾಭಾ=ಭಾವಿ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ, ಸದೃಶರಾದಂಥ ವಾಯುದೇವರಿಂದ, ಚತುರಃ=ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯರಾದ ಗರುಡ, ಶೇಷ, ಋದ್ರಾದಿಗಳೆಂಬ, ಕುಮಾರಾಃ=ಮಕ್ಕಳನ್ನು, (ಅಸೂತ=ಪಡೆದರೋ) ಸಾ=ಆ ಭಾರತೀದೇವಿಯರು, ದ್ರೌಪದೀನಾಮ=ದ್ರೌಪದಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಭೂಮೌ=ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಬಭೂವ=ಅವತಾರಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಯಾವ ಭಾರತೀದೇವಿಯರು ಭಾವಿಚತುರ್ಮುಖರಿಗೆ ಸಮಾನರಾದ ವಾಯುದೇವರಿಂದ ಗರ್ಭಧಾರಣಮಾಡಿ ಗರುಡ, ಶೇಷ, ಋದ್ರೇಂದ್ರಾದಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದರೋ ಆ ಭಾರತೀದೇವಿಯರೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿ ಎಂದು ಅವತಾರಮಾಡಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಭಾವಿಚತುರ್ಮುಖರಿಗೆ ಸಮರೆಂದರೆ “ ಆತ್ಮಾಸ್ತೈ ಪುತ್ರನಾಮಾಸೀತ್ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಪುತ್ರತ್ವ ಧರ್ಮದಿಂದ

ಸಮಾನ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೇ ಹೊರತು ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರಲ್ಲ ಮತ್ತು ಗರುಡ, ಶೇಷ, ಋದ್ರಾ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಂದ ಕ್ರಮದಿಂದ ನ್ಯೂನಾತಿಕ್ರಮವುಳ್ಳವರು; ಅಂದರೆ ಋದ್ರನಿಗಿಂತಲೂ ಗರುಡ, ಶೇಷರು ಉತ್ತಮರು. ಇಂದ್ರದೇವರು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿವೈಯಾದವರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.- ಶೇಷದೇವರು ಇಂದ್ರದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮರೆಂದು ಸೂಚಿಸುವ ಭಾರತವಚನವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ಯಸ್ಯಾಧಿಕೋಬಲೇನಾಸ್ತಿ ಭೀಮಮೇಕ್ವಮತೇಕ್ವಚಿತ್ |

ಸವಿಜ್ಞಾನೇನಚಿಜ್ಞಾನೇ ಏಷರಾಮಸ್ಸಲಾಂಗಲೀ ||೧೭೬||

ಅರ್ಥ.—ಯಸ್ಯ=ಯಾವ ಬಲರಾಮದೇವರಿಗಿಂತಲೂ, ಬಲೇ=ಬಲದಲ್ಲಿ, ಅಧಿಕಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರು, ಏಕಂ=ಒಬ್ಬರಾದ, ಭೀಮಂ=ಭೀಮಸೇನದೇವರು, ಋತೇ=ಹೊರತು, ಕ್ವಚಿತ್=ಬೇರೆಯಾರೂ, ನಾಸ್ತಿ=ಇಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನೇ=ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ, ನ=ಇಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನೇಚ=ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ನ=ಇಲ್ಲ, ಏಷಃ=ಈ, ರಾಮಃ=ಬಲರಾಮದೇವರು, ಸಲಾಂಗಲೀ=ಒನಕೆಯೇ ಆಯುಧವಾಗುಳ್ಳವರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಯಾವ ಬಲರಾಮದೇವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒನಕೆ ಆಯುಧ ಸಹಿತರಾಗಿ ಅವತಾರನಾಡಿದರೂ ಅಂಥಹ ಬಲರಾಮದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಬಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ, ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಭೀಮಸೇನದೇವರ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಇಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಬಲರಾಮದೇವರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಶುಕ್ಲಕೇಶವೆಂಬ ಅವೇಶದಿಂದ ಯುಕ್ತರು ಆದರೂ ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಜ್ಞಾನ, ಬಲ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅವೇಶಯುಕ್ತರಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಬಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ಅವೇಶದ ಬಲವೇ ಹೊರತು ಸ್ವರೂಪ ಬಲವಲ್ಲ.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥವನ್ನೇ ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಯಸ್ಯನಪ್ರತಿರೋದ್ಧಾಸ್ತಿ ಭೀಮಸೇನಕನ್ಯತೇಕ್ಷಚಿತ್ |

ಅನ್ವಿಷ್ಯಾಪಿತ್ರಿಲೋಕೇಷು ಸಯೇಷಮುಸಲಾಯುಧಃ ||೧೭೭||

ಅರ್ಥ.— ತ್ರಿಲೋಕೇಷು=ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಅನ್ವಿಷ್ಯಾಪಿ-ಹುಡುಕಿದಾಗ್ಯೂ, ಯಸ್ಯ=ಯಾವ ಬಲರಾಮದೇವರಿಗೆ, ಪ್ರತಿರೋದ್ಧಾ=ಎದುರಿಸಿ ನಿಂತು ಯುದ್ಧಮಾಡತಕ್ಕವರು, ಏಕಂ=ಒಬ್ಬರಾದ, ಭೀಮಕನ್ಯತೇ-ಭೀಮಸೇನದೇವರ ಹೊರತು, ಕ್ವಚಿತ್=ವಿ:ಕ್ಯ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು, ನಾಸ್ತಿ=ಇಲ್ಲವೋ, ಸಃ=ಅಂತಹ, ಏಷಃ=ಬಲರಾಮದೇವರು, ಮುಸಲಾಯುಧಃ=ಮುಸಲವೇ (ಒನಕೆಯೇ) ಆಯುಧವಾಗಿವುಳ್ಳವನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.--ಯಾವ ಬಲರಾಮದೇವರದುರಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕವರು ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಭೀಮಸೇನದೇವರ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೋ, ಅಂತಹ ಬಲರಾಮದೇವರು ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿಯೂ ಮುಸಲವೇ ಆಯುಧವಾಗಿವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಬಲಪೂರ್ಣನಾದ ನಾರಾಯಣನ ಉಪಾಸನಾಜನಿತ ಪುಣ್ಯವಿಶೇಷದಿಂದ ಬಲಶಬ್ದವಾಚ್ಯರಾಗಿಯೂ ಜೀವಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಪೂರ್ಣರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಶರ ಪುತ್ರರಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಬಲರಾಮದೇವರ ಎದುರಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ನಿಲ್ಲಲು ಸಮರ್ಥರು. ಇದರಿಂದ ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಉತ್ತಮರೆಂತಲೂ, ಅವರ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಲರಾಮದೇವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಲರಾಮದೇವರೆಂತಲೂ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಕಡಿಮೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.--ಅನಿರುದ್ಧಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅರ್ಜುನನು ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂಬುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.-

ಶ್ಲೋಕ || ತಥಾಯುಧಿಸ್ಥಿರೇಣೈವ ಭೀಮನಾಯಸಮುದೀರಿತಂ |

ಅನುಜ್ಞಾತೋ ರೌಹಿಣೀಯಾತ್ಮಯಾಚೈನಾವರಾಜಿತಃ ||೧೭೮||

ಅರ್ಥ.—ತಥೈವಾ=ಹಾಗೆಯೇ, ಯುದಿಷ್ಟಿರೇಣೈವ - ಧರ್ಮರಾಜ
ನಿಂದಲೂ, ಭೀಮಾಯ=ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗೆ, (ಹೇ ಭೀಮ = ಎಲೋ
ಭೀಮಸೇನನೆ) ತ್ವಯಾ=ನಿನ್ನಿಂದ, ಅನುಜ್ಞಾತಃ=ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಅ
ರ್ಜುನನು, ರೌಹಿಣೀಯಾತ್=ಬಲರಾಮದೇವರ ದೆಸೆಯಿಂದ, ಅಸರಾಜಿ
ತಃ=ಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಸಮುದೀರಿತಃ=
ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಧರ್ಮರಾಯರು ಭೀಮಸೇನದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು
ಎಲೋ ಭೀಮಸೇನನೆ ಅರ್ಜುನನು ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಬಲರಾಮನನ್ನು
ಜಯಿಸಿದನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿನ ದುರ್ಜನರ ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪರ
ಮಾತ್ಮನು ನರನಾರಾಯಣರೆಂಬ ಆವೇಶದಿಂದ ಅವತಾರಮಾಡಿದನು.
ಅರ್ಜುನನಲ್ಲಿ ನರಾವೇಶವು ಆವಿಷ್ಕವಾಗಿರುವುದು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ
ಸ್ಥಿತಿಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಬಾಧ್ಯನಾದ ನಾರಾಯಣನು ಭೀಮಸೇನದೇವರಲ್ಲಿ ನಿಂತು
ಅವರಿಂದ ನಡೆಸಿದುದರಿಂದ ಅರ್ಜುನನಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ನರಾವೇಶವು ಹೆಚ್ಚಿ ಬಲ
ರಾಮದೇವರನ್ನು ಪರಾಜಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.—
ಶ್ಲೋಕ || ಸರ್ವವಿದ್ಯಾಸು ಭೀಭತ್ಸುಃ ಕೃಷ್ಣೇನಚ ಮಹಾತ್ಮನಾ |
ಅನ್ವೇಷರೌಹಿಣೀಯಂಚ ತ್ವಾಂಚ ಭೀಮಾಪರಾಜಿತಂ ||೧೭೯||

ಅರ್ಥ.—ಹೇ ಭೀಮ=ಎಲೋ ಭೀಮಸೇನನೆ ! ಭೀಭತ್ಸುಃ = ಅ
ರ್ಜುನನು, ಸರ್ವವಿದ್ಯಾಸು=ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮಹಾತ್ಮನಾ=ಶ್ರೇ
ಷ್ಠನಾದ, ಕೃಷ್ಣೇನಚ-ಕೃಷ್ಣನಿಂದಲೂ, ತ್ವಾಂಚ-ನಿನ್ನನ್ನೂ, ರೌಹಿಣೀಂ
ಚ=ಬಲರಾಮದೇವರನ್ನೂ, ಅನು=ಅನುಸರಿಸಿ, ಅನ್ವೇಷು=ಮೂರು ಜನ
ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕವರಲ್ಲಿ, ಅಸರಾಜಿತಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಭೀಮಸೇನನೇ ! ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ, ನೀನೂ, ಬಲರಾಮನೂ, ಇವರ ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ ಸರ್ವರಿಗಿಂತಲೂ ಅರ್ಜುನನು ಉತ್ತಮನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಸತಿಯಾದ ಇಂದ್ರನ ಪುತ್ರನಾದ ಅರ್ಜುನನು ಸರ್ವ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನೆಂದರೆ ಪುರುಷಸೂಕ್ತ “ ಮುಖಾದಿಂದ್ರಶ್ಚ ” ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮುಖದಿಂದ ಇಂದ್ರನು ಹುಟ್ಟಿದುದರಿಂದ, ಸರ್ವ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಮುಖವೇ ಆಶ್ರಯವಾದ್ದರಿಂದ ಇಂದ್ರ ಪುತ್ರನಾದ ಅರ್ಜುನನು ಸರ್ವ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮೂರು ಜನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಎಂತಲೂ, ಮಿಕ್ಕ ಸರ್ವ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಅರ್ಜುನನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಧೃಡ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ವೀರ್ಯೋ ಶೌರ್ಯೇ ಬಲೇನಾನ್ಯಸ್ತ್ಯುತೀಯಃ ಫಲ್ಲುನಾದ್ಯತೇ |
ತಥೈವ ದ್ರೌಪದೀ ವಾಕ್ಯಂ ವಾಸುದೇವಂ ಪ್ರತೀರಿತಂ ||೧೮೦||

ಅರ್ಥ.— ವೀರ್ಯೇ=ಜ್ಞಾನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ, ಶೌರ್ಯೇ=ಬಾಹುಪರಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಬಲೇ=ಶಾರೀರ ಬಲದಲ್ಲಿ, ಫಲ್ಲುನಾತ್=ಅರ್ಜುನನ, ಯತೇ=ಹೊರತು, ತ್ಯುತೀಯಃ=ಮೂರನೆಯ, ಅನ್ಯಃ=ಮತ್ತೊಬ್ಬನು, ನ=ಇಲ್ಲ ತಥೈವ=ಹಾಗೇ, ದ್ರೌಪದೀ=ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಯರ, ವಾಕ್ಯಂ=ವಚನವು, ವಾಸುದೇವಂಪ್ರತಿ=ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು, ಈರಿತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಸಾಮರ್ಥ್ಯತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನ ಹೊರತು ಮೂರನೆಯವನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಯು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ದೇವತೆಗಳ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವಾಯುಗಳು, ಅವರನಂತರದಲ್ಲಿ ಗರುಡ ಶೇಷಾದಿಗಳು, ಅನಂತರ ಇಂದ್ರಕಾಮರು ಸಮರು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಸರಿಸಿ ಅರ್ಜುನ ಇಂದ್ರಪುತ್ರನಾದ್ದ

ರಿಂದ ಇವನ ಹೊರತು ಪರಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯವರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.-- ಹಿಂದಿನ ದ್ರೌಪದೀ ವಚನವನ್ನು ಅನುವಾದಮಾಡುತ್ತಾರೆ.--

ಶ್ಲೋಕ || ಅಧಿಜ್ಯಮಯಿಯತ್ಕರ್ತುಂ ಶಕ್ಯತೇನೈವ ಗಾಂಡೀವಂ |

ಅನ್ಯತ್ರ ಭೀಮಪಾರ್ಥಾಭ್ಯಾಂ ಭವತಶ್ಚ ಜನಾರ್ದನ ||೧೮೧||

ಅರ್ಥ.-- ಹೇ ಜನಾರ್ದನ=ಓ ದುರ್ಜನ ಶಿಕ್ಷಕನಾದ ಕೃಷ್ಣನೇ, ಭವತಃ=ನಿನ್ನಿಂದ, ಭೀಮಪಾರ್ಥಾಭ್ಯಾಂ=ಭೀಮಾರ್ಜುನರಿಂದ, ಮಯಿ=ನಿನ್ನಿಂದ, (ಹೊರತು) ಗಾಂಡೀವಂ=ಗಾಂಡೀವಧನುಸ್ಸನ್ನು, ಅಧಿಜ್ಯ=ಧಾರಣೆಮಾಡುವದಕ್ಕಿಗಲೀ, ಯಾವ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಲೀ, ಕರ್ತುಂ=ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಅನ್ಯತ್ರ=ಇತರಿಂದ, ನೈವಶಕ್ಯತೆ=ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.--ಹೇ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನೀನು, ಭೀಮಸೇನದೇವರು, ಮತ್ತು (ನರಾವೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ) ಅರ್ಜುನ ಇವರ ಹೊರತು ನಾನು, ಇಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗಾಂಡೀವಧನುಸ್ಸನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡಲು ಮತ್ತಾರು ಶಕ್ತರಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.-- ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಯು ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಜನಾರ್ದನ ಎಂಬ ಸಂಬೋಧನೆಯಿಂದ ಗಾಂಡೀವಧನುಸ್ಸನ್ನು ಧರಿಸಲು ಕೃಷ್ಣನೇ ಸಮರ್ಥನೆಂದೂ, ಅವನನಂತರದಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನನೆಂದೂ ತಾವು ಎತ್ತಲೂ ಶಕ್ತರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.-- ಅದೇ ತಾರತಮ್ಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರ ವಚನವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.--

ಶ್ಲೋಕ || ತಥೇವಾನ್ಯತ್ರ ವಚನಂ ಕೃಷ್ಣ ದ್ವೈಪಾಯನೇರಿತಂ |

ದ್ವಾವಿಮೌ ಪುರುಷಾಲೋಕೇ ವಾಸುದೇವಾದನಂತತಾ |

ಭೀಮಸ್ತು ಪ್ರಥಮಂ ತತ್ರ ದ್ವಿತೀಯೋದ್ರಾಣಿರೇವಚ ||೧೮೨||

ಅರ್ಥ:--ತಥೇವ=ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ, ಅನ್ಯತ್ರ=ಇತರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ, ಕೃಷ್ಣ ದ್ವೈಪಾಯನ=ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಂದ, ಈರಿತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಲೋಕ-ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ವಾಸುದೇವಾತ್=ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಹೊರತು, ಅನಂತರಾ=ಮಿಕ್ಕವರಾದ, ವಿಮಾ=ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ, ದ್ವಾ=ಇಬ್ಬರು, ಪುರುಷಾ=ಪುರುಷರುಗಳು, ತತ್ರ=ಆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ, ಭೀಮಸ್ತು=ಭೀಮಸೇನದೇವರು, ಪ್ರಥಮಂ=ಮೊದಲನೆಯವರು, ದ್ರಾಣಿರೇವ = ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಚಾರ್ಯರೇ, ದ್ವಿತೀಯಃ=ಎರಡನೆಯವರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:--ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ಮತ್ತು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು; ಅವನನಂತರ ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಮೊದಲನೆಯವರು, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮರು ಎರಡನೆಯವರು. ಇವರಿಬ್ಬರೇ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಾದ ಪುರುಷರೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:--ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ವಿಷ್ಣುರೂಪರು. ಇವರ ವಚನವು ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬುವುದನ್ನೂ, ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮನೆಂಬುವುದನ್ನೂ, ಋದ್ರಾದಿಗಳ ತಾರತಮ್ಯವೇ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮರಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮತ್ವವು ಹೇಗೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಕ್ಷಯಾವಿಷುಧೀದಿನೈ ಧ್ವಜೋವಾನರಲಕ್ಷಣಃ |

ಗಾಂಡೀವಂ ಧನುಷಾಂಶ್ರೇಷ್ಠಂತೇನದ್ರೋಣೇರ್ವರೋರ್ಜುನಃ ||೧೮೩||

ಅರ್ಥ:--ಅಕ್ಷಯಾವಿಷುಧೀ=ಬಾಣಗಳು ಅಕ್ಷಯವಾಗತಕ್ಕ ಚೀಲಗಳು ಎರಡು, ದಿವ್ಯೆ=ಇವು ದೇವತಾಸಂಬಂಧವಾದವುಗಳು, ವಾನರಲಕ್ಷಣಃ=ಹನುಮಂತದೇವರಿಂದಕೂಡಿದ. ಧ್ವಜ=ಧ್ವಜವಿರೋಣವು, ಧನುಷಾಂ=ಧನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠಂ=ಉತ್ತಮವಾದ, ಗಾಂಡೀವಂ=ಗಾಂಡೀವ ಧನಸ್ಸು ಇರೋಣವು, ತೇನ=ಇವುಗಳು ಇರೋಣದರಿಂದ, ಅರ್ಜುನಃ=ಅರ್ಜುನನು, ದ್ರೋಣೇಃ=ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಚಾರ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ, ವರಃ=ಉತ್ತಮನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಅರ್ಜುನನು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಚಾರ್ಯರಿಗಿಂತ ನಾಶವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇರುವ ಬಾಣಗಳಿಂದಲೂ ಕಪಿ ಲಕ್ಷಣನಾದ ಧ್ವಜದಿಂದಲೂ, ಗಾಂಡೀವಧನುಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಉತ್ತಮನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಇಂದ್ರದೇವರು ಋದ್ರದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದುದರಿಂದ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಚಾರ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಅರ್ಜುನನು ಕಡಿಮೆಯೇ ಹೊರತು ಶ್ರೇಷ್ಠನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳವನಾದ್ದರಿಂದ ಅರ್ಜುನನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಚಾರ್ಯರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಇದುವರಿವಿಗೆ ವಿಷ್ಣು ಸರೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನೂ ಮತ್ತು ದೇವತಾತಾರತಮ್ಯವನ್ನೂ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿ ಈಗ ಅದನ್ನು ಉಪಸಂಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ಇತ್ಯಾದ್ಯನಂತವಾಕ್ಯಾನಿ ಸಂತ್ಯೇನಾರ್ಥೋವಿವಕ್ಷಿತೇ |

ಕಾನಿಚಿದ್ಧರ್ಶಿತಾನ್ಯತ್ರದಿಂಗ್ಮಾತ್ರಪ್ರತಿಪತ್ತಯಿ |೧೮೪||

ಅರ್ಥ:—ಇತ್ಯಾದಿ=ಇವೇ ಮೊದಲಾಗಿವುಳ್ಳ ಅನಂತ=ಬಹಳವಾದ ವಾಕ್ಯಾನಿ=ವಚನಗಳು, ವಿವಿಕ್ಷಿತೆ=ನಾವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ, ಅರ್ಥ=ವಿಷ್ಣು ಸರೋತ್ತಮತ್ವ ಮತ್ತು ದೇವತಾತಾರತಮ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂತ್ಯೇವ=ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಅತ್ರ=ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, ದಿಜ್ಞಾತ್ರಪ್ರತಿಪತ್ತಯಿ=ದಿಕ್ಕನ್ನು ತೋರಿಸುವಹಾಗೆ, ಕಾನಿಚಿತ್=ಕೆಲವು ವಚನಗಳು, ದರ್ಶಿತಾನಿ=ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ವಚನಗಳು ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕನ್ನು ತೋರಿಸುವಹಾಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವಿಶೇಷಗಳಿಂದ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ, ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮತ್ವ ಮತ್ತು ಋದ್ರಾದಿ ಅಶೇಷ ದೇವತೆಗಳ ತಾರತಮ್ಯ

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ವಚನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ಇದುವರಿವಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಉಪಸಂಹಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ತಸ್ಮಾದುಕ್ತ ಕ್ರಮೇಣೇವ ಪುರುಷೋತ್ತಮತಾಹರೇಃ ||

ಅನೌಪಚಾರಿಕೀಸಿದ್ಧಾ ಬ್ರಹ್ಮತಾಚ ವಿನಿರ್ಣಯಾತ್ ||೧೦೫||

ಅರ್ಥ.—ತಸ್ಮಾತ್—ಆ ಕಾರಣ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಉಕ್ತ ಕ್ರಮೇಣೇವ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರಮದಿಂದಲೇ, ಹರೇಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ಪುರುಷೋತ್ತಮತಾ=ಕ್ಷರಾಕ್ಷರ ಪುರುಷರುಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮತ್ವವು, ಬ್ರಹ್ಮತಾಚ=ಪರ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವೂ, ವಿನಿರ್ಣಯಾತ್=ವಿಶೇಷಾಕಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಗ್ರಂಥದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಅನೌಪಚಾರಿಕೀ=ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದು, ಸಿದ್ಧಾ=ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಮಾಣ ವಿಶೇಷಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮತ್ವವೂ, ಪರಬ್ರಹ್ಮತ್ವವೂ ವಿಶೇಷಾಕಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯ್ತು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಪುರುಷೋತ್ತಮತ್ವ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ಈ ಧರ್ಮಗಳು ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ನಾರಾಯಣಗೆ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದ್ದರೂ ಇತರ ಮತಗಳಿಂದ ನಿರ್ಣಯಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಅರ್ಥಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಮೇಘಗಳು ಆಚ್ಛಾದಿತವಾದರೆ ಆ ಮೇಘಗಳನ್ನು ವಾಯು ಹೇಗೆ ಓಡಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಾನೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಶೇಷಾಕಾರವಾದ ಈ ನಿರ್ಣಯ ವಚನಗಳು ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಗುಣಗಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದನಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಾಕೃತೇಯಂ ಸಂಕ್ಷೇಪಾದ್ಭೃತ್ಯತಿಃ ಸುವಾಕ್ಯಾನಾಂ |

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾರತಗಾನಾಂ ವಿಷ್ಣೋಃಪೂರ್ಣತ್ವನಿರ್ಣಯಾಯೈವ |೧೦೬||

ಅರ್ಥ.—ಶ್ರೀಮದ್ಭಾರತಗಾನಾಂ=ಶ್ರೀಮೇ=ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತವಾದಂಥ, ಭಾರತಗಾನಾಂ=ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವಂಥ, ಸುವಾಕ್ಯಾನಾಂ=ಸಮಾಚೀನ ವಚನಗಳ, ಇಯಂ=ಇಂಥ, ಉದ್ಭೃತ್ಯತಿಃ=ಉದ್ಭಾರವು, ವಿಷ್ಣೋಃ=ಶ್ರೀಹರಿಯ,

ಪೂರ್ಣತ್ವ, ನಿರ್ಣಯಾಯೈವ-ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಗುಣ ಪೂರ್ಣತ್ವ ವಿಷಯ ಕ್ಷಾತ್ರಿಯೇ, ಸಂಕ್ಷೇಪಾತ್=ಸಂಕ್ಷೋಚವಾಗಿ, ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಕೃತಾ=ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞ=ಶ್ರೀಮಾಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರಿಂದ, ಕೃತಾ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:--ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಸಮೀಚೀನವಾದ ವಚನಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಮತ್ತು ಗುಣಪೂರ್ಣತ್ವ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:--ಭಾರತ ಗ್ರಂಥವು ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಇರುವ ದಾದ್ದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಗುಣಪೂರ್ಣತ್ವ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಸಾದಿಸುವ ವಚನಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಶ್ರಮವಾಗಬಹುದೆಂದು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ದಯಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸುಖೋದಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅದೇ ಭಾರತವಚನಗಳಿಂದಲೇ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ:--ಯಾವ ದೇವರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಗ್ರಂಥಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೋ ಆ ದೇವರು ಸುಪ್ರೀತನಾಗಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ:--

ಶ್ಲೋಕ|| ಸಪ್ರೀಯತಾಂಪರತಮಃ ಪರಮಾದನಂತಃ ಸಂತಾರಕಃ ಸತತಸಂಸ್ತೃತಿದುಸ್ತ ರಾರ್ಣಾತ್ | ಯತ್ಪಾದಸದ್ ಮಕರಂದಜುಷೋಹಿ ಸಾರ್ಥಃ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯಮಾಪುರುಭಯತ್ರಸದಾವಿನೋದಾತ್ ||೧೮೭||

ಅರ್ಥ:--ಯತ್ಪಾದಸದ್ ಮಕರಂದಜುಷೋಃ=ಯತ್=ಯಾವ ಪರಮಾತ್ಮನ, ಪಾದಸದ್=ಪಾದಕಮಲದ, ಮಕರಂದ ರಸ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು, ಜುಷಃ=ಸೇವನ ಮಾಡುವಂಥ, ಸಾರ್ಥಃ=ಪಾಂಡವರುಗಳು, ಸದಾ=ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ, ವಿನೋದಾತ್=ಸಂತೋಷ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ಉಭಯತ್ರ-ಈ ಲೋಕ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡ, ಸ್ವಾರಾಜ್ಯಂ=ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯ ಸುಖವನ್ನು, ಆಪುಃ-ಹೊಂದಿದರೋ, ಸಃ=ಅಂತಹ, ಪರಮಾತ್=ರಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಪರತಮಃ=ಸದ್ವೋತ್ತಮಸಾದಂಥ, ಅನಂತಃ=ಕಾಲತಃ, ದೇಶತಃ, ಗುಣತಃ ಪೂರ್ಣನಾದಂಥ, ಸಂತತಸಂಸ್ತೃತಿದುಸ್ತ ರಾರ್ಣಾತ್=ಸಂತತ=ನಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಂಸ್ತೃತಿ=ಸಂಸಾರವೆಂಬ, ದುಸ್ತರಾ=ದಾಟಲು. ಅತಕ್ಕವಾದಂಥ, ಅರ್ಣಾತ್=ಸಮುದ್ರದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಸಂತಾರಕಃ = ಚನ್ನಾಗಿ ಧಾಟಿಸುವಂಥ, ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣದೇವರು, ಪ್ರೀಯತಾಂ=ಸುಷ್ರಸನ್ನನಾಗಲಿ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯದ ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಪಾಂಡವರುಗಳು ಯಾವ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ ಪಾದಾರವಿಂದದ ಮಹಿಮಾ ಅವಲೋಕನೆ ಅಂದರೆ ಅವುಗಳ ಶೇವೆಯಿಂದ ಈ ಲೋಕ ಪರಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮ ಸುಖಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರೋ, ಅಂತಹ ರಮಾ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಕಾಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ ಸರ್ವತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ, ಅಗಾಧವಾದ ಸಂಸಾರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವಂಥ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರು ಸುಪ್ರೀತನಾಗಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಅಧ್ಯಾಯದ ಮೊದಲಿನಿಂದ ರಮಾಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಅವತಾರರೂಪ, ಮೂಲರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ತಾರತಮ್ಯ ತಿಳಿಯೋಣವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರೋ ಅದನ್ನೇ ಕೊನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.—ಹೇಗೆಂದರೆ.—ಪರಮಾದನಂತಃ ಅಂದರೆ ರಮಾಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ರಮಾದೇವಿಯರು ಉತ್ತಮರು, ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು ಉತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅನಂತಃ=ಎಂಬುವದರಿಂದ ಅತೀತಾನಾಗತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳು ನಾಶವಾದರೂ ಶ್ರೀಹರಿ ಶಶ್ವದೇಕಪ್ರಕಾರನೆಂತಲೂ, ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಲಿಂಗ ಇವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ನಾಶಹೊಂದಬೇಕೆಂತಲೂ, ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾದ ಪಾಂಡವರು ಅರ್ಹರೆಂತಲೂ ಅರ್ಥ- ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಸುಖ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳನ್ನು ಯಾಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಶಾಸ್ವಿತವಾದ ಸರ್ವ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭ

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೂ ಭಾರತಾರ್ಥನಿರ್ಣಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಮುಂನಿನ ಅಧ್ಯಾಯ ದಲ್ಲಿ ಕಥಾವ್ಯತ್ಯಾಸಾದಿ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನ ಪರಿಹಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಹರಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರೊಳಗೂ ವೇದವ್ಯಾಸ, ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಇವರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಮದಿಂದ ಎತ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಮಾಡಿ ಆ ರೂಪತ್ರಯಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಜಯತ್ಯಜೋಖಂಡ ಗುಣೋರುಮಂಡಲಃ ಸದೋದಿತೋಜ್ಞಾನಮುರೀಚಿಮಾಲೀ | ಸ್ವಭಕ್ತಹಾರ್ದೋಚ್ಚ ತಮೋನಿಹಂತಾವ್ಯಾಸಾ ವತಾರೋಹರಿರಾತ್ಮ ಭಾಸ್ಕರಃ ||೧||

ಅರ್ಥ.—ಅಜಃ=ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸೂನ್ಯನಾದ, ಅಖಂಡಗುಣೋರುಮಂಡಲಃ=ಅಖಂಡ=ಅಭಿನ್ನವಾದ, ಗುಣ=ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿಗುಣಗಳು, ಉರು=ಉತ್ಪಷ್ಟವಾದ, ಮಂಡಲಃ=ಸಮೂಹ ಉಳ್ಳ, ಸದೋದಿತಃ=ಸದಾ=ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಉದಿತಃ=ಉದಯಿಸಿದಂಥ, ಜ್ಞಾನಮುರೀಚಿಮಾಲೀ=ಜ್ಞಾನ=ಜ್ಞಾನವೆಂಬ, ಮುರೀಚಿ=ಕಿರಣಗಳಿಂದ, ಮಾಲೀ=ಪ್ರಕಾಶನಾದ, ಸ್ವಭಕ್ತಹಾರ್ದೋಚ್ಚ ತಮೋನಿಹಂತಾ=ಸ್ವ=ತನ್ನ, ಭಕ್ತ=ಭಕ್ತರುಗಳ, ಹಾರ್ದ=ಮನಸ್ಸೆಂಬಂಥವಾದ, ತಮಃ=ಅಂಧಕಾರವನ್ನು, ನಿಹಂತಾ=ಪರಿಹರಿಸುವಂಥ, ವ್ಯಾಸಾವತಾರಃ=ವೇದವ್ಯಾಸರ ಅವತಾರನಾದ, ಹರಿಃ=ನಾರಾಯಣದೇವರು, ಆತ್ಮಭಾಸ್ಕರಃ=ಸ್ವಪ್ರಕಾಶನಾದವನಾಗಿ, ಜಯತಿ=ಉತ್ಪನ್ನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:--ಸೂರ್ಯದೇವರು ಉದಯಿಸಿ ಹೇಗೆ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತಾರಮಾಡಿ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಿದರು

ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಎಂಥವರೆಂದರೆ ಜನನರಹಿತರು, ಭೇದವಿಲ್ಲದ ಗುಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದವರು, ಶಶ್ವದೇಕಪ್ರಕಾರವಾದ ಜ್ಞಾನಾಖ್ಯ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶರಾದವರು, ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರ ಮನೋ ದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಸೂರ್ಯನು ಪರಾಧೀನವಾದ ಪ್ರಕಾಶಲುಳ್ಳವನು, ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಮೂತ್ರ ಪರಿಹರಿಸುವನು. ವೇದವ್ಯಾಸರು ಹಾಗಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವರೂ ಇವರೇ ಆದುದರಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಅಂಧಕಾರವನ್ನೂ, ಒಳಗಿನ ಅಜ್ಞಾನಾಖ್ಯ ಅಂಧಕಾರವನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಕೂಡ ಇವರಿಗೆ ಉಂಟೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ರಾಮ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಗಳನಂತರ ವೇದವ್ಯಾಸರ ಅವತಾರವಲ್ಲ. ರಾಮಾವತಾರಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ವ್ಯಾಸಾವತಾರವಾದ್ದರಿಂದಮೊದಲು ವೇದವ್ಯಾಸರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದರು, ರಾಮಾವತಾರದ ಕಥೆ ಹೇಳಿದ ನಂತರ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಾರರು ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ ಕಥಾಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ರಾಮಾವತಾರ ಕಥಾನಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ವೇದವ್ಯಾಸಾವತಾರ ಉಂಟೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳು:—

ಭಾಗವತ ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ತೃತೀಯೇ ಸಪ್ತಮೇಚ್ಚೈವ | ಶೋಡಶೇಪಂಚವಿಂಶಕೇ

ಅಸ್ಮಾವಿಂಶೇಯುಗೇ ಕೃಷ್ಣಃ | ಸತ್ಯವತ್ಯಾಮುಜಾಯತ ||

ರಾಮಾವತಾರವಾದರು, ಹರಿವಂಶ:—

ಚತುರ್ವಿಂಶೆಯುಗೇಚಾಪಿ | ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಪುರಃಸ್ವರಃ

ಜಜ್ಞಿ ದಶರಥಶ್ಯಾಥ ಪುತ್ರಃ ಪದ್ಮಾಯತೇಕ್ಷಣಃ ||

ವಿಷ್ಣು ಧರ್ಮೋತ್ತರ ವಚನ:—

ಸಪ್ತಮಶ್ಯ ಚತುರ್ವಿಂಶ ರಾಜಂಸ್ತ್ರೀತಾಯುಗೇತದಾ |

ಯರಾಮೇಣಸಮರೆ ಸಗಣೋ ರಾವಣೋಹತಃ |

ರಾಮೇಣೈವತದಾರಾಜಃ ಕುಂಭಕರ್ಣೋನಿಪಾತಿತಃ ||

ವರ್ತಮಾನಂತಯದ್ವೈತ್ತಂ ಕಲೈ ಕಲೈಯದುದ್ವಹ |

ರಾಮಶ್ಚ ಚರಿತಂಬದ್ಧಂ ತದಾವಾಲ್ಮೀಕಿನಾಶುಭಂ ||

ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತ ಪುರಾಣ:—

ತ್ರೇತಾಯುಗೇಪಂಚಮೇತು ರಾಜಾದಶರಥೋಭವತ್ ||

ಈ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ರೀತ್ಯಾ ರಾಮಾವತಾರಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರ ಅವತಾರವಿತ್ತೆಂತಲೂ, ಇಷ್ಟತ್ಮನಾಲ್ಕನೆ ಮಹಾ ಯುಗಾಂತರ್ಗತ ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಮಾವತಾರವೆಂತಲೂ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ:— ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರನ್ನು ಚಂದ್ರ ದೃಷ್ಟಾಂತ ದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಜಯತ್ಯಜೋಕ್ಷೀಣಸುಖಾತ್ಮ ಬಿಂಬಃಸ್ವೈಶ್ವರ್ಯಕಾಂತಿಪ್ರತತಃ
ಸದೋದಿತಃ | ಸ್ವಭಕ್ತ ಸಂತಾಪ ದುರಿಷ್ಟ್ಯಹಂತಾ ರಾಮಾವತಾರೋ
ಹರಿರೀಶಚಂದ್ರಮಾಃ ||೨||

ಅಜಃ=ಜನನಾದಿಗಳಿಂದ ರಹಿತನಾದಂಥ, ಅಕ್ಷೀಣಸುಖಾತ್ಮ=ಅಕ್ಷೀಣ=ನಾಶವಿಲ್ಲದ, ಸುಖ=ಸುಖವೇ, ಆತ್ಮಬಿಂಬಃ=ದೇಹನಾಗಿ ಉಳ್ಳಂಥ, ಸ್ವೈಶ್ವರ್ಯಕಾಂತಿಪ್ರತತಃ- ಸ್ವೈಶ್ವರ್ಯ=ಸ್ವರೂಪಭೂತವಾದ, ಕಾಂತಿ=ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ, ಪ್ರತತಃ=ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ, ಸದೋದಿತಃ=ಸರ್ವದಾ ಉದಯಿಸಿದಂಥ, ಸ್ವಭಕ್ತಸಂತಾಪದುರಿಷ್ಟ್ಯಹಂತಾ=ಸ್ವ=ತನ್ನ, ಭಕ್ತ=ಭಕ್ತರುಗಳ, ಸಂತಾಪ=ಮನಃಕ್ಲೇಶಗಳೆಂಬ, ದುರಿಷ್ಟ್ಯ=ಪಾಪಗಳನ್ನು, ಹಂತಾ=ಪರಿಹಾರಕನಾದಂಥ, ಈಶಚಂದ್ರಮಾಃ=ಈಶ-ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಚಂದ್ರಮಾಃ=ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸದೃಶನಾದಂಥ, ರಾಮಾವತಾರಃ - ರಾಮಾವತಾರನಾದಂಥ, ಹರಿಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರು, ಜಯತಿ=ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.--ಜನನಮರಣಾದಿ ದುಃಖದೂರನಾದ, ಶಶ್ವದೇಕಪ್ರಕಾರವಾದ ಸುಖಸ್ವರೂಪನಾದ, ಸ್ವಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ, ಸರ್ವದಾ ಉದಯಿಸಿದ ಚಂದ್ರನಂತೆ, ತನ್ನ ಭಕ್ತರುಗಳ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ, ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಜಯಶೀಲನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಚಂದ್ರ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ವರ್ಣನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾಶವಿಲ್ಲದ ಸುಖಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಸರ್ವದಾ ಉದಯಿಸಿದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಎಂಬುವುದರಿಂದ, ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಳಾಕ್ಷೀಣವಿಲ್ಲದವನೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ಸರ್ವನಾ ಪ್ರಕಾಶ ಪೂರ್ಣನೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಶ್ರೀಸರಮಾತ್ಮನು ದೋಷದೂರ ಮತ್ತು ಗುಣ ಪೂರ್ಣನೆಂತಲೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಕೃಷ್ಣಾ ವತಾರ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಜಯತ್ಯಸಂಖ್ಯೋರುಬಲಾಂಬು ಪುರೋಗುಣೋಚ್ಚ ರತ್ನಾಕರ ಆತ್ಮವೈಭವಃ| ಸದಾಸದಾತ್ಮಜ್ಞನದೀಭಿರಾಪ್ಯಃ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರೋ ಹರಿರೇಕಸಾಗರಃ ||೩||

ಅರ್ಥ.— ಅಸಂಖ್ಯೋರುಬಲಾಂಬುಪೂರಃ=ಅಸಂಖ್ಯೆ = ಲೆಖ್ಯವಿಲ್ಲದ, ಉರು=ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ, ಬಲ=ಬಲವೆಂಬ ಅಂಬು=ಉದಕದಿಂದ, ಪೂರಃ=ಪೂರ್ಣವಾದಂಥ, ಗುಣೋಚ್ಚ ರತ್ನಾಕರಃ=ಗುಣಃ=ಗುಣಗಳೆಂಬ, ಉಚ್ಚಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದಂಥ, ರತ್ನಾ=ನವರತ್ನಗಳಿಗೆ, ಆಕರಃ=ಆಶ್ರಯವಾದಂಥ, ಆತ್ಮವೈಭವಃ = ನಿತ್ಯಮಹಿಮೋಪೇತನಾದಂಥ, ಸದಾ=ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಸದಾತ್ಮಜ್ಞನದೀಭಿರಾಪ್ಯಃ=ಸರ್ಪ=ಸಜ್ಜನರೆಂಬ, ಆತ್ಮಜ್ಞ=ಸರಮಾತ್ಮನ ವಿಷಯಕ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂಬ, ನದೀಭಿಃ=ನದಿಗಳಿಂದ, ಆಪ್ಯಃ=ಹೊಂದಲು ಯೋಗ್ಯನಾದಂಥ, ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಃ=ಕೃಷ್ಣತ್ವೇನ ಅವತಾರ ಮಾಡಿದಂಥ, ಏಕಃ=ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಸಾಗರಃ=ಸಮುದ್ರ ಸದೃಶನಾದಂಥ, ಹರಿಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರು, ಜಯತಿ=ಜಯಶೀಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ,

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಅಸಾರವಾದ ಬಲವೆಂಬ ಉದಕದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ, ಗುಣಗಳೆಂಬ ರತ್ನಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯನಾದ, ಪೂರ್ಣಮಹಿಮೋಪೇತನಾದ, ಸರಮಾತ್ಮನ ವಿಷಯಕ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂಬ ನದಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ಯನಾದ, ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯು. ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ಸಮುದ್ರದ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಸಮುದ್ರದ ಘಾತ ಅಂದರೆ ಒಳ ಆಯುತನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ತಿಳಿಯಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ತಿಳಿಯಲು ರಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಶ್ರೀಹರಿಯು ಗುಣಗಣ ಪರಿಪೂರ್ಣನೆಂದು ಭಾವ.

ಅನತಾರಿಕೆ. — ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ, ವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರ ಕಥಾ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ನಾರಾಯಣಂ ನಮಸ್ಕೃತ್ಯ ನರಂಜೈವನರೋತ್ತಮಂ ದೇವೀಂ ಸರಸ್ವತೀಂ ವ್ಯಾಸಂ ತತೋಜಯಮುದೀರಯೇ ||೪||

ಅರ್ಥ. — ನಾರಾಯಣಂ = ನಾರಾಯಣದೇವರನ್ನು, ನಮಸ್ಕೃತ್ಯಾ = ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ದೇವೀಂ = ಭಾಗ್ಯಾತ್ಮಕಳಾದ ರಮಾದೇವಿಯನ್ನು, ನರೋತ್ತಮಂ - ಜೀವೋತ್ತಮರಾದ ವಾಯುದೇವರನ್ನು, ಸರಸ್ವತೀಂ = ವಾಕ್ಯರೂಪಳಾದ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು, ನರಂ = ಉಪಸಾಧಕರಾದ ಶೇಷದೇವರನ್ನು, ವ್ಯಾಸಂ = ವಕ್ತೃಸ್ವರೂಪರಾದ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರನ್ನು, ನಮಸ್ಕೃತ್ಯ = ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಜಯಂ, ಭಾರತಾಖ್ಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು, ಉದೀರಯೇ = ಪ್ರತಿಪಾದನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ನಾರಾಯಣದೇವರಿಗೆ, ರಮಾದೇವಿಯರಿಗೆ, ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯರಿಗೆ, ಶೇಷದೇವರಿಗೆ, ವಕ್ತೃತ್ವ ರೂಪರಾದ ವ್ಯಾಸರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಭಾರತವೆಂಬ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ಗ್ರಂಥಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ನಾರಾಯಣ, ಭಾಗ್ಯಾತ್ಮಕಳು ರಮಾದೇವಿ, ಸಾಧಕೇಶರು ವಾಯುದೇವರು, ವಾಕ್ಯರೂಪರು ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯರು, ಉಪಸಾಧಕರು ಶೇಷದೇವರು, ಇವರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ವ್ಯಾಸರಿಗೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ

ಡಿದ್ದು ದೈತ್ಯ ಮೋಹನಾರ್ಥವಾಗಿ ತಾಮಸ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರನ್ನು ಯಾವನೋ ಬಟ್ಟು ಋಷಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾಮಸರು ಹೀಗೆತಿಳಿದು ದುರ್ಗತಿ ಹೊಂದಲೆಂದು ವ್ಯಾಸರಿಗೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನೇ ವೇದವ್ಯಾಸರಾದುದರಿಂದ ಈ ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕ ದುರ್ಗಮನಾದ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಜಯೋನಾಮೇತಿಹಾಸೋಯಂ ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನೇರಿತಃ |
ನಾಯುರ್ನರೋತ್ತಮೋನಾಮಾ ದೇವೀತಿಶ್ರೀರಾದೀರಿತಾ ||೫||

ಅರ್ಥ.—ಅಯಂ=ಇಂಥ, ಇತಿಹಾಸಂ=ಇತಿಹಾಸವೂ, ಜಯೋ ನಾಮ = ಜಯ = ಜಯವೆಂಬ, ನಾಮ = ಹೆಸರುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನ=ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಂದ, ಈರಿತಃ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ವಾಯುಃ=ವಾಯುದೇವರು, ನರೋತ್ತಮೋನಾಮ=(ಜೀವೋತ್ತಮರೆಂತಲೂ) ಮತ್ತು ನರೋತ್ತಮರೆಂತಲೂ, ಶ್ರೀ=ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರು, ದೇವೀತಿ=ದೇವಿ ಎಂತಲೂ, ಉದೀರಿತಾ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಈ ಭಾರತವೆಂಬ ಇತಿಹಾಸವು ಜಯ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ, ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ನರೋತ್ತಮರೆಂತಲೂ, ರಮಾದೇವಿಯರಿಗೆ ದೇವಿ ಎಂದೂ, ಭಾರತವಚನಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯಗಾರರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ,

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ---ಮಹತ್ವಾದ್ಭಾರವತ್ತಾಚ್ಚ ಮಹಾಭಾರತ ಮುಚ್ಚತೆ ಎಂತಲೂ, ಭಾರತಂ ಸರ್ವ ವೇದಾಂಕ್ಷ ತುಲಾಮಾರೋಪಿತಾಃ ಪುರಾ || ಈ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಭಾರತವು ಸರ್ವ ವೇದ ಪುರಾಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ವ ವಿಷಯದಿಂದಲೂ ದುರ್ಗಮನಾದ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದರಿಂದಲೂ, ಜಯವುಳ್ಳದ್ದರಿಂದಲೂ, ಜಯವೆಂಬುದಾಗಿ

ವೇದವ್ಯಾಸರೇ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಭಾರತಂ ಪಂಚನೋ ವೇದಃ ಎಂದೂ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ವ ವೇದಾರ್ಥವೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಯಾದುದರಿಂದ ಜಯಭೂತವೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಮತ್ತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾದ ಪಾಂಡವರು ಶ್ರೀಶಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಜಯವುಳ್ಳವರಾದರು. ಆದುದರಿಂದ ಜಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ನಾರಾಯಣದೇವರೇ ವೇದವ್ಯಾಸ ದೇವರಾದ್ದರಿಂದ ಎರಡಾನರ್ತಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ಏಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ನಾರಾಯಣೋವ್ಯಾಸಇತಿ ವಾಚ್ಯವಕ್ತ್ರೈಸ್ವರೂಪಕಃ ಏಕಃ ಸ
ಭಗವಾನುಕ್ತಃ ಸಾಧಕೇಲೋ ನರೋತ್ತಮಃ ಉಪಸಾಧಕೋ
ನರಶ್ಶೋಕ್ತೋದೇವೀಭಾಗ್ಯಾತ್ಕಾನ್ಯಣಾಂ ಸರಸ್ವತೀ ವಾಕ್ಯರೂ
ಪಾ ತಸ್ಮಾನಮ್ಯಾಹಿತೇಖಿಳಾಃ ||೬||

ಅರ್ಥ.—ಏಕಃ=ಒಬ್ಬನಾದ, ಭಗವಾಃ=ಅವ್ಯಾಹತಸಮಗ್ರ ಐಶ್ವರ್ಯಗುಣ ಪೂರ್ಣನಾದಂಥ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವು, ವಾಚ್ಯವಕ್ತ್ರೈಸ್ವರೂಪಕಃ=ವಾಕ್ಯ=ಗ್ರಂಥಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೆಂತಲೂ, ವಕ್ತ್ರೈ=ಗ್ರಂಥ ಮಾಡಿದವನೆಂತಲೂ, ನಾರಾಯಣಃ=ನಾರಾಯಣನು, ವ್ಯಾಸಃ=ವೇದವ್ಯಾಸರು, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ, ಉಕ್ತಃ=(ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ) ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ನರೋತ್ತಮಃ=ನಾಯುದೇವರು, ಸಾಧಕೇಶಃ=ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಯಾದ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧಕರೆಂತಲೂ, ನರಶ್ಶ=ಶೇಷದೇವರು, ಉಪಸಾಧಕಃ=ನಾಯುದೇವರ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಸಹಕಾರಿಗಳೆಂತಲೂ, ಉಕ್ತಃ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೃಣಾಂ=ಜೀತನರುಗಳಿಗೆ, ದೇವೀ=ರಮಾದೇವಿಯರು, ಭಾಗ್ಯಾತ್ಕಾಃ=ಐಶ್ವರ್ಯಮಾನಿ ಎಂತಲೂ, ಸರಸ್ವತೀ=ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯರು, ವಾಕ್ಯರೂಪಾಃ=ವಾಕ್ಯರೂಪರೆಂತಲೂ, ಉಕ್ತಃ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ತಸ್ಮಾತ್ = ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, (ತೆ=ಅಂಥ) ಅಖಿಳಾಃ=ಸರ್ವರೂ, ನಮ್ಯಾಹಿ=ನಮಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಷ್ಟೆ.

ತೌತ್ಪರ್ಯ.—ಸಮೀಕ್ಷಿಸು ರಹಿತನಾದ, ಷಡ್ಗುಣೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನನಾದ, ನಾರಾಯಣನು ಗ್ರಂಥಪ್ರತಿಸಾದ್ಯನಾದ್ದರಿಂದ, ವಾಚ್ಯನೆಂತಲೂ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ಗ್ರಂಥ ಮಾಡಿದವರಾದ್ದರಿಂದ ವಕ್ತೃತ್ವೇನನಮನಾರ್ಹರೆಂತಲೂ, ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಭಾಗ್ಯಾತ್ಮಕರಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ವಾಯುದೇವರು ಸಾಧಕೇಶರಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ಶೇಷದೇವರು ಉಪಸಾಧಕರಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯರು ವಾಕ್ಯರೂಪರಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಮನಾರ್ಹರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಪ್ರತಿಸಾದ್ಯಜ್ಞಾನ ನಾರಾಯಣನಿಂದಲೂ, ಪ್ರಮಾಣ್ಯಜ್ಞಾನ ವ್ಯಾಸರಿಂದಲೂ, ರಮಾದೇವಿಯಿಂದ ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವೂ, ನಾಲಿಗೆ ವೇದ ವಚನಗಳಿಗೆ ಸಾಧಕವಾದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ತತ್ಪದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನಿಯಾಮಕರಾಗಿ ಸಾಧನ ಮಾಡಿಸುವರಾದ್ದರಿಂದ ವಾಯುದೇವರಿಗೂ, ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿ ಪ್ರದರಾದ್ದರಿಂದ ಶೇಷದೇವರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ನಾರಾಯಣ ರಮಾದಿಗಳು ವಂದನೀಯರೆಂಬುವುದನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ವಚನಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಕೃಷ್ಣಾ ಸತ್ಯಾಭೀನುಸಾರ್ಥೌ ಕೃಷ್ಣೇತ್ಯುಕ್ತಾಹಿಭಾರತೆ||೭||

ಅರ್ಥ.—ಭಾರತೆ = ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಕೃಷ್ಣಾ = ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು, ವಾಸಿಷ್ಠ ಕೃಷ್ಣರೆಂತಲೂ, ಯಾದವ ಕೃಷ್ಣನೆಂತಲೂ, ಉಕ್ತಾ = ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಸತ್ಯಾ = ಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಯರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಎಂತಲೂ, ಭೀನು = ಭೀನುಸೇನದೇವರು, ನರೋತ್ತಮರಾದ ವಾಯುದೇವರೆಂತಲೂ, ಸಾರ್ಥೌ = ಅರ್ಜುನನು, ಉಪಸಾಧಕನಾದ ಶೇಷದೇವರೆಂತಲೂ, ಕೃಷ್ಣಾ = ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಯರು ಕೃಷ್ಣಾ ಎಂತಲೂ, ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯರೂಪರಾದ ಸರಸ್ವತೀ ದೇವಿಯರೆಂತಲೂ, ಉಕ್ತಾ = ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಸಾದ್ಯರಾದ ವೇದವ್ಯಾಸ, ಕೃಷ್ಣ, ಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಯರು, ಭೀಮಸೇನದೇವರು, ನರಾನೇಶವುಳ್ಳ ಅರ್ಜುನನು, ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಯರು ಇವರುಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಂಥವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ್ಯದಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಪ್ರತಿಸಾದ್ಯರನ್ನು ನಮನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಫಲವೇನೆಂದರೆ ಮಂಗಳಾಚರಣದ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ನಾರಾಯಣನೇ ಕೃಷ್ಣನೆಂತಲೂ, ಭಾಗ್ಯಾತ್ಮಕಳಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಸತ್ಯಭಾಮಾ. ಸಾಧಕೇಶರಾದ ವಾಯುದೇವರೇ ಭೀಮಸೇನರೆಂತಲೂ, ವಾಕ್ಯರೂಪರಾದ ಸರಸ್ವತೀ ದೇವಿಯರು ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಯರು. ಅರ್ಜುನನು ನರಾನೇಶಯುಕ್ತನಾದ್ದರಿಂದ ಉಪಸಾಧಕರಾದ ಶೇಷಾವಿಶ್ವರಾದ ನರನೆಂತಲೂ, ವಕ್ತ್ರೌಸ್ವರೂಪರು ವೇದವ್ಯಾಸರೆಂತಲೂ, ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಪಾಸನೆಯೇ ಫಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಮೊದಲೆ ತಿಳಿಸುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸರ್ವಶ್ಯನಿರ್ಣಯಸುವಾಕ್ಯಸಮುದ್ಯತೀತು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಯೋಹರಿ
 ಪದಸ್ಮರಣೇನಕೃತ್ವಾ | ಆನಂದತೀರ್ಥವರನಾಮವತೀ ತೃತೀಯಾ
 ಭೈಮೀತನುರ್ಮರುತ ಆಹ ಕಥಾಃಪರಶ್ಚ ||೮||

ಅರ್ಥ.—ಭೈಮೀ=ಭೀಮಸೇನದೇವರು, ತನುಃ=ಶರೀರವು, ತೃತೀಯಾ=ಮೂರನೆಯದಾದ, ಆನಂದತೀರ್ಥವರನಾಮವತೀ=ಆನಂದತೀರ್ಥ=ಆನಂದತೀರ್ಥಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ, ವರ=ಉತ್ತಮವಾದ, ನಾಮವತೀ=ಹೆಸರುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಸರ್ವಶ್ಯ=ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ, ನಿರ್ಣಯಾ=ನಿರ್ಣಯಿಸೋಣವು, ಸುವಾಕ್ಯಸಮುದ್ಯತೀ=ಸಮೀಚೀನವಾದ ವಾಕ್ಯೋದ್ಧಾರವು, ಇವುಗಳನ್ನು, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಯೋಃ=ಸಮೀಚೀನವಾದ, ಮೊದಲಿನ ಎರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ

ಹರಿಪದಸ್ಮರಣೇನಕೃತ್ವಾ=ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪಾದಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿ, ಪರಶ್ಯ=ಸರ್ವ ಜೀವೋತ್ತಮರಾದ, ಮರುತಃ=ವಾಯುದೇವರ, ಕಥಾಃ=ಕಥೆಗಳನ್ನು, ಆಹ=ಹೇಳಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯಃ—ಭೀಮಸೇನದೇವರೇ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನಿರ್ಣಯ, ಮತ್ತು ಸುವಾಕ್ಯೋದ್ಧರಣ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋದಲಿನ ಎರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಸಾದಿಸುವ ಕಥಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—“ ತ್ರೈತಿಯಮಶ್ಯರುಷಭಶ್ಯದೋಹಸೆ ” ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಎರಡನೆಯ ಅವತಾರರಾದ ಭೀಮಸೇನದೇವರೇ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು. ಮತ್ತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಕಥಾ ಭಗವತ್ಕಥಾಸಹಿತವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮಹಿಮಾ ಭೂತ, ಜೀವೋತ್ತಮರಾದ ವಾಯುದೇವರ ಮಹಿಮಾ ಪೂರ್ವಕ ಕಥಾವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ನೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪೂರ್ವದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅನುವಾದಮಾಡಿ ಹಿಂದೆ ಹೇಳದೆ ಇರುವ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ವ್ರೂಢಃಶ್ಚ ತುರ್ಥಾಭಗವಾಽಸಂಕೋ ನಾಯಾಂಶ್ರಿಯಂ ಸೃಷ್ಟಿ
ವಿಧಿತ್ಸಯಾರ ರೂಪೇಣ ಪೂರ್ವೇಣಸನಾಸುದೇವ ನಾನ್ಮಾವಿರಂ
ಚಿಂಸುಷುವೇಚಸಾತಃ ||೯||

ಅರ್ಥಃ—ಭಗವಾಽ=ಆವ್ಯಾಹತಸಮಗ್ರೈಶ್ಚರೈ ಸಂಪನ್ನನಾದಂಥ, ಸಃ=ಅಂತಹ, ಚತುರ್ಥಾ=ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ, ವ್ರೂಢಃ=ವ್ರೂಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ, ಏಕಃ=ಒಬ್ಬನಾದ, ವಾಸುದೇವಃ=ವಾಸುದೇವಾವತಾರನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಪೂರ್ವೇಣ-ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಗಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ, ರೂಪೇಣ=ರೂಪದಿಂದ, ಸೃಷ್ಟಿವಿಧಿತ್ಸಯಾ=ಸ್ಥೂಲ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ಶ್ರಿಯಂ=ರಮಾಚೂಪರಾದ, ಮಾಯಾಂ=ಮಾಯಾದೇವಿಯನ್ನು, ಆದ-
ಮಾಂದಿದನು, ಸಾ=ಆ ಮಾಯಾದೇವಿಯು, ಅತಃ=ಆ ವಾಸುದೇವನ
ದೇಶಿಯಿಂದ, ನಾನುಷ್ಣಾ=ಹೆಸರಿಸಿಂದ, ವಿರಿಂಚಿಂ=ವಿರಿಂಚನಾನುಕರಾದ
ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು, ಸುಷುವೆ=ಸಚಿದರು.

ಶಾತ್ವರ್ಯ.—ಸಮಗ್ರ ಐಶ್ವರ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾದ ಸಮೂಹತ್ವೇನ ಆನು
ತರಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ವಾಸುದೇವ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯನಾದ
ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಸೂಕ್ಷ್ಮೈಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯನಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ, ಆ ವಾಸು
ದೇವನೇ ಸ್ಥೂಲ ಸೃಷ್ಟಿಗೋಸ್ಕರ ನಿಜ ಪತ್ನಿಯಾದ ರಮಾ ಸ್ವರೂಪಳಾದ
ಮಾಯಾದೇವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಆ ಮಾಯಾದೇವಿಯು ಅದೇ ವಾಸು
ದೇವನಿಂದ ವಿರಿಂಚಿತ್ವವಾಚ್ಯನಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು ಸಚಿದಳು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— " ತಸ್ಮಾದ್ವಿರಾಳಜಾಯತ " ಎಂಬುವ ಪುರುಷ
ಸೂಕ್ತಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು, ಅವ
ನೇ ವಾಸುದೇವ ರೂಪಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ವಾ
ಸುದೇವರೂಪ, ಸರ್ವತ್ರ ವಾಸಮಾಡುವ ಅಂದರೆ ಅಣುರೇಣು ಪದಾರ್ಥಗ
ಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಾದ್ದರಿಂದ ವಾಸುದೇವನೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಒಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಸೂ
ಚಿಸಿ ಈಗ ವಾಯುದೇವರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ||ಸಂಕರ್ಷಣಾಚ್ಚಾ ಬಿಜಯಾತನೂಜೋ ಬಭೂವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪಲಸಂ
ವಿದಾತ್ಯಾ ನಾಯುರ್ಯವಿನಾಥವಿರಿಂಚನಾಮಾ ಭವಿಸ್ಯ ಆದ್ಯೋ
ನಪರಸ್ತತೋಹಿ ||೧೦||

ಅರ್ಥ.—ಬಲಸಂವಿದಾತ್ಯಾ=ಬಲ=ಶರೀರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು, ಸಂವಿತ್=
ಜ್ಞಾನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು, ಇವುಗಳೇ ಆತ್ಮ=ಶರೀರವಾಗಿ ಉಳ್ಳಂಥ, ವಾಯುಃ-
ವಾಯುದೇವರು, ಸಾಕ್ಷಾತ್=ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಸಂಕರ್ಷಣಾಚ್ಚ=ಸಂಕರ್ಷಣ
ರೂಪಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನ ಮೂಲಕ, ಜಯಃ = ಜಯಾನಾನುಕ

ರನಾದೇವಿಯರ, ತನೂಜಃ=ಮಕ್ಕಳಾಗಿ. ಬಭೂವಃ-ಆವರು (ಅನತಾರ
 ಮಾಡಿದರು). ಅಥಃ=ಮತ್ತು. ಎಯೇವಃ-ಆ ವಾಯುದೇವತೆಗೆ, ಭವಿ
 ಷ್ಯಃ=ಮುಂದಿನ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ, ವಿರಿಂಚನಾಮು. ವಿರಿಂಚಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೆಂಬ,
 ನಾಮುಃ=ಹೆಸರುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಆದ್ಯಃ=ಮೊದಲನೆಯವರೋ. ತತಃ=ಆ ಬ್ರ
 ಹ್ಮದೇವರ ಸದವಿಗೆ ಬರುವ ವಾಯುದೇವರಗಿಂತ, ಸರಃ=ಉತ್ತಮರಾದ
 ವರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು, ನ-ಇಲ್ಲ. ಓ-ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಯಾವ ಬಲ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತರಾದ ವಾಯು
 ದೇವರು ಸಂಕರ್ಷಣದೇವರಿಂದ ಜಯಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೋ, ಆ
 ವಾಯುದೇವರೇ ಮುಂದಿನ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ವಿರಿಂಚಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ
 ಹವನಿಗೆ ಬರುವರು. ಅಂತಹ ವಾಯುದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮರಾದ
 ವರು ಈ ಪ್ರಪಂಚವ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ. ಇದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಸಂಚಪ್ಪೂಹಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನಿರುದ್ಧಾದಿಗಳಿಂದ ಅಭಿ
 ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಜೀವರುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು
 ಆ ಜೀವರುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮರಾದ ವಾಯುದೇವರ ಜೀವೋತ್ತಮತ್ವಜ್ಞಾನ
 ವು ಮುಕ್ತಿಸಾಧಕವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ವಾಸುದೇವನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿರಿಂಚಿ, ಸಂಕರ್ಷಣ
 ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವಾಯುದೇವರು ಇವರುಗಳ ನಾಮಾಂಕಿತಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ
 ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸೂತ್ರಂ ಸವಾಯುಃ ಪುರುಷೋ ನಿರಿಂಚಃ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ತಶ್ಚಾಥಕೃತೌ
 ಸ್ತ್ರಿಯೌದ್ವೇಪ್ರಜಜ್ಞತು ರ್ಯಮಳೀತತ್ರ ಪೂರ್ವಾ ಪ್ರಧಾನಸೌಜ್ಞ ಪ್ರ
 ಕೃತಿರ್ಜನಿತ್ರೀ ||೧೦||

ಅರ್ಥ.—ಸಃ-ಅಂತಹ, ವಾಯುಃ=ವಾಯುದೇವರು, ಸೂತ್ರಂ=
 ಸೂತ್ರನಾಮಕರು, ವಿರಿಂಚಃ=ವಿರಿಂಚಿಯು, ಪುರುಷಃ=ಪುರುಷಶಬ್ದವಾಚ್ಯ
 ನು, ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನತಃ-ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಕೃತೌ=
 ಕೃತಿದೇವಿಯಲ್ಲಿ, ಯಮುಳಿ=ಅನಳಿಜನಳಿಯಾದಂಥ, ದ್ವೀ=ಎರಡಾದಂಥ

ಸ್ತ್ರೀಯೂ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು, ಪ್ರಜಜ್ಞತುಃ=ಹುಟ್ಟಿದರು, ತತ್ರ=ಅನರಿಬ್ಬ ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ=ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದವಳು, ಪ್ರಧಾನಸೌಜ್ಞಾ=ಪ್ರಧಾನ=ಪ್ರ ಧಾನನಾಮಕಳಾದ, ಸೌಜ್ಞಾ=ಸೌಜ್ಞಾ ಎಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳವಳು, ಜನಿತ್ರಿ=ಮು ದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದವಳು, ಆತನಿವ=ಅದರಿಂದಲೇ, ಪ್ರಕೃತಿ=ಪ್ರಕೃ ಎಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವಾಸುದೇವನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿರಿಂಚಿಗೆ ಪರುಷನೆಂತ ಲೂ, ಸಂಕರ್ಷಣನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ಸೂತ್ರನೆಂತಲೂ, ಹೆಸ ರು. ಕೃತೀದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮ ಕ್ಕಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವಳಿಗೆ ಪ್ರಧಾನ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈಕೆಯು ಶಿವನೇನರೇ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಪಡೆದವಳಾದ್ದರಿಂದ ಜನಿತ್ರೀ ಎಂತಲೂ ಪ್ರಕೃತಿ ಎಂತಲೂ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಅನಿರುದ್ಧಾದಿ ಪಂಚ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ, ಆನಂದ ಸುಖ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳು ಪೂರ್ಣವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂಶ ಮತ್ತು ಅಂಶಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಅಭೇದವುಳ್ಳವುಗಳು, ಹೀ ಗಿರಲು ಒಂದು ರೂಪದಿಂದ ಪುರುಷರನ್ನೂ ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ ಯರನ್ನೂ ಪಡೆದು ಈ ಎರಡು ಅಧಿಷ್ಠಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಾನೇ ನಿಂತು ಸಾಧ ನಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ಸೇವಾದಿಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಅವರನ್ನ ಆನಂದಗೊಳಿಸುವ ಸ್ವಯಂ ಆನಂದಪೂರ್ಣನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಲೀಲೆಯ ನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಿಳಿದು ಆನಂದಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ಪ್ರಕೃತಿ, ಶ್ರದ್ಧಾ, ಇವರುಗಳಿಂದ ಆದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಶ್ರದ್ಧಾದ್ವಿತ್ತೀಯಾಥತಯೋಃಸ್ತುಯೋಗೋ ಒಭಾವಪುಂಸೈವ ಚ ಸೂತ್ರನಾಮ್ನಾ | ಹರೇರ್ನಿಯೋಗಾದಧಸಂಪ್ರಸೂತೌ ಶೇಷಃ ಸುಪರ್ಣಶ್ಚ ತಯೋಃಸಹೈವ ||೧೨||

ಅರ್ಥ.—ಶ್ರದ್ಧಾ=ಶ್ರದ್ಧಾನಾಮಕಳಾದ ಭಾರತಿಯು, ವಿದ್ವೇದೋಽ-
 ಎರಡನೆಯವಳು, ಅಥ=ಇವರಿಬ್ಬರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆದನಂತರದಲ್ಲಿ, ಹರಣಃ-
 ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ, ನಿಯೋಗೇರ್ತೇ=ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ, ತಯೋ=ಪ್ರಧಾನ,
 ಶ್ರದ್ಧಾ ಇವರುಗಳಿಗೆ, ಅಂದರೆ, ಪ್ರಧಾನರೆಂಬ ಸರಸ್ವತೀಗೆ, ಪುಂಸಾ=ಪು-
 ರುಷನಾಮಕ ಬ್ರಹ್ಮನ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧಾನಾಮಕಳಾದ ಭಾರತೀ-
 ಗೆ, ಸೂತ್ರನಾಮಾ=ಸೂತ್ರಶಬ್ದವಾಚ್ಯನಾದ ವಾಯುದೇವರ ದೆಶೆಯಿಂದ,
 ಯೋಗಃ-ಸಂಬಂಧವು, ಬಭಾವ=ಆಯಿತು. ಅಥ=ಇವರುಗಳ ಸಂಬಂಧ
 ವಾದನಂತರದಲ್ಲಿ, ಸಹ್ಯೇವ=ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ತಯೋ=ಆವರ ದೆಶೆಯಿಂ-
 ದ, ಶೇಷಃ=ಶೇಷದೇವರು, ಸುಪರ್ಣಃ=ಗರುಡದೇವರು, ಸಂಪ್ರಸೂತಃ=
 ಉತ್ಪನ್ನರಾದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವೇಜವಳಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಒಂದನೆಯವಳು ಪ್ರಧಾನ, ಶ್ರದ್ಧಾ ಎರಡನೆಯವಳು ಅನಂತರ ಪ್ರಧಾನ
 ಳೆಂಬ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಪುರುಷನಾಮಕ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೂ, ಶ್ರದ್ಧಾನಾಮಕ ಭಾ-
 ರತೀಗೆ ಸೂತ್ರನಾಮಕ ವಾಯುದೇವರಿಂದಲೂ, ಸಂಬಂಧವಾಯಿತು.
 ನಂತರ ಪುರುಷನಾಮಕ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೂ, ಸೂತ್ರನಾಮಕ ವಾಯುದೇವ-
 ರಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗರುಡ ಶೇಷರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರುಗಳ
 ಉತ್ಪತ್ತಿಗೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೂ ಸಹ ಹರಿಯ ಆಜ್ಞೆಯೇ
 ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಅನುವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಪ್ರಮಾಣಃ—ತಶೋಚಾತಃ ಪು-
 ಮಾಸ್ವಾಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಸೀದ್ವಾಸುದೇವತಃ| ಸೂತ್ರಾತ್ಪ್ರಾಣನಾಮಾಚದೇ-
 ವ್ಯೋಪ್ರಕೃತಿನಾನಿ || ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ, ವಾಸುದೇವನಿಂದ ಹು-
 ಟ್ಪಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುರುಷನಾಮಕ, ಸಂಕರ್ಷಣನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಸೂತ್ರನಾ-
 ಮಕ ವಾಯುದೇವರು. ಇವರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರಧಾನ
 ಶ್ರದ್ಧಾ, ಇವರು ಹೆಂಡತಿಯರುಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಧಾನಳೆಂಬ
 ಸರಸ್ವತೀ ಪುರುಷನಾಮಕ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪತ್ನಿ, ಶ್ರದ್ಧಾ ನಾಮಕ ಭಾರತೀ ಸೂ-
 ತ್ರನಾಮಕ ವಾಯು ಪತ್ನಿ, ಇವರಿಬ್ಬರಿಂದ ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, (ಸಮಾನ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಕಾಲ ನಿಯಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ ಗರುಡ, ಶೇಷ
 ರು ಹುಟ್ಟಿದರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅವತಾರಿಕೆ:— ಪುರುಷ ಸೂತ್ರರುಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಜೀನ, ಕಾಲರು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೆಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಶೇಷಸ್ತ ಯೋರೇವಹಿ ಜೀವನಾಮಾ ಕಾಲಾತ್ಮಕಃ ಸೋಫಸುಪರ್ಣ
ಆಸೀತ್ ! ತೌವಾಹನಂಶಯನಂಚೈವವಿಷ್ಣೋಃ ಕಾಲಾಜಯಾದ್ಯಾ
ಶ್ಚ ತತಃ ಪ್ರಸೂತಾಃ ||೧೩||

ಅರ್ಥ.— ಶಯೋ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ, ಶೇಷವಿವ= ಶೇಷವೇವರೇ, ಜೀವನಾಮ=ಜೀನ ಎಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳವರು, ಅಥ=ಅನಂತ ರದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯವರಾದ, ಸುಪರ್ಣಃ=ಗರುಡವೇವರು, ಕಾಲಾತ್ಮಕಃ=ಕಾಲ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯರು, ಆಸೀತ್=ಅನಂತರವಾದುದು, ತೌ=ಆ ಗರುಡ ಶೇಷರುಗಳು, ವಿಷ್ಣೋಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ಶಯನಂಚ=ಹಾಸಿಗೆಯಾಗಿ ಯೂ, ವಾಹನಂ=ವಾಹನವಾಗಿಯೂ, ಆಸೀತ್=ಆದರು. ತತಃ=ಅನಂತ ರದಲ್ಲಿ, ತಯೋಃ=ಆ ಗರುಡಶೇಷ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಕಾಲಾಃ=ಕಾಲನಾಮಕ ರಾದ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು, ಜಯದ್ಯಾಃ=ಜಯ ವಿಜಯರೇ ನೊದಲಾದವರು, ಪ್ರಸೂತಾಃ=ಹುಟ್ಟಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:— ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಧಾನಶ್ರದ್ಧಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರ ಪುರುಷರಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಗರುಡ ಶೇಷರು ಜೀನಕಾಲ ಎಂಬ ನಾಸೂಂ ತರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಕಾಲಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯರಾದ ಗರುಡದೇವರು ವಾಹನರಾಗಿಯೂ, ಜೀನಶಬ್ದವಾಚ್ಯರಾದ ಶೇಷದೇವರು ಹಾಸಿಗೆಯಾಗಿ ಯೂ ಆದರು. ಈ ಗರುಡಶೇಷರುಗಳಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ರಾದ ಜಯ ವಿಜಯರೇ ನೊದಲಾದವರು ಹುಟ್ಟಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:— ಗರುಡಶೇಷಾದಿಗಳು ವಾಯು ಬ್ರಹ್ಮರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ದವರು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ವಾಯುದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಗರುಡ ಶೇಷಾದಿಗಳು ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯೆಂತಲೂ, ಇತರ ಮತದಲ್ಲಿ ಗರುಡ ಶೇಷರಿಗೆ ವೆಷ್ಟಿ, ಸಮಿಷ್ಟಿ ಎಂಬ ಭೇದದಿಂದ ಸಮಿಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಸಂಸಾರಾವ ಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರಿದವರಾದ್ದರಿಂದ (ವೆಷ್ಟಿಯೆಂಬ) ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಲೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಸಂಸಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಮುಕ್ತವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬ್ರಹ್ಮ ಸರ ಸ್ವತಿಯರಿಗಿಂತಲೂ ನೂರು ಗುಣ ಕಡಿಮೆಯೆಂತಲೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ ಕಾಲಾದಿಗಳು ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಕಾಲಾಜ್ಜಯಾದ್ಯಾ ಅಪಿ ವಿಷ್ಣು ಸಾರ್ಷದಾಯ ಸ್ಯಾ ದಂಡಾತ್ಪರತಸ್ತಂ ಪ್ರಸೂತಾಃ | ನೀಚಾಸುರೇಭ್ಯಸ್ತತ್ರ ಏವ ತೇ ಪಿಳಾ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನೋ ವಾಯುಜಃ ಪೀನತುಲ್ಯಃ ||೧೪||

ಅರ್ಥ:— ಯಸ್ಯಾಃ ಯಾವ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ವಿಷ್ಣು ಸಾರ್ಷದಾಃ= ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಾದ. ಕಾಲಾಜ್ಜಯಾದ್ಯಾ ಪಿ= ಕಾಲ, ಜಯಾದಿಗಳೂ, ಅಂಡಾತ್= ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂದ, ಪರತಃ= ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಸಂಪ್ರಸೂತಾಃ= ಹುಟ್ಟಿದರೋ, ತರಃ= ಆ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ತೇ= ಅಂಥ ಅಪಿಳಾಃ= ಸಮಸ್ತರಾದ ಜಯಾದಿಗಳು, ಸುರೇಭ್ಯಃ= ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ದೆಶೆಯಿಂದ, ನೀಚಾಃ= ಕಡಿಮೆಯಾದವರು, ವಾಯುಜಃ= ವಾಯುಬೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ, ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನಃ= ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನರು, ಪೀನಃ= ಆಕಾಲಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಗಣಪತಿಗೆ ತುಲ್ಯ= ಸಮರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ— ಸೃಷ್ಟಿಯು ಎಕಡು ಪ್ರಕಾರ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯೂ, ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯೂ, ಎಂದು ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಾದ ಜಯಾದಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟರಾದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪದ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟರಾದ ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ವಾಯುದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನರು ಆಕಾಲಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಗಣಪತಿಗೆ ಸಮರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೆಗೆ ತಾರತಮ್ಯಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಇಂದ್ರ, ಜಯ ವಿಜಯ, ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನ ಇವರುಗಳ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಯವಿಜಯಾದಿಗಳು ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯೆಂದೂ, ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನರು ಗಣಪತಿಗೆ ಸಮರೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಅನಿರುದ್ಧದೇವರಿಂದ ನಡೆದ ಸ್ಥೂಲ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ವ್ಯೂಹಾತ್ಪ್ರತೀಯಾತ್ಪ್ರನಲೀವವಿಷ್ಣೋ ದೇವಾಂಶ್ಚ ತುರ್ವಣ
ಗರ್ತಾಸಮಸ್ತಾಃ | ಸಂಗ್ರಹ್ಯ ಭೀಜಾತ್ಮತಯಾನಿರುದ್ಧೋನ್ಯಥ
ತ್ವ ಶಾಂತ್ಯಾಂತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕಾಯಾಂ ||೧೫||

ಅರ್ಥ.—ಅನಿರುದ್ಧ=ಅನಿರುದ್ಧ ರೂಪಿಯಾದ, ವಿಷ್ಣೋಃ=ಶ್ರೀನಾ ರಾಯಣನ, ವ್ಯೂಹಾತ್=ಪಂಚವ್ಯೂಹದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತೀಯಾತ್=ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರೂ ಪಿ, ಚತುರ್ವರ್ಣಗರ್ತಾಃ=ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣದವರಾದಂಥ, ಸಮಸ್ತಾಃ= ಅಶೇಷರಾದ, ದೇವಾಃ=ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ಭೀಜಾತ್ಮತಯಾ=ಬೀಜ ರೂಪದಿಂದ, ಸಂಗ್ರಹ್ಯ=ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕಾಯಾಂ=ಗುಣತ್ರಯಾ ತ್ಮಕಳಾದ, ಶಾಂತ್ಯಾಂ-ಶಾಂತಿ ಎಂಬುವ ರಮಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ, ನ್ಯಥತ್ತ= ಬೀಜರೂಪವಾಗಿ ಇಟ್ಟರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಅನಿರುದ್ಧರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪಂಚವ್ಯೂಹದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದಾದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ರೂಪದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣದವರಾದ ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಬೀಜ ರೂಪದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಗುಣತ್ರಯಾತ್ಮಕಳಾದ ಶಾಂತಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನ ಮಾಡುವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಭಗವದ್ಭವಗಳಿಂದ ನಡಿಯುವ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ತಾರತಮ್ಯ ಪಂಚಭೇದ ಜ್ಞಾನವ ನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಿದ್ಧಿ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಉದ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಅನಿರುದ್ಧ ರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಮತ್ತು ಅವನ ನಿಜ ಪತ್ನಿಯಾದ ಶಾಂತಿ ಎಂಬುವ ರಮಾ ರೂಪದಿಂದ ನಡೆದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಅನಿರುದ್ಧ ರೂಪನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸೃಷ್ಟಿ ವಿಧಾನ ವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

**ಶ್ಲೋಕ|| ತತೋಹನುತ್ತತ್ಸ ತನುರ್ವಿರಿಂಚಃ ಸ್ಥೂಲಾತ್ಮನೈವಾಜನಿವಾಕ್ಸೇ
ದೇವೀ | ತಸ್ಯಾಮಹಂಕಾರತನುಂಸರುದ್ರಂ ಸಸರ್ಜಬುದ್ಧಿಂಚತದ
ರ್ಥದೇಹಾಂ ||೧೬||**

ಅರ್ಥ.--ತತಃ=ಆ ಶಾಂತೀದೇವಿಯ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಮಹತ್ತತ್ವತನುಃ=ಮಹತ್ತತ್ವ-ಮಹತ್ತ್ವವೇ, ತನುಃ=ಶರೀರವಾಗಿ ಉಳ್ಳಂಥ, ವಿರಿಂಚಃ- ಚತುರ್ಮುಖರಾಯರು, ಸ್ಥೂಲಾತ್ಮನೈವಃ=ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದಿಂದಲೂ, ಚ=ಮತ್ತು, ವಾಕ್=ವಾಗಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ, ದೇವೀ=ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯರು, ಅಜನಿ=ಉತ್ಪನ್ನರಾದರು, ಸಃ=ಆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು. ತಸ್ಯಾಂ-ಆ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯರಲ್ಲಿ, ಅಹಂಕಾರತನುಃ=ಅಹಂಕಾರವೇ ಶರೀರವಾಗಿ ಉಳ್ಳಂಥ, ಋದ್ರಂ=ಋದ್ರದೇವರನ್ನು, ತದರ್ಥದೇಹಾಂ=ತತ್=ಆ ಋದ್ರದೇವರ, ಅರ್ಥದೇಹಾಂ-ಅರ್ಥಾಂಗಿಯಾದಂಥ, ಬುದ್ಧಿಂಚ=ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯರನ್ನು, ಸಸರ್ಜ=ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.--ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತತ್ವ ಶರೀರಿಯಾದ ಚತುರ್ಮುಖರಾಯರು ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನರಾದರು. ಆ ಚತುರ್ಮುಖರಾಯರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ವಾಗಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಸರಸ್ವತೀ ದೇವಿಯು ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಿರುದ್ದನಿಂದಲೇ ಜನಿಸಿದಳು. ಆ ಸರಸ್ವತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಯರು ಅಹಂಕಾರ ಶರೀರ ಉಳ್ಳ ಋದ್ರದೇವರನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ಋದ್ರರ ಅರ್ಥಾಂಗಿಯಾದ ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನು ಸಡೆದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.--ಬ್ರಹ್ಮ, ಸರಸ್ವತೀ, ಋದ್ರ, ಉಮಾ ಇವರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆತ್ಮತತ್ವ, ಶ್ರೀತತ್ವ, ಈ ಎರಡರ ಅಧೀನ ಮಹತ್ತತ್ವವೆಂತಲೂ, ಮತ್ತು ವಾಕ್ತತ್ವ ಮಹತ್ತತ್ವದ ಅಧೀನವೆಂತಲೂ, ಮತ್ತು ವಾಗಾಭಿಮಾನಿಯ ಅಧೀನ ಅಹಂಕಾರಿಕ ಋದ್ರನೆಂತಲೂ, ಅರ್ಥಾಂಗಿಯಾದ ಉಮಾದೇವಿಯರು ಋದ್ರನ ಅಧೀನವೆಂಬ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನಂತಂ ೬.--ಋದ್ರದೇವರಿಂದ ನಡೆದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:--

ಶ್ಲೋಕೃ|| ಬುಧ್ಯಾಮುಮಾಯಾಂಸಶಿವಸ್ತಿ ರೂಪೋ ಮನಶ್ಚ ವೈಕಾರಿಕ
 ದೇವಸಂಘಾಃ| ದಶೇಂದ್ರಿಯಾಣ್ಯೇವ ಚ ತೈಜಸಾನಿ ಕ್ರಮೇಣಾ
 ದೀರ್ಘವಿಷಯೈಶ್ಚ ಸಾರ್ಥಂ ||೧೭||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ-ಅಂಥ, ಶಿವಃ=ಋದ್ರದೇವರು, ತ್ರಿರೂಪಃ=ವೈಕಾ
 ರಿಕ. ತೈಜಸ, ತಾಮಸವೆಂಬ ಮೂರು ರೂಪ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ಬುಧ್ಯಾಂ=
 ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದ ಉಮಾಯಾಂ=ಉಮಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ, ಮನಶ್ಚ=
 ಮನಸ್ಸನ್ನೂ. ವೈಕಾರಿಕದೇವಸಂಘಾಃ=ವೈಕಾರಿಕ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾದ ದೇವ
 ತೆಗಳನ್ನೂ, ತೈಜಸಾನಿ-ತೇಜಸ್ಸಂಭಂದಿಯಾದ, ದಶೇಂದ್ರಿಯಾಣ್ಯೇವ=ಹತ್ತು
 ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ. ಕ್ರಮೇಣ = ಹಾಗೆಯೇ, ವಿಷಯೈಶ್ಚ=ವಿಷಯಗಳಿಂದ,
 ಸಾರ್ಥಂ = ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಖಾದೀರ್ಘ=ಆಕಾಶಾದಿಗಳನ್ನು, ಸಸರ್ಜಃ=
 ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ — ಋದ್ರದೇವರು ವೈಕಾರಿಕ, ತೈಜಸ, ತಾಮಸವೆಂಬ
 ಮೂರು ರೂಪದಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಉಮಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ, ವೈ
 ಕಾರಿಕ ರೂಪದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ತೈಜಸರೂಪದಿಂದ
 ಹತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ, ತಾಮಸದಿಂದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಕಾಶ
 ವನ್ನೂ ಸಹ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಋದ್ರದೇವರಿಂದ ಉಮಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು
 ಜನಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಹತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು
 ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೂ, ಆಕಾಶಾದಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವೆಂದು ಹೇ
 ಳುವುದರಿಂದಲೂ, ತಾಮಸ ಋದ್ರ ರೂಪದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ವಿಷಯಗಳು
 ಮತ್ತು ಆಕಾಶಾದಿಗಳು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಅಧೀನರೆಂತಲೂ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳು
 ತದಭಿಮಾನಿದೇವತೆಗಳ ಅಧೀನರೆಂತಲೂ, ಅಭಿಮಾನಿದೇವತೆಗಳು ತ್ರಿ
 ರೂಪರಾದ ಉಮಾಸತಿಗಳಾದ ಋದ್ರರ ಅಧೀನರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ
 ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ:— ಪುನಃ ಪುರುಷನಾಮಕ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ನಡೆದ ಸೃಷ್ಟಿ
 ಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪುಂಸಃ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾಂಚ ಪುನರ್ವಿರಿಂಚಾತ್ಪಿ ಪೋಧತ ಸ್ಮಾದವಿಳಾಃ
 ಸುರೇಶಾಃ | ಜಾತಾಃಸಶಕ್ರಾಃಪುನರೇವಸೂತ್ರಾ ಛ್ರದ್ಧಾಸುತಾನಾಮ
 ಸುರಪ್ರವೀರಾಃ ||೧೮||

ಅರ್ಥ.-- ಪುಂಸಃ= ಪುರುಷ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯನಾದ, ವಿರಿಂಚಾತ್= ಬ್ರಹ್ಮ
 ನ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಪ್ರಕೃತ್ಯಾಂಚ= ಪ್ರಕೃತಿಶಬ್ದವಾಚ್ಯಳಾದ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿ
 ಯಲ್ಲಿ, ಪುನಃ=ತಿರುಗಿ, ಶಿವಃ=ಋದ್ರದೇವರು, ಜಜ್ಞಿ=ಹುಟ್ಟಿದರು, ಅಥ=
 ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ತಸ್ಮಾತ್=ಆ ಋದ್ರದೇವರ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಅವಿಳಾಃ=ಸಮ
 ಸ್ತರಾದಂಥ, ಸುರೇಶಾಃ=ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ, ಸಶಕ್ರಾಃ=ಇಂದ್ರನಿಂದ ಸ
 ಹಿತರಾದ ದೇವತೆಗಳು, ಜಾತಾಃ=ಹುಟ್ಟಿದರು, ಪುನರೇವ=ತಿರುಗಿ, ಸೂ
 ತ್ರಾತ್=ಸೂತ್ರನಾಮಕ ವಾಯುದೇವರ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಶ್ರದ್ಧಾ=ಶ್ರದ್ಧಾನಾ
 ಮಕ ಭಾರತೀದೇವಿಯರು, ಸುರಪ್ರವೀರಾಃ=ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರಾದಂಥ, ಸು
 ತ್ವಾಃ=ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಆವ=ಹೊಂದಿದರು.

ಅತ್ಪದ್ಯಃ— ಪುರುಷನಾಮಕ ಬ್ರಹ್ಮನ ದೆಶೆಯಿಂದ (ಪ್ರಧಾನ) ಪ್ರ
 ಕೃತಿ, ಶಬ್ದವಾಚ್ಯಳಾದ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯು ಋದ್ರದೇವರನ್ನು ಪುತ್ರತ್ವೇನ
 ಪಡೆದಳು, ಆ ಋದ್ರದೇವರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಪುನಃ ದೇವತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರು.
 ಮತ್ತು ಸೂತ್ರನಾಮಕ ವಾಯುದೇವರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಶ್ರದ್ಧಾನಾಮಕ ಭಾರ
 ತೀ ದೇವಿಯರು, ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.-- ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ
 ಶ್ರೀಹರಿಯು ತನ್ನ ಅಧೀನರಾದ ಬ್ರಹ್ಮ, ಋದ್ರ, ವಾಯು ಮೊದಲಾದ
 ದೇವತೆಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿ ಕಾನೇ ಬಳಗೆ ನಿಂತು
 ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸರ್ವಾಧಿಷ್ಟಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬ್ರಹ್ಮ
 " ತತ್ರ ತತ್ರ ಸ್ಥಿತೋವಿಷ್ಣುಃ, ತತ್ತತ್ಪ್ರಕ್ತೀಃ ಪ್ರಭೋಧಿಯಃ, "
 ಎಂಬುವ ಪ್ರನಾಣಾನುಸಾರ ಆಯಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶ್ರೀಹರಿಯು
 ಅದೇ ನಾಪ್ರಾಂತರದಿಂದ ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಅವಲಾಂಕಿ.— ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾನಾಮಕ ಭಾರತೀದೇವಿ
 ಯರು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದರೆಂದು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸು
 ತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ಶೇಷಂಶಿವಂಚೇಂದ್ರಮಥೆಂದ್ರತಶ್ಚ ಸರ್ವಸುರಾಯಜ್ಞಗಣಾಶ್ಚ
ಜಾತಾಃ ||೧೦೯||

ಅರ್ಥ.— ಶೇಷಂ= ಶೇಷದೇವರನ್ನು, ಶಿವಂ= ಋದ್ರದೇವರನ್ನು, ಚ= ಮತ್ತು, ಇಂದ್ರಂ= ಇಂದ್ರದೇವರನ್ನು, ಸುರ್ತಾಃ-ವ್ಯಕ್ತಗಳನ್ನಾಗಿ, ಶ್ರದ್ಧಾ ದೇವಿಯರು ಪಡೆದರೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದ ಅರ್ಥ. ಅಥ= ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಇಂದ್ರ ತಶ್ಚ= ಇಂದ್ರದೇವರಿಂದಲೂ, ಯಜ್ಞಗಣಾಃ= ಯಜ್ಞಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ, ಸರ್ವಃ= ಸಮಸ್ತರಾದ, ಸುರಾಃ= ದೇವತೆಗಳು, ಜಾತಾಃ= ಹುಟ್ಟಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರದ್ಧಾನಾಮಕಳಾದ ಭಾರತೀದೇವಿಯು ಸೂತ್ರನಾಮ ಕ ವಾಯುದೇವರ ದೆರೆಯಿಂದ ಇಂದ್ರ, ಶೇಷ, ಶಿವ, ಈ ಮೂರು ದೇವ ತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದಳೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅನಂತರ ಇಂದ್ರದೇವರಿಂದ ಸರ್ವ ಯಜ್ಞಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳು ಅವತಾರ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಇಂದ್ರದೇವರಿಗೆ ದೇವೇಂದ್ರತ್ವ ರೂಪವಾದ ನಾ ಮಾಂಕಿತವನ್ನೂ ಸರೈಶ್ವರೈಶ್ವರೈ ರೂಪವಾದ ಇಂದ್ರ ಪದವಿಯ ಸುಖಾನು ಭವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸರ್ವ ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಾಧೀ ನರಾಗಿ ಇರುವಂತೆಮಾಡಿ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡಿಸಿ ಯಜಮಾನನ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವವನು ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವ ಯಜ್ಞಮಾ ನಿಗಳು ಇಂದ್ರದೇವರ ಅಧೀನರೆಂತಲೂ ಇಂದ್ರನು ಋದ್ರಾಧೀನನೆಂತಲೂ ಸರ್ವರೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧೀನರೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅವತಾರಿಕೆ:— ಪುನಃ ವಾಸುದೇವನಿಂದ ನಡೆದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಳಿ ಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪುನಶ್ಚ ನಾಯಾತ್ರಿವಿಧಾ ಬಭೂವಸತ್ಪಾದಿ ರೂಪೈರಥವಾಸು
ದೇವಾತ್ | ಸತ್ಪಾತ್ರಿಕಾಯಾಂಸಬಭೂವತಸ್ಮಾ ತ್ಸನಿಷ್ಠಾನಾಮೈವ
ನಿರಂತರೋಽ||೧೧೦||

ಅರ್ಥ.—ವುನಶ್ಚ=ತಿರುಗಿ, ಮಾಯಾ=ಮಾಯಾಶಬ್ದವಾಚ್ಯಕಾದ ದೇವಿಯು, ಸತ್ವಾದಿರೂಪೈವ=ಸತ್ವ, ರಜೋ, ತಮಾದಿ ರೂಪಗಳಿಂದ, ತ್ರಿವಿಧಾ=ಮೂರು ವಿಧವುಳ್ಳವಳಾಗಿ, ಬಭೂವ=ಆದಳು, ಅಥ=ಅಂತರ ದಲ್ಲಿ, ಯಸ್ಮಾತ್=ಯಾನಕಾರಣದಿಂದ, ವಾಸುದೇವಾತ್=ವಾಸುದೇವ ನಿಂದ, ಸತ್ವಾತ್ಮಿಕಾಯಾಂ=ಸತ್ವಗುಣ ಪ್ರವರ್ತಕಳಾದ ಶ್ರೀರೂಪದಲ್ಲಿ, ಸಃ=ಆ ನಾರಾಯಣನೇ, ಬಭೂವ-ಹುಟ್ಟಿದನೋ, ತಸ್ಮಾತ್-ಆ ಕಾರಣ ದದೇಶೆಯಿಂದ, ಸಃ-ಶ್ರೀಹರಿಯು, ನಿರಂತರೋಪಿ-ಯಾವಾಗಲೂ, ವಿಷ್ಣು ನಾಮೈವ=ವಿಷ್ಣು ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನೇ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವುನಃ ಆ ಮಾಯಾದೇವಿಯು, ಸತ್ವ, ರಜ, ತಮ ಎಂಬ ಮೂರು ಗುಣಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ, ಶ್ರೀ, ಭೂ, ದುರ್ಗಾ ಎಂಬ ಮೂರು ರೂಪವುಳ್ಳವಳಾದಳು. ಆ ಸತ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಎಂಬುವ ರಮಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಆ ವಾಸುದೇವನೇ (ಅಂದರೆ ನಾರಾಯಣನ ಅಭೇದ ರೂ ಪವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.) ಅವತಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ- ಆ ರೂಪಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣು ಎಂದು ಹೆಸರು, ಈ ರೂಪವು ನಿರಂತರವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಅಭೇದವುಳ್ಳದ್ದು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವನಿಂದ, ಸತ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವು ತಾನೇ ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಜನ್ಯ-ಜನಕ ಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಹಾಗಾಯಿತು. ಪರಮಾತ್ಮನ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಾರದು- ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಿರಂತರೋಪಿ ಎಂಬ ಅಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪದವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ವಾಸುದೇವನಿಂದ ನಡೆದ ರಜ ಸ್ತಮ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ರಜಸ್ತ ನೌಚೈವನಿರಿಂಚಆಸೀ ತ್ತಮಸ್ತ ನೌಶರ್ವಇತಿ ತ್ರಯೋಸ್ತಾ
ತ್ ಪತೇಃಓದೇನಾಃಪುನರಂಡಸೃಷ್ಟ್ವಾಶಕ್ನು ವಂತೋ ಹರಿಮೇ
ತ್ಕತುಷ್ಟುವಃ ||೨೧||

ಅರ್ಥ. — ರಜಸ್ತನೌ = ರಜೋಗುಣಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಭೂ ನಾಮಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರಲ್ಲಿ, ವಿರಿಂಚಿ = ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಆಸೀತ್ = ಅವತರಿಸಿದರು. ತಮಸ್ತನೌಚ = ತಮೋಗುಣಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ದುರ್ಗಾನಾಮಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಲ್ಲಿ, ಶರ್ವಇತಿ = ಯದ್ರನು, ಆಸೀತ್ = ಅವತರಿಸಿದನು. ಅಸ್ಮಾತ್ = ಆ ವಾಸುದೇವನ ದೇಶಿಯಿಂದ, ತ್ರಯಃ = ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಶಿವ ಎಂಬವ ಮೂರು ಅವತಾರಗಳೂ, ಅಭರ್ವ = ಆದವು. ಪುನಃ = ತಿರುಗಿ, ಏತೇ = ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟರಾದ, ದೇವಾಃ = ದೇವತೆಗಳು, ಅಂಡಸೃಷ್ಟೌ = ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಅಶಕ್ತವಂತಃ = ಶಕ್ತಿಹೀನರಾಗಿ, ಹರಿಂ = ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನನ್ನು, ಏತ್ಯ = ಹೊಂದಿ, ತುಷ್ಟ್ಯವುಃ = ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ರಜೋಭಿಮಾನಿಯಾದ ಭೂದೇವಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವನೇ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ನಾಮಾಂತರದಿಂದ ಅವತರಿಸಿದನು. ತಮೋಭಿಮಾನಿಯಾದ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಅವತರಿಸಿದನು. ಈ ವಾಸುದೇವನಿಂದ ಶ್ರೀ ಭೂ, ದುರ್ಗಿಯೆಂಬ ರಮಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದರ್ಭೂತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಶಿವ ಎಂಬ ಮೂರು ರೂಪಗಳೂ, ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾದ ನಾರಾಯಣನ ರೂಪವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಆದನಂತರ ಹಿಂದೆ ಸೃಷ್ಟರಾದ ದೇವತೆಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಶಕ್ತಿ ಹೀನರಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ದೇವತೆಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಾದಿಗಳು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅಧೀನವೆಂತಲೂ, ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಶಿವ ಎಂಬ ಮೂರು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ರೂಪದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ, ವಿಷ್ಣು ರೂಪದಿಂದ ಫಾಲನೆ ಶಿವ ರೂಪದಿಂದ ಸಂಹಾರ ಇವುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಅವತಾರಿಕೆ. — ದೇವತೆಗಳು ಮಾಡಿದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:

ಶ್ಲೋಕ || ತ್ವನ್ನೋಜಗಚ್ಛಿತ್ರವಿಚಿತ್ರಸರ್ಗನಿಸ್ವೀಮಶಕ್ತಿಃಕುರುಸನ್ನಿಕೇತ
 * ನಂ | ಇತಿ ಸ್ತುತಸ್ತೈಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮೋಸೌಸವಿಷ್ಣುನಾಮಾಸ್ತಿಯಮಾಸಸೃಷ್ಟಯೇ ||೨೨||

ಅರ್ಥ.—ಹೇ ವಾಸುದೇವ=ಎಲೈ ವಾಸುದೇವನೇ, ತ್ವಂ=ನೀನು, ಜಗಚ್ಛಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಸರ್ಗನಿಸ್ವೀಮಶಕ್ತಿಃ=ಜಗತ್=ಪ್ರಪಂಚದ, ಚಿತ್ರ=ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ, ವಿಚಿತ್ರ=ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರವಾದ, ಸರ್ಗ-ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡೋಣ ದರಲ್ಲಿ, ನಿಸ್ವೀಮಶಕ್ತಿಃ=ಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನು, ತತಃ=ಆ ಕಾರಣ ಧಿಂದ, ನಃ=ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ, ಸನ್ನಿಕೇತನಂ=ಸಮೀಚೀನವಾದ ಮನೆಯನ್ನು, ಕುರು=ನಿರ್ಮಿಸು, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ತೈಃ=ಆ ದೇವತೆಗಳಿಂದ, ಸ್ತುತಃ= ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ, ಅಸೌ=ಅಂತಹ, ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ=ಪುರುಷಃ=ಪುರಾತನ ಪುರುಷರುಗಳಿಂದ, ಉತ್ತಮಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ವಿಷ್ಣುನಾಮ, ವಿಷ್ಣು=ವಿಷ್ಣು-ವಿಷ್ಣು ಎಂದು, ನಾಮ=ಹೆಸರುಳ್ಳಂಥ, ಸಃ=ಆ ವಾಸುದೇವನು, ಸೃಷ್ಟಯೇ=ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸೃಷ್ಟಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ಶ್ರಿಯಂ=ರವಾದ ದೇವಿಯನ್ನು, ಆಪಾ=ಹೊಂದಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದೇವತೆಗಳು ಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು “ ಓ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ನೀನು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು ಆದುದರಿಂದ ನಮಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸು, ” ಎಂದು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾದ ವಿಷ್ಣುನಾಮಕನಾದ ಶ್ರೀಪರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ತನಗೆ ನಿಜ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಾಧಕಳಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ದೇವತೆಗಳು ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನೆಂದು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರು. ಚಿತ್ರವೆಂಬ ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ, ಜೀವ ಜಡ ಭೇದ ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಅನಾದಿಯಾದ ಲಿಂಗ, ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯರೂಪವಾದ ಸಂಚಿತ, ಆಗಾಮಿ, ಇವುಗಳಿಗೆ ಬೀಜ ರೂಪವಾದ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮ ಇವು ನವ ವಿಧ ಜೀವನರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಸರಿಸಿದೆ ಎಂತಲೂ

ಸ್ವತಂತ್ರನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಚೇತನರುಗಳನ್ನು ಆನರವ ರ ಕರ್ಮಾನುಸಾರಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಪೂರ್ಣಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನೆಂತಲೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆವತಾರಿಕೆ:—ಶ್ರೀಹರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸುಷಾನಸೈವಾಂಡನುಧೋಕ್ಷಜಸ್ಯ ತುಷ್ಮಂಹಿರಣ್ಯಾತ್ಮಕಮಂಬು
ಮಧೈತಸ್ಮಿನ್ ಪ್ರವಿಷ್ಟಾ ಹರಿಣೈವಸಾದರ್ಶಂ ಸರ್ವೇಸ್ಸುರಾಸ್ತಸ್ಯಬ
ಭೂವನಾಭೇಃ| ಲೋಕಾತ್ಮಕಂಪದ್ಮಮುಷ್ಯಮಧೈ ಪುನರ್ವಿರಿಂ
ಚೋಜನಿಸದ್ಗುಣಾತ್ಮಾ ||೨೩||

ಅರ್ಥ.—ಸೈವ = ಆ ದೇವಿಯು, ಅಧೋಕ್ಷಜಸ್ಯ = ಅಧೋಕ್ಷಜ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯನಾದ, ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಹಿರಣ್ಯಾತ್ಮಕಂ = ಸ್ವರ್ಣಮಯನಾದ, ಸುಷ್ಮಂ = ವಿರೈವನ್ನು, ಅಂಡಂ = ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡರೂಪವಾಗಿ, ಅಂಬುಮಧೈ = ಘನೋದಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸುಷಾನಂ = ವಿಸರ್ಜಿಸಿದಳು, ತಸ್ಮಿನ್ = ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ, ಹರಿಣೈವ = ಸರನಾತ್ಮನಿಂದಲೇ, ಸಾದರ್ಶಂ = ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಸರ್ವೇಸ್ಸುರಾಃ = ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳು, ಪ್ರವಿಷ್ಟಾಃ = ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ತಸ್ಯ = ಆ ಹರಿಯು, ನಾಭೇಃ = ಹೊಕ್ಕಳಿನ ದಿಶೆಯಿಂದ, ಲೋಕಾತ್ಮಕಂ = ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾದ, ಪದ್ಮಂ = ಕಮಲವು, ಬಭೂವಂ = ಹುಟ್ಟಿತು. ಅಮುಷ್ಯ = ಆ ಕಮಲದ, ಮಧೈ = ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸದ್ಗುಣಾತ್ಮ, ಸತ್ = ಸಮಾಚೀನವಾದ, ಗುಣಂ = ಗುಣಗಳಿಗೆ, ಆತ್ಮ = ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ವಿರಿಂಚಃ = ಚತುರ್ನುಖ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಪುನಃ = ತಿರುಗಿ, ಅಜನಿ = ಹುಟ್ಟಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ರಮಾಸಹಾಯನಾದ ದೇವರು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಮಯನಾದ ತನ್ಮತ್ರವೀರೈವನ್ನು ಘನೋದಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಲು ಅದು ಪಂಚಾಶತ್ಕೋಟಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಯಿತು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮೊಳಗಡೆ ದೇವತೆಗಳು ಹರಿಯಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಆ ಹರಿಯು ನಾಭಿಯಿಂದ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಭೂತವಾದ ಪದ್ಮವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಆ ಪದ್ಮದೊಳಗೆ ಸಮಾಚೀನ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಚತುರ್ನುಖಬ್ರಹ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಹೊರಭಾಗದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ನೈಚಿತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ತದನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಒಳಗೆ ನಡೆದ ಪದ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ದೇವತೆಗಳು ಹರಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಉದರದೊಳಗೆ ಇದ್ದರೇ ಹೊರತು ಹೊರಭಾಗದ ಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಪದ್ಮಯೋನಿಯಾದ ಚತುರ್ಮುಖನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶೇಲಿ ಆವನಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ:— ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಡೆ ಸರ್ವದೇವ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಕ್ಲೋಕೌತಸ್ಮಾತ್ ಪುನಃಸರ್ವಸುರಃಪ್ರಸೂತಾಃ ತೇಜಾನಮಾನಾಅಪಿನಿರ್ಣಯಾಯ | ನಿಸೃತ್ಯಕಾಯಾದಥಪದ್ಮಯೋನೇಃ ಸಂಪ್ರಾವಿರ್ತಕ್ರಮೋಮಾರುತಾಂತಾಃ ||೨೪||

ಅರ್ಥ.—ತಸ್ಮಾತ್=ಆ ಬ್ರಹ್ಮನ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಪುನಃ=ತಿರುಗಿ, ಸರ್ವಸುರಾಃ=ಸಕಲದೇವತೆಗಳೂ, ಪ್ರಸೂತಾಃ-ಉತ್ಪನ್ನರಾದರು. ತೇ=ಆ ದೇವತೆಗಳು, ಜಾನಮಾನಾಅಪಿ=ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ಸರ್ವದೇವಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾದರೂ, ನಿರ್ಣಯಾಯ=ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಪದ್ಮಯೋನೇಃ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ, ಕಾಯಾತ್=ಶರೀರದಿಂದ, ನಿಸೃತ್ಯ=ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು, ಅಥ=ಅನಂತದಲ್ಲಿ, ಕ್ರಮಶಃ=ವಾಗಾದಿ ಇಂದ್ರಿಯ ಮೊದಲು ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಮಾರುತಾಂತಾಃ=ವಾಯುದೇವರೇ ಕೊನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಸಂಪ್ರಾವಿರ್ತ=ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಡೆ ವಾಸುದೇವನ ನಾಭಿಕಮಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಪದ್ಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸರ್ವ ದೇವತೆಗಳೂ ಅವತರಿಸಿ, ವಾಯುದೇವರ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾದರೂ ಲೋಕ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಅವಯವಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಪುನಃ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರೇ ಕೊನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಅವನು ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—“ ಅನಾನ್ಯತ್ವಃ ದೇಹಿಹಿನಾಂ ದೇಹಿಸಾತೆ ತಸ್ಯಾ ದ್ವಾಯುಃ ದೇವದೇವೋವಿಸಿಷ್ಟಃ ” ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ವಾಯು ದೇವರಿಗೆ ಸರ್ವದೇವ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವ ಮತ್ತು ಸರ್ವಜೀವೋತ್ತಮ ಇವುಗಳನ್ನು ಜೀತನರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಾದಿ ಪುರುಸಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವತೆಗಳು ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಪುನಃ ಪ್ರನೇಶಿಸಿದರು. ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನ ಹೇಗೆ ಸಾಧಕವೋ ಹಾಗೆ ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮತ್ವ ಜ್ಞಾನವೂ ಸಾಧಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವನಾರಿಕೆ—ವಾಯುದೇವರು ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಏನು ನಡಿಯಿತು ಎಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪಪಾತವಾಯೋರ್ಗಮನಾತ್ ಶರೀರಂ ತಸ್ಯೈವಜಾವೇಶತಉತ್ಥಿತಂ ಪುನಃ| ತಸ್ಮಾತ್ಸಯೇಕೋಽಽವಿಬುಧಪ್ರಧಾನ ಇತ್ಯಿತ್ಯಿಶಿತಾಜೀವಗಣಾ ಸ್ತಮೇವ ||೨೫||

ಅರ್ಥ.—ವಾಯೋಃ=ವಾಯುದೇವರ, ಗಮನಾತ್=ಹೊರಗೆ ಹೊರಡೋಣದರಿಂದ, ಶರೀರಂ=ಬ್ರಹ್ಮನ ದೇಹವು, ಪಪಾತ=ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ತಸ್ಯೈವ=ಆ ವಾಯುದೇವರ, ಆವೇಶತಃ=ಪ್ರವೇಶದಿಂದ, ಪುನಶ್ಚ=ತಿರುಗಿ, ಉತ್ಥಿತಂ=ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದಿತು. ತಸ್ಮಾತ್=ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಸಃ=ಆ ವಾಯುದೇವರು, ಏಕಃ=ಒಬ್ಬರೇ, ವಿಬುಧಪ್ರಧಾನ ಇತಿ=ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಹೇಳಿ, ದೇವಗಣಾಃ=ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವು, ತಮೇವ=ಆ ವಾಯುದೇವರನ್ನೇ, ಆಶ್ರಿತಾಃ=ಹೊಂದಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಾಯುದೇವರು ಬಂದಮೇಲೆ ಅದು ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ತಿರಿಗೂ ಅವರು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಶರೀರವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದಿತು. ಇದನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ನೋಡಿ ಈ ವಾಯುದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ತಿಳಿದು ಸರ್ವರೂ ಆ ವಾಯುದೇವರನ್ನೇ ಅಶ್ರಯಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಬ್ರಹ್ಮವಾಯುಗಳು ಸಮರು, ಮಹತತ್ವಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಆದರೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇಹಧಾರಣ, ದೇಹ ಪೋಷಣ, ದೇಹದಿಂದ ನಡಿಯುವ ಸಾದನಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಾಧಕರಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಿಲ್ಲದೇ ಪುಣ್ಯಪಾಪಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ಮಾಡಿಸಿ ಈಶನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ತಾವೂ ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಂತೆ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸಂಭಂದಿಸದೆ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ದೇಶ ಕಾಲಾನುಸಾರ ಅಂತಃ ಪ್ರೇರಕರಾದವರು ಭಾರತೀಶರಾದ ವಾಯುದೇವರ ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ವಾಯುದೇವರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿದರು ಎಂದು ಗುಚಿಸುವುದರಿಂದ ಜೀವರುಗಳಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿತವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹರಿಯಾಚ್ಛೇದಿಯಿಂದ ಕೊಡತಕ್ಕವರೂ ಇವರೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಜೇತನರುಗಳು ಹರಿ ವಾಯುಗಳ ಹೊರತು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸದೇವ ವರಗರು ಅವುಗಳ ಸಂಭಂದದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಫಲಗಳು ನಶ್ವರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಬ್ರಹ್ಮನ ಶರೀರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ವಾಯುದೇವರು ಬರೋಣ, ಒಳಗೆ ಹೋಗೋಣ ಇವುಗಳಿಂದ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ಆತ್ಮನಿಗಿಂತಲೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಾರದೆಂತಲೂ, ದೇಹ ರಕ್ಷಣ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಇರಲಾಗಿ ವಾಯುದೇವರಗಮನದಿಂದ ದೇಹ ಪತನವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಬೇವರು, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ವಾಯುದೇವರು, ಇವರುಗಳ ಕರ್ತುತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ||ಹರೀರ್ವಿರಿಂಚಸ್ಯ ಚಮಧ್ಯಸಂಸ್ಥಿತೇ ಸ್ತದನ್ಯದೇವಾಧಿ ಪತಿಸಮಾರುತಃ | ತತೋವಿರಿಂಚೋಭುವನಾನಿಸಪ್ತ ಸಸಪ್ತ ಕಾನ್ಯಾಶುಚಕಾರ ಸೋಣ್ವಾತ್ ||೨೬||

ಅರ್ಥ.—ಹರೇಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು, ವಿರಿಂಚಸ್ಯಚ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಮಧ್ಯಸಂಸ್ಥಿತೇ=ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಉದಾಶೀನರಾಗಿರಲಾಗಿ, ಸಃ=ಅಂತಹ, ಮಾರುತಃ=ವಾಯುದೇವರು, ತದನ್ಯದೇವಾಧಿಪತೀ=ತದನ್ಯ=ಬ್ರಹ್ಮ ಹರಿ ಇವರುಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನರಾದ ವಾಣಿ ಮುಂತಾವ, ದೇವಾ=ದೇವ

ತೆಗೆಗೆ, ಅಭಿವತಿಃ=ಸ್ವಾಮಿಯಾದವರು (ಆದರ). ತತಃ=ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನಂತರದಲ್ಲಿ, ವಿರಿಂಚಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಸಸಸ್ತುಕಾನಿ-ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ, ಭುವನಾನಿ=ಲೋಕಗಳನ್ನು, ಸಸ್ತು=ಎಳು ವಿಭಾಗಗಳಿದ್ದನ್ನಾಗಿ, ಅಬ್ಜಾರ್ತ=ಕಮಲದ ಕಲೆಯಿಂದ, ಆಸೂ=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಸಃ=ಆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಚಕಾರ-ಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ವಾಣಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಅಭಿವತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೂ ಅವರ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಹರಿಯೂ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಉದಾಶೀನರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ದೇಹಸತನವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದಪೇಲೆ ಆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನಂತರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ತಮಗೆ ಅಧಾರವಾದ ಕಮಲದಿಂದ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಅಭಿಮಾನಿದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥಃ—ಐತರೀಯ ಭಾಷ್ಯ ಪ್ರಮಾಣಃ—

ಶ್ಲೋಕ|| ಉದಾಶೀನೌಚ ತಾನಾಸ್ತಾಂ ಕೇತವಶ್ಚಾಬ್ಜಸಂಭವಃ |
ತೇಷಾಂ ಬಲಸರೀಕ್ಷಾರ್ಥಮಿತಿ ||

ಭಾ|| ತೃತೀಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಯಜ್ಞಾಂತಸ್ಥಃ ಸ್ವಯಂಸಾದೌ ವಿಸನ್ನೋತ್ಥಾವಯದ್ಧಃ | ಶಕ್ತೋಪಿ ಬ್ರಹ್ಮವಾಯೋಸ್ತು ಬಲಗ್ನಪ್ತೈಶ್ಚ ಜನಾರ್ದನಃ ತಸ್ಯ ಉತ್ಥಾಪಯಾಮಾಸ ಬ್ರಹ್ಮಾದೇಹಂವಿಸರ್ವವಿಭುಃ ||

ಈ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಹರಿಯೇ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಪ್ರದನೆಂತಲೂ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ವಾಂಛುವೇನರಿಗಿಂತಲೂ ಸದವಿಯಿಂದ ಅಧಿಕನೆಂತಲೂ, ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಹರಿ ಇಬ್ಬರೂ ಉದಾಶೀನರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಕಮಲದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

**ಶ್ಲೋಕ|| ತಸ್ಮಾತ್ ದೇವಾಋಷಯಃ ಪುನಶ್ಚ ವೈಕಾರಿಕಾದ್ಯಾಸರಿವಾ ಬಭೂ
ವುಃ ||೨೭||**

ಅರ್ಥ;—ತಸ್ಮಾತ್-ಆ ಬ್ರಹ್ಮನ ದೆತೆಯಿಂದ, ದೇವಾ=ದೇವತೆಗಳೂ, ಋಷಯಃ=ಋಷಿಗಳು, ಪುನಶ್ಚ-ತಿರುಗಿ, ಸರಿವಾ=ತನದೇವರಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ, ವೈಕಾರಿಕಾದ್ಯಃ-ವೈಕಾರಿಕ=ವೈಕಾರಿಕನೇ ಅದ್ಯಾಃ=ಮೊದಲಾಗಿಯುಳ್ಳಂಥವರುಗಳು, ಬಭೂವುಃ=ಹುಟ್ಟಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ದೆತೆಯಿಂದ ವೈಕಾರಿಕಾಹಂಕಾರದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನರಾದ ಇಂದ್ರಿಯಮಾನಿಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳೂ ತೈಜಸಾಹಂಕಾರಮಾನಿಗಳಾದ ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳೂ ತಾಮಸಾಹಂಕಾರಮಾನಿಗಳಾದ ಗಣೇಶಾದಿಗಳೂ, ಶಿವದೇವರಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಋಷಿಗಳೂ ಪುನಃ ಹುಟ್ಟಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಋದ್ರದೇವರು ಮೊದಲು ಮಾನುಷ್ಯಾಂತವಾಗಿ ಸನ-ಜೀತನರೂ ಪ್ರಾಣಾಧೀನರೆಂತಲೂ, ಪ್ರಾಣರಾಯರು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅಧೀನರೆಂತಲೂ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅಹಂಕಾರ ತತ್ತ್ವವು ವೈಕಾರಿಕ, ತೈಜಸ, ತಾಮಸವೆಂದು ಮೂರು ವಿಧ. ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ನಿಯಮನುಕರ ಮುಖ್ಯ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿರಿಂಚಿ, ಸಾಯು, ಅನುಖ್ಯವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಋದ್ರರು ಮೂರು ರೂಪದಿಂದ ಅಧೀನರಿಗಿಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಋದ್ರಾಧೀನರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ತಾಮಸಾಹಂಕಾರಮಾನಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ತೈಜಸಾಹಂಕಾರಮಾನಿಗಳು ಉತ್ತಮರು. ತೈಜಸಾಹಂಕಾರಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವೈಕಾರಿಕರು ಉತ್ತಮರು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ತಾರತಮ್ಯಜ್ಞಾನವು ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ವಿಚಿತ್ರ ಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಗ್ರಂಥಕಾರರು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆನತಾರಿಕೆ.—ಓಂದೆ ಸೃಷ್ಟರಾದರೆಂದು ಹೇಳಿದ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಗ್ರೇ ವೋಹಂಭವವಬುದ್ಧೀ ರುನಾಮನೋಜೌ ಸಹಶಕ್ರಕಾ
ಮೌ ಗುರುರ್ಮನಃದಕ್ಷಉತಾನಿರುದ್ಧಃ ಸ್ವಹೈವಶಚ್ಛಾ ಮನಸಃಪ್ರ
ಸೂತಾಃ ||೨೮||

ಅರ್ಥ.- ಅಗ್ರೇ=ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಶಿವಃ=ಋದ್ರದೇವರು, ಅಹಂಭವ-
ಅಹಂಕಾರ ತತ್ವದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಬುದ್ಧೀ=ಬುದ್ಧಿಯ ದೆಶೆಯಿಂದ,
ಉಮಾ=ವಾರ್ವತೀದೇವಿಯರು, ಶಕ್ರಕಾಮೌ=ಶಕ್ರ = ಇಂದ್ರದೇವರು,
ಕಾಮಃ=ಮನ್ಮಥನು, ಸಹ-ಯಮಳರು, ಮನೋಜೌ=ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹು
ಟ್ಟಿದವರು, ಉತ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಗುರು=ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಾಚಾರ್ಯರು, ಮನುಃ=
ಸ್ವಾಯಂಭುಮನುಗಳು, ದಕ್ಷಃ=ದಕ್ಷಪ್ರಜೀಶ್ವರರು, ಅನಿರುದ್ಧಃ=ಅನಿರುದ್ಧ
ನೂ, ಇವರುಗಳು. ಸ್ವಹೈ=ಸ್ವದೇವಿಯರಿಂದ. ಸಹೈವ=ಯುಕ್ತರಾಗಿ, ಮ
ನಸಃ=ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ಪ್ರಸೂತಾಃ=ಹುಟ್ಟಿದರು.

ವಿಶ್ವಾರ್ಥ.- ಸದೈಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖರಾಯರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆ
ದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋದಲು ಋದ್ರದೇವರು ಅಹಂಕಾರತತ್ವದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರು.
ಬುದ್ಧಿಯ ದೆಶೆಯಿಂದ ಉಮಾದೇವಿಯರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇಂದ್ರಕಾಮರು
ಯಮಳರಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮ
ಸೃಷ್ಟಾಚಾರ್ಯರು ಸ್ವಾಯಂಭುಮನುಗಳು, ದಕ್ಷಪ್ರಜೀಶ್ವರರು, ಅನಿರುದ್ಧ
ಶಚಿಯಿಂದ ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.- ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿಯಾಮಕರು ಋದ್ರದೇವರು. ಮನಸ್ಸಿ
ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಇಂದ್ರಕಾಮರು. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ತತ್ವ
ವೇ ಶರೀರವಾಗಿ ಉಳ್ಳವರು ಇಂದ್ರಕಾಮರೆಂತಲೂ, ಜಡಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂದರೆ
ಮನೋ ಇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ನಿಯಾಮಕರು ಋದ್ರರೆಂತಲೂ ಅರ್ಥ- ಅಂದಮೇಲೆ
ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಋದ್ರರೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.
ಉಮಾದೇವಿಯರು ಬುದ್ಧಿ ತತ್ವವೇ ಶರೀರವಾಗುಳ್ಳವರು, ಅರ್ಥಮಾನಿಗಳು,
ವಾಕ್ತತ್ವಕ್ಕೆ ನಿಯಾಮಕರು, ಬ್ರಹ್ಮಸೃತಿ ಮುಂತಾದವರು ಇಂದ್ರಕಾಮರ
ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ತತ್ವದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರಾದರೂ, ಇಂದ್ರಕಾಮರಿಗೆ ಸ
ಮಕಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನಂತರೇ:—ಅನಂತರ ಸೃಷ್ಟರಾದ ಅಭಿನಾನಿದೇವತೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ: | ಚಕ್ಷುಃಶ್ರಿತ್ವ್ಯಾಂಸ್ಪರ್ಶಾತ್ಸಹೈವ ರವೀಶರೀಧರ್ಮಣಮೇ ಪ್ರಸೂತಾಃ | ಜಿಹ್ವಾಭವೋ ವಾರಿಪರ್ತಿನಸೋಶ್ರನಾಸತ್ಯದಸ್ರಾ ಕ್ರಮಶಃ ಪ್ರಸೂತಾಃ | ತತಃಸನಾದ್ಯಾಶ್ಚ ಮುರೀಚಿಮುಖ್ಯಾಃ ದೇವಾಶ್ಚ ಸರ್ವೇಕ್ರಮಶಃಪ್ರಸೂತಾಃ ||೨೯||

ಅರ್ಥ.—ಚಕ್ಷುಃ=ಕಣ್ಣು. ಮತ್ತು. ಶ್ರಿತ್ವ್ಯಾಂ=ಕಿವಿಗಳಿಂದ. ಸ್ಪರ್ಶಾತ್=ಶತೈಂದ್ರಿಯದಿಂದ. ಸಹೈವ=ಯುಕ್ತವಾಗಿ. ರವೀ=ಸೂರ್ಯದೇವರು, ಶತಿ=ಚಂದ್ರದೇವರು, ಧರ್ಮ=ಧರ್ಮದೇವರು, ಇವೇ ಈ ಮೂರು ಮಂದಿಯು, ಪ್ರಸೂತಾಃ=ಹುಟ್ಟಿದರು, ವಾರಿಪರ್ತೀ=ವಾರಿ=ಉದಕಕ್ಕೆ, ಪರ್ತೀ=ಅಧಿಪತಿಯಾದ ವರುಣದೇವರು, ಜಿಹ್ವಾಭವಃ=ಜಿಹ್ವೆ = ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ, ಭವಃ=ಉತ್ಪನ್ನರಾದರು, ನಾಸತ್ಯದಸ್ರಾ=ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳು, ಸನೋಶ್ಚ=ಮೂಗಿನಿಂದ, ಕ್ರಮಶಃ=ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಸೂತಾಃ=ಹುಟ್ಟಿದರು ತತಃ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಸನಾದ್ಯಾಶ್ಚ=ಸನಕಾದಿಗಳು, ಮುರೀಚಿಮುಖ್ಯಃ=ಮುರೀಚಿ=ಮುರೀಚಿಋಷಿಗಳೇ, ಮುಖ್ಯಾಃ=ಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳೂ, ಸರ್ವೇ=ಸಮಸ್ತರಾದ, ದೇವಾಶ್ಚ=ದೇವತೆಗಳೂ, ಕ್ರಮಶಃ=ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಪ್ರಸೂತಾಃ=ಹುಟ್ಟಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಸೂರ್ಯನು, ಕಿವಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರನೂ, ಶತೈಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಯಮನೂ, ಹುಟ್ಟಿದರು. ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ವರುಣನೂ. ಮೂಗಿನಿಂದ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೂ ಕ್ರಮದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಸನಕಾದಿ ಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗಳು ಮುರೀಚ್ಯಾದಿ ಋಷಿಗಳೂ, ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ ಹುಟ್ಟಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳ ಪರಮಂತರ ಹೇಳಿ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸನಕಾದಿಗಳೂ, ಮತ್ತು ಋಷಿಗಳೂ ದೇವತೆಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ತತ್ಪದೇವತೆಗಳಲ್ಲದ ಮತ್ತು ತತ್ಪಕ್ಕ ಸೇರದ ಕರ್ಮಜ ಮತ್ತು ಅಜಾನಜ ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ದೇವತೆಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ತತ್ಪದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿ,

ಮಿಕ್ಕವರ ಉಪರನ್ನು ಹೇಳದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ವಚನಗಳಿಂದ ಒಂದೊಂದು ತತ್ವಕ್ಕೆ ನಿಯಮಕರಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಗ್ರಾಹ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ—ಶ್ರಮ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ತಲೋಸುರಾದ್ಯಾ ಋಷಯೋಮನುಷ್ಯಾ ಜಗದ್ವಿಚಿತ್ರಂಚ ವಿರಿಂ
ಚಶೋಭೂತ್ ||೩೦||

ಅರ್ಥ.—ತತಃ= ದೇವತೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದನಂತರದಲ್ಲಿ, ಅಸುರಾ
ದ್ಯಾಃ=ಅಸುರ= ದೈತ್ಯರುಗಳೇ, ಆದ್ಯಾ=ಮೊದಲಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ಋಷಯಃ=
ಋಷಿಗಳೂ, ಮನುಷ್ಯಾಃ=ಮನುಷ್ಯರುಗಳೂ, ಇವರೇ ಮೊದ
ಲಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ಜಗದ್ವಿಚಿತ್ರಂಚ=ಜಗತ್=ಪ್ರಪಂಚದ, ವಿಚಿತ್ರಂಚ=ಭಿನ್ನ
ಸೃಷ್ಟಿಯು, ವಿರಿಂಚತಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ, ಅೀರ್ತ್=ಆಯಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದೇವತೆಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದನಂತದಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯರು, ರಾಕ್ಷ
ಸರು, ಋಷಿಗಳು, ಮನುಷ್ಯರು, ಇವರೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಪ್ರಪಂಚದ
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಆಯಿತು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುವುದ
ರಿಂದ ವಾಗ್ವೇದವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಪ್ರ
ಮಾಣ, ಶ್ಲೋಕ, “ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಪೋಸೌತಿವರೂಪೀ ಶಿವೇಸ್ಥಿತಃ”
ಈ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ವಾಸುದೇವ ರಜೋ
ಭಿಮಾನಿಯಾದ, ಮಾಯಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಅಪತರಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುವೇ ಬ್ರಹ್ಮ
ರೂಪನೆಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ
ಮಾಡಿದಂತೆ ಶಿವರೂಪಿಯಾದ ಯದ್ರನಲ್ಲಿ ಯದ್ರಶಬ್ದ ವಾಚನಾಗಿ
ವರಮಾತ್ರವೇ ನಿಂತು ಸಂಕಾರ ಕಾಡ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿ
ಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತೃತ್ವ ಜ್ಞಾನ ಹೇಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಿತವೋ ಹಾಗೆ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ಅಪೇಕ್ಷಿತವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಉಕ್ತ ಕ್ರಮಾತ್ಪೂರ್ವಭವಶ್ಚ ಯೋಯಃ ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಸಸಹ್ಯಾಸುರಕಾ
 ನೃತೇಚ| ಪೂರ್ವಶ್ಚ ಪಶ್ಚಾತ್ಪನ್ನರೇವಜಾತೋ ನಾಶ್ರೇಷ್ಠತಾ
 ನೇತಿಕಥಂಚಿದಸ್ಯ || ಗುಣಾಸ್ತು ಕಾಲಾತ್ಪ್ರಿಯಾತ್ಯ ದೋಷಾತ್ಪ್ರ
 ಕರ್ಮತೋವಾಭಿಭವಂಪ್ರಯಾಂತಿ ||೩೧||

ಅರ್ಥ.—ಉಕ್ತ=ಹಿಂದೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ, ಕ್ರಮಾತ್=ಕ್ರಮದಿಂದ, ಯೋಯಃ-ಯಾರ್ಯರು, ಪೂರ್ವಭವಶ್ಚ-ಪೂರ್ವ=ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ, ಭವಶ್ಚ=ಉತ್ತಮನಾದವರೋ, ಸಸಃ=ಅವರು, ಅಸುರಕಾನ್=ದೈತ್ಯರುಗಳನ್ನು, ರುತೇಚ=ಬಿಟ್ಟು, ಶ್ರೇಷ್ಠಃ=ಉತ್ತಮರು. ಪೂರ್ವಶ್ಚ=ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದವರೇ, ಪುನರೇವ=ತಿರುಗೀನೂ, ಪಶ್ಚಾತ್=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಜಾತಃ=ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅಸ್ಯ=ಆ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ, ಕಂಠಚಿತ್=ರಾನಾಗಲೂ, ಅಶ್ರೇಷ್ಠತಾಂ=ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವಲ್ಲದೇ ಇರೋಣವನ್ನು, ನೇತಿ=ಹೋಗಲಾರದು. ಗುಣಾಸ್ತು-ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿಗುಣಗಳಾದರೂ, ಕಾಲಾತ್=ಕೃತ, ತ್ರೇತಾದಿ ಕಾಲ ವಿಶೇಷಗಳಿಂದಲೂ, ಪಿತೃಮಾತೃದೋಷಾತ್=ತಾಯಿಶಂಕೆಗಳ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಮಾನುಷಾನ್ನ ಭೋಜನದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಸ್ವಕರ್ಮತೋವ=ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮದ ದೆಶೆಯಿಂದಲೂನೂ, ಅಭಿಭವಂ-ವ್ಯಕ್ತವಾಗದೇ ಇರುವಂತೆ, ಪ್ರಯಾಂತಿ=ಆಗುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಕ್ರಮದಿಂದ ದೈತ್ಯರು ಹೊರತು ಯಾರೂ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದವರೋ ಅವರೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರು. ಒಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿ ಅಂದರೆ ಪದ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿ ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತನಗಿಂತಲೂ, ಹಿಂದೆ ಹುಟ್ಟಿದವರ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಹುಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಪದ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವ ಧರ್ಮ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮನುಕಲ್ಪ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳು ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲಾ ಅಂದರೆ ಕಾಲ, ದೋಷದಿಂದಲೂ, ಮಾನುಷಾನ್ನಭುಕ್ತರಾದ ಮಾತಾಸಿತ್ಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಕಡೆಮೆಯಾದಂತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ದೇವತೆಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳು ಕಮ್ಮಿಯಾದದ್ದರಿಂದ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ಆ ಕಥೆಗಳು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ದೋಲಾಯಮಾನವಾಗಬಹುದು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡದೆ ಪದ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ತಾರತಮ್ಯ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಲಯ ಕ್ರಮವೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಕ್ರಮವೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಬಹುದೆಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ತೋಕ||ಲಯೋಭವೇದ್ಭೃತ್ಕ್ರಮತೋಹಿತೇಷಾಂತತೋಹರಿಃ ಪ್ರಳಯೇ ಶ್ರೀಸಹಾಯಃ | ತೇತೇನಿಜಾನಂದಮುಂದಸಾಂದ್ರ ಸಂದೋಹ ಮೇಕೋಅನುಭವನ್ ಅನಂತಃ ||೩೨||

ಅರ್ಥ.—ತೇಷಾಂ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟರಾದವರಿಗೆ, ಷ್ಠ್ಯತ್ಕ್ರಮತಃ=ಭಿನ್ನಕ್ರಮದಿಂದ, ಲಯಃ = ನಾಶವು, ಭವೇತ್ = ಆಗುತ್ತದೆ, ತತಃ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಸಹಾಯಃ=ರಮಾ ಸಹಾಯನಾದ, ಹರಿಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರು, ಅನುಂದಸಾಂದ್ರಸಂದೋಹಂ=ಅಮಂದ = ಪೂರ್ಣವಾದ, ಸಾಂದ್ರ=ತುಂಬಿದ, ಸಂದೋಹಂ=ಸಮುದಾಯ ರೂಪವಾದ, ನಿಜಾನಂದಂ=ಸ್ವರೂಪಾನಂದವನ್ನು, ಅನುಭವನ್ ಸನ್-ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕವನಾಗಿ, ಅನಂತಃ=ಕಾಲದೇಶ ಗುಣಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸೇತೆ-ಮಲಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟರಾದ ವೇನಾದಿ ಚೇತನರುಗಳಿಗೆ ಲಯವು ಹೇಗೆಂದರೆ:—ಕಾರ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಲಯವೋ ಹಾಗೆ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ತಮಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಪರ್ಮಂತನಾಗಿ ವಿರುದ್ಧ ಕ್ರಮದಿಂದ ಲಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸರ್ವರನ್ನ ಲಯ ಮೂಲಕ ಹೊಂದಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಲಯ ಹೊಂದುವನು. ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ರಮಾ ಸಹಾಯನಾಗಿ ಪೂರ್ಣನಂದದಿಂದ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಅನಂದ ರೂಪಿಯಾಗಿ ಮಲಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾದ ನಾರಾಯಣನೊಬ್ಬನೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನಾಶಹೊಂದುವ ದೇಹವನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ವವನ್ನೂ ಪೂರ್ಣನು. ಬ್ರಹ್ಮ ಋದ್ರಾದಿ ಅಶೇಷ ಜೀವಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಮತ್ತು ಸಂಹಾರಕರ್ತನು. ಈ ಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಲಯ ಕ್ರಮವಿರುವ ತಾರತಮ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದಾದರೂ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಲಯ ಕ್ರಮವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ್ದರಿಂದ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.

ಅವತಾರಿಕೆ. — ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಆನಂದ ಉಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಆನಂದಾನುಭವ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ತ್ರೀಹರಿಯು ಸರ್ವವಾ ಆನಂದ ಪೂರ್ಣವೆಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ಅನಂತಶೀರ್ಷಾಸ್ತೃಕರೋರುಪಾದಃಪಾದಃಸಂತಮೂರ್ತಿಃ ಸ್ವಗುಣಾನಂತಾರ್ಥ | ಅನಂತಶಕ್ತಿಃ ಪರಿಪೂರ್ಣಭೋಗೋ ಭುಂಜನ್ಮಜಸ್ರಂನಿಜರೂಪಅಸ್ತೀ ||೩೩||

ಅರ್ಥ. — ಯಜುರ್ಯಾವ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು, ಅನಂತಶೀರ್ಷಾಸ್ತೃಕರೋರುಪಾದಃ=ಅನಂತ=ಅಪಾರವಾದ, ಶೀರ್ಷಾಃ=ಶಿರಸ್ಸುಗಳು, ಆಸ್ತೃಃ=ಮುಖಗಳು, ಕರಃ=ಕೈಗಳು, ಉರುಃ=ತೊಡೆಗಳು, ಪಾದಃ=ಪಾದಗಳು, ಬಿವುಗಳನ್ನುಳ್ಳವನೋ, ಅನಂತಮೂರ್ತಿಃ=ಅನಂತ=ಅಪಾರವಾದ, ಮೂರ್ತಿಃ=ರೂಪ ಉಳ್ಳವನೋ, ಅನಂತಶಕ್ತಿಃ=ಅನಂತ=ಪೂರ್ಣವಾದ, ಶಕ್ತಿಃ=ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೋ, ಪರಿಪೂರ್ಣಭೋಗಃ=ಪೂರ್ಣ ಸುಖ ಉಳ್ಳವನೋ, ಸಃ=ಆನಾಡುನುಡವರು, ಅನಂತಾರ್ಥಃ=ಅಪಾರವಾದ, ಸ್ವಗುಣಾಃ=ಸ್ವರೂಪಭೂತವಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು, ಅಜಸ್ರಂ=ನಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ, ಭುಂಜನ್ಮಜಃ=ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕವನಾಗಿ, ನಿಜರೂಪಃ = ಸ್ವ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ, ಅಸ್ತೀ=ಇದ್ದಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಯಾವ ತ್ರಿಪರಿಯು ಅನಂತ ತಲೆಗಳೂ, ಮುಖ, ಕೈ, ತೋಪೆ, ಪಾದ, ಇವುಗಳನ್ನುಳ್ಳವನೋ, ಅಪಾರವಾದ ರೂಪಗಳುಳ್ಳವನೋ ಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯೋ, ನಿಬಿಡವಾದ ಆನಂದಾನುಭವ ಮಾಡತಕ್ಕವನೋ ಅಂತಹ ದೇವರು ಸ್ವರೂಪಭೂತವಾದ ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗ ದಿಂದ ಕಾಲತಃ, ದೇಶತಃ, ಗುಣತಃ, ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ್ದರಿಂದ ಅನಂತಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. “ ಸಹಸ್ರಶೀರ್ಷಾ ಪುರುಷಃ ” ಎಂದು ಪುರು ಷಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ನಷ್ಟವಾಗಿರಲು ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿಯುಂಟೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸು ತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಏವಂಪುನಃ ಸೃಜತೇಸರ್ವಮೇತ ದನಾದ್ಯನಂತೋಹಿಜಗತ್ ಪ್ರ
ವಾಹಃ | ನಿತ್ಯಾಹಿಜೀವಾಃ ಪ್ರಕೃತಿಶ್ಚ ನಿತ್ಯಾಕಾಲಶ್ಚ ನಿತ್ಯಃ ಕಿಮುದೇ
ವದೇವಃ ||೩೪||

ಅರ್ಥ.—ಏವಂ = ಪೂರ್ವೋಕ್ತಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಪುನಃ = ಮತ್ತೆ, ಸರ್ವಂ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ಏತತೇ=ಈ ಜಗತ್ತು, ಸೃಜತೆ=ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಲಡುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ ಪ್ರವಾಹ=ಜಗತ್=ಜಗತ್ತಿನ, ಪ್ರವಾಹ = ಪ್ರವಾಹರೂಪವಾದ, ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿಯಾದಿಗಳು, ಅನಾದ್ಯನಂತಃ-ಅನಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಹಿ=ಇದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪು, ಜೀವಾಃ=ಜೀವರುಗಳು, ನಿತ್ಯಾಹಿ= ನಿತ್ಯರು, ಪ್ರಕೃತಿಶ್ಚ=ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಕೂಡ, ನಿತ್ಯ=ನಿತ್ಯವಾದದ್ದು. ಕಾಲಶ್ಚ= ಕಾಲವೂ ಕೂಡ, ನಿತ್ಯ=ನಿತ್ಯವಾದದ್ದು. ದೇವದೇವಃ=ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ವಂದ್ಯನಾದ ತ್ರಿಪರಿಯು, ಕಿಮು=ನಿತ್ಯನೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನು ?

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿಕಾರಣನಾದ ತ್ರಿಹರಿಯು ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಜಗಸೃಷ್ಟಿಯು ಪ್ರವಾಹರೂಪವಾಗಿ ಅನಾಧ್ಯನಂತಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡಿಯುತ್ತಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಮತ್ತು ಮೊದಲಿಲ್ಲ. ಜೀವರುಗಳು ನಿತ್ಯರು, ಪ್ರಕೃತಿ ನಿತ್ಯಕಾಲ ನಿತ್ಯ, ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾಲ, ಜೀವ, ಪ್ರಕೃತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ತ್ರಿಹರಿಯು ನಿತ್ಯನೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನು ?

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಕಾಲ, ಜೀವ, ಪ್ರಕೃತಿ ಇವುಗಳು ನಿತ್ಯವಾದರೂ, ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಅಧೀನವಾದ ನಿತ್ಯತ್ವ ಉಳ್ಳವುಗಳೇ ಹೊರತು ಸ್ವತಂತ್ರವಲ್ಲ. ಪ್ರಮಾಣ:—ದ್ರವ್ಯಂ ಕರ್ಮಚ ಕಾಲತ್ವಸ್ವಭಾವೋ ಜೀವವಿವಚಿ ಎದನುಗ್ರಹತಃಸಂತಿನಸಂತಿಯದುಪೇಕ್ಷಯ |” ಈ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ನಿತ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಈಶಾನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳಿಗೂ ಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಸೃಷ್ಟಿ ಲಯಾದಿಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಯಥಾಸಮುದ್ರಾ ತ್ಸರಿತಃಪ್ರಜಾತಾಃ ಪುನಸ್ತಮೇವಪ್ರವಿತಂತಿಕತ್ಯ ತೇ | ಏವಂಹರೇರ್ನಿತ್ಯಜಗತ್ ಪ್ರವಾಹ ಸ್ತಮೇವಜಾಸೌಪ್ರವಿತಂ ತ್ಯಜಸ್ಯಂ ||೩೫||

ಅರ್ಥ.—ಯಥ=ಹೇಗೆ, ಸಮುದ್ರಾತ್=ಸಮುದ್ರದಿಂದ, ಪ್ರಜಾತಾಃ=ಹುಟ್ಟಿದ, ಸರಿತಃ=ನದಿಗಳು, ಪುನಃ=ತಿರುಗಿ, ಶತ್ಯತೇ=ನಿತ್ಯವಾದ, ಏತಮೇವ = ಆ ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ, ಪ್ರವಿತಂತಿ = ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತವೋ, ತತಃ=ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಹರೇಃ=ಶ್ರೀ ಹರಿಯಿಂದ ಉಂಟಾದ, ನಿತ್ಯಜಗತ್ ಪ್ರವಾಹಃ = ನಿತ್ಯ=ನಾಶರಹಿತವಾದ, ಜಗತ್ ಪ್ರವಾಹ=ಜಗತ್ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳು, ತಮೇವ=ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೇ, ಅಜಸ್ಯಂ=ನಿರಂತರದಲ್ಲೂ, ಆಸೌ = ಈ ಜೀತನಾಚೀತನ ಪ್ರಪಂಚವು, ಪ್ರವಿತಂತಿ=ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. -- ನದಿಗಳು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಪುನಃ ಸಮುದ್ರವೆ
ನ್ನೇ ಹೇಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸ
ಲ್ಪಟ್ಟ ಚೇತನರಾಶಿಗಳು ಸ್ಥಿತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ. ತಿರುಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ
ಲ್ಲೇ ಸ್ರವೇಶಿಸುತ್ತವೆ.

ಏಶೇಷಾರ್ಥ. -- ಪ್ರಮಾಣ. -- "ಯಥಾನದ್ಯಃಶ್ಯಂದಮಾನಾಃ ಸಮು
ದ್ರಾಯಣಾಃ ಸಮುದ್ರಪ್ರಾಪ್ತ್ಯ ಅಸ್ತಂಗಚ್ಛತಿ" ಈ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ
ನದಿಗಳು ನಿತ್ಯಭೂತವಾದವುಗಳು. ಸಮುದ್ರ ನಿತ್ಯವಾದದ್ದು ಆದರೂ
ಸಮುದ್ರದಿಂದ ನದಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿಷ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಚೇತನರಾ
ಶಿಗಳು ನಿತ್ಯರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಲಯವೆಂದರೇನು? ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂದರೇನು?
ಎಂದು ಸಂದೇಹಬಂದರೆ, ನಿತ್ಯರಾದ ಚೇತನರುಗಳಿಗೆ ಅನಿತ್ಯದೇಹವನ್ನು
ಕೊಡುವುದೇ ಸೃಷ್ಟಿ. ಆ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವುದೇ ಲಯವು. ಈ ರೀತಿ
ಯಾದ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಾದಿಗಳು ಯಾವ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಿಂದ ನಡಿಯುತ್ತವೆ
ಯೋ ಆತನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು, ಸರ್ವಜ್ಞನು, ಸರ್ವಧಾರಕನು, ಸಕಲ
ಗುಣಪೂರ್ಣನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ. -- ಸೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಕಯಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು.
ಇವುಗಳ ತಿಳಿಸಲಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. --

ಶ್ಲೋಕ || ಏವಂವಿದುರ್ಧೀಪರಮಾನುನಂತಾ ಮಜಸ್ಯತಕ್ತಿಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ
ಸ್ಯ | ತಸ್ಯಪ್ರಸಾದಾದಥ ದಗ್ಧದೋಷಾಸ್ತಮಾಪ್ನು ವಂತ್ಯಾಶು ಪ
ರಂಸುರೇಶಂ ||೩೬||

ಅರ್ಥ. -- ಏ = ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಅಜಸ್ಯ = ಜನನ ತೂನ್ಯನಾದಂ
ಥ, ಪುರುಷೋತ್ತಮಸ್ಯ = ಪುರುಷ = ಪುರಾಕ್ಷರ ಪುರುಷರುಗಳಿಗೆ, ಉತ್ತಮ
ಸ್ಯ = ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ನಾರಾಯಣನ, ಪರಮಾಂ = ಉತ್ತಮವಾದ, ಅನಂತಾಂ
ಅಪಾರವಾದ, ಶಕ್ತಿಂ = ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು, ಏವಂ = ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ರೀತಿ
ಯಾಗಿ, ವಿದುಃ = ತಿಳಿಯತಕ್ಕವನಾಗುತ್ತಾರೋ, ತೇ = ಅವರುಗಳು, ಅಥ =
ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ತಸ್ಯ = ಆ ನಾರಾಯಣನ, ಪ್ರಸಾದಾತ್ = ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ,
ದಗ್ಧದೋಷಾಃ = ನಾಶಹೊಂದಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾಪವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಸುರೇಶಂ = ದೇವ

ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಪರಂ-ಉತ್ತಮನಾದ, ತಂ=ಆ ನಾರಾಯಣನನ್ನು, ಅಶೂ-
ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಆಪ್ತವಂತಿ=ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ನೊಂದಲು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು
ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಮತ್ತು ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾದ, ನಾಶರಹಿತನಾದ, ಕ್ಷರಾ
ಕ್ಷರ ಪುರಷರುಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನಾದ ನಾರಾಯಣನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿ
ಯುತ್ತಾರೋ, ಅವರುಗಳು ಆ ಹರಿಯ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ದೋಷರಹಿ
ತರಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವಂದ್ಯನಾದ, ಉತ್ತಮನಾದ, ಆ ನಾರಾಯಣನನ್ನೇ
ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಷಯಕ ಜ್ಞಾನವು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧ
ಕವಾದದ್ದು, ಈ ಜ್ಞಾನವು ಭಕ್ತಿ ಸಹಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಈತನ ಅತ್ಯರ್ಥಪ್ರಸಾ
ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಅತ್ಯರ್ಥಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಚೇತನರುಗಳ ಪಾ
ಪಾದಿ ದೋಷಗಳಿಂದ ರಹಿತರಾಗಿ ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಾರದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ
ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಪೂರ್ಣಾನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ದೇವತೆ
ಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಧಿಪತ್ಯವು ಹೇಗೆ ನಡಿಯುತ್ತದೆಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ
ಶ್ಲೋಕ || ದೇವಾನಿವಾರ್ತಮುಕ ಸಮಸ್ತದೋಷಾಃ ಸ್ವಸನ್ನಿಧಾನೇವಿನೀ
ಶ್ಯದೇವಃ | ಪುನಸ್ತದನ್ಯಾನಧಿಕಾರಯೋಗ್ಯಾಂಸ್ತತ್ತದ್ಗಣಾನೇವ ಪ
ದೇನಿಯುಂಗ್ರೇ ||೩೭||

ಅರ್ಥ.—ದೇವಾಃ=ಕ್ರೀಡಾದಿ ಗುಣವಿಶಿಷ್ಟನಾದ ನಾರಾಯಣನು,
ಇವಾರ್ತ-ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟರಾದಂಥ, ಮುಕ್ತಸಮಸ್ತದೋಷಾಃ=ಸಮಸ್ತ
ದೋಷಗಳಿಂದ ರಹಿತರಾದ, ದೇವಾರ್ತ=ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ಸ್ವಸನ್ನಿಧಾನೇ-
ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ವಿನಿವೇಶ್ಯ=ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪುನಃ=ಮತ್ತೆ, ತದ
ತ್ಯಾರ್ತ-ಅವರಿಂದ ಭಿನ್ನರಾದಂಥ, ಅಧಿಕಾರಯೋಗ್ಯಾಃ=ಅಧಿಕಾರ=ಲೋ
ಕಾಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ, ಯೋಗ್ಯಾಃ=ಅರ್ಹರಾದಂಥ, ತತ್ತದ್ಗಣಾನೇವ=ಆಯಾ
ಸಮೂಹದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರನ್ನೇ, (ಬುಜ್ವಾದಿ ಆಯಾ ಗಣಕ್ಕೆ ಜೀವರುಗಳನ್ನೇ
ನದೆ=ಆ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ, ನಿಯುಂಗ್ರೇ=ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಸಾಧನಪೂರ್ಣರಾದ ದೇವತೆಗಳು ಮುಕ್ತರಾದನಂತರ ಸಮಸ್ತ ದೋಷಂಹಿತರಾದ ಆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಪುನಃ ಆ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದ ಋಜ್ವಾದಿ ಆಯಾ ಗಣಸ್ಯ ಜೀವರುಗಳನ್ನು ಅಯಾ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ದೇವತೆಗಳು, ಋಷಿಗಳು, ಪಿತೃಗಳು, ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು, ಗಂಧರ್ವರು, ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರೇ ಮೊದಲಾದ ಚೇತನರಾಶಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಅವರುಗಳು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಪಾಪಂಗಳಿಂದ ರಹಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇರುವ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಗಯಾಪಾರವೆಂಬ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೇಳಿದರೂ, ಎಷ್ಟು ತಿಳಿದರೂ, ಸಾಕೆಂಬುವ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಲಾರದು. ಶ್ರೀಹರಿಯ ಈ ಒಗೆಯ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಭಾದ್ಯಾಂಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ಹಿಂದಿನ ಚೇತನರುಗಳ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅರ್ಹರಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ತಂದು ಅರ್ಹವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸಾಧನಮಾಡಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವರುಗಳಿಗೂ ಸಾಧನಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಬಗೆಯಾದ ಫಲ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ. — ಈಗ ಅಂದರೆ ಈ ಶ್ಲೋಕವೊಂದಲು ಕಶ್ಯಪರಿಂದ ನಡೆದ ಅವಾಂತರ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. —

ಶ್ಲೋಕ || ಪುನಶ್ಚ ಮಾರೀಚಿತಏವದೇವಾ ಜಾತಾ ಅದಿತ್ಯಾಮಸುರಾಶ್ವದಿತ್ಯಾಂ | ಗಾವೋಮಗಾಃಪಕ್ಷುರುಗಾದಿ ಸತ್ತ್ವಾ ದಾಕ್ಷಾಯಣೀಷ್ಟೇವ ಸಮಸ್ತಶೋಭಿ ||೩೮||

ಅರ್ಥ. — ಪುನಶ್ಚ = ಮತ್ತೆ, ಮಾರೀಚಿತಏವ = ಮರೀಚಿಋಷಿಗಳ ಮಕ್ಕಳಾದ ಕಸ್ಯಪರ ದಶೆಯಿಂದ, ಅಧಿತ್ಯಾಂ = ಅದಿತೀದೇವಿಯಲ್ಲಿ, ದೇವಾಃ ದೇವತೆಗಳು, ಜಾತಾಃ = ಹುಟ್ಟಿದರು. ದಿತ್ಯಾಂ = ದಿತೀದೇವತೆಯಲ್ಲಿ, ಅಸುರಾಶ್ವ = ದೈತ್ಯರುಗಳೂನೂ, ಜಾತಾಃ = ಹುಟ್ಟಿದರು. ಗಾವಾಃ = ಗೋವುಗಳು, ಮೃಗಾಃ = ಮೃಗಗಳು, ಪಕ್ಷುರಗಾದಿಸತ್ತ್ವಾಃ = ಪಕ್ಷಿ = ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಉರುಗ = ಸರ್ಪಗಳು, ಇವುಗಳೇ, ಆದಿ = ಮೊದಲಾಗಿವುಳ್ಳಂಥ, ಸತ್ತ್ವಾ = ಚೇತನರಾಶಿಗಳು, ಸಮಸ್ತಶೋಭಿ = ಸರ್ವವೂ, ದಾಕ್ಷಾಯಣೀಷ್ಟೇವ = ದಕ್ಷಪ್ರಚೇಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳೂ, ಕಸ್ಯಪರ ಹೆಂಡತಿಯರೂ ಆದ ವಿನುತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಾಃ = ಹುಟ್ಟಿದವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಮನುಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಮೆರೀಚಿ ಮಕ್ಕಳಾದ ಕಶ್ಯಪರ ದೇಶಿಯಿಂದ ದಕ್ಷಪ್ರಜೇಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ, ಕಶ್ಯಪರನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅದಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು, ದಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯರೂ, ಸುರಭಿಯಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳೂ, ವಿಸುತೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ, ಕರ್ಮವಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಪಗಳೂ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಚೇತನ ರಾಶಿಗಳು ಸಮಸ್ತವೂ ಹುಟ್ಟಿದವು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಕಸ್ಯಪರಿಂದ ದಾಕ್ಷಾಯಣೀರುಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಕಸ್ಯಪರು ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯರಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಯು ನಡೆಯಿತು ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಕಸ್ಯಪರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನೂ, ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರೂ, ವಾಯುದೇವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯೂ ನಿಂತು, ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನೂ, ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಭಾರತಿಯೂ, ಭಾರತಿಯಲ್ಲಿ ರಮಾದೇವಿಯರೂ ನಿಂತು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ದೇವಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದಂಪತಿಗಳಾದ ಕಸ್ಯಪ ಅದಿತೀಯರುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯು, ಭಾರತಿಯರು ರಮಾ ವಿಷ್ಣು ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಮನುಕಲ್ಪದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ವಿಭೂತಿಯವರುಗಳು ಕಥಾ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಕ್ರಮಿಸುವ ನೋದಲಿನಲ್ಲಿ ವರಾಹನ ತಾರದ ಕಥಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ತತಃಸಮಗ್ನಾಂ ಪ್ರಳಯೇಲಯೋದಧೌ ಮಹೀಂವಿಲೋಕ್ಯಸಹ
 ರಿವರಾಹಃ | ಭೂತ್ವಾವಿರಿಂಚಾರ್ಥಮಿವಾಂಸ ಭೈಲಾಮುತ್ಕೃತ್ಯವಾ
 ರಾಮುಪರಿನ್ಯಧಾತ್ಸಿರಂ ||೩೯||

ಅರ್ಥ.— ತತಃ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಸಃ=ಅಂತಹ, ಹರಿಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು, ಪ್ರಳಯೇ=ಲಯಕಾಲಿನವಾದ, ಲಯೋದಧೌ=ಪ್ರಳಯೋದಕದಲ್ಲಿ, ಮಗ್ನಾಂ=ತಾನಾಗಿ ಮುಳುಗಿದಂಥ, ಮಹೀಂ=ಭೂಮಿಯನ್ನು, ವಿಲೋಕ್ಯಾ=ನೋಡಿ, ವರಾಹಃ=ವರಾಹರೂಪವುಳ್ಳವನು, ಭೂತ್ವಾ=ಆಗಿ, ವಿರಿಂಚಾರ್ಥಂ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೋಸ್ಕರ, ಸಸೈಲಾಂ=ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಸಹಿತನಾದ, ಇವಾಂ=ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಉತ್ಕೃತ್ಯ=ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ವಾರಾಂ

ಉದಕಗಳ, ಉಪರಿ=ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಿರಂ=ಧೃಢವಾಗಿರುವಂತೆ, ಸ್ವಧಾ
ತಂ=ಇಟ್ಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀಹರಿಯು ಮನುಕಲ್ಪದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ವರಾಹರೂಪ
ವನ್ನು ತಾಳಿ ಪ್ರಳಯೋದಕದಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು
ನೋಡಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೇಲ
ಕ್ಕೆತ್ತಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಸ್ವಾಯಂಭುವಮನುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಆದಿಭಾಗ
ದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು ನೋಡಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡು ಎಂ
ದು ವಾಸುದೇವನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ತೆಮ್ಮ
ದೇವದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯಂಭುವ ಶತರೂಪ ಇನರಿಬ್ಬರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸ್ವಾಯಂಭು
ವಮನುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆವರು ತಂದೆಗಳಾದ
ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು ಸರ್ವಚೇತನರುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಭೂತವಾದ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲ
ದ್ದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮೂ
ಗಿನ ನಿಕೃತಿಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಅಂಗುಷ್ಠಮಾರ್ಗ ಪರಿಮಾಣ ದೇಹವು
ಳ್ಳವನಾಗಿ ಆದಿ ವರಾಹರೂಪದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆವಡ
ರಿಸಿದ್ದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸರ್ವಚೇತನರುಗಳಿಗೆ
ಆಧಾರವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆಯೂ ಇಟ್ಟನು. ಈ ಅವ
ತಾರಕ್ಕೆ ಆದಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ವಧಾ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಯೋಜನವು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಅದೇ ಅವತಾರದ ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು
ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಥಾಂತರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಥಾಽಽನಂತರದ್ವಿಪ್ರತಿಹಾರಪಾಲೌ ಶಾಪಾತ್ಪ್ರಿಯೋಭೂಮಿತಳೇಷು
ಜಾತೌ | ದಿತ್ಯಾಂಹಿರಣ್ಯಾವಥರಾಕ್ಷಸೌಚ ಸೈತ್ಯಸ್ವಸೇಯೌಚ ಹ
ರೇಪರಸ್ತಾತ್ ||೪||

ಅರ್ಥ:—ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ವಿಪ್ರನಾಭಪ್ರತಿಹಾರಪಾಲೌ=ಅವಿಪ್ರ
ನಾಭ=ಕಮಲವೇ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿವುಳ್ಳ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಪ್ರತಿಹಾರಪಾಲೌ=ದ್ವಾರ
ಪಾಲಕರಾದ ಜಯವಿಜಯರುಗಳು, ಶಾಪಾತ್=ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸನಕಾದಿಗಳ ಶಾ

ಪದಿಂದ, ತ್ರಿಶಃ=ಮೂರಾವರ್ತಿ, ಭೂಮಿತಳಿ= ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಜಾತೌ= ಹುಟ್ಟಿದರು. (ಹೇಗೆಂದರೆ) ದಿತ್ಯಾಂ=ದಿತಿದೇವಿಯಲ್ಲಿ, ಹಿರಣ್ಯಾ-ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯುಪುರುಗಳಾಗಿಯೂ, ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, (ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ) ರಾಕ್ಷಸೌ=ರಾವಣ, ಕುಂಭಕರ್ಣರುಗಳಾಗಿಯು, ಚ=ಮತ್ತು, ಪರಮಾತ್=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ (ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ) ಹರೇ=ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ, ಪೈತ್ಯಷ್ಟ ಸೇಯೌಃ=ಸೋದರತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಶುಸಾಲ, ದಂತವಕ್ರರಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಜಾತೌ=ಹುಟ್ಟಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀಹರಿಯ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಾದ ಜಯವಿಜಯರು ಸನಕಾದಿಗಳಿಂದ ಶಾಪಗ್ರಸ್ಥರಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆತ್ತಿದರು. ಮೊದಲನೆಯ ಜನ್ಮ:—ದಿತಿದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯುಪುರುಗಳಾಗಿಯೂ, ಎರಡನೆಯದಾದ ರಾಕ್ಷಸ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ, ರಾವಣ, ಕುಂಭಕರ್ಣರಾಗಿಯೂ, ಮೂರನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿಶುಸಾಲ, ದಂತವಕ್ರರಾಗಿ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರನಾಡಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸೋದರತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಜಯ ವಿಜಯರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಕ್ತ ಸ್ಥಾನಪದ್ವಾರಪಾಲಕರು. ಇವರಿಗೆ ಸನಕಾದಿಗಳು ಶಾಪಕೊಡಲು ಕ್ಷಮಾಸಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ರಮಾಸತಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸನಕಾದಿಗಳ ಮತ್ತು ರಮಾದೇವಿಯರ ವಿಶಾಸದಿಂದ ಮೂರು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದರು. ಆದರೆ ಇವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಯವಿಜಯರು ಮೂಲರೂಪದಿಂದ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಅಂಶದಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಭಾಗಿನಲ್ಲಿರುವ ದಾಸರು ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಭಕ್ತರುಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ತಡೆದೇ ಅಥವಾ ತಿಳಿದು ತಡೆದರೆ ಅಂದರೆ ಅವರು ತಿಳಿದೇ ತಡೆದರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತಡೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನವಿತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮುಂದೆ ನಡಿಸುಬೇಕಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ನೃಸಿಂಹ, ರಾಮ ಕೃಷ್ಣಾದಿ ಅವತಾರಕಾರ್ಯಗಳೇ ಅವತರಿಸುವ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೇರಕನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ನ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವನ ಸಂಹಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ | ತತೋಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಉದಾರವಿಕ್ರಮೋ ದಿತೀಃಸ್ತುತೇಯೋವರಜಃ
ಸುರಾರ್ಥೇ | ಧಾತ್ರಾರ್ಥಿತೇನೈವ ವರಾಹರೂಪಿಣಾ ಧರೋಧೃತೌ
ಪೂರ್ವಹತೋಬ್ಜಜೋದ್ಭವಃ ||೪೧||

ಅರ್ಥ.—ತತಃ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಉದಾರವಿಕ್ರಮಃ=ಉದಾರ=ಉತ್ಪುಷ್ಪನಾದ, ವಿಕ್ರಮಃ=ಪರಾಕ್ರಮ ಉಳ್ಳಂಥಾ, ಅವರಜಃ=ಕಿರಿಯವನಾದ ದಿತೀ=ದಿತೀದೇವಿಯು, ಸುತಃ=ಮಗನಾದ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಃ=ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು, ಸುರಾರ್ಥೇ=ದೇವತೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ. ಧಾತ್ರಾರ್ಥಿತೇನ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾದಂಥ, ವರಾಹರೂಪಿಣೈವ=ವರಾಹ ರೂಪಿಯಾದ ಹರಿಯಿಂದಲೇ ಹತಃ=ಸಂಹತನಾದನು, ಧರೋಧೃತೌ=ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅಬ್ಜಜೋದ್ಭವಃ=ಅಬ್ಜಜಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ, ಉದ್ಭವಃ=ಉತ್ಪನ್ನನಾದಂಥ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು, ಪೂರ್ವಹತಃ=ಮೊದಲು ಹತನಾದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ದಿತೀದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಎರಡನೆಯವನಾದ, ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾದ ವರಾಹರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯಿಂದಲೇ ಹತನಾದನು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಧರೋದ್ಧಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹತನಾದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣದ ಪ್ರಮಾಣ.—“ಬ್ರಹ್ಮಜಸ್ತು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಃ ಪ್ರಥಮಂದಂಷ್ಟ್ರೋಂಕಾಹತಃ | ಸಯೇವ ಸಾರ್ವದಾವಿಷ್ಟೋ ದ್ವಿತೀಯಃ ಕರ್ಣತಾಡನಾತ್ || ಪೂರ್ವಂಲಯೇದಧಾಮಗ್ನಾಂ ದ್ವಿತೀಯಾಂತೇನಮಜ್ಜಿತಾಂ || ಭುವನುದ್ಧರತೈವಾಸೌಹರಿಣಾಕ್ರೋಡಮೂರ್ತಿನ” ಈ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಒಂದನೇಸಲ ತಾನಾಗಿ ಪ್ರಳಯೋದಕದಲ್ಲಿಮುಳುಗಿಹೋಗಿರಲು ಅದನ್ನುನೇಲಕ್ಕೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ವರಾಹರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಎದುರುಬಿದ್ದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ತನ್ನ ಕೋರಿಕೆಲ್ಲಿನಿಂದ ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಇವನು ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರನಾದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ಎರಡನೇ

ಯಾವರ್ತಿ ದಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಬ್ರಹ್ಮನ ವರದಿಂದ ಭೂಮಿ ಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಕಪಾಲ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೊ ಡೆದು ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ವರಾಹವತಾರ ಮೂಡಿದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಎರಡು ಸಲ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಮತ್ಸ್ಯರೂಪಿಯಾದ ದೇವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸೂಚಿ ಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಥೋವಿಧಾತುರ್ಮುಖತೋವಿನಿಸೃತಾನ್ ವೇದಾನ್ತ ಯಾಸ್ಯೋಜ ಗೃಹೇಸುರೇಂದ್ರಃ | ನಿಹತ್ಯತಮತ್ಸ್ಯವಪುರ್ಜುಃಪೋಷ ಮನುಂ ಮುನೀಂಸ್ತಾಂಶ್ಚ ದದೌವಿಧಾತುಂ ||೪೨||

ಅರ್ಥ.—ಅರ್ಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ವಿಧಾತುಃ=ಚತುರ್ಮುಖದೇವರ, ಮುಖತಃ=ಮುಖದಿಂದ, ವಿನಿಸೃತಃ=ಹೊರಗೆ ಬಂದ, ವೇದಾಃ=ವೇದ ಗಳನ್ನು, ಹಯಾಕೃಃ=ಕುದುರೆಯಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳ ಅಸುರೇಂದ್ರಃ=ದೈತ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠನು. (ಹಯಗ್ರೀವಾಸುರನು, ಜಗ್ರಹ=ಅಪಹರಿಸಿದನು, ಆಗ ವತ್ಸ್ಯ ವಪುಃ=ಮೀನಿನ ರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ತಂ=ಆ ದೈತ್ಯನನ್ನು, ನಿಹ ತ್ಯ=ಸಂಹರಿಸಿ, ಮನುಂ=ಮನುಗಳನ್ನು, ಜುಗೋಷ=ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದನು, ತಾಃ=ಆ ವೇದಗಳನ್ನು, ವಿಧಾತುಂ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ, ದದೌ=ಕೊಟ್ಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮುಖದಿಂದ ಪ್ರವೃತ್ತವಾದ ವೇದಗಳ ನ್ನು ಹಯಗ್ರೀವಾಸುರನು ಅಪಹರಿಸಿದನು. ಶ್ರೀಹರಿಯು ಮತ್ಸ್ಯವತಾರ ಮಾಡಿ ಹಯಗ್ರೀವಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮನುವನ್ನು ಮತ್ತು ಮುನಿ ಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ವೇದಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶ್ರೀಹರಿಯು ಹಯಗ್ರೀವಾಸುರನ ಸಂಹಾರನಿಮಿತ್ತ ವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮತ್ಸ್ಯರೂಪವು ಚಿದಾನಂದ ರೂಪವುಳ್ಳದ್ದೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ವೇದಗಳು ದೈತ್ಯನ ವಶವಾಗಲು ವೇದಗಳಿಂದ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆ ಇದ್ದು ಚೇತನರ ಸಾಧನಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀದೇವರು ಅವತಾರ

ಮಾಡಿ ರಮೋದ್ಧಾ ರಮಾಡಿಡನೆಂದು ತೀಯಬೇಕು. ಪ್ರಸಾಣ.- ಯದಾ ಯದಾಹಿ ಧರ್ಮಶ್ಚ ಗ್ಲಾನಿರ್ಭವತಿ ಭಾರತ-ಅಭ್ಯುಥಾನಾಯಧರ್ಮಶ್ಚ ತದಾ ತ್ವಾನಂಸೃಜಾವ್ಯಾಹಂ ||

ಅನತಾರಿಕೆ.- ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿಶದಮಾಡುತ್ತಾರೆ.--

ಶ್ಲೋಕ || ಮನ್ವಂತರಪ್ರಳಯೇ ಮತ್ಸ್ಯರೂಪೋವಿದ್ಯಾಮದಾನ್ಮನವೇ ದೇವ ದೇವಃ || ವೈವಸ್ವತಾಯೋತ್ರ ಮ ಸಂವಿದಾತ್ಮಾ ವಿಷ್ಣೋಸ್ವರೂಪ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿರೂಪಾಂ ||೪೩||

ಅರ್ಥ.-- ದೇವದೇವಃ- ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಮತ್ಸ್ಯರೂಪಃ=ಮತ್ಸ್ಯವತಾರಮಾಡಿದ, ಉತ್ತಮಸಂವಿದಾತ್ಮಾ=ಉತ್ತಮ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ಸಂವಿದಾತ್ಮಾ=ಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಮನ್ವಂತರಪ್ರಳಯೇ=ಚಾಕ್ಷುಷಕಳೆದು ವೈವಸ್ವತ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ವೈವಸ್ವತಾಯ=ವೈವಸ್ವತವೆಂಬ, ಮನುಷೇ=ಮನುವಿಗೋಸ್ಕರ, ವಿಷ್ಣೋಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ, ಸ್ವರೂಪಪ್ರತಿಪತ್ತಿರೂಪಾಂ=ಸ್ವರೂಪ=ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಸ್ವರೂಪದ, ಪ್ರತಿಪತ್ತಿರೂಪಾಂ=ನಿಶ್ಚಯರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ, ವಿದ್ಯಾ=ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು, ಅದಾತ್=ಕೊಟ್ಟನು.

ತಾಪ್ಸ್ಯಃ.-- ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಮತ್ಸ್ಯರೂಪಿಯಾದ, ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಮನುಷ್ಯನಾದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ವೈವಸ್ವತಮನುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನ (ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ) ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನಪ್ರತಿಪಾದಕನಾದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.-- ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಾಧನ ಚೇತನರುಗಳಿಗೆ, ಪುನಃ ಉಪದೇಶಕೊಟ್ಟು ಮನುಕಲ್ಪ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುವ ಮನುವಿನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನಿಂತು ನಡಿಸುವನು. ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು ತಾನೆ ನಿಂತು ನಡಿಸುವನು. ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು ತಾನೇ ಮನುಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣನೆಂತಲೂ ಆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದಂತಾಯಿತು.

ಅವತಾರಿಕೆ — ಕ್ರಮಕ್ರಾಂತನಾದ ನೃಸಿಂಹಾವತಾರ ಕಥಾ ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ.-

ಶ್ಲೋಕ || ಅಥೋದಿತೇರ್ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಸುತೇನಶಶ್ವತ್ವಪೀಡಿತಾ ಬ್ರಹ್ಮವರಾತ್ಸು
ರೇಶಾಃ ಹರಿಂವಿರಿಂಚೇನ ಸಹೋಪಜಗ್ಮುಃದಾರಾತ್ಯಮಸ್ಯಾಪಿಶಶಂ
ಸುರಸ್ತ್ವೈ ||೪೪||

ಅರ್ಥ.— ಅಥ- ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ದಿತೇಃ=ದಿತಿದೇವಿಯ, ಜ್ಯೇಷ್ಠಸು ತೇನ-ಹಿರೇಮಗನಾದ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನಿಂದ, ಬ್ರಹ್ಮವರಾತ್=ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ರ ವರದಿಂದ. ಶಶ್ವತ್ವಪೀಡಿತಾಃ=ಬಹುಕಾಲ ಬಾಧೆಪಟ್ಟವರಾಗಿ, ಸುರೇ ಶಾಃ=ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರುಗಳು, ವಿರಂಚೇನ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ, ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಹರಿಂ=ನಾರಾಯಣದೇವರನ್ನು, ಜಗ್ಮುಃ=ಹೊಂದಿದರು. ಆಸ್ತೈ=ನಾರಾಯ ಣನಿಗೋಸ್ಕರ, ಅಶ್ಯ-ಆ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನ, ದಾರಾತ್ಕೈಃ=ದುಷ್ಟಕಾರ್ಯವ ನ್ನು, ಶಶಂಸುಃ-ಹೇಳಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ದಿತಿದೇವಿಯ ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರ ನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ ವರದಿಂದ ಗರ್ವಿತನಾದ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನಿಂದ ಬಹುಕಾಲ ಕೂಡಿತರಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನನ್ನು ಹೊಂದಿ ಆ ದೈತ್ಯನ ದುಷ್ಟ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಪರಿಪಾಲನ ಕತ್ಯಕ್ವ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅಧೀನವೆಂದು ತಿಳಿದು ದೇವತೆಗಳು ತಮಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ದೈತ್ಯಶ್ರೇ ಣ್ವನಿಗೆ ಅನೋಘವಾದ ವರ ಕೊಟ್ಟರಲು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಬಾರ ದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಹೋದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ, ಶ್ರೀಹರಿಯು ಲೋಕಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮಂತ್ರಿ ಭೂತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಯರ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಹೊರ್ತು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ನೃಸಿಂಹಾವತಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.-

ಶ್ಲೋಕ || ಅಭೀಷ್ಟತಸ್ತೈರ್ಹರಿರುಗ್ರವೀರ್ಯೋನೃಸಿಂಹರೂಪೇಣ ಸ್ವಅವಿರಾ
ಸೀತ್ | ಹತ್ವಾಹಿರಣ್ಯಕ ಸುತಾಯ ತಸ್ಯಹತ್ವಾಭಯಂದೇನಗುಣಾ
ನುತೋಷಯತ್ ||೪೫||

ಆರ್ಥ.— ಉಗ್ರವೀರೈಃ=ಉಗ್ರ=ಕ್ರೂರವಾದ, ವೀರೈಃ=ಶಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ, ಹರಿಃ-ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರು, ತೈಃ=ಆ ದೇವತೆಗಳಿಂದ, ಅಭಿಷ್ಠತಃ-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ. ನೃಸಿಂಹರೂಪೇಣ=ನರಸಿಂಹರೂಪದಿಂದ, ಅವಿರಾಸೀತ್=ಪ್ರಾದುರ್ಭೂತನಾದನು. ಸಃ=ಆ ನರಸಿಂಹದೇವರು, ಹಿರಣ್ಯಂಚ=ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನನ್ನು, ಹತ್ವಾ=ಸಂಹಾರಮಾಡಿ, ತಸ್ಯ=ಆ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನ, ಸಂತಾಯ=ಮಗನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ ಅಭಯಂ=ಭಯಪರಿಹಾರಕವಾದ ವಚನವನ್ನು, ಉತ್ಪಾ=ಕೊಟ್ಟು, ದೇವಗಣಃ=ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು, ಅತೋಷಯತ್-ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾಗಿ ನರಸಿಂಹರೂಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಅವನ ಮಗನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ ಅಭಯಪ್ರಧಾನಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಸನಕಾದಿಗಳ ಶಾಪದಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಜಯವಿಜಯರು, ಮೂರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಹರಿಯಿಂದಲೇ ಸಂಹಾರವುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಅದೇ ಹರಿಯು ನೊದಲನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೃಸಿಂಹರೂಪದಿಂದ ಸಂಹರಿಸಿ, ಎರಡನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜತಾರಮಾಡಿ ದಶಕಂದರಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕೂರ್ಮಾವತಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಸುರಾಸುರಾಣಾಂ ಮುದಧಿಂ ವಿನುಘ್ನತಾಂದಧಾರ ಪೃಷ್ಠೇನಗಿರಿಂ
ಸಮಂದರಂ | ವರಪ್ರಧಾನವಪರೈರಧಾರೈಂ ಹರಸ್ಯಕೂರ್ಮೋಬೃಹ
ದಂಡಓಢಾ ||೪೩||

ಅರ್ಥ.— ಬೃಹದಂಡಓಢಾ=ಬೃಹತ್=ದೊಡ್ಡದಾದ, ಅಂಡ=ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು, ಓಢಾ=ಧಾರಣಮಾಡಿದಂಥಾ, ಕೂರ್ಮಃ=ಆಮೆಯರೂಪನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಹರಸ್ಯ=ಋದ್ರದೇವರ, ವರಪ್ರದಾನಾತ್=ವರಸ್ವೀಕಾರದಿಂದ, ಅಪರೈಃ=ಹರಿಯ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ, ಅಧಾರೈಂ=

ಧರಿಸಲು ಅಶಕ್ಯನಾದಂಥ, ಮಂದರಂ=ಮಂದರವೆಂಬ, ಗಿರಿಂ-ವರ್ವತವ
 ನ್ನು, ಸುರಾಸುರಾಣಾಂ=ದೇವದೈತ್ಯರುಗಳು, ಉದಧಿಂ=ಸಮುದ್ರವನ್ನು,
 ವಿಮುಘ್ನತಾಂ=ವಿಶೇಷಾಕಾರವಾಗಿ ಮುಘನಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಸಹ=ಕೂರ್ಮ
 ರೂಪನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಪೃಷ್ಠೇನ=ಬಿನ್ನಿನಿಂದ, ದಧಾರ=ಧರಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಕೂರ್ಮರೂಪನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಋದ್ರದೇವರ ವರ
 ದಿಂದ, ಶ್ರೀಹರಿಯ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಧಾರಣಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಾಗ
 ಬೇಡವೆಂದು ವರವನ್ನು ಪಡೆದ ಮಂದರಪರ್ವತವನ್ನು ದೇವದೈತ್ಯರುಗಳು
 ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ಭಾರದಿಂದ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ
 ಪಾತಾಳವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರ್ವತವನ್ನು, ಅದೇ ಶ್ರೀಹರಿ
 ಯು ಅವೆಯು ಉಪದಿಂದ ಬಿನ್ನಿನವೇಳೆ ಧರಿಸಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರವನ್ನು ಮುಘನಮಾಡಿದಾಗ ಕೂರ್ಮ
 ರೂಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪರ್ವತ ಧಾರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದ
 ರಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ವಾಯುಕೂರ್ಮನ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಾ
 ನು ವಿಷ್ಣು ಕೂರ್ಮನೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಧರಿಸಿರಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಪರ್ವತಧಾರಣೆ
 ಯು ಅತಶಯವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಶ್ರೀಹರಿಯ ವಾಮನಾವತಾರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸೂ
 ಚಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ವರದಚೇಯತ್ಪಮನಾಪ ದೈತ್ಯರಾಟ್ ಚತುರ್ನುಖಸ್ಯೈವ ಬ
 ಲಿಯದಾತದಾ || ಅಜಾಯತೇಂದ್ರಾವರಚೋದಿತೇಃ ಸುತೋಮ
 ಹಾನಚೋಪ್ಯಬ್ಜಭಸಾದಿಸಂಸ್ತುತಃ ||೪||

ಅರ್ಥ.— ಯದಾ=ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲಿ, ದೈತ್ಯರಾಟ್-ದೈತ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠನಾ
 ದ, ಬಲಿಃ=ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು, ಚತುರ್ನುಖಸ್ಯೈ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ, ವರಾ
 ತ್-ವರದಿಂದಲೇ, ಲಜೇಯತ್ವಂ=ಪರರರಿಂದ ಜಯಿಸದೇ ಇರೋಣವನ್ನು
 ಅವಾಪ=ಹೊಂದಿದನೋ, ತದಾ-ಆಗ, ಅಬ್ಜಭಸಾದಿಸಂಸ್ತುತಃ=ಅಬ್ಜ=
 ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಭವಾ-ಋದ್ರದೇವರು, ಇವರೇ, ಆದಿ=ನೊದಲಾದವರಿಂ
 ದ, ಸಂಸ್ತುತಃ = ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಂಥ, ಶ್ರೀಹರಿಯು

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ, ಅಜೀರ್ಷಿ=ಜನನಾದಿಗಳಿಂದ ರಹಿತನಾದರೂ, ಇಂದ್ರಾಪರಜಾ=ಇಂದ್ರ=ಇಂದ್ರದೇವರಿಗೆ, ಅವರಜಾ=ತಮ್ಮನಾಗಿ, ಅದಿತೀ=ಅದಿತೀದೇವಿಯು, ಸುತಾ=ವ.ಗನಾದ ವಾಮನನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಅಜಾಯತ=ಹುಟ್ಟಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನಾದ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಅಜೀಯತ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಹೊಂದಿದನೋ ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ಸ್ತುತ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ತಾನು ಜನನರಹಿತನಾದರೂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾಗಿ ಅದಿತೀದೇವಿಯಲ್ಲಿ ವಾಮನನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಇಂದ್ರದೇವರ ತಮ್ಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಅದಿತೀದೇವಿಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ದೈತ್ಯರಿಂದ ಭಾಧಿತರಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ರಹಿತರಾಗಲು ತನ್ನ ಗಂಡನಾದ ಕಶ್ಯಪರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪುತ್ರರು ಬಲಹೀನರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಲೋಕಗಳ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಶ್ರೀಹರಿಯನುಗ್ರಹ ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಆಗ ಕಶ್ಯಪರು “ ಎಲೈ ದೇವಿ ! ಪಯೋವ್ರತವೆಂಬ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಘಾಲ್ಗುಣಶುದ್ಧ ಪಾಡ್ಯಮಿಮೊದಲು ದ್ವಾದಶೀವರ್ಷಂತರ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನಸುಗಳಾಚರಿಸು, ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುತ್ತಾನೆ, ” ಎನಲು ಅದಿತಿಯು ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದಳು. ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಜನನಮರಣಗಳಿಂದ ರಹಿತನಾದರೂ ಅದೇವಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಆಕೆಗೆ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ನೃಸಿಂಹ ಗುರುಶುಕ್ಲ ಶೋಣಿತ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ಸ್ಥಂಭದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದನೋ ಹಾಗೆ ವಾಮನರೂಪದಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಉದ್ಭವಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಪುನಃ ವಾಮನರೂಪಿಯಾದ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಸವಾಮನಾತ್ಮಸುರಭಃ ಭೃಗೋಧ್ವರಂ ಜಗಾಮಾಗಂಯಂ
ಮರ್ಯ ಪದೇಪದೇಜಹಾರಚಾಸ್ತಾತ್ಪಲತ ಸ್ತ್ರೀವಿಷ್ಣುಪಂತ್ರಿಭಿಕ್ತ
ಮ್ಯಃಸ್ತಚ್ಚದದೌ ನಿಜಾಗ್ರಜೇ ||೪೮||

ಅರ್ಥ. — ಸಃ = ಅಂತಹ, ವಾಮನಾತ್ಮ = ವಾಮನರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀ
ಹರಿಯು, ಅಸುರಭೂಭೃತಃ = ದೈತ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು, ಆ
ಧ್ವರಂ = ಅಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞವನ್ನು ಕುರಿತು, ಪದೇಪದೇ = ಪ್ರತಿಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯ
ಲ್ಲಿಯೂ, ಗಾಂ = ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಯಮರ್ಯಸಃ = ನಿಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕವನಾಗಿ,
ಜಗಾಮ = ಹೊರಟನು. ಅಸ್ಮತ್ = ಆ ಬಲಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದ, ತ್ರಿವಿಷ್ಣುಪಂ-
ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು, ಭಲತಂ = ಮೋಸದಿಂದ, ತ್ರಿಭಿಃ = ಮೂರಾದ, ಕ್ರಮೈ = ಹೆಜ್ಜೆ
ಗಳಿಂದ, ಜಹಾರಚ = ಅಪಹಾರಮಾಡಿದನು. ತಚ್ಚ = ಆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು, ನಿಜಾ
ಗ್ರಜೇ = ನಿಜ = ತನ್ನ, ಅಗ್ರಜೇ = ಅಣ್ಣನಾದ ಇಂದ್ರನಲ್ಲಿ, ದದೌ = ಕೊಟ್ಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ವಾಮನರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ದೈತ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ
ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಅಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞವುಂಟವವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರತಿಪ್ರತಿ
ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದಲೂ ಭೂಮಿಯ ಅಧರ್ಮವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಹೋದನು.
ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬೇಡುವ ವ್ಯಾಜದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಆಪ
ಹರಿಸಿ ಆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ಭಗವದವತಾರಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಅಧ
ರ್ಮವನ್ನು ಕಳೆದು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ
ಅಲ್ಲ. ಹೀಗಿರಲು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಮನರೂಪಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು
ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದ
ರಿಂದ ದೋಷದೂರನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ವೈಷಮ್ಯ, ಏಕೈಕತ, ಅಜ್ಞಾನ ಇವು
ಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದು, ಸ್ವರ್ಗಾ
ಧಿಪತ್ಯವು ಇಂದ್ರನಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದೇ ಹೊರತು ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ
ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸದೇ
ಇದ್ದರೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆ ತರಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬಲಿಯು
ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹರಿಯನುಗ್ರಹಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನೂರು ಯ
ಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಂದ್ರಪದವಿಯ ಸಾಧನವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅದ್ದು

ರಿಂದ ಬಲಿಯು ಅರ್ಹನೆಂದು ತಿಳಿದು ದಯಾಸಮುದ್ರನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಮುಂದಿನ ಇಂದ್ರಪದವಿಯನ್ನು ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಈಗಿನ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯವುಳ್ಳ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನಾದಿಗಳು ಹೇಗೆ ಕೂಡೀತು ? ಸರ್ವಥಾ ಕೂಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಹರಿಯು ದಾನಕ್ಕೆ ವಾಮನರೂಪಿಯಾಗಿ, ಯಾಚಕ ನಂತರ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮರೂಪಿಯಾಗಿ ಲೋಕದ ಅಂಧರೆ ಚೇತನರುಗಳು ಪಾಪವನ್ನು ದಹಿಸುವ ಮಹಿಮೋಪೇತಳಾದ ಭಾಗೀರಥಿಯನ್ನು ವೇದದ ಗಂಗಾಜನಕನೆಂಬುವವನನ್ನು ಕಂಡನು. ಅನಂತರ ಬಲಿಯು ಭೂದಾನಕೊಡಲು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಜ್ಞಾನಾದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಉಪೇಂದ್ರನೆಂಬ ಹೆಸರಿಗೆ ಅರ್ಹನಾದ ರೂಪವುಳ್ಳವನಾಗಿ ವ್ರತ, ಪುಣ್ಯ, ಧರ್ಮ, ಯಜ್ಞ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಎನಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಆಶೇಷದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತನಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.--ಕಪಟದಿಂದ ಬಲಿಯನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಅವನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.--

ಶ್ಲೋಕ || ಪಿತಾಮಹೇನಾಸ್ಯ ಪುರಾಭಿಯಾಚಿತೋ ಬಲೇಃ ಕೃತೇ ಕೇಶವ ಆಹಯದ್ವಜಃ | ನಯಾಚ್ಚ್ಯಯಾಹಂ ಪ್ರತಿಹನ್ವಿತಂ ಬಲಿಂ ಶುಭಾನನೇತ್ಯೇವತತೋಭ್ಯಯಾಚತ ||೪೯||

ಅರ್ಥ.-ಕೇಶವ=ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಪ್ರವರ್ತಕನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಬಲೇ=ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ, ಕೃತೇ=ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ, ಅಸ್ಯ=ಆ ಬಲಿಯ, ಪಿತಾಮಹೇನ=ತಾತನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಂದ, ಪುರ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಅಭಿಯಾಚತಃ=ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ, ಯದ್ವಜಃ=ಯಾವ ವಚನವನ್ನು, ಅಹಹೇಳಿದನು. ಅಹಂ=ನಾನು, ತಂ=ಅಂತಹ, ಬಲಿಂ=ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು, ನಪ್ರತಿಹನ್ವಿ=ಸಂಹಾರಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇ ! ಶುಭಾನನ=ಓ ಮಂಗಳಕರನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೇ, ಯಾಚ್ಚ್ಯಯಾ=ಚೇಡುವಿಕೆಯಿಂದ, ಸ್ವೀಕರೋಮಿ=ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ, ತತಃ=ಅದಕಾರಣದಿಂದ, ಅಭ್ಯಯಾಚತ=ಯಾಚನಮಾಡಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ — ಬ್ರಹ್ಮಯುದ್ರಪದಪ್ರವರ್ತಕನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ನೃಸಿಂಹಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಯರಿಂದ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾಗಿ “ ಓ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೇ ನಾನು ಸರ್ವಥಾ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದಾನದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈಗ ಯಾಚಿಸಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಪ್ರಹ್ಲಾದರು ಕರ್ಮಜರು, ಬಲಿಯೂ ಕರ್ಮಜನೇ ಇವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಮಾಡಿ ಕರ್ಮದಿಂದಲೇ ದೇವಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕವರು. ಹೀಗಿರಲು ಸರ್ವಜ್ಞಶಿಖಾಮಣಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸರ್ವಚೇತನರುಗಳ ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಾಲ, ದೇಶ, ವಿಷಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲೆಯೂ, ಚೇತನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಲಹುವವನಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾಚಿಸಿದನು ಮತ್ತು ನೃಸಿಂಹಾವತಾರಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರಾಳರೂಪಿಯಾದ ನೃಸಿಂಹನ ರಭಸವನ್ನು ನೋಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಶಾಂತನಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿದರೂ ಶಾಂತನಾಗದೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾನಂತರ ಶಾಂತನಾದನೆಂದು ಭಾಗವತಾದಿಗಳು ಹೇಳುವವು. ಇದರಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಭಕ್ತಪರಾಧೀನನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸರಶುರಮಾವತಾರದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಬಭೂವಿರೇ ಚಂದ್ರಲಲಾಮತೋ ವರಾತ್ಪುರಾಹ್ಯಜೀಯಾ ಅಸುರಾ ಧರಾತಳೇ | ತೈರರ್ಥಿತಾನಾಸವನಾಯಕಾಸ್ಸುರಾಃ ಪುರೋನಿಧಾಯಾಬ್ಜಜಮಸ್ತಾವಹರಿಂ ||೫೦||

ಅರ್ಥ.—ಪುರ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಅಸುರಾಃ=ದೈತ್ಯರುಗಳು, ಚಂದ್ರಲಲಾಮತಾಃ=ಮುಖದ ಹಣೆಯಿಲ್ಲುಳ್ಳ ಮುದ್ರದೇವರ, ವರಾತ್=ವರದಿಂದ, ಅಜೀಯಾಃ-ಇತರಿಂದ ಜಯಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯರಾಗಿ, ಧರಾತಳೇ=ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ, ಬಭೂವಿರೇ=ಹುಟ್ಟಿದರು, ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವು, ವಾಸವನಾಯಕಾಃ ವಾಸವ=ಇಂದ್ರದೇವರೇ, ನಾಯಕಾಃ=ಯಜಮಾನನಾಗುಳ್ಳಂಥಾ, ಅಸುರ

ರಿಂದ, ಅರ್ಥತಾಃ-ಭಾದಿಶರಂಗಿ, ಅಬ್ಜಜಂ-ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು, ಪುರಃ-ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ, ನಿಧಾನ-ಇಬ್ಬುಕೊಂಡು, ಹರಿಂ-ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನನ್ನು, ಅಸ್ತುರ್ವ-ಸ್ತೋತ್ರವಾಡಿವರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ದೈತ್ಯರುಗಳು ಮುದ್ರದೇವರ ವರದಿಂದ ಗರ್ವಿತರಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಸಜ್ಜನರು ಮಾಡುವ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ವಿಘ್ನ ಮಾಡಲು ಇವರು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ದೇವತೆಗಳು ಸಜ್ಜನರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾನುಸಾರ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಹರಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಸಾಧನ ಚೇತನರುಗಳು ಮೂರು ವಿಧ—ಒಂದನೆಯದು ಸಾತ್ವಿಕ, ಎರಡನೆಯದು ರಾಜಸ, ಮೂರನೆಯದು ತಾಮಸ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಚೇತನರು ಎಂದಿಗೂ ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ನೈರಂತರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವೋಕ್ಷುಕೊಂಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಸರು ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಮಾಡದೇ ದ್ವೇಷವನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಉದಾಶೀನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾಮಸರು ಸಾತ್ವಿಕರು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿ ವಿಷ್ಣುವೈಷ್ಣವ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವಿಲ್ಲದ ತಮಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಾವ ರಸರಲ್ಲ ದೈತ್ಯರು, ರಾಕ್ಷಸರು, ಪಿಶಾಚಿಗಳು ವನುಷಾಧನರೆಂದು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಮಧ್ಯಮ ಸಾಧನ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಅಧಮ ಸಾಧನ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಎಂದು ಮೂರು ವಿಧ. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಕರ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೈತ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸಾಧನಕ್ಕಾಗಿ ಅವತರಿಸಲು ಧರ್ಮ ಕೆಡುವುದು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ತಾನು ಅವತರಿಸಿ ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಅವತರಿಸಿ:—ದೇವತೆಗಳು ಮಾಡಿದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಪಿಂಚಿಸೃಷ್ಟ್ವಾನಿತ ರಾಮಾವಧ್ಯಾನರಾದ್ವಿಧಾತುರ್ದಿತಿ ಜೊಹಿರಣ್ಯಕೌ||
ತಥಾಹಯಗ್ರೀವ ಉದಧವಿಕ್ರಮಸ್ತ್ವಯಾ ಹತಾಬ್ರಹ್ಮಪುರಾತನೇನ ||೫೧

ಅರ್ಥ:—ವಿರಿಂಚಸ್ಥಾಪನಾ-ವಿರಿಂಚ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ, ಸ್ಥಾಪನಾ-ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ, ದಿತಿಜೌ-ದಿತಿ-ದಿತಿದೇವಿಯಲ್ಲಿ, ಜೌ-ಕ ಟ್ಟಿದಂಥ, ಹಿರಣ್ಯಕ-ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಹಿರಣ್ಯ ಕಶ್ಯಪರುಗಳು, ವಿಧಾತುಃ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ, ವಗಾತ್-ವರದಿಂದ. ನಿತರಾಂ-ಆತ್ಮಂತ ವಾಗಿ, ಅವಧ್ಯೌ-ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ ರಲ್ಲದವರು, ತತಃ-ಹಾಗೆಯೇ, ಉದಾರವಿಕ್ರಮಃ ಉದಾರ ಬಹಳವಾದ, ವಿಕ್ರಮಃ-ಕರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳಂಥ, ಹಯಗ್ರೀವ-ಹಯಗ್ರೀವಾ ಸುರನು, ಇವರು ಮೂವರೂ, ಬ್ರಹ್ಮಪುರಾತನೇನ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ, ಪುರಾತನೇನ- ತಂದೆಯಾದ, ತ್ವಯಾ-ನಿನ್ನಿಂದ, ಹತಾಃ-ಸಂಹರಿಸರವರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಓಹೋ ! ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ದಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಅವತಾರಮಾಡಿದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪರುಗಳು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಂಹ ರಿತರಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕವರು, ಮಹಾ ಕರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ ಹಯಗ್ರೀವಾಸುರನು ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕವನು. ಹೀಗೆಯೇ ಇವರು ಮೂವರೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಂದೆಯಾದ ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಹತರಾದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿಗಳು ದೈತ್ಯರು, ರಾಕ್ಷಸರುಗಳಿಗೆ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ವರಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲ-ಘಿಸಿ ದೈತ್ಯರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾದ ನಾರಾಯಣನ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸಕಲ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಲಪೂರ್ಣ ನೆಂದು ಉಪಾಸನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಕಲವತಾರಗಳು ಮತ್ತು ಅಂಶಗಳೂ ಸಹ ಸರ್ವಕಾಲದ ಲ್ಲಿಯೂ ಸಕಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸರ್ವ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ, ಪೂರ್ಣಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯ ಬೇಕು

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಇನ್ನೂ ಅದೇ ಸ್ತೋತ್ರ ಭಾಗವನ್ನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—
ಶ್ಲೋಕ|| ಸಚಾಸುರಾ ಋದ್ರವರಾದವಧ್ಯಾ ಸಮಾನ್ಯದ್ವಿಪಿವೇವ ದೇವಃ||
ನಿಸ್ಸೀಮಶಕ್ತಾಽಪ್ಯವನಿಹತ್ಯಸೇರ್ವಾಕೃದಂಽಜೇನೋ ನಿವಸಾಧಶಶ್ವತಃ ||೨೨||

ಅರ್ಥ:—ದೇವದೇವ-ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ವಂದಿತನಾದ ನಾರಾಯಣನೇ, ಸ-ಅಂರಹ, ತ್ವಂ-ನೀನು, ರುದ್ರವರಾತ್-ರುದ್ರ-ರುದ್ರನೇವರ, ವರಾತ್ ವರದ

ದೆಶೆಯಿಂದ, ಸವ ಸ್ವೈರಪಿ-ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಅವಧ್ಯಾ-ಸಂಹಾರವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವಂಥ ಇವರ್ವ-ಇಂಥಾ, ಸರ್ವಾನ್-ಸಮಸ್ತರಾದ ಸುರಾರ್-ದೈತ್ಯರುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮುಕ ಕ್ಷೈನ್-ಪೂರ್ಣಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ, ನಿರತ-ಸಂಹಾರಮಾಡಿ, ಅಥ-ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ನ-ನಮ್ಮಗಳ, ಹೃದಯ-ಜೇ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ, ಶಶ್ವತ-ನಿರಂತರವಾಗಿ, ನಿವಸ-ವಾಸಮಾಡು

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ವಂದಿತನಾದಂಥ ಓ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನೀನು ರುದ್ರನೇವರ ದೇಶಿಯಿಂದಲೂ ಇನ್ನೂ ಇತರರಿಂದಲೂ ಸಂಹರಿಸಲು ಅಶಕ್ಯರಾದ ದೈತ್ಯರುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಹರಿಸಿ ನಮ್ಮಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:- ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೇದ ಪ್ರಮಾಣ:- 'ತಸ್ಯೈಷಾ ತದೇವಾನು ಪ್ರಾವಿಶತೆ ತದನುಪ ವಿಶ್ಯ' ಎಂಬುವ ತ್ರೈತ್ರಯ ಶ್ವತಿಯು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಅಣುರೇಣು ಸದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ದೇವತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ವಾಸಿಸೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವದೈತ್ಯರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ಬಲವೆಂಬ ಗುಣದಿಂದ ಪೂರ್ಣನಾಗಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಆಚರಿಸುವ ಸರ್ವ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಬರದಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ದಯಾಸಮುದ್ರತಾ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪೂರ್ಣಜ್ಞೇಯಿಂದ ಸರ್ವದಾ ವಾಸಿಸುವ ನೀನು ಬಿಂಬನೆನಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶವ್ಯವಸಾಗಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:- ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಅವತಾರಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:-

ಶ್ಲೋಕ|| ಇತ್ಯಾದಿರೋಕ್ತ ಸ್ಥಿತಶೈರಜೇಯಃಶ ಶಾರ್ಙ್ಗಧನ್ವಾಧಭ್ಯಗೂ
 ಭೃಹೋಭೂತಾ ರಾಮೋನಿಹತ್ಯಾಸುರಪೂಗಮುಗ್ರಂ ಹೃದಾನ
 ನಾದಿವಿದಧೈಸ್ಪೃಚ್ಛೈವ ||೫೩||

ಅಥಃ—ಇತಿ-ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಸ್ವಕಾರವಾಗಿ, ತ್ರಿದಶೀ-ದೇವತೆಗಳಿಂದ, ಆದರ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ, ಉಕ್ತಃ-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ಅಜೇಯಃ- ಇತರರಿಂದ ಜಯಿಸಲಶಕ್ಯನಾದ. ಸಃ-ಅಂತಹ, ಸಾಂಜಧವ್ಯ-ಸಾಂಜ್ ಧನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದಂಥಾ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಭೃಗೂಧ್ವಜಃ-ಭೃಗು-ಭೃಗೂ ಕುಲದಲ್ಲಿ, ಉದ್ವಃ-ಅವತಾರಮಾಡಿದ, ರಾಮಃ-ಪರಶುರಾಮನೆಂದೂ, ಅಭೂತ್-ಅವತರಿಸಿದನು ಅಥ-ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಅನಾದಿಃ-ಅದ್ಯಂತ ಶೂನ್ಯನಾದ ತ್ರಿಪರಶುರಾಮದೇವಃ, ಉಗ್ರಂ-ಕ್ರೂರವಾದಂಥ ಅಸುರಪೂಗಂ—ಅರಸು—ದೈತ್ಯರುಗಳ, ಪೂಗಂ—ಸಮೂಹವನ್ನು, ನಿಹದ್ಯ-ಸಂಹಾರಮಾಡಿ, ಅಪ್ಯಜ್ಞವ-ಆ ರಕ್ತದಿಂದಲೇ ಹೃದಾಃ-ತೀರ್ಥ ತಟಾಕುಗಳನ್ನು, ವಿದಧೇ-ನಿರ್ಮಿಸಿದನು

ತಾತ್ಪರ್ಯಃ—ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಅಜೇಯನಾದ ಶಶಜ್ಞ ಧನಸ್ಸುಳ್ಳ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಭಾರ್ಗವಕುಲದಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವತರಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಕ್ರೂರವಾದ ದೈತ್ಯರುಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಆ ರಕ್ತದಿಂದಲೇ ಶವಂತ :ಪಂಚಕವೆಂಬ ಐದು ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥಃ—ಪರಶುರಾಮದೇವರು ಮೋಸುಬೂರನಾದ ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಹೊರ್ತು ದೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಸರ್ವ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಂಹಾರದಿಂದ ಪಾಪಸಂಬಂಧವೇನೂ ಇವನಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ “ಮರ್ತ್ಯಾ ವತಾರ ಶ್ವಿಹಮರ್ತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣಂ” ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನಾದ್ದರಿಂದ ದೈತ್ಯ ಸಂಹಾರದಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿದ ಪಾಪವು ಹೇಗೆ ಹೋದೀತೆಂದು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕವನಂತೆ ನಡಿಸಲು ಭಾರ್ಗವ ಕುಲೀನರಾದ ರಾಮನ ಪಿತೃಗಳು ರಾಮನೇ ನಿನಗೆ ಪಾಪಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಐದು ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತರ್ಪಣ ಕೊಡು ಎನ್ನಲು ಆಗ ರಾಮರು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆ ತೀರ್ಥದಿಂದ ತರ್ಪಣ ಕೊಟ್ಟರು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ರಾಮಾನುಜರಲ್ಲಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ತತಃಪುಲಸ್ತ್ಯೈಃಕುಲೇಪ್ರಜಾತೌ ತಾನಾದಿದೈತ್ಯಜಗದೇಕಶ
ತ್ರೂ || ಸರೈರವಧ್ಯಾ ನರತಃಪುರಾಹರೇಃ ಸುರೈರಜೇಯೌಚ
ವರಾದ್ವಿಧಾತುಃ ||೫೪||

ಅರ್ಥ.—ತತಃ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಜಗದೇಕಶತ್ಯ=ಜಗತ್=ಜಗತ್ತಿಗೆ, ಏಕಶತ್ಯ=ಮುಖ್ಯ ಶತ್ಯಗಳಾದ, ಪುರಾ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಹರೇಃ=ಶ್ರೀಹರಿಯ, ವರತಃ=ವರದಿಂದ, ಸರೈಃ=ಇತರರಿಂದ, ಅವಧ್ಯಾ=ವಧ್ಯರಲ್ಲದೇ ಇರುವ, ವಿಧಾತುಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ, ವರಾತ್=ವರದಿಂದ. ಸುರೈಃ=ದೇವತೆಗಳಿಂದ, ಅಜೇಯೌ=ಜಯಿಸಲು ಅಶಕ್ಯರಾದಂಥ, ತೌ=ಅಂಥ, ಆದಿದೈತ್ಯೌ=ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅನತರಿಸಿದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪರು, ಪುಲಸ್ತ್ಯಶತ್ಯ=ಪುಲಸ್ತ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮರ, ಕುಲೇ=ಕುಲದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಜಾತೌ=ಹುಟ್ಟಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅನತರಿಸಿದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಶತ್ಯಗಳಾದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ವರದಿಂದ ಇತರರಿಂದ ಸಂಹಾರಾರ್ಹರಲ್ಲದೆಯೂ, ಅನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರದಿಂದ ದೇವತೆಗಳೆಂದಲೂ ಅವಧ್ಯರಾಗಿಯೂ ಪುಲಸ್ತ್ಯಬ್ರಹ್ಮರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಆತನ ಪುತ್ರರಾಗಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪರು ಅನತರಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಸನಕಾದಿಗಳಿಂದ ಶಾಸಗ್ರಸ್ತರಾದ ಜಯವಿಜಯರು ದುಃಖವಡಲು ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ತಾನು ಏನೂ ತಿಳಿಯದವನಂತೆ ನಡೆಸಿ ಅನಂತರ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಭಕ್ತರಾದ ಜಯವಿಜಯರಿಗೆ, ಮೂರು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಾನೇ ಸಂಹರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಅಭಯಪ್ರಧಾನ ನೂಡಿದನು. ನಂತರ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅನತರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ದೇವತೆಗಳ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ವಧೆ ಬೇಡವೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡರು. ಇವರಲ್ಲಿ, ಮೂರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೈತರ ಆವೇಶವುಂಟು—ಜೀವದ್ವಯ ಆವೇಶ-ವೈಷ್ಣವೈ ಜಯವಿಜಯರು. ಪಾಪಕ್ಕೆ ದೈತ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಬ್ರಹ್ಮನ ವರ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಾವಣ ಕುಂಭ

ಕರ್ಣರಿಗೆ ಒದಗಿತೆಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸರ್ವೈರಜೀಯಃ ಸಚಕುಂಭಕರ್ಣಃ ಪುರಾತನೇ ಜನ್ಮನಿಧಾತು
ರೇವ || ವರಾನ್ವರಾದೀನ್ಯತವಿವ ರಾವಣ ಸ್ತದಾತನಾತ್ತೈತ್ರಿದ
ಶಾನಬಾಧತಾಂ ||೫೫||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ=ಅಂತಹ, ಕುಂಭಕರ್ಣಃ=ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಪುರಾತನೇ=ಹಿಂದಿನ, ಜನ್ಮನಿ=ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಗ, ಧಾತುಃ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರಾದೇವ=ವರದಿಂದ, ಸರ್ವೈಃ=ಸರ್ವರಿಂದಲೂ, ಅಜೀಯಃ=ಜಯಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯನು; ರಾವಣಃ=ರಾವಣನು, ನರಾದೀಃ=ಮಾನಸರೇ ಮೊದಲಾದವರು, ರುತವಿವ=ಮೊರ್ತಾಗಿ, ಸರ್ವೈಃ=ಸರ್ವರಿಂದಲೂ, ಅಜೀಯಃ=ಜಯಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯನು; ತದಾತನಾತ್=ಅಮಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ತೌ=ರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣರು, ತ್ರಿದಶಾಃ=ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ಅಬಾಧತಾಂ=ಬಾಧೆಪಡಿಸುತ್ತ ಇದ್ದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಈ ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರದಿಂದ ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಜಯಿಸಲು ಅಶಕ್ಯನಾದನು. ರಾವಣನು ಮಾನಸ ವಾಸರಗಳ ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಅಜೀಯನು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರಬಲದಿಂದ ಇವರಿಬ್ಬರೂ (ರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣರು) ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—“ಎಕಸ್ಮಿನ್ ಬ್ರಹ್ಮದಿವಸೇ ಅನತಾರಾಶ್ಚ ಯೋದಶ್” ಎಂಬುವ ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರಪುರಾಣದ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹತ್ತು ಅನತಾರಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನಾದ್ದರಿಂದ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನನ್ನು ತಿಳಿದು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಕಪಿ ಮಾನವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕವರಿಂದ ಅಜೀಯತ್ವವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನಂತಾರಿಕೆ.— ದೇವತೆಗಳು ರಾವಣಾದಿಗಳ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ತದಾಬ್ಜ ಜಂಶೂಲಿನಮೇವಜಾಗ್ರತೋ ನಿಧಾಯದೇವಾಃ ಪುರು
ಹೂತಪೂರ್ವಕಾಃ || ಪಯೋಂಬುಧೌ ಭೋಗಿಪಭೋಗಿಶಾಯಿ
ನಂ ಸಮೇತ್ಯಯೋಗ್ಯಾಂಸ್ತು ತಿನುಭ್ಯ ಯೋಜಯಾ ||೫೬||

ಅರ್ಥ.—ತದಾ=ಅ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಪುರುಹೋತಪೂರ್ವಕಾಃ-ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ, ದೇವಾಃ=ದೇವತೆಗಳು, ಅಬ್ಜಜಂ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನೂ, ಶೂಲಿನಮೇವ=ಋದ್ರದೇವರನ್ನು, ಅಗ್ರತಃ=ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ, ನಿಧಾಯಾ= ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪಯೋಂಬುಧೌ=ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಭೋಗಿಪಭೋಗಿ ಶಾಯಿನಂ-ಲೇಷಶಾಯಿಯಾದಂಥ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ದೇವರನ್ನು, ಸಮೇತ್ಯ= ಹೊಂದು. ಯೋಗ್ಯಾಂ-ಅರ್ಹವಾದಂಥ, ಸ್ತುತಿಂ=ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು, ಅಭ್ಯ ಯೋಜಯುಃ ಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ರಾವಣಾದಿಗಳಿಗಿಂತ ಬಾಧೆಯುಂಟಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವತೆ ಗಳು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಋದ್ರದೇವರು ಇವರನ್ನು ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೇಷಶಾಯಿಯಾದ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವಂಥ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ದೇವರನ್ನು ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ದೇವತೆಗಳು ಬಹ್ನುರುದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಮುಂದು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸರ್ವ ದೇವಾಸೇಕ್ಷಯಾ ಋದ್ರರು ಉತ್ತಮರೆಂತಲೂ, ಅನರಿಗಿಂತಲೂ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಉತ್ತಮರೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಭೂಲೋಕ ದಲ್ಲಿ ಅನತಾರಮಾಡುವ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಅನತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರ ವಿಜ್ಞಾನನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಅನತರಿಸುತ್ತಾನೆಂತಲೂ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಮತ್ತು ಜಗದ್ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತ್ರಿ ಹರಿಯ, ಸತ್ಯಕಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಪೂರ್ತಿ ಳಿದನರೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ದೇವತೆಗಳ ಸ್ತೋತ್ರ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ತ್ವನೇಕಈಶಃಪರಮಸ್ವತಂತ್ರಃಸ್ತ್ವನಾದಿರಂತೋಜಗತಾಂನಿ
ಯೋಕ್ತಾ || ತ್ವದಾಜ್ಞಯೈನಾಖಿಳಮಂಬುಜೋದ್ಭವಾನಿತೇ
ನಿರೀಗ್ರ್ಯಾಶ್ಚ ರನಾಶ್ಚ ಯೇನೈ ||೫೩||

ಅರ್ಥ.—ಹೇ! ವಾಸುದೇವ=ಓ! ವಾಸುದೇವನೆ, ತ್ವಂ=ನೀನೇ, ಏಕಃ=ನುಬೃವಾದ, ಈಶಃ=ಸ್ವಾಮಿಯು, ಪರಮಃ=ಪರೋತ್ತಮನು, ಸ್ವತಂತ್ರಃ=ಸ್ವತಂತ್ರನು, ಜಗತಾಂ=ಜಗತ್ತಿಗೆ, ಅದಿಃ=ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರ್ತನು,

ಅಂತಃ=ನಾಶಕನು, ನಿಯೋಕ್ತಾ=ನಿಯಾಮಕನು, ತ್ವದಾಜ್ಞಯ್ಯಿವ=ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ, ಅಗ್ರಾಃ=ಹಿಂದೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮರುಗಳೂ, ಅನ್ಯೇ- ಇತರರಾದ, ಯೇ=ಯಾವ, ಚರಮಾಃ=ಮುಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಗೆ ಬರುವ, ಋಬುಜೋದ್ಭವಾಃ=ಬ್ರಹ್ಮರುಗಳು ಸಹ, ಅಪಿಕಂ=ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚವನ್ನು, ವಿತೇಸಿರೇ-ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹೇ! ವಾಸುದೇವನೇ, ನೀನು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನು ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರನು, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ನಾಶಕರ್ತನು ನಿಯಾಮಕನು. ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ಈಗಿನ ಬ್ರಹ್ಮರು ಮುಂದಿನ ಬ್ರಹ್ಮರು ಸಹ ಸರ್ವ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿರೂಪವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ದೇವತೆಗಳ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮರಾದವರು ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೇ ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕರೆಂದು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವಂದ್ಯತ್ವ ಸೂಚಿತವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ನಿಯೋಕ್ತಾ ಎಂಬುವ ವಚನದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪೋ ಸೌಶಿವರೂಪೀ ಶಿವೇಸ್ತಿತಃ-ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆಂತಲೂ, ಶಿವರೂಪದಿಂದ ರುದ್ರನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸಂಹಾರಮಾಡುತ್ತಾನೆಂತಲೂ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಭೂತಭವಿಷ್ಯತ್ ಬ್ರಹ್ಮರು ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ತೀಹರಿಯು ಶತ್ವದೇಕಪ್ರಕಾರನೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಲದುವ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೆ ಆಯಸ್ಸು ಎಷ್ಟು? ಆಯಸ್ಸು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಎಂಬುವ ಶಂಕಾಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಅವರ ಆಯುಃಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇತರ ದೇವತೆಗಳ ಆಯುಃಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಮನುಷ್ಯಮನಾತ್ಮಶತಂ ಸಪತ್ನಿಕಂದಿಸೌಕಸಾಮೇಕಮುಶಂತಿ
ವತ್ಸರಂ|| ದ್ವಿಪಟಿಸಹಸ್ರೈರಪಿತೈಶ್ಚ ತುರ್ಯುಗಂ ತ್ರೇತಾದಿಭಿಃ
ಪಾದಶವವಹೀನೈಃ ||೫೫||

ಅರ್ಥ.—ಮನುಷ್ಯಮನಾತ್=ಮನುಷ್ಯ=ಮಾನವರ, ಮಾನಾತ್=ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ, ಸಪತ್ನಿಕಂ=ಆರವತ್ತರಿಂದ ಸಹಿತನಾದ, ತ್ರೈತತಂ=ಮು

ನೂರಾದ, ವತ್ಸರಂ=ಸಂವತ್ಸರಗಳು, ದಿವಾಕಸಾಂ=ದೇವತೆಗಳಿಗೆ, ಏಕಂ=ಒಂದು ವತ್ಸರವಾಗಿ, ಉತಂತಿ=ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ (ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾಡಿ.) ತೈಃ=ಇಂತಹ, ದ್ವಿಷ್ಠಸಹಸ್ರೈರಪಿ, ದ್ವಿ=ಎರಡರಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಷಟ್=ಸಹಸ್ರೈರಪಿ=ಆರುಸಾವಿರಗಳಿಂದಲೂ, ಚ=ಮತ್ತು, ಪಾದತಪಸ=ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗದಿಂದ, ಹೀನೈಃ=ಕಡಿಮೆಯಾದ, ತ್ರೇತಾದಿಭಿಃ=ಕೃತ, ತ್ರೇತ, ದ್ವಾಪರ, ಕಲಿ ಇವುಗಳಿಂದಕೂಡಿದ, ಚತುರ್ಯುಗಂ=ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳು, ಭವತಿ=ಆಗುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ೧೨ ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳಾದರೆ ಒಂದು ಚತುರ್ಯುಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮನುಷ್ಯಮಾನದಿಂದ ೩೬೦ ವರ್ಷಗಳು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ೧ ವರ್ಷವೆಂತಲೂ, ಅಂತಹ ದೇವತೆಗಳ ವರ್ಷಗಳು ೧೨,೦೦೦ ವಾದರೆ ಒಂದು ಚತುರ್ಯುಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ—ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ತ್ರೇತಾಯುಗದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಸಂಧಿಗೆ ೪೦೦ ವರ್ಷಗಳೆಂತಲೂ, ದ್ವಾಪರಕ್ಕೂ ತ್ರೇತಾಯುಗಕ್ಕೂ ೩೦೦ ವರ್ಷಗಳೆಂತಲೂ, ದ್ವಾಪರಕ್ಕೂ ಕಲಿಗೂ ೨೦೦ ವರ್ಷಗಳೆಂತಲೂ, ಕಲಿಯುಗಕ್ಕೂ ಕೃತಯುಗಕ್ಕೂ ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳು ಸಂಧಿ ಎಂತಲೂ ಪಾದಭಾಗಗಳಿಂದ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಒಟ್ಟು ನೇಲೆ ಹೇಳಿದ ದೇವತೆಗಳ ೧೨,೦೦೦ ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳು, ಚತುರ್ಯುಗವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಮಾನವದಿನವೆಂದರೆ—ಪಗಲೂರಾತ್ರಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ೮ ಝಾಮಗಳ; ಇಂತಹ ದಿನಗಳು ೩೦ ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾಸ. ಈ ಮಾಸವು ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷವೆಂಬ ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ ಪಿತೃಮಾನರೀತ್ಯ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಹಗಲೆಂತಲೂ, ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ ರಾತ್ರಿ ಎಂತಲೂ, ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವ ವರ್ಷವೆಂಬ ೧೨ ತಿಂಗಳುಗಳು ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ೧೨ ದಿವಸವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿ ೩೬೦ ದಿವಸಗಳಾದರೆ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಿತೃಗಳ ಆರು ದಿನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಅಯನವೆಂತಲೂ ಮತ್ತಾರು ದಿನಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅಯನವೆಂತಲೂ ಉತ್ತರಾಯನ ದಕ್ಷಿಣಾಯನವೆಂಬ ವಿಭಾಗದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಪಿತೃದೇವತೆಗಳ ಅಯನ

ವೆಂಬ ಆರು ದಿನಗಳ ಕಾಲವು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರಾಯನವೆಂತಲೂ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹಗಲೆಂತಲೂ, ಪಿತೃದೇವತೆಗಳ ದಕ್ಷಿಣಾಯನವೆಂಬ ಕಾಲವು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಎಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಒಟ್ಟು ಕೂಡಿ ಒಂದು ದಿನ. ಈ ದಿನಗಳು ೩೬೦ ಆದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷ. ಇಂತಹ ವರ್ಷಗಳು ಸಹಸ್ರವಾದರೆ ಯುಗ ಚತುಷ್ಟಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚತುರ್ಯುಗವೆಂಬ ಕಾಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಮಾನವರ ಕಾಲಕ್ಕೂ ದೇವತೆಗಳ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳುಹಿಸಿ, ದೇವತೆಗಳ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸಹಸ್ರವೃತ್ತಸ್ತದಹಃಸ್ವಯಂಭುವೋಃ ನಿಶಾಚತನ್ಮಾನಮಿತಂ
 ಶರಚ್ಚತಂ| ತ್ವದಾಜ್ಞಯಾನ್ವಾನನುಭೂಯಭೋಗಾ ನುಸೃತಿ
 ಸೋಪಿ ತ್ವರಿತಸ್ತ್ವದಂತಿಕಂ ||೫೯||

ಅರ್ಥ.—ತತೇ=ಆ ಚತುರ್ಯುಗಗಳು, ಸಹಸ್ರವೃತ್ತಃ=ಸಾವಿರಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದದ್ದು, ಸ್ವಯಂಭುವಃ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ, ಆಹಃ=ಒಂದು ಹಗಲು; ತನ್ಮಾನಮಿತಂ-ಅಷ್ಟೇ ಕಾಲವು, ನಿಶಾಚ=ರಾತ್ರಿಯು; ಇಂತಹ ದಿನವು, ಸಷಷ್ಟಿಕಂ=ಅರವತ್ತರಿಂದ ಕೂಡಿದ, ತ್ರಿಶತಂ=೩೦೦, ವತ್ಸರಂ=ಒಂದು ವರ್ಷವು; ಶರಚ್ಚತಂ=ಇಂತಹ ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳು, ತದಾಜ್ಞಯಾ=ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ, ಸೋಪಿ=ಆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಸ್ವಾನ್=ಸ್ವಕೀಯವಾದ, ಭೋಗಾನ್=ಸುಖಗಳನ್ನು, ಅನುಭೂಯ=ಅನುಭವಿಸಿ, ತ್ವರಿತಃ=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ತ್ವದಂತಿಕಂ, ತ್ವತೇ(-ನಿನ್ನ, ಅಂತಿಕಂ=ಸಮೀಪವನ್ನು ಕುರಿತು, ಉಪಇತಿ=ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಚತುರ್ಯುಗಗಳ ತಿರುಗೋಣವು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಸಲವಾದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಒಂದು ಹಗಲೆಂತಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಕಾಲ ರಾತ್ರಿ ಎಂತಲೂ, ಈ ರೀತಿಯಾದ ರಾತ್ರಿಹಗಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಲವು ಒಂದು ದಿನವೆಂತಲೂ, ಇಂತಹ ದಿನಗಳು ೩೬೦ ಆದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷವೆಂತಲೂ ಇಂತಹ ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳು ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಾಧನಕಾಲವೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿ

ಯೇ ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಸ್ವಕೀಯವಾದ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಪೈಕಿ ೫೦ ವರ್ಷಗಳು ಆದಿಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖದಿಂದ ಅನತರಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಧ್ಯಾನಕಾಲ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಂತರ ೫೧ನೇ ಸು ವರ್ಷದ ಮೊದಲು ಪದ್ಮಸೃಷ್ಟಿ ಎಂತಲೂ ಅನಂತರ ವಾದ ಮನುಸೃಷ್ಟಿ ಎಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮನ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ೧೪ ಜನಮನುಗಳ ಭೋಜ್ಯಕಾಲವಿರುತ್ತೆ. ಮನುಗಳ ಭೋಜ್ಯಕಾಲವೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಚತುರ್ಯುಗವೆಂಬ ಮಹಾಯುಗಗಳು ೭೧ ಕಳಿಯಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅನಂತರ ಕಾಲಗಳಿಂದ ಒಡಕೂಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ೫೧ ಮೊದಲು ೭೫ ವರ್ಷದ ಪರಿಯಂತರ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಕಾಲವೆಂತಲೂ, ೭೫ರಿಂದ ೮೭|| ವರ್ಷ ಪರ್ಯಂತ ಲಯಕಾಲವೆಂತಲೂ, ಉಳಿದ ೧೨|| ವರ್ಷಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮಸೃಷ್ಟಿಕಾಲವೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಪ್ರಮಾಣ—“ಲಯ ಸ್ಯ, ಸ್ತುಷ್ಚನೋಭಾಗಃ ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲ ಉದಾಹೃತಃ” ||

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಪ್ರಸಂಗಾನುಕೂಲವಾದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ತ್ವಯಾಪುರಾಕರ್ಣಪುಟಾದ್ವಿನಿರ್ಮಿತೌ ಮಹಾಸುರೌತೌ ಮಧುಕೈ
ಟಿಭಾಪ್ತೌ || ಪ್ರಭಂಜನಾನೇಶವಶಾತ್ತ್ವದಾಜ್ಞಯಾ ಬಲೋ
ದ್ಧತಾನಾಶು ಜಲೇಭ್ಯವರ್ದತಾಂ ||೬೦||

ಅರ್ಥ.—ಪುರಾ=ದೇವತಾಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ತ್ವಯಾ=ನಿನ್ನ, ಕರ್ಣಪುಟಾರ್ತ=ಕಿವಿಗಳಿಂದ, ಯೌ=ಯಾವ, ಮಹಾಸುರೌ=ಮಹಾದೈತ್ಯ ರಾದಂಥ, ಮಧುಕೈಟಿಭೌ=ಮಧು, ಮತ್ತು ಕೈಟಿಫರಿಂಬವರು, ವಿನಿರ್ಮಿತೌ= ಸೃಷ್ಟಿರಾದರೋ=ತೌ=ಆದೈತ್ಯರು, ತ್ವದಾಜ್ಞಯಾ=ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದಲೆ, ಪ್ರಭಂಜನಾನೇಶವಶಾತ್=ಪ್ರಭಂಜನ-ವಾಯುದೇವರ, ಆನೇಶ ವಶಾತ್= ಆನೇಶದಿಂದಯುಕ್ತರಾಗಿ, ಬಲೋದ್ಧತೌ=ಬಲ-ಬಲದಿಂದ, ಉದ್ಧತೌ= ಗರ್ವಿತರಾಗಿ, ಅಶು=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಜಲೇ=ಪ್ರಳಯ ಜಲದಲ್ಲಿ, ಅಭ್ಯವರ್ದತಾಂ=ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಓ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ದೇವಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗಳ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟರಾದ ಮಹಾದೈತ್ಯರಾದ ಮಧುಕೈಟಭರು ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞಾಪಡೆದ ವಾಯುದೇವರ ಆವೇಶದಿಂದಯುಕ್ತರಾದವರಾಗಿ ಅತಿ ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧರಾದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ, ಸೃಷ್ಟಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂತಲೂ, ಋದ್ರನಿಂದಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂತಲೂ, ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂತಲೂ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮತಪ್ರಕ್ರಿಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ವರುಷಸೂಕ್ತಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಾದ ನಾರಾಯಣದೇವರು ತನ್ನ ನಿಜ ಪಕ್ಷಿಯಾದ ರಮಾದೇವಿಯ ಅವಲಂಬನೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ ತಾನೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದ್ಯಷ್ಟಕೃತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಸಾದಿಸಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂಬುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಾರರು ಮಧುಕೈಟಭರ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀಹರಿಯ ಹಯಗ್ರೀವ ಅವತಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ತ್ವದಾಜ್ಞಯಾಬ್ರಹ್ಮವರಾದವಥೌ ಚಿಕ್ರಿಡಿಷಾಸಂಭವಯಾಮು
ಖೋದ್ಗತಾ || ಸ್ವಯಂಭುವೋವೇದ ಗಣಾಸಹಾರ್ಷತಾಂ ತ
ದಾಭವಸ್ತ್ವಂಹಯಶೀರ್ಷ ಈಶ್ವರಃ ||೬೧||

ಅರ್ಥ.—ಚಿಕ್ರಿಡಿಷಾ=ಕ್ರೀಡಾಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ, ಸಂಭವಯಾ=ಉತ್ಪನ್ನರಾದ, ತ್ವದಾಜ್ಞಯಾ=ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ, ಬ್ರಹ್ಮವರಾತ್=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರದಿಂದ, ಅವಥೌ=ವಧಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲದ, ಮಧು ಮತ್ತು ಕೈಟಭರು, ಸ್ವಯಂಭುವಃ=ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನ, ಮುಖೋದ್ಗತಾನ್=ಮುಖ=ಮುಖದಿಂದ, ಉದ್ಗತಾಃ=ಹೊರಟಂಥ, ವೇದಗಣಾಃ=ವೇದ=ವೇದಗಳ, ಗಣಾಃ=ಸಮೂಹಗಳನ್ನು, ಅಥವಾ ವೇದದ ಅವಾಂತರಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ಅಹರ್ಷತಾಂ=ಅಸಹಾರ ಮಾಡಿದರು, ತದಾ=ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಈಶ್ವರಃ=ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ, ತ್ವಂ=ನೀನು, ಹಯಶೀರ್ಷಃ=ಹಯಗ್ರೀವ ರೂಪವುಳ್ಳವನು, ಅಭವಃ=ಆಗಿರುತ್ತೀಯೆಷ್ಟೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:— ವಿಹಾರಮ್ಹಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞಾರೂಪನಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರದ ದೆಶೆಯಿಂದ ವಧೆಗೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲದ ಮಧು ಮತ್ತು ಕೈಟಭರು, ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖದಿಂದ ಹೊರಟ ವೇದಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಅವು ಖ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕದ್ದೊಯ್ಯಲು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀನು ಸರ್ವಸ್ವಾ ಮಿಯಾದ್ದರಿಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಹಯಗ್ರೀವರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದಿ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:— ಅಭಿಮಾನಿವ್ಯಸದೇಶಾತ್—ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಮತ್ತು ಪರ್ವತಾಃ ಪಕ್ಷಿಣೋಭರ್ವ ಎಂಬುವ ರಾಮಾಯಣದ ವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ ಜಡಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಈಶನಿಂದ ಸೃಷ್ಟರಾದ ಅಭಿಮಾನ ದೇವತೆಗಳು ಇದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಹಯಶೀರ್ಷಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರವಾಗಿ, ವೇದಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಸದೇಹರಾಗಿ ವೇದಾಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಕಿವಿಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ಮಲೋದಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಮಲೋದಕವು ಪದ್ಮ್ಯಸತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನರಾದವರು ಮಧು ಕೈಟಭರು, ಇನರಿಬ್ಬರು ಆಗಲೇ ವೇದಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೇದಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಅಸಹಾರಮಾಡಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ

ಉಸಾಸಾಂಚಕ್ರೀಮುಹ್ಯಂ ವೇದಾದೇಹ ಭೃತಸ್ತದಾ ವೇದಾಭ್ಯಾಸರತಸ್ತತ್ರ-
ಧರ್ಮಬಿಂದುರಜಾಯತ ಸಪದ್ಮ್ಯಸತ್ರಮಾಸಾಧ್ಯದ್ವಿಧಾಭೂತೋಯತಃಸ್ತತಾ, ರಜ
ಸ್ತನೋಮಸೌತಸ್ಮಾಜ್ಜಾತೌದಿನ್ಯಾಬಲೋತ್ಪಟೌ ಮಧುಕೈಟಭಗಾಮಾನೌ ಮಹಾ
ಬಲವರಾಕ್ರಮೌ ತತಸ್ತೌಪಮವೇದಾಽವೈಜಹರ್ತುಃಸಾಪನಿಶ್ಚಯೌ, ಇತಿ—

ಅವತಾರಿಕೆ.— ದೇವತೆಗಳನ್ನೋತ್ರಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕೆ|| ಅಹ್ಯತ್ಯವೇದಾನಖಿಲನ್ಪ್ರದಾಯ ಸ್ವಯಂಭವೇತಾಚಕಷ
ಘುಂಠದಸ್ಯೂ || ನಿಷ್ಪೀಡ್ಯತಾಊರುಶಲೇಕರಾಭ್ಯಾಂತನ್ನೇದ
ಸ್ಯುನಾಶುಚಕರ್ಥನೋದಿನೀಂ ||೨೨||

ಅರ್ಥ:—ಹೇ! ಹಯಗ್ರೀವ=ಓ ಹಯಗ್ರೀವರೂಪನಾದ ನಾರಾಯಣನೇ,

ತ್ವಂ=ನೀನು, ಅಖಿರ್ಣಾ=ಸಮಸ್ತನಾದ, ವೇದಾಃ=ವೇದಗಳನ್ನು, ಆಹೃತ್ಯ=ತಂದು, ಸ್ವಯಂಭುವೇ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೋಸ್ಕರ, ಪ್ರದಾಯ=ಕೊಟ್ಟು, ದಶ್ಯೂ=ಕಳ್ಳರಾದ, ತೌ=ಆ ಮಧು ಮತ್ತು ಕೈಟಭರನ್ನು, ಕರಾಭ್ಯಾಂ=ಕೈಗಳಿಂದ. ಊರುತಳೆ=ತೊಡೆಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ನಿಷ್ಟೀಡ್ಯತಾ=ಬಾಧೆಪಡಿಸೋಣದರಿಂದ, ಜಘಂತ=ಸಂಹರಿಸಿದ, ಅಶು=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ; ತನ್ಮೇದಸೈವ=ಅವರ ಮೇದಸ್ಸಿನಿಂದ, ಮೇದಿನೀ=ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಚಕರ್ಥ=ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ, — ಓ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನೀನು ಸಮಸ್ತ ವೇದಗಳನ್ನು ತಂದು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳ್ಳರಾದ ಮಧುಕೈಟಭರನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ, ತೊಡೆಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಧೆಪಡಿಸಿ ಸಂಹರಿಸಿದ, ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇದಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದ.

ವಿಷೇಷಾರ್ಥ. — ಭೂಮಿಗೆ, ಊರ್ವಿ, ಮತ್ತು ಮೇದಿನಿ ಎಂಬುವ ಹೆಸರುಗಳು ಬರುವದಕ್ಕೆ ಈ ಅವತಾರಕಾರ್ಯವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸಕಲ ವೇದಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟವನೆಂದು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣನೆಂತಲೂ, ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯಗುರುವೆನಿಸಿತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ. — ದೇವತೆಗಳ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. —

ಶ್ಲೋಕ|| ಏವಂಸುರಾಣಾಂಚ ನಿಸರ್ಗಜಂಬಲಂತಥಾಸುರಾಣಾಂವರದಾನ
ಸಂಭವಂ|| ನಶೇತವೈತದ್ಧ್ವಯಮಹ್ಯತೋವಯಂ ನಿವೇದ
ಯಾಮುಃಪಿತುರೇವತೇಖಿಲಂ ||೬೩||

ಅರ್ಥ. — ಏವಂ=ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ, ಸುರಾಣಾಂ=ದೇವತೆಗಳ, ನಿಸರ್ಗಜಂ=ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ, ಬಲಂ=ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು, ತಥಾ=ಹಾಗೆಯೇ, ಅಸುರಾಣಾಂ=ವೈತ್ಯರುಗಳ, ವರದಾನಸಂಭವಂ=ವರದಾನ=ವರ ಸ್ವೀಕಾರದಿಂದ, ಸಂಭವಂ=ಉಂಟಾದ, ಏತದ್ಧ್ವಯಮುಃ=ನಿವೇದೂ, ತವ=ನಿನ್ನ, ವಸೆ=ಅಧೀನವು. ಅಘಃ=ಅದಕಾರಣ, ವಯಂ=ನಾವು. ಪಿತುಃ=ತಂದೆಯಾದ, ತೇ=ನಿನಗೆ, ಅಖಿಳಮೇವ=ಸಮಸ್ತವನ್ನು ನಿವೇದಯಾಮುಃ=ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ದೇವತೆಗಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಬಲ ಮತ್ತು ದೈತ್ಯರುಗಳ ವರ ಸ್ವೀಕಾರದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಬಲ, ಇವೆರಡು ನಿನ್ನ ಅಧೀನವಾದ್ದರಿಂದ, ತಂದೆಯಾದ ನಿನ್ನ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇವೆ

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ — ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ, ನಿಯಮನ, ಜ್ಞಾನ, ಅಜ್ಞಾನ, ಬಂಧ, ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಅಷ್ಟಕರ್ತೃತ್ವವೂ ವರಬ್ರಹ್ಮಾಧೀನವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವರದಾನದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವುದು ನಿನ್ನ ಅಧೀನವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ವರವನ್ನ ಕೊಡತಕ್ಕ ದೇವತೆಗಳು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ಅವರು ಪರ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಧೀನರೆಂತಲೂ ಸೂಚಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಈಗ ಪ್ರಕೃತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಇಮಾಂಚರಕ್ಷೋಧಿಪತೀ ವರೋದ್ಧತಾ ಜಹಿ ಸ್ವವೀರ್ಯೇಣ
 ನೃಷು ಸ್ರಜಾತಃ || ಇತಿರಿತೇತೈರಪಿಲೈಸ್ಸರೇಶ್ವರೈರ್ಬಭೂ
 ವತಾವೋಜಗತೀಪತಿಪ್ರಭುಃ ||೬೪||

ಅರ್ಥ:—ಹೇ ಸ್ವಾಮೀ! ಓ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಇಮಾಂ=ಇಂಥಾ, ರಕ್ಷೋಧಿಪತೀ= ರಾಕ್ಷಸಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ, ವರೋದ್ಧತಾ= ವರ=ವರದಿಂದ, ಉದತಾ=ಗರ್ವಿತರಾದ ರಾವಣಕುಂಭಕರ್ಣರನ್ನು, ತ್ವಂ=ನೀನು, ನೃಷು=ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ರಜಾತಃ=ಹುಟ್ಟಿದವನಾಗಿ, ಸ್ವವೀರ್ಯೇಣ=ಸ್ವಕೀಯವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ, ಜಹಿ=ಸಂಹರಿಸು, ಇತಿ=ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಅಪಿಲೈ=ಸಕಲರಾದ, ಸುರೇಶ್ವರೈಃ=ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರುಗಳಾದ, ತೈಃ=ಅಂತಹ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ, ಈ ತೀರಿತೇಪತಿ=ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ, ಪ್ರಭುಃ=ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಜಗತೀಪತಿಃ=ಜಗತ್ಪತಿಯಾದ ನಾರಾಯಣದೇವರು, ರಾಮಃ=ರಾಮನಾವತಾರಮಾಡಿದವನಾಗಿ, ಬಭೂವ=ಆವನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಓ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಈ ರಾಕ್ಷಸಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ವರದಿಂದ ಗರ್ವಿತರಾದ ರಾವಣಕುಂಭಕರ್ಣರನ್ನು ನೀನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾನವನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸಂಹರಿಸು ಎಂದು ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾದ ಜಗತ್ಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು ರಾಮನಾವತಾರ ಮಾಡಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಸಂಹರಿಸು ಎಂಬುದಾಗಿ ಸೋತ್ರಮಾಡಿ ದಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸ್ವತಂತ್ರನೆಂತಲೂ, ನಿತ್ಯಪುರ್ಣನೆಂತಲೂ ತಿಳಿದಹಾಗಾಯಿತು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾಗಿ ರಾಮಾವತಾರಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಶ್ರೀಹರಿಯು ತಾನು ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕವನಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಭಕ್ತರ ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ಣ ಮಾಡತಕ್ಕವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ರಾಮಾವತಾರವನ್ನೇ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸಕಶ್ಯಪಸ್ಯಾದಿತಿಗೃಜನ್ಮನೋ ವಿವಸ್ವತಸ್ತಸ್ತು ಭವಸ್ಯಭೂಭೃ
ತಃ|| ಗೃಹೇದಜ ಸ್ಯಂದನನಾಮಿನೋಭೂತೌ ಕೌಶಲ್ಯಕಾನಾಮ್ನಿ
ತದರ್ಥಿನೇಷ್ಯಃ ||೬೨||

ಅರ್ಥ:— ಸಃ=ಅ ನಾನಾಯದೇವರು, ಕಶ್ಯಪಸ್ಯ=ಕಶ್ಯಪ ಮುನಿಗಳ, ಅದಿತಿಗರ್ಭಜನ್ಮನಃ=ಅದಿತಿ-ಅದಿತಿ ದೇವಿಯ, ಗರ್ಭಜನ್ಮನಃ=ಗರ್ಭ-ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಜನ್ಮನಃ=ಉತ್ಪತ್ತಿ ಉಳ್ಳಂತ, ವಿನಸ್ವತಃ=ಸೂರ್ಯದೇವರ, ತಂತುಭವಸ್ಯ=ತಂತು ವಂಶದಲ್ಲಿ, ಭವಸ್ಯ=ಉತ್ಪನ್ನ ನಾದಂಭ, ಭೂಭೃತಃ=ರಾಜನಾದಂಭ, ದಶಸ್ಯಂದನಮಾಮಿನಃ=ದಶಸ್ಯಂದನ=ದಶರಥನೆಂಬ, ನಾಮಿನಃ=ಹೆಸರುಳ್ಳವನ, ಗೃಹೇ ಹೆಂಡತಿಯಾದ, ಕೌಶಲ್ಯಕಾನಾಮ್ನಿ=ಕೌಶಲ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವಳಲ್ಲಿ. ತದರ್ಥಿನೇಷ್ಯಃ=ಪುತ್ರಸ್ವರೂಪವಾದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯವಾದ ಯಜ್ಞಕಾರ್ಯದಿಂದ ತುಷ್ಟನಾಗಿ, ಅಭೂತೌ=ಅವತರಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:— ಶ್ರೀಹರಿಯು ಕಶ್ಯಪರ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಅದಿತಿ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸೂರ್ಯವಂಶೀಯ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ದಶರಥನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ರಾಜನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಕೌಶಲ್ಯದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ರಾಮನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವತರಿಸಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:— ನಾಮನ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಕಶ್ಯಪರಿಗೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಏನೆಂದರೆ, ನೀನು ವೈವಸ್ವತಮನ್ವಂತರದಲ್ಲಿ ದಶರಥನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವತರಿಸು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಪುತ್ರನಾಗಿ ರಾಮನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವತರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕೊಡುವ, ಪಿತೃಶ್ರಾದ್ಧದ ಪಿಂಡದಾನದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ:—ಪುನರ್ದಶರಘೋಭೂತ್ಪಾತ್ನಮೇವಾಸಿ ಸಿತಾಮನು|| ಮುದ್ದತ್ತ
 ಪಿಂಡದಾನೇನ ಮುಕ್ತಿಸ್ತೇಭವಿತಾಭ್ರವಂ ||೧|| ಇದೇರೀತಿ ಪದ್ಮಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಯೂ
 ವಸುದೇವನನ್ನು ಕುರಿತುಹೇಳಿದಂತೆ ವಚನವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ.—ರಘೂಣಾ
 ಆಸ್ತಯೇ ಪೂರ್ವಂ ರಾಜಾ ದಶರಘೋಹ್ಯಭೂತ್|| ದ್ವಿತೀಯೇ ವಸುದೇವೋಭೂತ್
 ವೃಷ್ಟೀನಾಂ ಅನ್ವಯೇಪುನಃ ||೧||

ಅವತಾರಕೆ:—ಶ್ರೀಹರಿಯು ರಾಮಾವತಾರಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು
 ಮಾಡಿದ ಅವತಾರ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ತದಾಜ್ಞಯಾದೇವಗಣಾಬಭೂವಿರೇ ಪುರೈವಪಶ್ಚಾದಪಿ ತತ್ಯ
 ಭೂನ್ನುಃ || ನಿಷೇವಣಾತೋರುಗುಣಸ್ಯನಾನರಷ್ಟಭೋನರೇ
 ಸ್ತೇವಚಪಶ್ಚಿನೋದ್ಭವಾಃ ||೧೨||

ಅರ್ಥ:—ತದಾಜ್ಞಯಾ=ತತ್-ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ, ಆಜ್ಞಯಾ=ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ
 ದೇವಗಣಾಃ=ದೇವ-ದೇವತೆಗಳ, ಗಣಾಃ=ಸಮೂಹವು, ತತ್ಯ=ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ,
 ಪುರೈವ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೂ, ಪಶ್ಚಾದಪಿ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿಯೂ, ಭೂನ್ನುಃ=ಪೂರ್ಣನಾ
 ದಂಥ, ಉರುಗಣಸ್ಯ=ಉರು=ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ, ಗುಣಸ್ಯ=ಗುಣವುಳ್ಳಂಥಾ ಶ್ರೀರಾಮ
 ಚಂದ್ರದೇವರ, ನಿಷೇವಣಾಯ=ಸೇವಾಕೋಸ್ಕರ, ವಾನರೇಷು=ಕಪಿಗಳ ಯೋನಿ
 ಗಳಲ್ಲಿ, ಬಭೂವಿರೇ=ಹುಟ್ಟಿದರು, ನರೇಷ್ಟೇವ=ಮಾನವಿಯೋನಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪಶ್ಚಿ
 ಮೋದ್ಭವಾಃ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಆ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ ದೇವತೆಗಳು ರಾಮಾವತಾರಕ್ಕೆ
 ಮೊದಲೂ ಮತ್ತು ಅನಂತರವೂ ಪೂರ್ಣನಾದ ಗುಣವಂತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಶೇವಾ
 ಕೋಸ್ಕರ ಕಪಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನಂತರ ಮಾನವರಲ್ಲಿಯೂ ಅವತಾರ ಮಾಡಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಭಗವದಾಜ್ಞಾಧಾರಕರಾಗಿ ಭಗವತ್ತೇವಾ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ
 ಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಜೇತನರು ಮಾಡುವ ಸೇವಾ
 ದಿಗಳು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಆಜ್ಞ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರೀತಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದರೆ ಸಾರ್ಥ
 ಕವೇ ಹೊರ್ತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಶ್ರೀಹರಿಯು

ಅವತಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾವು ಅವತರಿಸಿ ಅವತಾರಕಾರ್ಯವೆಂಬ ಸಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನ ದುಷ್ಟನಿಗಹ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಶ್ರೀ ಹರಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಯಾವ ಯಾವ ದೇವತೆಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಸದೇವತಾನಾಂಪ್ರಥಮೋಗುಣಾಧಿಕೋ ಬಭೋವನಾಮ್ನಾಹನು
ಮಾತ್ಮಭಂಜನಃ || ಸ್ವಯಂಭುವಃಕೇಸರಿಣೋಗೃಹಪ್ರಭು ಬರ್
ಭೂವನಾಲೀಸ್ವತಯೇವವಾಸವಃ ||೬೨||

ಅರ್ಥ:—ಸಃ=ಅಂತಹ, ದೇವತಾನಾಂ=ದೇವತೆಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಥಮಃ=ಪ್ರೀಷ್ಟನಾದ ಗುಣಾಧಿಕಃ=ಗಣವಂತರಾದ, ಪ್ರಭುಃ=ಸಮರ್ಥರಾದಂಥ, ಪ್ರಭಂಜನಃ=ವಾಯುದೇವರು, ನಾಮ್ನಾ=ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಹನುಮಾಃ=ಹನುಮಂತನೆಂಬ (ಹೆಸರಿನಿಂದ), ಕೇಸರಿಣಃ=ಕೇಸರಿ ಎಂಬ ಕಪಿಯ, ಗೃಹಪ್ರಭುಃ=ಹೆಂಡತಿಯಾದ, ಅಂಜನಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ವಯಂಭುವಃ=ವಾಯುದೇವರೆನೆ, ಬಭೂವಃ=ಅವತರಿಸಿದರು, ವಾಸವಃ=ಇಂದ್ರದೇವರು, ಸ್ವತಯೇವ=ತಾವೇನೆ, ವಾಲಿ=ವಾಲಿಯಾಗಿ, ಬಭೂವಃ=ಅವತಾರ ಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವರಾದ ಗುಣವಂತರಾದ ಸಮರ್ಥರಾದ ವಾಯುದೇವರು, ಹನುಮಂತನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕೇಸರಿ ಎಂಬುವ ಕಪಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಅಂಜನಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರಿಂದಲೇ ಅವತರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ವಾಲಿಯು ಇಂದ್ರನಿಂದಲೇ ಅವತರಿಸಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:— ಪ್ರಮಾಣ ಸಂಗ್ರಹರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ-ಅಂಜನಾತ್ಮೇನ ಸಂಜಾತಾ ಮಂಜುಳಾಪುಂಜಕಸ್ಥಳೀ, ಇಂತಹ ಅವತಾರಮಾಡಿದ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ಅಪ್ಸರ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂತಲೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಜನಾದೇವಿಯು ಮತಂಗರ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇವ್ವು ಆಕಾಶಗಂಗಾಸ್ನಾನದಿಂದ ಶುದ್ಧನಾದ ದೇಹ ಉಳ್ಳವಳಾಗಿರಲು ವಾಯುದೇವರು ಇವಳ ತಪೋಭಾವವನ್ನ ತಿಳಿದು ಫಲದಲ್ಲಿ ಬಲರೂಪ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಣಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸುಗ್ರೀವಆಶೀರ್ವಪರಮೇಸ್ಥಿ ತೇಜಸಾ ಯುತೋರವಿಸ್ವಾತ್ಮ
ತವಿವ ಜಾಂಬರ್ವಾ ಯವಿವಪೂರ್ವಂ ಪರಮೇಸ್ಥಿವಕ್ಷಸಃ
ಸ್ವಗುದ್ಭವೋಧರ್ಮ ಇಹಾಸ್ತತೋಭವತ್ ||೬೮||

ಅರ್ಥ—ರವಿಃ=ಸೂರ್ಯದೇವರು, ಸ್ವಾತ್ಮತ ಏವ=ತಾವೇನೇ, ಪರಮೇಸ್ಥಿ ತೇ ಜಸಾ=ಪರಮೇಸ್ಥಿ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ = ತೇಜಸಾ=ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ, ಯುತಃ=ಯುಕ್ತ ರಾಗಿ, ಸುಗ್ರೀವಃ=ಸುಗ್ರೀವನಾಮಕರು, ಆಶೀರ್ವ=ಆದರು, ಜಾಂಬರ್ವಾ=ಜಾಂಬ ವಂತರು, ಸ್ವಾತ್ಮತಏವ=ತಾವೇನೇ, ಬಭೂವ=ಆದರು. ಯಃ=ಯಾರು, ಪೂರ್ವಂ= ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಪರಮೇಸ್ಥಿವಕ್ಷಸಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರವಕ್ಷಸ್ಥಳದಿಂದ, ತ್ವಗುದ್ಭವಃ=ಶರೀರ ದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ, ಧರ್ಮಏವ=ಯಮದೇವರೇನೇ, ಇಹ=ಇಲ್ಲಿ, ಅಶ್ಯತಃ=ಮುಖ ದಿಂದ, ಅಶವತ್ =ಹುಟ್ಟಿದರು

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸೂರ್ಯದೇವರು ತಾವೇನೇ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಅವೇಶಯುಕ್ತ ರಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವತರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಶರೀರದಿಂದ ಅಂದರೆ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಯಮದೇವರು ಈಗ ಜಾಂಬವಂತ ರಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮುಖದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತಾರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವೇಶ ವೆಂಬ ಶಕ್ತಿಯು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತೆ. ಆ ಶಕ್ತಿಯು ಪರಮಾತ್ಮನ ಶೇವಾನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ನಂತರ ಅವ ನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯನಾಗುತ್ತೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸು ತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಯವಿವಸೂರ್ಯಾತ್ಪನರೇವ ಸಂಜ್ಞಯಾ ನಾನ್ಮಾಯನೋ
ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಪ್ರಸೀತ್ || ಸಜಾಂಬರ್ವಾ ದೈವತಕಾರ್ಯದರ್ಶಿನಾ
ಪುರೈವಸ್ಯೋಮುಖತಃ ಸ್ವಯಂಭುವಾ ||೬೯||

ಅರ್ಥ.—ಯವಿವ=ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಯಮದೇವರೇ. ಪುನರೇವ=ಪುನಹ,

ಸೂರ್ಯಾತ್=ಸೂರ್ಯದೇವರಿಂದ, ಸಂಜ್ಞೆಯಾ=ಸಂಜ್ಞಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ, ನಾಮ್ನಾ=ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಯಮಃ=ಯಮನೆಂಬ (ಹೆಸರಿನಿಂದ), ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಃ=ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಾಲಕನು, ಆಸೀತ್=ಆದನೋ, ಸುವವ=ಆ ಯಮದೇವರೇನೇ, ವೈವತಕಾರ್ಯದರ್ಶಿನಾ=ದೇವತಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ, ಸ್ವಯಂಭುವಾ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ, ಪುರೈವ=ಮೊದಲೇ, ಮುಖತಃ=ಮುಖದಿಂದ, ಜಾಂಬವಾಃ=ಜಾಂಬವಂತನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಸೃಷ್ಟಃ=ಸೃಷ್ಟನಾದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.--ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ, ಹುಟ್ಟಿದ ಯಮವೇವರು, ಮನುಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ, ಸೂರ್ಯದೇವರಿಂದ, ಸಂಜ್ಞಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ, ಯಮ ಎಂತ ಹುಟ್ಟಿದ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಾಲಕನಾದನೋ, ಅನನೇ ಜಾಂಬವಂತನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ದೇವತಾಕಾರ್ಯಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮುಖದಿಂದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟನಾದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.--ದೇವತೆಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಶರೀರದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನರಾದರು. ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಪದ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾದರು. ನಂತರ ಅವರೇನೆ ಮನುಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸೇವೆಮಾಡಿ ಅವನ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾದದಿಂದ ಯಮನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಶೂದ್ರವರ್ಣಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಪದ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದನು. ನಂತರ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಸಂಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಯಮನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಯುಗಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮರ ಸೇವಾಕ್ಕಾಗಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖದಿಂದ ಜಾಂಬವಂತ ಎಂದು ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಅವತಾರಿಕೆ. -ಕಪಿರೂಪನಿಂದ ಅವತರಿಸಿದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ;—

ಶ್ಲೋಕ|| ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಭವಃ ಸೋಮ ಉತಾಸ್ಯಸೂನೋ ರತ್ರೇರಭೂ
ಶ್ಲೋಂಗಳವನಚಾತಃ || ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತತಿಶ್ಚಾರ ಉತೊಶಚೀಚ
ಶಕ್ರಸ್ಯಭಾರ್ಯೇವ ಬಭೂವತಾರಾ ||೨೦||

ಅರ್ಥ.-- ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಭವಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ, ಸೋಮಃ=

ಚಂದ್ರದೇವರು, ಅಶ್ಯ=ಈ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ, ಸೂನೋಃ=ಮಕ್ಕಳಾದ, ಅತ್ರೇಃ= ಅತ್ರಿಯುಷಿಗಳ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಅಭೂತ್=ಅನತಾರ ಮಾಡಿದನು, ಉತ= ಮತ್ತು. ಸವಿವ=ಆ ಅತ್ರಿ ಪುತ್ರನಾದ ಚಂದ್ರನೇ, ಅಂಗದಃ=ಅಂಗದನಾಗಿ, ಜುತಃ=ಹುಟ್ಟಿದನು. ಉತ=ಮತ್ತು, ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ=ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರು, ತಾರಃ-ತಾರಾನಾಮಕ ಕಪಿಯಾಗಿ, ಶಕ್ರಶ್ಯ=ಇಂದ್ರನ, ಭಾರ್ಯೈನ=ಹೆಂಡ ತಿಯಾದ, ಶಚೀಚ-ಶಚೀದೇವಿಯು, ತಾರಾ=ತಾರಾ ನಾಮಕಳು, ಬಭೂವ= ಆದಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಚಂದ್ರನು, ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗ ನಾದ ಅತ್ರಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅದೇ ಚಂದ್ರನೇ ಅಂಗದನಾಗಿ ಈಗ ಅವ ತರಿಸಿದನು. ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರು ತಾರಾನಾಮಕ ಕಪಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ದರು. ಇಂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಶಚೀದೇವಿಯು ತಾರಾನಾಮಕಳಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದಳು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ಚಂದ್ರದೇವರು ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ದರು, ಅನಂತರ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅತ್ರಿ ಯುಷಿಗಳಿಂದ ಅನುಸೂಯಾವೇವಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅದೇ ಚಂದ್ರನೇ ವಾಲಿಸುತ್ರನಾದ ಅಂಗವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಪರಬ್ರಹ್ಮ ನಿಂದ ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಂದಲೂ ಚಂದ್ರನೆಂತಲೇ ಅವತರಿಸಿ ಅತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಮ ಎಂದು ಹುಟ್ಟಿ ದನು. ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳು ತಾರಾ ಎಂಬ ಕನಿ ರೂಪದಿಂದ ತ್ರೀರಾಮರ ಶೇವೆ ಗಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದರು.

ಆವತಾರಿಕೆ. — ಬೃಹಸ್ಪತಿ ತಾರಾ ಇವರುಗಳ ಪೂರ್ವೋಕ್ತತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಈಗಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಬ್ರಹ್ಮಸುತೋಽಪಿಪೂರ್ವಂ ಸಹ್ಯವಶಚ್ಯಾಮನಸೋ
ಭಿಜಾತಃ || ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯವಶ್ಯಾಂಗಿರಸಃ ಸುತೋಭೂತ್ ನೈರೀಚ
ಜಕ್ಯೈವಶಚೀಪುಲೋಮ್ನಃ |೩೦||

ಅರ್ಥ. — ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ=ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರು, ಪೂರ್ವಂ=ಪೂರ್ವ

ದಲ್ಲಿ, ಶಚ್ಯಾ-ಶಚೀದೇವಿಯಿಂದ, ಸಹೈವ=ಯುಕ್ತರಾಗಿ, ಮನಸಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ಜಾತಃ=ಹುಟ್ಟಿದರು, ಬ್ರಹ್ಮಸುತೋಪಿ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾದರೂನು, ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಭವಸ್ಯ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾದ, ಅಂಗಿರಸಃ=ಅಂಗಿರಸ ಯುಷಿಗಳ, ಸುತಃ=ಮಕ್ಕಳು, ಅಭೂತ್=ಆದರು, ಶಚೀ-ಶಚೀದೇವಿಯು, ಪುಲೋಮ್ನಃ=ಪುಲೋಮಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಮಾರೀಚಿಜಜ್ಯೇವ=ಮರೀಚಿ ಮಕ್ಕಳಾದ ಕಶ್ಯಪರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಾಗಿ, ಅಭೂತ್=ಆದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರು, ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಅಂಗೀರಸರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಶಚೀದೇವಿಯರು ಮರೀಚಿಯ ಮಕ್ಕಳಾದ ಕಶ್ಯಪರಿಂದ ಪುಲೋಮ ಎಂದು ಹುಟ್ಟಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀಹರಿಯಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಲದ ಕಾಲಿನ ಹೆಜ್ಜೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಶಬ್ದತತ್ತ್ವವೇ ಶರೀರ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರೇ ಪದ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರು, ಅನಂತರ ಮನುಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀರಸರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಯುಗ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಠಾನುರ ಶೇವಾಕೋಸ್ಕರ ತಾರಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವತಾರ ಮಾಡಿದರು. ಶಚೀದೇವಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಮನುಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಕಶ್ಯಪನಲ್ಲಿ ಪುಲೋಮ ಎಂತಲೂ, ಯುಗಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ವಾಲಿ ಹೆಂಡತಿ ತಾರಾ ಎಂತಲೂ ಅವತರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸಖವ ಶಚ್ಯಾಸಹವಾನರೋಭೂತ್ಸ್ವಯಂಭುವೋದೇವಗುರು
 ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ || ಅಭೂತ್ಪುಷೇಣಾ ವರುಣೋಽಪ್ಸಿನೌಚ ಬಭೂವು
 ತುಸೌವಿದಶ್ಚ ಮೈಂದಃ , |೨೩||

ಅರ್ಥ.—ಸಃ=ಅಂಥ, ದೇವಗುರುಃ=ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಗುರುಗಳಾದಂಥ, ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ=ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರು, ಸ್ವಯಂಭುವಃ=ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಉತ್ಪನ್ನನಾದವನಾಗಿ, ಶಚ್ಯಾ=ಶಚೀದೇವಿಯಿಂದ, ಸಹಃ=ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ವಾನರಃ=ಕಪಿರೂಪನು, ಅಭೂತ್=ಆದನು, ವರುಣಃ=ವರುಣದೇವರು, ಸುಷೇಣಃ=ಸುಷೇಣ ನಾಮಕನಾದ ಕಪಿಯು, ಅಭೂತ್=ಆದನು, ತೌ=ಅಂತಹ,

ಅಶ್ವಿನೋಚ=ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳು, ವಿವಿದಃ=ವಿವಿದ ನಾಮಕ, ಮೈಂದಃ= ಮೈಂದ ನಾಮಕ ವಾನರರಾಗಿ, ಬಭೂವತುಃ=ಅವತರಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದೇವಗುರುಗಳಾದ ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರು ಮೂಲರೂಪ ದಿಂದಲೇ ತಾರಾ ಎಂಬುವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಶಚೀ ಸಹಿತರಾಗಿ ಕಪಿರೂಪವನ್ನ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ವರುಣದೇವರು ಸುಷೇಣನೆಂಬುವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವಾ ನರ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದರು. ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳು ವಿವಿದಮೈಂದರೆಂಬ ನಾನಾಂತರದಿಂದ ಕಪಿರೂಪರಾದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ದೇವತೆಗಳು ಕಾಮರೂಪವುಳ್ಳವರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಶೇವಾ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮೂಲರೂಪದಿಂದಲೇ ನಿಜಪತ್ನಿಯರಲ್ಲಿ ಅಂಶದಿಂದ ಕಪಿರೂಪರಾಗಿ ಅವತಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಋಷಿವಂಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕಪಿರೂಪದಿಂದ ಅವತಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂತ ಲೂ ಪ್ರನಾಣ ಉಂಟು. ಮತ್ತು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳೂ ಶಚೀಸಮೇತರೆಂದು ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಶಚೀ ಮತ್ತು ಗುರುಗಳು ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ತತ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ತಾರತಮ್ಯ ಉಳ್ಳವರೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವ ತಾರ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಭವೌತೌಪುನರೇವಸೂರ್ಯಾ ದ್ವಭೂವುತುಸ್ತತ್ರಕನೀ ಯಸಸ್ತು|| ಆನೇಶಅಯಿಂದ್ರೌವರದಾನತೋಭೂತ್ ತತೋ ಬ ಲೀಯಾನಿವಿದೋಹಿಮೈಂದಾತ್ ||೩೩||

ಅರ್ಥ.—ತೌ=ಅ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಭವೌ=ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರು, ಪುನರೇವ=ತಿರುಗಿ, ಸೂರ್ಯಾತ್=ಸೂರ್ಯ ದೇವರ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಬಭೂವತುಃ=ಹುಟ್ಟಿದರು, ತತ್ರ=ಅದರಲ್ಲಿ, ಕನೀಯ ಸಸ್ತು=ಚಿಕ್ಕನನಾದ ವಿವಿದನು, ಅಯಿಂದ್ರ=ಇಂದ್ರಸಮ್ಮಂಧಿಯಾದ, ಆನೇ ಶಃ=ಆನೇಶ ಉಳ್ಳವರು, ವರದಾನತಃ=ವರದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಅಭೂತ್= ಆದರು, ತತಃ=ಅನಂತದಲ್ಲಿ, ಮೈಂದಾತ್=ಮೈಂದನಿಗಿಂತಲೂ, ವಿವಿದೋ ಹಿ=ವಿವಿದನಾದವರೂ, ಬಲೀಯಾಃ=ಬಲಾಧಿಕ್ಷನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅಶ್ವನೀದೇವತೆಗಳು ಪದ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನರು. ಮನುಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಮತ್ತು ಯುಗದಲ್ಲಿ ತೀರಾಮ ಶೇವಾಕ್ಕಾಗಿ ಕಪಿರೂಪರಾದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವನಾದ ಮೈಂದನು ನರದ ದೇಶಿಯಿಂದ ಇಂದ್ರದೇವರ ಆವೇಶವಳ್ಳವನಾಗಿ ಅಣ್ಣನಿಗಿಂತ ತಮ್ಮ ಬಲಿಷ್ಠನೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಇಂದ್ರನ ಆವೇಶದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನರದ ಬಲದಿಂದಲೂ ಬಲಿಷ್ಠನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಶ್ವನೀದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಇಂದ್ರದೇವರು ಉತ್ತಮರೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ಸ್ವೋತ್ತಮರ ಆವೇಶ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಬಲಕಾರ್ಯವನ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆಂತಲೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಮನ್ಮಥನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ನೀಲೋಗ್ನಿರಾಶೀತ್ಕಮಲೋದ್ಭವೋಥಃ ಕಾಮುಃಪುನಃ ಶ್ರೀರ
ಮಣಾದ್ರಮಾಯಾಂ | ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ನಾಮಾಭವದೇವಮಿಶಾ
ತ್ಸಸ್ಯಂಧತಾಸಾಪಸ ಚಕ್ರತಾಂಚ ||೭೪||

ಅರ್ಥ.—ಅಗ್ನಿಃ=ಅಗ್ನಿಯು, ನೀಲಃ=ನೀಲ ಎಂಬುವ ಕಪಿರೂಪವಳ್ಳವನು, ಆಶೀತ್=ಆದನು, ಕಮಲೋದ್ಭವೋಥಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ, ಕಾಮುಃ=ಮನ್ಮಥನು, ಪುನಃ=ತಿರುಗಿ, ಶ್ರೀರಮಣಾತ್=ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದೇಶಿಯಿಂದ, ರಮಾಯಾಂ=ರುಕ್ಮಿಣೀದೇವಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ನಾಮಾ=ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಎಂತ ಹೇಳಿ, ಅಭವತ್=ಆದನು, ಏವಂ=ಒಗೆ, ಈಶಾತ್=ಋದ್ರದೇವರ ದೇಶಿಯಿಂದ, ಸ್ಯಂದತಾಃ=ಷಣ್ಮುಖನೆಂಬುವನಾಗಿ, ಚಕ್ರತಾಂ=ಚಕ್ರಾಭಿನಾಯು ಚಕ್ರತಬ್ಧವಾಚ್ಛನೂ ಕೂಡ, ಆಸ=ಆದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅಗ್ನಿಯು ನೀಲ ಎಂಬುವ ಕಪಿರೂಪವುಳ್ಳವನಾದನು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮನ್ಮಥನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಂದ ರುಕ್ಮಿಣೀದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಂತ ಅವತರಿಸಿದನು. ಋದ್ರದೇವರಿಂದ ಷಣ್ಮುಖನೆಂಬ ನಾಮಾಂತರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನೇ ಚಕ್ರಾಭಿಮನ್ಯನಾದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಮನ್ಮಥನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ಅದೇ ಮನ್ಮಥನು ಪದ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ

ಹುಟ್ಟಿದನು. ಮನುಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಷಣ್ಮುಖನೆಂಬ ನಾಮಾಂತರದಿಂದ ರುದ್ರ ದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಪುನಃ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ರುಕ್ಮಿಣೀದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಅವತಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾಮನಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಚಕ್ರದ ಅಭಿಮಾನಿತ್ವವು ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ದೇವತೆಗಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಅವತರಿಸಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಸೇವೆಮಾಡಿ ಆತನ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ—ಜಕ್ರಾಭಿಮಾನಿ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಆಯುಧಗಳ ಅಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪೂರ್ವಂ ಹರೇಶ್ಚಕ್ರಮಭೂದ್ಧಿ ದುರ್ಗಾ ತಮಃಸ್ಥಿತಾ ಶ್ರೀರಿತಿ
ಯಾಂ ವದಂತಿ| ಸತ್ಪಾತ್ಮಿಕಾಂ ಶಂಖಮಥೋ ರಜಃಸ್ಥಾ ಭೂನಾ-
ಮಿಕಾ ಸದ್ಯಮಭೂದ್ಧ ರೇಹಿ ||೨೫||

ಅರ್ಥ—ಪೂರ್ವಂ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ತಮಃಸ್ಥಿತಾ=ತಮೋಭಿಮಾನಿಯಾದ, ದುರ್ಗಾ=ದುರ್ಗಾದೇವಿಯು, ಹರೇಃ=ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಚಕ್ರಂ=ಚಕ್ರವು ಮತ್ತು ಜಕ್ರಾಭಿಮಾನಿಯು, ಅಭೂತ್=ಆಗಿದ್ದಳು, ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವು. ಯಾಂ=ಯಾವ ರಮಾದೇವಿಯನ್ನು, ಶ್ರೀರಿತಿ=ಶ್ರೀ ಎಂದು, ವದಂತಿ=ಹೇಳುತ್ತಾರೋ, ತಾಂ=ಅಂತಹ, ಸತ್ಪಾತ್ಮಿಕಾಂ=ಸತ್ಪಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಶ್ರೀ ದೇವಿಯನ್ನು, ಶಂಖಂ=ಶಂಖವೆಂತಲೂ ಶಂಖಾಭಿಮಾನಿಯೆಂತಲೂ, ವದಂತಿ=ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಥೋ=ಅನಂತರ, ರಜಃಸ್ಥಾ=ರಜೋಮಾನಿಯಾದ, ಭೂನಾಮಿಕಾ=ಭೂಶಬ್ದವಾಚ್ಯಳಾದ ದೇವಿಯು, ಹರೇಃ=ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಸದ್ಯಂ=ಸದ್ಯವು ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಯು ಕೂಡ, ಅಭೂತ್=ಆದಳು, ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ--ತಮೋಭಿಮಾನಿಯಾದ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಚಕ್ರ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದಳು. ಸತ್ಪಾತ್ಮಿಕಳಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಶಂಖ ಮತ್ತು ಶಂಖಾಭಿಮಾನಿಯೂ ಸಹ ಆದಳು. ರಜೋಭಿಮಾನಿಯಾದ ಭೂದೇವಿಯು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸದ್ಯ ಮತ್ತು ಸದ್ಯದ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದಳು. ಇವುಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶ್ವೇಷಾರ್ಥ—ಶ್ರೀಹರಿಯ ನಿಜಪತ್ನಿಯಾದ ರಮಾದೇವಿಯು ನಿತ್ಯಾವಿಯೋಗಿನಿಯು ಅಂದರೆ ಕಾಲತಃ, ದೇಶತಃ, ವ್ಯಾಪ್ತಳು ಮತ್ತು ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆಯುಧ ರೂಪಳಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸೇವೆಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಶ್ರೀಹರಿಯ ಜಕ್ರ, ಶಂಖ, ಪದ್ಮ ಈ ಮೂರು ಕೂಡ ಅನಿರುದ್ಧಾದಿ ರೂಪಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಯುಕ್ತವೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ಮಿಕ್ಕ ಆಯುಧಗಳ ಅಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ಲೋಕೆ|| ಗದಾ ತು ವಾಯುರ್ಬಲಸಂವಿದಾತ್ಮಾ ಶಾಂಗಂ ಚ ವಿದ್ಯೇತಿ ರಮೈವ ಖಡ್ಗಃ | ದುರ್ಗಾತ್ಮಿಕಾ ಸೈವ ಚ ಚರ್ಮನಾಮ್ನಿ ಪಂಚಾತ್ಮಕೋ ಮಾರುತ ಏವ ಬಾಣಃ ||೭೫||

ಅರ್ಥ—ಗದಾ ತು=ಗದೆಯಾದರು, ಬಲಸಂವಿದಾತ್ಮಾ=ಬಲ=ಬಲವು, ಸಂವಿತ್=ಜ್ಞಾನವು ಇವುಗಳೇ, ಆತ್ಮಾ=ಶರೀರವಾಗುಳ್ಳ ವಾಯುದೇವರು, ಶಾಂಗಂ ಚ=ಶಾರ್ಜಧನುಸ್ಸುನು, ವಾಯುದೇವರು ಅಂದರೆ, ಧನುಸ್ಸಿನ ರೂಪ, ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ವಿದ್ಯೇತಿ=ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರೋ, ರಮೈವ=ಆ ರಮಾದೇವಿಯರೇ, ಖಡ್ಗಃ=ಖಡ್ಗಾಯುಧ ರೂಪರು ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಗಳೂ, ದುರ್ಗಾತ್ಮಿಕಾ=ದುರ್ಗಾತ್ಮಕರಾದ, ಸೈವ=ಆ ರಮಾದೇವಿಯರೇ, ಚರ್ಮನಾಮ್ನಿ=ಚರ್ಮವೆಂಬ ಆಯುಧರೂಪರು ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಯು, ಪಂಚಾತ್ಮಕಃ=ಐದು ರೂಪರಾದ ಅಂದರೆ, ಪ್ರಾಣಾಪಾನಾದಿ ಐದು ರೂಪರಾದ ವಾಯುದೇವರು, ಬಾಣಃ=ಬಾಣರೂಪರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಬಲಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕರಾದ ವಾಯುದೇವರು ಗದಾ ರೂಪರು ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಗಳೂ, ಶಾಂಗಧನುಸ್ಸಿನ ರೂಪ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ವಾಯುದೇವರು. ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ರಮಾದೇವಿಯರು ಖಡ್ಗ ರೂಪ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಗಳೂ, ದುರ್ಗಾದೇವಿಯರು ಚರ್ಮನಾಮ ಕರು, ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಗಳೂ, ಪ್ರಾಣಾದಿ ಸಂಚರೂಪರಾದ ವಾಯುದೇವರು ಬಾಣರೂಪರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶ್ವೇಷಾರ್ಥ—ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಆಯುಧಗಳಿಗೆ ರೂಪ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ತಾತ್ಪರ್ಯಕಾರರು ತಿಳಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ—ನಿತ್ಯ

ಪೂರ್ಣನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಇತರರಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರಮಾರೂಪಗಳು ಮತ್ತು ವಾಯುರೂಪಗಳೂ ಸಹ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಅವನ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಅವಾಂತರಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ—

ಶ್ಲೋಕ|| ಏನಂ ಸ್ಥಿತೇಷ್ಟೇವ ಪುರಾತನೇಷು ವರಾದ್ರಥಾಂಗತ್ವಮವಾಪ
ಕಾಮಃ| ತತ್ಸೂನುತಾಮಾಪ ಚ ಸೋಽನಿರುದ್ಧೋ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಭವಃ
ಶಂಖತನುಃ ಪುನಾತ್ಮಾ ||೨೭||

ಅರ್ಥ—ಏನಂ=ಪೂರ್ವೋಕ್ತಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಪುರಾತನೇಷು=ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ರಮಾ ಮತ್ತು ವಾಯುದೇವರು, ಸ್ಥಿತೇಷ್ಟೇವ= ಇರುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ವರಾತ್=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ರಥಾಂಗತ್ವಂ=ಚಕ್ರಮಾನಿತ್ವವನ್ನು, ಕಾಮಃ=ಮನ್ಯುಧನು, ಅವಾಪ=ಹೊಂದಿದನು, ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಭವಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ, ಪುನಾತ್ಮಾ= ಪುರುಷಜೀವಮಾನಿಯಾದ ಅನಿರುದ್ಧನು, ಶಂಖತನುಃ=ಶಂಖಶಬ್ದವಾಚ್ಯ ಮತ್ತು ಶಂಖಾಭಿಮಾನಿಯು ಆದನು. ಸಃ=ಅಂತಹ, ಅನಿರುದ್ಧಃ=ಅನಿರುದ್ಧನು, ತತ್ಸೂನುತಾಂ=ತತ್=ಆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮಗನಾದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ, ಸೂನುತಾಂ=ಪುತ್ರತ್ವವನ್ನು ಆಪಚ=ಹೊಂದಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಸೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪುರಾತನರಾದ ರಮಾ ಮತ್ತು ವಾಯುದೇವರು ಸಹ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದರೂ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರದ ದೆಶೆಯಿಂದ ಚಕ್ರಮಾನಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಪುರುಷಜೀವಮಾನಿಯಾದ ಅನಿರುದ್ಧ ಶಂಖಾಭಿಮಾನಿಯಾದನು. ವರದಿಂದಲೇನೆ ಅದೇ ಅನಿರುದ್ಧ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪುತ್ರನಾದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ ಮಗನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ—ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆಯುಧಗಳು ನಿತ್ಯವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಅವನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದು, ಶತ್ರುಸಂಹಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವುಗಳು. ಮುಖ್ಯಾಭಿಮಾನಿ, ಅಮುಖ್ಯಾಭಿಮಾನಿ,

ಅವಾಂತರಾಭಿಮಾನಿ ಎಂದು ಮೂರು ವಿಧ. ಅವಾಂತರಾಭಿಮಾನಿ, ಅನಿರುದ್ಧ, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರು, ಅಮುಖ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳು, ರಮಾ, ವಾಯುಗಳು ಮುಖ್ಯಾಭಿಮಾನಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ವಾಸುದೇವಾದಿ ರೂಪಗಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ಜಕ್ರ ಶಂಖಾಭಿಮಾನಿಗಳವತಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

**ಶ್ಲೋಕ|| ತಾವೇನ ಜಾತೌ ಭರತಶ್ಚ ನಾಮ್ನಾ ಶತ್ರುಘ್ನ ಇತ್ಯೇವ ಚ ರಾಮ-
ತೋಽನು | ಪೂರ್ವಂ ಸುಮಿತ್ರಾತ್ರನಯಶ್ಚ ಶೇಷಃ ಸ ಲಕ್ಷಣೋಽ
ನಾಮ ರಘೂತ್ತಮಾದನು ||೭೬||**

ಅರ್ಥ—ರಾಮತೋಽನು=ಶ್ರೀಹರಿಯು ರಾಮಾವತಾರ ಮಾಡಿದಾಗ. ತಾವೇವ=ಆ ಜಕ್ರ ಮತ್ತು ಶಂಖಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಅನಿರುದ್ಧ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರು, ಭರತಶ್ಚ=ಭರತನೆಂಬ ಮತ್ತು ಶತ್ರುಘ್ನ ಇತ್ಯೇವ=ಶತ್ರುಘ್ನ ಎಂಬ ನಾಮ್ನಾ=ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಜಾತೌ=ಹುಟ್ಟಿದರು, ಪೂರ್ವಂ=ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು, ರಘೂತ್ತಮಾದನು=ರಾಮಜಂದ್ರದೇವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಃ=ಅಂತಹ, ಶೇಷಃ=ಶೇಷದೇವರು, ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ನಾಮ=ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಸುಮಿತ್ರಾತ್ರನಯಃ=ಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿಯ ಮಗನಾಗಿ, ಬಭೂವ=ಅವತಾರಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಶ್ರೀರಾಮರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಜಕ್ರ, ಶಂಖಮಾನಿಗಳಾದ ಅನಿರುದ್ಧ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರು ಭರತ, ಶತ್ರುಘ್ನರೆಂಬುವ ನಾಮದಿಂದ ಅವತರಿಸಿದರು. ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರಿಗೆ ಮೊದಲು ಶೇಷದೇವರು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸುಮಿತ್ರಾಪ್ರೇವಿಯ ಮಗನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ರಾಮನ ಅನಂತರದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ—ಪ್ರನೂಣಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೀತಾಯಾಃ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯಾಪಿ ವನಂದೇ ಚರಣಾವಸೌ, ಮತ್ತು ಉತ್ತರಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಘ್ನಃ ಪ್ರಾಂಜಲಿಃ ಪ್ರೋಚೇ ಪ್ರಸೀದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ | ಆರೋಮೇ ಮಧ್ಯಮೋ ಧನ್ಯಶ್ಚೈಷು ಶ್ರೂಷಾಂ ವನೇಽಕರೋತ್ || ಭರತೇನ ಮಮಾರ್ಯೇಣ ಹ್ಯಧಿಜೀವತಿ ಕಿಂಕರೇ | ಚತುರ್ದಶಸಮಾಸ್ತಪ್ತಂ ತ್ವತ್ತೀತ್ಯೈ ಭೂಮಿಶಾಯಿನಾ||

ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಷಂ ಲವಣಂ ಹತ್ವಾತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದೇನ ಕೇವಲಂ ಸಾರ್ಥಾ ಶತ್ಯಕ್ಷತ
ಶ್ಯಾಂನುಪ್ರೋಚ್ಛೇತಿ ಪ್ರಣನಾಮಸಃ ಇತಿ

ಈ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಭರತ ಶತ್ಯಕ್ಷರಿಗಿಂತಲೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವರು
ಉತ್ತಮರೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾತ್ಮ
ರೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಭರತ ಶತ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅನಿರು
ದ್ಧ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ರೂಪದಿಂದ ಸಹಿತರೋ ಹಾಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವರೂ ಸಹ
ಸಂಕರ್ಷಣ ರೂಪದಿಂದ ಯುಕ್ತರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಜನಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು
ತಿಳುಹಿಸಿ ಈಗ ಅವರ ಮಾತೃಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಕೌಸಲ್ಯಕಾ ಪುತ್ರ ಉರುಕ್ರಮೋ ಸಾವೇತಸ್ತಥೈಕೋ ಭರತಸ್ಯಮಾ
ತೃಃ | ಉಭೌ ಸುಮಿತ್ರಾ ತನಯೌ ನೃಪಸ್ಯ ಚತ್ವಾರ ಏತೇಹ್ಯ ಮ
ರೋತ್ತಮಾಸುತಾಃ ||೨೯||

ಅರ್ಥ:—ಅಸೌ=ಅಂತಹ, ಉರುಕ್ರಮಃ=ಸರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ
ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರು, ಏಕಃ=ಒಬ್ಬನೇ, ಕೌಸಲ್ಯಕಾಪುತ್ರಃ = ಕೌಸ
ಲ್ಯಾದೇವಿಯ ಮಗನು, ತಥಾ=ಹಾಗೆಯೇ, ಭರತಸ್ಯ-ಭರತನ, ಮಾತೃಃ
=ತಾಯಿಯಾದ ಕೈಕೇಯಾದೇವಿಗೆ, ಏಕವಿವ=ಒಬ್ಬನೇ, ಸುಮಿತ್ರಾತನ
ಯೌ=ಸುಮಿತ್ರಾ=ಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿಯ, ತನಯೌ-ಮಕ್ಕಳು, ಉಭೌ- ಇ
ಬ್ಬರು, ನೃಪಸ್ಯ=ದಶರಥರಾಯನಿಗೆ, ಏತೇ-ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ, ಅನುರೋ
ತ್ತಮಾ=ದೇವೋತ್ತಮರಾದ, ಚತ್ವಾರಃ=ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಗಳು, ಸುತಾಃ=
ಮಕ್ಕಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಕೌಸಲ್ಯಾದೇವಿಯರಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರೊಬ್ಬರೇ
ಮಕ್ಕಳು. ಕೈಕೇಯಿಗೆ ಭರತನೊಬ್ಬನೇ ಮಗನು, ಸುಮಿತ್ರಾದೇವೀಗೆ
ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಶತ್ಯಕ್ಷರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು, ಈರೀತಿಯಾಗಿ ದೇವೋತ್ತಮರಾದ ನಾ
ಲ್ಕು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ದಶರಥರಾಯರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಶ್ರೀಹರಿಯು ಗಮನವತಾರ ಮಾಡಿದ್ದು ದುಷ್ಟನಿ
ಗ್ರಹ, ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಗಾಗಿ, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಭರತ, ಶತ್ಯಕ್ಷ
ರು ಸಾಧಕರು. ಆದರೆ ಲೋಕ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀಸ್ವಾವಿಗೆ

ಇವರ ಸಹಾಯ ಬೇಕೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ—ಇವರಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಶೇಷನೇ ನೊದಲಾದವರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನತಾರಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಅವನ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಭಾದ್ಯರಾಗಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳು ಅನತಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಖಂಡ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇತರರಿಗಿಂತಲೂ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆನಂದವನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಅಂದರೆ ಸಾಯುಜ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಗಳು, ಅವತರಿಸಿದವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕೆ|| ಸಂಕರ್ಷಣಾ ದ್ವೈತ್ಯಿಭಿರೇವರೂಪೈ ರಾವಿಷ್ಣು ಅಸೀ ತ್ರಿಷುತೇಷು ವಿಷ್ಣುಃ || ಇಂದ್ರೋಂಗದೇಚೈವ ತತೋಂಗದೋಹಿ ಬಲೀನಿತಾಂತಂ ಸಬಭೂವ ಶಶ್ವತ್ ||೮೦||

ಅರ್ಥ:—ವಿಷ್ಣುಃ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣದೇವರು. ತ್ರಿಭಿಃ=ಮೂರಾದಂಥ ಸಂಕರ್ಷಣಾದ್ವೈತ್ಯ-ಸಂಕರ್ಷಣನೇ ನೊದಲಾದ, ರೂಪೈಃ-ರೂಪಗಳಿಂದ ತೇಷು=ಅಂತಹ, ತ್ರಿಷುಃ=ಮೂರು ಮಂದಿಯರಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಭರತ, ಶತ್ಯುಷ್ಣರಲ್ಲಿ, ಅವಿಷ್ಣುಃ=ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅಂಗದೇಚ-ಅಂಗದನಲ್ಲಾದರೂ, ಇಂದ್ರಃ=ಇಂದ್ರದೇವರು, ಆವಿಷ್ಣುಃ=ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು, ತತಃ-ಅದಕಾರಣ ದಿಂದ, ಸಃ=ಅಂಥ, ಅಂಗದೋಹಿ=ಅಂಗದನಾದರೂ, ಶಶ್ವತ್-ಶಾಶ್ವತತನಾದ, ನಿತಾಂತಂ=ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ, ಬಲೀ=ಬಲವುಳ್ಳವನು, ಬಭೂವ-ಆದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಶ್ರೀಹರಿಯು ತನ್ನ ಸಂಕರ್ಷಣನೇ ನೊದಲಾದ ಮೂರು ರೂಪಗಳಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಭರತ, ಶತ್ಯುಷ್ಣ ಈ ಮೂರು ಮಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆವಿಷ್ಣುನಾದನು, ಮತ್ತು ಅಂಗದನಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನು ಆವಿಷ್ಣುನಾದನು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಗದನು ಶಾಶ್ವತನಾದ ಬಲವುಳ್ಳವನಾದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಪ್ರಮಾಣಗಳು:— ಜಾತೋರಘುಕುಲೇ ರಾಜ್ಞ ವುತ್ರೋದಶರಥಸ್ಯತು, ಅಂಶೇನವಾಸುದೇವಸ್ಯ ಜಾತೋ ರಾವೋ ಮಹಾಯಶಾಃ ಸಂಕರ್ಷಣಶ್ಯಾಂಶೇನ ಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ಪರವೀರಹ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಶ್ಚ ರಥಾಂಶೇನ ಭರತೋ ಧರ್ಮ ವತ್ಸಲಃ ಅನಿರುದ್ಧಶ್ಚ ಚಾಂಶೇನ

ಶತ್ಯಷ್ಟು ಮಹಾಬಲಃ || ಈ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ಅಂಶವಿಲ್ಲ, ಶ್ರೀಹರಿಯು ವಾಸುದೇವ ರೂಪದಿಂದ ತಾನೇ ಅವತರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮಿಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಅಂಶದಿಂದ ಅವತರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನಂಶ ಅಂಶಿಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ಣವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಅಧಿಷ್ಟಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತಾನು ಬಲ, ಜ್ಞಾನ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:— ಆವೇಶ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ವಿಶೇಷಾವೇಶ ಉಳ್ಳವರನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಯೇನ್ಯೇಚ ಭೂಸಾ ಕೃತವೀರ್ಯಜಾದ್ಯಾ ಬಲಾಧಿಕಾಃ ಸಂತಿ ಸ ಹಸ್ರಶೋಷಿ || ಸರ್ವೇಹರೇಃ ಸನ್ನಿಧಿ ಭಾವಯುಕ್ತಾಃ ಧರ್ಮ ಪ್ರ ಧಾನಾಶ್ಚ ಗುಣಪ್ರಧಾನಾಃ ||೮೧||

ಅರ್ಥ:— ಯೇ-ಯಾವ, ಅಸ್ಯೆ=ಮತ್ತೆ, ಕೆಲವರಾದಂಥ, ಬಲಾಧಿ ಕಾಃ=ಬಲಶ್ರೇಷ್ಠರಾದಂಥ, ಸಹಸ್ರಶಃ-ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿಯರಾದಂಥ, ಧರ್ಮಪ್ರಧಾನಾಃ=ಧರ್ಮವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಾಧನವೆಂದು ನಂಬಿದ, ಗುಣ ಪ್ರಧಾನಶ್ಚ=ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧರ್ಮವೆಂದು ನಂಬಿದಂಥ, ಕೃತವೀರ್ಯಜಾದ್ಯಾಃ=ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನರೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಉಳ್ಳಂಥ ಭೂಸಾಃ-ರಾಜರುಗಳೂ, ತೇಃ=ಅಂತಹ, ಸರ್ವೇ=ಸಮಸ್ತರೂ, ಹರೇಃ= ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ, ಸನ್ನಿಧಿಭಾವಯುಕ್ತಾಃ=ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ಯುಕ್ತರಾದ ವರು.

ತಾಪ್ಸರ್ಯಃ;— ಬಲಕಾರ್ಯದಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸೇವೆಮಾಡಬೇಕೆಂ ಬುದಾಗಿ ಪೃಥಿವಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದ ಗುಣವಂತರಾದ ಧರ್ಮವಂತರಾದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನರೇ ಮೊದಲಾದ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ರಾಜರು ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ಯುಕ್ತರಾದವರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥಃ:— ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಲಾಧಿಕತ್ವ ಮತ್ತು ಗುಣಪ್ರಧಾನ ತ್ವ, ಧರ್ಮಪ್ರವರ್ತಕತ್ವ, ಈ ಮೂರು ಗುಣಗಳೂ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಪಾದಿಸುತ್ತವೆ ಇದರಿಂದ ವಾಯು ಪುತ್ರರಾದ ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಧರ್ಮ ರಾಜರಿಗೆ ವರ್ಣಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೋಯನವ ಬಲಚೈ

ಸೃಷ್ಟಿಯೇಷುಸ ಉತ್ತಮಃ ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಈ ರಾಜರು ಗಲೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಬಲಪೂರ್ಣತ್ವ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದ ಬಲವನ್ನು ಪಡೆದವರು ಮತ್ತು ವಾಯುದೇವರೇ ಬಲಪೂರ್ಣರು. ಜೀವಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಮರಾದ ಬಲಿಷ್ಠರು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಲಪ್ರಧಾನವೆಂತ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸನ್ನಿಧಾನವೆಂದರೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಬಲ ವಿಷಯಕವಾದ ಸನ್ನಿಧಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:— ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರ ಅವತಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ಲೋಕ|| ಸ್ವಯಂ ರಮಾ ಶೀರತ ಏನಜಾತಾ ಸೀತೇತಿ ರಾಮಾರ್ಥ ಮನೂಪನಾಯಾ || ವಿದೇಹರಾಜಸ್ಯ ಹಿಯಜ್ಞ ಭೂಮೌ ಸುತೇತಿತಶ್ಚೈವ ತುತಸ್ತು ಸಾಭೂತ್ ||೨||

ಅರ್ಥ:— ಯಾ=ಯಾವ, ಅನೂಪಮಾ=ಅಸದೃಶರಾದಂಥ, ರಮಾ=ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರು, ವಿದೇಹರಾಜಸ್ಯ=ಜನಕರಾಜನ, ಯಜ್ಞ ಭೂಮೌ=ಯಜ್ಞ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ವಯಂ=ತಾನೇ, ರಾಮಾರ್ಥಂ = ರಾಮಚಂದ್ರ ದೇವರಿಗೋಸ್ಕರ, ಸೀತೇತಿ=ಸೀತಾದೇವಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಶೀರತಃ=ನೇಗಲಿನಿಂದಲೇ, ಜಾತಾ=ಹುಟ್ಟಿದರೋ, ತತಃ = ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಸೌ-ಆ ಸೀತಾದೇವಿಯು, ತಸ್ಯೈವ=ಆ ಜನಕರಾಜನಿಗೆ, ಸುತೇತಿ=ಪುತ್ರಿ ಎಂದು, ಅಭೂತ್=ಆದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಅಸದೃಶರಾದ ಯಾವ ರಮಾದೇವಿಯರು ಜನಕರಾಜನ ಯಜ್ಞ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸೀತಾ ಎಂಬುವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮರ ಸೇವಾಶ್ಯಾಗಿ ನೇಗಲಿನಿಂದ ತಾವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದರೋ ಅಂತಹ ಸೀತಾದೇವಿಯರು ಜನಕರಾಜನ ಪುತ್ರಿ ಎಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ರಮಾದೇವಿಯರು ತಾನೇ ಹುಟ್ಟಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಗರ್ಭವಾಸಾದಿ ದುಃಖವಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಅಯೋನಿಜರೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ರಾಮದೇವರಿಗೋಸ್ಕರ ಎಂಬುವುದರಿಂದ ರಾಮಾನವತಾರ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸೇವಾಶ್ಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರೆಂತಲೂ, ಜಗತ್ತಿನ ಪಾಲನೆಗೋಸ್ಕರ ನಾರಾಯಣನು ಯಾವಯಾವ ಅವತಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರು ಅವತರಿಸಿ ಶ್ರೀಹರಿಯವತಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಭಾದ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ:— ಉಪಸಂಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವ್ಯಾಜದಿಂದ ಪದ್ಯ

ಕಲ್ಪದ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾಪಕವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಇತ್ಯಾದಿಕಲ್ಪೋದ್ಧಿತ ಏಷ ಸರ್ಗೋ ಮಯಾಸಮಸ್ತಾಗಮ ನಿ
ರ್ಣಯೇನ | ಸಹಾನುಸರ್ಗಃ ಕಥಿತೋತ್ರ ಪೂರ್ವೋಯೋ
ಗುಣೈಃ ನಿತ್ಯಮಸೌವರೋಹಿ ||೩||

ಅರ್ಥ.— ಇತಿ- ಪೂರ್ವೋಕ್ತವು ಕಾರವಾಗಿ, ಆದಿಕಲ್ಪೋದ್ಧಿತಃ =
ಆದಿಕಲ್ಪ=ನೊಂದಲನೆಯ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ, ಉದ್ಧಿತಃ=ಹುಟ್ಟಿದಂಥ, ಏಷಃ=ಇಂ
ತಹ, ಸಹಾನುಸರ್ಗಃ-ತತ್ತ್ವಸೃಷ್ಟಿಯು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾಂತರಗತವಾದ ಅನು
ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸಮಸ್ತಾಗಮನಿರ್ಣಯೇನ=ಸಮಃ ನೇದಗಳ ನಿರ್ಣಯರೂ
ಪವಾಗಿ. ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ, ಅತ್ರ=ಈ ನಿರ್ಣಯ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, ಕಥಿತಃ=
ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಯಃ=ಯಾವ, ತತ್ತ್ವ ಮತ್ತು ತತ್ವೇಶರು, ನಿತ್ಯಂ=ಪ್ರ
ಥಮೋತ್ಪನ್ನರೋ, ಅಸೌ=ಅವರು, ಗುಣೈಃ=ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ, ವರೋಹಿ-
ಶ್ರೇಷ್ಠರು

ತಾತ್ಪರ್ಯ — ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆದಿಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ತತ್ತ್ವಸೃಷ್ಟಿ
ಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾಂತರಗತವಾದ ಅನುಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡಾ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ
ರ್ಥನಿರ್ಣಯ ರೂಪವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ತತ್ತ್ವಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾಂತರಗತ ಪದ್ಧತಿಸೃಷ್ಟಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ತತ್ತ್ವ ಮತ್ತು
ತತ್ವೇಶರು ಪ್ರಥಮೋತ್ಪನ್ನರೋ ಅವರು ಗುಣಗಳಿಂದ ಸದಾ ಶ್ರೇಷ್ಠರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— (ಸರ್ಗ ಅನುಸರ್ಗ) ತತ್ತ್ವಸೃಷ್ಟಿ, ಪದ್ಧತಿಸೃಷ್ಟಿ, ಇದ
ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ತತ್ತ್ವಸೃಷ್ಟಿ, ಅದರ ಜ್ಞಾನ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ. ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ
ಲಯಾದಿಗಳ ಜ್ಞಾನ ಹೊರ್ತು ತತ್ತ್ವ ನಿಶ್ಚಯನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ
ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃಗಳಾದ ಆಚಾರ್ಯರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಸಕಲ
ನೇದ ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ, ಈ ನಿರ್ಣ
ಯಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ತತ್ತ್ವ, ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿ
ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶ್ರೇಹರಿಯ ಅವತಾರ ವೈಚರಿತ್ರಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೃತಾ
ರ್ಥರಾಗಬೇಕು, ಮತ್ತೆ ಮನುಸೃಷ್ಟಿ ನೊಂದಲಾದವುಗಳು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ
ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ
ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಅರ್ಥವನ್ನು ಉಪಸಂಹರಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಕಲ್ಪೇಷ್ಟಪಿ ಸರ್ಗಭೇದಾಃ ಶೃತೌಪುರಾಣೇಷ್ಟಪಿಚಾ
 ನ್ಯಥೋಕ್ತಾಃ | ನೋತ್ಕರ್ಷಹೇತುಃ ಪ್ರಥಮತ್ವಮೇಷು ವಿಶೇಷ
 ವಾಕ್ಯೈರವಗನ್ಯತೇತತ್ ||೮೪||

ಅರ್ಥ.—ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಕಲ್ಪೇಷು-ಸದ್ವ್ಯಕ್ತಲ್ಪಾ ಅತಿರಿಕ್ತ ಅವಾಂತರಕಲ್ಪ
 ಗಳಲ್ಲಿ, ಸರ್ಗಭೇದಾಃ=ಸೃಷ್ಟಿಯ ಭೇದಗಳು. ಶೃತೌ = ನೇದವಲ್ಲಿಯೂ,
 ಪುರಾಣೇಷ್ಟಪಿ-ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅನ್ಯಥೋಕ್ತಾಃ=ನೈಸರಿತ್ಯೇನ ಹೇಳ
 ಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಏಷು=ಯಾವ ನೇದಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, ಪ್ರಥಮತ್ವಂ=ಪೂ
 ರ್ವ ಸರ್ಗವಿಚಾರವು, ಉತ್ಕರ್ಷಹೇತುಃ-ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು. ನ=ಅಲ್ಲ.
 ತತ್=ಆ ಪೂರ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಯು. ವಿಶೇಷವಾಕ್ಯೈಃ = ವಿಶೇಷ ವಚನಗಳಿಂದ.
 ಅವಗನ್ಯತೆ=ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸದ್ವ್ಯಕ್ತಲ್ಪ ಅತಿರಿಕ್ತ ಅವಾಂತರಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಗಭೇದ
 ಗಳು ಶೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಥಾ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಅಧಿಕಾರಿ
 ಗಳು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ಸಾಧಕನಾಗಿ ವುದ್ವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ
 ವಿಶೇಷ ವಾಕ್ಯಗಳೆಂಬ ನಿರ್ಣಯದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶೃತಿ, ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಗ್ರಂಥ
 ಗಳು ನಿರ್ಣಯ ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವೇ ಪ್ರಧಾನ.
 ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕಂತೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಅನ ಕೂಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅ
 ಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ಣಯಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು
 ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅನಲೋಕನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುವುದೇ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಾರರ ಆಶಯ
 ವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತಿರ್ಥ ಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತೇ
 ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯೇ ಸರ್ಗಾನು ಸರ್ಗ
 ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವನಿರ್ಣಯೋನಾಮು || ತೃತೀಯೋಧ್ಯಾಯಃ ಓಂ

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಶ್ರೀ ಸೀತಾ ಜಾನಯಿನಮಃ.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷ
 ನೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮತವಾಡುದು
 ಧರ್ಮ, ಮೋಕ್ಷಗಳೇ ಹೊರತು, ಅರ್ಥ ಕಾಮಗಳಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ಎರ
 ಡು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಎತ್ತಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥ,
 ಕಾಮಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಲಭಿಸುವುವು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ “ ಧರ್ಮಾದರ್ಥಶ್ಚ
 ಕಾಮಶ್ಚ ” ಎಂದು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಮಹಾ
 ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವ ಶ್ರೀಹರಿಯು
 ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಕೋರಲೇಬೇಕಾಗುವುದು. ಆ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನಾದರೋ
 ಆತನು ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷ
 ಗಳನ್ನರಿತ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವನೆಂದು ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು.
 ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ “ ಪ್ರಿಯೋಹಿ
 ಜ್ಞಾನಿನೋತ್ಕರ್ಷಮಹಂಸಚಮಮಪ್ರಿಯಃ ” ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟ
 ಪಡಿಸಿರುವನು. ಇಂಥ ಭಗವಂತನು ಜ್ಞಾನವಾದರೋ ಪುರಾಣತ್ರವಣ
 ದಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಆ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲೋ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕ್ಷೇಪಾದಿಗಳು
 ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಹಕವಾದ ಕಥಾ ಭಾಗಗಳ ವಿಜೃಂಭಣೆ, ಈ
 ತೊಂದರೆಗಳು ಅಷ್ಟಾದಶ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲೂ, ರಾಮಾಯಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ,
 ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಇಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥ ತತ್ವಾವಮರ್ಶಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೆಲ್ಲಿ
 ಯದು? ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿಯೇ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾ
 ರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಭಗವದನತಾರಕಥಾ, ಅನತಾರ
 ಕಾರ್ಯಗಳ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಯ ಜನರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತಂದಿರುವರಾಗಿ, ಶ್ರೀ
 ಮದ್ರಾಮಾವತಾರ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿಷ್ಟು,
 ಆ ರೂಪಗಳಿಂದ ನಡೆಸಿದ ಜಗತ್ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಾದಿಗಳೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ

ಆಗಾಗ ಜನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ವದಗುವ ಸಂಶಯ, ವಿಪರ್ಯಾಸಾದಿಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಗ್ರಂಥಾವಲೋಕನವೇ ಪರಮೋಷಧನೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾದಂಶ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ನಿರ್ಣಯ ಗ್ರಂಥದ ೨ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗ ಸಂಗತಿಯ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಪೂರ್ಣಾವತಾರವೆನ್ನಿಸುವ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮ ಕಥಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ವಮುಖತಃ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿಯೇ ೪ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ನೊಡಲು ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾಂಡ ಮೊದಲೊಂಡು ಉತ್ತರಕಾಂಡ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೂಲ ರಾಮಾಯಣವನ್ನನುಸರಿಸಿಯೇ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಪ್ರಭೃತಿಋಷಿವರ್ಮರಿಂದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕಥಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ದಾರಿ ತಪ್ಪದಂತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿನ ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮತ್ವಗಳಿಗೆ ನ್ಯೂನತೆ ಬರದಂತೆಯೂ ಪಂಚಭೇದ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕ ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನ ಮೂಲ ರೂಪ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳ ಅಭೇದ ಜ್ಞಾನ ಬೋಧಕವಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಸೂಚಕ ವಾಕ್ಯ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ಕೊಡಲೋಸುಗವೇ ಈ ೪ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿಯ ಜಗದ್ವಿಡಂಬನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಬಾಲ್ಯ ಕೌಮಾರಾದ್ಯವಸ್ಥಾವಿಡಂಬನ ಪರವಾದ ಕಥಾಂಶಗಳನ್ನೇ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮೊದಲು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಯಾದ ಮಾನವನಿಂದ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದೆಂಬಂಶಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಓಂ||ಅಥಾಭ್ಯವರ್ಧಂಶ್ಚ ತುರಃ ಕಃಮಾರಾ ನೃಪಸ್ಯ ಗೇಹೇಪುರು
ಷೋತ್ತಮಾದಾಃ || ನಿತ್ಯಪ್ರವೃದ್ಧಸ್ಯ ಜತಸ್ಯ ವೃದ್ಧಿಸುಸೇಕ್ಷ್ಯ
ಲೋಕಸ್ಯ ಹಿಮಂದದೃಷ್ಟಿಂ |೧||

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮನ ೭ಗಳ ಕಥಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿ-ಬಾಲಕಾಂಡವೆಂಬ ಅನ್ವರ್ಥವಾದ ಕಥಾ ಭಾಗವನ್ನು, ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾರಂಭಿಸಿರುವರು. ಇಲ್ಲಿ “ಅಥ” ಎಂಬ ಅವ್ಯಯವು ಮಂಗಳದ್ಯೋತಕವಾದುದರಿಂದ ಅದರ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಆರಂಭಿಸುವ ಈ ಗ್ರಂಥ ಭಾಗವು ಪಠಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ

ಪರಮ ಮಂಗಳಪ್ರದವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. “ ಸಂತತಿ ಸಂಪದ್ರಾ ವಾಯುಣತಃ ” ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆಯಾಗಿ ಯಾವ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಪರಮ ಭಕ್ತರಾದ ಕಸ್ಯಸ ಅದಿತಿಗಳ ಅಂಶ ಸಂಭೂತರಾದ ಕೋಸಲ ದೇಶದ ಧೂರಿಯಾದ ದಶರಥ ಕೌಸಲ್ಯಿಯರಿಗೆ ಮನೋರಥ ಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಪುತ್ರ ಭಾವದಿಂದ ಅವತರಿಸಿದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಾಂಶ ಸಂಭೂತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಭರತ, ಶತ್ರುಘ್ನರೆಂಬ ನಾಲ್ವರು, ಮಕ್ಕಳು ಪರಮ ಕುಶಲರೆಂದು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ದಶರಥನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಂದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಇಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೋಸ ಪ್ರವಾಹಗಳ ಬರುವಿಕೆಯಿಂದಲೂ, ಬುರದಿರುವಿಕೆಯಿಂದಲೂ, ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯು ನಿತ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುವನು. ಇವನಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂಬುದು ಈ ಮಾನವರ ಅಲ್ಪ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕು, ತತ್ವತಃ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಇಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಮುಂದು ಅಸಕ್ಷಯವೆಂಬ ವಿಕಾರಗಳುಂಟೋ? ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮುಂದ ಮತಿಕರಾದ ಮಾನವರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಚಯಾಸ ಚಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ವಿಡಂಬಿಸುವಾಗ ಇವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಜ್ಜರು ಶ್ರೀರಾಮನು ಈ ದಿನ ಜನ್ಮಿಸಿದನು, ನಿನ್ನೆಗೆ ಈ ದಿನ ಬೆಳೆದನು ಮುಂದೆ ಬೆಳೆವನು, ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಭಾವಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜತೆಯಿಂದ ಪಡೆಯುವರೆಂದು ಭಾವ. ಸ್ವಾಮಿಯಾದರೋ ಶತ್ವದೇಕ ಸ್ವಕಾರನು. ಈ ಅಂಶವು ನಿರ್ಮಿಕಾರೋಕ್ಷರಃ ಶುದ್ಧಃ ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣವಿದ್ದನಾಗಿದೆ. ನಿತ್ಯಾನಂದಪೂರ್ಣನು, ವೃದ್ಧಿಹ್ರಾಸರಹಿತನು, “ ಅತೋ ಸ್ಮಿಲೋಕೇನೇದೇಚ ಸ್ರಘಿತಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ ” ಎಂದು ಭಗವಂತನು ಗೀತೆಯಿಂದಲೂ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವನು. ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಮಾನವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ರೂಪವಾದ ಫಲವನ್ನೂ “ ಯೋನಾಮೇವಮಸಂಮೂಢೋ ಜಾನಾತಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ || ಸಸರ್ವವಿದ್ವಜತಿವಾಂ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಭಾರತ || ಏತಮ್ಬದ್ವಾಬುದ್ಧಿರ್ಮಾ ಸ್ಯಾತ್ಪ್ರಕೃತ್ಯಕ್ತೃಭಾರತ || ” ಎಂಬ ವಚನಗಳಿಂದಲೂ ಸಾರಿ ಹೇಳಿರುವನಾಗಿ

ಪ್ರಕೃತ ರಾಮಾನಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೋಕ ದೃಷ್ಟಾಪ್ತಿ ಹೇಳ ಬೇಕೇ ವಿನಾ ನೈಜವಾದುದೆಂದಲ್ಲ, ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

ಶ್ಲೋಕ|| ನಿರೀಕ್ಷ್ಯನಿತ್ಯಂಚತುರಃ ಕುಮಾರಾಃ ಸಿತಾಮುದಂಸಂತತಮಾ ಪಚೋಚ್ಚಂ || ವಿಶೇಷತೋರಾಮಮುಖೇಂದುಬಿಂಬಮವೇ ಕ್ಷ್ಯರಾಜಾಕೃತಕೃತ್ಯಆಸೀತ್ ||೨||

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಇಂಥ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ದೇವರ ತಂದೆ ಎನಿಸಿದ ದಶ ರಥರಾಯನು ಈ ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ ಮುಖಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ದಶರಥನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ, ಆತನು ಈ ರಾಮದರ್ಶನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಕೃತಕೃತ್ಯನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಭಗವತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಆ ಸೇವಾ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಭಗವತ್ಪ್ರಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೂ ಒದಗಿದರೆ ಆತನು ಹೇಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಆಗ ಕೃತಕೃತ್ಯನೆಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದೋ ಹಾಗೆ ಮಗನನ್ನು ಕಂಡಾಗಲಿಲ್ಲ ದಶರಥನಿಗೆ ತಾನು ಕೃತಕೃತ್ಯನೆಂಬ ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಇದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ ದರ್ಶನವು ಭಗವತ್ಪ್ರಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆಂದೂ ಅದರಿಂದ ಉದ ಆನಂದವು ಮೋಕ್ಷಾನಂದವೆಂಬ ಭಾವವು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು, ಮತ್ತೂ ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರಾದ ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಸಹ ಇಂತಹುದು ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ಈ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದಲೇ “ ವಿಶೇಷತೋ ರಾಮಮುಖೇಂದು ಬಿಂಬಮವೇಕ್ಷ್ಯರಾಜಾ ಕೃತಕೃತ್ಯ ಆಸೀತ್ ” ಎಂದು ಈ ಶ್ಲೋಕದ ಎರಡನೇ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಉದಹರಿಸಿರುವರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ತನ್ಮತರಃಪೌರಜನಾಅಮಾತ್ಯಾಹ್ಯಂತಃ ಪುರಾವೈಷಯಿಕಾಶ್ಚ ಸರ್ವೇ || ಅವೇಕ್ಷ್ಯವಾಣಾಃ ಪರಮಂಪ್ರವಾಂಸಂ ಸ್ವಾನಂದ ತೃಪ್ತಾ ಇವಸಂಬಭೂವುಃ ||೩||

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮಾದಿಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ದಶರಥನು ಮಾತ್ರ ಸಂತೋಷಿಸಿದನೆಂದು ಅಲ್ಲ. ಆತನ ಅನುಗ್ರಾಹ್ಯ ಕೋಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮಾನವ

ಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ದಶರಥನಂತೆ ತೀರಾಮಚಂದ್ರನ ತಾಯಿಯರು (ಲೋಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ) ಎಂದರೆ--ಹೊತ್ತು ಜೆತ್ತು ಸಲಹುತ್ತಿರುವ ಕೌಸಲ್ಯೆ, ಸುಮಿತ್ರಾ, ಕೈಕಯಿ, ಮತ್ತು ದಶರಥನ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಶೇರಿದ ಮಿಕ್ಕ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮತ್ತು ಸಾಕೇತ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಆಗ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಟ್ಟಣಿ ಗರು, ದಶರಥನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಶೇರಿದ ಅನಾತ್ಯ ವರ್ಗದವರು, ಬಟ್ಟು ಕೋಸಲ ದೇಶದ ಸತ್ವಜಾಮಂಡಲಿಯೂ, ಈ ರಾಜಪುತ್ರರ ಸಂದರ್ಶನ ದಿಂದ ಆನಂದಿಸಿದರು, ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಈ ಮೇಲಿನ ಜನಸಮುದಾಯವು ಆಗಾಗ ತೀರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಹೇಗೆ ಪರಮಪುರುಷನ ಸೇವಾ ನಿಮಿತ್ತ, ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದ ಸಚ್ಚೇತನನು ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾದ ಭಾಗವತ ಧರ್ಮಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿ ಫಲವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸದೇ ಈಶನಲ್ಲಿ ಸರ್ವವನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ ತೀಹರಿಯು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಆತನ ಸ್ವರೂಪಯೋಗ್ಯತೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಆಶನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಆ ಭಗವಂತನ ಆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನವು ವದಗಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಲಿಂಗ ದೇಹಾದಿ ಬಂಧಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ಆ ಕೂಡಲೇ ಹರಿಯ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾಗುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ದೇಹವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡವನಾದ ಭಕ್ತನು ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕುದೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಆನಂದವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಪರರು ತನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಸುಖವು ತನಗಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಅತ್ಯಪ್ಪಿಯನ್ನೂ ಅಸಹನೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದದೇ ಆಗ ತನಗೆ ವದಗಿದ ಆ ಸುಖವನ್ನೇ ತೀಹರಿಯು ಕೊಟ್ಟುದು ಎಂದು ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಪರಮಾನಂದದಿನುಭವಿಸುವನೋ ಹಾಗೆ ಈ ತೀರಾಮ ದರ್ಶನದ ಸುಖವು ಆ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತ ಮಂಡಲಿಗೆ ಈ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಮೋಕ್ಷಾನಂದಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷ ವಿಷಯ.—ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ “ ಅಂತಃಪುರಾಃ ” ಎಂಬುವ ಪದವು ದಶರಥನು ಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯರು

(ಬಂಗಾರದವರು) ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು. 'ರಾಜಾನೋ ಬಹುವಲ್ಲ ಭಾಃ' ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತನು ಭೋಗಾರ್ಥವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವ ವಾಡಿಕೆಯು ಬಹು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದ್ದಿತೆಂದು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುವುದು. ಹಾಗೆ ದಶರಥನ ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರೆ ನ್ನಿಸಿದವರೂ ಸಹ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ಮೋಕ್ಷಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆದರೆಂದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ವಶಿಷ್ಠ, ವಾಮದೇವ, ಶರಭಂಗ, ಸುತೀಕ್ಷ್ಣ, ಇಧ್ಮವಾಹ, ಜಟಾಯು, ಶಬರಿ ಪ್ರಭೃತಿಗಳಾದ ಅನೇಕ ಯೋಗಿಗಳು ಈ ಸ್ವಾಮಿಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ಆನಂದಾನುಭವ ಪಡೆದುದೇನಾ ಶ್ಚರ್ಮ? ರಾಮಚಂದ್ರನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸೆಣಸಿದ ಘೋರ ರಾಕ್ಷಸರು, ಕಾಮ ರೂಪಿನಿಂದ ಬಯಸಿ ಬಂದ ಶೂರ್ಪಣಖಾದಿಗಳು ಮಾರೀಚ ಮೊದಲಾದವರು ಮಾತ್ರ ರಾಮನ ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ಮೋಕ್ಷಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆ? ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೆ ದರ್ಶನ ಪಡೆದವರೆಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲ, ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅನುಗ್ರಾಹ್ಯ ಕೋಟಿಗೆ ಶೇರಿದವರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. "ಯಶ್ಚರಾಮಾನಪಶ್ಯೇತ್ತು ಯಂಚರಾಮೋನಪಶ್ಯತಿ" ಎಂಬ ರಾಮಾಯಣ ಶ್ಲೋಕವೂ ಇದನ್ನೇ ಸಾಧಿಸಿರುವುದು.

ಶ್ಲೋಕ|| ತತಃ ಸುವಂಶೇಶಶಿನಃಪ್ರಸೂತೋ ಗಾಧೀತಿಶಕ್ರಸ್ತನುಜೋಸ್ಯಚಾ
ಸೀತ್ | ವರೇಣವಿಸ್ಪತ್ವಮವಾಸಯೋಸೌ ವಿಶ್ವಸ್ಯಮಿತ್ರಂಸ
ಇಹಾಜಗಾಮ ||೪||

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದೇವತಾಕಾರ್ಯ ಸಾಧನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಚಂದ್ರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಗಾಧಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷಾಜ್ಜೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಮಗನಾಗಿಯೂ, ಬೀಜ ಮತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹುಟ್ಟು ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾದರೂ, ಬ್ರಹ್ಮನ ವರ ಲಾಭದಿಂದ ಒಂದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವನಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ನಡೆ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟು ಜಗತ್ತಿಗೇ ಪ್ರಿಯನೆನಿಸಿದ ಕಾರಣ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೆಂಬ ಅನ್ವರ್ಥ ನಾಮವನ್ನು ಪಡೆದವನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಹರ್ಷಿಯು ರಾಮಾದಿ ಪುತ್ರ ಸಂದರ್ಶನಾನಂದಮಗ್ನನಾದ ಆ ದಶರಥನ ಸಭೆಗೆ ಅತಿರ್ಕಿತವಾಗಿ ಬಂದೊದಗಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನ ಕ್ಕಾಗಿ ಅವತರಿಸುವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪಂಗವಂತನ, ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಅವನ ಅನುಗ್ರಾಹ್ಯ ಕೋಟಿಗೆ ಶೇರಿದ ದೇವತೆಗಳೂ ಈ ಸಾಧನ ಭೂಮಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಧರತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿ ಭಗವದಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿ ಅಂಥಾ ಸ್ವಧರ್ಮವನ್ನು ತ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ, ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಅವರಿಗೂ ಭಗವದನುಗ್ರಹ ಲಾಭವೆಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಚೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಧ್ಯವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸಲೋಸುಗ ಕಪಿ ಪ್ರಭೃತಿ ತಿರ್ಯಗ್ಜನ್ಮವನ್ನೂ, ಗೋಪೀ ಗೋಪಾಲಕ, ಯಾದವವೃಷ್ಟಿ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೂ ಪಾಂಡವ ಪ್ರಭೃತಿ, ರಾಜಕುಲ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೂ ದೇವತೆಗಳೇ ಪಡೆದು ಭಗವತ್ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಕರಾಗಿರುವ ಅಂಶ ತ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತ ಆದಿಸರ್ವದ ಅಂಶವೆಂತರಣ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಟ್ಟಿರುವುದು.

ಇದರಂತೆ ಋಷ್ಯವತಾರಗಳಿಂದಲೂ ದೇವತೆಗಳು ಭಗವತ್ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಕರಾಗತಕ್ಕುದುಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ತ್ರೀರಾಮಾವತಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಪ್ರಭೃತಿಗಳು ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ವೋಕ್ಷಾಧೀನಯು ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿವೆಯಾಗಿ ತ್ರೀರಾಮ ಮೂರ್ತಿಯು ದಶರಥನ ಮನೋರಥ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಆತನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಿಂದ ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಕೌಮಾರ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಒಡನೆಯೇ ಆತನ ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಆಗಲು ಭಗವದಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಆಗ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಚಂದ್ರವಂಶದ ರಾಜಪುತ್ರನಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದ್ದ ಗಾಧಿ ಮಹಾರಾಜನಾಗಿ ಜನ್ಮಿಸಿದ್ದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪಂಗವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಪುತ್ರನಾಗಿ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೆಂಬ ಋಷಿವರ್ಮನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ತಪಶ್ಚರಣೆಯಿಂದ ಲೋಕೋತ್ತರವಾದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ದಶರಥನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಶೇರಿದನು ಆತನ ಆ ಬರುವಿಕೆಯು ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಶರಥನಿಗೆ ಮನಃ ಕಿಂಕೃತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯಶಸ್ಸಿಗೂ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಇಂಥಾ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಶ್ರೀರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಧನುರ್ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರವೀಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಇವರ ಮೂಲಕ ಭೂಭಾರ ಭೂತರಾದ, ಪ್ರಜಾ ಕಂಟಕರಾದ, ಅನೇಕ ಘೋರ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರಜಾ ನೆಮ್ಮದಿಯ ನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿತ್ತಾಗಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದೊದಗಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಇದು ವಾಸ್ತವಿಕ ಕಥಾಂಶವು. ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಮಹಿಮಾತಿಶಯವನ್ನು “ ವರೇಣವಿಪ್ರತ್ಸಮವಾಸ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥ ವ್ಯಾಸಂಗಿಗಳು ಅತ್ಯಪಶ್ಯಕವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಸಜ್ಜೀವಿಯು ತನ್ನ ತಪಃ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದೇವೋತ್ತಮರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಅನುಗ್ರಹ ಲಾಭವಾಗಿ ಆ ಮೂಲಕ ತನಗಭಿಮತವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವರು. ಎಂದರೆ ಹುಟ್ಟು ಕ್ಷತ್ರಿಯನೂ ಕೂಡ ತಪೋ ಒಲದಿಂದ (ಸಾಧನ ವಿಶೇಷದಿಂದ) ಅದೇ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ಹುಟ್ಟುಬೇಕಾದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಆ ಜೀವನಿಗೆ ಸ್ವರೂಪತಃ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಇದ್ದೇ ಉತ್ಕಟ ಪ್ರಯತ್ನವು ಹುಟ್ಟುವುದು. ಇವರಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಎತ್ತ ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ ಎಲ್ಲರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವರೆಂದಾಗಲೀ ತಾತ್ಪರ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರ ಈ ವಾಕ್ಯವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಂತೆ ಮತ್ತಾರಾದರೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಉತ್ಕಟ ಪ್ರಯತ್ನನಾಡಿರುವರೆ? ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಮೊದಲಿದ್ದರೆ ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂಬಂಶ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ಇಂಥಾ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ನೈಜವಾದ ಜನ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾರತಾಚಾರ್ಯರು ಮಹಾಭಾರತ ಅರಣ್ಯಪರ್ವದ ೧೧೭ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಿಂದ ಹೇಳಿರುವ ಶ್ರೀಪರಶುರಾಮರ ಜನ್ಮ ಕಥೆಯಿಂದಲೂ, ಮತ್ತೂ ಗದಾಪರ್ವದ ಮೂಲಕವೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆಯಾಗಿ ವಾಚಕರು ಈ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಥಾ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಜನಕರಾದ ಗಾಧಿರಾಜರ ಚರಿತ್ರೆಯೊಡನೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಹುಟ್ಟು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳು ವಿವರಿಸಲಾಗಿವೆ.

ಶ್ಲೋಕಾ|| ಕಾನ್ಯಕುಬ್ಜಿ ಮಹಾನಾಸೀತ್ಪಾರ್ಥಿವಃ ಸುಮಹಾಬಲಃ |
 ಗಾಧೀತಿನಿಶ್ರುತೋಲೋಕೇವನವಾಸಂಜಗಾಮಹ ||
 ವೇತುತಪ್ಯವಸತಃ ಕನ್ಯಾಜಜ್ಞಿ ಅಸ್ವರಃ ಸಮಾ |
 ಋಚೀಕೋಭಾಗವಸ್ತಾಂಚವರಯಾಮಾಸಭಾರತ ||

ಬಹು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಈ ಭರತ ಖಂಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಟ್ಟಣಗಳ
 ಳ್ಲೊಂದಾದ “ ಕನ್ಯಕುಬ್ಜ ” ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ ವಂಶದ ರಾಜ
 ಕುಮಾರನಾದ ಗಾಧಿ ಎಂಬುವನು ಧೊರತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು
 ಅನುತ್ರವಂತನಾಗಿವುದರಿಂದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಸರ ಪಟ್ಟು ಮಹಿಷಿಯೊ
 ಡನೆ ತಪಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಶೇರಿದನು. ಬಹುಕಾಲಾನಂತರ ಈತನ
 ಭಾಷೆಯು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ಅಸ್ವರ ಸ್ತ್ರೀಯಂತೆ ರೂಪಿ
 ನಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಒಬ್ಬ ಮಗಳನ್ನು ಪೆತ್ತಳು. ಆ ಬಳಿಕವೂ ಆ ರಾಜ
 ದಂಪತಿಗಳು ಆ ವನದಲ್ಲಿಯೇ (ಆಶ್ರಮ) ಕುಟೀರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು.
 ಆರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಶುಕ್ಲಸಕ್ಷವ ಚಂದ್ರನಂತೆ ವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು ಹೀಗಿ
 ರಲು ಒಂದು ದಿನ ಭೃಗು ಕುಲದ ಋಷಿವರ್ಯರಾದ ಋಚೀಕರಂಬ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರು ಗ್ರಹಸ್ತಾತ್ರನು ಸ್ವೀಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ
 (ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ) ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಈ ಗಾಧಿ ಮಹಾರಾಜರ್ಷಿ
 ಗಳ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿಳಿದರು. ರಾಜರ್ಷಿಯು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳನ್ನು
 ವಿದ್ಯುಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಡನೆ ಬಂದ ಉದ್ದೇಶವೇ
 ನೆಂದು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಋಚೀಕರು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಆ ರಾಜ
 ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡೆಂದು ಬೇಡಲಾಗಿ ಗಾಧಿಯು, ತನ್ನ ಸಂ
 ಕೇತವನ್ನು ಋಚೀಕರಿಗೆ ಈ ತೆರನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಮಹರ್ಷಿಯೆ!
 ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥವನ್ನು
 ಶೇಖರಿಸಲು ಸಮಯವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ಈಗ ತಮ್ಮಂಥ ಮಹ
 ನೀಯರ ಸಮಾಗಮವು ವದಗಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯ ಶುಭ ಸೂಚನೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ
 ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಡೆಂದು
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾದ ನಾನು ಯಾಚಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಇದ
 ರಂತೆಯೇ ತಮ್ಮಂಥ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಕನ್ಯಾದಾನ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಲು

ಇಚ್ಛೆ ಇರುವಾಗ ಕೊಡಲಾರೆನೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದು ಕೂಡ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ದಾನ ಪ್ರತಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಡಕುಗಳಿವೆ, ನಿಜ. ಆದರೂ ಈಗ ತಾವಾಗಿಯೇ ಮನಮೆಚ್ಚಿ ಕನ್ಯಾರ್ಥಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷಿತವನ್ನು ತಮ್ಮಂಥ ಮಹನೀಯರಿಂದ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುಸಮಯ ವದಗಿದೆಯಾಗಿ ನಿಯಮ ರೂಪವಾದವರ ದಾನವು ಉಭಯರಿಗೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತವೇ ಆಗುವುದಾಗಿ ಈಗ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ವಸ್ತುವನ್ನು ತಮ್ಮಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಶಿಸುವೆನಾಗಿ ತಾವು ಪೂರ್ಣ ಕೃಪೆ ಇಟ್ಟು ನನ್ನ ಮನೋರಥವನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಮನೋರಥದಂತೆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರಿಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನ್ನು ಸಡೆಯಬಹುದಾಗಿ ಕೋರುವೆನು.

ನನ್ನ ಮನೋರಥವಾದರೋ, ಮೈ ಆಡ್ಯಂತವೂ ಬಿಳುಪಾಗಿರುವ ಎಡ ಬಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಭಾಗದ ಕಿವಿಯು ಮಾತ್ರ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ್ದಾಗಿರುವ (ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ) ಒಂದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವಿರುವ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳು ಬೇಕೆಂದೆ, ಇಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಮಹನೀಯರಿಗೆ, ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ, ಎಂದರೆ ಅಂಥಾ ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳೇ ಪ್ರಕೃತ ಕನ್ಯಾ ಶುಲ್ಕ, ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಸ್ವಯಂವರ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಕನ್ಯಾ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ನಿಯಮಿಸಬಹುದಲ್ಲವೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನಮ್ಮ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು ತಾವು ತಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆನು.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಋಚೀಕರು ಆಗಬಹುದು, ತಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವೆನು ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾದ ಸತ್ಯವತಿಯು ನನ್ನ ಧರ್ಮ ಪತ್ನಿಯಾಗಬಹುದಷ್ಟೆ? ಎಂದನು. ರಾಜನು ಆಗಬಹುದು ಎಂದುತ್ತರವಿತ್ತನು. ಒಡನೆಯೇ ಋಷಿಯು ಈ ಬಗೆಯ ಕುದುರೆಗಳಿಗಾಗಿ ವರುಣನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವರುಣನು ಮೆಚ್ಚಿ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ವರುಣನು

ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಕುದುರೆಗಳು ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಬದ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಗಾ ನದಿಯ ಮೂಲಕ ಎದ್ದು ಬಂದು ದಡವನ್ನು ತೇರಿದವು. ಮಹರ್ಷಿಯು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಗಾಧಿ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಇವರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ರಾಜರ್ಷಿಯು ಋಚೀಕನಿಗೆ ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಚಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ವರುಣಾದಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ವರನ ಕಡೆಯ ಬಂಧುಗಳಾಗಿ ನಿಂತು ಉತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಗಾಧಿಯ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಹರ್ಷಿಯನ್ನೂ, ಗಾಧಿಯನ್ನೂ ದೇವತೆಗಳು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಧರ್ಮ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಋಷಿಯು ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಕೆಲ ಕಾಲಾನಂತರ ತನ್ನ ವಂಶಜನಾದ ಋಚೀಕನ ಈ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಈ ಕುಲವ ಮೂಲ ಪುರುಷನಾದ ಭೃಗು ಮಹರ್ಷಿಯು ಋಚೀಕನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿಳಿದನು. ದಂಪತಿಗಳು ಹಿರಿಯರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಲು ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಭೃಗುವು, ಸೊಸೆಯಾದ ಸತ್ಯವತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಲು ಆಕೆಯು ಗೌರವದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ತನಗೂ ತನ್ನ ಜನನಿಗೂ ಸಹಾ ಪುತ್ರ ಲಾಭವಾಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದಳು. (ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಮಗಳಾಗಿದ್ದು ಈಗ ವಿವಾಹಿತಳಾಗಿ ಪತಿಯೊಡನೆ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಳಾಗಿ, ತನ್ನ ಮಾತಿಯು ಅಪುತ್ರವತಿಯಾದಳಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ತನ್ನೊಡನೆ ತಾಯಿಗೂ ವರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ). ಆಗ ಭೃಗು ಮಹರ್ಷಿಯು ಇವಳ ಅಭಿಮತವನ್ನು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ವಂಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ವರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಆಕೆಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು

ಎಲೈ, ಪತ್ನಿ! ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ನಿನಗೂ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಗೂ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವೆನು. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡಿಸಿದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವಿರಿ. ನೀವು ಋತುಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಅನಂತರ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷವನ್ನೂ

ನೀನು ಅತ್ತಿ ಮರವನ್ನೂ ಅಲಿಂಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು, ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯಾಹಾದಿಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿ ಪತಿಯೊಡನೆ ಪೂಸವನ ವ್ರತವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಇನ್ನೂ ನಾನು ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಆತನ ಪೂರ್ಣ ಸನ್ನಿಧಾನವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಚರುವನ್ನು ನಿಮಿಗಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಚರುವನ್ನು ನೀವುಗಳು ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ತೇವಿಸಿರಿ, ನಿಮ್ಮಗಳ ಕೋರಿಕೆಯು ಕೈಗೊಡುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಶುಷಿಗಳು ಮಾಯವಾದರು. ಆ ಬಳಿಕ ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಪೂಸವನಾದಿ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಯಥೋಕ್ತವಾಗಿ ನಡಿಸಿದರೂ ಈ ತಾಯಾ ಮಕ್ಕಳುಗಳು ವ್ಯಕ್ತಗಳನ್ನಾಲಿಂಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಚರುಪ್ರಾಶನದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. (ಭಗವಪ್ರೇರಣೆಯೇ ಕಾರಣ) ಬಹು ಕಾಲಾನಂತರ ಭೃಗು ಶುಷಿಗಳು ಈ ಛಂವನ್ನು ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಪುನಃ ಪ್ರಕೃತರಾಗಿ ಸೂಸೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲಾ ಮಗಳೆ ನೀವುಗಳು ನನ್ನೊಜ್ಜಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆದುದು ನಿಮ್ಮ ಯತ್ನದಲ್ಲಾ. ಭಗವದಿಚ್ಛೆಯೇ ಕಾರಣ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಳು ಮಾಡುವುದೇನು? ಇದರಂತೆ ಭೇದದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತಕ್ಕ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದರೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿ ಜಗ್ಗಿ ಖ್ಯಾತನಾಗುವನು. ನಿನ್ನ ಜನನಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮಗನಾದರೂ ಹುಟ್ಟು ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮಹಾತ್ಮನೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಮತ್ತು ಪರಮ ಸತ್ಪುರುಷನಾಗುವನು. ಎಂದು ಭೃಗುವು ನುಡಿಯಲು ಕೊಸೆಯು ಭೀತಳಾಗಿ ಮಾವಂದಿರಲ್ಲಿ ಹೀಗಾಗದಂತೆ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡಳು. ಅವಳಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನಾದ ಮಗನನ್ನು ಪಸೆಯಬೇಕೆಂದಾಸೆ, ದೈವ ಸಂಕಲ್ಪವೋ ಹೀಗಾಗಿದೆ ಮಾಡುವುದೇನು? ಇದು ಸಾರ್ಯ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾವನವರು ನುಡಿಯಲು, ಆಕೆ (ಸತ್ಯವತಿಯು) ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನು ಹೀಗೆ (ಹುಟ್ಟು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಕ್ಷತ್ರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ) ಅಷ್ಟಾದರೂ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಆ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಆಕೆಯ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಂತೆ ಕೆಲ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ

ಸತ್ಯವತೀ ಗರ್ಭಾಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ಋಚೀಕರಿಂದ, ಪೂಜ್ಯರಾದ ಜಮದಗ್ನಿ ಋಷಿಗಳು ಜನಿಸಿ, ಈವರವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಆಜಮದಗ್ನಿಗೆ ರೇಣುಕಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಶುರಾಮರು ಅವತರಿಸಿದರು. ದುಷ್ಟ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರ ಗವಂತನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನಾನುಸಾರ ಪರಶುರಾಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಕಾರಣ ಋಷ್ಯವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮನು ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಭಗವತ್ಸ್ವರೂಪನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಬಾದರಾಯಣರು ಭಾಗವತ ಪ್ರಥಮಸ್ಕಂಧದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವರು. ಸಪ್ತಮಸ್ಕಂಧದಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಶ್ರೀಮನ್ಮೃಗಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲೂ “ ಇತ್ಯಂನೃತಿಯಗೃಹಿದೇವರುಷಾವತಾರೈಃ ಲೋಕಾಃ ಖಭಾವಯಿಸಿಹಂಸಿ ಜಗತ್ಪತೀರ್ಷಾ | ಧರ್ಮಮಹಾಪುರುಷವಾಸಿಯುಗಾನ್ಮವೃತ್ತಂಭನ್ನಃ ಕಲೆಯದ ಭವಸ್ತ್ರಿಯುಗೋಫಸತ್ತಂ” ಎಂದು ಈ ಋಷಿರೂಪವನ್ನು ಹೋಗಿಕೊಡುವನು.

ಈರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸತ್ಯವತಿಯ ತಾಯಿ (ಗಾಧಿರಾಯನ ಮುಷಿಯ) ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭೃಗುವರ್ಯರ ವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಪುತ್ರನೇ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು. ಆತನು ಬೀಜ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾದರೂ ವರವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಭೃಗುವರ್ಯರು ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವಂಸವನ ಪ್ರತೋಪಲೋಗಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಚರುಪ್ರಾತನವನ್ನು ಗಾಧಿಯು ಭಾಷ್ಯೆಯು ಮಾಡಿವಳಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಪುತ್ರನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವು ಸ್ವರೂಪತಃ ತುಂಬಿದ್ದು, ಅವಂತರ ಕಾರಣ ಒಂದನಿಂದ ಒಡನೆಯೇ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು, ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವರೂಪಯೋಗ್ಯತೆಯೊಡನೆ ವರಾದಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಲಾಭವು ಎಂದು ನಿಷ್ಕಷ್ಟಾರ್ಥವಾಗಿದೆ, ಇಂತಹ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಂತೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದವೇಳೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ವದಗಿದ ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೆಯ ವೇಳೆ ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ವಶಿಷ್ಠರ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರಲವಕಾಶವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿರುವ ಇವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಲು ವಶಿಷ್ಠರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಮೋಮಧೇನುವಾದ ಕಾಮಧೇನುನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಅದು ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿತು.

ವಶಿಷ್ಠರು ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದರು. ಆಗ ಈ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನಗೆ ನಡಿಸಿದ ಅತಿಥ್ಯದ ವೈಖರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗಿ, ಇದನ್ನು ಯಾವುದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಡಿಸಿದನೆಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಹೊರಟಾಗ ಆಶ್ರಮದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಒಂದು ಹಸುವನ್ನು ನೋಡಿ ಓಹೋ ಇದರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ವಶಿಷ್ಠರು ಇಂಥಾ ಔತಣ ಮಾಡಿದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ಹಸುವಾದರೋ ರತ್ನಸ್ರಾಯವಾದುದು, ರತ್ನಗಳಿಗಾದರೋ ರಾಜನು ನಿಧಿ, ಆಶ್ರಯನು, ಎಂದಮೇಲೆ ಈ ಹಸುವನ್ನು ನಾನೇ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ ತಮ್ಮ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟನು ಬಳಿಕ, ಆಳುಗಳು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ವಶಿಷ್ಠರ ಹಸುವನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಎಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಲು ಅದು ವೃಕಷಗಳ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಬಿಡಲೊಲ್ಲದೆ ರೋದಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ವಶಿಷ್ಠರ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ವಶಿಷ್ಠ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ಈ ಕಾಮಧೇನುವಿನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವು ನಡೆದು ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧವೇ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆದರೂ ವಶಿಷ್ಠರಿಗೇ ಜಯವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ಘಾತ್ರ ತೇಜಸ್ವಿಗಿಂತ ಬ್ರಹ್ಮ ತೇಜಸ್ಸೇ ಮೇಲಾದುದೆಂಬ ಭಾವವು ಒಳಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ರೂಪದಿಂದ ಅಡಗಿದ್ದುದು ವಶಿಷ್ಠರ ತೇಜೋ ವಿಶೇಷ ದರ್ಶನಾನಂತರ ಉದ್ಭವವಾಗಿ ನಾನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇಂಥ ಬ್ರಹ್ಮ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯದ ಮೇಲೆ ಜೀವಿಸಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ “ ಧಿಗ್ ಬಲಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯಃ ಲಂ ಬ್ರಹ್ಮ ತೇಜೋಽಲಂ ಬಲಂ ” ಎಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ಲಾಭಕ್ಕೂ ಆದ ರಲ್ಲಿಯೂ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ ಎನ್ನಿಕೊಳ್ಳಲು ಅತ್ಯದ್ಭುತ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿ ಆಗಾಗ ವಸಗಿದ ತಪೋವಿಘ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಿ, ವಶಿಷ್ಠರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ ಎಂದು ಕರೆವರು. ಎಂದು ವರವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗಳಾದರು. ಹೀಗೆ ನಡೆದ ಇವರ ಮಹಾ ಚರಿತ್ರೆಯು ಶ್ರೀಮಢ ಮಹಾಭಾರತ ಠಾಮಾಯಣಗಳಲ್ಲಿ ಖಚ್ಛು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ

ಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಾಚಕರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಲಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ವಿಶ್ವಾ ಮಿತ್ರರು ಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಮೂಲಕ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ ಅವರನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ದಶರಥನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ದಯನಾಡಿಸಿದರೆಂದು ಮುಖ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯ, ಹೀಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಾಸಕ್ಕೆ ಉತ್ಕಟ ಪ್ರಯತ್ನ. ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲಗಳುಂಟೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. “ ಸತುವವೈನರಂರಾ ಜಸ್ಯಾಮಹಂಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ತಿಸ್ತತಿ | ತಥೇತಿಚಾಬ್ರವೀತ್ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಸ್ವಲೋಕಮಿತಾನುಹಃ ” ಎಂಬ ಮಹಾ ಭಾರತ ಗವಾಸರ್ವ ವಚನವೂ ಇನ್ನೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

ಶ್ಲೋಕ|| ತೇನಾರ್ಥಿತೋಯಜ್ಞರಿರಕ್ಷಯೈವ ಕೃಣ್ಣೇಣಸಿತಾಸ್ತುಭಯಾ ದ್ವಿಸೃಷ್ಟ್ಯಃ | ಜಗಾನುರಾಮಃ ಸಹಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮಂಸಿದ್ಧಜನಾಭಿನಂದ್ಯಃ ||೫||

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದಶರಥನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಉದ್ದೇಶ್ಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಂದ ಭಗವತ್ತೀತಿಗಾಗಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಯಜ್ಞಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ರಾಕ್ಷಸರು ನಿಷ್ಠೆನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಯಜ್ಞ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಬಂದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಂದ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ನನ್ನೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡೆಂದು ಯಾಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ದಶರಥನಿಂದ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಅಗಲುವಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದ ನಿಮಿತ್ತ ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ (ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಾರಂಬ ಭಯದಿಂದಲೂ) ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟವನಾದ, ಅಣೆನಾವಿಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಯೋಗಿವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಲರ್ಹನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—‘ ಚಾತುರ್ವಣ್ಯಂ ಮಯಾಸೃಷ್ಟ್ಯಂ ಗುಣಕರ್ಮವಿಭಾಗತಃ ’ ಎಂಬ ಗೀತಾ ವಚನಾನುಸಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ,

ಶೂದ್ರಾದಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಗಗಳೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಗುಣ, ಕ್ರಿಯಾದಿಗಳೂ ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲ ಮೊದಲು ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿವೆ. “ ಎಜ್ಜದಾನತಸಃ ಕರ್ಮನತ್ಯಾ ಜ್ಯಂ ಕಾರ್ಯಮೇವತತ್ || ಕುರ್ವನ್ನೇನೇಹಕರ್ಮಣಿಜಜೀವಿಷೇಚ್ಚತಾಂ ಸಮಾಃ ” ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ಅತ್ಯವ್ಯಕ್ತ ಕರ್ತವ್ಯಗಳೆಂದು ಸಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಯಾಗಿ, ಪ್ರಾಚೀನರು ಈಗಿನಂತೆ ಈ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಲೋಕ ತರದೇ ಅನುಷ್ಠಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಿನ ರಾಜರುಗಳೂ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಅಂಗಾಂಗಿ ಭಾವವು ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದಾಗಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಆತ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ, ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಸಾಧ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮ ನಿರತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರನ್ನೂ ಅವರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ರಾಜರು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿಗಳಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಿಕ್ಕಿದವರನ್ನು ಕಷ್ಟದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಸಲಹುತ್ತಾ ದಸ್ಯುಗಳನ್ನೂ ಅಸುರರನ್ನೂ ದಂಡಿಸುತ್ತಾ ತಮಗೆ ಈಶ್ವರನಿಂದ ದತ್ತವಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಂಡಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಣಾಶ್ರಮಕ್ಕೂ ಸಾಂಕರ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮೇಲ್ನಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವೈಮನಸ್ಯ ವಿವಾದಗಳಿಗೂ ಸಹ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಯಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಸ್ವಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಭಗವತ್ತೇವಾರ್ಥವಾಗಿ, ದರ್ಶೇಷ್ಟಿ ಪೌರ್ಣಿಮಾಸೇಷ್ಟಿ ಅತಿರಾತ್ರ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠೋಮಾದಿ ಯಾಗಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ದಸ್ಯುಪ್ರಾಯರಾದ ಸುಬಾಹು, ಮಾರೀಚಿ ಮೊದಲಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ವಿಘ್ನ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಲು ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ತಿಕ್ಷಿಸುವುದೂ ಕೊಲ್ಲುವುದೂ, ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದು ಆ ಕೆಲಸವು ಕ್ಷತ್ರಿಯನದಾದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ತಪೋರಣ್ಯ ಭಾಗವು ಯಾವ ರಾಜನ ಅಶ್ಲಿಕೆಗೆ ತೇರಿದ್ದೋ ಆ ರಾಜನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕೋರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಕೋಸಲ ದೇಶದ ಧೋರೆಯಾದ ದಶರಥನ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆದರೆ ದಶರಥನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಲಕರಾದ ರಾಮಾದಿಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರಂದಲ್ಲಿ, ಆಗ ದಶರಥನು ಬಹಳ ವಯೋವೃದ್ಧನು

ದ್ವರಿಂದಲೂ, ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಬಾಲಕರಾದರೂ ದೇವಾಂಶರಾದ್ದರಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರ ನಿಗ್ರಹ ವ್ಯಾಪಾವು ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಧರ್ಮವೆಂದೂ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಉತ್ತರತ್ರಯ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನಾ ರೂಪವಾದ ಕ್ಷಿತ್ರಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬರಲವಕಾಶವಾಗುವುದೆಂದೂ, ಈ ತೆರನಾದ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸಿದರೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಮೇಲೆ ಇತರ ರಾಜರಾಗಲೀ, ರಾಕ್ಷಸರುಗಳಾಗಲೀ ಇವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎದುರಿಸಲಾರರಾಗಿ ಆ ಮೂಲಕ ಬಲಪ್ರಾಧಾನ್ಯದಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇವರುಗಳು ಸದ್ವಿತ್ತಮರೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೀ ಎಂಬ ಈ ಅನೇಕ ಭಾವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಲೋಸುಗ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ದಶರಥನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಯಜ್ಞಾದಿ ಸದ್ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಇದುವರಿವಿಗೂ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು, ಈಗ ಆ ನಮ್ಮ ಉಪಾಸ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವನಾಗಿ ನಾವು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು ಕಂಡಲ್ಲಿ, ಅನಿಷ್ಟನಿವೃತ್ತಿಯೊಡನೆ ಇಷ್ಟಪ್ರಾಪ್ತಿಗೂ ಅವಕಾಶವಾಗುವದೆಂಬ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆಂಬ ಭಾವ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ

ಅಹಂವೇದ್ವಿವಶಿಷ್ಟಶ್ಚ ರಾಮಂ ಸತ್ಯಸರಾಕ್ರಮಂ” ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಘಾತಿ

ನಿಂದ ಈ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಅವರು ಆ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು “ ಸಿದ್ಧಜನಾಭಿವಂದ್ಯಃ ” ಎಂಬ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಒಂದೇನೂತು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವುದು. ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ—ಅಣಿಮಾ ಮಹಿಮಾ, ಗರಿಮಾ ಲಘಿಮಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿಪ್ರಾಕಾಂಕ್ಷ್ಯಂ, ಈಶಿತ್ವಂ ವಶಿತ್ವಂ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯಮನಿಯಮಾದ್ಯಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗಕ್ರಮವು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾದಿಗಳು ಅಂಥಾ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಧರ್ಮೀಣರೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತಃವರಿಗೆ ಈ ಸ್ವಾಮಿಯು ವಶ

ವರ್ತಿಯಾದ ಬಳಿಕ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಉಂಟೇ? ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ದೈವಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರುವುದೇ ಸತ್ಪುರುಷರ ಸ್ವಭಾವ. ತಾವೇ ತಾವು ಎಂಬುದೇ ದುರ್ಜನರ ಸ್ವಭಾವ, ಈ ಎರಡು ಸ್ವಭಾವವೂ ಲೋಕದ ಒಂದು ಒಂದು ಮೂಲಕ ನಾನು ನನ್ನದು ಎಂಬ ದುರಭಿನಿವೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಕಲ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲೂ “ ನಾಹಂಕರ್ತಾ ಹರಿಃ ಕರ್ತಾ ” ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು ಮಾಡಿದು ಸ್ವಧರ್ಮನಿರತರಾಗಲಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಈ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಯಜ್ಞ ರಕ್ಷಣಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ. “ ಸ್ವಧರ್ಮನಿಧನಂ ಶ್ರೇಯಃ ಪರಧರ್ಮೋಭಯಾವಹಃ ” ಎಂಬ ಗೀತಾ ವಚನವು ಯಾವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥಾ ಸ್ವಧರ್ಮಚರಣೆಯು ಈಚೆಗೆ ಕಲ್ಪಿತವಾದ್ದಲ್ಲ. ಅನಾದಿಕಾಲ ಸಿದ್ಧವು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹು ಯುಗಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಈ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಚರಿತ್ರವು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆಯಾಗಿ ರಾಮಾಯಣ ಕಥಾಭಾಗದ ನಿರ್ಣಯವು ಅತಿಶಯಾರ್ಥದ್ರೋತಕವೆಂಬುದನ್ನು ಭಾವಿಸಿಯೇ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಕೈಹಾಕಿರುತ್ತಾರಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥೋಕ್ತಕ್ರಮದಿಂದ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದೇ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಈ ತೆರನಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಜ್ಞಾನಿಯು ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯನಾಗುವನೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

**ಶ್ಲೋಕ || ಅನುಗ್ರಹಾರ್ಥಂಸ ಋಷೇರನಾಪಸಲಕ್ಷ್ಮಣೋಸ್ತಂ ಮುನಿತೋ
ಹಿಕೇವಲಂ | ವವಂದಿರೇ ಬ್ರಹ್ಮಮುಖಾಃ ಸುರೇಶಾಃ ತಮಸ್ತ್ರರೂ
ಪಾಃ ಪ್ರಕಟಾಃ ಸಮೇತ್ಯ ||೬||**

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಷುತ್‌ಪಿಪಾಸೆಗಳಿಂದ ಬಳಲಿಯಾರಿಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಋಷಿವರ್ಮನು ಅವರಿವರಿಗೂ “ ಬಲಾ—ಅತಿಬಲಾ ” ಎಂಬ, ಎರಡು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪದೇಶಮಾಡಿದನು. ಅನಂತರ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲನುಕೂಲನಾದ, ದೇವತಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಯೋಗಸಂಹಾರ

ವಿಧಿಗಳಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಸ್ಯಗಳೆನಿಸಿದ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡತೊಡಗಲು, ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದ ಕೂಡಿ ಆ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಋಷಿಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನುಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಸಡೆಯುವದೂ ಒಂದು ಅನುಗ್ರಹವೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದನು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ, ಮತ್ತು ಆ ಕೂಡಲೇ ಸಕಲ ದೇವತಾಮಂತ್ರಪ್ರತಿಪಾದ್ಯರಾದ ದೇವತೆಗಳು (ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು) ಮೂರ್ತಿಮಂತರಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ಋಷಿಗಳ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ತದೇವತಾಮಂಡಲಿಗೂ ನಾಥನೆನಿಸಿ ತತ್ತದ್ರೂಪನಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿದ್ದು, ಜಗದ್ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ, ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಈತನೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ತಾವುಗಳು ಆತನ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕರಾಗಿರುವೆವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೋಪದೇಶಕರಾದ ಮಹಾತ್ಮರು ತನ್ನೊಡನೆ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುವಾಗ ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ದೇಹಶ್ರಮವಾಗದಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಹಾರಾದಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಅನಂತರ ತಾವು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ವಿದ್ಯೋಪದೇಶಮಾಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಹಾಗೆ ಲೋಕರೂಢಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ “ ಬಲಾ-ಅತಿಬಲ ” ಎಂಬ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ದಾನಮಾಡಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಅನಂತರ ಜ್ರಂಭಕಾದ್ಯಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದ್ದಾಗಿಯೂ ವಾಲ್ಮೀಕಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಬಾಲಕರಂತೆ ಅಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಭಾವಿಸಿಯಾರೆ ? ಸ್ವತಃ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಕ್ಷುತ್ರಿಪಾಸೆ ಶ್ರಮಾದಿಗಳುಂಟೆ ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಹಿಮೆಯು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೋ ? ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು “ ಅಹಂವೇದ್ಮಿ ವಶಿಷ್ಠಶ್ಚ ರಾಮಂ ಸತ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಂ ” ಎಂದು ರಾಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾವು ಬಲ್ಲೆವೆಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾ ಸರ್ವ ಶಕ್ತನಾದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ತಾನು ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲು ಅರ್ಹನೇ ? ಎಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲ. ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂ

ತನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ವಿದಿತವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಇದಿರನಲ್ಲಿದ್ದು ಸೂಚಿಸಿ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಡುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ. ವ್ಯಾಸವತಾರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವತ ರಚನೆಗೆ ನಾಂದರು ಭಾಗವತದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತೆ, ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಪ್ರಭೃತಿಗಳ ಉಪದೇಶವೆಂಬುದು ಜ್ಞಾಪಕ ಕೊಡತಕ್ಕಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಹೊರತು, ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಗುರುವು ತಿಳಿಯದೇ ಇದ್ದ ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಉಪದೇಶಕೊಟ್ಟು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವಂತೆ ಎಂದುಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಈ ಪ್ರಮೇಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು “ಅನುಗ್ರಹಾರ್ಥಂ ಸಮುಷೇರವಾಸ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶದ ಮರ್ಮವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿರುವರು. ಸಾಕ್ಷಾದೇಕಾಂತ ಭಕ್ತರಾದ ವಾಯ್ವಾಂಶ ಸಂಭೂತರಾದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರಿಗಲ್ಲದೆ ಇಂಥಾ ಮರ್ಮವು ವಾಲ್ಮೀಕಿಪ್ರಭೃತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾದೀತು? ಎಂದಿಗೂ ಆಗದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರುಗಳು ಹೇಳಿದ್ದರ ಮೇಲೆ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಹೀಗೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಗ್ರಂಥರಚನೆಯೆಂದು ನೋದಲೇ ಹೇಳಿದೆ. ಜಗದ್ವಿಡಂಬನಾರ್ಥವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಲೋಕವನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿಯದ ಪಾಮರರು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವರು. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾದರೋ ಹಾಗೆಂದಿಗೂ ತಿಳಿಯತಕ್ಕವರಲ್ಲ. ಇದೇ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಉಪದೇಶದ ರಹಸ್ಯ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಂದೀಪನಿಯ ಉಪದೇಶವನ್ನೂ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಥೋಜಘಾನಾಶು ಶರೇಣ ತಾಟಿಕಾಂ ವರಾದ್ವಿಧಾತುಸ್ತದನನ್ಯವ
ಧ್ಯಾಂ | ರರಕ್ಷಯಂಜಂಚ ಯುನೇರ್ನಿಹತ್ಯ ಸುಬಾಹುಮಿಶಾನ
ಗಿರಾವಿಮೃತ್ಯಂ ||೭||

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಲೋಕದೃಷ್ಟ್ಯಾ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪದೇಶಪಡೆದಬಳಿಕ ಶ್ರೀರಾಮನು ದುಷ್ಪನಿಗ್ರಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಲಾಭಾನಂತರ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಆಶ್ರಮದ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬರಬರುತ್ತಾ ಮಹರ್ಷಿಗಳ

ಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಈಕೆಯನ್ನು ನೋದಲು ನಾಶ ಮಾಡು, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕ್ಷೇಮವಾಗುವುದು, ಎಂದು ನುಡಿದರು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಕಡೆಗೆ ಗುರಿ ಇಟ್ಟು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಶ್ರೀರಾಮನು ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಆಕೆಯು ತಾಟಕಾ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯು, ಬ್ರಹ್ಮನ ವರದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವರಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲಾಗದವಳಾಗಿದ್ದಳು. ವೇದಲನೆ ಗುರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಂಥಾ ತಾಟಕೆಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಕೂಡಲೇ ಋದ್ರ ದೇವರ ವರದಿಂದ ಅನಧ್ಯ (ಮೃತ್ಯುವಿಲ್ಲ) ನೆನಿಸಿದ್ದ ಸುಬಾಹುವೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನಿಗೂ ವಿಧಿ (ಕತ್ತವ್ಯ), ನಿಷೇಧ (ಮಾಡಬಾರದ್ದು) ಎಂದು ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಮ ಉಂಟು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ತೃಣ ಜೀವರ ಪರ್ಯಂತ ಸರ್ವರೂ ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದೇ ನಡಿಯಬೇಕು. ಜಗದೀಶ್ವರನಾದರೋ ಸ್ವತಂತ್ರನು. ಈ ವಿಧಿಯನ್ನು ಮೀರಲೂಬಹುದು, ತನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾಡಲೂಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತನೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ನಡೆದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯುಂಟು. ಭಗವಂತನಿಗಾದರೋ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಐಚ್ಛಿಕ, ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳ ಲೇಸವಂತೊ ಸುತರಾಂ ಇಲ್ಲವು. ಅಲ್ಲದೇ ಅವನು ನಡಿಸುವ ಸಕಲ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಪರಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ಹೊರತೂ ಸ್ವಾರ್ಥಕಗಳಲ್ಲ, ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆತನು ಕರುಣಾಮಯನು, ಜಗತ್ತು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವನ ಇಚ್ಛೆ, ಇಂಥಾ ದಿವ್ಯ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ ಒಡನೆಯೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅತಿ ನಿಂದ್ಯವಾದ ಸ್ತ್ರೀ ವಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಾನು ನಿತ್ಯ ಶುದ್ಧನೆಂದೂ ಈ ವಧಾದಿಗಳಿಂದ ಅಣುಮಾತ್ರವೂ ದೋಷ ಸಂಪರ್ಕವು ತನಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಪ್ರಭೃತಿಗಳೂ ಹೀಗೆ ತಾಟಕಾ ಸಂಹಾರವನ್ನು ಸ್ನಾನಮಿಯು ನಡಿಸಿದ್ದು ಜಗತ್ ಕ್ಷೇಮ ಪ್ರದಾನ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಶ್ಲಾಘಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾಮನಲ್ಲದೇ ಇತರರು ಹೀಗೇನಾದರೂ

ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿತ್ತಿಸಿದ್ದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯವು ಅತಿ ಜುಗುಪ್ಸಾಕರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಯೋಧ್ಯಾ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ರಾಮನ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ಮಂಥರಾ, ಕೈಕಿಯರನ್ನು ಈಗಲೇ ದಂಡಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಭರತನು ಹೇಳಲು ವಶಿಷ್ಠಾದಿಗಳು ಅದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿರುವರು. ತಾನುನು ಮಾಡಿದ ತಾಟಕಾ ವಧವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರ್ವರೂ ಅನುಮೋದಿಸಿರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಿತೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ತೋರಿಬರುವುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಮ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿಯು ಜಗತ್ಕ್ಷೇಮಾಭ್ಯವಯಗಳಿಗಾಗಿ ಪರಮ ದುಷ್ಟಾಂತಃಕರಣರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು (ತಾಟಕಾ+ ಪೂತನಾ) ಎಂಬುವರನ್ನು ಮೊದಲು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಇದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಈ ಎರಡನತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಊರ್ವಶಿ ಎಂಬ ಅಪ್ಸರಸ್ಸು ತಾಟಕಾ ಪೂತನಾ ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ವಾಮಿಯು ಸೇವೆಯನ್ನು ನಡಿಸಿ, ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದಿರುವಳೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಈ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಜೀವದ್ವಯ ಸಮಾವೇಶವಿತ್ತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಚಾರ್ಯರೇ ಭಾವನತ ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ “ಪೂತನಾಕಂಸನರಕಶಿಶುಪಾಲಾದಿಷ್ಟುವಿದ್ಧಾ | ಜೀವಾಃಸಂತಃಅಸಂತಶ್ಚ” ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಗತ್ಪ್ರಭುವು, ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನತೆಯುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಶಿಖಾನುಣಿ ಎಂಬಂತವನ್ನೂ, ವಿಧಿನಿಷೇಧಾತೀತನೆಂದೆಂಬಂತವನ್ನೂ, ಬ್ರಹ್ಮ ಋದ್ರಾದಿ ದೇವತಾವಂದ್ಯನೆಂದೂ, ಅವರುಗಳ ವರಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮೀರುವ ಸ್ವತಂತ್ರನೆಂದೂ, ಈ ಅವತಾರಗಳ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವನು. ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಅವರುಗಳಿತ್ತ ವರಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮೀರುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಎಲ್ಲಿಯದು? ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಷ್ಣಾದಿ ರೂಪಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಪೂರ್ಣ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳನ್ನಾಗಿ ಭಕ್ತರು ಭಾವಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಬೇಕು. ಈ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಸ್ವಾಮಿಯು ಸ್ತ್ರೀ ವಧ ರೂಪವಾದ ಲೋಕ ಜುಗುಪ್ಸಿತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ಇಂಥಾ ತಾಟಕಾದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೇ ಲಕ್ಷಿಸದೇ ಸಂಹರಿಸಿರುವ ನೇಳೆ ಪುರುಷರೆನ್ನಿಸಿ ಜಗತ್ಕಂಟಕರಾದ ದುಷ್ಟರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸದೇ ಬಿಡುವನೆ? ಎಂದಿ

ಗೂ ಬಿಡನು, ಎಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ದುಷ್ಟರುಗಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಸತ್ತು
ರುಷವಿಗೂ ಲೋಕಕ್ಕೂ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಕ
ಯನ್ನು ಸಹಾ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಜಗದಾದರ್ಶಕ್ಕಾಗಿ
ಈ ತಾಟಕಾವಧವನ್ನು ನಡೆಸಿದನೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿ ಭಕ್ತರು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು.

**ಶ್ಲೋಕ|| ಶರಣಮಾರೀಚನುರ್ಥಾರ್ಣವೇಕ್ಷಿಸದ್ವಚೋವಿರಂಚಸ್ಯಚಮಾನ
ಯಾನಃ | ಅವಧ್ಯತಾತೇನಹಿಕಸ್ಯದತ್ತಾ ಜಘಾನಚಾನ್ಯಾರಜ
ನೀಚರಾನಥ ||೪||**

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಯಜ್ಞ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತನಾದ ಶ್ರೀ
ರಾಮನು ತಾಟಕಾ ಸುಬಾಹುಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾಟಕಯ
ಮುಗನಾದ ಮಾರೀಚನೆಂಬ ಘೋರ ರಾಕ್ಷಸನು ಯಜ್ಞಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು
ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಕೆಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನಾರಿಸಲು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವತಾ ಕಲಶಗಳನ್ನು
ಕಿತ್ತಿಸಿದನು, ಸಮಿತ್ತು ದರ್ಭಾದಿಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದನು, ಹೀಗೆಲ್ಲಾ
ಕೆಡುಕು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಮಾರೀಚನನ್ನು
ಹೊಡಿ ಎಂದು ನುಡಿಯಲು ಶ್ರೀರಾಮನು ಗುರಿ ಇಟ್ಟು ಒಂದು ಅದ್ಭುತ
ವಾದ ಅಂಬನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಅದು ಬಹು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ
ದೇವರ ವರದಿಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕೊಲೆ ಇಲ್ಲದ ಆ ಮಾರೀಚನನ್ನು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಡಹಿತು. ಅವನು ಚೇತರಿಸಿಕೊ
ಳ್ಳಲು ಬಹು ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಂತೂ ಆಗ ಮಾರೀಚನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ.
ಇದೇ ಬ್ರಹ್ಮನ ವರದ ಮಹಿಮಾ, ಅನಂತರ ಇವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾದ
ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯು ಕೊಂದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಭಜಿಸುವ ಅಸು
ರಾದಿಗಳಿಗೂ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯನ್ನೂ ಅನ್ಯರಿಂದ ಕೊಲೆ ಮೊದಲಾದ ಅಪಕಾ
ರಗಳಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದುಂಟು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಆ
ಅಸುರರು ಕೊಬ್ಬಿ ಮೈಮರೆತು ತಮಗೆ ವರ ದಾನ ಮಾಡಿದ ದೇವತೆಗಳ
ಮೇಲೂ ಭಗವಂತನ ಮೇಲೂ ವಿರೋಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದುಂಟು. ಇಂತಹ

ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಅವರುಗಳ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಶರಣು ಹೊಂದುವರು. ಆಗ ಕರುಣಾಳುವಾದ ಶ್ರೀಶನು ತನ್ನ ಅನುಚರರಿಗೆ ಬಂದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ತನ್ನ ಮಹಿಮಾ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಅಸುರರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಆ ಕೀರ್ತಿಗೆ ತಾನು ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರನಾಗತಕ್ಕದ್ದು, ಇದೇ ಭಗವಂತನ ಸಂಕಲ್ಪ. ಇದನ್ನರಿತೇ ಮಾರೀಚ, ರಾವಣ, ಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವಧ್ಯ ಭಾವವನ್ನು ವರವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಮಯ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿವಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಕೆಲ ಕಾಲ ಅವರುಗಳ ವರವನ್ನು ನಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಅಂಥ ದುಷ್ಟರನ್ನು ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ವರವನ್ನು ವಿಾರುವ ಅಧಿಕಾರವು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಪ್ರಕೃತ ಮಾರೀಚನು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವಾಗಿ ಈಗ ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇವನೇ ಮಾಯಾ ಮೃಗವಾಗಿ ಬಂದು ದೇವಿಯನ್ನು ವಂಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಆ ಅವಸಿಷ್ಟ ಸಾಧನವನ್ನು ಮಾಡಿದಮೇಲಲ್ಲವೆ ಸಂಹರಿಸಬೇಕಾದ್ದು. ಹೀಗೆ ಸಂಹರಿಸದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನ ವರಕ್ಕೆ ಸಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯು ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದು.

**ಶ್ಲೋಕ|| ತದಾವಿದೇಹೇನಸುತಾಸ್ವಯಂವರೋ ವಿಘೋಷಿತೋದಿಕ್ಷುವಿ
ವಿಕ್ಷು ಸರ್ವಶಃ | ನಿಧಾರ್ಯತದ್ಗಾಧಿಸುತಾನುಯಾಯಿಶಾ ಯಯೌವಿ
ದೇಹಾನನುಜಾನುಯಾತಃ ||೯||**

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹೀಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞವಿಘ್ನಕರಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮುನಿವರೈರ ಉದ್ದೇಶಾನುಸಾರ ಭಗವತ್ಪೂಜಾತ್ಮಕವಾದ ಯಜ್ಞ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ತರುವಾಯ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಅವಭೃತ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮನೋರಥರಾದರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿಥಿಲ ದೇಶಕ್ಕೆ ರಾಜನೆನಿಸಿದ ಜನಕ ಮಹಾರಾಜನು ಅಪುತ್ರವಂತನಾದ ತನಿಗೆ ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದ ಭೂ ತೋಧನಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ರೂಪಲಾವಣ್ಯೋಪೇತಳಾದ ಸೀತೆ ಎಂಬ ಕನ್ಯಾಮಣಿಯನ್ನು

ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕಾಗಿ ಇರಿಸಿರುವ ಶುಭವಾರ್ತೆಯನ್ನು ದೇಶ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದೂತರುಗಳ ಮೂಲಕ ಡಂಗುರ ಹಾಕಿ ಸಾರುತ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಆತ್ಮಮದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಡಂಗುರ ಹಾಕಲಾಗಿ ಈ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರದ ಮರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ತಮ್ಮ ಋಷಿ ಮಂಡಲಿಯೊಡನೆ ಮಿಥಿಲದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಒಡನೆಯೇ ಲೋಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯರೆನಿಸಿರುವ ತೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರೂ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ವಿನಾಹವು ದೈವ ಮಾನುಷಾದಿ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಎಂಟು ಬಗೆ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಜಾತಿಭೇದಗಳಿಂದ ಈ ಎಂಟರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೆಲವು ಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸುವರು. ಆದರೆ ಅತಿ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂವರ ಕ್ರಮವೇ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದ ರಾಜಪುತ್ರರು ಕನ್ಯಾಬಾಂಧವರು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುವ ಕನ್ಯಾಶುಲ್ಕ (ಪರಾಕ್ರಮ ಪ್ರದರ್ಶನ, ವಸ್ತುಪ್ರದಾನ) ವೊದಲಾದುವನ್ನು ಉಚಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು ರಾಜ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ಯಾ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬುದೇ ಸ್ವಯಂವರ ವೆನಿಸುವುದು. ಈ ತೆರನಾದ ವಿಧಿಯಿಂದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಪೈಕಿ ಯಾರೂ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಪಡಿಯದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಶೂರರಾದವರು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅಂತೂ ಸ್ವಯಂವರ ಮುಂಟಪದಲ್ಲಿ ಈ ಉಭಯ ವರ್ಣದವರೂ ಬಂದು ಶೇರಬೇಕಾದ್ದು ನಿಯಮ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸ್ವಯಂವರದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಾರುವಾಗ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಋಷ್ಯಾಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾರುವುದುಂಟು. ಒಂದುವೇಳೆ ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೇ ಗೆದ್ದರೆ ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಗೆದ್ದರೆ ಆಗ ಅವರೇ ಬಾಂಧವರಾಗಬಹುದು ಅಂತೂ ಸ್ವಯಂವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಮಾಗಮವಿದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಜನಕನ ಸ್ವಯಂವರ ಮುಂಟಪಕ್ಕೆ ಸಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಮುಖ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯ. ಭೂತಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅರಿತ ಮಹರ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರೂ ಶೇರಿರುವುದರಿಂದ ತೀರಾಮನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಅರಿತೇ ಅವರು ತಮ್ಮೊಡನೆ ತೀರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆಂದು ಹೇಳಲೂ ಆಡಿಯಿಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಥೋಅಹಲ್ಯಾಂಪತಿನಾಭಿತಪ್ತಾಂ ಪ್ರಧರ್ಷಣಾದಿಂದ್ರಕೃತಾ
 ಚ್ಚಿಲೀಕೃತಾಂ ಸ್ವದರ್ಶನಾನ್ಮಾನುಷತಾನುಷೇತಾಂ ಸುಯೋಃ
 ಜಯಾಮಾಸಸಗೌತಮೇನ ||೧೦||

ಅರ್ಥ.—ಅಥೋ=ಹೀಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ಸಃ=ಶ್ರೀ
 ರಾಮನು, ಇಂದ್ರಕೃತಾತ್=ಇಂದ್ರನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ಪ್ರಧರ್ಷಣಾತ್=
 ಸಂಸರ್ಕದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ, ಪತಿನಾಭಿತಪ್ತಾಂ=ಪತಿ ಎನಿಸಿದ ಗೌತಮನುನಿ
 ಯಿಂದ, ಶಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂಥಾ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ, ಶಿಲೀಕೃತಾಂ=ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹ
 ಹಂತಾಗಿದ್ದ, ಅಹಲ್ಯಾಂ=ಅಹಲ್ಯಾದೇವಿಯನ್ನು, ಸ್ವದರ್ಶನಾತ್=ಸ್ವ=ತನ್ನ
 ದರ್ಶನಾತ್ = ಸಂವರ್ತನದ ಮೂಲಕ, ಮಾನುಷತಾಂ =ಮನುಷ್ಯಭಾವ
 ವನ್ನು, ಉಪೇತಾಂ=ಹೊಂದಿದವಳಾದ, ಆಕೆಯನ್ನು, ಗೌತಮೇನ=ಗೌತ
 ಮ ಮಹರ್ಷಿಯೊಡನೆ, ಸು=ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಯೋಜಯಾಮಾ
 ಸ=ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹೀಗೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಸಂಗಡ ಶ್ರೀರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು
 ಮಿಥಿಲಾಪುರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಾ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾ
 ತ್ತಾಗಿ ಗೌತಮರ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು. ಅಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ
 ಗೌತಮರ ಧರ್ಮ ಪತ್ತಿಯಾದ ಅಹಲ್ಯಾ ದೇವಿಯು ಇಂದ್ರನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು
 ಮಾಡಿದಳೆಂಬ ಅಸರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಪತಿಯಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಶಾಪ ನಿಮಿತ್ತ
 ಶಿಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಆ ಋಷಿ ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನ ದರ್ಶನವನ್ನಿತ್ತು ಆ
 ಶಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಮಾನುಷ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿ ಏರ್ಪ
 ಟ್ಟ ಆಕೆಯನ್ನು ಒಡನೆಯೇ ಗೌತಮರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಪರ
 ಸ್ಪರಾನುರಾಗವಂತರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ “ ಪ್ರಧರ್ಷಣಾದಿಂದ್ರಕೃತಾಚ್ಚಿಲೀ
 ಕೃತಾಂ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹವು
 ಅತಿ ದುಸ್ವಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನೂ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ ಇಂದ್ರಿಯ ಪರವಶರಾಗಿ
 ಮಾಡಬಾರದ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರಾದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಇತಿಹಾ
 ಸಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯನಾದ ಜೀವನು ಇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾ
 ಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರಬೇಕೆಂಬಂಶವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿರು

ತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಹಲ್ಯಾ ವೃತ್ತಾಂತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು ಅದನ್ನು ವಾಚಕರು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ:—

ಅಹಲ್ಯಾದೇವಿಯು ಗೌತಮರ ಹೆಂಡತಿ, ಈ ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸುಖದಿಂದ ಇರಲು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ದೇವೇಂದ್ರನು ಆ ಆಶ್ರಮದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯ ರೂಪಾತಿಶಯವನ್ನು ನೋಡಿ ವ್ಯಾಮೋಹಿತನಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಉಪಾಯದಿಂದ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ ಋಷಿಗಳ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯೆ? ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯೆ? ಇಲ್ಲ, ಆದರೂ ಋಷಿಪತ್ನಿಯ ವಿಚಾರ! ಒಂದುನೇಳೆ ತೇಜೋವಂತರಾದ ಗೌತಮರು ಕಂಡಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನಾಗಲೀ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಸದೇ ಬಿಡರು. ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅತಿಕ್ರಮ ನಡೆಸಿದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ದಿನ ಆಕೆಯನ್ನ ಅನುಭವಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಋಷಿಗಳು ಪ್ರಾತಃ ಸ್ನಾನ ಕ್ಯಾಗಿ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಅರುಣೋದಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತೆರಳುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಮಿಸಿದ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರುಣೋದಯಕ್ಕಿಂತ ಬಹು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಈಗೇಯಂತೆ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇವರ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗಿಡದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕ್ರಮದ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಗೌತಮರು ಓಹೋ ಅರುಣೋದಯವಾಯ್ತು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಸ್ನಾನದ ಹೊತ್ತು ಮೀರುವುದು! ಎಂದು ಕೊಂಡು ಅತುರದಿಂದ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವರು. ಅವರು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಕೂಡಲೇ ದೇವೇಂದ್ರನು ನಿಜರೂಪಿನಿಂದ ಅಹಲ್ಯೆ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಹೀಗೆಯೇ ಕಟ್ಟಳೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಕೆಲ ಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ನಿಧಾನದಿಂದ ಮಾಡಿದರೂ ಬೆಳಗೇ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಆಗ ಗೌತಮರು ಇದೇನು ಅಸಮಯದಲ್ಲಿನಾನು ನಿತ್ಯವೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವೆನೆ? ಎಂದಾಲೋಚಿಸಿ ಪಕ್ಷಿ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಲ್ಲವೆ ನಾನು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವುದು ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ನಿಜವೇ? ಎಂಬುದನ್ನು

ಹರೀಕ್ಷಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ಇವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಇಂದ್ರನ ಕಳುತನವು ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಒಡನೆಯೇ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಶಿಲೆಯಾಗುವಂತೆಯೂ, ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಮೈಲಿಲ್ಲಾ ಮೇಹರೋಗದ ಮಚ್ಚೆಗಳುಂಟಾಗುವಂತೆಯೂ ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಕೂಡಲೆ ಶಾಪವು ಫಲಿಸಿತು. ಆದರೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನು ದೇವತೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಶಾಪದ ಪ್ರಭಾವವು ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೂ ಇಂದ್ರನ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಅಹಲ್ಯಾಯೈಚಾರ" ಎಂಬ ನೇದ ವಚನದಿಂದ ಹೊಗಳಿದರು. ಈ ಶ್ಲಾಘನೆಯು ಇಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿರುವ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯ ಭೂಷಿತನಾದ ಶ್ರೀ ಹರಿಗೆ ಶೇರಿತು. ಹೆಚ್ಚು ಸಾಧನವನ್ನು ನಡಿಸಿದ್ದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಈ ದುಷ್ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಸಾಧನದ ಫಲವು ತಗ್ಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇಂದ್ರಿಯ ಪರವಶರಾಗಿ ದುಷ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಮಾನವರಿಗೆ ದುಷ್ಕಾಲವು ಎಂದಿಗಾದರೂ ತಪ್ಪುವುದೇ? ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಮಾನವರಿಗಿಂತ ದೇವತೆಗಳು ಸ್ವರೂಪ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಅಂಥಾ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿತರಾದ ವುರುಷರು ಮಾನುಷ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಸಂಸರ್ಕ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅದು ಅಷ್ಟು ನಿಷಿದ್ಧವಲ್ಲ. ಈ ಸಂಬಂಧವು ಅನುಲೋಮವಿಧಿ ಎನ್ನಿಸುವುದು. ಮಾನುಷ ವುರುಷರು ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಪ್ರತಿ ಲೋಮ (ವಿರುದ್ಧ) ವೆನ್ನಿಸುವುದು. ಋಷಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮಾನುಷ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿಂತ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮರು. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಾನವರು ಎಂದಿಗೂ ಸ್ತೋತ್ರಮ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನ ಬಯಸಬಾರದು. ಬಯಸಿದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಇಹಪರಗಳಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹಾನಿಯುಂಟೆಂಬ ಪ್ರಮೇಯವು ಈ ಅಹಲ್ಯಾ ವೃತ್ತಾಂತದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದು.

ಗೌತಮರು ಈ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟು ತರುವಾಯ ಯುಕ್ತಾ ಯುಕ್ತಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಅಹಲ್ಯೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವು ಜೀಕಾಗಿದ್ದಿತಾಗಿಯೂ, ಈ ಅತಿಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರವರ್ತಕಳು ಅಹಲ್ಯೆಯಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಪರಮವುರುಷನ ಅವತಾರ ರೂಪವಾದ ಶ್ರೀರಾಮ ರೂಪ

ದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತಮ್ಮಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಶೇರಿ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಕಲ್ಪವು ಭಗವದಿಚ್ಛೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿತಾಗಿ ದೇವತಾ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಇಂದ್ರನ ಈ ಅಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದ ದೇವಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ವಿಶಾಪವನ್ನಿತ್ತು ಶ್ರೀ ದಾಶರಥಿಯ ಆಗಮನ ಕಾಲ ಪರ್ಯಂತವು ಮಾತ್ರ ಶಿಲೆಯಾಗಿದ್ದು ಸ್ವಾಮಿಯ ದರ್ಶನವು ಲಭಿಸಿದ ಒಡನೆಯೇ ಅಹಲೈಯಾಗಲೆಂದು ನುಡಿದಿದ್ದರಾಗಿ ಭಕ್ತರಾದ ಗೌತಮರ ಮನೋರಥದಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವರ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ದರ್ಶನವನ್ನಿತ್ತು ಅಹಲೈಗೆ ಶಿಲಾ ರೂಪವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಮಾನುಷ ರೂಪವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಸತ್ಕೃತನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಮಿಥಿಲಾವುರಿಗೆ ತೆರಳಿದನೆಂದು ಭಾವ.

ಅಹಲ್ಯಾ ವೃತ್ತಾಂತದ ಅನುಬಂಧ.

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣ ಬಾಲಕಾಂಡ ೪೯ನೆಯ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಗಳು ಗೌತಮರ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೊಡನೆ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಬಂದಾಗ ಆ ಆಶ್ರಮವು ಶೂನ್ಯಾರಣ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಹಾಗೆ ಶೂನ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀರಾಮನೇ ಹೀಗಿರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಇಂದ್ರ ಅಹಲೈಯರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ವಾಚಕರು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಚೀಪತಿಯಾದ ಇಂದ್ರನು ಅಹಲೈಯನ್ನು ಕಾಮಿಸಲು, ಅಹಲೈಯು ಶಚೀ ದೇವಿಗಿಂತಲೂ ಸುಂದರಿಯು, ಋಷಿಗಳ ಅಪಮಾನ್ಯಮದಲ್ಲಿ (ಅವರು ಎದುರಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ) ಇರುವಾಗ ಇಂದ್ರನು ಆಕೆಯನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಅವಳು ಒಪ್ಪುವಳೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಗಿ ಇಂದ್ರನು ಅವಳನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಲಿಕ್ಕನುಕೂಲವಾಗಿ ನೊದಲನೆಯ ಸಲ ಗೌತಮರಂತೆ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಪ್ರೇಮವು ಹುಟ್ಟಿ ಇಂದ್ರನು ತಾನು ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತಿಯಾದ ಇಂದ್ರನೆಂಬುದನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿ, ನಿನ್ನ ರೂಪಿನಿಂದ ನೆನಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಶಚಿಗಿಂತಲೂ ಕಾಮವು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬಂದೆನೆಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಆಕೆಯು ಇಂದ್ರನೆಂಬ ಗೌರವದಿಂದ ಲೋಕ ನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನ

ಸಂಬಂಧವು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪರಮ ಭಾಗ್ಯ ಲಾಭವೆಂಬುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಆತ ನಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅನುರಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಆದರೆ ಈ ಗುಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿ ಹೊರಬೀಳುವುದೋ ಎಂಬ ಭಯವು ಈ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದಿತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆಕೆಯು ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ ನಾಡುವಾಗ “ ಆತ್ಮಾನಮಾಂಚದೇನೇಶ ಸರ್ವದಾ ರಕ್ಷ ಗೌತಮಾತ್ “ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತನ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಳು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಭಯತ್ರರಿಗೂ ಗೌತಮರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಶಾಸನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪದೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯವು ಇದ್ದಂತೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಹಲ್ಯಾದೇವಿಗೂ, ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಸಂಬಂಧವು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಆಕ ಸ್ಮಾತ್ ಒಂದು ಸಲ ನಡೆದು ಅದು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಗೌತಮರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಅವರಿಂದ ಶಾಸನು ಬಂದಿತೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಲ್ಲ. ಮತ್ತು ದೇವೋತ್ತಮನಾದ ಇಂದ್ರನ ಕಾಮವು ಒಂದು ಸಲ ಮಾತ್ರ ವಿಷಯಾನು ಭವ ಮಾಡಿ ನಿವೃತ್ತವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುವುದು, ಸಂಭಾವಿತವಾಗಲಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯ ರೂಪವೂ ಸಹಾ ಲೋಕಾದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತೆಂ ದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಉಭಯರ ಯೋಗ್ಯತೆ, ಅನುರಾಗ, ಶ್ರೀಮಂತತನ, ಪರರನ್ನು ವಂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅತಿಶಯವಾದ ಅಧಿ ಕಾಸ, (ಇಂದ್ರಾಧಿಪತ್ಯ), ಉತ್ತೇಜಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಪೂರ್ಣತೆ, ಎಂದರೆ- ಏಕಾಂತ ಪ್ರದೇಶ, ವನಸೌಕುಮಾರ್ಯ, ಮಂದಮಾರುತಾದಿ ಕಾನೋದ್ದೀ ಪಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು, ಹೆಚ್ಚು ಬಂಧು ವರ್ಗಾದಿಗಳು ಎಂದರೆ ಅವರ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗದ್ದಲಕ್ಕನಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ (ದಂಪತಿ ಗಳಿಬ್ಬರೇ ಇದ್ದುದು). ಈ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಸಿಕರು ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋ ಡಿದಲ್ಲಿ ಈ ಅಹಲ್ಯಾ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಬಹುಕಾಲದ ವರಿವಿಗೂ ಯಾವ ವಿಘ್ನವೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆ ಜೀವರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವು ವದಗಿದ್ದು ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮ ಫಲ ರೂಪವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಲನಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಂಬಂಧವು ಬಹುಕಾಲ ನಡೆದು ಅನಂತರ ಶಾಸ ರೂಪ ವಿಸತ್ಕಾಲವು ವದಗಿ, ಗೌತ ಮರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಈ ಅಂಶವು ಬಿದ್ದಿತೆಂದು ಭಾವ. ಇಂಥಾ ಅಕಾರ್ಯವು ದೃ

ಸ್ವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೋಪವು ಬಾರದೆ ಇದ್ದೀತೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲೋಕ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ, ಕೊಲೆಗಳೇ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಗೌತಮರು ಪರಮ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಶಾಪವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರ ಶಾಪದಿಂದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಮೈ ಕೆಟ್ಟಿತು. ಅಹರ್ಯು ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹವಾಗಿ, ನಿರಾಹಾರಿಯಾಗಿ ವಿಜನಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದಾಶರಥಿಯು ಅನುಗ್ರಹಾರ್ಥವಾಗಿ ತಮ್ಮಾ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುವವರಿಗೂ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಪುರುಷೇಂದ್ರಿಯಾಧಾರ ಭೂತವಾದ ಬೀಜಗಳೇ ಕಳಚಿಹೋದುವು. (ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಕೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಪುರುಷರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವುದೂ ಉಂಟಷ್ಟೆ?) ಅನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಶೇರಿ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತಿ ಎಂಬ ಗೌರವದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಯಜ್ಞ ಪಶುವಾದ ಮೇಕೆಯ ಶರೀರದಿಂದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಾಟಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಆ ಮೊದಲು ಆತನನ್ನು “ಮೇಷವೃಷಣ” ನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. (ಈಗಲೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶರೀರದಿಂದ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇ ಇದೆ) ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ದೇವತೆಯ ಕೃತ್ಯವು ನಾನಾ ದುಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತೆಂದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಪರಾದ ಈ ಮಾನವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ದುಷ್ಟತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಂದ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳುಂಟಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನಿದರ್ಶಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಥಾ ಅದ್ಭುತ ಕಥಾ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮಹಾ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೇ ಅಂಶವು ವಕ್ತೃ ಭೇದದಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಹಲ್ಯಾ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತೆರನಾಗಿ ಹೇಳಿದೆಯಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವನ್ನು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ದೇವ ಮಾನುಷ ಸ್ವಭಾವಗಳ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ತ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಒಂದು ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಅಂಶವನ್ನು ಪುನಃ ವತ್ತಾಯದಿಂದ “ಬಲಂ ಸ್ವಭಕ್ತೇರಧಿಕಂಪ್ರಕಾಶಯತ್” ಎಂಬ ಎರಡನೇ ಶ್ಲೋಕದ ಮೂಲಕವೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ನಿರ್ಣ

ಯಮಾಡಿರುತ್ತಾರಾಗಿ ಹರಿ ಭಕ್ತರು ರಾಮಾಯಣ, ಪದ್ಮಪುರಾಣ, ಭಾರತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಚಾರ್ಯರು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ ಹೀಗೆಯೇ ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷಿಸಬೇಕು.

ಮತ್ತೂ ಅಹಲೈಗೆ ಶಾಸಕೊಟ್ಟ ವೇಲೆ ಗೌತಮರು ಹಿಮಾಲಯ ಪ್ರಾಂತ ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತರು. ಅವರಿಗೆ ಇಂಥಾ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಬಂದಿತಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿತಾಗಿ ಬಹುಕಾಲದ ವರಿವಿಗೂ ಅವರು ಕೂಡ, ಜನಗಳ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮಹಾ ದರ್ಶನ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಬಳಿಕ ತಾವು ದಂಪತಿಗಳು ಶೇರಿ ಪುನಃ ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಶ್ರೀ ಹರ್ಯಾಜ್ಞೆಯಿತ್ತಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಇವರ ಶೂನ್ಯಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಅಹಲೈಯನ್ನು ವ್ಯಭಿಚಾರ ದೋಷದಿಂದ ಮುಕ್ತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಶಾಸವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನಿಜರೂಪಿನಿಂದ ಆಕೆಯು ಬೆಳಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮವಿತ್ತವಾಗಿ ಗೌತಮರೂ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ದಯಮಾಡಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೂಡಲೇ ತಾವೂ ಬಂದು ಶೇರಿದರು. ಬಳಿಕ ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಶೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ದಾಶರಥಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಉಭಯರೂ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಸ್ನೇಹ ಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದು ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಸಕಲ ಸತ್ಪುರುಷರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು. ಗೌತಮರಿಗೂ ಮನಸ್ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಭಗವಂತನ ರಾಮಾವತಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜನಕನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಗೌತಮರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಶತಾನಂದರು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ದರ್ಶನಾನಂತರ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸುವಾಗ ತಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳನ್ನು ದ್ಧರಿಸಿದಯಮಾಡಿದಿರಾ ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ, ಎಂದು ಮುಖ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಬಲಂಸ್ವಭಕ್ತೇರಧಿಕಂಪ್ರಕಾಶಯ ನ್ನನುಗ್ರಹಂಚತ್ರಿದಶೇಷ್ಟತು
ಲ್ಯಂ | ಅನನ್ಯಭಕ್ತಾಂಚಸುರೇಶಕಾಂಕ್ಷಯಾ ವಿಧಾಯನಾರೀಂಪ್ರ
ಯಯೌತಯಾರ್ಚಿತಃ ||೧೧||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ=ಆ=ಶ್ರೀರಾಮನು, ಸ್ವಭಕ್ತೇಃ=ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿ
ಗಿರುವ, ಅಧಿಕಂ ಬಲಂ, ಅತಿತಯವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು, ಪ್ರಕಾಶಯಃ=
ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ, ತ್ರಿದಶೇಷು=ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾನಿಟ್ಟಿರುವ, ಅತುಲ್ಯಂ=ಅಸ
ದೃಶವಾದಂಥಾ, ಅನುಗ್ರಹಂಚ=ಅನುಗ್ರಹವನ್ನೂ ಕೂಡ, ಪ್ರಕಾಶಯಃ=
ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ, ಅನನ್ಯಭಕ್ತಾಂಚ=ತನ್ನ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಈ ತೆರ
ನಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಡದ, ತಾಂ = ಆ ಅಹಲ್ಯೆಯನ್ನು, ಸುರೇತಕಾಂಕ್ಷಯಾ=
ಸುರೇಶ=ದೇವೇಂದ್ರನ, ಕಾಂಕ್ಷಯಾ=ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ, ನಾರೀಂ=ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನಾಗಿ
ವಿಧಾಯ=ಮಾಡಿ, ತಯಾ=ಆಕೆಯಿಂದ, ಆರ್ಚಿತಃ = ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ
ನಾಗಿ, ಯಯೌ=ಹೊರಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮನು ಮೇತೆ ಹೇಳಿದ ತೆರನಾಗಿ ಗೌತಮರ
ಧರ್ಮ ಪತ್ನಿಯಾದ ಅಹಲ್ಯೆಯನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಸಲಹಿದ ಅಂಶದಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಈ ಶ್ಲೋಕ
ದಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಶಿಲೆಯಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಮಾನುಷಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವಳಿಂ
ದಾರಾಧಿತನಾದನೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವರು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ “ ಪಾಪೀ
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ ಕುರ್ಯಾತ್ ” ಎಂದು ವಿಧಾನ ವಾಕ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಪಾಪ
ಮಾಡಿದವನು ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೆಂಬ ಕರ್ಮ ವಿಶೇಷ
ವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಕೆಲವು ಮಹಾ ಪಾಪಗಳು ಅಂಥಾ
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿಹಾರ್ಯವಲ್ಲವೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ,
ಭಗವಂತನ ಚರಣ ಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಾಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ
ದಾದರೆ ಆ ಭಕ್ತಿ ಎಂಬುದು ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳಿ
ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಭಕ್ತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾದ ವಶದಿಂದ
ಶೇಖರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾತಕಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಶುದ್ಧನನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯೇ ಸರ್ವ ಪಾಪಗಳಿಗೂ ಮುಖ್ಯ
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಲೋಕಾನುಭವಕ್ಕೆ ತರಲಿಕ್ಕೂ, ಮತ್ತೂ ದೇವತೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನೈಜವಾದ ಅನುಗ್ರಹವುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಲಿ
ಕ್ಕೂ, ಅಹಲ್ಯೆಯನ್ನು ನಾನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ
ಆಕೆಯು ಶಿಲೆಯಾದಳು ಅವಳು ತಾಪ ಋಕ್ತಳಾಗಿ ಎಂದಿಗೆ ಆಹ

ಲೈಯಾದಾಳು ? ಆ ರೀತಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನಗಲಿಸಿದ ದೋಷಕ್ಕೆ ದೇವೇಂದ್ರನಾದ ನಾನು ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುವುದಲ್ಲ! ದೇವರೇ ಏನು ಮಾಡಲಿ-ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗಳಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ದೇವೇಂದ್ರನ ಸಾಧು ಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅವನ ಈ ತೆರನಾದ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನನುಮೋದಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಕಲ್ಲಾಗಿದ್ದ ಅಹಲೈಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಂದಾರಾಧಿತನಾದನೆಂದು ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.--“ಧರ್ಮೋಭವತ್ಯಧರ್ಮೋಽಪಿ ಕೃತೋಭಕ್ತೈಸ್ತವಾಜ್ಞತ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟೇ ಇರುವರು. ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮ ಭೋಗವು ದೇವಾದಿಗಳಿಗೂ ನಿಯಮ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಭೋಗ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಹರಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಬೇಕು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇಂದ್ರ ಜೀವನು ಅಹಲ್ಯಾ ದೇವಿಯ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಆ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮ ಫಲವು, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅದು ನಮ್ಮಂಥಾ ಪಾಮರರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೋಷ ರೂಪವಾಗಿ ಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಜ್ಞಾನಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳೂ ಅಹಲ್ಯಾದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಅನನ್ಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಸ್ವಯೋಗ್ಯತಾನುಗುಣ ಪೂರ್ಣ ಭಕ್ತರಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮ ನಿಯಾಮಕ ಶ್ರೀಹರಿ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಲೋಕ ಜುಗುಪ್ಸಿತ ಕಾರ್ಯವನ್ನೆಸಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅದು ಅಷ್ಟು ಬಾಧಕವನ್ನಂಟು ಮಾಡದೇ ಭಗವದ್ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟು ಶ್ರೀರಾಮಾಭಿನ್ನನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯೋಗದಿಂದಾರಾಧಿಸಿ ಅವನ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಭಕ್ತರಾದ ಅನುಗ್ರಾಹ್ಯ ಕೋಟಿ ಪ್ರವಿಷ್ಟರಾದ ದೇವತೆಗಳು ನಡಿಸುವ ಅಧರ್ಮಗಳೂ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಭಗವಂತನಿಂದ ಧರ್ಮಗಳಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಅದೇ ಭಕ್ತನಲ್ಲದವನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ನ್ಯಾಯವಾದ ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಭಗವದಿಚ್ಛೆಗೆ ಅಧರ್ಮ

ಗಲಾಗಿ ತೋರಿ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಹಾನಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವುದು ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವನ್ನು ಈ ಕಥಾ ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವರೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವತ ಷಷ್ಠ ಸ್ಕಂಧದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾದ ಅಜಾಮಿಳೋಪಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಸತ್ತುರುವರು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಭಕ್ತನಾದ ಅಜಾಮಿಳನು ಲೋಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನುಚಿತ ಕಾರ್ಯ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬಾರದ ನಾರಾಯಣ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಆತನು ಲೀಲಾಜಾಲನಾಗಿ ಅಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದವನಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪೂರೈಕೆ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ತಾನು ಮುಕ್ತನಾದುದಲ್ಲದೆ, ನಾನು ಸ್ಮರಣದ ಮಹಿಮಾತಿಶಯವನ್ನು ಆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರಾದ ಜೀವ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು “ ಧರ್ಮೋಭವತ್ಯಧರ್ಮೋಪಿ ” ಎಂಬ ಪ್ರವಾಣವನ್ನು ಇಂಥಾ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲನುಕೂಲವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಘಂಟಾ ಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಲೋಕೇಶರುಗಳಾದ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಿರುವ ಪ್ರೇಮವೆಂಥದು? ಆನನ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಭಜಿಸುವ ಭಕ್ತರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಇರುವ ಔವಾರ್ಯವು ಎಂತಹುದು, ಸಹನೆಯಾದರೋ ಎಂತಹುದು? ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿಯೇ ಶ್ರೀಮದ್ ಮಂತ್ರಾಲಯ ರಾಯರು ಕೂಡ ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವಾಗ “ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ, ಭಕ್ತಾಸರಾಧ ಸಹಿಷ್ಣು ” ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನೇ ಕೊಂಡಾಡಿರುವರು. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದು ನಾವುಗಳು ಅಂಥಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ಅವನ ಚರಣಾರವಿವಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತಿಶಯವಾದ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ ಸುವ್ಯಥವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಶ್ಯಾನಾವದಾತೇಜಗದೇಕಸಾರಿ ಸ್ವನಂತಚಂದ್ರಾಧಿಕಕಾಂತಿ
ಕಾಂತೆ | ಸಹಾನುಜೀಕಾರ್ಮಕದಾಣಸಾಣೌ ಪುರೀಂಪ್ರವಿಷ್ಟೀ
ತುತುಷುವಿದೇಹಜಾಃ ||೧೨||

ಅರ್ಥ.—ಶ್ಯಾಮಾವದಾತೆ=ಬಿಳಪು, ಕಪ್ಪು ಮಿಶ್ರವಾದ ದೇಹ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ, ಶ್ಯಾಮ=ನೀಲವರ್ಣದಲ್ಲಿ, ಅವದಾತೆ=ಶುದ್ಧ ನೀಲ ವರ್ಣವೆನ್ನಿಸಿದ (ಇಂದ್ರನೀಲ) ಮಣಿಯಂತಿರುವ, ಜಗದೇಕಸಾರಿ=ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅತಿ ಬಲಿಷ್ಠನೆನ್ನಿಸಿರುವ, ಸ್ವನಂತಚಂದ್ರ=ಶ್ರೇಷ್ಠರೆನ್ನಿಸಿದ ಅನೇಕ ಚಂದ್ರರುಗಳಿಗಿಂತ, ಅಧಿಕ=ಹೆಚ್ಚಾದ, ಕಾಂತಿ=ಕಾಂತಿಯಿಂದ, ಕಾಂತೇ=ಮನೋಹರನಾದ, ಸಹಾನಜೆ=ತಮ್ಮನಿಂದೊಡಗೂಡಿರುವ, ಕಾರ್ಮುಕಬಂಧಪಾಣಿ=ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನು, ಪುರೀಂ=ಮಿಥಿಲಾಪುರಿಯನ್ನು, ಪ್ರವಿಷ್ಟೆ=ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ವಿದೇಹಜಾಃ = ವಿದೇಹವೇಶದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ, ತುತುಷುಃ=ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ಅಹಲ್ಯಾ ಗೌತಮರಿಂದ ಅರಾಧನೆಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದ ಚಿಳಿಕ ಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಮಿಥಿಲಾಪುರದ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ, ನಾನಾ ವನ ಸೌಂದರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಎಸ ಸೂಡುತ್ತಿರುವ ಋಷಿ ಮಂಡಲಿಯವರಿಂದ ಸತ್ಪತರಾಗುತ್ತಾ ಕ್ರಮೇಣ ಜನಕನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಂದು ತೇರಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಸಂಗಡ ವಿದೇಹ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಈ ರಾಜಪುತ್ರರಲ್ಲಿ, ಬಿಳಪು ಮಿಶ್ರವಾದ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೈಬಣ್ಣದಿಂದ ಶುದ್ಧವಾದ ಇಂದ್ರ ನೀಲ ರತ್ನದಿಂದ ಸೂಡಿದ ಮಣಿ ವಿಗ್ರಹದಂತೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ, ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಅನೇಕ ಚಂದ್ರ ಮಂಡಲಗಳ ಕಾಂತಿಯನ್ನೂ ಮೀರುವಂತಿರುವ ಮುಖ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲೂ ತದ್ರೂಪನಾಗಿ ತಾನೇ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಆಯಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ನಿಮಿತ್ತ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನ್ನಿಸಿರುವ, ಬಲ ಜ್ಞಾನಾದಿ ಸದ್ಗುಣ ಸಾರಭೂತನಾದ, ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಧನುರ್ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನನ್ನೇ ಹೋಲುವ ತಮ್ಮನಿಂದ ಒಡಗೂಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರನು ತಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ವಿದೇಹ ರಾಜನ ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಯೇ ಪರಮಾನಂದ ಭರಿತವಾಯಿತು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನು, ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ತೋರಿತನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೆ ತೋರಿಸುವುದು ಪದ್ಧತಿ. ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿಯೂ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೂ ಅವ ಸ್ಥಾ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸುವುದುಂಟು. ಧ್ರುವ ರಾಜನಿಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡಬಂದಾಗ ಚಕ್ರ ಶಂಖಾದಿ ಸ್ವಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ತೋರಿತನು ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಾನೆ, ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಗರುಡಾರೂಢವಾದ ಮೂರ್ತಿ ದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ-ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯಸಕ್ತವಾದ ದುರಿತ ಪರಿಹಾರಕ ಶ್ರೀಮನ್ನಿಸಿಂಹ ರೂಪ ದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ವಿದೇಹ ಪ್ರಭೃತಿಗಳಿಗೆ ಸುಕುಮಾರವಾದ ಮತ್ತು ಕನ್ಯಾ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಧರ ರೂಪ ವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಈ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿದ ವಿದೇಹ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲವೂ ಮಹಾ ಸುಕೃತ ಉಳ್ಳದ್ದು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಂಥಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಮೇತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರನ ಸಂದರ್ಶನವು ಸೌಮ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಒದಗಿತು. ಮತ್ತೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧನುರ್ಬಾಣ ಸಮೇತವಾದ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರ ರೂಪದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆದ ಆ ಪಟ್ಟಣಿಗರು ಈತನು ನಮ್ಮ ರಾಜನು ವೀರ್ಯ ಶುಲ್ಕವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಶೈವ ಧನುರ್ಭಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನಕ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು, ಈ ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯವು ಪರಿಸಕ್ತವಾಗಿ ಈ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ವಿಧಿಯು ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿರುವನು ಎಂದು ಪ್ರಜಾವರ್ಗವೇ ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಓಲಾಡಿತು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಪಪುರ್ನಿತಾಂತಂಸರಸಾಕ್ಷಿಭೃಂಗೈ ವರ್ತಾನನಾಬ್ಜಂಪುರುಷೋ
 ತ್ತಮಸ್ಯ| ವಿದೇಹನಾರೀನರವರ್ಯಸಂಘಾಯಥಾನುಹಾಪೌ
 ರುಷಿಕಾಸ್ತದಂಘ್ರಿಂ ||೧೩||

ಅರ್ಥ.— ವಿದೇಹನಾರೀನರವರ್ಯಸಂಘಾಃ=ವಿದೇಹ=ವಿದೇಹ ದೇಶದ, ನಾರೀ=ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು, ನರ=ಗಂಡಸರು, ವತ್ಸ್ಯ = ಇವರುಗಳಲ್ಲಿ

ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರ, ಸಂಘಾಃ=ಗುಂಪುಗಳು, ಪುರುಷೋತ್ತಮಸ್ಯಾ=ಕ್ಷರಾಕ್ಷರ ಪುರುಷ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ, ವರಾನನಾಬ್ಜಂ=ವಠ = ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ, ಆನನ=ಮುಖವೆಂಬ, ಅಬ್ಜಂ=ಕಮಲವನ್ನು, ಸರಸಾಕ್ಷಿಭೃಂಗೈಃ= ಸರಸ=ಸ್ನೇಹ ಪುರಸ್ಕರವಾದ, ಅಕ್ಷಿ=ನೇತ್ರಗಳೆಂಬ, ಭೃಂಗೈಃ=ದುಂಬಿಗಳಿಂದ, ನಿತಾಂತಂ=ಬಹಳವಾಗಿ, ಸಪುಃ=ಕುಡಿದರು, ಮಹಾಪೌರುಷಿಕಾಃ= ಮಹಾ ಪುರುಷನಾದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಭಕ್ತರು, ತದಂಘ್ರಿಂ ಯಥಾ=ಆ ಭಗವಂತನ ಪಾದವನ್ನು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ, ಸಪುಃ=ಕುಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮನು ವಿದೇಹ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಪಟ್ಟಣಿಗರಾದ ಸತ್ಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ, ಪರಮಾನಂದದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಸ್ಪಾದ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾದ (ಮಹಾ ಪುರುಷನಾದ) ಆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ತಾವರೆಯಂತೆ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖವನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೇ ನೋಡಿ ಹರ್ಷಪಟ್ಟರು. ಈ ಹರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನಂತ ಪುಟಮಗಳನ್ನರಿತ ಹರಿ ಭಕ್ತರು ಅತರ್ಕಿತವಾಗಿ ಬಂದೊದಗುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೇಗೆ ಪರಮಾನಂದದಿಂದ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೇ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುವರೋ ಹಾಗೆ ಮಿಥಿಲಾಪುರದ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ ರಾಮ ಮುಖಾಂಬುಜವನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಮಹತ್ತರವಾದ ಲೋಕಾನುಭವವುಳ್ಳ ಕವಿಗಳು ಯಾವ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಹೇಳಲಿ ಸದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿಯೂ, ಸರಸವಾಗಿಯೂ, ಪಂಡಿತ ಪಾಮರ ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿಯೂ, ಹೇಳುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಇತರರ ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ತಾವು ಮೊದಲು ಅನುಭವಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಲೋಕವೆಲ್ಲವೂ ಇಂಥಾ ರಸಾನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಎಂಬ ಉದಾರ ಭಾವದಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆಡುವುದು. ಕವಿಸಮೂಹ ಸಿದ್ಧವಾದಂಥ, ಪ್ರಕೃತ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಮಿಥಿಲಾಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಆ ಪಟ್ಟಣಿಗರು ಹೇಗೆ ನೋಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬರಲು, ಅತ್ಯುತ್ತಮರಾದ ಭಕ್ತವರ್ಧರು ತಮ್ಮ ಉಸಾಸ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯ ಪಾದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗ ಆ ಮೀರಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ

ಮೂರ್ತಿಯ ಮಹಿಮಾತಿಶಯಾನುಭವವು ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ಹೊಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಪ್ರೇಮ ಭಾವವನ್ನೇ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು "ರಸವೆಂದು" ಹೇಳುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ "ಬಾಹ್ಯಾರ್ಥಲಂಬನೋ ಯಸ್ತು ವಿಕಾರೋಮಾನಸೋಭವೇತ್, ಸಭಾವಃ ಕಥ್ಯತೇಸದ್ಭಿಃ ತಸ್ಯೋತ್ಕರ್ಷೋರಸಃ ಸ್ಮೃತಃ" ಎಂದು ಇಂಥಾ ರಸವನ್ನನುಭವಿಸುವ ಜಿಜ್ಞೆಯಿಂದ ಆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೂತನ ನೂತನ ರೀತಿಗಳಿಂದ ಮಹಿಮೆಗಳಿಗಾಕರನೆಂದು ತದೈಕ ನಿರತ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ನೋಡಿ ಹೇಗೆ ದಣಿವರೋ ಹಾಗೆ ಮಿಥಿಲೆಯ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀರಾಮ ಮೂರ್ತಿಯ ಮುಖವೆಂಬ ತಾವರೆಯನ್ನು ದುಂಬಿಗಳಂತಿರುವ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಎಸೆ ಬಿಡದೇ ನೋಡುತ್ತಾ, ಈತನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದೂ, ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಕನ್ಯಾ ಮಣಿಗೆ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಾರ್ಥವಾಗಿ ದಯಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವ ವರನೇ ಸರಿ, ಎಂಬ ಸ್ನೇಹ ಪೂರಿತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆತುರದಿಂದ ದುಂಬಿಗಳು, ಬಂದು ಪದೇ ಪದೇ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲದೇ ತಾವರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅಲ್ಲಿನ ಮಕರಂದನನ್ನಾಸ್ವಾದಿಸುವಂತೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಸೌಕುಮಾರ್ಯ ಸೌಶೀಲ್ಯಲಾಲಿತ್ಯಾದಿ ಗುಣ ಸರಂಸರೆಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುವ ರಾಮನ ಮುಖ ಪಂಕಜವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮತ್ತಷ್ಟು ಈ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ನೋಡಿದರೆಂದು ಭಾವ. ಭಕ್ತವರ್ಯರು ಭಗವತ್ಪಾದ ಕಮಲವನ್ನು ನೋಡುವಾಗಲೂ ಅವರುಗಳ ಮನೋಭಾವವು ಹೀಗೆಯೇ ತದೈಕ ನಿರತ ವಾಗುವುದು. ಇದನ್ನು ಭಗವತದಲ್ಲಿ ಗೋಪೀ ಜನರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಅಗಲಿ ಪುನಃ ಸಂಧಿಸಿದಾಗ ಅನುಭವಿಸಿದ ಅನಂದದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು, ಇದು ಗೂಢ ತಾತ್ಪರ್ಯ, ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು "ಮಹಾಪೌರುಷಿಕಾಸ್ತದಂ ಘ್ರಂ" ಎಂದು ಉಪಮಾವನ್ನು ನುಡಿಯಲು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಉಂಟು. ಇವರಿಗೆ ಉಪಾಸ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೇ, ಇವರು ಮಾನಸ ಪೂಜಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ವೇಳೆ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಆಸಾದ ಮಸ್ತಕ ರೂಪವನ್ನು ವನವಾ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಯೋಗದಿಂದ

ದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದು ನಿತ್ಯವೂ ಸದ್ಧತಿ. ಆ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ರುದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾ ಉಸಾಸನೆಗೆ ವಿಾರಿದ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷವನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ದರ್ಶನಪಡೆಯುವ ಮಹಾಧಿಕಾರಿಗಳು ತಾವು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ಹಾಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಕಮಲ ದರ್ಶನಾನಂದವನ್ನು ಸರಸವಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಇವರ ಮನಸ್ಸು ಈ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ವಿದೇಹಪಟ್ಟಣದ ಜನರು ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ರಸಾ ಸ್ವಾದನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊರಗೆಡವಿತೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ, ಇದೇ ಪರಮ ಭಾಗವತರ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಸರಣಕ್ರಮವೆಂದು ಆಶಯವು.

ಶ್ಲೋಕ|| ತದಾವಿದೇಹಃ ಪ್ರತಿಲಭ್ಯ ರಾಮಂ ಸಹಸ್ರನೇತ್ರಾವರಜಂಗವಿ
ಷ್ಠಂ | ಸಮರ್ಚಯಾಮಾಸ ಸಹಾನುಜಂತಂ ಋಷಿಂಚಸಾಕ್ಷಾ
ಜ್ವಲನಪ್ರಕಾಶಂ ||೧೪||

ಅರ್ಥ.—ತದಾ=ಆಗ, ವಿದೇಹ=ವಿದೇಹಾಧಿಪತಿಯಾದ ಜನಕನು, ಸಹಸ್ರನೇತ್ರಾವರಜಂ=ಸಹಸ್ರನೇತ್ರ=ಡೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ, ಅವರಜಂ=ತಮ್ಮ ನಾದ ಉಪೇಂದ್ರಾಭಿಷ್ಠನಾದ, ಗವಿಷ್ಠಂ = ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವ, ರಾಮಂ=ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು, ಪ್ರತಿಲಭ್ಯ=ಆತಿಥಿಯನ್ನಾಗಿ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಹಾನುಜಂ=ತಮ್ಮನಿಂದ ಕೂಡಿದ, ತಂ = ಆ ರಾಮನನ್ನು, ಸಾಕ್ಷಾತ್= ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ, ಜ್ವಲನ=ಅಗ್ನಿಯಂತೆ, ಪ್ರಕಾಶಂ=ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ, ಋಷಿಂಚ=ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಋಷಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ, ಸಮರ್ಚಯಾಮಾಸ=ಪೂಜಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಮಿಥಿಲೆಯ ಜನರೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದಮೇಲೆ ಆ ರಾಜಕುವರರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಶೇರಲ ಧೋರೆಯಾದ ಜನಕ ಭೂಪಾಲಕನು, ಈ ಮನೋಹರರಾದ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಪ್ರೇಮ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಕಸ್ಯಪ ವುತ್ರರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದ ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆದಿದ್ದ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಾಮನಮೂರ್ತಿಯೇ ಈ ರೂಪದಿಂದ ಈಗ ಈ

ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವನೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಸುಮಿತ್ರಾ ಪುತ್ರನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿ ತಮ್ಮಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾನಾ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದನು. ಮತ್ತೂ ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರನ್ನು ಆಗಲೇ ಅವರು ಘಾಡಿದ ಯಜ್ಞಾದಿ ಆರಾಧನಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣತೃಪ್ತನಾದ ಆ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನಿಂದ ಪಡೆದ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹವುಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದ ಎರಡನೇ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವರಾಗಿ ಆ ಅದ್ಭುತ ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದಾಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟ, ಆ ಜನಕಭೂಪಾಲಕನು ಒಡನೆಯೇ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರನ್ನು ಉತ್ತಮ ವಿಧಿಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಅವರ ಜ್ಞಾನ ಯಾವಾಗಲೂ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿರುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಅನಂತಾನಂತ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಣ್ಣಿಡಿದಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವುವು. ಮಿಥಿಲೆಯ ಅರಸನಾದ ಜನಕನು ಕರ್ಮಯೋಗಿ, ಮಹಾ ಅದ್ಭುತ ಕ್ರಮದಿಂದ ಯಜ್ಞಾದಿಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ನಡಿಸಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವುದೇ ಈತನ ಸ್ವಧರ್ಮವು. ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಯು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮಹರ್ಷಿಯ ಸಂಕಲ್ಪಾನುಸಾರ ಯಜ್ಞ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಗುಪ್ತನಾಗಿ ತಾನೇ ಯಜ್ಞ ಪುರುಷಾಂತರಾಧ್ಯಾಯಿಯಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಹವಿಸ್ಸು ನೋದಲಾದುವುಗಳನ್ನುಂಡು ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆದು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ಜನಕನಿಗೆ ಭಗವಂತನ ಅಪಾರ ಮಹಿಮಾತಿಶಯಗಳು ಮನದಲ್ಲಿ ತೋರಲಾರಂಭವಾಗಲು ಈ ಸುಸಮಯವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಈ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿಂದೆ ತಾನು ಪಯೋವ್ರತಾದಿ ವಿಶೇಷ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಯಾವ ಪ್ರಭುವು ಕಶ್ಯಪರಲ್ಲಿ ಪುತ್ರಭಾವವೆಂದೆಹತರಿಸಿ ವಾಮನನೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ತೇಜೋವಿಶೇಷವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹರಡಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ ಭಕ್ತನಾದ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎಂಬ ಅಸುರವರ್ಮನ ಯಜ್ಞವಾಟವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಬಂದು ಆತನಿಂದ ಲೋಕೋತ್ತರವಾದ

ಭೂದಾನವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಆತನನ್ನನುಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ, ಪ್ರಕೃತ ನನ್ನಿಂದ ಕನ್ಯಾದಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲೋಸುಗ ಈ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿ ಸಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ವಿಧ್ಯುಕ್ತ ಕ್ರಮದಿಂದ ಅಘ್ಯವಾಡ್ಯಾ ಚಮನಗಳನ್ನು ಮಧುಸರ್ಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಅನಂತರ ಅಭ್ಯಾಗತ ರಾದ ಋಷಿವರ್ಮರಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ಸಹಾ ಉಚಿತಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿದನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಭಗವತ್ಪೂಜಾಧಿಷ್ಠಾನವು. ಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳು “ ಕುರ್ಯಾದನ್ಯನ್ನವಾಕುರ್ಯಾನ್ಮೈತ್ರೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವುಚ್ಯತೆ, ” ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುವುದು. ಯಾವ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಉದಾಶೀನತೆಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಿಟ್ಟುಗೂಡಿ, ಸೂರ್ಯಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಹತ್ತು ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಜಪಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆಯಾಗಿ, ಮೊದಲು ಸೂರ್ಯೋಪಾಸನೆ, ಆಮೇಲೆ ಅಗ್ನಿಯ ಪೂಜಾ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಬಿಡದೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ವರ್ಣತ್ರಯದವರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ತೇಜಸ್ಸಿರುತ್ತೆ. ಈ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ತೇಜಸ್ಸಿಲ್ಲವು ಎಂದು ಆದ್ದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿತ್ತಾಗಿ ಮಿಥಿಲನ ಅತಿಥಿಗಳಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ತೇಜಸ್ಸು ಅಗ್ನಿಯಂತಿದ್ದಿತೆಂದೂ ಅಂಥಾ ತೇಜೋ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಗೌರವ ಬುದ್ಧಿಯುಂಟಾಗಿ ಜನಕನು ಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಆರಾಧನಾನಂತರ ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ದೇವತಾರಾಧನ ಅನಂತರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾರಾಧನೆಗಳು ಎಂದು ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತಾರತಮ್ಯವು ಉಂಟೆಂದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು.

ಶ್ಲೋಕ || ಮೇನೇಚಜಾಮಾತರಮಾತ್ಮಕನ್ಯಾ ಗುಣೋಚಿತಂರೂಪನವಾವ ತಾರಂ | ಉವಾಚಜಾಸ್ವಾಯುಷಿರುಗ್ರತೇಜಾಃ ಕುರುಷ್ವಜಾಮಾತರ ಮೇನಾಮಾಶ್ಚಿತಿ ||೧೫||

ಅರ್ಥ.— ರೂಪ-ರೂಪದಿಂದ, ನವ-ನೂತನವಾದ, ಅವತಾರಂ= ದೇವಾವತಾರನಾಗಿರುವ, ತಂ=ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು, ಆತ್ಮ=ತನ್ನ, ಕನ್ಯಾ=ಮ

ಗಳ, ಗುಣ=ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ, ಉಚಿತಂ=ತಕ್ಕವನಾದ ವರನಾಗಿರುವ ಕಾರಣ, ಜಾಮಾತರಂ-ಅಳೆಯನೆಂದೇ, ಮೇ=ತೀದನು, ಉಗ್ರತೇಜಾಃ-ಉಗ್ರ=ಅತಿಶಯವಾದ, ತೇಜಾಃ=ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳ, ಋಷಿಃ-ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು, ಕೂಡ, ಅಸ್ಮೈ-ಈ ಜನಕನಿಗೆ, ಏನಂ-ಈ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು, ಆಶು=ಬೇಗನೆ, ಜಾಮಾತರಂ-ಅಳಿಯನನ್ನಾಗಿ, ಕುರುಷ್ವ=ಮಾಡಿಕೊ, ಚ=ಎಂಬುದಾಗಿ, ಉವಾಚಾ=ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಸಂಗಡ ಅತರ್ಕಿತವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ರಾಜಪುತ್ರರೆಂಬ ಗೌರವದಿಂದಲೂ ಋಷಿ ವೇಷದಿಂದ ಕೂಡಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಅವರುಗಳನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಜನಕನು ಭಕ್ತಿ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿದನು, ಆ ಮೇಲೆ ಆ ರಾಜಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ರೂಪದಾರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಜನಕನ ಮನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಈತನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ತನಗೆ ಅಳಿಯನಾಗಲು ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ತೋರಿತು. ಕೂಡಲೆ ಆತನು ರಾಮನ ರೂಪವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಈತನು ಲೋಕಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ನೂತನವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಪರಮ ಪುರುಷನೇ ಇರಬಹುದು, ನನ್ನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಅನುರೂಪನಾದ ವರನಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟೆ? ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾಗುವುದುಂಟೆ? ಇವರ ಗುರುಗಳಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅವರು ಏನುತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವರೋ? ಎಂಬೀ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಾನಾ ಮನೋರಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮಿಥಿಲಾಧಿಪತಿಯು, ಋಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಹೆದರುತ್ತಾ ಸಂಕೋಚದಿಂದಿರುವಾಗ ಸರ್ವರ ಚಿತ್ತ ಪ್ರೇರಕನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಜನಕನ ಸಾಧುವಾದ ಈ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಅಸುಮೋದಿಸಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಈ ಜನಕನಿಗೆ ಸದುತ್ತರ ಕೊಡುವಂತೆ ವಿಕಾಸ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಶ್ರೀತನ

ಸ್ತೇರಣೆಯಂತೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಸ್ವಪ್ರತಿಭಾ ಬಲದಿಂದ ಜನಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ಜನಕಾ ! ಏನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀ ! ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಬೇಗ ಅಳಿಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೋ, ನೀನು ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ ಈತನು ಶ್ರೀಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಸರ್ವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನುರೂಪನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈಗಲೇ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವು ನಡೆಯಲಿ, ನಾವು ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ತೆರಳುವೆವು ಎಂದು ಹೇಳಿದಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ಪುರುಷರ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರು ಬಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಪರಮಾದರದಿಂದ ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂದು ಎದಿಯುಂಟು. ಅಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳು ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಂಥವರನ್ನು ಗೃಹಸ್ಥನು ಅಳಿಯನನ್ನು ಉಪಚರಿಸುವಂತೆ ಪರಮ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪುಷ್ಪನು ಏಕಾದಶಸ್ಕಂಧ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವನು. “ವೈಷ್ಣವೇಬಂಧುಸತ್ಪತ್ಯಾ” ಎಂದು ಇಂಥಾ ಭಾಗವತ ಧರ್ಮ ರಹಸ್ಯವನ್ನರಿತ ಮಿಥಿಲಾಧಿಪನು ವೈಷ್ಣವಾಗ್ರೇಸರರಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರನ್ನು ಅಳಿಯನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆದರದಿಂದ ಕಂಡು ಸೇವಿಸಿದನು. ಬಾಹ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಂಥಾ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿ ಶಿಷ್ಯನಂತೆ ಕಂಡು ಬಂದರೂ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪುಷ್ಪವೇ ಅಲ್ಲವೆ, ಈ ಶ್ರೀರಾಮನೆಂಬ ಅತಿಥಿಯು ಎಂಬ ಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜನಕನು, ಮಹಾಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನದೇಹ ಲಕ್ಷಣ ತೇಜೋವಿಶೇಷಾದಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಇವನು ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣಾಂಶನೆಂಬ ದೃಢಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದು ಇವನಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾಗಿ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಪಡೆಯಲು ಭಾಗ್ಯಾದಿದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೀತಾರೂಪಳಾಗಿ ಬಂಧಿರುವಳಾದಪ್ರಯುಕ್ತ ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಸಾದೃಶ್ಯವು ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆಯಾಗಿ, ಈ ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವೆನು. ಭಗವತ್ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಈ ಮನೋರಥವು ಖಂಡಿತನಾಗಿಯೂ ನೆರವೇರುವದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರಾಜಪುತ್ರರುಗಳಿಗೆ ಅಳಿಯಂದಿರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮದಿಂದ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವೆನು, ಶ್ರೀಹರಿ ಸಂಕಲ್ಪಾನುಸಾರ ಉಂಟಾದ ಮನೋ

ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಜನಕನು ಇವರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು. ಪರಮ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಜನಕನ ಮಾನಸಿಕ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೇಗೋ ಅರಿತೇ ಈ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿರಬಹುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಆತನೊಡನೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ರಾಮಮೂರ್ತಿಯನು ನೀನು ಅಳಿಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವೆ ಎಂದು ಇಡ್ಡಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನುಡಿದರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಮತ್ತೂ ಜನಕನು ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ರಾಜಪುತ್ರರನ್ನು ತನ್ನಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರುಗಳು ಸೀತೆಗೆ ತಕ್ಕವರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಲಾಗಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಥಾ ರಾಜಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸೀತೆಗೆ ಅರ್ಹರಿಂಬದಾಗಿ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಭಾವನೆಯು ಜನಕನಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. “ ಗುಣವತೇ ಕನ್ಯಕಾ ಪ್ರತಿಪಾದನೀಯಾ ” ಎಂಬ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಚನಾನುಸಾರ ಗುಣವಂತನಾದ ವರನು ದೇವಿಗೆ ಯಾವಾಗ ದೊರೆಯುವನೋ ? ಎಂದು ವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಗುಣವಂತನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಅಂಥಾ ಗುಣವಂತನು ಎಲ್ಲಿರುವನೋ, ಏನು ಮಾಡಲಿ ದೇವರೇ ಅಂಥವನನ್ನು ಒವಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಮಾನವರಾದ ನಾವು ಅಸ್ವತಂತ್ರರು, ಹುಡುಕುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ, ದೊರಕಿಸುವುದು ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನ ಕಾರ್ಯ, ಸೀತೆಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ವರನ ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಮುಖವಾಗಿ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಮಿಥಿಲನಿಗೆ ಮನೋರಥವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವ ಕಾಲವು ಒದಗಿಹೋದಂತೆ ಆ ಭಗವಂತನೇ ಪ್ರೀತನಾಗಿ ರಾಮಚಂದ್ರನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ “ ರಾಘವತ್ವೇಭವೇತ್ಸೀತಾ ರುಕ್ಮಿಣೀ ಕೃಷ್ಣಜನ್ಮಿನಿ ” ಎಂಬ ಆಚಾರ್ಯರ ಉಕ್ತಿಯಂತೆ ತನ್ನ ಸಾಣೆ ಗ್ರಹಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿ, ಪೋಷಿಸಿದ ನಿಮಿತ್ತ ಜನಕನಿಗೆ ಪುತ್ರಿ ಎಂದೆನ್ನಿಸುವ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವ ಉದ್ದಿಷ್ಟ್ಯದಿಂದ ಅವರ ಮಾತಿನಂತೆ ಸಾಣೆ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ತಮ್ಮಗಳ ನೈಜ ದಾಂಪತ್ಯವನ್ನು ಈ ತೆರನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಉಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಪ್ರೇರಿತರಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಅಳಿಯನನ್ನು ಮಾಡಿ

ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಜನಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನಕನ ಮನೋ ರಥೋದಯ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನವಾಗುವುದಯಗಳೆರಡೂ ಒಂದೇ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೊಳಗೊಂಡುದಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾದುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿರುವ ಅಘಟಿತಘಟನಾ ಶಕ್ತಿಯು ಇಂಥಾ ಅದ್ಭುತವಾದುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಜನರು ತಾವು ಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿ ಪ್ರೀತಿಕರವಾಗಿ, ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತತ್ಪ್ರೇಶರಾದ ದೇವತೆಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ನಿಯಾಮಕನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯೂ ಇದ್ದು ಇವರ ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಜಯಪ್ರದವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವರೆಂದು ಮುಖ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಸಆಜಚೈನಂ ಪರಮಂವಚಸ್ತೇ ಕರೋಮಿನಾತ್ರಾಸ್ತಿವಿಚಾರಣಾ
ಮೇ | ಶ್ರುಣುಷ್ಯನೋಥಾಪಿಯಥಾಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಸುತಾಪ್ರದಾನಾ
ಯಕೃತಾಪುರಸ್ತಾತ್ ||೧೬||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ=ಆ ಜನಕನು, ಏನಂ = ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು, ಆಹಚ=ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು, ತೇ=ನಿಮ್ಮ, ವಚ=ಮಾತು, ಪರಮಂ=ಉತ್ತಮವಾದುದು, (ಪರ=ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ಮಂ = ವಿಷಯೀಕರಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ) ಎಂದರೆ ಈತನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಮಾತ್ಮನು ಎಂದು ದೃಢಪಡಿಸತಕ್ಕುದಾಗಿದೆ, ಕರೋಮಿ=ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಅತ್ರ = ಇವನನ್ನು ಅಳಿಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ವಿಚಾರಣಾ=ಸರಿಯೆ? ಅಲ್ಲವೆ? ಎಂಬ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಕೂಡ, ಮೇ=ನನಗೆ, ನಾಸ್ತಿ=ಇಲ್ಲ, ಅಥಾಪಿ = ಆದರೂ, ಪುರಸ್ತಾತ್=ಬಹುಕಾಲದ ಹಿಂದೆಯೇ, ಸುತಾಪ್ರದಾನಾಯ= ಸುತಾ=ಈ ಮಗಳನ್ನು, ಪ್ರದಾನಾಯ=ದಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ=ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು, ಯಥಾ=ಹೇಗೆ, ಕೃತಾ=ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೋ, ತಾಂ = ಆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು, ಶ್ರುಣುಷ್ಯ=ಕೇಳಿರಿ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ನಡಿಸೆಂದು ನುಡಿದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು ಜನಕನು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹೇ ಋಷಿವರಾ, ತಮ್ಮ ಮಾತು ಪರಮ ಶ್ಲಾಘ್ಯ

ವಾದುದೇ ಸರಿ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಅನುರೂಪ ಗುಣಾಕರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಅಂದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವವಿಚಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಆ ಕಾರ್ಯವು ಪರಮ ಮಂಗಳವು ಎಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ಆದರೂ ಈ ಮಗಳನ್ನು ವರನಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹುಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ದೈವ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ಒಂದಾನೊಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಂಟು. “ ಆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ” ಯು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವೆನು, ತಾವು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅನಂತರ ಹೇಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಧೂವರರಿಗೆ ಸಮಾಗಮವಾಗದೇಕಾದರೆ ಪುರೋಹಿತರೇ ಆಗಲೀ ಅಥವಾ ಬಾಂಧವರೇ ಆಗಲೀ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಗೆ ಮಾಡಿ ಸುಳ್ಳು ಸಟಿಯನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವುದು ಪದ್ಧತಿ. ಆಮೇಲೆ ಅವರವರು ಕಲಿತು ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಪಂಚಾಮೃತವೆಂದು ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಒಡವೆವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಲೀ, ಉಪಚಾರಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ, ನ್ಯೂನತೆ ಬಂದರೆ ಬಾಂಧವ್ಯವು ಬೆಳಸಿದ್ದಾಯಿತು ಮಾಡುವುದೇನೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ, ಯೋಗ್ಯರ ನಡವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಾಂಧವರಿಗೂ ಕನ್ಯೆಗೋ ಅಸಮಾಧಾನವಾದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಉಂಟು. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಜನಕನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ಆಗ ಇನ್ನೇನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು? ರಾಮನಲ್ಲಿ ಸೀತೆಗೆ ತಕ್ಕ ರೂಪವಿಲ್ಲವೆ? ನನ ಮನ್ಮಥಾಕಾರನು ಎಂದು ಹೇಳಿಯೇ ಇವೆ. ನಗನಾಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆ? ಕೋಸಲ ದೇಶಾಧಿಪತಿಯ ಮಗನು ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲವೆ? ವಶಿಷ್ಠ-ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಶಿಷ್ಯನು. ಅಲ್ಲವೇ ಸಕಲ ವೇದವೇದ್ಯನು. ಕುಲ ಗೋತ್ರಗಳಿಲ್ಲವೆ? ಸಕಲ ದೇವತಾ ವಂದ್ಯನು. ಮಿಕ್ಕ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲವೆ? ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣನು ಇಂಥವನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಜನಕನು ಸಂಶಯ ಪಡಬೇಕೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಗಾಗಿ ಸುಳ್ಳನ್ನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಹೇಳಬೇಕೆ? ಅವರು ಮಹಾ ಸತ್ಯಸಂಧರು. ಅಲ್ಲದೇ ಮಹಾ ಹಠವುಳ್ಳವರು. “ ಅನ್ಯಮಾವ್ರಂಕರಿಷ್ಯಾಮಿ ” ಎಂದು ಬೇರೆ ಸೃಷ್ಟಿ

ಯನ್ನೇ ಆರಂಭಿಸಿದವರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ಲಾಭಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಸದೃಶ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದವರು, ಇಂಥಾ ಮಹನೀಯರ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಲಾರದೇ ? ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಕನು ಬಹಳ ಆಲೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೆ ಬಹುಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಮೀರುವುದು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಎಂದು ಒಂದು ವಿಚಾರೀಯವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಹ್ರಾತ್ರ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಾನಾ ಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾನಾದ್ದರಿಂದ ಆತನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೆ ತನ್ನ ಬಾಹು ಬಲವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನುಡಿದನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ಹೇಗೆ ಪೂಜ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣವೋ ಹಾಗೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ಒಲವು, ವೈಶ್ಯಯರಿಗೆ-ಧನವು, ಶೂದ್ರರಿಗೆ-ಸಯಸ್ಸು ಗೌರವಪ್ರದವು ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧವು, ಪ್ರಕೃತ ಶೀರಾಮ ಮೂರ್ತಿಯು ಬಾಹು ಬಲವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಭಗವದ್ಭಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿರುವದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾರಂಭಿಸಿ ಪುರಾತನವಾದ ಒಂದು ಕುಲ ಧರ್ಮವು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕ್ರಮದಿಂದ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಅವಸ್ಥಾನುಷ್ಠೇಯವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ರಾಮನಿಗೆ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತರು. ಆ ಅಂಶವನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಚಾರ್ಯರ ವಾಕ್ಯನಿಂದಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗುವುದು.

ಶ್ಲೋಕ|| ತಪೋಮಯಾಚೀರ್ಣಮುಮಾಪತೇಃ ಪುರಾ ವರಾಯುಧಾವಾ
 ಪ್ರಿದ್ಯತೇನ ಚೇತಸಾ | ಸಮೋದದ್ ದಿವ್ಯಮಿದಂಧನುಸ್ತದಾ
 ಚಫಂಚನಾಚಾಲ್ಯವೃತೇಪಿನಾಕಿನಂ ||೧೭||

ಅರ್ಥ.— ಉಮಾಪತೇಃ=ಉಮಾದೇವಿಯ ಗಂಡನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಪುರಾ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ವರಾ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ಆಯುಧ=ಆಯುಧವನ್ನು, ಅವಾಪ್ತಿ=ಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ, ದ್ಯತೇನ = ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ,

ಜೀತಸಾ=ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ, ತಪಃ = ತಪಸ್ಸು, ಚೀರ್ಣಂ=ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಪಿನಾಕಿನಂ=ಪಿನಾಕವೆಂಬ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಈಶ್ವರನನ್ನು, ಋತೇ=ಬಿಟ್ಟು, ಮತ್ತಾರಿಂದಲೂ, ಕಥಂಚನ=ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ಅಚಾಲ್ಯಂ=ಕದಲಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದಂಥಾ, ದಿನ್ಯಂ = ದೇವಲೋಕದ, ಇದಂ=ಈ, ಧನುಃ=ಬಿಲ್ಲನ್ನು, ತದಾ=ಆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದಾಗ, ಸಃ=ಆ ಮಹೇಶ್ವರನು, ಮೆ=ನನಗೆ, ದದೌ=ಕೊಟ್ಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ! ಬಹು ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ನಾನು ದೇವತಾವರವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದೆನು. ವರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ದೇವತಾ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನು ಸುಲಭನು, ಅವನನ್ನಾರಾಧಿಸುವುದೂ ಸುಲಭವು. ಆತನು ಕ್ಷಿಪ್ರ ಪ್ರಸಾದನು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ನಾನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಆಯುಧಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಹೆಚ್ಚು, ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಒಂದುತ್ತಮವಾದ ದೇವತಾಂಶವುಳ್ಳ ಧನುಸ್ಸನ್ನು (ಬಿಲ್ಲನ್ನು) ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ಉತ್ತಮವಿಧಿಯಿಂದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆನು. ತಪಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಲು ಪರಮೇಶ್ವರನು ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ವರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು ನಾನು ಉತ್ತಮವಾದ ದೇವತಾ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಒಂದು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಆ ಸ್ವಾಮಿಯು ನನ್ನ ಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಈ ಧನುಸ್ಸಿನ ಮಹಿಮೆಯಾದರೋ ಅತ್ಯದ್ಭುತವು, ಅದೇನೆನ್ನುವಿದೋ? ಆ ರುದ್ರದೇವನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಅದನ್ನು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದ್ದು ಜರುಗಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಭಾರವುಳ್ಳದು. ಇಂಥಾ ಧನುಸ್ಸಿಗೆ ಹೆದರಿ ಎಂಬನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರಾರು? ಇಂಥಾ ಅದ್ಭುತ ಧನುಸ್ಸು ನನ್ನಲ್ಲಿ ದೈವ ಕೃಪೆಯಿಂದ ವದಗಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಇರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಗೌರವವು ಇನ್ನೆಂಥಾದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವುಗಳು ಯೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಜನಕನ ಮುಖ್ಯ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಪಾಂಡವಾಗ್ರೇಸರನಾದ ಅರ್ಜುನನು ಭೂಭಾರ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ನಡಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಭಾರತ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ

ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನೊದಗಿಸಲು ಭಗವತ್ತೀರಿತನಾಗಿ ಇಂದ್ರಕೀಲ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಹಾ ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ದೇವರಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರೇಮ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ (ಪಶುಪತಿಯೇ ಅಧಿದೇವತೆಯಾಗಿ) ವುಳ್ಳ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ಮೂಲಕ ಗೌರವಾಢ್ಯನಾದನು. ಮತ್ತು ಖಾಂಡವನನನ್ನು ಅಗ್ನಿದೇವನಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುದರಿಂದ ಪ್ರೀತಿ ಪಡೆದ ಆ ದೇವನು ಗಾಂಡೀವನೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದನು. ಅವರ ಬಲದಿಂದಲೇ ಪಾರ್ಥನು ಲೋಕ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದನು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜನಕನೂ ಈಶ್ವರನಿಂದ ಪಡೆದ ದಿವ್ಯ ಧನುಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಗಿನ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮಂಡಲಿನುಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಬಲನೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿದ್ದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

ಅವತಾರಿಕೆ— ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಕನು ತನ್ನದೊಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಇದೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಲಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದನಷ್ಟೆ, ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ವಿವರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ನದೇವದೈತ್ಯೋರಗದೇವಗಾಯಕಾಅಲಂಧನುಶ್ಚಾ ಲಯಿತುಂಸ
ನಾಸವಾಃ | ಕುತೋನರಾಸ್ತದ್ವರತೋಹಿಕಿಂಕರಾಃ ಸಹಾನಸೈ
ವಾತ್ರಕೃಷಂತಿಕೃಭ್ರತಃ ||೧೮||

ಅರ್ಥ.— ಸವಾಸವಾಃ= ಇಂದ್ರನಿಂದೊಡಗೂಡಿದ, ದೇವದೈತ್ಯೋರಗದೇವಗಾಯಕಾಃ=ದೇವ=ದೇವತೆಗಳು, ದೈತ್ಯ=ದೈತ್ಯರು. ಉರಗ=ಸರ್ಪಗಳು, ದೇವಗಾಯಕಾಃ=ದೇವ ಲೋಕದ ಗಾಯಕರೆನಿಸಿದ ಗಂಧರ್ವರು ಕೂಡ, ಧನುಃ=ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು. ಚಾಲಯಿತುಂ=ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲು, ನಾಲಲಂ=ಸಮರ್ಥರಲ್ಲವು, ಹೀಗೆ ದೇವತೆಗಳೇ ಅಸಮರ್ಥರಾದಮೇಲೆ, ನರಾಃ = ಮನುಷ್ಯರು, ಕುತಃ=ಹೇಗೆ ಸಮರ್ಥರಾದಾರು, ಕಿಂಕರಾಃ = ನನ್ನ ಆಳುಗಳು, ತದ್ವರತಃ=ತತ್=ಆ ಈಶ್ವರನ, ವರತಃ=ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಅನಸೈವಸಹ=ಗಾಡಿಯ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ, ಕೃಭ್ರತಃ=ಕಷ್ಟದಿಂದ (ಶ್ರಮಪಟ್ಟು), ಅತ್ರ=ಈ ಸ್ಥಳದಿಂದ, ಕೃಷಂತಿಹಿ=ಎಳೆದು ತರುತ್ತಾರೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ದೇವತೆಗಳಾಗಲೀ, ಧೈತ್ಯರೇ ಆಗಲಿ, ಸರ್ಪಗಳಾಗಲಿ, ದೇವ ಲೋಕದ ಗಾಯಕರೆನ್ನಿಸಿದ ಗಂಧರ್ವರಾಗಲಿ, ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಧಿಪತಿಯೆನ್ನಿಸಿದ ದೇವೇಂದ್ರನಾಗಲೀ, ಕದಲಿಸಲಾರರೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಮ ಸಮರ್ಥರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರಷ್ಟೆ. ಇಂಥವರೇ ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಕದಲಿಸಲಸಮರ್ಥರೆಂದ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಡೇನು? ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಇದನ್ನು ಕದಲಿಸಲಾರರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬಹು ಭಾರವಾದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕದಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಹೆದರಿ ಏರಿಸುವ ಸಮರ್ಥರಾರಿದ್ದಾರೆ? ಎಂದು ಲೋಕದ ವೀರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜನಕನು ಅಲ್ಲಗಳೆದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಆದರೆ ಇಂಥಾ ಭಾರವಾದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಜನಕನು ಹೇಗೆ ಹೊತ್ತು ತಂದನೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹುಟ್ಟುವುದು. ಆತನು ಇಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಿರಲು ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿರುವನು. ಏನೆಂದರೆ :— ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಕೆಲವು ಆಳುಗಳು ಮಾತ್ರ ಎತ್ತಿ ಬಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಇಡಲಿಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಹೇರಿರುವ ಭಂಡಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ನನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಆಗ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಡಲು ತಕ್ಕಶಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಲಿ, ಎಂದು ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ವರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವನಾಗಿ ನನ್ನ ಆಳುಗಳು ಭಂಡಿಯನ್ನು ಎಳೆದು ತರುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊರ್ತು ಇತರರು ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಈ ಶೈವ ಧನುಸ್ಸನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸಲಾರರೆಂಬುದಾಗಿ ಆ ಧನುಸ್ಸಿನ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಜನಕನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರುಗಳಿಗೆ ಜನಕನಿಗಿಂತಲೂ ನಾವುಗಳು ದುರ್ಬಲರೆಂದು ತೋರಿ, ಅವರು ಆತನ ಮೇಲೆ ಬೀಳದಂತೆ ಇದ್ದರೆಂದು ಭಾವ. ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಬಾಲಕರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರುಗಳ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ವೀರಾವೇಶವೇನಾದರೂ ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು

ಶೋರಿಸಬಂದರೂ ಸಂತೋಷವೆಂಬ ಭಾವದಿಂದ ಜನಕನು ಧನುಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಪ್ರತಾಪವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

**ಶ್ಲೋಕ|| ಅಧಾರ್ಯಮತದ್ಧನುರಾಪ್ಯಶಂಕರಾದಹಂ ನೃಣಾಂವೀರ್ಯಪರೀಕ್ಷ
ಣೇಧೃತಃ | ಸುತಾರ್ಥಮೇತಾಂಚಕರಪ್ರತಿಜ್ಞಾಂದದಾಮಿಕ
ನ್ಯಾಂಯಇದಂಹಿಪೂರಯೇತ್ ||೧೯||**

ಅರ್ಥ.— ಅಹಂ=ನಾನು, ಅಧಾರ್ಯಂ=ಇತರರಿಂದ ಹಿಡಿಯಲಾಗದ, ಏತತ್=ಈ, ಧನುಃ=ಧನುಸ್ಸನ್ನು, ಶಂಕರಾತ್=ಋದ್ರದೇವರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆಪ್ಯ=ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ನೃಣಾಂ=ಮಾನವರ, ವೀರ್ಯ = ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು, ಪರೀಕ್ಷಣೇ=ಪರೀಕ್ಷೆಗೆಂದು, ಧೃತಃ=ಸಂಕಲ್ಪ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ಸುತಾರ್ಥಂ=ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೋಸ್ಕರ, ಏತಾಂ=ಈ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ, ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಂ=ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು, ಚಕರ=ಮಾಡಿರುವೆನು, ಯಃ=ಯಾವ ವೀರನು, ಇದಂ = ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು, ಪೂರಯೇತ್=ಹೆದಿ ಏರಿಸುವನೋ, ತಸ್ಮೈ = ಅಂಥಾವನಿಗೆ, ಕನ್ಯಾಂ=ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು. ದದಾಮಿ=ಕೊಡುವೆನು, ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವು, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ನನ್ನಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅತಿ ಭಾರವಾಗಿರುವ ಇಂಥಾ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಗಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾದೀತೆ? ನೋಡಿ! ಇಂಥಾ ಅದ್ಭುತ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆ ಮಹೇಶ್ವರನು ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಇದನ್ನು ಧರಿಸಲು ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯೊಡನೆ ನನಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಪರಮೇಶ್ವರನ ವಿಶೇಷಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಾನು ಪಾತ್ರನಾಗಿ, ಆ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಸಭೆಗೆ ಬರುವ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುವರೆಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾರಂಭಿಸಿ ಬಂದ ಬಂದವರನ್ನು ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಎತ್ತಿರಿ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆದಿ ಏರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಬಂದೆನು, ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವ

ನಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಎತ್ತಿದರಾಗಲೀ ಹೆದೆ ಏರಿಸಿದರಾಗಲೀ ಅವನು ಸಮರ್ಥನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಮತ್ತೂ ಈ ಪರಾಕ್ರಮಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸುವೆನು ಎಂಬೀ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆನು ಎಂದನು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಇತಿರಿತಾಂನೇಗಿರಮಭ್ಯವೇತ್ಯ ದಿತೇಃ ಸುತಾ ದಾನವಯಕ್ಷರಾ
ಕ್ಷಸಾಃ | ಸವೇತ್ಯ ಭೂಪಾಕ್ ಸಮಿಪಮಾಶುಪ್ರಗೃಹ್ಯತಚ್ಚಾ ಲ
ಯಿತುಂನಶೇಕುಃ ||೨೦||

ಅರ್ಥ.--ಇತಿ=ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಈರಿತಾಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ, ಮೇ=ನನ್ನ, ಗಿರಂ=ಮಾತನ್ನು, ಅಭ್ಯವೇತ್ಯ=ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು, ದಿತೇಃಸುತಾಃ=ದೈತ್ಯರು, ದಾನವ=ದಾನವರು, ಯಕ್ಷ-ಯಕ್ಷರೆಂಬುವರು, ರಾಕ್ಷಸಾಃ=ರಾಕ್ಷಸರೂ, ಚ=ಮತ್ತೂ, ಭೂಪಾಃ=ರಾಜರೂ, ಸಮಿಪಂ=ಬಿಲ್ಲಿನ ಹತ್ತಿರ, ಆಶು=ಬೇಗನೆ, ಸವೇತ್ಯ=ಬಂದು, ತತ್=ಆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು, ಪ್ರಗೃಹ್ಯ=ಹಿಡಿದು, ಚಾಲಯಿತುಂ=ಅಲುಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡ, ನಶೇಕುಃ=ಶಕ್ತರಾಗಲಿಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹೀಗೆ ಈಶ್ವರನಿಂದ ಉತ್ತಮ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದು ಕ್ಷತ್ರಿಯಾಗ್ರೇಸರನೆಂದು ಹೆಸರುಗೊಂಡ ನಾನು ಅದನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿದವನಿಗೆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಾನೇ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಡಂಗುರ ಹಾಕಿಸಿದೆನು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ, ಧನುರ್ದರ್ಶನಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ, ಕನ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ, ನನ್ನಂಥಾ ಪ್ರಬಲನ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೂ ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ಬರಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಬಂದ ವೀರ ಪುರುಷರು ಯಾರು ? ಎನ್ನುವಿರೋ ? ಕೇಳಿ, ದೈತ್ಯ ಕುಲದವರು, ದಾನವರು, ಯಕ್ಷರು, ರಾಕ್ಷಸರು, ಮತ್ತೂ ಭೂಪಾಲಕರೆನ್ನಿಸಿರುವ ರಾಜಪುತ್ರರು, ಈ ಬಗೆಯ ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು, ನನ್ನ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು, ಪರಾಕ್ರಮ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಧನುಃಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಧನುಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಲು ಪ್ರಯ

ಕ್ಷಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಮೌನದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು, ಅದನ್ನು ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲಿಕ್ಕಾದರೂ ಅವಕಾಶವಾಗದಿರಲು ತಾವು ಅಸಮರ್ಥರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತೆರಳಿರುವರು. ಇದೇ ಧನುಸ್ಸಿನ ಮಹಿಮೆಯು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.- ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಕುಲ ಶೀಲ, ರೂಪ, ಸೌಭಾಗ್ಯಾದಿಗಳುಳ್ಳ ಕನ್ಯಾ ಎಂದರೆ, ಎಂಥವನಿಗೂ ಆಶೆ, ಲೋಕಾದ್ಭುತ ವಸ್ತುವನ್ನು ಗಳಿಸಿದರೆ ಯಶೋವಂತರಾಗಿ ಬಾಳಬಹುದೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಚ್ಛೆ, ಆದರೆ ಈ ಸಂಕಲ್ಪವು ನೆರವೇರುವುದು ಮಾತ್ರ ಭಗವದರ್ಥಿನ. ಆದರೂ “ಷಡ್ಭಿರ್ಮನುಷ್ಯಚಿಂತಾನಾಂ” ಎಂದು ನೀತಿಯುಂಟು. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಾನುಸಾರ ಆರು ನಿಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವುಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಣ್ಯೇವಾಧಿಕಾರಸ್ತೇಮಾಫ ಲೇಷುಕದಾಚನ” ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಹೇಳಿರುವನು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿನೋಡಿದಲ್ಲಿ, ಜನಕನ ಮಗಳೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಆಶೆ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಕಾಲದ ವೀರರಾದ ಮೇಲೆಹೇಳಿದ ಜನರಲ್ಲರೂ ಯತ್ನಮಾಡಿ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಧನುಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಂತಮ್ಮ ಕೈಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಫಲವು ಈಶ್ವರಾರ್ಥಿನನೆಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಕೈಸಾಗದಿರಲು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಇಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯ ದಾನವ, ಯಕ್ಷ, ರಾಕ್ಷಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇರಿದ ಶೂರರಲ್ಲರೂ ಧನುರ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಯತ್ನಿಸಿದರೆಂದೂ, ಅಂಥ ಘಟ್ಟಗಳೂ ಕೂಡ ಸಮರ್ಥರಾಗಲಿಲ್ಲಾ ಎಂದ ಮೇಲೆ, ಜನಕನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಧನುಸ್ಸಿನಮಹಿಮೆಯು ಅದ್ಭುತವೆಂದು, ಮುಖ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯವು. ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ದೈತ್ಯದಾನವಾದಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾರು? ಎಂದರೆ “ಕಸ್ಯಪರಿಬ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ, ಹನಿಮೂರು ಜನ ಹೆಂಡತಿಯರು, (ದಕ್ಷಪ್ರಹ್ಲನ ಮಕ್ಕಳು) ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಾದ ದಿತೀದೇವಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲಾ ದೈತ್ಯರೆನ್ನಿಸಿದರು, ದನೂದೇವಿಯ ಮಕ್ಕಳು ದಾನವರೆನ್ನಿಸಿದರು. ಕ.ಬೇರನ ಭೃತ್ಯನರ್ಗದವರಿಗೆ ಯಕ್ಷರೆಂದು ಹೆಸರು,

ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾನವರಾಗಿದ್ದರೂ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರರಾಗಿ ಪರರನ್ನು ವಂಚಿಸುವುದು, ತಾನೇ ತಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾರ್ಥಪರ ರಾಗುವುದು, ಇಂದ್ರಿಯ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದ ಕ್ಷಾಗಿಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಯತ್ನಿಸುವುದು, ಇಂತಹ ಗುಣಗಳುಳ್ಳವರು ರಾಕ್ಷಸರು, ಅಸುರರು, ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವವುಂಟು, ಅಂತೂ ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮಂಡಲಿಯವರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಲಾರದೇ ಸೋತುಹೋದರೆಂದು ಜನಕನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಸಮಕ್ಷಮ ತಿಳಿಸಿದನೆಂದು ಮುಖ್ಯಾಶಯವು.

ಅವತಾರಿಕೆ. — ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಶೈವಧನುಸ್ಸನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಜಾನಕಿಯನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಶೂರರ ಪಾಡನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದರು, ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಧನುರ್ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಸಂಸ್ಥಿನ್ನಗಾತ್ರಾಃ ಪರಿವೃತ್ತನೇತ್ರಾಃ ದಶಾನನಾದ್ಯಾಃ ಪತಿತಾವಿ
ಮೂರ್ಛಿತಾಃ | ತಥಾಪಿಮಾಂಧರ್ಷಯಿತುಂನಶೇಕುಃ ಸುತಾಕೃ
ತೇತೇವಚನಾತ್ ಸ್ವಯಂಭುವಃ ||೨೧||

ಅರ್ಥ. — ದಶಾನನಾದ್ಯಾಃ=ದಶಕಂಠನೇ ಮೊದಲಾದವರು, ಸಂಸ್ಥಿ
ನ್ನ=ಒಟ್ಟಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು, ಗಾತ್ರಾಃ=ಶರೀರವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಪರಿವೃತ್ತ=ತಿರುಗಿ
ಹೋದ, ನೇತ್ರಾಃ=ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರಾಗಿ, ವಿಮೂರ್ಛಿತಾಃ=ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೂ
ರ್ಛಿ ಹೋದವರಾಗಿ, ಪತಿತಾಃ=ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರು. ತಥಾಪಿ-ಆದಾಗ್ಯೂ,
ತೇ=ಆ ರಾವಣಾದಿಗಳು, ಸ್ವಯಂಭುವಃ=ಬ್ರಹ್ಮನ, ವಚನಾತ್-ಆಜ್ಞಾ ಬಲ
ದಿಂದ, ಸುತಾಕೃತೇ=ಈ ಮಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಮಾಂ=ನನ್ನನ್ನು, ಧರ್ಷ
ಯಿತುಂ=ಎದುರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಶೇಕುಃ=ಸಮರ್ಥರಾಗಲಿಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ ! ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವೀರರು ಧನುರ್ಧರ್ಶನ
ಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲವೆ ? ಒಂದುಸಲ ಲಂಕೆಯ ಅರಸನಾದ
ಹತ್ತುತಲೆಯ ರಾವಣನೂ, ಕುಂಕರ್ಣಾದಿ ಘೋರರಾಕ್ಷಸರು ಬಂದುಶೇರಿ

ದರು. ಅವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿದೆನು, ಅವರುಗಳಾದರೋ ಬಹು ಘಟ್ಟೆಗರು, ವಂಚಕರೂ ಹೌದು. ಅಂಥವರಿಗೂ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಯ್ತು ಅವರುಗಳು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಲೂ ಹೆದ್ದೆವಿರಿಸಲೂ ಬಹು ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರು, ಅದರೂ ಅವರ ಸಾಹಸವು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅವರ ವೈಜಿವಿರಿಟ್ಟಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿ ಹೋದುವು, ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಶ್ರಮವುಂಟಾಯ್ತು. ಬಿಲ್ಲೇನೋ ಕದಲಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಬಿಡದೆ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಸೋತು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛಿಹೋದರು. ಅಮೇಲೆ ಹೇಗೋ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಹೀಗಾದ ಅಪಮಾನವನ್ನ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ಹೋಗತಕ್ಕವರಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಅವರುಗಳು ನೋಡಿಯೂ ಇದ್ದರು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲಿನ ಆಶೆಯು ಕೈಗೂಡದ ಮೇಲೆ ಅವರಂಥ ಪ್ರಬಲರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ಸುಮ್ಮನೇ ಹೋಗುವುದೆಂದರೇನು? ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಚಾನಕಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡೇಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಹಾಗೆ ಯಾವುದೋ ಅತಿಕ್ರಮವನ್ನು ನಡಿಸದೇ ಸುಮ್ಮನಾದುದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿಯೇ ಸರಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಬಂದು ಗುಟ್ಟಾದ ಕಾರಣವಿದೆ, ಅದನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನನಗಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೇಳುವೆನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗಾದರೆ ಹೇಳೆನು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು “ಜನಕಾನಿನ್ನ ಮಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ಅನೇಕ ರಾಕ್ಷಸರು ಬಹು ಹಠದಿಂದ ಬಂದು ಧನುರ್ಭಂಗಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸುವರು, ಅವರೊರಿಗೂ ಧನುಸ್ಸು ಬಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಪಟ್ಟು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣವೆಂದರೆ, ಆಗ ಈ ನನ್ನ ವರವು ಅವರಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದು. ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಗಳ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿ ಎಂಥಾ ವೀರರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಲಾಗದಂತೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಆ ವರದ ಬಲದಿಂದ ನಾನೂ, ನನ್ನ ಮಗಳೂ, ಪರರ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗಲವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಜನಕನು ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಧನುಸ್ಸಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ದೇಶ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ರಾಕ್ಷಸರು ಪ್ರಬಲರು, ಅವರಿಗಿಂತ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರಬಲರು. ಪ್ರಬಲರಾದವರು ದುರ್ಬಲರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಂಸಿಸುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ದುರ್ಬಲರು ದೇವತಾ ವರಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಲದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಬಲರಿಂದ ವದಗುವ ಹಾನಿಯು ತಪ್ಪಲವಕಾಶವುಂಟು. ವರವಾದರೋ ಭಕ್ತಿ ಸಹಿತವಾದ ಸೇವಾದಿಗಳಿಂದ ಸಂಪಾದನೀಯವು. ಹಾಗೆ ನಾನು ವಿಶೇಷಾರ್ಥದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಇತರರು ನಿನ್ನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸದಂತೆ ವರವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವೆನೆಂದೂ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಂಥಾ ಪ್ರಬಲರಾದ ರಾವಣಾದಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಹನನ ಮಾಡಲಾರದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದರೆಂದು ತನ್ನ ಗೌರವವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡನೆಂದು ಭಾವ.

ಅನತಾರಿಕೆ. — ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮನ ವರದ ರೀತಿಯನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ವಿವರಿಸುವುದು.

ಶ್ಲೋಕ || ಪುರಾಹಿಮೇದಾತ್ ಪ್ರಭುರಬ್ಜಜೋವರಂ ಪ್ರಸಾದಿತೋಮೇ ತಪಸಾಕಥಂಥಂಚನ | ಬಲಾನ್ತತೇಕಶ್ಚಿದುಪೈತಿ ಕನ್ಯಕಾಂ ತದಿಚ್ಛುಭಿಸ್ತೇನಚಧರ್ಷಣೇತಿ ||೨೨||

ಅರ್ಥ. — ಪುರಾ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಮಾ=ನನ್ನ, ತಪಸಾ=ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಸಾದಿತಃ=ಸಂಶೋಷಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಅಬ್ಜಜಃ=ಭಗವಂತನ ನಾಭಿಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ, ಬ್ರಹ್ಮನು, ಮಾ=ನಿನಗೆ, ವರಂ=ವರವನ್ನು, ಅದಾತ್=ಹಿಂಸಿಸುವುದು. ಅದೇನೆಂದರೆ. — ಕಶ್ಚಿತ್-ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ, ತೇ=ನಿನ್ನ, ಕನ್ಯಕಾಂ=ಮಗಳನ್ನು, ಕಥಂಚನ=ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ, ಬಲಾತ್-ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ, ನೋಪೈತಿ-ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ತದಿಚ್ಛುಭಿಃ=ಅಂಥಾ ಕನ್ಯಾಧಿಗಳಿಂದ, ತೇ=ನಿನಗೆ, ಧರ್ಷಣಾ=ತಿರಸ್ಕಾರವು, ನಚ=ಇಲ್ಲವು, (ಆಗುವುದಿಲ್ಲವು) ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ವರಂ=ವರವನ್ನು, ಅದಾತ್=ಹಿಂಸಿಸುವುದು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಚತುರ್ಮುಖನು ಈ ಧನುಸ್ಸಿನ ನಿಮಿತ್ತ ಸೋತು ಕೋಪಗೊಂಡ ಯಾವ ಮನು

ಷ್ಮನಿಂದಲೂ ನಿನಗೆ ಕೆಡಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಧನು ಭೃಂಗಮಾಡದೆ ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಎರಡು ವರಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವನು.

ಶ್ಲೋಕ || ತತಸ್ತು ತೇ ನಷ್ಟಮದಾ ಇತೋಗತಾಃ ಸಮಸ್ತ ಶೋಹ್ಯಸ್ತನ ಏವ ಪಾರ್ಥಿವಾಃ | ತತೋಮಮಾಯಾಂ ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾನಸಂ ವ್ಯ ಣೋತು ಕನ್ಯಾಮಿವಮೇವಮೇರ್ಥಿತಂ ||೨೩||

ಅರ್ಥ.— ತತಸ್ತು = ಹೀಗೆ ಸೋತುಹೋದ್ದರಿಂದ, ನಷ್ಟ = ಕಳೆದು ಹೋದ, ಮದಾಃ = ನಾನೇ ವೀರರೆಂಬ ಗರ್ವವುಳ್ಳವರಾದ, ಸಮಸ್ತಶಃ = ಎಲ್ಲಾ, ಪಾರ್ಥಿವಾಃ = ರಾಜರೂ, ಹ್ಯಸ್ತನಏವ = ನಿನ್ನೆಯದಿವಸವೇ, ಇತಃ = ಇಲ್ಲಿಂದ, ಗತಾಃ = ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ತತಃ = ಆದಕಾರಣ, ಮೇ = ನನಗೆ, ಅರ್ಥಿತಃ = ಆಪೇಕ್ಷಿತನಾದವನು, ಅಯಮೇವ - ಈ ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಾದ ರಾಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಅಯಮೇವ - ಇವನೇ, ಮಮ - ನನ್ನ, ಮಾನಸಂ = ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಪರಿಪೂರ್ಯ = ಪೂರ್ಣಮಾಡಿ, ಕನ್ಯಾಂ = ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು, ವ್ಯಣೋತು = ವರಿಸಲಿ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಆದಕಾರಣ ತಾವು ವೀರರೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯುಳ್ಳ ಅನೇಕ ರಾಜರುಗಳು ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಸಿನ್ನಿನವರೆವಿಗೂ ಬಂದು ಧನುಭೃಂಗ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಯತ್ನಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗಾರಿಗೂ ಕೈಸಾಗದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಗರ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ದಾಶರಥಿಯು ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು (ಧನುಭೃಂಗ ಮಾಡಿ) ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಆತನು ನನಗೆ ಅಭಿಮತವಾದ ವರನು ಎಂದು ಜನಕನು ಹೇಳಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಇದುವರಿವಿಗೂ ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದ ರಾಜವು ತ್ತರುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈ ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನು ಬಹು ಲಕ್ಷಣನಾಗಿಯೂ, ಕನ್ಯೆಗೆ ಅನುರೂಪನಾಗಿಯೂ ಇರುವನು. ಈತನು ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮಗಳನ್ನು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಮತ್ತು ಈ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಬ್ಬರೂ

ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೋಲುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಪಚೆಯಬಹುದೋ ಎಂದು ತಾವು ಕೇಳುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೇ ನನ್ನ ಮಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟನಾದ ವರನೆಂದು ತೋರಿಸಲು (ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ) “ ಅಯಮೇವಮೇರ್ಥಿತಃ ” ಎಂಬ ಪದವು ಜನಕನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮುಖ್ಯಾಶಯವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೇ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ತಾವೇ ಈತನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನಿತ್ತು, ತಮ್ಮ ಮತ್ತೂ ನನ್ನ ಮನೋರಥಗಳನ್ನು ನಡಿಸಬಹುದೆಂದು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಜನಕನು ವಿಚ್ಛಾಪಿಸಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಜನಕನಿಗೂ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೂ ಧನುಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆ ದೇವಿಗೆ ಆಹವಸಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನಕನು ಮಾಡಿದ ಸಂಕಲ್ಪವು ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ಸಾಧಿಸಲವಶ್ಯವಾದ ಸಂಭಾಷಣೆಯೂ ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು. ಈ ಧನುಸ್ಸು ಜನಕನು ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೆಂದೂ ಮೇಲಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡುವುದು. ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರೇ ತಮ್ಮ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಜನಕ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕಂಠೋಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರಾಗಿ ಈ ಶೈವಧನುಸ್ಸಿನ ಸಂಪಾದನಾಕ್ರಮ ಬೋಧಕವಾದ ಕಥೆಯು ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಅಂಗೀಕಾರಾರ್ಹವೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾಂಡ ೬೬ನೆಯ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಧನುಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸೆಂದು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ನುಡಿಯಲು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಲುದ್ಯುಕ್ತನಾದ ಜನಕನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು.—

ಶ್ರೂಯತಾಮಸ್ಯ ಧನಷೋ ಯದರ್ಥ ಮಹತಿಷ್ಠತಿ ” ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ ದೇವರಾತ ಇತಿಖ್ಯಾತೋನಿಮಿರ್ಜೀಷೋಮಹೀಪತಿಃ | ನ್ಯಾಸೋಯಂತಸ್ಯ ಭಗವಾ ಹಸ್ತಿದತ್ತೋಮಹಾತ್ಮನಃ ದಕ್ಷಯಜ್ಞ ವಧಿಪೂರ್ವಂ ಧನುರಾಯಮ್ಯವೀರ್ಯವಾ ” ಇತ್ಯಾದಿ ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳರ್ಥ. ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಪುರುಷನಾದ

ಮಹನೀಯನು ನಿಮಿಮಹಾರಾಜನು. ಆತನು ಬಹು ಧರ್ಮಿಷ್ಠನು. ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಆತನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಗೌರವವಿದ್ದಿತು. ಒಂದು ಸಲ ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನು ಮುದ್ರಭಾಗವಿಲ್ಲದಂತೆ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳೂ ಹವಿರ್ಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ಶೇರಿದ್ದರು, ದಕ್ಷನು ಮುದ್ರದೇವರಿಗೆ ಮಾವನು, ಒಂದು ದೇವತಾ ಸದಸ್ಯನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರದೇವನು ತನಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಥಾನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೋಪದಿಂದ ವಿದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಭಾಗವನ್ನು ನಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುವೆನೆಂದು ಮುದ್ರದೇವರಿಗೆ ಅಪಮಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಹೂಡಿದನು. ಯಜ್ಞವು ನಡಿಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಮುದ್ರದೇವರಿಗೆ ಹವಿಸ್ಸು ಕೊಡುವ ವೇಳೆಯು ವದಗಿತು. ಆದರೆ ಹಲಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ ದಕ್ಷನು ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಸಾಗಲಿ ಎಂದು ನುಡಿದನು. ಯಜಮಾನನ ಇಷ್ಟದಂತೆಯೇ ಯಜ್ಞವು ಮುಂದುವರಿಸಲಾಯ್ತು. ಮತ್ತೀಜರೇನು ಮಾಡಿಯಾರು ? ಅಸ್ವತಂತ್ರರು, ಈ ಸಂಗತಿಯು ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಮಹದೇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕೂಡಲೆ ಮಾವನ ಮೇಲೂ ತಮಗೆ ಭಾಗವಿಲ್ಲದೆ ನಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಜ್ಞದಮೇಲೂ ಕೋಪಗೊಂಡು ವೀರಭದ್ರರೂಪದಿಂದ ದಕ್ಷಯಜ್ಞ ಧ್ವಂಸಾರ್ಥವಾಗಿ ಆಯುಧಸಾಣೆಗಳಾಗಿ ಮುದ್ರದೇವರು ಹೊರಟು ಬಂದರು. ಇವರ ಪರಿವಾರವೂ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಶೇರಿತು. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದರು. ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು ಹೆದರಿ ಆ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮುದ್ರದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾರಂಭಿಸಿ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಈ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಿರುವ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಭಾಗವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ, ಕರುಣಿಸಿರೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಮಹದೇವರು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಆ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತರಾಗಿ ಅವಶಿಷ್ಟಹೋಮ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೃಪ್ತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೈಲಿದ್ದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ಅನಂತರ ದೇವತೆಗಳು ಮಹೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ರತ್ನಪ್ರಾಯವಾದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವೀಕನಾದ ನಿಮಿಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡಿರು

ಇದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಗೌರವವು ಬರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆತನ ಅನಂತರ ಈ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ರಾಜರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ಶೈವ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಬಹು ಗೌರವದಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಹೀಗೆ ದೇವತಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ಆತನಿಗೆ ದೇವರಾತನೆಂದೂ ಹೆಸರುಂಟು. ಈ ಧನುಸ್ಸು ಆತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತೂ ಕೂರ್ಮಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಧನುಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ೨೧ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ “ ಪ್ರೀತಶ್ಚ ಭಗವಾನೀಶಃ ತ್ರಿಶೂಲೀನೀ ಲಲೋಹಿತಃ | ಪ್ರದದೌಶತ್ಪ್ರಸಾಧಃ ಜನಕಾಯಾದ್ಭುತಂಧನುಃ ” ಎಂದು ಸುಕ್ರಾನ್ಮಹೇಶ್ವರನು ಜನಕನಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳ ನಾಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಿಸಲು ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಪದ್ಮಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯಾದರೂ “ ಚಾಪಶಂಭೋರ್ಧಯಾದತ್ತಂ ಕನ್ಯಾಶುಲ್ಕೀಕೃತಮಯಾ ” ಎಂದೂ, ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ “ ಯದರ್ಥಮಿಹತಿಷ್ಠತಿ ” ಎಂದು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆನೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ “ ವೀರ್ಯಶುಲ್ಕ ” ಕ್ಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆನೆಂದು ಜನಕನು ಹೇಳಿದಂತೆ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ಯಾಶುಲ್ಕವೆಂದು ಇಷ್ಟು ಹಠವಾದರೂ ಜನಕನು ಏಕೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹುಟ್ಟುವುದು, ಅದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರವುಂಟು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಧನುಸ್ಸು ದೇವರಾತನಿಗೆ ಬಂದುದೇ? ಜನಕನಿಗೆ ಬಂದುದೇ? ಇದನ್ನು ನೋಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇವರಾತನಿಗೆ ಬಂದುದೆಂದು ಹೇಳಲು ಮೇಲಿನ ರಾಮಾಯಣ ಶ್ಲೋಕಗಳೇ ಆಧಾರವಾಗಿವೆ. ಕೂರ್ಮಪುರಾಣ ಪದ್ಮಪುರಾಣ ಶ್ಲೋಕಗಳಾದರೂ ಜನಕನಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಹೇಳುವವು. ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರೂ ಜನಕನೇ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಡೆದನೆಂದು ಈ ನಿರ್ಣಯ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕಂಠೋಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವರು. ಈ ತೊಡಕನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪನೆಯು ಬೇಕಾಗುವುದು. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೂ ಕುಲದ ಮೂಲಪುರುಷರಿಗೂ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆತ್ಮಗೌರವವಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕೇಬೇಕು, ಎರಡಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಅನುಕೂಲವಲ್ಲವೇ?

ಪ್ರಕೃತ ಮಿಥಿಲ ದೇಶಾಧಿಸತಿಯಾದ ನಿಮಿಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧನು. ಅವನು ಒಂದು ದೇವತಾಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರೆವೈಯಲ್ಲಿ ಶೇರಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಅಜ್ಜಿಯಾಯ್ತು. ಆ ವರದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆತನು ಎಲ್ಲರ ರೆವೈಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಇವನ ಅನಂತರ ದೇವರಾತನು (ಈತನ ಮಗನು) ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅವನಿಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಒಂದು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅವನು ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟರೆ ಶತ್ರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಡಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಮಹಿಮೆಯು ಈ ಧನುಸ್ಸಿನಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಯ್ತು. ಆತನು ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಬಹು ಕಾಲ ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ತಾನು ತಪೋರಣ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರಳುವಾಗ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಜನಕನಿಗೆ ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನೀನೂ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಅವನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಜನಕನು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನವರಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಬಹುಕಾಲ ಕಳೆದನು. ಇವನಿಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲದವರಿವಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪುತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ “ ಅಗ್ನಿಚಯನ ” ವೆಂಬ ಯಾಗಕ್ಕಾರಂಭಿಸಿ ಆ ವಿಧಿಗನುಸಾರವಾಗಿ “ ಷಡ್ ವೇನಕೃಷತಿ ” ಎಂಬ ಮೀಮಾಂಸಾ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಯಜ್ಞಶಾಲಾ ನಿರ್ಮಾಣಯೋಗ್ಯವಾದ ಭೂಶೋಧನೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಬಂಗಾರದ ನೇಗಿಲಿಗೆ ಆರು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು (೨ ಜೋಡಿ) ಹೂಡಿ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ನೆಲವನ್ನು ಉಳುವುವಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಂದನು. ಉಳುತ್ತಿರುವವೇಳೆ ಆ ನೇಗಿಲಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಕನ್ಯಾರತ್ನವು ದೊರಕಿತು. ಅದು ಆಗಲೇ ಜನನವಾಗಿದ್ದ ಮಗುವಿನಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತವರಾರು? ನೇಗಿಲಿನ ತುದಿಯೇ ಈ ಮಗುವಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದ ಜನಕನು ಮಹರ್ಷಿಗಳ ವಾಕ್ಯಿನಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮಾತೃಗರ್ಭ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೇ ಜನ್ಮಿಸಿದ ಈ ಕನ್ಯೆಗೆ “ ಸೀತಾ ” ಎಂದು ನಾಮಕರಣಮಾಡಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಹು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸಾಕುತ್ತಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಂದನು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ವದ್ಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವವು ಆ ಕನ್ಯೆಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಲೋಕೇತ್ಸರಿ ಎಂದರೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ

ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿವೆ. “ ಅಥಲೋಕೇಶ್ವರೀಲಕ್ಷ್ಮೀ ಜನಕಸ್ಯಪುರೀ ಸ್ವತಃ | ಶುಕ್ಲೇತ್ರೇಹಲೋತ್ಪಾತೇ ತಾರೇಚೋತ್ತರಫಾಲ್ಗುನೇ | ಆಯೋ ನಿಜಾಸದೃಕರಾ ಬಾಲಾರ್ಕಶತಸನ್ನಿಧಾ || ಸೀತಾಮುಖೇಷಮುತ್ಸನ್ನಾ ಬಾಲ ಭಾವೇನಸುಂದರೀ | ಸೀತಾಮುಖೇದ್ಭವಾತ್ಸೀತಾ ಇತ್ಯಸ್ಯೈನಾಮುಚಾ ಕರೋತ್ | ತತೋಭೂದೌರಸೀತಸ್ಯ ಊರ್ಮಿಳಾನಾಮಕನ್ಯಕಾ ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜನಕನಿಗೆ ಈ ಧನುಸ್ಸು ಹಿರಿಯರಿಂದ ಬಂದುದು, ಹಿರಿಯರಿಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮಹೇಶ್ವರನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಶತ್ರುನಿಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಂಶದ ಪ್ರಾಚೀನರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಜನಕನು ಬಹು ಗೌರವದಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದು ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಲೋಕಾಂಚಲವಾದ ಕನ್ಯಾರತ್ನವು ಈತನಿಗೆ ಲಭಿಸಿತು. ಆತನು ಬಹಳ ಚತುರನಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಗಳಿಗೆ ಆ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ವೀರ್ಯಶುಲ್ಕವಾಗಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೂ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಆತನ ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ಶೈವಧನುಸ್ಸನ್ನು ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಯಾವ ವೀರನು ಬಂದು ಈ ಧನುಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಬಾಹುಬಲವನ್ನು ತೋರಿಸುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಈ ಕನ್ಯಾರತ್ನವನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದನೆಂದು ಪದ್ಮಪುರಾಣದ ಈ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. “ ಚಾಪಂಶಂಭೋರ್ದಯಾದತ್ತಂ ಕನ್ಯಾ ಶುಲ್ಕೀಕೃತಮುಯಾ ” ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರಿಗೆ ಶಂಭುವು ದಯ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಈ ಧನುಸ್ಸು ಈಗ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ವೀರ್ಯಶುಲ್ಕವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ಯಾರು ಹೆಸೆಯೇರಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಸೀತಾಪೀವಿಯು ಹೆಂಡತಿಯಾಗುವಳು ಎಂದು ಡಂಗುರ ಹಾಕಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಧನುಸ್ಸು ಬಂದ ಕ್ರಮ ಉಪಯೋಗ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಜನಕನ ಹಿಂದಿನವರು ಜನಕನು ಇಬ್ಬರೂ ಕಾರಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಾಂತರವುಂಟೆಂದು ಒಪ್ಪುವುದರಿಂದ ಈ ಜನಕನೇ

ಹಿಂದೆ ದೇವರಾತನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದು ಪುನಃ ಜನಕನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸೀತಾದೇವಿಗೋಸ್ಕರ, ಅದೇ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ವೀರ್ಯಶುಲ್ಕವಾಗುವಂತೆ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಂದ ವರಪಡೆದನೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಜೀವನು ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಂಟಷ್ಟೆ? ಮಹಾಯೋಗಿಯಾದ ಭರತನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಂಕಲ್ಪವಲ್ಲವೇ ಜಿಂಕೆಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದು? ಹಾಗೆಯೇ ಇಂಥಾ ಲೋಕಾರ್ಜಿತ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದ ನಾನು ಲೋಕಾದ್ಭುತ ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಧನುಸ್ಸಿನ ಪೂರ್ಣಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬ ಜನಕನೆಂಬ ಆತ್ಮನೇ ಮನಸ್ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಪಡೆದು ಈ ಧನುರ್ಭಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿದ ರಾಮನ ವರಾಕ್ರಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆತನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ತನ್ನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಸಫಲಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವಶಿಷ್ಟಸಾಧನಾರ್ಥ ಜನ್ಮಿಸಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಸಾಧನ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳು ಲಭಿಸುವವೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಈ ಧನುಸ್ಸಿನ ಕಥೆಯು ಹೊರಟಿದೆ ಎಂಬ ಕೋರುವುದು. ಜನಕ, ದೇವರಾತ, ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಶರೀರಗಳು ಬೇರೆಯಾದರೂ ಆ ಆತ್ಮರುಗಳು ಒಬ್ಬರೇ ಎಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಆಚಾರ್ಯರು ಕೂಡ ಪುರಾಣಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ವೇಳೆ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿದವನೂ ಜನಕ, ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನೂ ಜನಕ, ಅವಳಿಗಾಗಿ ವೀರ್ಯಶುಲ್ಕವಾಗಿ ಅದೇ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದವನೂ ಜನಕನೆಂದು, “ ಆತ್ಮವಿವಕ್ಷೆಯಿಂದ ” ಒಬ್ಬನೇ ಈ ಮೂರುಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಕರ್ತನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಧಾರವಾಗಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ “ ಯಂಯಂವಾಪಿಸ್ಮ ರ್ಕಭಾವಂ ತ್ಯಜತ್ಯಂತೇಕಳೇಬರಂ | ತಂ ತನೇನೇತಿಕಾಂತೇಯ ಸದಾತದ್ಭಾವಭಾವಿತಃ ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು. ಜೀವನು ಯಾವುದರಮೇಲೆ ಮನೋಭಿಲಾಷೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಮನಸಾ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುವನೋ

ಆ ಆತ್ಮನು ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ವಿಷಯವಾದ (ಗುರಿಯಾದ) ವಸ್ತುವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೊಂದುವನೆಂದು ಗೀತಾಶ್ಲೋಕವು ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಭರತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಜಿಂಕೆಯಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಮನೋಭಾವದಂತೆ ಉತ್ತರಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆಯೇ ಆಗಿ ಜನ್ಮಿಸಿದನಲ್ಲವೆ? ಈ ಅಂಶವು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಚತುರ್ಥಸ್ಕಂಧದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ದೇವರಾತನೆಂಬುವನು ಮಹೇಶ್ವರನಿಂದ ಬಿಲ್ಲು ಪಡೆದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಅದನ್ನು ಭಂಜಿಸಿದ ಶೂರನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡೋಣವೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಮಗಳೇ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢತಮವಾಗಿ ಕೂತಿತ್ತು. ಆ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ತರಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಜನಕನಾಗಿ ತಾನೇ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕೃಪೆಯು ವದಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರದಾನಮಾಡಲನುಕೂಲಳಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪುತ್ರಿಯೇ ಮಗಳೆನಿಸಿ ಆತನ ಸತ್ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವಳು ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜನ್ಮಾಂತರವನ್ನೂ ಸಾಧನಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪುವ ಎಲ್ಲಾ ಮತದವರೂ ಈ ಶೈವಧನುಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಂಜಸ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಆತ್ಮನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಮತದವರು ಜೀವನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಒಡಂಬಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಯಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳೂ ಬರಲಾರವೆಂದು ನಂಬಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ತಥೇತಿಚೋಕ್ತೋ ಮುನಿನಾಸಕಿಂಕರೈ ರನಂತಭೋಗೋಪಮ
ನಾಶ್ಚ ಥಾನಯತ್ | ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ತದ್ವ್ಯಾಮಕರೇಣ ರಾಘವಃ ಸ
ಲೀಲಮುದ್ಯತ್ಯಹಸನ್ನ ಪೂರಯತ್ ||೨೪||

ಅರ್ಥ.—ತಥೇತಿ=ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ ಎಂದು, ಮುನಿನಾ=ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಂದ, ಉಕ್ತಶ್ಚ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವನಾದ, ಸಃ=ಆ ಜನಕನು, ಅಥ=ಕೂಡಲೇ, ಕಿಂಕರೈಃ=ಸೇವಕರಿಂದ, ಅನಂತ=ಆದಿಶೇಷನ, ಭೋಗ=ಶರೀರಕ್ಕೆ, ಉಪಮಂ=ಹೋಲುವಂತಿರುವ ಆ ಧನುಸ್ಸನ್ನು, ಆಶು=ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ಅನಯತ್=ತರಿಸಿದನು, ರಾಘವಃ=ಶ್ರೀ ರಘುನಾಥನು, ತತ್=ಆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು,

ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ, ವಾಮಕರೇಣ=ಎಡಗೈಯಿಂದ, ಉದ್ಧೃತ್ಯ= ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಹರ್ಷ=ನಗುತ್ತಾ, ಸಲೀಲಂ=ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ, ಅಪೂರಯತ್=ಹೆದೆ ಎರಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜನಕನು ಹೇಳಿದ ಈಶ್ವರ ಧನುಸ್ಸಿನ ಮಹಾಮಹಿಮೆ ಯನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮಹರ್ಷಿಗಳು ನಿನ್ನಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಯೇ ಆಗಬಹುದು. ನಾವೂ ನಿನ್ನ ಸುಕಲ್ಪವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅಂಥಾ ಪೂಜ್ಯವಾದ ಚಾಪವನ್ನು ತರಿಸು, ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನು ಅದನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಲಿ, ಎಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಿಥಿಲಾಧಿ ಪತಿಯು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಸೇವಕರನ್ನು ಕರೆದು ಆಯುಧಶಾಲೆಯಿಂದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ರಾಜಸಭೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು ರಾಜಭಟ್ಟರು ತಡಮಾಡದೇ ಅಗಾಧವಾದ ಆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹೇರಿಟ್ಟಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಭಂಡಿಯನ್ನೇ ಸಭೆಗೆ ಎಳೆದುತಂದರು (ಸುಮಾರು ಐಮನೂರುಜನರು) ಆ ಬಿಲ್ಲು ಆದಿಶೇಷನ ಶರೀರದಂತೆ ಬಹು ನೀಳವಾಗಿಯೂ ತೂಕವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತೆಂದು “ ಅನಂತಭೋಗೋಪಮಂ ” ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಂಡಿಯ ಮೂಲಕ ಸಭೆಗೆ ಎಳೆದುತಂದ ಆ ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಲ ನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಮನು ಗುರುಗಳಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನೋಡಿ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ತನ್ನ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಒಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹುರಿ (ಹೆದೆ) ಯನ್ನು ಎಳೆದು ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಗೆ ಆ ಹುರಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಯನ್ನು ತಂದು ಕಟ್ಟಿದನು. ಈ ಕೆಲವನ್ನೇ ಧನುಷ್ಪೂರಣ [ಹೆದೆ ಎರಿಸೋಣ] ವೆಂದು ರೂಢಿಯಿಂದ ಕರೆಯುವರು. ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಧನುಸ್ಸು ಆದಿಶೇಷನ ಶರೀರದಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷಾಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತೆಂದು ತೋರುವುದು. ಅದೇನೆಂದರೆ:—ಆದಿಶೇಷನ ಶರೀರವು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಯೋಗ್ಯವು. ಅನ್ಯರು ಅದನ್ನು

ದರ್ಶನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವು. ಶ್ರೀಹರಿಯಾದರೋ ಪೂರ್ಣ ಬಲಿಷ್ಠನು. “ ಬಲಮಂದ್ರಸ್ಯಗಿರಿಶೋ ಗಿರಿಶಸ್ಯಬಲಮರುತ್ | ಬಲಂ ತಸ್ಯಹರಿಃಶಾಕ್ಷಾ ನ್ನಹರೇರ್ಬಲಮನ್ಯತಃ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಲವು ಸ್ವರೂಪಸಿದ್ಧನೆಂದೂ ಅನನ್ಯಾಶ್ರಯವಾದುದೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇಂಥನಾದ್ದರಿಂದಲೇ ಆದಿಶೇಷನನ್ನು ಒಂದುರೂಪದಿಂದ ತನಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನು, ಮತ್ತೊಂದುರೂಪಿನಿಂದ ಅದೇಶೇಷನು ಈ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಡೆಯಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿರುವನು. ಭಗವದಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಆದಿಶೇಷನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಈ ಭೂಮಂಡಲವು ಅವನ ಒಟ್ಟು ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಾಸಿವೇಕಾಳಿನ ತೂಕವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇಂಥ ಬಲವಾದ ಶೇಷದೇವರ ಶರೀರವನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತೆಂದಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಲೀ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕಾಗಲೀ ಮನಃಷ್ಯಮಾತ್ರರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ದೇವಾದಿಗಳಾಗಲೀ ದೈತ್ಯದಾನವರಾಗಲೀ ಗಂಧರ್ವಾದಿಗಳಾಗಲೀ ಆದಿಶೇಷನ ಶರೀರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಾಸರೆ? ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಂಥಾ ಉಪಮೆಯುಳ್ಳ ಆ ಹರಧನುಸ್ಸನ್ನು ಯಾರೂ ಬಗ್ಗಿಸಲನಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಭೀತರಾಗಿ ಅನೇಕರು ಮೂರ್ಛಿತರಾದರು. ಶ್ರೀ ರಾಮಮೂರ್ತಿಯಾದರೋ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಾನ್ವಾರನು, ಮೇಲಿನ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ ಪೂರ್ಣ ಬಲಿಷ್ಠನು ಆದಿಶೇಷನು, ಅವನ ವೇವಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಸರ್ವದಾ ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಶೇರಿದನನು. ಅನುಗ್ರಹಪೂರ್ವಕ ನಿತ್ಯವೂ ಆತನ ದಿವ್ಯಶರೀರವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವುದು ಅದರಮೇಲೆ ಮಲಗುವುದು ತುಳಿಯುವುದು ಮುಂತಾದ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ತನ್ನ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಅನತಾರದಲ್ಲಿ ಅವನ ಶರೀರವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದ ಹರಧನುಸ್ಸನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಎತ್ತುವ ತನ್ನ ಅನನ್ಯ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಈ ಪಾಮರಲೋಕಕ್ಕೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂತಲೂ ಶ್ರೀರಾಮನು ತನ್ನಕುಲದ ಘನತೆಗಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಹೆದೆ ಪರಿವಿಡನೆಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಧನುಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಲೋಕಾದ್ಭುತವೋ

ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬಗ್ಗಿಸುವ ಈ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಲೋಕಾದ್ಭುತನೆಂದು ಭಕ್ತರು ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂದು ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವು,

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀ ರಘುನಂದನನು ಶೈವಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹೆದರಿ ಎರಿಸಿದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲಾಯಿತಷ್ಟೆ? ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶವೇನಾಯಿತು? ಹಿಂದಿನ ಮಹಾವೀರರ ಪಾಡನ್ನೇ ಈತನೂ ಪಡೆವನೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವು ಪಾಮರ ಮಂಡಲಿಗೆ ಆನರ ಅಬ್ಬವೆಂ ಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉಂಟಾದೀತೆಂದು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀ ರಘುನಂದನನ ಪರಶಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮಾವರ್ಣನೆಯೊಡನೆ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನಾರಂಭಿಸಿರುವರು.

ಶ್ಲೋಕ || ವಿಕ್ಯಷ್ಯಮಾಣಂತದನಂತರಾಧಸಾ ಪರೇಣನಿಃಶೀಮಬಲೇನಲೀ
ಲಯಾ | ಅಭಜ್ಯತಾಸಹ್ಯಮಮುಷ್ಯತದ್ವಲಂ ಪ್ರಸೋಢುಮಿಾ
ಶಂಕುತಏವತದ್ಭವೇತ್ ||೨೫||

ಅರ್ಥ.—ಅನಂತರಾಧಸಾ=ಅನಂತಾಭೀಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳಂಥ, ನಿಸ್ಸೀಮ=ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ, ಬಲೇನ=ಬಲವುಳ್ಳ, ಪರೇಣ=ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ಆ ರಾಮನಿಂದ, ಲೀಲಯಾ=ವಿನೋದದಿಂದ, (ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ) ವಿಕ್ಯಷ್ಯಮಾಣಂ=ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಂಥ, ತತ್=ಆ ಹರಧನುಸ್ಸು, ಅಭಜ್ಯತ=ಮುರಿದುಹೋ ಯಿತು, ತತ್=ಆ ಬೆಲ್ಲ, ಅಸಹ್ಯಂ=ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ, ಅಮುಷ್ಯ=ಈ ಶ್ರೀರಾಮನ, ತದ್ವಲಂ=ಆಗ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಬಲವನ್ನು, ಸೋಢುಂ=ಸಹಿಸಲು, (ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು) ಕುತಏವ=ಹೇಗೆತಾನೆ, ಈಶಂಕವೇತ್=ಸವರ್ಧನವಾದೀತು ?

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಈತನು ಭಾಗ್ಯಾಧಿದೇವತೆಗೆ ಪತಿಯು. ಅನಂತವಾದ ಮನೋಭೀಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸಮರ್ಥನು ಎಂದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮನೋಭೀಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗೆ ಕೊರತೆಯುಂಟೆ? ಸ್ವತಃ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿ ಅಖಿಲಾಭೀಷ್ಟಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಜಗದಪೇಕ್ಷಯಾ ಉತ್ತಮರೆನಿಸಿದ ಈಶ್ವರಕೋಟಿ ಪ್ರನಿಷ್ಪರಾದ ರಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತಾ ಪೇಕ್ಷಯಾ ಉತ್ತಮನೆನಿಸಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಶ್ರುತಿಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಪರನೆಂದು

ಪ್ರಸಿದ್ಧವಡೆದಿರುವನು, ಮೇಲೆಯಿಲ್ಲದ ಬಲದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಸಮರ್ಥನೆನ್ನಿಸಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಕೂಡಲೇ ಆ ಬಿಲ್ಲು ಬಗ್ಗಿ ಎರಡು ತುದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹುರಿಯು ಜೋಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅಪಾರ ಬಲವುಳ್ಳ ಶ್ರೀರಾಮನ ಹಸ್ತಸ್ಪರ್ಶ ಗೌರವವನ್ನು ಆ ಬಿಲ್ಲು ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗವಾಯಿತು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—“ ದೇವಸ್ಯೈಷ ಸ್ವಭಾವೋಯಮಾಪ್ತ ಕಾಮಸ್ಯಕಾ ಸ್ಪೃಹಾ ” ಎಂದು ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ, ಎಂದರೆ ಭಗವಂತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂರ್ಣಕಾಮನು, ಈಚೇರಿದ ಮನೋರಥವುಳ್ಳವನೇ ವಿನಃ, ಈಡೇ ರಬೇಕಾಗಿರುವ ಮನೋರಥವುಳ್ಳವನಲ್ಲವು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಭುವು ನಡಿಸುವ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಲೀಲಾನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೇ ಹೊರತು, ಪ್ರಯೋಜನಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಾಗಲೀ ಶ್ರವಣದಿಂದಾಗಲೀ ನಡಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕವುಗಳಲ್ಲ. ಆತನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದೇ ವೇದವೇ “ ಸ್ವಾಭಾವಿಕೀಜ್ಞಾನಬಲಕ್ರಿಯಾಚ್ ” ಎಂದು “ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಃ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಸ್ತಥೈವಚ | ಶಕ್ತಿಶಕ್ತಿ ಮತೋಶ್ಚೈವ ನಭೇದಃಕಶ್ಚನೇಷ್ಯತೆ ” ಎಂಬ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಅಪಾರವಾದುದೆಂದೂ ಅವನಿಂದ ಅಭಿನ್ನವಾದುದೆಂದೂ, ಈ ಮೂರು ತೆರನಾದ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸ್ವರೂಪಭೂತವಾದುವೆಂದೂ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ಮತ್ತೂ “ ಪರಾ ಸರೋತ್ತಮನೆಂದೂ ಅದೇ ವೇದವು ಹೇಳಿಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥಾ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರೂ ಸಹ “ ನಿಜಪೂರ್ಣಸುಖಾಮಿತಭೋಧತನುಃ ಪರಶಕ್ತಿರನಂತ ಗುಣಃ ಪರಮಃ ” ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂಲರೂಪದಂತೆಯೇ ಅವತಾರರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಮಹಿಮೆಗಳು ಆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧವು. ಅಂಥಾ ಪೂರ್ಣಸಮರ್ಥನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನೂ ತೀರ್ಥಿಯು ಹಿಡಿದು ಬಗ್ಗಿಸದೊಡನೆಯೇ ಆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಹರಧನುಸ್ಸು ಮುರಿದುಹೋಯಿತು. ಈ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದ ಜನರು ಆ ಭಗವಂತನ ಅಪಾರ ಬಾಹುಬಲವನ್ನು ಸ್ವಸ್ವಯೋಗ್ಯತಾನುಗಾರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಈ ಮಹಾಪ್ರಭುವಿನ ರೋಷಪೂರ್ವಕವಾದ ಬಾಹುಪ್ರತಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದವರ ಸಾಡು (ಮುಂದೆ ಲೋಕಕಂಟಕರಾದ ರಾಕ್ಷಸರ ಒಡು)

ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಆಗುವುದೆಂದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡುವತೆರನಾಗಿ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಲವು ಮಹಾಪ್ರಖ್ಯಾತ, ಬಲಿಷ್ಠರ ಬಲವನ್ನು ಕೂಡಾ ಕುಗ್ಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಶೀಲಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕೈಚಳಕವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ನೆಪದಿಂದ ಪರಮ ಶಕ್ತಿಪೂರ್ಣನಾದ ಭಗವಂತನ ಮೂಲರೂಪ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಕ್ರಿಯಾದಿಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಅಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದೂ, ಯಾವ ಚೇತನವರ್ಗವಾಗಲೀ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಅವನನ್ನು ಮೀರಲಾರವೆಂದೂ, ಸರ್ವರನ್ನೂ ಮೀರಿ ನಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯೂ, ಅಧಿಕಾರವೂ, ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧವೆಂದೂ “ಕರ್ತುಮಕರ್ತುಮಸ್ಯಥಾ ಕರ್ತುಂ” ಶಕ್ತಿಯು ಅವನೊಬ್ಬನಿಗೇ ಇರತಕ್ಕುದೆಂದೂ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಶೇಷಜಗನ್ನಿಯಾಮಕನಾಗಿ ಆ ಪ್ರಭುವು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವನೆಂದೂ ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರಾದ ಜೀವವರ್ಗವು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರಿ ಹೇಳುವಂತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಧನುರ್ಭಂಗ ಕಾರ್ಯವು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವೆಂಬುದನ್ನೂ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಜನಕ ಪ್ರಭೃತಿಗಳು ಈ ಭಗವತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕರೆಂದೂ ಈ ತೆರನಾದ ಸಾಧನಾರ್ಥವೇ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮವೆಂದೂ ಹರಿಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಪರರ (ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು) ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮನೋರಥವನ್ನು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚೈತನ್ಯವು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಉಂಟೋ? ಇಲ್ಲ. ಅಂಥವರು ಆ ಮನೋರಥವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಡೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಒಂದುವೇಳೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಆ ಮನೋರಥವನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ಅದು ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ “ಉತ್ಪದ್ಯಂತೆ ವಿಲೀಯಂತೆ ದರಿದ್ರಾಣಾಂ ಮನೋರಥಾಃ” ಎಂದು ನೀತಿಯುಂಟು. ಈ ಜಗತ್ಪ್ರಭುವಿಗಾದರೋ ಯಾವ ಮನೋರಥವಾಗಲೀ ಯಾವಾಗಲಾಗಲೀ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವದಗಿರು

ವದಲ್ಲದೇ ಪರಾಪೇಕ್ಷೆಯು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಉಂಟೆ? ಆನನು ತನ್ನ ಮನೋರಥವನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಂಡೆಂದು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಬೇಡುವುದುಂಟೆ? ಇಲ್ಲವು.

ಪೂರ್ಣಮಿದಃ ಪೂರ್ಣಮಿದಂ ” ಎಂಬ ಶೈಶ್ಯಕ್ತಮಹಿಮಾಕರನು ಈ ತನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದ “ ಅನಂತರಾಧಸಾ ” ಎಂಬ ಪದವು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹರ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಭಂಜಿಸಿದ ಕ್ರಮವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಧನುಸ್ಸಿನ ಮತ್ತೂ ಶ್ರೀರಾಮನ ಘನತೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿದ ಕ್ಷಾತ್ರತೇಜಸ್ಸು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಧನುರ್ಭಂಜನದ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಲೋಕಾದ್ಭುತ ಮಹಿಮೆಯುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತೋಪಮಾನಗಳನ್ನು ಉದಹರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಪಾರವ್ಯವನ್ನು ಶೋರ್ಪಡಿಸುವರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸಮಧ್ಯತಃ ತತ್ರವಿಭಜ್ಯ ಲೀಲಯಾ ಯಥೇಕ್ಷಾದಂಡಂ ಶತಮನ್ಯು ಕುಂಜರಃ | ನಿಲೋಕರ್ಯ ವಕ್ತ್ರಮ್ಯಷೇರವಸ್ಥಿತಃ ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಪೂರ್ಣತನುರ್ಯಥಾಶಶೀ ||೨೬||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ=ಆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಶತಮನ್ಯು=ದೇವೇಂದ್ರನ ಕುಂಜರಃ=ಐರಾವತನೆಂಬ ಆನೆಯು ಇಕ್ಷಾದಂಡಂಯಥಾ=ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆಯನ್ನು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಲೀಲಯಾ=ಆನೆಯಾಸವಾಗಿ ಮಧ್ಯತಃ - ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ತತ್=ಆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪ್ರವಿಭಜ್ಯ=ಚನ್ನಾಗಿ ಮುರಿದು ನಿಮಷೇಃ=ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ವಕ್ತ್ರಂ=ಮುಖವನ್ನು ನಿಲೋಕರ್ಯ=ನೋಡುತ್ತಾ ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ=ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪೂರ್ಣತಮಃ=ಷೋಡಶಕಲಾಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ (ಮೂರ್ತಿಮಂತನಾದ) ಶಶೀಯಥಾ=ಚಂದ್ರನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಾ ಅವಸ್ಥಿತಃ=ನಿಂತುಕೊಂಡನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಆ ಶೈವಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹೆದೆ ಎರಿದೊಡನೆಯೇ ಅದು ಅತರ್ಕಿತವಾಗಿ ಎರಡಾಗಿ ಶೀಲಿತಲ್ಲವೆ? ಅದು ಹೇಗಿದ್ದಿತೆಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗ

ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನಾದ ನೂರು ಅಶ್ವನೇಧಕೃತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಶತಮನ್ಯುವೆಂದು ಹೊಗಳಲ್ಪಡುವ ಸಾಕ್ಷಾದೇವೇಂದ್ರನ ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಐರಾವತವೆಂಬ ಗಜರಾಜನು ಅಶಸ್ತ್ರಾತ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ಒಂದು ಕಬ್ಬಿನಜಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕುವುದು ಎಷ್ಟು ಲೀಲಾಜಾಲವೋ ಅಷ್ಟು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಆಧನುಸ್ಸನ್ನು ಮುರಿದುಬಿಟ್ಟನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಇಷ್ಟಾದಬಳಿಕ ಶ್ರೀರಾಮನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಾನೆಂತನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀಸೀತಾದೇವಿಯು ತನಗೆ ಈ ರಾಘವನು ಅನುರೂಪನಾದವನೇ ? ಅಲ್ಲವೆ ? ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಜನಕನ ಅನುಮತಿಯಂತೆ ವರಾವಲೋಕನಕ್ಕಾಗಿ ಸಭೆಗೆ ಬಿಡಗಿನಿಂದ ಸೀತಾದೇವಿಯು ಬಂದಳೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕವು ವಿವರಿಸುವುದು.

ಶ್ಲೋಕ || ತಮಬ್ಜನೇತ್ರಂ ಪುತ್ರಘ್ನು ತುಂಗವಕ್ಷಸಂ ಶ್ಯಾಮಾವದಾತಂಚಲ
ಕುಂಡಲೋ ಜ್ವಲಂ | ಶಶಕ್ಷತೋದ್ಧೋಷಮ ಚಂದನೋಕ್ಷಿತಂ
ದರ್ಶ ವಿದ್ಯುದ್ವಸನಂ ನೃಪಾತ್ಮಜಾ ||೨||

ಅರ್ಥ.—ನೃಪಾತ್ಮಜಾ=ಜನಕನ ಪುತ್ರಿಯು, ಅಬ್ಜನೇತ್ರಂ=ತಾವರಿಯ ಎಸಳಿನಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಪುತ್ರಘ್ನು=ವಿಶಾಲವಾದ, ತುಂಗ=ಉಬ್ಬಿದ, ವಕ್ಷಸಂ=ಎದೆಯುಳ್ಳ, ಶ್ಯಾಮಾವದಾತಂ=ಬಿಳಿಪು ಮಿಶ್ರವಾದ ನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ, ಚಲ=ಅಲಗುತ್ತಿರುವ, ಕುಂಡಲ=ಕರ್ಣಕುಂಡಲಗಳಿಂದ, ಉಜ್ವಲಂ=ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ, ಶಶ=ಮೊಲದ, ಕ್ಷತ-ಘಾಯದಿಂದ, ಉತ್ಪ=ಜಿನುಗುತ್ತಿರುವ ರಕ್ತಕ್ಕೆ, ಉಪಮು=ಸದೃಶವಾದ ಕೆಂಪುಳ್ಳ, ಚಂದನ-ಶ್ರೀಗಂಧದಿಂದ, ಉಕ್ಷಿತಂ=ಬಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ, ವಿಡ್ಯುತ್ = ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ, ವಸನಂ=ವಸ್ತ್ರವುಳ್ಳವನಾದ, ತಂ=ಆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು, ದರ್ಶ=ನೋಡಿದಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ತಾವರಿಯ ಎಸಳಿನಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ ವನಾಗಿಯೂ, ವಿಶಾಲವಾಗಿಯೂ ಉನ್ನತವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ವಕ್ಷಸ್ಸು (ಎದೆ) ಯುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ನೀಲಿ ಮತ್ತು ಬಿಳುಪು ಮಿಶ್ರವಾದ ಮೈಬಣ್ಣವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಆಗಾಗ ಅಲುಗುತ್ತಿರುವ ರತ್ನಕುಂಡಲಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ (ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ರತ್ನಕುಂಡಲಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅಲುಗಿದಾಗೆಲ್ಲಾ ರತ್ನಕಾಂತಿಯು ಪಳಚ್ಚೆಂದು ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳದಾಗಿ ತೋರುವ ಮುಖವುಳ್ಳ) ಎಂದರ್ಥ, ಮೊಲನೆಂಬ ಪ್ರಾಣಿಯ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ತದಂತೆ ಅತಿ ಕೆಂಪಾದ ಶ್ರೀಗಂಧವನ್ನು ಮೈಗೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ಸುಗಂಧವು ಸೂಸುತ್ತಿರುವ, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ ಬೆಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಎಳೆಗಳಿಂದ ರಚಿಸಿದ ಅಂಚುಗಳು ಮತ್ತು ಸೆರಗುಗಳಿಂದ ರಂಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಪೀತಾಂಬರವನ್ನು ಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀ ರಘುವೀರನನ್ನು, ಜನಕರಾಜನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಜಾನಕಿಯು ಅನುರಾಗಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಸುಂದರನೇತ್ರಗಳಿಂದ ನೋಡಿದಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀ ರಾಮನ ದೇಹವು ದಿವ್ಯಚಂದನದಿಂದ ಬಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಸುಗಂಧವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಿರುವರು, ಮತ್ತು ಆ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಮೊಲದ ಶರೀರದ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿರುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವುಂಟು, ಶ್ರೀಗಂಧದಲ್ಲಿ ನಾಗ, ನವಿಲು, ಬಿಳಿದು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಜಾತಿಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗವೂ ನವಿಲೂ ತುಂಬಾ ಶ್ರೇಷ್ಠವು. ಅದರ ಸೇಗು ಅತಿ ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಬಹಳ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳದ್ದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರು ಅಂಥಾ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುವರು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶರೀರದ ರಕ್ತವನ್ನೂ ಮಾನವರು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೂ ಉಂಟು, ಹಣೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ತಿಲಕಕ್ಕೆ ಕಸ್ತೂರೀಮೃಗದ ರಕ್ತವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುವರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಗಂಧವು ಈ ರಕ್ತದ ಹೋಲಿಕೆಯುಳ್ಳದಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಸರಿ. ಮತ್ತು ಮೊಲ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಕೊಂದು ಉಪ

ಯೋಗಿಸುವುದೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತಾಗಿ ಆ ಅಂಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಈ ಉಪಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ವಾಮಿಯು ಭಕ್ತರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕಾವತಾರಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿರುವನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನರಸಿಂಹರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಲೋಕಕಂಟಕನಾದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವೆಂಬ ದೈತ್ಯನನ್ನು ಕೊಂದು ಆತನ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕರುಳುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮಾಲೆಯಾಗಿ ಧರಿಸಿ ಅವನ ಮೈರಕ್ತವನ್ನು ತನ್ನ ಮೈಗೆ ಗಂಧದಂತೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಭುವೇ ಈ ಸ್ವಾಮಿಯು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ಕಂಟಕನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ್ದನು, ಆ ಕಂಟಕನೇ ಈಗ ಪುನಃದ್ವೇಷಾತಿಶಯದಿಂದ ರಾವಣನೆನ್ನಿಸಿ ಹುಟ್ಟಿರುವನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂಬಂಶವನ್ನು ದೇವಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಡುವುದರಿಂದ ಆಕೆಯೂ ಈ ಅಸುರನಿಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾಗಲು ತನ್ನೊಡನೆ ಶೇರಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿಯು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗಂಧವು ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 'ಶಶಕ್ಷತೋ ಶ್ಲೋಪಮಚಂದನೋಕ್ಷಿತಂ' ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಹ್ರಾತ್ರವೃತ್ತಿಯ ಪೂರ್ಣಾಭಿಸಂಧಿಯು ಸ್ವಾಮಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಲೇಸುಗ ನೋಲದ ರಕ್ತದಂತಿರುವ ದಿವ್ಯ ಗಂಧವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ದೇವಿಯು ನೋಡಿದಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೂ ರಘುವಂಶಕ್ಕೆ ಮೂಲಪುರುಷನು ಸೂರ್ಯನು, ಆ ದೇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪೂಜಾದ್ರವ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಪಾಗಿರಬೇಕಾದ್ದು ವೈದಿಕವಿಧಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸೂರ್ಯೋಪಾಸಕರು ಕೆಂಪುಗಂಧ ಕೆಂಪು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ ಕೆಂಪು ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಆ ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವರು. ಸೂರ್ಯಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ, ಅಂಥಾ ಗಂಧಾದಿ ಲೇಪನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಭುವೂ ತಾನೇ ಎಂಬುವ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಆ ವಂಶದ ಮೂಲಪುರುಷನಿಗಿಷ್ಟವಾದ ಕೆಂಪುಗಂಧವನ್ನು ತಾನೂ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದೂ ಭಾವಗರ್ಭಿತವಾದ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಅಲ್ಲದೇ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ದಿವ್ಯಗಂಧಾನುಲೇಪನವು ಅಭಿಮತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರು

ನಿತ್ಯವೂ ದೇವರ ಪೂಜಾನಂತರ ಶ್ರೀ ಹರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಶ್ರೀಗಂಧವನ್ನು ತಮ್ಮ ವಕ್ಷಸ್ಥಿಗೂ ಭುಜಗಳಿಗೂ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು ದಿವ್ಯ ಪೀತಾಂಬರವನ್ನುಟ್ಟು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೆಂಬಂತವನ್ನು ಶ್ರೀ ಕವಿಕುಲತೀಲಕ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರವರು ಶ್ರೀಮತ್ ಮಧ್ವವಿಚಯ ೧೪ನೇ ಸರ್ಗದ ಈ ಮುಂದೆ ಕೊಡುವ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ಲೋಕ:-
 ಕೃತಪರಮಸರ್ಯಃ ಸಾಂದ್ರಸಚ್ಚಂದನಾಂಭಃ ಪರಿಮಳಿತಭುಜೋರೋಮಂಡಲಾಂಸೋಮನೀಷೀ | ಸ್ಥಿತರುಚಿರಮುಖೇಂದುಃ ಸ್ಥಿಗ್ಧಕೌಶೇಯವಾಸಾಃ ಸಸುರಮುನಿನರಾಣಾಂ ಚಕ್ಷುಷಾಮುತ್ಸವೋಭೂತ್ || ಸ್ವಯಂ ಇಂಥಾ ಅನಿಷಿದ್ಧವಾದ ದಿವ್ಯಾಲಂಕಾರದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಾ ಸರ್ವದಾ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸುಖಾನುಭವಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಸುಖಾನುಭವವುಳ್ಳ ಜೀವೋತ್ತಮರಾದ ವಾಯುದೇವರು ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ಅಪರೋಕ್ಷದಿಂದ (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಂದ) ನೋಡಿ ನಲಿಯುವರಾದ್ದರಿಂದ ಜಗನ್ನಾತೆಯಾದ ಶ್ರೀ ದೇವಿಯೇ ಸೀತೆಯಾಗಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ ನಲಿದಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದಳೆಂದು ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭವು ವದಗಿದರೆ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟಾರಿ? ಆದರೆ ಅವರು ಶ್ರೀಹರಿಯ ದರ್ಶನ ಪಡೆವ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವಷ್ಟು ಆನಂದವನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರೂ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಗುಣವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲಿ ಎಂಬ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತರು ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನನಲೋಕಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಶ್ರೀ ಹರಿವಾಯುದೇವರುಗಳ ಮಹಿಮೆಗಳು ಗೋಚರವಾಗುವುವು. ಇಂಥಾ ಆನಂದದಾಯಕವಾದ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಈ ಅಲ್ಪವಾದ ನನ್ನ ಲೇಖನಿಯು ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚಿತ್ರಿಸಿರುತ್ತೆಂದು ವಾಚಕರು ಸಂತೋಷಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಿ, ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುವೆನು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಶ್ರೀ ಸೀತಾದೇವಿಯು ತನಗೆ ವರನಾಗಿ ದಯಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀ ರಾಮಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಾನುರಾಗದಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ, ಆತನನ್ನು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತನ್ನ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಫಲವೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮನಸಾ

ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. ಒಡನೆಯೇ ಈ ದೇವಿಯ ಮನೋಗತವನ್ನು ಅರಿತ ಸಖಿಯರು ವರನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ದಿವ್ಯ ಕುಸುಮಮಾಲೆಯನ್ನು ತಂದು ಜಾನಕಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲು ಜಾನಕಿಯು ಆ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಮನ ದಿವ್ಯಕಂಠದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಸ್ವಯಂವರ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಆತನನ್ನು ವರಿಸಿದಳೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಥೋಕರಾಭ್ಯಾಂ ಪ್ರತಿಗುಹ್ಯಮಾಲಾ ಮಮ್ಲಾನಸದ್ವಾಂ ಜಲ
ಜಾಯತಾಕ್ಷೀ | ಉಪೇತ್ಯಮಂದಂ ಲಲಿತ್ಯೇಷದೈಸ್ತಾಂ ತದಂಸ
ಆಸಜ್ಯಚಿ ಸಾರ್ವತೋಭವತ್ ||೨೮||

ಅರ್ಥ.— ಅಥೋ=ಅನಂತರ, ಜಲಜ=ತಾವರಿಯಂತೆ, ಆಯತೇ=ವಿಶಾಲವಾದ, ಅಕ್ಷೇ=ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, (ಆ ಸೀತಾದೇವಿಯು) ಕರಾಭ್ಯಾಂ=ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ, ಅಮ್ಲಾನ=ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಲುಗದ, ಪದ್ಮಾಂ=ಕಮಲ ಪುಷ್ಪಗಳ, ಮಾಲಾ = ಮಾಲೆಯನ್ನು, ಪ್ರತಿಗುಹ್ಯ = ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಲಲಿತ್ಯೇಃ = ಕೋಮಲವಾದ, ಪದ್ಮೈಃ = ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ, ಮಂದಂ = ಮೆಲ್ಲನೆ, ಉಪೇತ್ಯ = ಬಂದು, ತಾಂ=ಆ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು, ತತ್ = ಶ್ರೀ ರಾಮನ, ಅಂಸೆ=ಕಂಠದಲ್ಲಿ, ಆಸಜ್ಯ=ಹಾಕಿದವಳಾಗಿ, ಸಾರ್ವತೇಃ=ಆತನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಅಭವಚ್ಚ=ನಿಂತಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ನಂತರ ಸಖಿಯರು ವದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ, ಆಗಲೇ ಅರಳಿದುದರಿಂದ ಅತಿ ಕೋಮಲವಾದ, ಪದ್ಮ ಕುಸುಮಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿರುವ ದಿವ್ಯ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಲಲಿತವಾದ ತನ್ನೆರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಲೋಕೋತ್ತಮನಾದ ಪತಿಯ ಲಾವಣ್ಯ ತರಂಗಗಳನ್ನು ತಾವರಿಯಂತಿರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ತನ್ನ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಎಡೆಬಿಡದೇ ನೋಡುತ್ತಾ, ಲಲಿತವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ರಾಮಮೂರ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ಆತನ ದಿವ್ಯ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಆ ಪ್ರಭುವಿನ ಎಡಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಳು.

ಅನತಾರಿಕೆ. — ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಸೀತಾರಾಮರುಗಳಿಗೆ ಲೋಕಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಸ್ವಯಂವರ ಮಹೋತ್ಸವವು ನೆರವೇರಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಪಟ್ಟಣಗರಲಿಂಗೂ ಪೂರ್ಣಾನಂದನಾಯಿತೆಂಬುವುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ತಿಳಿಸುವುದು. ಶ್ಲೋಕ|| ತತಃಪ್ರಮೋದೋನಿತರಾಂಜನಾನಾಂ ವಿದೇಹಪುರ್ಯಾಮಭವತ್ ಸಮಂತಾತ್ ರಾಮಂಸಮಾಲೋಕ್ಯ ನರೇಂದ್ರಪುತ್ರಾ ಸಮೇತಮಾನಂದನಿಧಿಂಪರೇಶಂ ||೨೯||

ಅರ್ಥ.—ತತಃ=ಹೀಗೆ ದೇವಿಯು ರಾಮನನ್ನು ವರಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ವಿದೇಹಪುರ್ಯಾಂ = ಮಿಥಿಲಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ, ಸಮಂತಾತ್ = ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ನರೇಂದ್ರಪುತ್ರಾ=ರಾಜಪುತ್ರಿಯಿಂದ, ಸಮೇತಂ=ಕೂಡಿರುವ, ಆನಂದನಿಧಿಂ=ಆನಂದ=ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ, ನಿಧಿಂ-ಆಶ್ರಯನಾದ, ಪರೇಶಂ=ಸರ್ವ ಜಗತ್ಪತಿಯಾದ, ರಾಮಂ=ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು. ಸಮಾಲೋಕ್ಯ=ನೋಡಿ, ಜನಾನಾಂ=ಜನಗಳಿಗೆ, ನಿತರಾಂ=ಅತಿಶಯವಾದ, ಪ್ರಮೋದಃ=ಪರಿಪೂರ್ಣಾನಂದವು, ಅಭವತ್=ಉಂಟಾಯಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮಿಥಿಲಾಪುರಿಯ ವಾಸಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಈ ಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಜಾಮಂಡಲಿಯೂ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾದ ಜಾನಕಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಹರ್ಷಭರಿತನಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಶೇಷ ಆನಂದಭರಿತರಾದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಪ್ರಮೋದಃ ಎಂಬ ಪದವು ಅಲ್ಲಿ ನೆರವಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ಈ ದಂಪತಿಗಳ ದರ್ಶನವೇ ನಮಗಳಿಗೆ ಪರಮ ಭಾಗ್ಯಲಾಭಕಾರಿ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮಗಳ ಅಖಿಲಾಭೀಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದೆಂಬ ದೃಢಭಾವನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು “ ಪರೇಶಂ ” “ ಆನಂದನಿಧಿಂ ” ಎಂಬ ಪದಗಳು “ ಸಂತುಷ್ಟಾ ದೇವತಾ ” ಎಂಬಂಶವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಧೂವರರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರ ಸನ್ನಿಧಾನ ಉಂಟೆಂಬುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು, ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು “ ದಂಪತ್ಯೋಭಗವಾ ವಿಷ್ಟುಃ ಭಾರ್ಯಾಸ್ಥಾತುಸರಸ್ವತಿಭರ್ತ್ಯ ಸಂಸ್ಥ ಸ್ವಯಂನಾಯುರೇವಂ ಜಾನನಿಮುಚ್ಯತೆ ” ಎಂದು ಷಟ್ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷದ್ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಇದುವರಿವಿಗೂ ಸೀತಾರಾಮರುಗಳು ಗುಣಶೀಲಾದಿ ಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರಾನುರೂಪರೆಂಬುವುದನ್ನು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಹೇಳಿದರು. ಇವರು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರೇ ಎಂಬುವದನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಕಂಠೋತ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಪಾಮರರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಪಡಲವಕಾಶವಾದೀ ತೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅದನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನೂ ರಂಭಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ “ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾಸಮೇತೆ ಪ್ರಕಟಂರಮೇಶೆ ” ಎಂದು ಸೀತಾರಾಮರುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾಸಮೇತೆಪ್ರಕಟಂರಮೇಶೆ ಸಂಪ್ರೇಷಯಾಮಾಸತದಾಶು
ಪಿತ್ರೇ | ವಿದೇಹರಾಜೋದಶದಿಗ್ರಥಾಯ ಸತಂನಿಶನ್ಯಾಶುತುತೋಃ
ಷಭೂಮಿಪಃ ||೩||

ಅರ್ಥ.—ರಮೇಶೆ=ರಮಾಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು, ಪ್ರಕಟಂ=ಎಲ್ಲ ರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ, ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾ=ಸೀತಾ ರೂಪಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಿಂದ, ಸಮೇತೇಸತಿ = ಸಮಾಗಮವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗಿ, ತದಾ=ಆ ಕೂಡಲೆ, ವಿದೇಹರಾಜಃ=ಜನಕರಾಜನು, ಪಿತ್ರೇ-ರಾಮನಿಗೆ ತಂದೆಯಾದ, ದಶದಿಗ್ರ ಥಾಯ-ದಶರಥನಿಗೋಸ್ಕರ, ಸಂಪ್ರೇಷಯಾಮಾಸ=ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕಳು ಹಿಸಿದನು. ಸಃಭೂಮಿಪಃ=ಆ ದಶರಥರಾಜನು, ತಂ=ಆ ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂ ವರವಾದುದನ್ನು, ನಿಶನ್ಯಾ=ಕೇಳಿ, ಆಶು=ಬಡನೆಯೇ, ತುತೋಷ-ಸಂ ತೋಷಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸಾಕ್ಷಾದ್ರಮಾ ಕಾಂತನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ರಾಮರೂಪ ನಾಗಿ ಬಂದು, ಮೂಲರೂಪ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ, ತನಗೆ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ಸಾಕ್ಷಾಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನೇ ಸೀತಾದೇವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಾನುಷ ರೂಪದಿಂದ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕ್ರಮದಿಂದ ಸ್ವಯಂವರ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡಸಿದನು, ಬಳಿಕ ಜನಕನು ಲೋಕ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ, ವರನ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕನ್ಯಾ ದಾನಮಾಡಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ತನ್ನ ಕಡೆಯ ರಾಯ

ಭಾರಿಗಳನ್ನು ಕೋಸಲದೇಶದ ಧೊರಿಯಾದ ಮತ್ತು ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಯೂ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ರಥಗತಿಯುಳ್ಳವನಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ದಶರಥನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಮಹಾರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ದಶರಥನು ಅತರ್ಕಿತವಾಗಿ ಬಂದೊದಗಿದ ಈ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪೂರ್ಣ ಹರ್ಷ ಪಡುತ್ತಾ ಸಂತುಷ್ಟನಾದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ದಶರಥನು ಕೋಸಲ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಧೊರಿಯಲ್ಲ, ಈ ಭರತ ಖಂಡಕ್ಕೇ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನೆಂಬುವುದನ್ನು “ ದಶದಿಗ್ರಭಾಯ ” ಎಂಬ ಪದವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. “ ಮನುಷ್ಯ ತ್ವೇತು ಮಾನುಷೀ ” ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ತೀರಮಾನಾರಾಯಣರು, ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ನಡಿಸುವುದೇ ಅವರೀವರ ಸಂಕಲ್ಪ. ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದ ಕೆಲವು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತೂ ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರು ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರಾದಿ ಬಾಂಧವ್ಯ ರಿಂದ ಕೂಡಿ ಬಂದು ಶೇರಿರಲು ಅಂಥವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಸ್ಪರ್ಶನ ಸಲ್ಲಾ ವಾದ್ಯನುಗ್ರಹಗಳನ್ನಿತ್ತು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳ ಏರ್ಪಾಟೆಂದು ಭಕ್ತರು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ದಂಪತಿಗಳು ಅನುಸರಿಸುವ ಚೇಷ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಜಗದ್ವಿಡಂಬನಾರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೇ ವಿನಃ ವಿಧಿಬದ್ಧರಾದ ಮಾನವರಂತೆ ಕರ್ಮ ಫಲಾನುಭವಾರ್ಥವಾಗಿಯಾಗಲೀ ಋಣಋಣೇಭಾವದಿಂದ ನಡೆದುವೆಂದಾಗಲೀ ಭಾವಿಸಬಾರದೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ಜನಕನ ರಾಯಭಾರಿಗಳಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಶರಥನು ಮಿಥಿಲಾಪುರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ ವೈಖರಿಯನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಥಾತ್ಯಜಾಭ್ಯಾಂಸಹಿತಃ ಸಭಾರ್ಯಃ ಯಯೌಗಜಸ್ಯಂದನಪತ್ನಿ
ಯುಕ್ತಯಾಸ್ಸಸೇನಯಾಗ್ರೇಪ್ರಣಿಧಾಯಧಾತ್ಯಜಂ ವಶಿಷ್ಠಮಾ
ಶ್ಲೇವಸಯತ್ರಮೈಥಿಲಃ ||೩೧||

ಅರ್ಥ.—ಅರ್ಥ=ಅನಂತರ, ಸಃ=ಆ ದಶರಥನು, ಆತ್ಮಜಾಭ್ಯಾಂ=ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರಿಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿಂದ, ಸಹಿತಃ=ಒಡಗೂಡಿ, ಸಭಾರ್ಯಃ=ಹೆಂಡತಿಯರಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ, ಗಜಃ=ಆನೆಯು, ಸ್ಯಂದನ=ರಥವು, ಪತ್ತಿ=ಕಾಲಾಳುಗಳು, ಇವುಗಳಿಂದ, ಯುಕ್ತಯಃ=ಕೂಡಿದ, ಸ್ವ=ತನ್ನ ಸೇನಯಾ=ಸೈನ್ಯದಿಂದ, ಸಹ=ಒಡಗೂಡಿ, ಧಾತ್ಯಜಂ=ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರರಾದ, ವಶಿಷ್ಠಂ=ವಶಿಷ್ಠ ಮಹರ್ಷಿಯನ್ನು, ಅಗ್ರೀಪ್ರಣಿಧಾಯ=ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆಶ್ವೇವ=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿಯೇ, ಯತ್ರ=ಎಲ್ಲಿ, ಮೈಥಿಲ=ಮಿಥಿಲ ರಾಜನು, ಆಸೀತ್=ಇದ್ದನೋ, ತತ್ರ=ಅಲ್ಲಿಗೆ, ಯಯೌ=ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅನಂತರ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರುಗಳಿಂದಲೂ ಚತುರಂಗ ಸೈನ್ಯದಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತನಾದ ದಶರಥನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯಿಂದ ಒಡಗೂಡಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರರಾದ ವಶಿಷ್ಠರನ್ನು ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಮಿಥಿಲಾ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಶೇರಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ದಶರಥನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಕಾರಣ ರಾಜ ಚಿನ್ಹೆಗಳೂ, ಬಿರುದಾವಲಿಗಳೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು “ ಸೇನಯಾ ” ಎಂಬ ಪದವು ಸೂಚಿಸುವುದು. ಪರರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ರಾಜನ ಅಂಗರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸೈನ್ಯವು ಅವಶ್ಯಕ. “ ಧಾತ್ಯಜಂ ವಶಿಷ್ಠಂ ಅಗ್ರೀಪ್ರಣಿಧಾಯ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ರಾಜ ಪುರೋಹಿತರು ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ. ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವರು. ಅವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾದ್ದರಿಂದ ವೈದಿಕ ಲೌಕಿಕೋಭಯ ವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತರೆಂದೂ ಅಂಥವರು ಈತನ ಕುಲಕ್ಕೆ ಪುರೋಹಿತರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಕುಲವು ಅದ್ಭುತ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದೆಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಟನೆಂಬುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರೇ ಈತನಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತಪಡುವುದು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ಮಿಥಿಲಾಪುರಿಗೆ ಬಂದು ಶೇರಿದ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಜನಕನು ಸತ್ಕರಿಸಿದ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅನಂತರ ನಡೆದ ವಿವಾಹಮಹೋತ್ಸವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಈ ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕವು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಸಮೈಥಿಲೇನಾತಿತರಾಂಸಮರ್ಚಿತೋ ವಿವಾಹಯಾವಾಪ್ಸತಃ
ಮುದಂಭರಃ | ಪುರೋಹಿತೋಗಾಧಿಸುತಾನುನೋದಿತೋ ಜುಷಾ
ವನಹ್ನಿಂವಿಧಿನಾವಸಿಷ್ಠಃ ||೩೨||

ಅರ್ಥ.—ಸಃ=ಆ ದಶರಥನು, ಮೈಥಿಲೇನ = ಮಿಥಿಲ ರಾಜನಿಂದ, ಅತಿತರಾಂ=ಅತಿಶಯವಾಗಿ, ಸಮರ್ಚಿತಃ=ಪೂಜಿತನಾಗಿ, ಮುದಂಭರಃ=ಹರ್ಷಾತಿಶಯವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಸುತಂ=ಮಗನನ್ನು, ವಿವಾಹಯಾಮಾಸ=ವಿವಾಹೋತ್ಸವಕ್ಕೇಡು ಮಾಡಿದನು. ಗಾಧಿಸುತಾನುನೋದಿತಃ=ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದಂಥ, ಪುರೋಹಿತಃ=ಪುರೋಹಿತರಾದ, ವಸಿಷ್ಠಃ=ವಸಿಷ್ಠರು, ವಿಧಿನಾ=ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ, ವಹ್ನಿಂ=ಅಗ್ನಿದೇವನನ್ನು, ಜುಷಾವ-ಆರಾಧಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸಂತೋಷಯುಕ್ತನಾದ ದಶರಥನು ಜನಕರಾಜನಿಂದ ಪೂಜಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ಪುತ್ರರಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ವಿದ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆಸಿದನು. ಪುರೋಹಿತರಾದ ವಸಿಷ್ಠರು ಗಾಧಿಪುತ್ರರಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಂದ ಅನುಮೋದಿತರಾಗಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮ ನಡೆಸಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ಗೌರವಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಗಳೇ ಕಾರಣ. ಆ ಗುಣಗಳಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿ ಸನ್ಮಾನಿಸುವುದು ವಿನೇಕಿಗಳ ಪದ್ಧತಿ. ಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ಜನರು ಆ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಾಗಲೀ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಾಗಲೀ ಸನ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕನುಕೂಲವಾದ ಐದು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಇವರಲ್ಲುಂಟೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಜಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯವು—(೧) ಧನ. (೨) ಬಾಂಧವ್ಯ,

(೩)ವಯಸ್ಸು. (೪) ಆಚಾರ. (೫)ವಿದ್ಯಾ. ಈ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಪ್ರಾಯಶಃ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬರುವವು. ಅನಂತರ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಬ್ಬರ ನ್ನೊಬ್ಬರು ಸನ್ಮಾನಿಸಬಹುದು, ಇವುಗಳನ್ನರಿತೂ ಗೌರವಿಸದಿರಬೇಕಾದರೆ ದ್ವೇಷ, ಅಸೂಯಗಳೇ ಕಾರಣ, ಆಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷಾಸೂಯಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವರು ಜನರ ದೂಷಣೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವರು. ಪ್ರಕೃತ ಜನಕನು, ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನರಿತವನಾದ್ದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಪ್ರೇರಣೆಯಾದೊಡನೆಯೇ ದಶರಥನಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಐದು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅತಿಶಯವಾದ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ನಡಿಸಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು “ಅತಿಶರಾಂಸಮರ್ಚಿತಃ” ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಲಾಜಾಪೋನಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ವಶಿಷ್ಠರು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲು ಅವರುಭಯರೂ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತವರು. ಈ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸಿ ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಭಾಗಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಹರೀಚ್ಛೆಗೆ ಬಂದಿತ್ತಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏಕ ಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಅವರವರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಕೋಪತಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು, ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಉಭಯರೂ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ನಿರ್ಭಂದಮಾಡಿ ಕಳುಹೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ದಶರಥನಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಮನಃ ಕ್ಲೇಶವು ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ, ಇಂಥಾ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಉತ್ತಮ ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವೆಂಬ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯು ಕೂಡ ದಶರಥನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಭಾವನೆಯು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಹೋಸಾದಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ದೇವತೆಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದು ಹವಿರ್ಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಪಡೆದುದು

ಕೂಡಾ ಈ ಪುರೋಹಿತರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು. ಆ ಮಹಿಮೆಯಾದರೂ ಇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಲಕ್ರಮಾಗತವಾದುದು. ಇಂಥಾ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪುರೋಹಿತ ವರ್ಗದವರು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವರು ಪುರೋಹಿತರೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಬಾಂಧವ್ಯ, ಅನುರೂಪವಾದ ವರಸಾಮ್ಯ. ಪರನೋತ್ತಮರಾದ ಪುರೋಹಿತರು, ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವದಗಿದ್ದುದರಿಂದ ದಶರಥನು ಪರಮಾನಂದಭರಿತನಾಗಿ ತ್ರಿರಾಮನ ವಿವಾಹಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಿರುವರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಮೇಲೆ ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆ ತ್ರಿಸೀತಾರಾಮರ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಡಗರವನ್ನು ಉಭಯಪಕ್ಷದ ಬಾಂಧವರು, ಪುರೋಹಿತರು, ಪರಿವಾರದವರು ಮಾತ್ರ ಅನುಭವಿಸಿದರೆಂದಲ್ಲ. ಇವರುಗಳ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿತ ದೇವತೆಗಳೂ ಈ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಈಗ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ತದಾವಿಮಾನಾವಳಿಭಿರ್ನಭ (ಸ್ಥಳಂ) ಸ್ತುಲಂ ದಿದ್ಯಕ್ಷತಾಂಸಂಕುಲ
ವಾಸನಾಕಿನಾಂ ಸುರಾನಕಾದುದುಭಯೋವಿನೇದಿರೇಜಗುಶ್ಚ ಗಂ
ಧರ್ವವರಾಃಸಹಸ್ರತಃ ||೩೩||

ಅರ್ಥ.—ತದಾ=ಈ ರಾಮಚಂದ್ರನ ವಿವಾಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ದಿದ್ಯಕ್ಷತಾಂ=ಈ ಉತ್ಸವ ದರ್ಶನಾಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ, ನಾಕಿನಾಂ=ದೇವತೆಗಳ, ವಿಮಾನಾವಳಿಭಿಃ=ವಿಮಾನ ಪಂಗಡಿಗಳಿಂದ, ನಭಸ್ಥಲಂ = ಅಂತರಿಕ್ಷವು, ಸಂಕುಲಂ=ಅಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿ, ಅಸ=ಆಯಿತು, ಸಹಸ್ರತಃ=ಸಾವಿರಾರು, ಸುರಾನಕಾಃ=ದೇವಲೋಕದ ತಮತಿಗಳೂ, ದುದುಭಯಃ=ನಗಾರಿಗಳೂ, ವಿನೇದಿರೆ=ಬಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಗಂಧರ್ವವರಾಃ-ಗಂಧರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಸಹಸ್ರತಃ=ಸಾವಿರಾರು ಜನರು, ಜಗುಶ್ಚ=ಗಾಯನ ಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ದಂಪತಿಗಳ ಮುಖ ತೇಜಸ್ಸು ಮತ್ತೂ ವಿಧ್ಯುಕ್ತ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿರುವ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಲೆಳಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿಸಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಜನಕನ ಸಭೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಈ ದೇವತೆಗಳ ವಿಮಾನ ಪಂಗಡಿಗಳಿಂದ ಆಕಾಶವು ತುಂಬಿತ್ತು ಅನೇಕ ಭೇರಿ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ಪಾಡ್ಯಗಳು ಬಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಸಹಸ್ರಾರು ಗಂಧರ್ವರು ಗಾನಮಾಡಿದರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಹೀಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸ್ವಯಂವರ ಮಹೋತ್ಸವವು ನಡೆದು ಆ ಸೀತಾರಾಮರುಗಳು ದಾಂಪತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಬಳಿಕ ಅವರುಗಳನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಹರ್ಷಪಡಲು ದೇವತಾಮಂಡಲಿಯು ಬಂದಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಈ ದೇವತಾಮಂಡಲಿಯು ಜನಕನು ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಡಂಗುರ ಹಾಕಿಸಿದನೇಳೆ ಏತಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನಾರಂಭಿಸುವರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ವಿಜಾನಮಾನಾಜಗತಾಂಹಿಮಾತರಂ ಪುರಾರ್ಥಿತುಂನಾಯಯುತ
ತ್ರದೇವತಾಃ | ತದಾತುರಾಮಂ ರಮಯಾಯುತಂಪ್ರಭುಂ ದಿ
ವ್ಯಕ್ಷಪಶ್ಚ ಕ್ರೂರಲಂನಭಸ್ತಲಂ ||೩೪||

ಅರ್ಥ.—ಅತ್ರ=ಈ ಸ್ವಯಂವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ತಾಂ=ಆ ಸೀತೆಯನ್ನು, ಜಗತಾಂ=ಎಲ್ಲಾ ಜಗತ್ತಿಗೂ, ಮಾತರಂ = ಜನನಿ ಎಂಬುವುದನ್ನು, ವಿಜಾನಮಾನಾ-ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವರಾದ, ದೇವತಾಃ=ದೇವತೆಗಳು, ಪುರಾ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಡಂಗುರ ಹಾಕಿದಾಗ, ಅರ್ಥಿತುಂ = ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ನಾಯಯುಃ=ಬರಲಿಲ್ಲ, ತದಾತು = ವಿವಾಹೋತ್ಸವಕಾಲದಲ್ಲಾ ಪರೋ, ರಮಯಾ=ಸೀತಾದೇವಿಯಿಂಢ, ಯುತಂ-ಕೂಡಿರುವ, ಪ್ರಭುಂ=ಲೋಕೇಶನಾದ, ರಾಮಂ = ರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು, ದಿದ್ಯಕ್ಷವಃ = ನೋಡಲಿಚ್ಛಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ನಭಸ್ತಲಂ=ಅಂತರಿಕ್ಷಮಂಡಲವನ್ನು, ಅಲಂಚ್ಛಕೃಃ=ಅಲಂಕರಿಸಿದರು (ತಮ್ಮಾಗಮನದಿಂದ).

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅಜ್ಞ ಪ್ರಾಜ್ಞರೆಂಬ ತಾರತಮ್ಯಗಳುಂಟೋ ಹಾಗೆಯೇ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟು. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮರು, ಮಧ್ಯಮರು, ಸಾಮಾನ್ಯರು, ಅಧಮರು ಎಂಬ ಬೇಧಗಳುಂಟು. ಅಧಮರಿಗೆ ಕ್ಷೋತ್ರಮರ ಮಹಿಮಾ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ರಮಾನಾರಾಯಣರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅವರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದಾರು? ಅಂಥಾ ಕೆಲವು ಅಧಮ ದೇವತೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಧನುರ್ಭಂಜನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಜನಕನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಂತೆ “ನದೇವದೈತ್ಯೋರಗದೇವಸಾಯಕಾಅಲಂಧನುಶ್ಚಾಲಯಿತುಂಸ ವಾಸವಾಃ” ಎಂಬ ಇದೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ೧೮ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಕನ ಮಾತಿನಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳು ಈ ಧನುರ್ಭಂಗಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಅಸಮರ್ಥರು ಇನ್ನು ಮಾನವರು ಹೇಗೆ ಇದನ್ನು ಭಂಜಿಸಿಯಾರು? ಎಂಬುದನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಲೋಸುಗ ಎಲ್ಲರಂತೆ ತಾವೂ ಹೋಗಿ ಯತ್ನಿಸಿ ಬಂದೆವು, ಆದರೆ ಕೈಸಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ದೇವತಾ ಮಂಡಲಿಯವರು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಮಿಸಿ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನರಾದ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದುದು ಕೂಡಾ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದಲ್ಲ. ಅವರು ಜನಕನನ್ನು ಕುರಿತು, ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ತಾವು ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿರುವಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕನ್ಯಾ ಸ್ವರೂಪವು ಅವರುಗಳಿಗೆ ಆಗಲೇ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜನಕನು, ಧನುರ್ಭಂಗದಲ್ಲಿ ಯತ್ನಿಸಲು ಬಂದ ಜನರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ, ಈ ದೇವತೆಗಳ ಹೆಸರನ್ನೇ ಎತ್ತದೆ, “ದಿತೇಃಸುತಾಃ ದಾನವಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಾಃ | ಸಮೇತ್ಯಭೂಪಾಶ್ಚ ಸಮೀಪಮಾಶು ಪ್ರಗೃಹ್ಯತಚ್ಚಾಲಯಿತುಂನಶೇಕುಃ ||” ಎಂಬ ಇದೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ೨೦ನೇ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರೊಡನೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದೈತ್ಯಾದಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಂದು ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಧನುರ್ಭಂಗಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತುಹೋದರೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವಾಗ ದೇವತೆಗಳು ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆ? ಅಥವಾ ಬಂದಿದ್ದರೆ? ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಬಂದುದು ತಪ್ಪಲ್ಲವೆ?

ಬಾರದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಜನಕನ ಡಂಗುರವು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೇ? ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಕಾಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವುಂಟು, ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳಿಲ್ಲದೇಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು, ಮಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಥವರೂ ವ್ಯಾಮೋಹಪಡುವರು, ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳೂ ಕೂಡ ಆಶಾಪಾಶಕ್ಕೆ ಶಿಲುಕಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಮಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕವರು ಕಾಮಿಸುವುದು ಏನತಿಶಯ? ಎಂದು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭ್ರಮೆಯುಂಟಾದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಹಾನಿಯಾದೀತೆಂದುಭಾವಿಸಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ತತ್ವವನ್ನು ವಡೆದು ತಿಳಿಸ ಬೇಕೆಂದೇ ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದು. ಇದರತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ:—

ಜನಕನ ಡಂಗುರವನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ ಸೀತೆಯು ಲೋಕಮಾತೆ, ಅವಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವನು ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ತಿಳಿದರು. ಅವರು ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಆ ಸಭೆಗೆ ಬಂದವರಲ್ಲ. ಈ ರಮಾನಾರಾಯಣರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿಯದವರು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರುಗಳು ಹೋಗಿಯೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಜನಕನು ಹಸಧನುಸ್ಸಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲಿನ ೧೮ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನದೇವದೈತ್ಯೋರಗ—ಎಂದು ದೇವತೆಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರದಿಂದ ದೇವತೆಗಳಮೇಲೆ ಕನ್ಯಾರ್ಥಿತ್ವವನ್ನಾರೋಪಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ದೇವತಾ ಮಂಡಲಿಯವರು ಸ್ವಯಂವರವು ನಡೆದು ಶ್ರೀರಮಾನಾರಾಯಣರು ದಾಂಪತ್ಯವನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿ ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಅವರ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬಂದು ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಪಟ್ಟರೆಂದು ಮುಖ್ಯಾಶಯವು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದರೂ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ಜಾತಕವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಯುಕ್ತವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಿಳಿಸುವುದು ಧರ್ಮ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರೂ ಕೂಡ ಕನ್ಯಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಬಂಧುತ್ವ ಬಿಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ವಾವೆ ವರಸೆಗಳಲ್ಲಿ, ಆ ವಧೂ ಮಣಿಯು ವರನಿಗೆ ಅಕ್ಕ, ತಂಗಿ, ತಾಯಿ ವರಸೆಯವಳಾಗಬಾರದು, ಆ ವರಸೆಗಳ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ವರ್ಣಸಾಂಕರ್ಯವಾಗಿ ಇಹಪರಗಳ

ಲ್ಲಿ ಅಶ್ರೇಯಸ್ಸುಂಟಾಗುವುದು (ಅನರ್ಥ) ಎಂದು, “ ಏನಕೇನಪ್ರಕಾರೇಣ ಸ್ವಸಾರಂನಾತರಂ ವಿನಾ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಧರ್ಮ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳಿರುವರು. ಮಾನವರಂತೆ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಧ್ಯಮುಸರಣವು ನ್ಯಾಯಸ್ತ್ರಾನಾದ್ಧರಿಂದ ಈ ತತ್ವವನ್ನರಿತ ದೇವತೆಗಳು ಶ್ರೀಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ನಾತ್ಯವೆಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ತಿಳಿದವರಾದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಯಸಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂವರಾನಂತರ ತಮ್ಮ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಿಸೋಣವೆಂಬ ಭಾವದಿಂದ ಬಂದು ಶೇರಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಸಕಾರಣವಾಗಿಯೂ ಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೂಮಾನವರು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಆ ತತ್ವವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪಂಗಡಗಳಿವೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ:—(೧)ವಿಧಿಯನ್ನು ನಿಯಮವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವುದು, (೨) ವಿಧಿಯನ್ನನುಸರಿಸುವ ನಿಯಮವಿಲ್ಲದ್ದು, (೩)ಸ್ವೇಚ್ಛಾನುಸಾರ ವಿಧಿಯನ್ನನುಸರಿಸದರೂ ಅನುಸರಿಸಬಹುದು, ಬಿಟ್ಟರೂ ಬಿಡಬಹುದು, ಹೀಗೆ ದೇವತಾ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ತಾರತಮ್ಯಗಳುಂಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಭಕ್ತರು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು.

ಅನತಾರಿಕೆ:— ಶ್ರೀಸೀತಾಕಲ್ಯಾಣ ಮಹೋತ್ಸವ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಂದು ನೆರವಿದ್ದವರು ದೇವತೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಋಷಿಗಳೂ ಮುನಿಗಳೂ ಕೂಡಾ ಬಂದಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ||ಯಥಾಪುರಾಸಾಗರಜಾಸ್ವಯಂವರೇ ಸುಮಾನಸಾನಾನುಭವತ್ಸಮಾಗಮಃ| ತಥಾಹ್ಯಭೂತ್ಸರ್ವದಿವೌಕ ಸಾಂತದಾತಥಾಮುನೀನಾಂಸಹಭೂಭೃತಾಂಭುನಿ||೩||

ಅರ್ಥ:—ಪುರಾ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಸಾಗರಜಾ=ಸಮುದ್ರ ರಾಜನ ಮಗ ಳಾವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಕ್ಷೇಪದೇವಿಯ, ಸ್ವಯಂವರೇ=ವಿನಾಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸುಮಾನಸಾನಾಂ=(ಒಳ್ಳೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ) ದೇವತೆಗಳ, ಸಮಾಗಮಃ=ಮೇಳನವು, ಯಥಾ=ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅಭವತ್=ಆಗಿತ್ತೋ, ತಥಾ=ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ

ಭುವಿ=ಭೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ತದಾ=ಆ ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಸರ್ವ=ಎಲ್ಲಾ, ದಿನೌಕಸಾಂ=ದೇವತೆಗಳ, ತಥಾ=ಮತ್ತೂ ಭೂಭೃತಾಂ ಸಹ=ರಾಜರುಗಳೊಡನೆ, ಮುನೀನಾಂ=ಮಹರ್ಷಿಗಳ, ಸಮಾಗಮಃ= ಸಮ್ಮೇಳನವು, ಅಭೂತ್=ಉಂಟಾಯಿತು,

ತಾತ್ಪರ್ಯ— ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದೇವಾಸುರರು ಶೇರಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಮಢಿ ಸಲು ಸಾಕ್ಷಾದ್ರಮಾದೇವಿಯು ಅಲ್ಲಿ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದಳು. ಆಗ ನೆರದಿದ್ದ ಸ ಮಸ್ತ ದೇವತಾ ವರೇಣ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ತನಗೆ ಅರ್ಹನೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಂಠಕ್ಕೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇವತಾ ಮಂಡಲಿಯು ಹೇಗೆ ಆ ವಧೂವರರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಹರ್ಷಪಟ್ಟರೋ ಅದರಂತೆ ಈಗಲೂ ಆ ದಂಪತಿಗಳೇ ಇವರಿಂಬ ಭಾವ ನೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಆ ದೇವತೆಗಳು ಹಿಂದಿನ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಈ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ, ಮತ್ತೂ ಆಗ ನಡೆದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸ್ವಯಂವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಾಸುರರ ಮಂಡಲಿಯು ಮಾತ್ರ ನೆರೆದಿತ್ತು, ಈಗಲಾದರೋ ಅನೇಕ ಭೂಸಾಲಕರೂ ಮತ್ತೂ ಭೂ ಸುರಾಗ್ರೇಸರರೆನಿಸಿದ ಋಷಿಗಳೂ ಸಹ ನೆರೆದು ರಮಾನಾರಾಯಣರ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಿ ಆನಂದಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ,— ಈ ಮೇಲಿನ ನಿರೂಪಣೆಯಿಂದ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶೇರಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳ ವಿಚಾರವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ, ಶತ್ರುಘ್ನರಾಗಿಯೂ ಋಷಿವರೈರಾಗಿಯೂ ಅವತರಿಸಿದ್ದ ಮತ್ತೂ ಈ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಲು ರಾಜ ಕುಲಗಳಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳ ಸಮಾಗಮವು ಸಹಾ ಶ್ರೀಸೀತಾರಾಮರುಗಳ ಕಲ್ಯಾಣಮಹೋತ್ಸವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿತ್ತೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶೇಷದೇವನು, ಸ್ವಾಮಿಯು ಧನುರ್ಭಂಗ ಮಾಡಿ ಧಾಗಲೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮ ನನ್ನುನೋಡಿ ಹರ್ಷಪಟ್ಟಿದ್ದನು, ವಿವಾಹವು ನಡೆದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಮತ್ತಷ್ಟೂ ಹರ್ಷಕ್ಕೆ ಈಡಾದನು, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇವನಲ್ಲಿ ನರಾಂಶವಿ

ಸರ್ವರೂಪಗಳಿಗೂ, ಅಭೇದಃ=ಭೇದರೂಪಿತ್ಯನು, ಸದೈವನು-ಸರ್ವಕಾಲ
 ಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಜೀವಭೇದಃ-ಜೀವರುಗಳಿಂದ ಭೇದವು, ತಥಾ=ಹಾಗೆಯೇ,
 ಸೂತ್ರೇಸು-ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಷ್ಣೋಃ=ಹರಿಗೆ, ಸರ್ವವೇದೇಡ್ಯತಾ=
 ಸರ್ವ ವೇದ ಪ್ರತಿಸಾಧ್ಯತ್ವವು, ಮುಕ್ತಾನಾಂಚ=ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ
 ತಾತಮ್ಯಂ=ತಾತಮ್ಯಭಾವವು, ತಥಾ-ಹಾಗೆ, ವಿದ್ಯಯಾ=ಜ್ಞಾನದಿಂದ
 ಲೇ, ವಿಮುಕ್ತಿಃ=ಮೋಕ್ಷವೂ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತಸ್ಮಾ
 ತ್=ಆದಕಾರಣದಿಂದ, ಏತತ್=ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ, ವಿರುದ್ಧಂ-ವಿರುದ್ಧ
 ವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು, ಯತ್=ಯಾವುದೋ, ತತ್=ಅವುಗಳನ್ನು, ನೋಕಾ
 ಥಂ-ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೋಡಬೇಡವೆಂದಕ್ಕಾಗಿ, ಉದಾಹೃತಂ=ಇತರ
 ಪುರಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಪಾರುಸತಾದ್ಯಾಗವ ಗಳೂ ಹೇಳಿವೆ. ತಸ್ಮಾತ್-ಆದ
 ಕಾರಣದಿಂದ, ಯೇ-ಯಾವಯಾನ, ಗುಣಾಃ=ಗುಣಗಳು, ಅಣುತ್ವ=
 ಮಹತ್ವಾದಿಗಳೂ, ವಿಷ್ಣೋಃ=ಹರಿಗೆ, ಉಕ್ತಾಃ=ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿವೆಯೋ
 ಸರ್ವೇ-ಸಮಸ್ತವಾದ; ತೇವಸತು-ಅವುಗಳೇ, ಗ್ರಹ್ಯಾಃ=ಸ್ವೀಕಾರ್ಯಗಳು
 ಇತ್ಯಾದಿ=ಇವುಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಸಂಗತಿಗಳು, ಭಗವತಾಃ=ವ್ಯಾಸರೂಪ
 ನಾದ ಹರಿಯಿಂದ, ಭವಿಷ್ಯಪುರಾಣೇ=ಭವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, ಸ್ಫು
 ಟಂ=ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಉಕ್ತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ- ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ ಎಂಬುವ
 ಅರ್ಥವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದಕಾರಣದಿಂದ ಸೂತ್ರಗಳ ಅರ್ಥವ
 ನ್ನೇ ಗ್ರಹಿಸಿ; ಸಮಸ್ತ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ನಿರ್ಣಯಗಳು
 ಯಾವುವೆಂದರೆ.—ಹರಿಗೆ ಸರ್ವದೋಷ ವಿಹೀನತ್ವವು, ಈ ಸಂಗತಿಯು
 ಸೂತ್ರದ ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಸರ್ವಗುಣ ಪೂ
 ರ್ಣತ್ವವು ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಹರಿಗೆ ತನ್ನ ಸರ್ವ
 ರೂಪಗಳಲ್ಲೂ ಅಭೇದವು. “ ನಸ್ತಾಗತೋಪಿ ಪರಸ್ಯೋಭಯ ಲಿಂಗಂ ಸ
 ವತ್ರಹೀ ” ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀವರುಗ
 ಳಿಂದ ಭೇದವು ಬಹುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೆ. (೧) ಭೇದವ್ಯಸದೇಶಾಚ್ಚನಃ
 (೨) ಶಾರೀರಶ್ಚೋಭಯೇವಿಹ. (೩) ಭೇದೇನೈತಮದೀಯತೆ. ಇವೇ
 ಮೊದಲಾದ ಸೂತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಸರ್ವ ಸದಾಗಮಪ್ರತಿಸಾಧ್ಯ

ಅರ್ಥ.— ಯೇನ=ಯಾವ ನಾರಾಯಣನಿಂದ, ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರ್ಯದೇವಾಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೇ ವೊಡಲಾದ ದೇವತೆಗಳು, ಸೃಷ್ಟಾಃ = ಸೃಷ್ಟಿರೂಪ ಕೇವಲವುಗಳಾದರೋ, ಯೇನ-ಯಾವ ನಾರಾಯಣನಿಂದ, ದಾನವಾಃ- ದೈತ್ಯರು, ನಿಹತಾಃ=ಸಂಹೃತರಾದರೋ, ತಸ್ಮೈ=ಅಂಥ, ಶಾರ್ಗಧಾರಿಣೀ- ಶಾರ್ಗಧನುರ್ಧಾರಿಯಾದಂಥ, ದೇವಾದಿದೇವಾಯ=ಅಶೇಷ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ನಮಃ=ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಹಿಂದೆ ಜಗದೇಕನಾಥಂ ಎಂಬುವ ವಿಶೇಷಣ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನ ವಿತ್ತಾರಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಕರ್ತೃವಾದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ. ಅಂಥ ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ವೋಶ್ವೇಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಜೀವಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸತ್, ಚಿತ್, ಆನಂದ, ಆತ್ಮ ಎಂಬ ಉಪಾಸನೆ ಹೇಗೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸೃಷ್ಟ್ವಾಶ್ಚಿಷ್ಟ್ವಕೃತ್ವಜ್ಞಾನವೂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಂತಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡೋಣ ಸಂಹಾರ ಮಾಡೋಣ ಈ ಎರಡೂ ದೇಹಯೋಗ, ದೇಹವಿಯೋಗ ಪರವು ಅಲ್ಲವು. ವಿಶೇಷಾರ್ಥವುಳ್ಳವುಗಳೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಸೃಷ್ಟೃತ್ವಂದೇವಾನಾಂ ಮುಕ್ತಿ ಸೃಷ್ಟೃತ್ವಮುಚ್ಯತೇನಾನ್ಯತ್ || ಉತ್ಪತ್ತಿದ್ಯುತ್ಯಾನಾಪುಪಿಯಸ್ಮಾತ್ ಸಂಮಿತಾ ವಿಶೇಷೋಯಂ ||೬೪||

ಅರ್ಥ.— ದೇವಾನಾಂ-ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ಸೃಷ್ಟೃತ್ವಂ-ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವುದು, ಮುಕ್ತಿ ಸೃಷ್ಟೃತ್ವಂ=ಸ್ವರೂಪಾನಂದಾ ವಿಭಾವ ರೂಪ ನೋಡುವನ್ನಂಟುಮಾಡುವುದು. (ಎಂದು) ಉಚ್ಯತೇ-ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯತ್=ಬೇರೆಯಾದ ದೇಹ ಸಂಬಂಧ ರೂಪ-ಉತ್ಪತ್ತಿಯು, ನ-ಅಲ್ಲ. ಯ

ಸ್ವಾತ್ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ದೈತ್ಯಾನಾಮಃ-ದೈತ್ಯರನ್ನೂ, ಉತ್ಪತ್ತಿಃ ದೇಹವೋಗ ರೂಪವಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು, ಸಂವಿತಾ = ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಸಮಾನವಾದುದು. ಅಯಂ=ಇದು, ವಿಶೇಷಃ=ಭೇದಕವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ದೈತ್ಯರಿಗೂ ದೇವರು ಶರೀರ ಸಂಬಂಧರೂಪವಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರಲು ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟತ್ವ ರೂಪ ವಿಶೇಷ ಧರ್ಮವನ್ನು ದೇವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದರಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವರೂಪ-ನಂದಾವಿಭಾಗವರೂಪ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಕರ್ಮಕ ಸ್ಪಷ್ಟತ್ವ ರೂಪ ಧರ್ಮವು.

ಆತಾರಿಕೆ. — ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂದರೆ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡುವುದೆಂದರ್ಥ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ದೈತ್ಯರ ಕನಿನವೂ ಕೂಡ ದೇಹವಿಯೋಗರೂಪ ಸಂಹಾರವಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮಃ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ರೂಪವು ಎಂದು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ —

ಶ್ಲೋಕ || ಅಥಚದೈತ್ಯಹತಿಸ್ತಮಸಿಸ್ಥಿರಾ ನಿಯತಿಸಂಸ್ಥಿ ತಿರೋವನೇಜಾನ್ಯಥಾ |
ತನುನಿಭಾಗಕೃತಿಃ ಸಕಲೇಷ್ವಿಯಂನಹಿವಿಶೇಷಕೃತಾ ಸುರದೈತ್ಯಗಾ ||

ಆರ್ಥ. — ಅಥ-ದೇವ ಸ್ಪಷ್ಟತ್ವವು ಅವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಕೊಡುವುದೆಂದರ್ಥ ಹೇಳಿದನಂತರದಲ್ಲಿ, ತಮಸಿ=ತಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಿರಾ=ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ನಿಯತಿಸಂಸ್ಥಿತಿರೇವ=ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಸರ್ವದಾ ವಾಸಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ, ದೈತ್ಯಹತಃ - ದೈತ್ಯರ ಸಂಹಾರವೆಂಬುವುದು, ಅನ್ಯಥಾ = ದೇಹವಿಯೋಗ ರೂಪ ಸಂಹಾರವೆಂಬ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವು, ನ=ಅಲ್ಲ. ಇಯಂ=ಇಂಥ, ತನುನಿಭಾಗಕೃತಿಃ = ದೇಹ ವಿಯೋಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು, ಸಕಲೇಷು-ಸರ್ವ ದೇವದೈತ್ಯ ಮೂನವರಲ್ಲಿಯೂ, ವರ್ತತೇಹಿ-ಇರುವುದಷ್ಟೆ, ಸುರದೈತ್ಯಗಾ-ದೇವದೈತ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರೀತಿ, ಇಯಂ=ಈ ಹನನವು, ವಿಶೇಷಕೃತಾ=ಪ್ರೀತಿ ದ್ವೇಷರೂಪವಾದ ವಿಶೇಷಕಾರಣವುಳ್ಳದ್ದು. ನಗಪತಿ-ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ದೇವಸೃತಿಯೆಂದರೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮೊ

ದ್ವಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಮಾಪಬೇಡ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ತ್ರಿವಿಧಜೀವರುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತೆ. ಇವೇ ನೋಡಲಾದ ವಿಷಯಗಳು ವರಾಹ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಹರಿಯ ಗುಣಗಳು ಆತನ ಸಹಸ್ರಶೀರ್ಷಾ ಪುರುಷೇತಿ ಆಕಾರಗಳೂ, ಆತನ ದೇಹವು ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ನಿರ್ದೋಷವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳೂ, ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತಾರತಮ್ಯವು ಇದೆ ಎಂಬುವ ವಿಷಯವೂ ಮೋಹಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸ್ವಾಂದೇಪ್ಪುಕ್ತಂ ಶಿವೇನೈವಷಣ್ಮುಖಾಯೈವಸಾದರಂ | ಶಿವತಾ
ಸ್ತ್ರೇಪಿಗ್ರಾಹ್ಯಾಂ ಭಗವಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಯೋಗೀಯತ್ ||೫೨||

ಪರಮಾವಿಷ್ಣು ರೇನೈಕಸ್ತ ದಾಜ್ಞಾನಂ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನಂ | ತಾಸ್ತ್ರಾಣಾಂ
ನಿರ್ಣಯಸ್ತ್ವೇಷಸ್ತದನ್ಯನ್ಮಾಹಾನಾಯಹೀ ||೫೩||

ಜ್ಞಾನಂವಿವಾತುಯಾಮುಕ್ತಿಃ ಸಾಮ್ಯಂಚಮಮಿಷ್ಣುನಾ | ತೀರ್ಥಾ
ದಿನಾತ್ರತಂ ಜ್ಞಾನಂ ಮಹಾಧಿಕೈಂಭವಿಷ್ಣುತಃ ||೫೪||

ಅಭೇದಶ್ಚಾಸ್ತದಾದೀನಾಂ ಮುಕ್ತಾನಾಂ ಹರಿಣಾತಥಾ | ಇತ್ಯಾದಿಸ
ರ್ವಂಮಾಹಾಯ ಕಥ್ಯತೇಪುತ್ರನಾನ್ಯಥಾ ||೫೫||

ಅರ್ಥ. — ಸ್ವಾಂದೇಪಿ=ಸ್ವಾಂದಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಶಿವೇನೈವ ತಂದೆಯಾದ ಋದ್ರನಿಂದಲೇ, ಷಣ್ಮುಖಾಯೈವ=ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಮಗನಾದ ಷಣ್ಮುಖನಿಗೋಸ್ಕರ, ಸಾದರಂ=ನಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ (ಮೋಹವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ) ಉಕ್ತಂ=ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರೇಪಿ=ಶಿವಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, ಯತ್=ಯಾವ ವಿಷಯವು, ಭಗವಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಯೋಗೀ=ಭಗವತ್-ನಾರಾಯಣನ, ಶಾಸ್ತ್ರ=ಮುಗಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ, ಯೋಗೀ-ಅನುಕೂಲವಿರುತ್ತೋ, ತತ್-ಅದನ್ನು, ಗ್ರಾಹ್ಯಂ-ಸ್ವೀಕಾರ್ಯವು, ಉಪದೇಶಕ್ರಮವೇನೆಂದರೆ. — ವಿಷ್ಣುಃ=ಹರಿಯು, ಏಕವಿವ=ಒಬ್ಬನೇ, ಪರಮಃ-ಸರ್ವೋತ್ತಮನು, ತತ್-ಅವನ, ಜ್ಞಾನಂ=ತಿಳಿಯುವಿಕೆಯು, ಮುಕ್ತಿಸಾಧನಂ=ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವು, ಏಷಃ = ಈ ಸಂಗತಿಯು, (ವಿಷಯವು) ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರ

ಇವನು ನಿಯಾಮಕನು, ನಾವು ನಿಯಮ್ಯರು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಪೂರೈ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿಯೂ ಪೂರೈಕಾಮನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕದ್ದೇನು? ಎಂಬೀ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳ ಜನಕನು ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ವರಭೂಷಣ ಬಳುವಳಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನೇ ವಿನಾ ತನ್ನ ದ್ರವ್ಯದಿಂದಲೇ ಪುಷ್ಟಿಗೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದಲ್ಲವೆಂದು ಆಶಯ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸೀತಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಹೋತ್ಸವವು ನೆರವೇರಿದ ಬಳಿಕ ಜನಕನು, ತನ್ನ ಔರಸ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಊರ್ಮಿಳೆ ಮೊದಲಾದ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿನಾ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಲು ಮಿಕ್ಕ ಅರ್ಧ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವರು :—

ಶ್ಲೋ || ದದೌಚ ಕನ್ಯಾತ್ರಯ ಮುತ್ತಮಂ ಮುದಾತದಾಸರಾಮಾವರಜೇ
ಭೃವನ ||೩೮||

ಅರ್ಥ.—೩೮ನೇ ಶ್ಲೋಕದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೋಡಿ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮೇಲಿನ ಅವತಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಜನಕನು ಗುಣೈಕ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದುದರಿಂದ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಂಗಡ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಸರಸ್ವರ ಸಮಾನವಾದ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳುಳ್ಳ ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಭರತ, ಶತ್ರುಘ್ನರುಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಗಳಾದ ಊರ್ಮಿಳೆಯನ್ನೂ ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಕುಶ ಧ್ವಜನ ಪುತ್ರಿಯರಾದ ಮಾಂಡವೀ ಶೃತಕೀರ್ತಿಯರನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಬಹು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ವಿನಾಹಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸೀತಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಮಹಾ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ತೆರಳಿದರೆಂಬಂಶವನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ :—

ಶ್ಲೋ || ಮಹೋತ್ಸವಂತಂತ್ವನು ಭೂಯದೇವತಾ ನರಾಶ್ಚ ಸರ್ವೇಪ್ರಯ
ಯುರ್ಯಥಾಗತಂ | ಪಿತಾಚರಾಮಸ್ಯ ಸುತೈಃ ಸಮನ್ವಿತೋ
ಯಯಾನಯೋಧ್ಯಾಂ ಸ್ವಪುರೀಂಮುದಾತತಃ ||೩೯||

ಅರ್ಥ.—ದೇವತಾಃ=ದೇವತೆಗಳು, ಚ=ಮತ್ತೂ, ನರಾಃ=ಮಾನವರು, ಸರ್ವ=ಎಲ್ಲರೂ, ತಂಮಹೋತ್ಸವಂ=ಆ ಸೀತಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು, ಅನುಭೂಯ=ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಯಥಾಗತಂ = ಬರುವಾಗ ಯಾವ ಉತ್ಸಾಹವಿತ್ತೋ ಅದೇ ಉತ್ಸಾಹದೊಡನೆ, ಪ್ರಯಯು = ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು, ರಾಮಸ್ಯ=ಶ್ರೀರಾಮನ, ಪಿತಾ=ತಂದೆಯಾದ, ಸಃ=ಆ ದಶರಥನೂ, ತ್ರೈಃ=ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳುಗಳಿಂದ, ಸಮನ್ವಿತ=ಒಡಗೂಡಿ, ತತಃ=ಮಿಥಿಲಾಪುರಿಯಿಂದ, ಸ್ವಪುರೀಂ = ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ, ಅಯೋಧ್ಯಾಂ=ಅಯೋಧ್ಯಾ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕುರಿತು, ಮುದಾ=ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಯಯೌ=ಹೊರಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮರುಗಳ ಸ್ವಯಂವರ ಮಹೋತ್ಸವ ದರ್ಶನಾನಂದವನ್ನನುಭವಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಮಾನವರೂ ನೊದಲಾದ ಎಲ್ಲರೂ ತಂತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಆನಂದಭರಿತರಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಬಳಿಕ ದಶರಥನು ಜನಕನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ಪುತ್ರರುಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ದಶರಥನು ವಿವಾಹಿತರಾದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳುಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸಸರಿವಾರನಾಗಿ ಮಿಥಿಲೆಯಿಂದ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಮಧ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಪರಶುರಾಮದೇವರನ್ನು ಕಂಡ ರೀತಿಯನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ತದಂತರೇಸೋಫದದರ್ಶಭಾರ್ಗವಂ | ಸಹಸ್ರಲಕ್ಷಾಮಿತಭಾನು
ದೀಧಿತಿಂ | ವಿಭಾಸಮಾನಂನಿಜರಶ್ಮಿಮಂಡಲೇ ಧನುರ್ಧರಂ
ದೀಪ್ತಪರಶ್ವಛಾಯುಧಂ ||೪೦||

ಅರ್ಥ.—ಅಥ=ಹೀಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ತದಂತರೇ=ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, (ಮಿಥಿಲೆಗೂ, ಅಯೋಧ್ಯೆಗೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ) ಸಃ=ದಶರಥನು, ಸಹಸ್ರ=ಸಾವಿರ, ಲಕ್ಷ=ನೂರುಸಾವಿರ, ಅಮಿತ=ಎಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದ, ಭಾನು=ಸೂರ್ಯರಂತೆ, ದೀಧಿತಿಂ=ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳ, ನಿಜ=ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ, ರಶ್ಮಿ=ಕಿರ

ಣಗಳ, ಮಂಡಲಿ=ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಭಾಸಮಾನಂ=ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ; ಧನುಃ=ಶಾರ್ಙ್ಗವೆಂಬ ಧನುಸ್ಸನ್ನು, ಧರಂ=ಹಿಡಿದಿರುವ; ದೀಪ್ತ=ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ, ಪರಶ್ವಧ=ಕೊಡಲಿಯೆಂಬ, ಆಯುಧಂ= ಆಯುಧವುಳ್ಳ; ಭಾರ್ಗವಂ = ಭೃಗು ವಂಶದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಪರಶುರಾಮರನ್ನು, ದದರ್ಶ=ನೋಡಿದನು.

ತಾಪ್ತರ್ಯ.—ದಶರಥ ಮಹಾರಾಯನು, ಮಿಥಿಲೆಗೂ, ಅಯೋಧ್ಯೆಗೂ ಮಧ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಸಾವಿರ ಲಕ್ಷ ಅಸಂಖ್ಯಾತ (ಎಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದ) ಸೂರ್ಯರ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಕಿರಣಗಳ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಾರ್ಙ್ಗವೆಂಬ ಧನುಸ್ಸು ಮತ್ತು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಗಾಧವಾದ ಕೊಡಲಿ ಎಂಬಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಭೃಗು ವಂಶಾಲಂಕಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಪರಶುರಾಮರನ್ನು ಕಂಡನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಹಿಂದೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಜನ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಾಗ, ಅವರು ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಾದರೂ ಬ್ರಹ್ಮ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೆಳಗಲು ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದರೂ ಕ್ಷತ್ರ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಮರೆಯುವ ಶ್ರೀ ಪರಶುರಾಮರು, ಇವರ ಪಿತಾಮಹಿಯಾದ ಸತ್ಯವತಿಯೂ ಆಕೆಯ ತಾಯಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಚರುವುನಿಯವದ ಫಲವಾಗಿ ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಭೃಗು ಮಹರ್ಷಿಗಳ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಕ್ಷತ್ರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ರೀತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಪರಶುರಾಮರು ಲೋಕ ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ದುಷ್ಟ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲೋಸುಗ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಅವತರಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣನು. ಇವರ ಮಹಿಮೆಯು ಇವರನ್ನು ದಶರಥನು ಕಂಡಾಗ ಹೇಗಿದ್ದಿತೆಂದು ವರ್ಣಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಭಗವದ್ದರ್ಶನವು ಕೂಡ ನೋಡತಕ್ಕವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೂ ದಶರಥನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾದುದರಿಂದ ಇವರ ಸಂದರ್ಶನವು ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಭಯಜನಕವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಇವರು ಭೃಗುಮುಷಿಗಳ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿದವರು.ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಭಾರ್ಗವರೆಂದು ಹೆಸರುಂಟು ಭಗವಂತನ ತೇಜಸ್ಸು ಯಾವಾಗಲೂ

ಇತರ ತೇಜೋ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಧಾರವಾದ್ದೆಂದು ನೇಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ “ ಸಹಸ್ರ ಲಕ್ಷ ಅಮಿತ ಭಾನುದೀಧಿತಿಂ ” ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಪರಶುರಾಮರ ತೇಜಸ್ಸು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲಗಳ ತೇಜಸ್ಸಿಗಿಂತ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿತ್ತೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಗವದ್ದರ್ಶನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವ ಭಕ್ತರುಗಳಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಒಂದು ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲದ ಬೆಳಕಿನಂತೆಯೂ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಹತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲಗಳ ಬೆಳಕಿನಂತೆಯೂ, ಕೆಲವರಿಗೆ ನೂರು, ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಾವಿರ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಲಕ್ಷ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ (ಎಣಿಕೆಯೇ) ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲಗಳ ಬೆಳಕಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಬೆಳಗುವಂತೆ ತೋರುವನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಪರಶುರಾಮರು ತೇಜೋವಂತರಾಗಿದ್ದಂತೆ ದಶರಥನು ಕಂಡನೆಂದು ಭಾವ. ಇಂಥಾ ತೇಜೋವಿಶೇಷವುಳ್ಳವರೆಂದ ಮೇಲೆ ಮಹಾನುಹಿಮೆಯುಳ್ಳವರೆಂದಾಯಿತಲ್ಲವೆ. ಅಂಥವರ ದರ್ಶನವು ಪರಮ ಲಾಭವೇ ಸರಿ. ಎನ್ನೋಣವೆಂದರೆ ಆ ಮಹನೀಯರು ಹಿಡಿದಿರುವ ಆಯುಧಗಳೂ ಅವುಗಳ ತೇಜಸ್ಸೂ ನೋಟಕರಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತಿವೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ-ಅವರ ತೇಜಸ್ಸಿನ ಮಧ್ಯೆ ಆಯುಧಗಳ ತೇಜಸ್ಸೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ. ಎಂದರೆ ಅಂಥಾ ಅದ್ಭುತವೆನಿಸಿದ ಶಾರ್ಙ್ಗವೆಂಬ ಧನುಸ್ಸೂ, ಫಲ ಫಲನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಲುಗುಳ್ಳ ದಿವ್ಯವಾದ ಕೋಡಲಿಯೂ, ಇವೆರಡೂ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳು ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಕೈ ಸೇರಿವೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅವರನ್ನು ದುಷ್ಟರೆಂದು ತಿಳಿದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಗ್ರಹಿಸದೇ ಬಿಡರು. ಎಂಬೀ ಭಾವನೆಯು ಅವರನ್ನು ಕಂಡ ಒಡನೆಯೇ ಹುಟ್ಟುವುದೇ ವಿನಾ ಇವರು ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವರು ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾದೀತೆ? ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಭಯ ಭೀತಿಗಳೇ ದಶರಥನಿಗೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಉಂಟಾದುವು. ಆ ಅಂಶವನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಕೃತದೇಹ ಕಾಂತಿ ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯರಿಗೆ ಮಿಂಚಿದೆ, ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪವು, ಜನ್ಮವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ-ತೇಜೋ ವಿಶೇಷಕ್ಕಾಶ್ರಯವಾದ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶುಲದಲ್ಲಿ ಕೈಲಕ್ಷಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅತ್ಯದ್ಭುತಾಯುಧಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದವರು ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಭಯಪಡಬೇಕಾದುದೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ದಶರಥನು ಇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮ, ಹೌತ್ರತೇಜಸ್ಸುಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಭಯ, ಭಕ್ತಿಗಳೆರಡನ್ನೂ ಪಡೆದು ಇವರನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಇವರು ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣಾನತಾರಾದ್ಯರಿಂದ ಅತರ್ಕಿತವಾಗಿ ಇವರ ದರ್ಶನವು ವದಗಿದ್ದು ದಶರಥನಿಗೂ ಅವನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೂ ಸರಮು ಲಾಭವೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಸಾವಾನ್ಯರಿಗೆ ಇವರ ದರ್ಶನ ದೂರಕುವದೆಂದರೇನು? ಇದರಿಂದ ದಶರಥನ ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ಅದ್ಭುತವೆಂದು ಭಾವ. ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಒಂಭತ್ತು ರಸಗಳನ್ನು (ಶೃಂಗಾರ, ವೀರ, ಕರುಣ, ಅದ್ಭುತ, ಹಾಸ್ಯ, ಭಯಾನಕ ಭೀಭತ್ಸ, ರೌದ್ರ) ಎಂಬ ರಸಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಬೇಕಾದ್ದು ವಿಧಿ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಶೃಂಗಾರಃ ಶುಚಿ ರುಜ್ಜಲಃ ಎಂಬ ಅನ್ವರ್ಥವಾದ ಶೃಂಗಾರ ರಸವನ್ನು ಶ್ರೀಸೀತಾರಾಮರುಗಳ ಸ್ವಯಂವರ ಕಥಾಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ಪುಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅನಂತರ ವೀರರಸವನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪರಶುರಾಮರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ರಸಿಕರು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಪರಶುರಾಮರಿಗೂ ಶ್ರೀದಾಶರಥಿಗೂ ನಡೆಯುವ ಚರ್ಚೆಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧದಿಂದಲೂ ಈ ರಸವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುವುದರಮೂಲಕ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ವೀರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಇಂಥಾ ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರವು ಭೂಭಾರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಿರುವುದೆಂಬಂತವನ್ನು ಇನರೀರ್ವರ ವೃತ್ತಾಂತದಿಂದ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವರೆಂದು ಮುಖ್ಯಾಶಯವು. ಭಗವಂತನ ಮೂಲರೂಪದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಭುಜಗಳನ್ನೂ ಹಸ್ತಗತವಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿ ತದನುಗುಣವಾಗಿ ಗದಾಧರ, ಚಕ್ರಪಾಣಿ ಮುಂತಾದ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಅವತಾರರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಮೂರು ರಾಮರೂಪಗಳಿಂದ ಅವತರಿಸಿದ್ದಾನಾದ್ದರಿಂದ ಆ ರೂಪಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಧರಿಸುವ ಆಯುಧಗಳು ರಾಮನಾಮದ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಶೇರಿ ಈ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಪರಿ

ಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮೂರ್ತಿಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಸ್ವರೂಪವು ಒಂದೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಹೇಗೆಂದರೆ.—(ರಘುರಾಮ ಸೀತಾರಾಮ) ಮುಂತಾದ ನಾಮಗಳಿವೆ. ಪರಶುರಾಮ, ಭೀಷ್ಮರಾಮ, ಮುಂತಾದ ನಾಮಗಳಿವೆ. ಬಲರಾಮ, ಬಲದೇವ ಮುಂತಾದ ನಾಮಗಳಿವೆ. ಈ ಅವತಾರಗಳೂ ಇವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದುರ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಈ ಅವತಾರರೂಪಗಳನ್ನು ಎಹಿಸಿರುವ ಪ್ರಭುವು ಒಬ್ಬನೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಭಗವದ್ಭಾವಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಘಟ್ಟವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾರಣವಾಗಿಯೂ, ಸರಸವಾಗಿಯೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುತ್ತಾರಾಗಿ ಈ ಕಥಾಭಾಗವನ್ನು ಈ ನಿರ್ಣಯಗ್ರಂಥಾನುಸಾರ ಭಕ್ತರು ತಿಳಿಯಬೇಕೇ ಹೊರ್ತು ಕೇವಲ ರಾಮಾಯಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ದರ್ಶನಭಾಷಾ, ಗುಹ್ಯಭಾಷಾ, ಸಮಾಧಿಭಾಷಾ ಎಂದು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಮೂರು ಭಾಷಾವಿಧಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಭಾಷಾತ್ರಯಜ್ಞಾನವು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವಾಗಿ ಆ ಆಚಾರ್ಯರು ಅಂಥಾ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಒಡೆದು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವರು ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥೋಕ್ತ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪುರಾಣಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಇಂಥಾ ರಹಸ್ಯಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾದರೇನೇ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನವಾಗುವುದು. ಇಲ್ಲವಾದರಿಲ್ಲ.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀಹರಿಯು ತನ್ನ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ವಿಡಂಬಿಸುವೆನೆಂಬ ತನ್ನ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪವನ್ನನುಸರಿಸಿ ದಶರಥನಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪುತ್ರಭಾವವನ್ನೇ ದೃಢಪಡಿಸಿದನು. ತನಗೆ ಹದಿನಾರುವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಯಜ್ಞರಕ್ಷಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿ, ತಾಟಕಾ ಸುಬಾಹುಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಮಾರೀಚನನ್ನು ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಕೆಡಹಿದನು. ಅವರು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅರಣ್ಯಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಪಥವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು, ಮತ್ತು ಗೌತಮರ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಹಲ್ಯೆಯ ಶಾಪವಿಮೋಚನಮಾಡಿ ಗೌತಮರೊಡನೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಶೇರಿಸಿದನು. ಜನ

ಕನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪುರಾತನಕಾಲದ ಹರಧನುನನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಲೋಕೋತ್ತರ ಕನ್ಯಾರತ್ನವೆನ್ನಿಸಿದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಆಮಾನುಷವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ದಶರಥನಾಗಲೀ ಅವನ ಪರಿವಾರವಾಗಲೀ ಉಳಿದ ಮಾನವ ವರ್ಗವೇ ಆಗಲೀ, (ವಶಿಷ್ಠ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ರ ವಿನಃ) ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪಾರಾಯಣನು, ಲೋಕಹಿತೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಭೂಭಾರ ಪರಿಹಾರಪೂರ್ವಕ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಅವತರಿಸಿರುವನೆಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಯವರಿತು ತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಗಮಂತ ನೆಂಬ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಭೂಲೋಕದ ಸಜ್ಜನವರ್ಗಕ್ಕೆ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಜೀವರೂ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಶ್ರೀಹರಿಯ ನಿಜತ್ವವು ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೇ ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬಳಲಬೇಕಾಗುವುದು. ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಒಗದನಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ವತಾರಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ಉಳ್ಳ ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ತನ್ನ ಪರಶುರಾಮ ರೂಪವನ್ನು ದಶರಥನ ಇದಿರಿಸಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು “ವಾಸುದೇವೋವಂ ಇದಮಗ್ರ ಆಸೀತ್” ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಆದಿಪುರುಷನು ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು, ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸದಿಂದ ತನ್ನ ಪೂರ್ಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೇ, ಭಗವದ್ಭಕ್ತಗಳಿಗಿರುವ ಅಭೇದವನ್ನು ಆ ದಶರಥನೇ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟನು ಎಂಬಂಶವನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ನಿರೂಪಿಸುವುದು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಜಾನತಾಂ ರಾಘವಮಾದಿಪೂರುಷಂ ಸಮಾಗತಂಜ್ಞಾಪಯಿತುಂ
ನಿದರ್ಶನೈಃ | ಸಮಾಹ್ವಯಂತಂ ರಘುಪಂಸ್ಪೃಧೇವ ನೃಪೋಯ
ಯಾಚೇಪ್ರಣಿಪತ್ಯಭೀತಃ ||೪೧||

ಅರ್ಥ.--ರಾಘವಂ=ಶ್ರೀರಾಮನು, ಆದಿಪುರುಷಂ = ಪರಮ ಪುರುಷನೆಂದು, ಅಜಾನತಾಂ-ತಿಳಿಯದ ಪಾನುರರಿಗೆ, ನಿದರ್ಶನೈಃ-ತಕ್ಕ ದ್ರ

ಷ್ಠಾಂತಗಳಿಂದ, ಜ್ಞಾನಯಿತುಂ=ಇವನೇ ಪರದೈವನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಾಗತಂ=ಬಂದಿರುವಂಥ, ರಘುಪಂ=ರಘುನಾಥನನ್ನು, ಸ್ತುಧೇವ-ಸ್ತುಧೆಯಿಂದಲೋ ಎಂಬಂತೆ, ಯೋದ್ಧಂ=ತನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ, ಸಮಾಹ್ವಯಂತಂ-ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿರುವ (ಕರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತ) ತಂ=ಆ ಪರಶುರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ, ನೃಪಃ=ದಶರಥನು, ಭೀತಃರ್ಸಃ = ಭಯಗೊಂಡವನಾಗಿ, ಪ್ರಣಿಪತ್ಯ=ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಯಯಾಚೇ=ಬೇಡಿಕೊಂಡನು

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಆ ಕಾಲದ ಸತ್ಪುರುಷರೂ ಕೂಡ ರಾಮನನ್ನು ಆದಿಪುರುಷನೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ತಕ್ಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ತಿಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನು ದಿವ್ಯ ಧನುವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ವರಿಸಿದನೆಂಬ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನಿಂದಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಪರಶುರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ ದಶರಥನು ಪರಮಭೀತಗೊಂಡವನಾಗಿ, ಪರಶುರಾಮನನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದ್ಲೇಳುವ ತೆರನಾಗಿ ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಶರಥನೊಡನೆ ಸುಮಂತ್ರಾದಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ವಶಿಷ್ಠಾದಿ ತಪೋಧನರೂ ಇದ್ದರು. ಪರಶುರಾಮನು ಬಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅವರುಗಳು ಅರಿಯರು. ಅವರುಗಳು ದಶರಥನಿಗೆ ಯಾವ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ದಶರಥನು ಭಾರ್ಗವರ ಜನ್ಮ ಕಥಾ ಸಂದರ್ಭವನ್ನೂ ವ.ಹಿಮೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಭುಜದಮೇಲಿದ ಆಯುಧ ದರ್ಶನದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಭಯವೇನೋ ಆಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಅರ್ಚಿಸಿದರೂ ಕುಶಲವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ರಾಜಭಾವವನ್ನು ಅವರೆದುರಿಗೆ ತೋರಿಸಲವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೂ ಇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಾಗರದಲ್ಲಿ ವದಗಿದ್ದ ಅಶುಭಶಕುನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ದಶರಥನು ವಶಿಷ್ಠರನ್ನು ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದನು, ಅದಕ್ಕವರು ಪಕ್ಷಿಗಳೇನೋ ಅಶುಭವನ್ನೂ ಘೋರ ಕರ್ಮವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅದರೂ ಮೃಗಗಳು ಆ ಭಯಪರಿಹಾರವಾಗುವಂತೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿವೆ. ತಾವು ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲನೆಂದು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಉತ್ತರಕ್ಷಣವೇ ಪರಶುರಾಮರು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಕೂಡಲೇ ದಶರಥನಿಗೆ

ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಆ ಭಯದಿಂದ ಆತನು ಅವರನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಶಿಷ್ಠಾದಿಗಳು ಮಾತ್ರ ದರ್ಶನವಾದೊಡನೆ ಯೇ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ತಾವುಗಳೇ ಪರಶುರಾಮರನ್ನಾರಾಧಿಸಿದರು. ಆ ತಪಸ್ವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ದಶರಥನೊಡನೆ ಇದ್ದರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸತ್ಕಾರವೇ ದಶರಥನದೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲವೇ ದಶರಥನು ಭಾವಿಸಿದಂತೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹದ ಉದ್ದೇಶ್ಯವು ಪರಶುರಾಮರಿಗೆ ಆಗ ಇರಲೂ ಇಲ್ಲ. ರಘುನಾಥನು ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣನೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವರ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇಂಥಾ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಕಟಿಸದಿದ್ದರೆ ಪರರು ಗ್ರಹಿಸುವುದೆಂದರೇನು ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮರ್ಮವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಡಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಈಗ ದಶರಥನು ಪರಶುರಾಮರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ನಮೋಸುತಂಹಂತುಮಿಹಾರ್ಹಸಿಪ್ರಭೋ ವಯೋಗತಸ್ಯೇತ್ಯು ದಿ
ತಃ ಸಭಾರ್ಗವಃ | ಸುತತ್ರಯಂತೇ ಪ್ರದದಾಮಿರಾಘವಂ ರಣೇಸ್ಥಿ
ತಂದ್ರಷ್ಟುಮಿಹಾಗತೋಸ್ತೈಹಂ ||೪೨||

ಅರ್ಥ.— ಪ್ರಭೋ - ಹೇ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ವಯೋಗತಸ್ಯ = ಬಹಳ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವ (ವೃದ್ಧನಾದ) ನೇ=ನನ್ನ, ಸುತಂ=ಮಗನನ್ನು, ಇಹ=ಇಲ್ಲಿ, ಹಂತುಂನಆಹ್ರಸಿ=ಕೊಲ್ಲಬೇಡ, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಉದಿತಃ=ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ, ಭಾರ್ಗವಃ=ಆ ಪರಶುರಾಮನು, ರಾರ್ಣ=ಎಲೈ ದಶರಥನೇ, ಸುತತ್ರಯಂ-ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ತೇ=ನಿನಗೆ, ಪ್ರದದಾಮಿ=ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಅಹಂ=ನಾನು, ರಣೇ-ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಿತಂ=ನಿಂತಿರುವಂಥ, ರಾಘವಂ=ಶ್ರೀರಘುಪತಿಯನ್ನು, ದ್ರಷ್ಟುಂ-ನೋಡಲಿಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಇಹ=ಇಲ್ಲಿಗೆ, ಆಗತೋಸ್ಥಿ=ಬಂದಿರುವೆನೆಂದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಎಲೈ ಸ್ವಭುವೇ ! ನಾನು ತುಂಬಾ ವಯೋವೃದ್ಧನು. ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೇ ಹಂಬಲಿಸಿ ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ದೈವ ಕೃಪೆಯಿಂದ

ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವೆನು. ಇವರುಗಳಾದರೋ ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವರು ಇವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೌಖ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀರಾಮನು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಿಯನು. ತಾವು ಅವನನ್ನೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರಿಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಾಸಜಯಗಳು ಸಂದಿಗ್ಧವಾದುವು. ತಾವು ವಯಸ್ಸು ಶಕ್ತಿ ಸಾಹಸಗಳಿಂದ ಅದ್ಭುತರಾಗಿಧೀರಿ. ಬಾಲಕನಾದ ರಾಮ ಚಂದ್ರನು ತನ್ನೊಡನೆ ಹೇಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿಯಾನು ? ಒಂದುವೇಳೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತಾವು ರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಗಲುವಿಕೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧನಾದ ನನ್ನ ಜೀವ ಉಳಿಯುವುದು ಹೇಗೆ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಈ ವೃದ್ಧನಾದ ಅಶಕ್ತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು. ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಎಂದು ದಶರಥನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಆಗ ಭಾರ್ಗವರು ಆತನಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರು. ಎಲೈ ದಶರಥಾ ! ನೀನು ವೃದ್ಧ, ನಿನಗೆ ಪುತ್ರರ ಮೇಲೆ ವೋಹವು ಸಹಜ, ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಮನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿನಗಾಗಿ ಕೊಡುವೆನು. ಒಬ್ಬ ರಾಮನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವೆನಲ್ಲವೇ ? ಆತನು ರಣಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಶೌರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬಾಶೆಯಿಂದ ನಾನು ಯುದ್ಧಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿ, ಎಂದು ಪರಶುರಾಮನು ನುಡಿದರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—“ ವಯೋಗತಸ್ಯ ” ಎಂದು ದಶರಥನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ತಾನು ಬಲಹೀನನೆಂದೂ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನ ಪ್ರಭುವಾದ ಪರಶುರಾಮನು ನಡಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಧರ್ಮವೆಂದೂ ಸೂಚಿತವಾಗುವುದು. “ ಸುತಂ ” ಎಂಬೋಣದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಬಾಲತ್ವವೂ, “ ಪ್ರಭೋ ” ಎಂಬೋಣದರಿಂದ ಪರಶುರಾಮದೇವರ ವಿರತ್ವವೂ ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಇದರಿಂದ ಅತಿ ವಿರನಾದ ನೀನು ಶಕ್ತನಲ್ಲನಾದುದರಿಂದ ದೀನನಾದ ನನ್ನ ಬಾಲಕನಾದ ಪುತ್ರನನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡುವದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದಶರಥನಜ್ಞಾನವು ಸೂಚಿತವಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ನುಡಿದ ಪರಶುರಾಮರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ದಶರಥನಿಗೆ ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡಲು ತೋರದೇ ಇರಲು ಪರಶುರಾಮನು ಸಂಧರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ

ತಾವೇ ದಶರಥನಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿದರೂ ತಮ್ಮ ಉದೇಶ್ಯವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಮುಂದೆ ತಾವೇ ತಿಳಿಸಿ ಆತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವರು.

ಶ್ಲೋಕಃ|| ಸ ಇತ್ಥಮುಕ್ತ್ವಾ ನೃಪತಿಂ ರಘೂತ್ತಮಂ ಭೃಗೂತ್ತಮಃ ಪ್ರಾಹ ನಿ
ಜಾಂತನುಂಹರಿಂ | ಅಭೇದಮಜ್ಞಿಷ್ಟಪಿದರ್ಶಯಿಸರಂ ಪುರಾತ
ನೋಹಂಹರಿರೇಷ ಇತ್ಯಹ||೪೩||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ=ಆ ಭಾರ್ಗವನು, ಇತ್ಥಂ=ಹೀಗೆ, ನೃಪತಿಂ=ದಶರಥನನ್ನು ಕುರಿತು, ಉಕ್ತ್ವಾ - ಹೇಳಿ, ಭೃಗೂತ್ತಮಃ = ಭೃಗುಶ್ರೇಷ್ಠನು, ನಿಜಾಂತನುಂ-ತನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಆಗಿರುವ, ರಘೂತ್ತಮಂ=ರಘುಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರುವ, ಹರಿಂ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನನ್ನು ಕುರಿತು, ಪ್ರಾಹ = ಹೇಳಿದನು, ಅಹಂ=ನಾನು, ಪುರಾತನಃ-ಬಹಳ ಪ್ರಾಚೀನನು (ಸನಾತನನು) ಏಷಃ=ಈ ಶ್ರೀರಾಮನೂ, ಹರಿಃ=ಅಂಥಾ ಸನಾತನನೇ ಆಗಿರುವನು, ಇತ್ಯಪಿ=ಹೀಗೆಂಬುದಾಗಿ, ಅಜ್ಞಿಷ್ಟಪಿ=ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಪಾಮರರಲ್ಲಿಯೂ, ಅಭೇದಂ-ತಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಇರುವ, ಅಭೇದ=ಏಕ್ಯವನ್ನು, ದರ್ಶಯಿಸ-ನಿದರ್ಶನಗಳಿಂದ ತೋರ್ಪಡಿಸುವವನಾಗಿ, ರಘೂತ್ತಮಂ=ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಕುರಿತು, ಪ್ರಾಹ-ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭೃಗುಕುಲೋತ್ತಮನಾದ ಪರಶುರಾಮನು ದಶರಥನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಪುರಾಣ ಪುರುಷನಾದ ನಾನೇ ಈ ದಶರಥ ಪುತ್ರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು. ಈ ರೂಪದ್ವಯಗಳಿಗೆ (ಶ್ರೀರಾಮ ಪರಶುರಾಮ) ಅಭೇದವನ್ನು ಅಜ್ಞರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಸ್ವರೂಪರಾದ ಶ್ರೀದಶರಥರಾಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಶುರಾಮರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ತಮಗೂ, ರಾಮನಿಗೂ ಅಭೇದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕವಾದ ಈ ಪುರಾತನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪರಶುರಾಮರು ರಾಮನೊಡನೆ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ಶೃಣುಷ್ವರಾಮತ್ವಮಿಹೋದಿತಮಯಾ ಧನುದ್ವಯಂ ಪೂರ್ವ
ಮ ಭೂನ್ನಹಾದ್ಭೃತಂ | ಉಮಾಪತಿಶ್ಚೈ ಕಮಧಾರಯತ್ತತೋ
ರಮಾಪತಿಶ್ಚಾಪರಮುತನೋತ್ತಮಂ ||೪೪||

ಅರ್ಥ.—ರಾಮ=ಎಲೈ ರಾಮನೇ, ಇಹ=ಈಗ, ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ ಉದಿತಂ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು, ಶೃಣುಷ್ವ=ಕೇಳು, ಪೂರ್ವಂ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಮಹಾದ್ಭುತಂ=ಬಹಳ ಅದ್ಭುತವಾದ, ಧನುರ್ಧ್ವಯಂ - ಎರಡು ಬಿಲ್ಲುಗಳು, ಅಭೂತ್-ಇದ್ದವು, ತತಃ-ಆ ಬಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಏಕಂ=ಒಂದನ್ನು, ಉಮಾಪತಿಃ - ಈಶ್ವರನು, ಆಧಾರಯತ್-ಧರಿಸಿದನು. ಅಪರಂ - ಮತ್ತೊಂದಾದ, ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಂ=ಶ್ರೇಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸಿದ, ಧನುಃ - ಧನುಸ್ಸನ್ನು, ರಮಾಪತಿಶ್ಚ=ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಿಂದ ನಾರಾಯಣನು, ಆಧಾರಯತ್=ಧರಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಎಲೈ ರಾಮಚಂದ್ರ, ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಎರಡು ಧನುಸ್ಸು (ಬಿಲ್ಲುಗಳು) ಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ದೇವತೆಯೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇವುಗಳು ಹೀಗೆ ಅನುಪಯೋಗವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಗ ಉಮಾಪತಿಯಾದ ಋದ್ರದೇವರು ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಎಹಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ತಿಳಿ.

ಅವತಾರಿಕೆ.--ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಶೇರಿ ಒಂದಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೂ ಕೂಡ ಪರತತ್ವ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೇ ಪರತತ್ವವು ಶ್ರೀಹರಿ ಎಂದು ಕೆಲವರು, ಶಿವನೆಂದು ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸಿ ಇವನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬ ದೃಢ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯದೇ ಸಂಶಯಾತ್ಮಕರಾಗಿರುವರು. ಹೀಗೆ ಪರತತ್ವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಪುರುಷರೇ ಸಂಶಯ ಪಡುವಂತಾದರೆ ಇನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಪಾಚೇನು? ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡಿಸಿ ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಆಗ ಅದರಿಂದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಈ ಸಂಶಯವು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ನಿಜ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಹುಟ್ಟಿ ಆ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆ ಪರವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಲಿ, ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಲೋಕ ಸ್ವಭುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿಯೂ,

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ರೆಂಬುವುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ತಿಳಿಸುವುದು.

ಶ್ಲೋಕ || ತದಾತುಲೋಕಸ್ಯ ನಿದರ್ಶನಾರ್ಥಿಭಿಃ ಸಮರ್ಥಿತೌ ಶೌಹರಿಶಂಕ ರೌ ಸುರೈಃ ರಣೇಸ್ತೌತೌವಾಂ ಪ್ರಸಮೀಕ್ಷಿತುಂವಯಂ ಸಮರ್ಥಯಾ ಮಾತ್ರನಿದರ್ಶನಾರ್ಥಿನಃ ||೪೫||

ಅರ್ಥ. — ತದಾತು-ಆಗಲಾದರೋ, ಲೋಕಸ್ಯ=ಸಜ್ಜನ ಮಂಡಲ ಗೆ, ನಿದರ್ಶನಾರ್ಥಿಭಿಃ=ಪರತತ್ವ ಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯ ಸುತ್ತಿರುವ, ಸುರೈಃ=ದೇವತೆಗಳಿಂದ, ತೌ-ಆ, ಹರಿಶಂಕರೌ-ಹರಿಹರರಿ ಬ್ಬರೂ, ಸಮರ್ಥಿತೌ=ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಕಿಮಿತಿ=ಎನೆಂದರೆ? ಅತ್ರ= ಈಗ, ನಿದರ್ಶನಾರ್ಥಿನಃ=ಪರತತ್ವ ಜ್ಞಾನಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ, ವಯಂ=ನಾವುಗಳ ಉ, ರಣೇ-ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಿತೌ=ನಿಂತಿರುವ, ವಾಂ=ತಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ, ಪ್ರ ಸಮೀಕ್ಷಿತುಂ-ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸಮರ್ಥಯಾಮಃ=ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವೆ ವು, ಇಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಹೇ ಪ್ರಭುವೇ ನಾವು ನಿನ್ನವರಷ್ಟೆ? ಲೋಕಾನುಗ್ರಹ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಈಗ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಪರ ತತ್ವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಅವರವರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸರ್ವೋತ್ತಮವೆಂದು ಭಾವಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಸಂದೇಹಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ದೇವತೆ ಗಳಾದ ನಾವು ಸರಿಯಾದ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪರತತ್ವವು (ಪರದೈವವು) ಇದೇ ಸರಿ ಎಂಬುವುದನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ದೊಡ್ಡವರೆನಿಸಿದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವೂ ರಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವುದು? ಪ್ರಕೃತ ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣನೆನಿಸಿರುವ ತಮ್ಮನ್ನೆ ಕೆಲವರು ಪರದೈವವೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಮಹೇಶ್ವರನು ಪರದೈವವೆಂದು ಹೇಳುವರು, ಮಹೇಶ್ವರನು ಪರದೈವವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು. ಈ ಸಂಶಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ನಾವುಗಳು ಬಂದಿರು ವೆವು. ತಾವು ಉಭಯರೂ ಈ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಣಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಳು ಪೂರ್ಣಸಮರ್ಥರು ಇಂತಹವರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಪರತತ್ವವು ಇದೇ ಸರಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಡಲನುಕೂಲವಾಗುವುದೆಂ ದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಜ್ಞಾನ, ಬಲ, ಕ್ರಿಯಾದಿಗಳು ಯಾರಲ್ಲಿ ಇತರಾ ಪೇಕ್ಷೆಯು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವನೋ ಅವರನ್ನು ಸರ್ವೋತ್ತಮರೆಂದು ಭಾವಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು. ಇದು ಪರಿಕ್ಷಾ ವಿಧಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹರಿ— ಹರರೆನ್ನಿಸಿದ ತಾವು ಉಭಯರೂ ನಿಂತು ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದರೆ ಆಗ ಗೆದ್ದವರು ಸರ್ವೋತ್ತಮರೆನಿಸುವರು. ಈ ಜ್ಞಾನ ಬಲ ಕ್ರಿಯಾದಿಗಳು ಮೂರು ಪರಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ ಇವುಗಳು ಅಪರಿಮಿತವೂ ಆಗಿವೆ. ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಅಪೂರ್ವ, ಏತಕ್ಕಂದರೆ—ಸ್ವಾಮಿಯನುಗ್ರಹ ದಿಂದ ಇವುಗಳು ಇತರರಲ್ಲಿ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬರುವುವು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು “ ಸ್ವಾಭಾವಿಕೇ ಜ್ಞಾನಬಲ ಕ್ರಿಯಾಚ ” ಎಂಬ ವೇದವೇ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದೆಯಾಗಿ ಈಗ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಬಲವನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಹೀಗೆ ಲೋಕ ಹಿತೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡ ದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಶಂಕರ—ನಾರಾಯಣರಿಬ್ಬರೂ ಅನುಮೋದಿಸಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಡಿಸಿದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ನಿರೂಪಿಸುವದು.

ಶ್ಲೋಕ || ತತೋಹಿ ಯುದ್ಧಾಯ ರಮೇಶ ಶಂಕರೌ ವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ ತೇಧನುಷೀ ಪ್ರಗೃಹ್ಯ | ಯತೋಂತರಸ್ಯೈಷನಿಯಾಮಕೋ ಹರಿಸ್ತತೋ ಹರೋಗ್ರೇಸ್ಯ ಶಿಲೋಪನೋಭೂತ್ ||೪೬||

ಅರ್ಥ.—ತತಃ=ಹೀಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ತರುವಾಯ, ರಮೇಶ=ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನು, ಶಂಕರೌ=ಮಹೇಶ್ವರನೂ ಕೂಡ, ತೇ=ಆಶಾರ್ಜ ಮತ್ತೂ ಪಿನಾಕವೆಂಬ, ಧನುಷೀ=ಧನುಸ್ಸುಗಳನ್ನು, ಪ್ರಗೃಹ್ಯ=ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಯುದ್ಧಾಯ=ಯುದ್ಧಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತೌಹಿ = ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ವಿಷಃ=ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಅಸ್ಯ=ಈ ಮಹಾದೇವನ, ಅಂತಃ=ಒಳಗೆ, (ಹೃತ್ಯಮಲದಲ್ಲಿ) ಯತಃ=ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ನಿಯಾಮಕಃ=ನೇಮಿಸತಕ್ಕವನೋ, ತತಃ=ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಹರಃ-ಶಂಭುವು, ಅಸ್ಯ=ಈ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಅಗ್ರೇ-ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ (ಸಮಕ್ಷಮ) ಶಿಲೋಪಮ-ಶಿಲೆಗೆ ಸದೃಶನಾಗಿ, ಅಭೂತ್-ಆಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ ದೇವತೆಗಳು ಹರಿಹರರನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಲವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ ವಡನೆಯೇ ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಿಬ್ಬರೂ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕಾರಕರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿ ನೈಜವಾದ ತಂತಮ್ಮ ಬಲಿಸ್ವಕಟನೆಗಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಧನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ನಿಂತರು. ಈ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠರುಗಳಾದ ಜಗದೀಶ್ವರರೆನಿಸಿದ ಹರಿ—ಹರರ ಯುದ್ಧ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನೂ, ಬಾಹುಬಲವನ್ನೂ ನೋಡಲಸೇಕ್ಷಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತಾ ಮಂಡಲಿಯೂ, ಬಹುಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೆರೆಯಿತು. ಯುದ್ಧವು ಬಹು ಘೋರವಾಗಿಯೂ ಪರಸ್ಪರ ಜಯಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಶಂಕರನ ಕೈತಗ್ಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಾರದೇ ಬಂಡೆಯಂತೆ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಸಕಲ ಚೇತನ ಸರ್ಗದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಬಿಂಬರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದು ಆ ಚೇತನರ ಮನ ಆದಿ ಇಂದ್ರಿಯಪ್ರೇರಕರೆನ್ನಿಸಿರುವ ಸಮಸ್ತ ತತ್ತ್ವಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಅವರವರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವಂತೆ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಗೆ ಬಂಡಾಗ ಪ್ರೇರಿಸುವನು. ತನ್ನಿಚ್ಛೆಗೆ ಬಾರದ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ತತ್ತ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳು ತನ್ನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾಗದಂತೆ ಸ್ತಬ್ಧರಾಗಿ ಎಂದರೆ ನಿರ್ವ್ಯಾಪಾರರಾಗಿ ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡುವನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಉಳ್ಳವನಾಗಿರುವನೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಾರಿ ಹೇಳುವವು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು “ ಪ್ರೇರಣೋ ಶೇಷಬುದ್ಧೀನಾಂ ಸರ್ಗಾಯತ್ಯರ್ಥ ಈರಿತಃ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಸರ್ವಚೇತನರ ಮನೋನಿಯಾಮಕರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಮಹಾದೇವರು ತನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಅವರ ಹೃದಯ ಸ್ಥಾನವರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿ ಮನೋ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ತನ್ನದೇ ಹೊರ್ತು ನಿನ್ನದಲ್ಲವೆಂದು ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿನಾಕ ಧನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವೆನೆಂದು ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೀಡಾಗಿದ್ದ ಮಹೇಶ್ವರನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ ಸ್ಥಂಭೀ

ಭೂತನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ತೆರನಾದ ಮಹಿಮಾ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ಮಹೇಶ್ವರನೂ ಅವನನ್ನು ಪರದೈವನೆಂದು ಭ್ರಾಂತಿಪಡುವ ಜನರೂ ಈ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ಜಗತ್ತೀರಕತ್ವ ರೂಪವಾದ, ಸತ್ತತ್ವವನ್ನರಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ರಮಾಪತಿಯ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಜಡವಸ್ತುವಿನಂತೆ ನಿಂತಮೇಲೆ ತತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಹೇಗಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಶಶಾಕನೈವಾಥಯದಾಭಿ ವೀಕ್ಷಿತುಂಪ್ರಸ್ಪದಿತುಂವಾಕುತ ಏವ ಯೋದ್ಧುಂ | ಶಿವಸ್ತದಾದೇವಗಣಾಃ ಸಮಸ್ತಾಃ ಶಶಂಸುರುಚ್ಚೈರ್ಜಗತೋ ಹರೇರ್ಬಲಂ ||೪೭||

ಅರ್ಥ.—ಅಥ=ಹೀಗೆ ಸ್ಥಂಭೀಭೂತನಾದ ಬಳಿಕ, ಶಿವಃ=ಈಶ್ವರನು ಅಭಿವೀಕ್ಷಿತುಂ=ಕಣ್ಣು ತೆಗೆದು ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಲೀ, ಪ್ರಸ್ಪಂದಿತುಂ=ಚಲಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಲೀ, ಯದಾ=ಯಾವಾಗ, ನೈವಶಶಾಕ-ಸಮರ್ಥನಾಗಲಿಲ್ಲವೋ? ಆಗ, ಯೋದ್ಧುಂ=ಯುದ್ಧಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ, ಕುತಏವ=ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಆದಿತು. ತದಾ=ಆಗ, ಸಮಸ್ತಾಃ=ಎಲ್ಲಾ, ದೇವಗಣಾಃ=ದೇವತಾ ಮಂಡಲಿಯು, ಜಗತಃ=ರಮಾದೇವಿ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಒಗತ್ತಿಗಿಂತಲೂ, ಹರೇಃ=ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಬಲಂ=ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು, ಉತ್ತಮಂ=ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದುದೇ ಸರಿ, ಇತಿ-ಹೀಗೆಂದೇ, ಉಚ್ಚೈಃ-ಪುಷ್ಪವಾಗಿ, ಹೊಗಳಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಹರಿ-ಹರರಿಬ್ಬರೂ ಸ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲೋಸುಗ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತಬಳಿಕ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ಹರಿಯು ಸ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಧಿರಿಗೆ ಈಶ್ವರನು ಕಣ್ತೆರೆದು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೂ ಸಹ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಶ್ರೀಹರಿಯು ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಕಣ್ಣಿನ ಶಕ್ತಿಯು ಕುಂದಿತೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಇದರಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಂತುಹೋದವು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಕಾಣಲಸಾಧ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ

ಗಾಢರೂ ಓಡಿಹೋಗೋಣವೆಂದರೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಕದಲಲಾರದೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟವು ಎಂದಮೇಲೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ನಿಂತಂತಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಜಾತಿಯ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಈ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವು ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಡೆಯಿಸಬೇಕೇ ವಿನಾ ಇಂದ್ರಿಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಡಿಸಲಾರದು, ಅದ್ದರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇನಿದೆ? ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಇಷ್ಟಾದಮೇಲೆ ಜಯಾಪಜಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೇ? ಒಡನೆಯೇ ದೇವತೆಗಳು ಹೀಗೆ ತತ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀರಮಾದೇವಿಯು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಸಕಲ ಜಗತ್ತೂ ಭಗವಂತನ ಅಧೀನವು. ಅವನ ಪ್ರೇರಣೆ ಇಲ್ಲದೇ ಯಾರೂ ಯಾವದನ್ನೂ ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಸುತರಾಂ ನಡಿಸಲಾರರು. ಭಗವಂತನ ಪ್ರೇರಣೆಯೂ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹವೂ ಇಲ್ಲದಮೇಲೆ ಇಂದ್ರಿಯೇಶರಾದ ಸೂರ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ ತಂತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾರರಿಂಬುದು ಈಗ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಶ್ರೀಸರಮಾತ್ಮನ ಬಲವೇ ಅದ್ಭುತವು. ಅದನ್ನು ಮೀರಲು ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಸದ್ವೀಕ್ಷಿತಮನೆಂದು ಸಾರಿಬಿಟ್ಟರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ—ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನದಿಂದ ಹರಿ—ಹರರಲ್ಲಿರುವ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಇದರಂತೆಯೇ ಸರ್ವ ದೇವತಾಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ರಮಾಪತಿಯು ಮೇಲೆನಿಸುವನು. ಅವನಿಗೆ ಸಮರಾಗಲೀ, ಅವನನ್ನು ಮೀರಿದವರಾಗಲೀ, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ವರೂ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗಿಂತ ನೀಚರು, ಅವನು ಸರ್ವಾಪೇಕ್ಷೆಯಾ ಅಧಿಕನು. (ಸರ್ವೇಶ್ವರನು) ಶ್ರುತಿಯೂ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತತ್ವವನ್ನ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಈ ಶ್ಲೋಕವೂ ಮೇಲಿನ ಅಂಶವನ್ನೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು ಶ್ಲೋಕ || ಯದೀರಣೇನ್ನೈವವಿನ್ನೈಷಶಂಕರಃ ಶಶಾಕನಪ್ರಶ್ನಸಿತುಂಚಕೇವ
ಲಂ | ಕಿಮುತ್ರವಕ್ತವ್ಯಮತೋಹರೇರ್ಬಲಂಹರಾತ್ಪರಂ ಸರ್ವತ
ಏವಚೇತಿ ||೪೮||

ಅರ್ಥ.— ಏಷಃ= ಈ, ಶಂಕರಃ= ಋದ್ರನು, ಯದೀರಣೇನ-ಯತ್
 =ಯಾವ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಈರಣೇನ-ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ, ವಿನೈವ= ಇಲ್ಲದೇ, ಪ್ರ
 ತ್ವಸಿತು-ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸಗಳನ್ನಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಕೂಡ, ನಶಶಾಕ=ಸಮರ್ಥ
 ನಲ್ಲವೋ, ಯತಃ-ಆದ್ದರಿಂದ, ಅತ್ರ=ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಹರೇಃ = ಪರ
 ಮಾತ್ಮನ, ಬಲಂ=ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು, ಹರಾತ್=ಈಶ್ವರನಿಗಿಂತಲೂ, ಪರಂ=
 ಉತ್ಪಸ್ವವು, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಕಿಂವಕ್ತವ್ಯಂ=ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನಿದೆ? ಚ=
 ಮತ್ತೂ, ಸರ್ವತಃ-ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ, ಪರಂ=ಉತ್ಪಸ್ವವಾದುದೇ ಸರಿ-

ತಾತ್ಪರ್ಯ.--ಋದ್ರದೇವರು ಅವರ ಹೃದಯ ಕಮಲವರ್ತಿಯಾದ
 ಶ್ರೀಭಗವಂತನ ಪ್ರೇರಣೆಯಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸಗಳನ್ನಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೂ
 ಅಸಮರ್ಥರಾಗುವರೆಂದಮೇಲೆ ಋದ್ರದೇವರಿಗಿಂತ ಸ್ವಾಮಿಯು ಸರ್ವ
 ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ರಮಾ
 ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸಕಲ ದೇವತಾಪೇಕ್ಷೆಯಾ ಆತ್ಯಧಿಕ ಬಲಶಾಲಿಯಾದವನೆಂದೂ
 ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಎಂದಮೇಲೆ ಅವನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದೇ
 ನಮಗುಚಿತವೆಂದು ತಿಳಿದವರಾದ ಆ ದೇವತೆಗಳು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಮೇ
 ಲಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಸರ್ವತ್ರ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರೆಂದು ಮುಖ್ಯಾಶಯವು

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ---ಭಗವದ್ಗೀತಾ ೭ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು
 ಹೇಳುವಂತೆ “ ಬಲಂಬಲವತಾಮಸ್ತಿಕಾಮರಾಗ ವಿವರ್ಜಿತಂ ” ತಾನು
 ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಬಲದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಬಲಕರ
 ನಾಗುವನೆಂಬಂತವನ್ನು ಭಕ್ತರು ಭಾವಿಸಬೇಕೇ ವಿನಾ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಇತ
 ರರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಬಲಾದಿಗಳು ತಮ್ಮವೇ ಎಂದು ಅಹಂಕಾರಪಡ
 ಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಕ್ತ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪುವಿಗೆ ಉತ್ತರ
 ವಿತ್ತಾಗ “ ಸನೈಬಲಂ ಬಲಿನಾಂಚಾಪರೇಷಾಂ ” ಎಂದು ಕಂಠೋಕ್ತವಾಗಿ
 ಭಗವಂತನ ಬಲವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿರುವನೆಂದು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಸಪ್ತಮ
 ಸ್ಕಂಧವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆಯಾಗಿ, ಯಾವ ಕ್ರಮದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ
 ಸರದೈವನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂದು ಮುಖ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಆವತಾರಿಣಿ.--ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಲ
 ವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಶಿವನ ಯತ್ನವು ಕೈಗೂಡದಂತಾಗಿ ಆತನು

ಸ್ತಬ್ಧನಾದ ಬಳಿಕ ಈಶ್ವರನೂ ಪರಮಭಾಗವತೋತ್ತಮನಾದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಮಹಿಮಾದರ್ಶನಾನಂತರ ವಿವೇಕವನ್ನು ಪಡೆದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪು ರಸ್ಸರವಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದನೆಂಬಂಶವನ್ನು ಮುಂ ದಿನ ಶ್ಲೋಕವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು.

**ಶ್ಲೋಕ || ತತಃ ಪ್ರಣಮ್ಯಾಶು ಜನಾರ್ದನಂಹರಃ ಪ್ರಸನ್ನದೃಷ್ಟ್ಯಾಹರಿಣಾ
ಭಿವೀಕ್ಷಿತಃ | ಜಗಾಮಕೈಲಾಸಮನುಷ್ಯತದ್ಗನುಸ್ತ್ವಯಾ ಪ್ರಭ
ಗ್ನಂಕಿಲಲೋಕಸನ್ನಿಧೌ ||೪೯||**

ಅರ್ಥ.— ತತಃ—ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಜ್ಯವಾರನಾದ ಅನಂತರ, ಹರಃ— ಈಶ್ವರನು, ಆಶು=ಬೇಗನೆ, ಜನಾರ್ದನಂ-ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಪೀಡಾಕರನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು, ಪ್ರಣಮ್ಯ-ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಪ್ರಸನ್ನದೃಷ್ಟ್ಯಾ= ಪ್ರಸನ್ನ=ಅನುಗ್ರಹ ಪುರಸ್ಕರವಾದ, ದೃಷ್ಟ್ಯಾ=ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, (ದೃಷ್ಟಿ ಯುಳ್ಳ) ಹರಿಣಾ=ಶ್ರೀಹರಿಯಿಂದ, ಅಭಿವೀಕ್ಷಿತಃ=ಅವಲೋಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವ ನಾದ, ಸಃ-ಶಿವನು, ಕೈಲಾಸಂ=ತನ್ನ ವಾಸ್ತಾನವಾದ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ ವನ್ನು ಕುರಿತು, ಜಗಾಮ - ಹೊರಟುಹೋದನು, ಅಮುಷ್ಯ = ಇಂಥಾ ಮಹೇಶ್ವರನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ, ತತ್=ಆ ಪಿನಾಕವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾದ, ಧನುಃ=ಬಿಲ್ಲು, ತ್ವಯಾ-ನಿನ್ನಿಂದ, ಲೋಕಸನ್ನಿಧೌ-ಲೋಕ=ಜನಕ ರಾಯನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಮಹಾಜನರ, ಸನ್ನಿಧೌ = ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಭಗ್ನಂಕಿಲ=ಭಂಜಿಸಲಾಯಿತಷ್ಟೆ ? (ಮುರಿಯಲಾಯಿತಷ್ಟೆ)

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಹೀಗೆ ಹರಿ—ಹರರಿಗೆ ನಡೆದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆವಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಸೋತ ಮಹಾದೇವನು, ವಿವೇಕ ಪಡೆದು ತಾನು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದು ಪರಮಾಪರಾಧವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸ್ವಾಮಿಯ ನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಆಗ ಕ್ಷಮಾಸಮುದ್ರನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನ ಉದಾರ ಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಂಭುವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಭಯದಾನಮಾಡಿದನು. ಮುದ್ರದೇವರು ಹರ್ಷ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ತೆರಳಿದರು. ಈ ತೆರನಾದ ಶಿವಧನುವನ್ನು, ಎಲೈ ರಾಮಚಂದ್ರ ನೀನು ಆ ಜನಕನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೇರಿದ್ದ ಮಹಾಜನರ ಸಮಕ್ಷಮ ಮುರಿದೆಯಲ್ಲವೆ ? ಎಂದು ಪರತುರಾಮನು ಶ್ರೀ ರಾಮನೊಡನೆ ನುಡಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.--ದೇವತೆಗಳು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಾಹ್ಯ ಕೋಟಿಗೆ ಶೇರಿದವರು. ಅವರು ಒಂದುವೇಳೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಏನಾದರೂ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅದನ್ನು ಉತ್ತರ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮನ್ನಿಸುವುದು ಸ್ವಭಾವ. ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಋದ್ರದೇವರು ಶರಣಾಗತರಾಗಲು ಸ್ವಾಮಿಯು ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನು. ಅವರು ಮರುಮಾತನಾಡದೇ ಸ್ವಸ್ಥಳವನ್ನು ಕುರಿತು ತೆರಳಿದರು. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಋದ್ರದೇವರಿಗೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿರುವ ಗೌರವಾತಿಶಯವೂ ಭಯ ಭಕ್ತಿಗಳೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡುವವು. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೇರಿದ ಇವರೇ ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ನಮ್ರರಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗಿಂತ ಸ್ವಾಮಿಯು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮನೆಂದು ಅವರೇ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತಲ್ಲವೆ? ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಋದ್ರದೇವರ ಭಕ್ತರಾದವರು ಶ್ರೀಹರಿಯು ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಮಾನ್ಯನೆಂದೂ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಕಲ ದೇವತಾವರೇಣ್ಯನೆಂದೂ ದೃಢವಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿ ಹರರ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತಂದಿತೆಂದು ಭಾವ. ಇಲ್ಲಿ ಋದ್ರದೇವರು ಭಗವಂತನನ್ನು ವಂದಿಸಿದ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ "ಜನಾರ್ದನನನ್ನು" ವಂದಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಋದ್ರದೇವರು ಲಯಕೃತ್ಯಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಅವರಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿರುವ ಭಗವಂತನ ರೂಪವೂ, ಲಯಕಾರ್ಯಾನುಕೂಲವಾಗಿ ಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ "ಜನಾರ್ದನಂ" ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಋದ್ರದೇವರ ಉಪಾಸ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಹರಿ, ನಾರಾಯಣಂ ಮುಕುಂಠಂ ಇತ್ಯಾದಿ ನಾಮವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥಾ ನಾಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸದೇ ಋದ್ರದೇವರು ವಂದಿಸುವಾಗ ವಂದನಾರ್ಥವಾದ ಭಗವದ್ಭಾವವು ಜನಾರ್ದನ ರೂಪವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಾನುಗುಣವಾದ ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳಿಂದ ಭಗವಂತನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯುವನೆಂಬಂಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವರೆಂದು ಮುಖ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಅನತಾರಿಕೆ:— ಪರಶುರಾಮರಿಗೂ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೂ ಸಂಭಾಷಣೆಗಾರಂಭವಾದಾಗ ಪ್ರಸ್ಥಾಪ ಮಾಡಿದ್ದ ದೇವಲೋಕದ ಎರಡು ಧನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯೂ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಹರನೂ ಧರಿಸಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಷ್ಟೆ? ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹರನ ಕೈ ಧನುಸ್ಸಿನ ಫಲಿತಾಂಶವು ಜನಕನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮನಿಂದ ಭಗ್ನವಾಯಿತೆಂಬುದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಹರಿಯ ಕೈಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ಧನುಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪರಶುರಾಮರೂಪಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ರಾಮನನ್ನು ಕುರಿತು ನುಡಿದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಧನುರ್ಯದನ್ಯದ್ಧರಿ ಹಸ್ತಯೋಗ್ಯಂ ತತ್ಕಾರ್ಮುಕಾಶ್ಲೋಟಿ ಗುಣಂ ಪುನಶ್ಚ | ವರಂಹಿಹಸ್ತೇತದಿದಂಗೃಹೀತಂ ಮಯಾಗೃಹಾಣೆ ತದಶೋಹಿವೈಷ್ಣವಂ ||೫೦||

ಅರ್ಥ:—ಯಾತ್=ಯಾವ, ಅನ್ಯತ್-ಮತ್ತೊಂದಾದ, ಧನುಃ=, ಧನುಸ್ಸು, ಹರಿ=ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಹಸ್ತ=ಕೈಗೆ, ಯೋಗ್ಯಂ=ತಕ್ಕುದಾದ ತತ್ = ಅದು, ತ್ಕಾರ್ಮುಕಾತ್ = ಈಶ್ವರನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಧನುಸ್ಸಿಗಿಂತಲೂ, ಕೋಟಿಗುಣಂ=ಗುಣದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಮೇಲಿನಿಸಿದ್ದು, ಎಂದೂ ತಿಳಿ. ಪುನಶ್ಚ=ಮತ್ತೂ, ವರಂ=ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಮೀರಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯುಳ್ಳದ್ದು, ತತ್=ಅಂಥಾ ಕೋಟಿಗುಣಾಧಿಕವೆನ್ನಿಸಿದ ಶಾರ್ಙ್ಗವೆಂಬ ಹೆಸರಿನ, ಧನುಃ=ಧನುಸ್ಸೇ, ಇದಂ=ಇದು, ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ, ಗೃಹೀತಂ = ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (ನೋಡು), ಹಿ = ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಏತದ್ಧನುಃ= ಈ ಬಿಲ್ಲು, ವೈಷ್ಣವಂ=ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೋ, ಅತಃ=ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ತ್ಸಂ=ನೀನು ಇವಂ=ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು, ಗೃಹಾಣ=ತೆಗೆದುಕೋ (ಎಂದರೆ ನೀನು ವಿಷ್ಣುವೇಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಧರಿಸಬಹುದು). (ಏತ ಕ್ಷೇ ? ದುಷ್ಠ ನಿಗ್ರಹಾರ್ಥವಾಗಿ) ಎಂದರ್ಥ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಆ ರುದ್ರ ಧನುಸ್ಸಿಗಿಂತಲೂ ಕೋಟಿ ಗುಣ, ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ಗುಣ ಉಳ್ಳ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಹಸ್ತದಿಂದ ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಈ ಶಾರ್ಙ್ಗಧನುಸ್ಸು ನನ್ನ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ವೈಷ್ಣವ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ನೀನು ಸ್ವೀಕರಿಸು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ನಿನ್ನ ಕೈಯ್ಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ನಾನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮೂಲಕ ನೀನು ನಡಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ಮಹಾ ಕಾರ್ಯವುಂಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಶುರಾಮರು ರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆಂದು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ಯದೀದಮಾಗೃಹ್ಯವಿಕರ್ಷಸಿತ್ತಂ ತದಾಹರಿರ್ನಾತ್ರವಿಚಾಯುಃ
ಮಸ್ತಿ! ಇತಿಬ್ರವಾಣಃ ಪ್ರದದೌಧನುರ್ವರಂ ಪ್ರದರ್ಶಯ ವಿಷ್ಣು
ಭಲಂಪರಾದ್ವರಂ ||೫೧||

ಅರ್ಥ:—ಹೇರಾಮ=ಎಲೈ ಶ್ರೀರಾಮನೆ, ತ್ವಂ=ನೀನು, ಇದಂ=ಈ ವೈಷ್ಣವ ಧನುಸ್ಸನ್ನು, ಆಗೃಹ್ಯ=ಹಿಡಿದು (ವಿಕರ್ಷಸಿಂಮದಿ) = ಹದೆಯನ್ನು ಸಿರಿಸಿ ಬಗ್ಗಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ತದಾ=ಆಗ, ತ್ವಂ=ನೀನು, ಹರಿ=ಶ್ರೀಮನ್ನಾ ರಾಯಣನೇ ಸರಿ, ಅತ್ರ=ನಾರಾಯಣನೆಂಬ ಅಂಶದಲ್ಲಿ, ವಿಚಾಯುಃ= ಸಂದೇಹವು, ನಾಸ್ತಿ-ಇಲ್ಲ, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಬ್ರವಾಣಃ = ಹೇಳುತ್ತಾ, ವಿಷ್ಣು ಬಲಂ=ವಿಷ್ಣು=ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ, ಬಲಂ=ಬಲವು, ಹರಾತ್= ಮಪೇತ್ತರನ ಬಲಕ್ಕಿಂತಲೂ, ವರಂ=ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ್ದೆಂಬುದನ್ನು, ಪ್ರದರ್ಶ ಯುಃ=ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, (ಆ ಪರಶುರಾಮನು) ಧನುರ್ವರಂ=ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು, ಪ್ರದದೌ= ಶ್ರೀದಶರಥರಾಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಸರ್ವಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಬಲವನ್ನೂ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರಾದ ಜೀವರಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾತಿಶಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯು ಉದಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಭಗವದಿಚ್ಛೆ. ಇಂಥಾ ಇಚ್ಛೆಗನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಷ್ಣಾದಿರೂಪಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿರುವುದು. ಶ್ರೀರಾಮ ರೂಪವು ಬಲ ಪ್ರಕಟನಾರ್ಥವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತ. ಕಪಿಲ, ದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಮಹಿಡಾಸ, ಹಯಗ್ರೀವ, ನ್ಯಾಸಾದಿರೂಪಗಳು ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಟನಾರ್ಥವೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯುಂಟು.

“ ರಾಮ ಕೃಷ್ಣಾದಿರೂಪೇಣ ಬಲಕಾರ್ಯೋ ಜನಾರ್ದನಃ | ದತ್ತವ್ಯಾಸಾದಿ ರೂಪೇಣ ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯಸ್ತಥಾ ಪ್ರಭುಃ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಈ ಅಂಶವು ದೃಢಪಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಕೃತ ಶ್ರೀಹರಿಯು ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ರಾಮಾವತಾರವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಈ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಬಲಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಯುಧವನ್ನು (ಬಿಲ್ಲನ್ನು) ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಶ್ರೀರಾಮನು ಧನುಸ್ಸಿಗೆ ಹೆದೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಾಣಸಂಧಾನಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪ್ರಗೃಹ್ಯತಚ್ಚಾಪವರಂಸರಾಘವಃ ಚಕಾರಸಜ್ಯಂನಿಮಿಷೇಣಲೀಲಯಾ | ಚಕರ್ಷಸಂಧಾಯಶರಂಚಪಶ್ಯತಃ ಸಮಸ್ತಲೋಕಸ್ಯ ಚಸಂಶಯಂನುದ೯ ||೫೨||

ಅರ್ಥ:—ಸಃ=ಆ ಮಹಾ ವೀರನಾದ, ರಾಘವಃ=ರಘುಕುಲೋತ್ಪನ್ನನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು, ತತ್ = ಪರಶುರಾಮರು ಕೊಟ್ಟ, ಚಾಪವರಂ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು, ಪ್ರಗೃಹ್ಯ=ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಲೀಲಯಾ=ಲೀಲಾ ಜಾಲವಾಗಿ(ಕಷ್ಟಪಡದೆ)ನಿಮಿಷೇಣ=ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಜ್ಯಂಚಕಾರ=ಹೆದೆ ಏರಿಸಿದನು. ಶರಂಚ=ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು, ಸಂಧಾಯ=ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೂಡಿ, ಸಮಸ್ತ=ಎಲ್ಲಾ, ಲೋಕಸ್ಯ=ಜನದ, ಸಂಶಯಂ=ಇವನು ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಅಲ್ಲವೋ? ಎಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನು, ನುದ೯=ಪರಿಹರಿಸುವನಾಗಿ ಚಕರ್ಷ=ಎಳೆದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಶ್ರೀರಾಮನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಮಿಷ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ಬಾಣ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಕಲ ಜನರ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾ ಆಕರ್ಷಣ ಮಾಡಿದನು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಪರಶುರಾಮರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಶಾಬರ್ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿ ಗುರಿಯಾವುದೆಂದು ನೋಡುವ

ಷ್ವರಲ್ಲಿ ಗುರಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಪರಶುರಾಮರೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನುಡಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪ್ರದರ್ಶಿತೇ ವಿಷ್ಣು ಬಲೇಸಮಸ್ತ ಶೋಹರಾಚ್ಚ ನಿಸಂಖ್ಯ ತಯಾ
ಮಹಾಧಿಕೇ| ಜಗಾದಮೇಘಾಘಗಭೀರಯಾಗಿರಾ ಸರಾಘವಂ ಭಾ
ರ್ಗವ ಆದಿಪೂರುಷಃ ||೫೩||

ಅರ್ಥ:—ಸಮಸ್ತಶಃ = ರಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಹರಚ್ಚ = ಮಹೇಶ್ವರನಿಗಿಂತಲೂ, ನಿಸಂಖ್ಯತಯಾ = ಎಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಮಹಾಧಿಕೇ = ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವೆನಿಸಿದ, ವಿಷ್ಣು ಬಲೇ = ವಿಷ್ಣು = ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ, ಬಲೇ = ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು, ಪ್ರದರ್ಶಿತೇ ಸತಿ = ರಾಮನಿಂದ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಆದಿಪೂರುಷಃ = ಆದಿಪೂರುಷನೆನಿಸಿದ, ಸಃ = ಆ, ಭಾರ್ಗವಃ = ಪರಶುರಾಮರು, ಮೇಘಾಘ = ಮೇಘದಂತೆ, ಗಭೀರಯಾ = ಗಂಭೀರವಾದ, ಗಿರಾ = ಧ್ವನಿಯಿಂದ, ರಾಘವಂ = ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು, ಜಗಾದ = ನುಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ರಮಾದಿ ಸಮಸ್ತರಿಗಿಂತಲೂ ರುದ್ರದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ತಮ್ಮ ಬಲವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಾಗ ಆದಿಪೂರುಷನಾದ ಪರಶುರಾಮದೇವರು ಮೇಘದಂತೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ದಶರಥರಾಮರನ್ನು ಕುರಿತು ಮುಂದೆಹೇಳುವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ಪರಶುರಾಮರು ನುಡಿದ ಮಾತಿನ ಕ್ರಮವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಹೊರಟಿದೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಲಂಬಲಂತೇ ಜಗತೋ ಖಿಲಾದ್ವರಂ ಪರೋಸಿನಾರಾಯಣ ಏವ
ನಾನ್ಯಥಾವಿಸರ್ಜಯಸ್ವೇಹಶರಂತ ವೋಮಯೇನುಹಾಸುರೇಲೋ
ಕಮಯೇವರಾದ್ಧಿಭೋಃ ||೫೪||

ಅರ್ಥ:—(ಎಲೈ ರಾಮಚಂದ್ರನೇ), ತೇ = ನಿನ್ನ, ಬಲಂ = ಬಲವು, ಅಖಿಲಾತ್ = ಸಮಸ್ತನಾದ, ಜಗತಃ = ಜಗತ್ತಿನ ಬಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪರಂ = ಉತ್ತಮೋತ್ತಮನಾದುದು, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ, ಅಲಂ = ಪೂರ್ಣವಾದುದು ಹೌದು'

ಹೀಗೆ ಪೂರ್ಣ ಬಲನಾದುದರಿಂದ, ತ್ವಂ=ನೀನು, ಪರಃ=ಸರ್ವೋತ್ತಮನು. ಚ=ಮತ್ತೂ, ನಾರಾಯಣಃ=ಸಕಲ ಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣನೂ ಮತ್ತೂ ನಾರಾಯಣನೆಂಬ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯನೂ ಆಸಿ=ಆಗಿದ್ದೀ. ಅನ್ಯಥಾನ, ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧನಾದ, ಅಲ್ಲ ಗುಣವಾದ ಜೀವಕೋಟಿ ಪ್ರವಿಷ್ಟನಲ್ಲ. ಇದ=ಈ ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ, ತಪೋಮಯೆ=ತಪಃ=ಪ್ರಧಾನನಾಗಿರುವ ಮತ್ತೂ, ವಿಭೋಃ=ಬ್ರಹ್ಮನ, ವರಾತ್-ವರದಿಂದ, ಲೋಕಮಯ=ಲೋಕವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿರುವ, ಮಹಾಸುರೇ=ದೊಡ್ಡ ದೈತ್ಯನಲ್ಲಿ, ಶರಂ=ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಬಾಣವನ್ನು, ವಿಸರ್ಜಯಸ್ವ=ಪ್ರಯೋಗಿಸು.

ತಾತ್ಪರ್ಯಃ—ಎಲೈ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ! ಈಗ ನೀನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ ಬಲವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪತಃ ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರತಕ್ಕುದಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥಾ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಬಲವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮತ್ತಾರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಪೂರ್ಣ ಬಲನಾದುದರಿಂದ ನೀನೇ ಸಕಲ ಜಗದಪೇಕ್ಷೆಯಾ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೂ ಸಕಲ ಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣನೂ ಆಗಿದ್ದೀ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನೀನು ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಹೊರತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಪೂರ್ಣ ಸಮರ್ಥನಾದ ನೀನು ಈಗ ಹೊಡಿರುವ ಬಾಣಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾರಿಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯಲ್ಲವೆ ? ಇಗೋ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು, ನಿನ್ನ ಬಾಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಮಹಾಸುರನು ಬ್ರಹ್ಮನ ವರದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿ ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೂ ತಪೋಮಯನಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವನು. ಅವನ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಸಫಲವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸು ಎಂದು ಪರಶುರಾಮರು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಕುರಿತು ನುಡಿದರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥಃ—ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಕ್ಷಿಪ್ರಪ್ರಸಾದರು. ಅಸುರಾದಿಗಳು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಲೋಕಕಂಟಕ ವರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ಪೇಚಾಡುವರು. ಅಂತಃ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ಪ್ರಭುವೆನಿಸಿದ

ಶ್ರೀಹರಿಯು ಉಪಾಯಾಂತರಗಳಿಂವ ಅವರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಅಲ್ಪ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಪ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಜಗತ್ತಿಗೆ ನಿದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಡುವನು, ಅಲ್ಲದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ತನಗಿರುವ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತಂದು ತಾನು ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬುದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುವನು. ಈ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯಾಂಶವು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತಪೋಮಯನಾದ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಪರಶುರಾಮ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡಿರಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ಆ ಬಳಿಕ ರಾಮ ರೂಪದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದನು, ಎಂದಮೇಲೆ ಈ ಎರಡು ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅಸುರನಿಗ್ರಹಪೂರ್ವಕ ಸಲ್ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೆಂಬ ಪ್ರಮೇಯವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಸುರನ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವಂತನೇ ರಾಮರೂಪ ಪರಶುರಾಮ ರೂಪಗಳೆರಡನ್ನೂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಆ ಉಭಯ ರೂಪಗಳೂ ಏಕತ್ರ ಶೇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಥಾ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದಾಯಿತಷ್ಟೆ? ಆದರೆ ಮಹಾಸುರನು ಯಾರು? ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕಾದರೂ ಕಾರಣವೇನು? ವರವಾದರೂ ಎಂಥದು? ಎಂಬ ಶಂಕೆಯು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕವು ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಪುರಾತುಲೋನಾಮ ಮಹಾಸುರೋಭವತ್ ವರಾತ್ಸತು ಬ್ರಹ್ಮಣ
ಆಸಲೋಕತಾಂ | ಪುನಶ್ಚತಂ ಪ್ರಾಹಜಗದ್ಗುರುರ್ಯದಾ ಹರಿ
ರ್ಜಿತಃಸ್ಯಾದ್ಧಿತದೈವನಧ್ಯಸೇ ||೨೫೫||

ಅರ್ಥ:—ಪುರಾ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಅತುಲೋನಾಮ=ಅತುಲನೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ, ಮಹಾಸುರಃ=ದೊಡ್ಡದೈತ್ಯನು, ಅಭವತ್=ಇದ್ದನು. ಸತು=ಅನಾದರೋ, ಬ್ರಹ್ಮಣಃ=ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ, ವರಾತ್=ವರದಡೆಶೆಯಿಂದ, ಲೋಕತಾಂ=ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿರುವಿ

ಕೆಯನ್ನು, ಆಪ=ಪಡೆದನು. ಪುನಶ್ಚ=ಮತ್ತೂ, ಜಗದ್ಗುರುಃ=ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಕನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು, ಯದಾ=ಯಾವಾಗ, ಹರಿಃ=ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು, ಜಿತಃಸ್ಯಾತ್=ಸೋತುಹೋಗುವನೋ, ತದೈವ=ಆಗಲೇ ತ್ವಂ=ನೀನು, ವಧ್ಯಸೆ=ವಧಾರ್ಹನಾಗುತ್ತೀ (ಸಾಯುತ್ತೀ) ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ತಂ=ಆ ಅಸುರನನ್ನು ಕುರಿತು, ಪ್ರಾಹ=ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಸುರ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ (ಅಸುಷುರ ತಾಃ) ಎಂಬ ನಿರ್ವಚನ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆಯೇ ಪರಮ ಪ್ರಯೋಜನವೆಂಬ ದುರಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವನೆಂದು ಅರ್ಥ. ಇದರಂತೆಯೇ ಕಾಲನೇಮಿ, ಕಂಸ ಶಂಬರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೊಂದರಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುಪರು. ಈ ಮಂಡಲಿಗೆ ಶೇರಿದ ಅತುಲನೆಂಬ ದೈತ್ಯನು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮನಾದರೋ ಇವನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಇವನು ಕೇಳಿದ ವರವನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅಸುರನಾದರೋ ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತಾನು ಸರ್ವ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದನು. ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಎಂಬುದು ಮಹಾಮಹಿಮೆಯು. ಇದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಶ್ರೇಭಗವಂತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಇಂಥಾ ವರವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಸುರನ ನಿರ್ಭಂಧಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಯ್ತು, ವರವನ್ನೇನೋ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಆಮೇಲೆ ಯೋಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸುರನಿಂದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ತೋರಿಬರಲು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಅಸುರನನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲಾ! ನೀನು ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಅತುಲನಾಗಿದ್ದೀ! (ಅಸದೃಶನೆಂದರ್ಥ). ನೀನು ಸಕಲ ಲೋಕವನ್ನೂ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿಯೇ ಇರು, ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಲೋಕನಾಥನು (ಶ್ರೀಹರಿಯು) ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವೀರನಿಂದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತುಹೋಗುವನೋ ಆಗ ನಿನಗೆ ಮೃತ್ಯು ಉಂಟಾಗಲಿ, ಅದುವರಿವಿಗೂ ನೀನು ಅಸದೃಶನಾಗಿ ಸರ್ವತ್ರವಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಂತರ್ಧಾನವಾದನು. ಈ ಅಸುರನಾದರೋ ಶ್ರೀಹರಿಯಂತೆ ನಾನೂ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗುವೆನು, ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರ್ವತ್ರ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಸತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ

ವಿಮುಖರಾಗುವಂತೆಯೂ, ದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗುವಂತೆಯೂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅದರಂತೆಯೇ ಸಕಲ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ಕೆಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಇವನ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಲೋಕ ಹಿತೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶರಣಾಗತನಾಗಿ, ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಲೋಕಮಯನಾದ ಅತುಲನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಮತ್ತೂ ವರದ ವಿತರಣೆಯನ್ನು ತನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತಾನು ಯಾರಿಗೂ ಸೋಲದವನಾದರೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವೀರನಿಗೆ ಸೋಲಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ತಾನು ಸೋಲುವುದೆಂದರೇನು ? ಸೋಲದಿದ್ದರೆ ಅಸುರನ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಲೋಕವು ಹಾಳಾಗುವುದು. ಮಾಡುವುದೇನು ? ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜನು ಸಮಯ ವದಗಿತು. ಮತ್ತೂ ಈ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಬಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಉಂಟು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು, ರಾಮರೂಪದೊಡನೆ ಪರಶುರಾಮ ರೂಪದಿಂದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಡಿಸಿ ಈ ಅಸುರನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ತಾನೇ ಪರಶುರಾಮನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿರುವೆನು, ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಪರಶುರಾಮರೂಪಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಭುವು ಆ ಅತುಲನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಕಥಾ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸರ್ವಾಂತರಾಮಿ, ಸರ್ವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದ ಸರ್ವಜ್ಞನು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ನಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವ ಕರುಣಾಸಾಗರನೂ. ಪರಮೋದಾರಿಯೂ, ಸ್ವತಂತ್ರನು, “ಕರ್ತುಮ ಕರ್ತುಮನ್ಯಥಾಕರ್ತುಮ್” ಸಮರ್ಥನೆಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಭಗವಂತನು ಹಿಮೆಗಳು ಈ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುವು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಹೀಗೆ ಅಸುರನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ ಬಳಿಕ ಪರಶುರಾಮರು ಲೋಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವು ಸೋತಂತೆ ನಟಿಸಿ ಅಸುರನನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಾಣದಿಂದ ಕೊಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅತೋವಧಾರ್ಥಂಜಗದಂತಕಸ್ಯ ಸರ್ವಾಜಿತೋಹಂಜಿತವದ್ವ್ಯು
 ವಸ್ಥಿತಃ ಇತಿ ರಿತೇಲೋಕಮಯೇಸರಾಘವೋ ಮುಮೋಚ ಬಾ
 ಣಂಜಗದಂತಕೇಸುರೇ ||೫೬||

ಅರ್ಥ:—ಅತಃ=ಬ್ರಹ್ಮನ ವರದಿಂದ, ಜಗದಂತಕಸ್ಯ=ಜಗತ್ತಿಗೆ
 ಅಂತಕಸ್ಯ=ಮೃತ್ಯುಪ್ರಾಯನಾದ (ಆ ಅಸುರನ), ವಧಾರ್ಥ = ಸಂಹಾರ
 ಕ್ರೋಧಕ್ಕಾಗಿ, ಸರ್ವಾಜಿತಃ=ಸರ್ವ=ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಅಜಿತಃ=ಸೋಲದವನಾದ,
 ಅಹಂ=ನಾನು, ಜಿತವತ್=ನಿನಗೆ ಸೋತವನಂತೆ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತೋಪ್ಪಿ=ನಿಂತಿ
 ದ್ದೇನೆ. ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಈರಿತಿ=ಪರಶುರಾಮರು ಹೇಳಲು, ಸಃ=ಆ,
 ರಾಘವಃ=ಶ್ರೀರಾಮನು, ಜಗತ್=ಲೋಕಕ್ಕೆ, ಅಂತಕ = ವೈರಿಯಾದಂಥ
 ಅಸುರ=ಅತುಲನಲ್ಲಿ, ಬಾಣಂ=ಬಾಣವನ್ನು, ಮುಮೋಚ=ಬಿಟ್ಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಎಲೈ ರಾಮಾಚಂದ್ರಾ ! ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಯಾವಾಗ
 ಲೂ ಯಾವರಿತಿಯಿಂದಲೂ ಸೋಲತಕ್ಕವನಲ್ಲವೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಷ್ಟೆ?
 ಹೀಗೆ ಜಯಶಾಲಿಯಾದ್ದರಿಂದಲೇ ನನ್ನನ್ನು “ ಅಜಿತ ” ನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ
 ಗಳು ಕರೆಯುವರು. ಇಂಥಾ ನಾನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ವೈರಿಯಾದ ಈ ದೈತ್ಯನ
 ನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲಿಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ನನ್ನಿಂದ, ಅಭಿನ್ನನಾದ ನಿನಗೆ ಸೋತಂತೆ,
 ತೋರಿಸಿರುವೆನು. ನೀನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟಿರುವ ಈ ಬಾಣವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಡಗಿ
 ರುವ ದೈತ್ಯನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸು. ಅವನು ಹತನಾಗುವನು. ಅದರಿಂದ ಲೋ
 ಕಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗುವುದು. ಎಂದು ಶ್ರೀಪರಶುರಾಮರು ನುಡಿಯಲು ಶ್ರೀ
 ರಾಮನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟದ್ದು ತನ್ನ ಬಾಣವನ್ನು ಆ ದೈತ್ಯನಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:— ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಅಸುರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವರವನ್ನು
 ನಡಿಸಿಕೊಡಲಿಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಸುರನಿಗೆ ವಾಸಿ
 ಸಲವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲದೇ, ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸೋತುಹೋ
 ದಾಗ ನೀನು ಸಾಯಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಸಾವಿನ ಕಾಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದನು.

ಶ್ರೀಹರಿಯು ತನಗೆ ತಾನೇ ಸೋಲಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯರಿಗೆ
 ಸೋಲತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸೋತಲ್ಲದೆ ಅಸುರನು ಸಾ
 ಯುವಂತಿಲ್ಲ, ಸೋಲುವುದು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಎಂಬ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಒಂದೇ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅತ್ಮನಲ್ಲಿಯೇ ನಡಿಯತಕ್ಕವುಗಳಲ್ಲ. ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕೂ

ಸೋಲುವುದಕ್ಕೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕರ್ತೃಗಳು ಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆ ಉಭಯ ರಿಗೂ ಯುದ್ಧವೋ ವಿನಾದವೋ ನಡಿಯಲೇ ಬೇಕು. ವರನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮನು ಇದೊಂದನ್ನೂ ಯೋಚಿಸದೆ ದೈತ್ಯನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಒಡನೆಯೇ ಈ ವರನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಅಸುರನನ್ನು ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವಂತೆನಾಡಿ ತಾನು ಈ ಕ್ರಿಯಾನುಗುಣವಾಗಿ (ಶ್ರೀರಾಮನು ಮತ್ತು ಪರಶುರಾಮನೆಂಬ) ಎರಡು ರೂಪಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಈ ಎರಡು ರೂಪಗಳೂ ಬಾಹ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸ್ವರೂಪತಃ ಒಬ್ಬನಾದ ಭಗವಂತನಿಗೇ ಶೇರಿದ್ವೈಂಬುದನ್ನು ಭಕ್ತರಿಗೆ (ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ)ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಅವಕಾಶವದಗಿದಂತಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಬಾಣವನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸು. ನಾನು ಸೋತಂತೆ ನಟಿಸುವೆನು. ಹೀಗೆ ನಾನು ಸೋತಮೇಲೆ ಅಸುರನು ಸಾಯಲೇ ಬೇಕು. ಆ ಕಾರ್ಯವು ನಡೆಯಿತು. ಈಗ ಪರಶುರಾಮರೂಪಿಯಾದ ಹರಿಯು ಸೋತನಲ್ಲವೆ? ಏನನ್ಯಾಯ? ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸೋತದ್ದು ಯಾರಿಗೆ? ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಯಾರು? ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನ್ನಾರಾಯಣನೇ, ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯು ತನಗೆ ತಾನೇ ಸೋತನು. ತನಗೆ ತಾನೇ ಸ್ವಾಮಿಯು ಸ್ವರಮಣನಾಗಿರುವನು. ಇದರಂತೆ ಲೋಕ ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ತನಗೆ ತಾನೇ ಸೋಲಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಮಹಿಮೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಚ್ಯುತಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ಸೋಲು ಏಕೆಯು ಲೋಕಕಂಟಕನಾದ ಅಸುರನ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಿರುವ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹೇಚ್ಛೆಯು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ತಾನು ಯಾರಿಗೂ ಸೋಲದವನಾದರೂ ಲೋಕ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಸೋತಂತೆ ನಟಿಸುವನು. ಹೀಗೆ ನಡೆಸಿದ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ವರ ಕೊಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು ಮೀರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಲರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ “ ಅಲಂಬಲಂತೆ ” ಎಂಬ ಷಳ ನೇಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅತುಲ, ಅಥವಾ ತಪೋಮಯ ನೆಂಬ ದೈತ್ಯನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯ್ತು. ಅಸುರನೆಂದುದರಿಂದ ತ್ರೀಹರಿಗೆ ದ್ವೇಷಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಇಂಥ ವನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಭಗವಂತನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೇಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ಬರುವುದು. ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನಿಜ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೋ ಸ್ವರ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕವನ್ನಾರಂಭಿಸುವರು.—

ಶ್ಲೋಕ|| ಪುರಾವರೋನೇನಶಿವೋಪಲಂಭಿತೋ ಮುಮುಕ್ಷುಯಾವಿಷ್ಣು ತನು ಪ್ರವೇಶನಂ | ಸತೇನರಾಮೋದರಗೋಬಹಿರ್ಗತ ಸ್ತದಾಜ್ಞಯೈ ವಾಶುಬಭೂವಭಸ್ಮ ಸಾತ್ ||೫೩||

ಅರ್ಥ.—ಪುರಾ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಅನೇನ=ಈ ದೈತ್ಯನಿಂದ, ಮುಮುಕ್ಷು ಯಾ=ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ, ವಿಷ್ಣುತನುಪ್ರವೇಶನಂ=ವಿಷ್ಣು=ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ, ತನು=ಶರೀರದಲ್ಲಿ, ಪ್ರವೇಶನಂ=ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು, ಮೇ=ನನಗೆ, ಸ್ಯಾತ್=ಆಗಬೇಕೆಂದು, ವರಃ=ವರವು, ಶಿವೋಪಲಂಭಿತಃ=ಶಿವ=ಈಶ್ವರನ ದೇಶೆಯಿಂದ (ಮೂಲಕ), ಉಪಲಂಭಿತಃ=ಸಂಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ತೇನ=ಆ ವರದಿಂದ, ಸಃ=ಅ ಅಸುರನು, ರಾಮೋದರಗಃ=ರಾಮು=ಶ್ರೀಪರಶುರಾಮದೇವರ, ಉವರ=ನಾಭಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಗಃ=ಇರುವವನಾಗಿ, ತದಾಜ್ಞಯೈವ=ತತ್-ಆ ಭಾರ್ಗವರ, ಅಜ್ಞಯೈವ=ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆಯೇ, ಬಹಿಃ=ಪರಶುರಾಮರ ಬೇಹದ ಹೊರಗಡೆ, ಗತಃ=ಬಂದವನಾಗಿ, ಭಸ್ಮಸಾತ್ ಭೂವ=ಶ್ರೀ ದಾತರಥಿಯ ಬಾಣದ ಏಟಿನಿಂದ ಭಸ್ಮವಾದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ತಪೋಮಯನ ಉತ್ತರಾವಧಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸೋಲುವ ಸಮಯವೇ ಅಸುರನಿಗೆ ನಾಶ ಕಾಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವನ ನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಜಿಷ್ಣು ನಾದರೂ ತನಗೆ ಸೋಲನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ತಾನು ಸೋ

ಲುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಸುರನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಯಿತು. 'ಅಸುರನಿಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ನುಕೂಲವಾದ ವರವನ್ನು ಶಿವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವ ತಾನೇ ಕರುಣಿಸಿದ್ದನು. ಎಂದರೆ ಈ ಅಸುರನು ಶಿವನನ್ನು ಭಜಿಸಿ ನನಗೆ ನೋಕ್ಷವು ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದು, ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡೆಂದು ಬೇಡಿದನು. ಆಗ ಈಶ್ವರನು ಈ ಪಾಪಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಅವನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರವೇ ಸಲಕರಣೆಯಾಗಿರುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅವನಿಷ್ಟದಂತೆ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ನೀನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅವನ ನಾಭಿಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದು ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸೆಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅಸುರನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಭಗವದವತಾರರಾದ ಪರಶುರಾಮರ ನಾಭಿಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಅತಿಭಯಂಕರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಪರಶುರಾಮರೂಪಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅಸುರನನ್ನು ನಾಭಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕ ನೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸಮಯ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ರೂಪದಿಂದ ತಾನು ಸೋತಲ್ಲಿ, ಈ ಅಸುರನ ನಿಗ್ರಹವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಶೈವ ಧನುರ್ಭಂಗಮಾಡಿ ವೀರಾವೇಸದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಇಂಥಾ ಉದ್ದಿಷ್ಟಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಈ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನರಿತ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಸುರನಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಬಾಣಸ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವನ ನಿಗ್ರಹ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ತನ್ನ ಕೈಚಳಕವನ್ನೂ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತಂದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಇಂಥಾ ಪ್ರಬಲನಾದ ಅಸುರನಿಗೆ ತನ್ನ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂಬ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಪದ್ಮಪುರಾಣದ ಮುಂದೆ ಕೊಡುವ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಆಧಾರವಾಗಿವೆ:— "ತಸ್ಯ ನಾಭಿ ಪ್ರದೇಶೇತತಪಃ ಕೃತ್ವಾಸುದಾರುಣಂ | ತಿಷ್ಠತ್ಯೇವ ಸದಾದೈತ್ಯಃ ತಂಚ್ಛಾತ್ವಾ ರಾಘವೋಬಲೀ || ತಂತುಭಸ್ಮೀಚಕಾರಾಥ" ಲೀಗೆ ಈ ಅಸುರನ ನಿಗ್ರಹೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದುದೇನಿಸಾ ಅಸುರನ ಸ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಅಲ್ಲ. ತನ್ನ ಈ

ಆನೇಶದಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದಂತೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ ನೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಕರ್ತುಂ ಅಕರ್ತುಂ, ಅನ್ಯಥಾಕರ್ತುಂ, ಎಂಬ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಭಗವಂತನ ಮುಂದೆ ಈ ಅಲ್ಪನಾದ ಅಸುರನ ನ್ಯಾಪಾರವು ಏನು ನಡಿದೀತು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಇತೀವರಾಮಾಯಸರಾಘವಃಶರಂ ವಿಕರ್ಷಮಾಣೋವಿನಿಹತ್ಯ ಚೌಸುರಂ | ತಪಸ್ತದೀಯಂ ಪ್ರವರ್ದಮುನೋದ ತದೀಯಮೇ ವಹ್ಯಭವತ್ಸಮಸ್ತಂ ||೫೮||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ=ಅಂಥಾ ದೈತ್ಯನಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನಾದ, ರಾಘವಃ=ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು, ಇತಿ=ತಪೋಮಯನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ರಾಮಾಯೇವ=ಶ್ರೀಪರಶುರಾಮನಿಗೋಸ್ಕರವೋ ಎಂಬಂತೆ, (ನೋಡತಕ್ಕ ವರಿಗೆ) ಶರಂ=ಬಾಣವನ್ನು, ವಿಕರ್ಷಮಾಣಃ=ಎಳೆಯುವವನಾಗಿ, ಅಸುರಂ=ದೈತ್ಯನನ್ನು, ವಿನಿಹತ್ಯ=ಸಂಹರಿಸಿ, ತದೀಯಂ=ಪರಶುರಾಮರ ಸಂಬಂಧವಾದ, ತಪ=ತಪಸ್ಸು, ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ, ನಾಶಿತಂ=ನಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಪ್ರವರ್ದ=ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವನಾಗಿ, ಮುನೋದ=ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಕುತಃ=ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ, ಸಮಸ್ತಂ=ಎಲ್ಲಾ ಜಗತ್ತೂ, ತದೀಯಮೇವ=ಪರಶುರಾಮರ ಸಂಬಂಧವಾದುದೇ, ಅಭವತ್ ಹಿ=ಆಗಿದೆಯಷ್ಟೆ ?

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಪರಶುರಾಮರು ತಮ್ಮೊಳಗಡಗಿದ್ದ ಅಸುರನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ತಕ್ಕ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಶ್ರೀರಾಮನು, ಅವರಿಂದ ಅಭಿನ್ನನಾದುದರಿಂದ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತಪೋಮಯನಿಗೆ ಬಾಣವನ್ನೆಳೆದು ಬಿಡಲು ಅವನು ಬಾಣಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಉರಿದು ಬಿದ್ದನು. ಅಸುರನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಲೋಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ನಾಶವಾಗಿ, ಲೋಕವು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಯಿತು. ಇದರೊಂದಿಗೆ, ಅಸುರನ ಅದ್ಭುತ ತಪಸ್ಸೂ ಅದರಿಂದ ಪರಶುರಾಮರ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ತೇಜಸ್ಸೂ ಶಾಂತವಾದುದು. ದಾಶರಥಿಯು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಸುರಜನ ಮೋಹನಾರ್ಥವಾಗಿ, ಪರಶು

ರಾಮರಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಶೇಖರಿಸಲಾಗಿದ್ದ ತಪಸ್ಸು ಈಗ ನನ್ನಿಂದ ನಾಶನಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾ ಜಯಶಾಲಿಯಾದೆನೆಂದು ತಾನು ಸಂತೋಷಿಸಿದಂತೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಂಹರಿಸಿದ್ದು ಅಸುರನನ್ನು, ಇದರಿಂದ ಪರಶುರಾಮರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ತಾನು ನಾಶನಾಡಿದಂತೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡುದ್ದೇಕೆಂದರೆ:—ಸಕಲ ಜಗತ್ತಿಗೂ ಪರಶುರಾಮಾ ಭಿನ್ನನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪ್ರಭುವು. ಅವನ ಅಧೀನವಾದುದು ಜಗತ್ತು, ಎಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತ. ಆ ಅಸುರನಾದರೋ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ, ಜಗತ್ತೇ ಸ್ವಾಮಿಯ ಅಧೀನವೆಂದಮೇಲೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಸುರನು ಸ್ವಾಮಿಯ ಅಧೀನನಲ್ಲವೆ? ಹೌದು, ಅವನಿಗೆ ಲೋಕಮಯನೆಂದೂ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರುಂಟು. ಇಂಥಾ ಅಸುರನನ್ನು ತನ್ನವನೆಂದು ತಿಳಿದೇ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆಸರೆ ಕೊಟ್ಟು ಇದುವರಿವಿಗೂ ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಈಗಲಾದರೋ ಅವನ ಸಾಧನವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಇನ್ನು ಈಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರಿಸಬಾರದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ರಾಮರೂಪದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಪರಶುರಾಮನು ಮೈರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಘವನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅವನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದನೆಂದು ಜನರು ವಿರುದ್ಧಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ತಮಃಸಾಧನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಹಾಗಾಗ ಬಾರದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಉಭಯ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಗಿರುವ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು ಈ ರೀತಿ ರಾಮನು ಪರಶುರಾಮರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದವನಂತೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿದನು. ಆಚಾರ್ಯರು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ, “ರಾಮಯೇನ, ಶರಂಪಿ ಕರ್ಷಮಾಣಃ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಅಸುರರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಾಣವು ಪರಶುರಾಮನಿಗೆಗೋಸ್ಕರವೇ ಬಿಡಲಾಯ್ತೆಂದೂ, ಸಜ್ಜನರಿಗಾದರೋ ಪರಶುರಾಮನಲ್ಲಡಗಿರುವ ಅಸುರನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬಾಣವು ಬಿಡಲಾಯ್ತೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ “ಇವ” ಎಂಬ ಉತ್ತೇಜನಾಚಕನಾದ ಅನ್ಯಯ ಪ್ರಯೋಗದೊಡನೆ ತತ್ತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥಾನಾಡಿರುವರೆಂದು ಋಷಿಶಯವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಶುರಾಮರ ತಪಸ್ಸು ನನ್ನಿಂದ ನಾಶನಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾದರೋ ಪರಶುರಾಮರಲ್ಲಡಗಿದ್ದ ತಪೋಮಯನಾದ ಅಸುರನು

ಈಗ ನನ್ನಿಂದ ನಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು. ಇನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವಾಯಿತೆಂದು ಸರ್ವರೂ ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮನು ಆಗ ತೋರ್ಪಡಿಸಿದನೆಂದು ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ಶ್ರೀಹರಿಯು ಅಸುರ ಜನ ಮೋಹನಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಸುರಜನರಿಗೆ ಮಹಿಮಾಪ್ರದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀರಾಮ-ಪರಶುರಾವ ರೂಪಗಳೆರಡರಿಂದ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಗಳೆಂಬ ಜಗತ್ತಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆನಂದಿಸಿದ್ದು ಆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಒಂದು ಲೀಲೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ:—

**ಶ್ಲೋಕ|| ನಿರಂತರಾನಂದವಿಬೋಧೇಸಾರಃ ಸಚಾನಮಾನೋಖಿಲಮಾದಿಪೂ
ರುಷಃ| ವರ್ದಶ್ಚುಕ್ತೋತಿವನಿನೋದತೋಹರಿಃ ಸಕಿಕವದ್ವಿತ
ನುಮೂಮೋದ ||೫೯||**

ಅರ್ಥ:—ನಿರಂತರಾನಂದ ವಿಬೋಧೇಸಾರಃ=ನಿರಂತರ=ಭೇದರಹಿತಗಳಾದ, ಆನಂದ=ಸುಖವು, ವಿಬೋಧ=ಜ್ಞಾನವು, ಇವುಗಳಿಂದ, ಸಾರಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠತಮನಾದ, ಅಖಿಲಃ=ಸರ್ವವನ್ನೂ, ಚಾನಮಾನಃ=ತಿಳಿದವನಾಗಿರುವ, ಆದಿಪೂರುಷಃ=ಆದಿಪುರುಷನೆನ್ನಿಸಿರುವ, ಸಃ=ಶ್ರೀಹರಿಯು, ವಿನೋದತಃ=ಲೀಲೆಯಿಂದ, ವದನ್ನಿವ=ಪರಶುರಾಮನು ರೂಪದಿಂದ ಹೇಳುವನಂತೆಯೂ, ಶ್ರುಕ್ತೋತಿವ=ರಾಮರೂಪದಿಂದ ಕೇಳುವನಂತೆಯೂ, (ವಿಡಂಬಿಸುತ್ತಾ) ಏಕವಿವ ಸ್ವರೂಪತಃ ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ದ್ವಿತನುಃ=ನೋಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಪರಶುರಾಮ, ಮತ್ತು ರಾಮರೂಪಗಳೆಂಬ ಎರಡುರೂಪವುಳ್ಳವನಾಗಿ (ಇದ್ದುಕೊಂಡು) ಮುನೋದ=ಆನಂದಪಟ್ಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವರೂಪಭೂತಗಳಾದ ಜ್ಞಾನಾನಂದಭೂಷಿತನು ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನು ಮತ್ತು ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅನಾರ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು

ತಾನು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಇಚ್ಛಾನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಎರಡು ಅವತಾರರೂಪಗಳನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಗೂ ಎರಡು ಬೇರೆಬೇರೆ ಶರೀರಗಳಾಗಿ ತೋರುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಪರಶುರಾಮರೂಪದಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡೆಂದು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತಾ, ರಾಮರೂಪದಿಂದ ಅದರಂತೆ ನಡಿಯುತ್ತಾ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜರಾದವರು ಈ ರಾಮನು ಹೀಗೆ ಮಾಡೆಂದನು ಆ ರಾಮನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನು ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಬ್ಬರು ರಾಮರೂಪದ ಬೇರೆಬೇರೆಯೆಂದು ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರಾಜ್ಞರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾನಿಯು ಸ್ವರೂಪತಃ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಜಗತ್ಪ್ರಾಕೃತ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಎರಡು ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವನು, ಹೀಗೆ ನಡಿಸುವುದೂ ಅವನ ಇಚ್ಛೆ, ಅವನು ಸ್ವತಂತ್ರನು. ತನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಾನಾ ವಿನೋದಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವನೆಂದು ಭಾವನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ವಶಿಷ್ಠಾದಿ ತಪೋಧನರ ಸಮಕ್ಷಮ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥಃ—ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಸ್ವಾಭಿನ್ನವಾದ ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣನೆಂದು ಹೇಳಲು ವೇದಗಳೂ, ವೇದಾಂತಗಳೂ ಸರ್ವದಾ ಜಾಗರೂಕವಾಗಿವೆ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಅಸ್ಮದಾದಿಗಳಂತೆ ಸ್ವರೂಪದೇಹ, ಲಿಂಗದೇಹ, ಸ್ಥೂಲದೇಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನಲ್ಲ. ಅವನ ಸ್ವರೂಪವೇ ತೇಜೋಮಯವಾದುದು. ಜ್ಞಾನಾನಂದಮಯವಾದುದು. ಅವನ ಮೈವೇಲಿನ ಒಂದು ರೋಮವು ಕೂಡ, ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನಾನಂದಾತ್ಮಕವು, ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಂದೇಹಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಈಶಾವಾಸ್ಯೋಪನಿಷತ್ತು, ಈ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.—

ಸಸರ್ಯಗಾಚ್ಛುಕ್ರಮಕಾಯನು ವ್ರಣಮತ್ನಾವಿರಗುಂ ಶುದ್ಧಮಪಾಪವಿದ್ಧಂ | ಕವಿರ್ಮನೀಷೀಪರಿಭೂಃ ಸ್ವಯಂಭೂಃ ಯಾಥಾತಥ್ಯತೋರ್ಥಾನೋವಿದಧಾತ್ ಶಾಶ್ವತೀಭ್ಯಃ ಸಮಾಭ್ಯಃ || ಇದರರ್ಥವನ್ನು ಶ್ರೀಭಗವತ್ಪ್ರಾದರವರೇ ಭಾಷ್ಯವಚನಗಳಿಂದ ಹೀಗೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿರುವರು:—(ಭಾಷ್ಯ) ಶುಕ್ರಂತಚ್ಛೋಕರಾಹಿತ್ಯಾದವ್ರಣಂ ನಿತ್ಯಪೂರ್ಣತಃ ಪಾನನತ್ಪಾತ್ನದಾಶುದ್ಧಮಕಾಯಃ ಲಿಂಗವರ್ಜನಾತ್ | ಸ್ಥೂಲದೇಹಸ್ಯರಾಹಿತ್ಯಾದಶ್ಚಾವಿರಮುದಾಹೃತಂ | ಏವಂಭೂತೋಪಿಸಾರ್ವಜ್ಞಾತ್ಯವಿರಿತ್ಯೇವ ಶಬ್ದೈಶ್ಚ | ಬ್ರಹ್ಮ

ದ್ವಿಸರ್ವಮನ ಸಾಂಪ್ರಕೃತ್ಯಮನರೋಪಿಚ | ಈಶಿಕೃತ್ವಾನ್ಮನೀಷೀಸಃ ಪರಿ
ಭೂಃ ಸರ್ವತೋವರಃ | ಸದಾನನ್ಯಾಶ್ರಯತ್ವಾಚ್ಚಸ್ವಯಂಭೂಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿ
ತಃ | .....ಭಗವಾನ್ವುರುಷೋತ್ತಮಃ | ಸರ್ಜ್ಜ್ಞಾನಾನಂದಶೀರ್ಷೋ
ಸೌಸರ್ಜ್ ಜ್ಞಾನಾನಂದಬಾಹುಕಃ | ಸರ್ಜ್ಜ್ಞಾನಾನಂದ ದೇಹಶ್ಚ ಸರ್ಜ್ಜ್ಞಾ
ನಾನಂದ ಪಾದನಾನ್ | ಏವಂಭೂತೋಮಹಾವಿಷ್ಣುಃ | ಈ ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋ
ಕಗಳು, ಭಗವಂತನಿಗಿರುವ ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿವೆ. ಒಟ್ಟಿ
ನಲ್ಲಿ ಅವನ ತಲೆ, ಕೈಕಾಲು, ದೇಹ, ಅವಯವಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಜ್ಞಾನಾನಂ
ದಾತ್ಮಕವಾದವುಗಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ, ಮತ್ತೂ ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂದೂ
ಸೃಷ್ಟಿಪಡಿಸಿದೆಯಾಗಿ, ಇಂಥಾ ಪ್ರಭುವು, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಮೊದಲಿಗೊಂಡು
ಸಮಸ್ತ ಜೀವರಿಗೂ ನಿಯಾಮಕಳಾಗಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೂ, ನಿಯಾಮಕೆ
ನಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಆಳುತ್ತಿರುವನಾಗಿ, ಆ
ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಕೂಡ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಲೀಲೆಯಿಂದಲೇ ನಡಿಯುತ್ತಿದೆಯಾಗಿ,
ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವಂತೆ, ಸ್ವಾಮಿಯು ಈ
ಎರಡು ರೂಪಗಳನ್ನೂ ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಒಂದು ರೂಪದಿಂದ
ಆಜ್ಞೆಯನ್ನಿತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪದಿಂದ ಅದರಂತೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸಿ
ಭಕ್ತರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ದ್ವೇಷಿಗಳಿಗೆಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು
ಮಾಡಿ ತನ್ನೂಲಕ ಅವರುಗಳು ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಫಲಕ್ಕೆ ಪಾ
ತ್ರರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವನಾಗಿ ಪರಶುರಾಮ ತ್ರಿರಾಮರೂಪಗಳ ಚರಿತ್ರೆ
ಯು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಕ್ತಿವರ್ಧಕನೆಂದು ಮುಖ್ಯಾಶಯವು.

ಅವತಾರಿಕೆ:— ಭಗವಂತನು ಈ ರೂಪದ್ವಯದಿಂದ ನಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ
ವು ವಿಡಂಬನಾರ್ಥವೆಂದಾಯ್ತು, ಆದರೆ ಹೀಗೆ ವಿಡಂಬನೆಯನ್ನು ಮಾಡು
ವುದರಲ್ಲಿ ಕಾರಣವೇನಾದರೂ ಉಂಟೆ ? ಎಂದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ
ಗಳಿವೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕವು ನಿರೂಪಿಸುವುದು:—

ಶ್ಲೋಕ || ಸಚೇಷ್ಟಿತಂಚೈವನಿಜಾಶ್ರಯಸ್ಯ ಜನಸ್ಯಸತ್ತತ್ಯ ವಿಬೋಧಕಾರ
ಣಂ | ವಿಷೋದಕಂಚಾನೃತಮಸ್ಯಕುರ್ವಂ ಶ್ಚಿ ಕ್ರೀಡಂಕೂೂಪಿನ
ರಾಂತರೇಯಥಾ || ೩೬ ||

ಅರ್ಥ:—ಸಃ=ಆ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ನಿಜಾಶ್ರಯಸ್ಯ=ನಿಜ=ತಾನೇ, ಆಶ್ರಯಸ್ಯ=ಅಸರಿಯಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ಜನಸ್ಯ=ಸಜ್ಜನರಿಗೆ, ಸತ್ತತ್ವವಿಬೋಧಕಾರಣಂ=ಸತ್=ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾದ, ತತ್ತ್ವ=ಭಗವತ್ತತ್ವದ, ವಿಬೋಧ=ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ, ಕಾರಣಂ=ಹೇತುವೆನ್ನಿಸುವ, ಅನ್ಯತಮಸ್ಯ=ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಎನ್ನಿಸಿದ ದುರ್ಜನರಿಗೆ (ಭಕ್ತರಲ್ಲದ ಅಸುರ ಮಂಡಲಿಗೆ) ವಿವೋಹಕಂ=ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ, ಚೇಷ್ಟಿತಂ=ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು, ಕುರ್ವನ್=ಮಾಡುವಂಥವನಾಗಿ, ಏಕೋಪಿ=ಎರಡು ರೂಪಗಳಿಂದ ಭೇದವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವನಾದರೂ, ನರಾಂತರೇಯಫಾ=ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ, ಚಿಕ್ರೀಡೆ=ವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ವಿವೋದಪಟ್ಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀಹರಿಯು ತತ್ವಜ್ಞಾನಕ್ಕರ್ಹರಾದ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ತಾನೇ ಮುಖ್ಯಾಶ್ರಯನಾದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮೂಲರೂಪ ಅನ್ವತಾರ ರೂಪಗಳಿಗೆ ಸುತರಾಂ ಭೇದವಿಲ್ಲ, ತನ್ನ ಗುಣಕ್ರಿಯಾದಿಗಳಿಗೂ ತನಗೂ ಸಹ ಸುತರಾಂ ಭೇದವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ನರಾಧಮರೆಂದೆನಿಸುವ ಹರಿದ್ವೀಷಿಗಳಾದ ಅಸುರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಈ ರೂಪ ದ್ವಂದ್ವಗಳ ಮೂಲಕ ನಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ರಾಮನೂ ಪರಶುರಾಮನೂ ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನರು (ಅಸ್ಮದಾದಿಗಳಂತೆ) ಎಂಬ ಮಿಥ್ಯಾ ಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಈ ತೆರನಾಗಿ ಎರಡು ರೂಪಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿದಂತೆ ನಟಿಸಿ ತಾನು ಸ್ವಭಾವತಃ ಆಪ್ತಕಾಮನೆಂಬುದನ್ನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುತ್ತಾ ವಿಹರಿಸಿದನೆಂದು ಮುಖ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯವು. ಈ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ತೋರಿಬರುವ ವಿಶೇಷಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮೇಲೆಯೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ಶ್ರೀಭಗವಂತನು ತನ್ನ ಮಹಿಮಾತಿಶಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಸಜ್ಜಿತನರಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದನಲ್ಲವೆ? ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರದಿಂದ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳಿಗೆ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿಡಲಾರರೆಂದು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀರಾಮ ಮತ್ತೂ ಪರಶುರಾಮ ರೂಪಗಳೆರಡೂ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ತತಃ ಸಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿರ್ನಿಜೇಜನೇ ನಿತಾಂತಮೈಕ್ಯಂ ಸ್ವಗತಂ ಪ್ರಕಾಶಯತ್ | ದ್ವಿಧೇವಭೂತ್ವಾಭ್ಯುಗುವರ್ಯ ಆತ್ಮನಾ ರಘೂತ್ತಮೇನೈಕ್ಯಮಗಾತ್ಸಮಕ್ಷಂ ||೬೧||

ಅರ್ಥ:—ತತಃ=ತನ್ನ ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಚ್ಛಾನಾಚ್ಛಾನಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಕ್ರೀಡಾನಂತರ, ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಃ=ದಯಾಸಮುದ್ರನಾದ, ಸಃ=ಆ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ನಿಜೇ=ತನ್ನವರಾದ, ಜನೇ=ಭಕ್ತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ನಿತಾಂತಂ=ಇಂದ್ರಾರ್ಜುನರಂತೆ ವಿಶೇಷವಿಲ್ಲದ, ಸ್ವಗತಂ=ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರುವ, ಐಕ್ಯಂ=ಗುಣಕ್ರಿಯಾದಿಗಳಿಂದ ಅಭೇದವನ್ನು, ಪ್ರಕಾಶಯನ್=ತೋರ್ಪಡಿಸುವವನಾಗಿ, ಆದೌ=ಮೊದಲು, ದ್ವಿಧೇವಭೂತ್ವಾ=ಎರಡು ರೂಪಗಳಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿರುವನಂತಿದ್ದು, ಭ್ಯುಗುವರ್ಯಃ=ಪರಶುರಾಮ ರೂಪವಿಶಿಷ್ಟನಾದ ತಾನು, ಆತ್ಮನಾ=ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೇ, ರಘೂತ್ತಮೇನ=ರಘು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀರಾಮ ರೂಪದಿಂದ, ಐಕ್ಯಂ=ಏಕತ್ವವನ್ನು (ಒಂದಾಗುವಿಕೆಯನ್ನು) ಸಮಕ್ಷಂ=ಎಲ್ಲರ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿಯೇ, ಅಗಾತ್=ಪಡೆದನು, ರಾಮ ಪರಶುರಾಮರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಆದಂತೆ ತೋರಿಸಿದರೆಂದರ್ಥ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಗಿ ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುವ ಭಗವತ್ತ್ವತ್ವವಿಷಯಕ ಚ್ಛಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ದಿವ್ಯ ಚ್ಛಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಮರೂಪ ಪರಶುರಾಮರೂಪಗಳೆರಡೂ ಸೇರಿಸಿದ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಿ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ ರೂಪಗಳೆರಡೂ ಒಂದಾಗುವಂತೆ ಎಂದರೆ ಒಂದರಲ್ಲೊಂದು ಶೇರಿ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪಾಭೇದವನ್ನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅನತಾರಿಕೆ:—ಒಗೆಗೆ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳೆರಡೂ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಫಲಿತಾಂಶವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕವು ತಿಳಿಸುವುದು:—

ಶ್ಲೋಕ || ಸಮೇತ್ಯಚೈಕ್ಯಂ ಜಗತೋ ಭಿಷತ್ಯತಃ ಪ್ರಣುದ್ಯಶಂಕಾಯಖಿಲಾಂ ಜನಸ್ಯ | ಪ್ರದಾಯರಾಮಾಯ ಧನುರ್ವರಂತದಾ ಜಗಾಘರಾ ನಾನುನುತೋರನಾಪತಿಃ ||೬೨||

ಅರ್ಥ.—ಜಗತಃ=ಲೋಕವು (ಜನ ಸಮುದಾಯವು) ಅಭಿವತ್ಯತಃ=ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ವಕ್ಯಂ=ಶ್ರೀರಾಮರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮ ರೂಪವು ಒಂದಾಗಿರುವಿಕೆಯನ್ನು, ಸಮೀತ್ಯ=ಪಡೆದು, ಜನಸ್ಯ=ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ (ಭಕ್ತರಿಗೆ) ಅಖಿಲಾಂ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ಶಂಕಾ=ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಾದಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಶಯವನ್ನು (ಭಗವದ್ರೂಪಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಭೇದಶಂಕೆಯನ್ನು) ಪ್ರಣುದ್ಯ=ಚನ್ನಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಿ, ತದಾ=ಆಗ, ರಮಾಪತೀ=ಭಾರ್ಗವರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಧನುರ್ವರಂ=ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು (ಶಾರ್ಜವನ್ನು) ರಾಮಾಯ=ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ, ಪ್ರದಾಯಚ = ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು, ರಾಮಾನುಮತಃ=ರಾಮಚಂದ್ರನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನಾಗಿ, ಜಗಾಮ=ಹೊರಟುಹೋದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯಃ.—ಭಗವಂತನ ಅವತಾರಾದಿ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಡ್ಡ ಭೇದಶಂಕೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ಆ ಮೂಲಕ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಭಗವತ್ಪತ್ನಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತರುವಾಯ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಂತೆ ಆತ್ಮಧಿಕ ಬಲಪ್ರದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ಲೋಕಮಯ ದೈತ್ಯ ವಧವನ್ನು ನಡಿಸಿ, ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಸಾಧನಾನಂತರ ಶ್ರೀಪರಶುರಾಮ ರೂಪಿಯಾದ ಪ್ರಭುವು (ರಾಕ್ಷಸರ ಕೊಲೆಗಾಗಿ) ತಂದಿದ್ದ ಶಾರ್ಜವನ್ನು ಶ್ರೀರಘುನಾಥನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆತನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೂಪಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಅನಂತಾನಂತ ರೂಪಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಲೀಲಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ನಡಿಸುತ್ತಾ ವಿಹರಿಸುವನಾದ್ದರಿಂದ ಆ ರೂಪಗಳು ಮಾನವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಎಂದು ತೋರಿದರೂ ಸ್ವರೂಪತಃ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದೆಂದು, ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಯಾದ ಮನುಜನು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಹೀಗೆ ರಾಮ ಭಾರ್ಗವ ರೂಪಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬೇಕು.

ಅಸತಾರಿಕೆ:—ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಪರಶುರಾಮರು ಬಂದು ಇದಿರನಲ್ಲಿ ನಿಂತಕೂಡಲೇ ದಶರಥನು ಪರಮ ಭೀತನಾಗಿ ಅವರು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ರನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಉದ್ದೇಶದಂತೆ ತನ್ನನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲಿ "ನಾಶಮಾಡುವರೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಗೊಡವಿಗೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಎನ್ನಲು ಅವರು ಆತನಿಗೆ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವೆವು, ಈ ರಾಮನನ್ನು ಬಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ರಾಮನು ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ನುಡಿದು, ರಾಮನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ನಿರಂತಕವಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಪುತ್ರವರ್ಯನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ದಶರಥನು ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೂ ಒಡಗೂಡಿ ತನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯವು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ತತೋನ್ಯಪೋತ್ಯರ್ಥಮುದಾಭಿಪೂರಿತಃ ಸುತೈಃಸಮಸ್ತೈಃ ಸ್ವಪು ರೀನುವಾಸಹ | ರೇಮೇಫರಾನೋಪಿರಮಾಸ್ವರೂಪಯಾತಯೈವ ರಾಜಾತ್ಮಜಯಾಹಿಸೀತಯಾ ||೬೩||

ಅರ್ಥ.—ತತಃ=ಶ್ರೀಪರಶುರಾಮರು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನಂತರ, ನೃಪ=ದಶರಥನು, ಅತ್ಯರ್ಥ=ಹೆಚ್ಚಾದ, ಮುದಾ=ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಅಭಿಪೂರಿತಃ=ತುಂಬಿದವನಾಗಿ, ಸಮಸ್ತೈಃ=ಎಲ್ಲಾ, ಸುತೈಃ=ಮಕ್ಕಳುಗಳಿಂದ, ಸಹ=ಒಡಗೂಡಿ, ಸ್ವಪುರೀಂ=ಸ್ವ=ತನ್ನ, ಪುರೀಂ=ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಆ ಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು, ಅವಾಸ=ಸೇರಿದನು, ಅಥಾ=ಆಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ತೇರಿದ ಮೇಲೆ, ರಾನೋಪಿ=ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಾದರೋ, ರಮಾಸ್ವರೂಪಯಾ=ರಮಾ=ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು, ಸ್ವರೂಪಯಾ=ಸ್ವರೂಪಳಾದ, (ಸ್ವರೂಪತಃ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೇ ಆಗಿರುವ,) ರಾಜಾತ್ಮಜಯಾ=ರಾಜ=ಆ ಜನಕರಾಜನ, ಆತ್ಮಜಯಾ=ಪುತ್ರಿಯಾದ, ತಯೈವಸೀತಯಾ=ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿದಂಥಾ ಆ ಸೀತಾದೇವಿಯೊಡನೆ, ರೇಮೇ=ಆನಂದಿಸಿದನು. (ಕ್ರೀಡಿಸಿದನು)

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಪರಶುರಾಮರು ಹೊರಟುಹೋದ ತರುವಾಯ ದಶರಥಮಹಾರಾಜನು ಅಧಿಕ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ಪುತ್ರರಿಂದಲೂ

ನುತ್ತು ತನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಪರಿವಾರದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರವನ್ನು ತೆರಿದನು. ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಜನಕ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ರಮಾಸ್ವರೂಪಳಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— “ ಶ್ರೀ ಭೂ ದುರ್ಗಾ ಅಂಭುಣೀಬ್ರೀಶ್ಚಮಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ಚದಕ್ಷಿಣಾ | ಸೀತಾಜಯಂತೀ ಸತ್ಯಾ ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣವು ರಮಾ ದೇವಿಯ ರೂಪಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವವು. ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣನಂತೆ ದೇವಿಯೂ ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ತಾಳುವಳು ಮತ್ತು ಆ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛಾಧೀನಳಾಗಿ ಅವನ ಪಾಶ್ವನರ್ತಿನಿಯಾಗಿದ್ದು ಜಗತ್ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕಳಾಗುವಳೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯ ಜೀವರು ಸರ್ವದಾ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುರಜೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಇಂದ ಆಚಾರ್ಯರು ಇಲ್ಲಿ “ ರೇನೇಥಾ ರಾನೋಪಿ ರಮಾಸ್ವರೂಪಯಾ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ದೃಢ ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕವು ಹೊರಟಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಸೀತಾರಾಮರುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀರಮಾನಾರಾಯಣರನ್ನಾಗಿಯೇ ಜನರು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವು.

ಅನತಾರಿಕೆ:— ಶ್ರೀಸೀತಾರಾಮರುಗಳು ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವಿನೋದಪಟ್ಟಿರಬಹುದನ್ನು ಸದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ತಿಳಿಸಲು ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕವು ಹೊರಟಿದೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ಯಥಾಪುರಾಶ್ರೀರಮಣಃ ಶ್ರಿಯಾತಯಾರತೋನಿತಾಂತಂಹಿ ಸ್ವಯೋಧಿಮಧ್ಯೆ | ತಥಾತ್ಯಯೋಧ್ಯಾಪುರಗೋರಘೂತ್ತನೋಪುನಾಸಕಾಲಂಸುಚಿರಂರತಸ್ತಯಾ ||೬೪||

ಅರ್ಥ:— ಪುರಾ= ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀರಮಣಃ= ಶ್ರೀಸತಿಯು, ತಯಾ= ಸ್ವರೂಪತಃ ತನಗೆ ಭಾಷ್ಯೆಯಾದ, ಶ್ರಿಯಾ= ಶ್ರೀದೇವಿಯಿಂದ ಒಡಗೂಡಿ, ವಯೋಧಿಮಧ್ಯೆ= ಪಯೋಧಿ= ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದ, ಮಧ್ಯೆ= ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ನಿತಾಂತಂ= ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ, ಯಥಾ= ಹೇಗೆ, ರತಃ= ರಮಿಸಿದನೋ (ವಿನೋದಪಟ್ಟನೋ), ತಥಾ= ಹಾಗೆಯೇ, ರಘೂತ್ತನೋಪಿ = ರಘುಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀ

ಹರಿಯು, ಅಯೋಧ್ಯಾಪುರಗಣಿ=ಅಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವನಾಗಿ, ಸುಚಿ ರಂಕಾಲಂ=ಬಹುಕಾಲದವರಿವಿಗೂ, ತಯಾ=ಅ ತ್ರೀದೇವಿಯೇ ಆದ ಸೀತಾ ದೇವಿಯಿಂದ ಒಡಗೂಡಿ, ರತಃಸನ್=ವಿನೋದಿಸಡುವನಾಗಿ, ಉವಾಸ=ವಾಸಮಾಡಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸಿದನೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಯೋಧ್ಯಾನಗರದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಸೀತಾದೇವಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬಹುಕಾಲ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅವತಾರಿಕೆ:—ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಸೀತಾಸಮೇತನಾಗಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ಶೇರಿ ಸುಖಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಬಹುಕಾಲ ವಿಹರಿಸಿದನೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ದಶರಥನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಸಂಗಡ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮಕ್ಕೆಂದು ತೆರಳಿದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಅನೇಕ ಘೋರ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಯುಷವಧ್ಯರ ಮನೋಽಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಿಕೊಟ್ಟುದರ ಪ್ರತಿಫಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ಹಿಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಜಯವನ್ನು ಪಡೆದು, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಹಲ್ಯಾಗೌತಮರನ್ನು ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಯೋಗಿಸಿ ಶರುವಾಯು ಜಾನಕಿಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ದಶರಥನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸೀತಾಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದುಶೇರಿದನು. ಆಕೆಯು ಸಾಕ್ಷಾಲ್ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೇ ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಮನೋನುಕೂಲಳೆಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ವಿವಿಧ ವಿನೋದಗಳಿಂದ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದನೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಇಂಥಾ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಪುರಪ್ರವೇಶವು ದಶರಥನಿಗೂ ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಪರಮಾನಂದದಾಯಕವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಲಕಾಂಡ ಕಥಾಭಾಗವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಇಂಥಾ ಕಥಾಭಾಗದಿಂದ ನಾವು ಇದುವರಿವಿಗೂ ವರ್ಣನಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀರಘುವೀರನ ಚರಿತ್ರೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಮಾದ್ಭುತವು. ಅವನ ಗುಣಾನುವಾದವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವು, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದೇನೆಂದು ವರ್ಣಿತವಾದ ಭಗವಂತಹಿಮೆಗಳಿರುವ ಅಪಾರಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಈ ಮಹಿಮೆಗಳ ಜ್ಞಾನವೂ ಅಸ್ಮದಾದಿ

ಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಭಕ್ತರು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಉಪಸಂಹಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಇಮಾನಿಕರ್ಮಾಣಿ ರಘೂತ್ತಮಸ್ಯಹರೇ ವಿಚಿತ್ರಾಣ್ಯಪಿನಾದ್ಭುತಾನಿ | ದುರಂತಶಕ್ತೇರಥಚಾಸ್ಯವೈಭವಂ ಸ್ವಕೀಯಕರ್ತವ್ಯತಯಾನುವರ್ಣ್ಯತೇ ||೬೫||

ಅರ್ಥ:— ಇಮಾನಿ=ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಆಶ್ರಮ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದ ಮೊದಲು ಶ್ರೀರಾಮನು ನಡಿಸಿದಂಥ, ಕರ್ಮಾಣಿ=ಕೆಲಸಗಳು, ವಿಚಿತ್ರಾಣ್ಯಪಿ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮೊದಲಿಗಿಂಡು ಸಕಲ ಜೀವರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರಗಳಾದರೂ, ರಘೂತ್ತಮಸ್ಯ=ರಘುಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಹರೇ=ಶ್ರೀರಾಮರೂಪಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ಅದ್ಭುತಾನಿ=ಆಶ್ಚರ್ಯಕರಗಳಾಗಿ, ನ=ಅಲ್ಲವು, ಕುತಃ=ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ, ದುರಂತಶಕ್ತೇಃ=ಆ ಪ್ರಭುವು ಅಪರಿಮಿತ ಶಕ್ತಿಪೂರ್ಣನಾದುದರಿಂದ (ಅವನ ಶಕ್ತಿವಿವಕ್ಷೆಯಿಂದ ಈ ಕೃತ್ಯಗಳ್ಯಾವೂ ಅದ್ಭುತವಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ) ತರ್ಹಿ=ಹಾಗಾದರೆ, ಕುತಃವರ್ಣಿತಾನಿ=ಏತಕ್ಕೆ ವರ್ಣಿಸಲಾಯಿತು? ಎಂದರೆ, ಅಥಚ=ಹೀಗೆ ಅವನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅದ್ಭುತವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅಸ್ಯ = ಈ ಶ್ರೀಹರಿಯ, ವೈಭವಂ=ಗುಣ ಕರ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು, ಸ್ವಕೀಯಕರ್ತವ್ಯತಯಾ=ಸ್ವಕೀಯ=ನನುಗೆ, ಕರ್ತವ್ಯತಯಾ = ಅವಶ್ಯಾನುಷ್ಠೇಯವಾದ್ದರಿಂದ, ಅನುವರ್ಣ್ಯತೇ=ಅನುವಾದಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. (ಉತ್ತಮ ಶ್ಲೋಕನಗುಣಕರ್ಮಸಾಮರ್ಥ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಭಕ್ತರು ಅನುವಾದ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅವರಿಗೆ ವಿಧಿ ನಿಯಮವಾದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಅನವರ್ಣಿತವಾಗುವುದೆಂದರ್ಥ.)

ತಾತ್ಪರ್ಯ:— ರಘೂತ್ತಮನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಪೂರ್ವೋಕ್ತಗಳಾದ ವ್ಯಾಸಾರಗಳ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರಗಳಾದರೂ ಅಪರಿಮಿತ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರಗಳಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣ ಕರ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯರೂಪ ವೈಭವವು ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದಕಾರಣ ಅನುವಾದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತೇ

ಶ್ರೀಮಢಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯೇ,

ಶ್ರೀರಾಮಚರಿತೇ ಬಾಲಕಾಂಡ ಕಥಾನಿರೂಪಣಂನಾಮ

|| ಚತುರ್ಥೋಧ್ಯಾಯಃ ||

ಐದನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸ್ವಾರಂಭ.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಪೂರ್ವಾಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಲಾನಾ ಯಣದ ಬಾಲಕಾಂಡಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಣಮಾಡಿ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಅಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಇತ್ಥಂವಿಶ್ವೇಶ್ವರೇಸ್ಥಿ ನಿಖಿಲಜಗದವಸ್ಥಾಪ್ಯ ಸೀತಾಸಹಾಯೇ ಭೂಮಿಷ್ಟೇ ಸರ್ವಲೋಕಾ ಸ್ತುತುಷುರನುದಿನಂವೃದ್ಧಭಕ್ತ್ಯಾನಿತಾಂ ತಂ | ರಾಜಾರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕೇ ಪ್ರಕೃತಿಜನವಚೋ ಮಾನಯನ್ಮಾ ತ್ವನೋರ್ಥ್ಯಂ ದಧ್ರೇತನ್ನಥರಾಯಃ ಶ್ರುತಿಪಥಮಗಮದ್ಭೂಮಿಗಾ ಯಾ ಅಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾಃ ||೧||

ಅರ್ಥ.— ಇತ್ಥಂ=ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಸರ್ವಲೋಕಾಃ=ಸಮಸ್ತ ಜನ ಗಳೂ, ಸೀತಾಸಹಾಯೇ = ಸೀತಾದೇವಿಯೇ ಸಹಕಾರಿಣಿಯಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರೇ=ವಿಶ್ವ=ಸಮಸ್ತವಾದ ಜಗತ್ತಿಗೆ, ಈಶ್ವರೇ - ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಭೂಮಿಷ್ಟೇ=ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತಾರಮಾಡಿರತಕ್ಕ, ಅಸ್ಥಿ=ಈ ರಾಮ ದೇವರಲ್ಲಿ, ನಿಖಿಲಜಗತ್=ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ, (ದಾರ್ಡ್ರಾ ಸುತಾರ್ ಪ್ರಿಯಾರ್ ಪ್ರಾಣಾರ್ ಎಂಬ ಸ್ತುತೃನುಸಾರ) ಅವಸ್ತಾಪ್ಯ=ಸಮರ್ಪಣಮಾಡಿ; ಅನು ದಿನಂ=ನಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ, ವೃದ್ಧಭಕ್ತ್ಯಾ=ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ತುತುಷುಃ=ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ರಾಜಾ=ದಶರಥ ರಾಜನು, ಆತ್ಮನಃ=ತನಗೆ, ಅರ್ಥ್ಯಂ=ಅಪೇಕ್ಷಿಣೀಯವಾದ ರಾಜ್ಯಾಭಿ ಷೇಕೇ=ರಾಮರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಜನವಚಃ - ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಮ್ಮತಿ (ವಾಕ್ಯ) ಯನ್ನು ಮಾನಯ= ಗೌರವಿಸಿ ದಧ್ರೇ=ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಭೂಮಿ ಗಾರ್ಯಾ=ಭೂಲೋಕವನ್ನೂ ಕಾದಿರತಕ್ಕ ಅಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾ = ದರಿದ್ರಾಭಿಮಾನಿ ಯಾದ ಮಂಧರಾಯಾಃ=ಕೃಕೇಲಿಯಾದೇವಿಗೆ ದಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಂಧರೆಯ ಶ್ರುತಿಪಥಂ - ಶ್ರವಣಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆಗಮತ್-ಹೊಂದಿತು. (ಮಂಧರೆಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು)

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಜಗದೀಶ್ವರನಾದ ರಾಮಚಂದ್ರದೇವರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಕಲ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆಮಾಡುತ್ತಾ ಸೀತಾ ಸಮೇತನಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತ ಜನರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಸರ್ವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಮಾಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದಶರಥರಾಯನು ತನಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾದ ರಾಮದೇವರ ಒಟ್ಟುಭಿಷೇಕದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ದಿವ್ಯಮಾತನ್ನು ಸನ್ಮಾನಮಾಡಿ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರಿಗೆ ಒಟ್ಟುಭಿಷೇಕಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ದ್ರಾಘಿಮಾನಿಯಾದ ಅಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಮಂಥರೆ ಎಂಬ ನಾಮಾಂಕಿತಳಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವ ಕೈಕೇಯಿ ದಾಸಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಅಸುರ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಕಲಿಗೆ ಪತ್ನಿಯಾದ ಅಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ದಾಸಿತ್ವವು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಪೂರ್ದಂ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಜಾತಾ ಕಥಮಪಿ ತಪಸೈವಾಪ್ಸರಸ್ತ್ವಂಪ್ರಯಾ
 ತಾತಾನ್ನೇತುಂತತ್ತನೋಂಧಂ ಕಮಲಜನಿರುವಾ ಚಾಶುರಾನಾಭಿ
 ಷೇಕಂ | ಭೂತ್ವಾ ದಾಸೀವಿಲುಂಪ ಸ್ವಗತಿಸುಪಿತತಃ ಕರ್ಮಣಾಪ್ರಾ
 ಪ್ಸ್ಯಸೇತ್ಸಂ ಸೇತ್ಯುಕ್ತಾ ಮಂಥರಾಸೀತ್ತ ದನುಕೈತವತೀತ್ಯೇವ ಚೈತ
 ತ್ಸುಕರ್ಮ ||೨||

ಅರ್ಥ.— ಪೂರ್ವಂ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ (ಸದುುದ್ರಮಥನಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಜಾತಾ=ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನಳಾದ (ಈ ಅಲಕ್ಷ್ಮಿಯು) ಕಥಮಪಿ-ಕಷ್ಟತರವಾದ, ತಪಸೈವ=ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ವಂ=ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀತ್ವವನ್ನು, ಪ್ರಯಾತಾ=ಹೊಂದಿದ್ದಳು, ತಾಂ=ಆ ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಅಂಧಂತಮಃ=ಅಂಧಂತನೋಲೋಕವನ್ನು, ನೇತುಂ = ಹೊಂದಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಕಮಲಜನಿಃ-ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಭಿಕಮಲದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನರಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಈ ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕುರಿತು, ತ್ವಂ=ನೀನು, ದಾಸೀ ಭೂತ್ವಾ-ಕೈಕೇಯಿದೇವಿಯ ದಾಸಿಯಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು, ರಾನಾಭಿಷೇಕಂ-

ರಾಮದೇವರ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು, ಆಶು=ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ, ನಿಲಂಪ=ನಾಶಮಾಡು, ತತಃ=ಅನಂತರ, ತ್ವಂ=ನೀನು, ತೇನಕರ್ಮಣಾ=ಆ ನೀಚಕರ್ಮದಿಂದ, ಸ್ವಗತಿಮಪಿ = ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಗತಿಯನ್ನು, ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ=ಹೊಂದುತ್ತೀ ಎಂದು, ಉನಾಚ=ಹೇಳಿದರು, ಇತಿ-ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಉಕ್ತಾ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ, ಸಾ-ಅಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸ್ವರೂಪಳಾದ ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯು, ಮಂಥರಾ=ಮಂಥರಾ ಎಂಬ ನಾಮಧೇಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಅಸೀತ್=ಆಗಿದ್ದಳು. ತದನು=ಮಂಥರಾ ಜನ್ಮಪ್ರಾಪ್ತವಾದನಂತರ, ಏತತ್-ಈ ರಾಮರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ನಾಶಕರವಾದ, ಕುಕರ್ಮ=ನಿಂದ್ಯಕರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಕೃತವಲೇತ್ಯೇವ=ಮಾಡಿದವಳಾದಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಅಸುರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಕಲಿಗೆ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ ಅಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ದಾಸಿತ್ವವು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಯಿತೆಂದರೆ ಆ ಕಾರಣವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಾಚಾರ್ಯರು ನಿರೂಪಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ.— ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದೇವದಾನವರು ಸೇರಿ ಸಮುದ್ರಮಥನ ಮಾಡಿದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪದಾರ್ಥಗಳುತ್ಪನ್ನವಾದವು. ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಯಾದ ಅಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಉತ್ಪನ್ನಳಾದಳು. ಈಕೆಯನ್ನು ಅಸುರಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಕಲಿಯು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನಾಗಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅನಂತರ ಈಕೆಯು ಪ್ರಬಲವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು. ಆಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅಧಂತಮೋಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ನೀನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮಂಥರಾ ಎಂಬ ನಾಮಧೇಯ ಉಳ್ಳವಳಾಗಿ ದಶರಥರಾಜನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಕೈಕೇಯಿದೇವಿಗೆ ದಾಸಿಯಾಗಿದ್ದು ದಶರಥರಾಜನು ನಿರ್ಧರಮಾಡುವ ರಾಮರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ನಾಶಮಾಡು. ಈ ಹರಿದ್ರೋಹರೂಪ ಕರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನೀನು ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತಾನುಗುಣವಾದ ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೀಯೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯು ಮಂಥರಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜನ್ಮವನ್ನು ಎತ್ತಿ ದಶರಥರಾಜನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಕೈಕೇಯಿದೇವಿಯ ಬಳಿ ದಾಸಿಯಾಗಿದ್ದು ದಶರಥರಾಜನಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಾಮರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದಳು.

ಶ್ಲೋಕ || ತದ್ವಾಕ್ಯಾಕ್ಯೈಕಯಾಸಾಪತಿಗಪರಬಲಾದಾಜಹಾರೈವ ರಾಜ್ಯಂ ರಾ
ಮಸ್ತದ್ಗೌರವೇಣ ತ್ರಿದಶಮುನಿ ಕೃತೇರಣ್ಯ ಮೇನಾವಿನೇಶ | ಸೀತಾ
ಯುಕ್ತೋನುಜೇನ ಪ್ರತಿದಿನಸುವಿವೃದ್ಧೋರು ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸಮೇತಃ
ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯಾರೇಷಜಂತೂರ್ ಸ್ವವಿರಹಜಶುಚಾತ್ಯಕ್ತ ಸರ್ವೇಷಣಾ
ರ್ಥಾ ||೩||

ಅರ್ಥ.— ಸಾ - ದಶರಥ ಪತ್ನಿಯಾದ, ಕೈಕೇಯಿ=ಕೈಕೇಯಿದೇ
ವಿಯು, ತದ್ವಾಕ್ಯಾತ್ - ತತ್=ದಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಂಥರೆಯು, ವಾಕ್ಯಾತ್
=ವಾಕ್ಯದಿಂದ, ಪತಿಗವರಬಲಾತ್=ಪತಿ - ಪತಿಯಾದ ದಶರಥರಾಜನು
ಹಿಂದೆ ತನಗೆ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಸ-ಇದ್ದ, ವರ
ಬಲಾತ್=ವರ=ವರದ್ವಯಗಳ, ಬಲಾತ್-ಬಲದಿಂದ, ರಾಜ್ಯಂ-ರಾಜ್ಯ
ವನ್ನು, ಅಜಹಾರ-(ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಭರತನಿಗೋಸ್ಕರ) ಅಪಹಾರಮಾ
ಡಿದಳು. ಸೀತಾಯುಕ್ತಃ - ಸೀತಾದೇವಿಯರಿಂದ ಯುಕ್ತರಾದ ರಾಮ
ದೇವರು, ಅನುಜೇನ=ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದ. ಸಮೇತಃಸಹ-ಸಹಿತ
ರಾಗಿ, ಪ್ರತಿದಿನಸುವಿವೃದ್ಧೋರ.ಭಕ್ತ್ಯಾ - ಪ್ರತಿದಿನ=ದಿನೇದಿನೇ, ಸು-
ಚಿನ್ನಾಗಿ, (ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದ) ನಿವೃದ್ಧ=ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದ, ಉ
ರು - ಉತ್ಪನ್ನನಾದ, ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ, ಭಕ್ತ್ಯಾ - ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಸ್ವ
ವಿರಹಶುಚಾ - ಸ್ವ=ತನ್ನ (ರಾಮರ) ವಿರಹ=ವಿಯೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾದ
ಶುಚಾ - ಶೋಕದಿಂದ, ತ್ಯಕ್ತಸರ್ವೇಷಣಾರ್ಥಾನ್ - ತ್ಯಕ್ತ-ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ
ಸರ್ವ-ಸಮಸ್ತವಾದ, ಈಷಣಾರ್ಥಾನ್=ಇಚ್ಛಾ ವಿಷಯಕ ಸಮಸ್ತ ಪದಾ
ರ್ಥಗಳನ್ನು, ಅಶೇಷ - ಸಮಸ್ತರಾದ, ಜಂತೂರ್ = ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು, ಸಂ
ಸ್ಥಾಪ್ಯ=ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತದ್ಗೌರವೇಣ=ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ ದಶರಥರಾ
ಜನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತ್ವದಿಂದ, (ಮುಖ್ಯವಾಗಿ) ತ್ರಿದಶಮುನಿಕೃತೇ -
ದೇವತೆಗಳ ಮತ್ತು ಋಷಿಗಳ ಉಪಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅರಣ್ಯವೇನ-
ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಆ ಮಂಥರಾ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಕೈಕೇಯಿಯು ತನ್ನ ಸತಿ ಯಾದ ದಶರಥರಾಜನು ತನಗೆ ಹಿಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದ ಎರಡು ವರಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು ವರದ ಬಲದಿಂದ ಭರತನಿ ಗೋಸ್ಕರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದಳು. ಶ್ರೀರಾಮನು ದಶರಥನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಗೌರವದಿಂದಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇವ ಋಷಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಸೀತಾ ಸಮೇತನಾಗಿ ನಿರಂತರ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ, ತನ್ನ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಶೋಕದಿಂದ ಇಚ್ಛಾವಿಷಯಕ ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ತಡೆದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತಾನು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕೂರಿತು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು. (ಇದು ಎರಡನೆಯ ವಂದ ಪ್ರಭಾವ.)

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಏನಂಚ ಮಂಥರೆಯ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೇ ಕೈಕೇಯಿ ದೇವಿಯು ತನ್ನ ಸತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ತನಾಗಿದ್ದ ವಾಗ್ದಾನ ಬಲದಿಂದಲೇ ರಾಮರು ಅರಣ್ಯವಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಭರತನು ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಬೇಕೆಂತಲೂ ಈ ರೂಪವಾದ ಎರಡು ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಳೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಯಾವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಇವರ ಸಂಗಡ ಯಾವಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹೋದವು ಎಂಬ ವಿಷಯವು ಈ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ವೃಕ್ಷಾಃ ಪಕ್ಷೀಭ ಕೀಟಾಃ ಪಿತರಮಪಿಸಖೀಃ ಮಾತೃಪೂರ್ವಾ
 ನ್ವಿಸೃಜ್ಯ | ಪ್ರೋತ್ಥಾಂಗಂಗಾಂ ಸ್ವಸಾದಾದ್ಧರ ಇನಚಗುಹೇ ನಾ
 ಚಿಫತಃಸೋಫತೀತ್ವಾಃ | ದೇವಾಚ್ಛಾಪಿ ಪುತ್ರಾದ್ಯಪಿಗಣಸಹಿತೌ
 ತ್ವಾಸ್ಯ ಪೂಜಾಂ ಪ್ರಯಾತಃ ಶೈಲೇಂದ್ರಂ ಚಿತ್ರಕೂಟಂಕತಿಪಯ ದಿ
 ವರ್ಸಾ ಯತ್ರನೋದನ್ನುನಾಸ ||೪||

ಅರ್ಥ.—ವೃಕ್ಷಾಫಲ=ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ, ಪಕ್ಷೀಣ-ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ, ಇಭ= ಗಜಗಳನ್ನೂ, ಕೀರ್ತಿ-ಕ್ರಮಿಕೀಟಗಳನ್ನೂ, ಮಾತೃಪೂರ್ವಾ - ತಾಯಿ ಯಾದ ಕೌಸಲ್ಯಾದೇವಿಯೆ ಮೊದಲಾದ, ಪಿತರಂ=ತಂದೆಯಾದ ದಶರಥ ರಾಯನನ್ನು, ಸಖೀ=ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು, ವಿಸೃಜ್ಯ-ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು, ಗು ಹಾಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ, ಹರಣವ-ಷಣ್ಮುಖನಾಮಕ ಗುಹನಿಂದ ಋದ್ರದೇವರೋಪಾದೀಲಿ, ಗುಹೇನ=ನಾವಿಕನಾದ ಗುಹನಿಂದ, ಅರ್ಚಿತಃ ಪೂಜೆಗೊಂಡ, ಸಃ=ಅ ರಾಮರು, ಅಥ=ಅನಂತರ, ಸ್ವಸಾದಾತ್=ತಮ್ಮ ಪಾದದಿಂದ, ಪ್ರೋತ್ಥಾಂ=ಉತ್ಪನ್ನವಾದ, ಗಂಗಾಂ = ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು, ಗುಹನಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ನಾವೆಯಿಂದ, ತೀರ್ತ್ವಾಂ=ದಾಟಿ, ಅಥ-ಅನಂತರ ಋಷಿಗಣಸಹಿತಾತ್=ಋಷಿಗಣ=ಋಷಿಸಮೂಹದಿಂದ, ಸಹಿತಾತ್=ಸಹಿ ತರಾದ, ದೇವಾರ್ಚಸ್ಯ=ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಪೂಜ್ಯರಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳ, ಪು ತ್ರಾದಪಿ=ಪುತ್ರರಾದ ಭರದ್ವಾಜರಿಂದ, ಪೂಜೆಯನ್ನು, ಪ್ರಾಪ್ಯ=ಹೊಂದಿ, ಪ್ರಯಾತಃಸಃ=ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟವರಾಗಿ, ಚಿತ್ರಕೂಟಂ=ಚಿತ್ರಕೂಟನಾಮ ಕನಾದ, ಶೈಲೇಶಂ-ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಷ್ಠವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ಯ=ಹೊಂದಿ, ಅತ್ರ=ಈ ಚಿತ್ರಕೂಟಪರ್ವತದಲ್ಲಿ, ಕತಿಸಯದಿವಸಾಃ=ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು, ಮೋ ದಃ=ಸಂತೋಷಯುಕ್ತರಾಗಿ, ಉವಾಸ=ವಾಸಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ, ತಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮೊದಲಾಗಿ ವೃಕ್ಷ ಪಕ್ಷಿ ಮೃಗಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವರನ್ನು ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು, ಅರಣ್ಯಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಗುಹಾಶ್ರ ಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತನಾದ ಗುಹನಾಮಕನಾವಿಕನಿಂದ ಗುಹನಾ ಮಕ ಷಣ್ಮುಖನಿಂದ ಋದ್ರದೇವರೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಪೂಜೆಗೊಂಡರು. ಅ ನಂತರ ಗುಹನ ವಿಜ್ಞಾಪನಾ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಪಾದದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ಗುಹನ ನಾವೆಯಿಂದ ದಾಟಿ ಭರದ್ವಾಜಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ (ಪ್ರ ಯಾಗಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ) ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಋಷಿಸಮೂಹದಿಂದ ಸಹಿತ ರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಪೂಜ್ಯರಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಳ ಪುತ್ರರಾದ ಭರದ್ವಾಜ ಋಷಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಪ್ರಯಾಗಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನೈಋತ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ತ್ರಿಕೂಟನಾಮಕವಾದ ಪರ್ವತಶ್ರೇಷ್ಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಯುಕ್ತರಾಗಿ ಕೆಲವು ದಿವಸ ವಾಸಮಾಡಿದರೆಂದಭಿಪ್ರಾಯವು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ಈ ನಾವಿಕನಾದ ಗುಹನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ. —

ಶ್ಲೋಕ || ಜನಾನ್ನಿವೃತ್ಯ ರಾನೋಸೌ ಜಗಾಮಚ ಗುಹಾಶ್ರಮಂ |
 ಗುಹಶ್ಚ ರಾಮ ಭಕ್ತೋಸೌ ಸ್ವಭಾವೇನ ವೈಷ್ಣವಃ | ಕೃತಾಂಜಲಿ ಪುಟೋ
 ಭೂತ್ವಾ ಕಿಂಕರ್ತವ್ಯ ಮಿತಸ್ಥಿತಃ | ಗುಹೋಪನೀತನಾನಂತು ತಾಂಗಂಗಾಂ
 ಸಮಪದ್ಯತ | ಉತ್ತೀರ್ಯಗರ್ತವಾ ರಾನೋ ಭರದ್ವಾಜಾಶ್ರಮಂ ಪ್ರತಿ ||
 ಇತಿ ನರಸಿಂಹಪುರಾಣೇ || ಇದರ ಅರ್ಥ. — ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಾದಿಯಾಗಿ ಸ
 ಮಸ್ತು ಜನಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಅರಣ್ಯಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ಗು
 ಹಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಪರಮ ಭಕ್ತನೂ, ಸ್ವಭಾವವಾಗಿಯೂ ವೈಷ್ಣ
 ವನೂ ಆದ ಅವನು ಶ್ರೀರಾಮಂನ್ನು ಕುರಿತು ನನ್ನಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕೆಂದು
 ಅಂಜಲಬದ್ಧನಾಗಿ ಬೇಡಿದನು. ಮತ್ತು ಒಂದು ನಾವೆಯನ್ನು ತಂದನು. ಆ
 ನಾವೆಯಿಂದ ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಭರದ್ವಾಜಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟು
 ಹೋದರೆಂದು ನರಸಿಂಹ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮತ್ತು ಶ್ಲೋಕ. —
 ತತ್ರಾಜಾನಿಷಾದಾನಾಂ | ರಾಮಸ್ಯದಯಿತಃ ಸಖಾಧಾರ್ಮಿಕಃ ಸತ್ಯಸಂಧ
 ಶ್ಚ ಗುಹೋನಾಮ ಮಹಾಬಲಃ || ಅರ್ಥ. — ನಿಷಾದರಿಗೆ ರಾಜನೂ ಮಹಾ
 ಬಲಿಷ್ಠನೂ ಆದ “ ಗುಹ ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಇವನು
 ರಾಮದೇವರಿಗೆ ಪ್ರೀತ್ಯಾಸ್ಪದನೂ ಸ್ನೇಹಿತನೂ, ಧಾರ್ಮಿಕನೂ ಮತ್ತು ಸ
 ತ್ಯಸಂಧನೂ ಆಗಿದ್ದನು ಎಂದು ಆರ್ಷೆಯರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಏತಸ್ಮಿನ್ನೇವಕಾಲೇ ದಶರಥಸ್ತಪತಿಃ ಸ್ವರ್ಗತೋಭೂದ್ವಿಯೋಗಾ
 ರಾಮಸ್ಯೈವಾಥಪುತ್ರೌ ನಿಧಿಸುತಸಹಿತೌ ಮಂತ್ರಿಭಿಃ ಕೈಕಯೇಭ್ಯಃ
 ಅನಿತೌತಸ್ಯ ಕೃತ್ವಾ ಶ್ರುತಿಗಣವಿಹಿತ ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಾಣಿ ಸದ್ಯಃ ಶೋ
 ಚಂತೌ ರಾಮಮಾರ್ಗಂ ಪುರಜನಸಹಿತೌ ಜಗತ್ಮುಮಾತ್ಮಭಿಶ್ಚ ||೫||

ಅರ್ಥ. — ಏತಸ್ಮಿನ್ನೇವಕಾಲೇ-ಶ್ರೀರಾಮರು ಚಿತ್ರಕೂಟಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ, ದಶರಥನೃಪತೀ-ದಶರಥರಾಜನು, ರಾಮಸ್ಯ=ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ, ವಿಯೋಗಾದೇವ = ವಿರಹದ ದುಃಖದಿಂದಲೇ, ಸ್ವರ್ಗತಃ-ಸ್ವ=ಪರಲೋಕವನ್ನು, ಗತಃ=ಹೊಂದಿದವನ್ನು, ಅಭೂತ್=ಆದನು (ಮೃತನಾದನು) ಅಥ-ಅನಂತರ, ವಿಧಿಸುತ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಪುತ್ರರಾದ ವಶಿಷ್ಠರಿಂದ, ಸಹಿತಾ=ಸಮೇತರಾದ, ಮಂತ್ರಿಭಿಃ=ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ, ಕೈಕಯೇಭ್ಯಃ=ಕೇಕಯನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ, ಪುತ್ರೌ-ಪುತ್ರರಾದ ಭರತ ಶತ್ಕುಷ್ಠರು, ಅನಿತಾ=ಕರತರಲ್ಪಟ್ಟರು. (ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು.) ಅನಂತರ, ತಸ್ಯ=ಆ ದಶರಥರಾಜನಿಗೆ, ಶೃತಿಗಣವಿಹಿತ-ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಾಣಿ-ಅಂತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ಕೃತ್ವಾ=ಮಾಡಿ, ಸದ್ಯಃ=ಒಡನೆಯೇ, ಶೋಚಂತಾ-ದುಃಖಪಟ್ಟವರಾದ, ಭರತ ಶತ್ಕುಷ್ಠರು, ಪುರಜನಸಹಿತಾ=ಪುರಜನರಿಂದ ನಾತ್ಯಭಿಶ್ಚ=ತಾಯಿಯರಿಂದಲೂ ಸಹಿತರಾಗಿ, ರಾಮಮಾರ್ಗಂ-ರಾಮರು ವಾಸವಾಗಿರುವ ಚಿತ್ರಕೂಟಪರ್ವತದ ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕುರಿತು; ಜಗ್ಮತಃ=ಹೊರಟುಹೋದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಶ್ರೀರಾಮರು ಚಿತ್ರಕೂಟದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ದಶರಥರಾಜರು ಶ್ರೀರಾಮರ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಮೃತರಾದರು. ಅನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರರಾದ ವಶಿಷ್ಠರಿಂದ ಸಹಿತರಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಕಯರಾಜನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಭರತ ಶತ್ಕುಷ್ಠರನ್ನು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಕರೆತಂದರು. ಇವರು ಮೃತರಾದ ದಶರಥರಾಜನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದ ಪ್ರೇತಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ದುಃಖಿತರಾಗಿ ಪುರಜನರಿಂದಲೂ ನಾತ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ರಾಮರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಚಿತ್ರಕೂಟಪರ್ವತದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. — ವಿಪ್ರಶಾಪದೈಶಿಯಿಂದ ಈ ದಶರಥರಾಜರಿಗೆ ಪುತ್ರವಿಯೋಗ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರಣಪ್ರಾಪ್ತಿ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ಭಾವವು.

ಶ್ಲೋಕ || ದಿಕ್ಕುರ್ವಂತೌ ನಿತಾಂತಂ ಸಕಲದುರಿತಗಾಂ ಮಂಥರಾಂ ಕೈಕ
ಯಾಂಚ ಪ್ರಾಪ್ತೌ ರಾಮಸ್ಯ ಸಾದೌ ಮುನಿಗಣಸಹಿತೌ ತತ್ರಚೋ
ವಾಚನತ್ವಾ | ರಾಮಂರಾಜೀವನೇತ್ರಂ ಭರತ ಇಹಪುನಃ ಪ್ರೀಯೇ
ಸ್ವಾಕಮಿಶ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಶು ಸ್ವಾಮಯೋಧ್ಯಾನು ವರಜ ಸಹಿತಃ ಪಾಲ
ಯೇನಾಂ ಧರಿತ್ರೀಂ ||೬||

ಅರ್ಥ.— ಸಕಲದುರಿತಗಾಂ=ಸಕಲ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ದುರಿತಗಾಂ-
ವಿಷ್ಣು ವೈಷ್ಣವ ದ್ವೇಷಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯಳಾದ ಸರ್ವ
ದೋಷರೂಪಳಾದ ನಿಕ್ಯತ್ಯಾಖ್ಯ ದೈತ್ಯಾವಿಷ್ಟಳಾದ. ಮಂಥರಾಂ = ದಾಸಿ
ಯಾದ ಮಂಥರೆಯನ್ನು, ಕೈಕಯಾಂಚ=ಮಂಥರೆಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೈ
ಕೊಂಡ ತಾಯಿಯಾದ ಕೈಕೆಯಾಯನ್ನು, ನಿತಾಂತಂ=ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ, ಧಿ
ಕ್ಕುರ್ವಂತೌ-ಧಿಕ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ತೌ-ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರು, ಮುನಿಗಣ
ಸಹಿತೌ=ಋಷಿಮೂಹದಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಚಿತ್ರಕೂಟವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ರಾ
ಮಸ್ಯ=ರಾಮದೇವರ, ಸಾದೌ=ಪಾದಗಳ ಸನ್ನಿಧಾನವನ್ನು, ಪ್ರಾಪ್ತೌ=
ಹೊಂದಿದರು. ತತ್ರ=ಆ ರಾಮರ ಪಾದಗಳ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ಭರತಃ=
ಭರತನು, ರಾಜೀವನೇತ್ರಂ=ಕಮಲದೋಪಾದೀಲಿ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ, ರಾಮಂ
-ರಾಮದೇವರನ್ನು, ನತ್ವಾ=ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, (ರಾಮರನ್ನು ಕುರಿತು) ಹೇ
ಈಶ=ಎಲೌ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಅಸ್ಮಾಕಂ-ನಮ್ಮಗಳ, ಪ್ರೀತಯೇ = ಪ್ರೇಮ
ಕ್ರೋಧಸ್ಯರ, ಇಹಪುನಃ=ಮತ್ತೆ, ಸ್ವಾಂ=ನಿನಗೆ ಸ್ವಕೀಯವಾದ, ಅಯೋ
ಧ್ಯಾಂ-ಅಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು, ಅಶು=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಪ್ರಾಪ್ಯ=ಹೊಂ
ದಿ, ಅವರಜಸಹಿತಃಸಃ=ತಮ್ಮಂದಿರುಗಳಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ, ಇನಾಂ=ಈ
ಧರಿತ್ರೀಂ=ಭೂಲೋಕವನ್ನು (ರಾಜ್ಯವನ್ನು) ಪಾಲಯ-ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡೆಂ
ದು, ಉವಾಚ-ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರು ವಿಷ್ಣು ವೈಷ್ಣವ ದ್ವೇಷಾದಿ
ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯಳಾದ ಮಂಥರೆಯನ್ನೂ ಕೈಕೆಯನ್ನು
ದುರುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀರಾಮರ ಪಾದಾರವಿಂದವನ್ನು ಸೇರಿ
ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಭರತನು ಕಮಲದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ನೇತ್ರವುಳ್ಳ ಶ್ರೀರಾಮ

ನನ್ನ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ " ಹೇ ಸ್ವಾಮಿ ! ಈ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪುನಃ ನಿನ್ನ ಅಯೋಧ್ಯಾನಗರವನ್ನು ಶೇರಿ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಗೋಸ್ಕರ ನಿರ್ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಾಲನಮಾಡೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಇತ್ಯುಕ್ತಃ ಕರ್ತುಮಿಶಃ ಸಕಲಸುರಗಣಾಪ್ಯಾಯನಂ ರಾಮದೇವಃ
ಸತ್ಯಾಂ ಕರ್ತುಂಚ ವಾಣೀಮವದದತಿತರಾಂನೇತಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿನಮ್ರಂ |
ಭೂಯೋಭೂಯೋರ್ಥಯಂತಂ ದ್ವಿಗುಣಿತಶರದಾಂ ಸಪ್ತಕೇತಭ್ಯತೀತೇ
ಕರ್ಮೈತತ್ಪ್ರೇವಚೋಹಂ ಸುದೃಢಮೃತಮಿದಂ ಮೇವಚೋ ನಾತ್ರಕಕಾ ||೩||

ಅರ್ಥ.— ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭರತನಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾದ, ರಾಮದೇವಃ=ರಾಮದೇವರು, ಸಕಲಸುರಗಣಾಪ್ಯಾಯನಂ=ಸಮಸ್ತ ದೇವತಾಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು, ಕರ್ತುಂ=ಉಂಟುಮಾಡಲು, ಈಶಃ=ತನ್ನ, ವಾಣೀಂಚ=ವಾಕ್ಯವನ್ನು, ಸತ್ಯಾಂ=ಸತ್ಯವನ್ನಾಗಿ, ಕರ್ತುಂಚ = ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರಲೂ, ನಿತರಾಂ=ಖಂಡಿತವಾಗಿ, ನೇತಿ=ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು, ಅವದತ್=ಹೇಳಿದರು. ಭೂಯೋಭೂಯಃ=ಪುನಃಪುನಃ, ಅರ್ಥಯಂತಂ=ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವ, ಸದ್ಭಕ್ತಿನಮ್ರಂ=ಸರೋತ್ತಮ ಜ್ಞಾನರೂಪವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಗ್ಗಿಸಿದ ಶರೀರವುಳ್ಳ, ತಂ=ಭರತನನ್ನು (ರಾಮದೇವರು) ಕುರಿತು, ಅಹಂ=ನಾನು, ದ್ವಿಗುಣಿತಶರದಾಂ=ದ್ವಿಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ವರ್ಷಗಳ, ಸಪ್ತಕೇ=ಏಳು ಸಂಖ್ಯೆಯು, ಅಭ್ಯತೀತೇ ಸತಿ=ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ, (ಏಳೆಂಬುವುದನ್ನು ಎರಡರಿಂದ ಗುಣಿಸಿದ ರಾಗುವ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದನಂತರ) ತೇ=ನಿನ್ನ, ಏತದ್ವಚಃ= ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು (ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮಾತನ್ನು) ಕರ್ತಾ=ಮಾಡತಕ್ಕವನು (ನಾನು ನಡಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕವನು) ಮೇ=ನನ್ನ, ಇದಂವಚಃ= ಈ ಮಾತು, ಸುದೃಢಂ=ಅತ್ಯಂತ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳದ್ದು, ಮತ್ತು, ರುತಂ=ಸತ್ಯವಾದದ್ದು, ಅತ್ರ=ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಶಂಕಾ=ಸಂಶಯವು, ನಾಸ್ತಿ=ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭರತನನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭರತನಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀ ರಾಮರು ಸಮಸ್ತ ದೇವತಾ ಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸರ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾದ್ದರಿಂದಲೇನೇ ತಮ್ಮ ವಚನವನ್ನು ಸತ್ಯವಡಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೇವತಾಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸರ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ರಕ್ಷಣ ಮಾಡುವದಾಗಿ ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸತ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಭರತನನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದು ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಭರತನು ಶ್ರೀ ರಾಮರಲ್ಲಿ ಸದ್ವೀರ್ಮತ್ಸ ಜ್ಞಾನಶೂಷವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮ್ರನಾಗಿ ನಿಂತು ಪುನಃಪುನಃ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಭರತನನ್ನು ಕುರಿತು ಏತದಾರಭ್ಯ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಹೋದವೇಲೆ ನಿನ್ನ ವಚನವನ್ನು ನಾನು ನಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ನನ್ನ ಮಾತು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಸಂಶಯಪಡಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆಂದ: ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಶ್ಲೋಕ || ಕೃತ್ವೈತದ್ರಾಮನಾಕೃಂ ಹುತಭುಜಿಪತನೇ ಸಪ್ರೀತಿಜ್ಞಾಂಚಕೃತ್ವಾ
ರಾಮೋಕ್ತಸ್ಯಾನ್ಯಥಾತ್ವೇನತುಪುರಮಭಿವೇಕ್ಷ್ಯೇಹಮಿತ್ಯೇವ ತಾವ
ತ್ | ಕೃತ್ವಾನ್ಯಾಂಸ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಮವಸದಧ ಬಹಿಗ್ರಾಮಕೇ ನಂದಿನಾ
ನ್ನಿ ಶ್ರೀಶಸ್ಯೈನಾಸ್ಯಕೃತ್ವಾ ಶಿರಸಿಪರಮಕಂ ಪೌರಟಂ ಪಾದಪೀಠಂ

||೮||

ಅರ್ಥ.— ಏತತ್=ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೊಂದಲಾಗಿ ಹೇಳಿದ, ರಾಮನಾಕೃಂ=ರಾಮದೇವರ ವಚನವನ್ನು, ಕೃತ್ವಾ=ಕೇಳಿ, ಸಃ ಭರತನು, ರಾಮೋಕ್ತಸ್ಯ=ರಾಮರಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ವಚನಕ್ಕೆ, ಅನ್ಯಥಾತ್ವೇ-ಏಪರೀತ ಬದಲಾವಣೆ ಆದದ್ದೆ ಆದರೆ ತಾನು, ಹುತಭುಜಿಪತನೇ= ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಂ = ಶಪಥವನ್ನು,

ಕೃತ್ವಾ=ಮಾಡಿ, ಸಃ=ಭರತನು, ಅಹಂ=ನಾನು, ತಾವತ್=ರಾಮರು ಆ ಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುವ ಪರ್ಯಂತರವಾಗಿ, ಪುರಂ=ಆಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು, ನಾಭಿವೇಕ್ಷ್ಯೇ=ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇತ್ಯೇವ=ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಅನ್ಯಾಂ=ಮತ್ತೊಂದಾದ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ=ಶಸಥವನ್ನೂ, ಕೃತ್ವಾ=ಮಾಡಿ, ಅಥ=ಈ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ದ್ವಯಾನಂತರ, ಶ್ರೀಶ-ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ, ಅಶ್ವ=ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ, ಪರಮಕಂ-ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಪೌರಟಂ = ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ, ಪಾದಪೀಠಂ-ಪಾದುಕಾಪೀಠವನ್ನು, ಶಿರಸ್ಯೇವ=ತನ್ನ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಕೃತ್ವಾ=ಧಾರಣಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಬಹಿಃ-ಆಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಗಡೆ ಇರುವ, ನಂದಿನಾಮ್ನಿ=ನಂದಿಗ್ರಾಮವೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ, ಗ್ರಾಮಕೇ=ನೀಚ ಜನಗಳು ವಾಸಮಾಡುವ ಕುಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ, ಅವಸತ್=ವಾಸಮಾಡಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಭರತನು ಪೂರ್ವೋಕ್ತಪ್ರಕಾರ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ವಾಕ್ಯವು ಅಸ್ಯಥಾ ಆದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದನಂತರ ರಾಮರು ಆಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ, ನಾನು ಆ ತಕ್ಷಣವೇ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬೀ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ಬರುವವರಿಗೂ ನಾನು ಆಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅಧಃಶಯನಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನ್ನನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಶಸಥವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಈ ಶಸಥದ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನಂತರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮರ ಪರಮೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಬಂಗಾರದ ಪಾದುಕಾಪೀಠವನ್ನು ಶಿರಸಾಧಾರಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಆಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಬಹು ನೀಚ ಜನಗಳು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಂದಿಗ್ರಾಮವೆಂಬ ಕುಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಈ ಭರತನು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಾದ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಆಯೋಧ್ಯಾನಗರದಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಇರುವ ಕುತ್ತಿವಾದ ನಂದಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡುವಳಿಕೆ

ಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ವಿಷಯವು ಪುರಾಣಾಂತಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಶ್ಲೋಕಃ—ಸಕುರ್ವ ಭ್ರಾತರಾದೇಶಂ ನಂದಿಗ್ರಾ ಮೇಸ್ಥಿತೋನಶೀ | ತಪಸ್ವೀ ನಿಯತಾಹಾರಃ ಶಾಖಮೂಲ ಫಲಾಶನಃ || ಇತಿ ನರಸಿಂಹ ಪುರಾಣಾತ್ || ಅರ್ಥ.—ಭರತನು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಾದ ಶ್ರೀ ರಾಮನಿಂದ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ನಂದಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶಾಖಮೂಲ ಫಲಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ನಿಯಮಿತವಾದ ಆಹಾರ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ತಪಸ್ವಿಯಾಗಿ ವಾಸಮಾಡಿದನೆಂದು ನರಸಿಂಹಪುರಾಣದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು, ಶ್ಲೋಕ || ತಪಶ್ಚರಣ ಯುಕ್ತೇನ ತಸ್ಮಿ ತಸ್ಮಾನ್ಯಪೋತ್ತಮ ಇತಿ ವಾದ್ಯವಾಕ್ಯಾತ್ || ಅರ್ಥ.—ಈ ಭರತನು ನಂದಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತಪಶ್ಚರಣ ಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದನೆಂದು, ಪದ್ಮಪುರಾಣದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಸಮಸ್ತ ಪೌರಾನುಗತೇನುಜೇ ಗತೇ ಸಚಿತ್ರಕೂಟೇ ಭಗವಾನುಸಹ | ಆಥಾಜಗಾನೇಂದ್ರ ಸುತೋಪಿ ವಾಯಸೋ ಮಹಾಸುರೇಣಾತ್ಮಗತೇನಚೋದಿತಃ ||೯||

ಅರ್ಥ.— ಸಮಸ್ತ ಪೌರಾನುಗತೇ=ಸಮಸ್ತ=ಸಮಸ್ತರಾದ, ಪೌರ=ಪುರಜನರಿಂದ, ಅಗತೇ=ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ, ಅನುಜೇ=ತಮ್ಮನಾದ ಭರತನು, ಗತೇಸತಿ=ರಾಮರಿಂದ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಭಗವಾಃ=ಭಗವಂತನಾದ, ಸಃ=ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು, ಚಿತ್ರಕೂಟೇ=ಚಿತ್ರಕೂಟಪರ್ವತದಲ್ಲಿ, ಉವಾಸಹ=ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಥ-ಅನಂತರ,-ಆತ್ಮಗತೇನ=ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅವಿಷ್ಟನಾಗಿದ್ದ, ಮಹಾಸುರೇಣ=ಮಹಾದೈತ್ಯನಾದ ಕುರಂಗಾಸುರನಿಂದ, ಚೋದಿತಃ=ಪ್ರೇರಿತನಾದ, ಇಂದ್ರಸುತಃ=ಇಂದ್ರನ ಮಗನಾದ ಜಯಂತನು, ವಾಯಸಃಸಃ=ಕಾಕರೂಪದಿಂದ ಅಜಗಾಮ-ಬಂದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅಯೋಧ್ಯಾವಾಸಿಗಳಾದ ಸಮಸ್ತ ಜನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭರತನು ತನ್ನ ಪುರವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಪಡ್ಡುಣೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಚಿತ್ರಕೂಟದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರಲು

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಇಂದ್ರಪುತ್ರನಾದ ಜಯಂತನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆವಿಷ್ಕನಾದ ಕುರಂಗನೆಂಬ ದೈತ್ಯನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಕಾಗೆರೂಪದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಶ್ಲೋಕ || ಸಚಾಸುರಾನೇಶ ವಶಾದ್ರಮಾಸ್ತನೇಯದಾಸ್ಯ ಧಾತ್ಪುಂಡನುಥಾ ಭಿನೀಕ್ಷಿತಃ | ಜನಾರ್ಥನೇ ನಾಶುತ್ಯಣೇಪ್ರಯೋಜಿತೇ ಚಚಾರತೇನ ಜ್ವಲತಾನುಯಾತಃ ||೧೦||

ಅರ್ಥ.—ಅಥ=ಅನಂತರ, ಸಃ=ದೈತ್ಯನಿಂದ ಆವಿಷ್ಕನಾಗಿ, ಕಾಗೆ ಯರೂಪದಿಂದಿದ್ದ ಜಯಂತನು, ಅಸುರಾನೇಶವಿದ್ದುದರಿಂದ, ರಮಾಸ್ತನೇ =ರಮಾ=ರಮಾ ಸ್ವರೂಪಳಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯ, ಸ್ತನೇ = ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಯದಾ=ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸುಂಡಂ=ಕೊಕ್ಕನ್ನು, ವ್ಯಧಾತ್=ಚುಚ್ಚಿದ ನೋ, ತದಾ=ಆ ಕೂಡಲೇ, ಅಭಿನೀಕ್ಷಿತಃ=ರಾಮರಿಂದ ನೋಡಲ್ಪಟ್ಟನು ಅಶು-ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ, ಜನಾರ್ಥನೇನ=ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ, ತ್ಯಣೇ=ತ್ಯಣಾಸ್ತು ವು, ಪ್ರಯೋಜಿತೇ (ಸತಿ) ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಜ್ವಲತಾ=ಸು ಡುತ್ತಲಿರುವ, ತೇನ=ಆ ತ್ಯಣಾಸ್ತುದಿಂದ, ಅನುಯಾತಃ (ಸಃ) = ಅಟ್ಟಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ, ಚಚಾರ=ಲೋಕಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡಿದನು. (ಆ ಅಸ್ತದ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದನು)

ತಾತ್ಪರ್ಯ,—ಅನಂತರ ಕಾಗೆಯ ರೂಪದಿಂದಿದ್ದ ಜಯಂತನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆವಿಷ್ಕನಾಗಿದ್ದ ಕುರಂಗಾಸುರನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ರಮಾ ಸ್ವರೂಪ ಳಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ ಗಾಯಮಾಡಿದನು. ಅಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಮರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಕಾಗೆಯಮೇಲೆ ತ್ಯಣಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿದರು. ತ್ಯಣಾಸ್ತ್ರವು ಇವನನ್ನು ದಹಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಶರಣುಹೊಂದೋಣವೆಂಬ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯಯದಿಂದ ಲೋಕಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಚಾರಮಾಡಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸ್ವಯಂಭು ಶರ್ವೇಂದ್ರ ಮುಖಾರ್ ಸುರೇಶ್ವರಾರ್ ಜಿಜೀವಿಷುಸ್ತಾಂ
 ಶರಣಂಗತೋಪಿ | ಬಹಿಷ್ಕೃತಸ್ತ್ರೈ ಹರಿಭಕ್ತಿ ಭಾವತೋಹ್ಯ ಲಂಘ್ಯ
 ಶಕ್ತ್ಯಾ ಪರಮಸ್ಯ ಚಾಕ್ಷಮ್ಯಃ ||೧೧||

ಅರ್ಥ.— ಜಿಜೀವಿಷುಃ=ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಈ ವಾಯಸರೂಪನಾದ ಜಯಂತನು, ತಾರ್=ಹರಿಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ, ಸ್ವಯಂಭು=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಶಿವರ್-ಯುದ್ರದೇವರು, ಇಂದ್ರ=ಇಂದ್ರದೇವರು, ಮುಖಾರ್-ಮೊದಲಾದ, ಸುರೇಶ್ವರಾರ್ ದೇವತಾ ಶ್ರೇಷ್ಠರುಗಳನ್ನು, ಶರಣಂಗತೋಪಿ=ಮೊರೆಹೊಂದಿದನು. ಹರಿಭಕ್ತಿಭಾವತಃ=ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ, ಭಕ್ತರಾದ್ದರಿಂದ, ಪರಮಸ್ಯ-ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು, ಅಲಂಘ್ಯಶಕ್ತ್ಯಾ=ಉಲ್ಲಂಘನಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ಅಕ್ಷಮ್ಯಃ-ಅಸಮರ್ಥರಾದ, ತೈಶ್ಚ=ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಋದ್ರೇಂದ್ರರಿಂದಲೂ ಸಹ, ಬಹಿಷ್ಕೃತಃ-ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತೃಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ದಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾ ತನ್ನನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿದರೆ ತಾನು ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಲೋಕಾಂತರಗಳನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿ ಶ್ರೀಹರಿವಾಯುಗಳ ಭಕ್ತಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಯುದ್ರ ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಈ ವಾಯಸರೂಪನಾದ ಜಯಂತನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕನು. ಅವರುಗಳು ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರಾದುದರಿಂದ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಶ್ರೀರಾಮರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಸ್ತ್ರದ ದೆಸೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಜಯಂತನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗದೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಪುನಃ ಪ್ರಯಾತಃ ಶರಣಂ ರಘೂತ್ತಮಂ ವಿಸರ್ಜಿತಸ್ತೇನ ನಿಹ
 ತ್ಯಚಾ ಸುರಂ | ತದಕ್ಷಿಗಂ ಸಾಕ್ಷಿಕ್ರಮವಧ್ಯಂ ಪ್ರಸಾದತಕ್ಷಂದ್ರ ನಿ
 ಭೂಷಣಸ್ಯ ||೧೨||

ಅರ್ಥ.—ಸಃ=ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಯಸ ರೂಪನಾದ ಜಯಂತನು, ಪುನಃ=ಹಿಂದಿರುಗಿ, ರಘೂತ್ತಮಂ-ಶ್ರೀರಾಮ ದೇವರ, ಶರಣಂ=ಮೊರೆಯನ್ನು, ಪ್ರಯಾತಃ-ಹೊಂದಿದನು. ಸಃ=ಆ ರಾಮದೇವರು, ಚಂದ್ರವಿಭೂಷಣಸ್ಯ=ಚಂದ್ರಶೇಖರನಾದ ಋದ್ರದೇವರ, ಪ್ರಸಾದಾತ್=ನರಪ್ರಸಾದದಿಂದ, ಅವಧ್ಯಮಪಿ=ವಧಾರ್ಹನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ತದಕ್ಷಿಗಂ=ಆ ವಾಯಸದ ದಕ್ಷಿಣನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆವಿಷ್ಟನಾಗಿದ್ದ ಕುರಂಗನೆಂಬ ಅಸುರನನ್ನು, ಸಾಕ್ಷಿಕಂಚ=ನೇತ್ರದಿಂದ ಸಹಿತನನ್ನಾಗಿ, ವಿಹತ್ಯ=ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ, ತೇನ-ಅಸುರಾನೇಶದಿಂದ, ವಿಸರ್ಜಿತಃ-ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಈ ವಾಯಸರೂಪಿಯಾದ ಅಸುರನು ತನ್ನ ಜೀವರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಲೋಕಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕರೂ ಅವರಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿತನಾಗದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮರನ್ನೇ ಪುನಃ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕನು. ಈ ಅಸುರನು ಋದ್ರದೇವರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಅವಧ್ಯನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ವಾಯಸದ ದಕ್ಷಿಣ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನನ್ನ ಶ್ರೀರಾಮರು ವಾಯಸದ ನೇತ್ರದಿಂದ ಸಹಿತನನ್ನಾಗಿ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ, ಅಸುರಾನೇಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಏವಂಚ ವಾಯಸದ ದಕ್ಷಿಣ ನೇತ್ರಮಾತ್ರ ನಾಶ ವಾಯಿತೇ ಹೊರತು ವಾಯಸನು ಹತವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವವು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಕಾಗೆಯ ಕಣ್ಣನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

ಶ್ಲೋಕ || ಸವಾಯಸಾನಾಮ ಸುರೋಖಿಳಾನಾಂ ವರಾದುಮೇಶಸ್ಯ ಬಭೂ ವಚಾಕ್ಷಿಗಃ | ನಿಪಾತಿತೋಸೌ ಸಹವಾಯಸಾಕ್ಷಿಭಿಃ ತೃಣೇನ ರಾಮಸ್ಯ ಬಭೂವ ಭಸ್ಮಸಾತ್ ||೧೩||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ-ಆ, ಅಸುರಃ-ದೈತ್ಯನು, ಉಮೇಶಸ್ಯ-ಋದ್ರದೇವರ, ವರಾತ್=ವರಪ್ರಭಾವದಿಂದ, ಅಖಿಳಾನಾಂ=ಸಮಸ್ತನಾದ, ವಾಯು ಸಾನಾಂ-ವಾಯುಸಗಳ, ಅಕ್ಷಿಗಃ=ನೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕವನು, ಬಭೂವ-ಆದನು. ಅಸೌ=ಈ ನೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸುರನು, ವಾಯುಸಾಕ್ಷಿಭಿಃ-ವಾಯುಸಗಳ ನೇತ್ರದಿಂದ, ಸಹ=ಸಹಿತನಾಗಿ, ರಾಮಸ್ಯ=ರಾಮದೇವರ, ತೃಣೇನ =ತೃಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದ, ನಿಪಾತಿತಃ=ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟು, ಭಸ್ಮಸಾತ್ ಬಭೂವ=ಅಸುರನು ಭಸ್ಮೀಭೂತನಾದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಅಪರಾಧಿಗಳು ವಧಾರ್ಹರು ಆದರೆ ವಾಯುಸಗಳ ಆಕ್ಷಿಪಾತವು ಎತಕ್ಕಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಸುರನು ಉಮಾಪತಿಯಾದ ಋದ್ರದೇವರ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಸಮಸ್ತನಾದ ವಾಯುಸಗಳ ನೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ ಆ ನೇತ್ರ ಸಹಿತನಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ ತೃಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ತಾನೂ ಭಸ್ಮೀಭೂತನಾದನೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆವಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದ ಅಸುರನು ವಧಾರ್ಹನೇನೋ ಹೌದು. ಆವರೆ ವಾಯುಸಗಳ ಆಕ್ಷಿಪಾತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ವಾಯುಸಗಳು ಏನು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದವು? ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ದದುರ್ಹಿತಸ್ಮೈ ವಿವರಂ ಬಲಾರ್ಥಿನೋ ಯದ್ವಾಯುಸಾಸ್ಥೇನ ತದಕ್ಷಿಪಾತನಂ | ಕೃತಂ ರಮೇಶೇನತದೈಕನೇತ್ರಾ ಬಭೂವುರನ್ಯೇಸಿ ಚನಾಯುಸಾಸ್ತದಾ ||೧೪||

ಅರ್ಥ.— ಯತ್-ಯಾವ ಕಾರಣದ ದೆಸೆಯಿಂದ, ವಾಯುಸಾಃ=ವಾಯುಸಗಳು, ಬಲಾರ್ಥಿನಃ=ಬಲಾಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿ, ತಸ್ಮೈ=ಆ ಅಸುರನಿಗೆ, ವಿವರಂ=ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯವನ್ನು, ದದುಃ=ಕೊಟ್ಟನೋ, ತೇ=ಆ ಕಾರಣದ್ದೆಸೆಯಿಂದ, ರಮೇಶೇನ = ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮದೇವ

ರಿಂದ, ತದಕ್ಷಿಸಾತನಂ=ತತ್=ಆ ವಾಯಸಗಳ, ಅಕ್ಷಿಸಾತನಂ=ನೇತ್ರಸತ
ನವ್ರ, ಕೃತಂ=ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ತತ್-ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಸ್ಯೇಪಿ=ಇತರ ವಾ
ಯಸಾಶ್ಚ=ವಾಯಸಗಳೂ ಸಹ, ಆ ದಿವಸದಾರಭ್ಯ, ಏಕನೇತ್ರಾಃ=ಒಂದೇ
ನೇತ್ರವುಳ್ಳವುಗಳು, ಬಭೂವುಃ=ಆದವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಈ ಅಸುರನು ಋದ್ರದೇವರಿಂದ ಅವದ್ಯತ್ವ ವರವ
ನ್ನು ಪಡೆದು ತನಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರಲು ವಾಯಸಗಳು ತ
ಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಸುರಾನೇಶವಿದ್ದರೆ ತನುಗೆ ಬಲ ಅಧಿಕವಾಗುವುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾ
ಯದಿಂದ ಈ ಅಸುರನಿಗೆ ತಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವು
ಆ ವರ ಬಲದಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಾಯಸಗಳ ಬಲಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಶೇ
ರಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮರು ನೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸುರನ
ನ್ನು ಕೊಂದದ್ದಲ್ಲದೆ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ಅಸುರನಿಗೆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಅಪ
ರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ವಾಯಸಗಳ ದಕ್ಷಿಣ ನೇತ್ರವನ್ನೂ ನಿಪಾತಮಾಡಿದರು. ಏತೇನ
ಅಕ್ಷಿಗತನಾಗಿದ್ದ ಅಸುರನು ಆ ತ್ಯಾಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮೃತನಾಗಿ ಭಸ್ಮವಾದನು.
ತದ್ಧಿದಾರಭ್ಯ ಸಮಸ್ತ ವಾಯಸಗಳೂ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ವುಳ್ಳವುಗಳಾದವೆಂದು
ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಅಸುರನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ
ವಾಯಸಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಪರಾಧಿಗಳಾದವು. ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವ ಕಾಗೆಗ
ಳೂ ಕೂಡ ಏಕನೇತ್ರ ಉಳ್ಳವುಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಭವಿಷ್ಯತಾ ಮುಷ್ಯಥ ಯಾವದೇವ ದ್ವಿನೇತ್ರತಾ ಕಾಕ ಕುಲೋ
ದ್ಯವಾನಾಂ | ತಾವತ್ತ ದಕ್ಷಸ್ಯ ಕುರಂಗನಾಮ್ನಾ ಶಿವೇನ ದತ್ತಂ ದಿತಿ
ಜಸ್ಯ ಚಾಕ್ಷಯಂ ||೧೫||

ಅರ್ಥ.—ಏತತ್ಕಾಲಾನಂತರ, ಯಾವದೇವ=ಯಾವಕಾಲಪರ್ಮಂತ
ರವಾಗಿ, ಭವಿಷ್ಯತಾಂ=ಮುಂದೆ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾಗತಕ್ಕ, ಕಾಕಕುಲೋದ್ಯ

ವಾನಪಿ- ಕಾಕ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕ ವಾಯುಸಗಳಿಗೂ ಸಹ, ದ್ವಿ
 ನೇತ್ರತಾಂ=ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿರುತ್ತವೆಯೋ, ತಾನದೇವ=ಆ ಪದ್ಯಂತರ
 ವಾಗಿಯೂ, ತದಕ್ಷಸ್ಯ=ಆ ವಾಯುಸಗಳ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ, ದಿತಿಜಸ್ಯಚ=
 ದಿತಿದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನನಾದ, ಕುರಂಗನಾಮ್ನಾ=ಕುರಂಗಾಸುರನೆಂಬ ಆ
 ಸುರನಿಗೂ ಸಹ, ಶಿವೇನ-ಋದ್ರದೇವರಿಂದ, ಅಕ್ಷಯಂ=ನಾಶರಹಿತ ಲಕ್ಷ
 ಣರೂಪವಾದ ವರವು. ದತ್ತಂ=ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಈ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲಾರಭ್ಯ (ಈ ದಿನ ಮೊದಲು)
 ಮುಂದೆ ವಾಯುಸಗಳ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗತಕ್ಕ ವಾಯುಸಗಳಿಗೆ ಯಾ
 ವತ್ತರಿಯಂತರ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಪದ್ಯಂತರವಾಗಿಯೂ
 ವಾಯುಸಗಳ ಬಲದ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಮತ್ತು ದಿತಿದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಕುರಂಗಾ
 ಸುರನೆಂಬ ಅಸುರನಿಗೂ ಸಹ ಋದ್ರದೇವರಿಂದ ನಾಶರಹಿತ ಲಕ್ಷಣರೂಪ
 ವಾದ ವರವು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅತಃ ಪುನರ್ಭಾವ ಮಮುಷ್ಯ ಹಿರ್ಸ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕೈಕ ದೃಶಶ್ಚ ಕಾ
 ರ | ಸನಾಯಸಾಃ ರಾಘವ ಆದಿಪುರುಷಸ್ತತೋ ಯಯೌ ರಃ ಸು
 ತಸ್ತದಾಜ್ಞಯಾ ||೧೬||

ಅರ್ಥ. -- ಅತಃ=ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಆದಿಪುರುಷಃ=ಪುರಾಣ ಪುರುಷ
 ರಾದ, ಸಃ=ಆ, ರಾಘವಃ=ರಘುಕುಲೋತ್ಪನ್ನರಾದ ರಾಮದೇವರು, ಆ
 ಮುಷ್ಯ=ಈ ಅಸುರನ, ಪುನರ್ಭಾವಂ=ಪುನರಸ್ತಿತ್ವಭಾವವನ್ನು, ಹಿರ್ಸ್ಯ=
 ತೊಡಿದು (ಪರಿಹಾರಮಾಡಿ) ಭವಿಷ್ಯತಃ=ಮುಂದೆ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾಗತಕ್ಕ,
 ವಾಯುಸಾಃ- ಕಾಗೆಗಳನ್ನು, ಏಕದೃಶಂ=ಒಂದೇ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವುಗಳನ್ನಾಗಿ, ಚ
 ಕಾರ-ಮಾಡಿದರು. ತತಃ=ಅನಂತರ, ಶಕ್ರಸುತಃ=ಇಂದ್ರನ ಕುಮಾರ
 ನಾದ ಜಯಂತನು, ತದಾಜ್ಞಯಾ=ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ ಅನುಜ್ಞೆಯಿಂದ, ಅ
 ಸುಂವೇಶದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ, ಯಯೌ=ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕುರಿತು
 ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಆದಕಾರಣ ಅದಿವುರುಷನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕುರಂ
ಗನಾಮಕ ದೈತ್ಯನಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಗೆಗಳನ್ನೂ
ಒಂದು ನೇತ್ರವುಳ್ಳವುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮರ ಅಜ್ಜಿ
ಯಿಂದ ಇಂದ್ರಪುತ್ರನಾದ ಜಯಂತನು ಅಸುರಾವೇಶದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ
ತನ್ನ ನಿಜಲೋಕವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಈ ಪರೈಂತರವಾಗಿ ಆಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡದ ಕಥೆಯ
ನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ನಿರೂಪಣಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಈಗ ಅರಣ್ಯ
ಕಾಂಡದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಣ (ಆರಂಭ) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ರಾಮೋಽಥ ದಂಡಕವನಂ ಮುನಿವರ್ಯನೀತೋ ಲೋಕಾನವೇ
ಕತ ಉದಾರ ಬಲೈರ್ನಿರಸ್ತಾಃ | ಶೃತ್ವಾ ಖರಪ್ರಭೃತಿಭಿರ್ವರತೋ
ಹರಸ್ಯ ಸರ್ವೈರವಧ್ಯ ತನುಭಿಃ ಪ್ರಯಯೌ ಸಭಾರ್ಯಃ ||೧೭||

ಅರ್ಥ.—ಕುರಂಗಾಸುರನ ವಧಾನಂತರದಲ್ಲಿ, ಹರಸ್ಯ=ಖುದ್ರದೇ
ವರ, ವರತಃ=ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ, ಅಸದ್ಯಃ=ವಧಾರಹಿತವಾದ, ತನುಭಿಃ
ಶರೀರವುಳ್ಳ, ಸರ್ವೈಃ=ಸಮಸ್ತರಾದ, ಉದಾರಬಲೈಃ=ಉದಾರ = ವಿಸ್ತಾರ
ವಾದ, ಬಲೈಃ=ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ, ಖರಪ್ರಭೃತಿಭಿಃ=ಖರನೇ ಮೊದಲಾದ
ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ, ಅನೇಕಶು-ಬಹು ವಿಧವಾಗಿ, ಲೋಕಾಃ=ಅನೇಕ ಸಜ್ಜನ
ರು, ನಿರಸ್ತಾಃ=ಬಾಧೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು, ಶೃತ್ವಾ - ವರ್ತಮಾನ
ಕೇಳಿ, ರಾಮಃ=ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು, ಮುನಿವರ್ಯನೀತಃರ್ಷಃ = ಮುನಿವ
ರ್ಯ-ದಂಡಕಾರಣ್ಯ ವಾಸಿಗಳಾದ ಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ, ನೀತಃರ್ಷಃ=ಪ್ರಾ
ರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ, ಸಭಾರ್ಯಃ=ಪತ್ನಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯಿಂ ಮೊಡ
ಗೂಡಿ, ದಂಡಕವನಂ=ದಂಡಕಾರಣ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು, ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಚಿತ್ರಕೂಟಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಕುರಂಗಾ ಮರನ ವಧಾನಂ ತರ ಮುದ್ರದೇವರ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಅವಧ್ಯರಾದ ಅತಿ ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಖರದೊಷಣಾದ್ವಿರಾಕ್ಷಸರುಗಳಿಂದ ಸಜ್ಜನರುಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಬಾಧಿಸಡುತ್ತಿರುವ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮರು ದಂಡಕಾರಣ್ಯ ವಾಸಿಗಳಾದ ಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಯರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ದಂಡಕಾರಣ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು ತೆರಳಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಸೀಚ್ಛತತ್ರ ಶರಭಂಗ ಇತಿಸ್ಮಜೀರ್ಣೋ ಲೋಕಂ ಹರೇ ಜಿಗಿಮಿಷುಮುನಿ ರುಗ್ರೇತೇಜಾಃ || ತೇನಾದರೋಪಹೃತ ಸಾಘ್ಯಸ ಪರ್ಯಯಾ ಸಃ ಪ್ರೀತೋದದೌ ನಿಜಪದಂ ಪರಮಂ ರಮೇಶಃ ೧೮

ಅರ್ಥ.— ತತ್ರಚ-ಆ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ, ಹರೇಃ=ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಲೋಕಂ=ವೈಕುಂಠಲೋಕವನ್ನು, ಜಿಗಿಮಿಷುಃ=ಹೊಂದಲಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ, ಉಗ್ರತೇಜಾಃ=ವಿಶೇಷ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ, ಶರಭಂಗಯಿತಿ=ಶರಭಂಗಮುಷಿ ಎಂದು ನಾಮಧೇಯವುಳ್ಳ, ಜೀರ್ಣಃ=ಅತಿ ವೃದ್ಧರಾದ, ಮುನಿಃ=ಋಷಿಯು. ಆಶ್ರೀತ್ ಸ್ಮ-ಇದ್ದರು, ರಮೇಶಃ=ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ, ಸಃ-ಆ ರಾಮದೇವರು, ತೇನ=ಆ ಶರಭಂಗಮುಷಿಗಳಿಂದ, ಆದರೇಣ=ಆದರದಿಂದ, ಉಪಹೃತ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ಸಾಘ್ಯಃ=ಅಘ್ಯವಾದ್ಯಾಚಮನೀಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ, ಸಪರ್ಯಯಾಃ=ಪೂಜಿಯಿಂದ, ಪ್ರೀತಃರ್ಸಃ=ಸುಪ್ರೀತರಾಗಿ, ಪರಮಂ=ಮಹತ್ತರವಾದ, ನಿಜಪದಂ=ಸ್ವಸ್ಥಾನವಾದ ವೈಕುಂಠವನ್ನು, ದದೌ=ಕೊಟ್ಟರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಆ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಂದರೆ ನೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶರಭಂಗ ಋಷಿಯೆಂಬ ಅತಿ ವೃದ್ಧರಾದ ಒಬ್ಬ ಋಷಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಇವರು ಶ್ರೀರಾಮರು ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರನ್ನು ಅಘ್ಯವಾದ್ಯಾಚಮನೀಯಾದಿಗಳಿಂದ ಪರಮ ಆದರದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದರು. ಪೂಜೆಗೊಂಡ ಶ್ರೀರಾಮರು ಸುಪ್ರೀತರಾಗಿ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವಾದ ಪರಮ ವೈಕುಂಠವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅವತಾರಿಕಾ.— ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಶರಭಂಗಮುಷಿಗಳು ಆತ್ಮನಾತವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ? ಆತ್ಮಘಾತವು ದೋಷಯುಕ್ತವಾದುದಷ್ಟೆ, ಇಂತಹ ದೋಷಯುಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮಮಾಡಿದ ಈ ಮುಷಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮರು ಪ್ರೀತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿಜಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆಂಬ ಅಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ನಿರೂಪಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಧರ್ಮೋ ಯತೋಸ್ಯ ನಿತಾಂತ ಶಕ್ತಿಃ ಹ್ರಾಸೇ ಸ್ವಧರ್ಮ ಕರಣ ಸ್ಯ ಹುತಾಶನಾದೌ | ದೇಹಾತ್ಮಯಃ ಸತತಏವ ತನುಂ ನಿಜಾಗ್ನೌ ಸಂತ್ಯಜ್ಯ ರಾಮಪುರತಃ ಪ್ರಯಯೌ ರಮೇಶಂ ||೧೯||

ಅರ್ಥ.— ಯತಃ=ಯಾವ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ವನಗಸ್ಯ=ವಾನ ಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ, ಅಸ್ಯ=ಆ ಶರಭಂಗಮುಷಿಗಳಿಗೆ, ಸ್ವಧರ್ಮ-ಸ್ವಧರ್ಮೋಚಿತವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ಕರಣಸ್ಯ=ಆಚರಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ನಿತಾಂತಶಕ್ತಿಃ=ಕೇವಲ ನಿರ್ಗತವಾದ ಶಕ್ತಿಯು, ಹ್ರಾಸೇಸಃ=ಲೋಪವಾಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಹುತಾಶನಾದೌ=ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ಜಲರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ದೇಹಾತ್ಮಯಃ=ದೇಹತ್ಯಾಗವು, ಸತತಯೇವ=ಸಹಜವಾದ, ಧರ್ಮಃ=ಧರ್ಮಯೋಗ್ಯವೋ, ತಸ್ಮಾತ್-ಆ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಸಃ=ಆ ಶರಭಂಗಮುಷಿಗಳು, ರಾಮಪುರತಃ=ಶ್ರೀರಾಮರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ನಿಜಾಗ್ನೌ=ತಾವು ಉಪಾಸನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ಅಗ್ನೌ=ಅಹಿತಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ, ತನುಂ=ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು, ಸಂತ್ಯಜ್ಯ=ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ, ಶ್ರೀರಮೇಶಂ=ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ಪ್ರಯಯೌ=ಹೊಂದಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಒಳ್ಳೆಯದು, ಈ ಶರಭಂಗಮುಷಿಗಳು ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಮ್ನ ವಿಚಾರ ವಿಚಕ್ಷಣರು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಇಂತಹವರು ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಹೇಯವಾದ ಆತ್ಮಘಾತವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ? ಮತ್ತು ಇಂತಹವರಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮರು ಹೇಗೆ ಪರಮಪದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬ ಪೂರ್ವಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.— ಈ ಶರಭಂಗಮುಷಿಗಳು ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಗಳು. ವೃದ್ಧತನದಿಂದ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಜೀರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮೋಚಿತವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾರದಷ್ಟು ಶಿಥಿಲಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಇಂತಹವರು ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶಮಾಡಿಯಾದರೂ ಅಗಾಧವಾದ ನೀರಿನಪ್ರವೇಶಮಾಡಿಯಾದರೂ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಸಹಜವಾದುದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಶರಭಂಗಃಷಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಮಹತ್ಯಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ನಿಯತವಾದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಶ್ರೀರಾಮರ ಪಾದಾರವಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ತಾವು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಹಿತಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀರಾಮರು ಅವರಿಗೆ ಪರಮಪದವಿ (ಮುಕ್ತಿ) ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ವರ್ಣಾಶ್ರಮಿಗಳು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ರೋಗಾದ್ಯಪದ್ರವಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿ ಸ್ವಾಶ್ರಮೋಚಿತ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯತ್ನವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸುತರಾಂ ಅಶಕ್ತರಾದದ್ದೇ ಆದರೆ ಅಂತಹವರು ಅತ್ಮಹತ್ಯಾಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಆಧಾರಗಳಿವೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ದುಶ್ಚಿಕಿತ್ಸೆರ್ಮಹಾರೋಗೈ ಪೀಡಿತಸ್ತು ಪುಮಾನಪಿ |
 ಅಸಾಧ್ಯ ವ್ಯಾಧಿನಾ ಯುಕ್ತಃ ಸ್ವವ್ಯಾಸಾರಾ ಕ್ಷಮಃಪುನರ್ವಾ ||
 ಪ್ರವಿಶೇತ್ ಜ್ವಲನಂದೀಪ್ತಂ ಕರೋತ್ಯನಶನಂ ತಥಾ |
 ಅಗಾಧೇ ತೋಯರಾಶಿಂಚ ಭ್ರೂಗೋಃ ಪತನ ಮೇದವಾ |
 ಗಚ್ಛೇನ್ನಹಾಪಥಂವಾಪಿ ತುಷಾರಗಿರಿ ಕಥಂರಾತ್ |
 ಪ್ರಯಾಗವಟಶಾಖಾಗ್ರಾತ್ ದೇಹತ್ಯಾಗಂ ಕರೋತಿವಾ ||
 ಉತ್ತಮಾರ್ವಾ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾಲ್ಲೋಕಾರ್ವಾ ಅತ್ಮಘಾತೀ ಭವೇತ್ತ್ವಚಿತ್ |
 ಮಹಾಸಾಸಕ್ಷಯಾತ್ ಸ್ವರ್ಗೇ ದಿವ್ಯಾರ್ವಾ ಭೋರ್ಗಾರ್ವಾ ಸಮಶ್ಚುತೇ ||
 ಏತೇಷಾಮಧಿಕಾರೋಸ್ತಿ ಸರ್ವೇಷಾಮೇಷು ಸರ್ವದಾ |
 ನಂಃಕಾಮುಠನಾರೀಣಾಂ ಸರ್ವವರ್ಣೇಷು ಸರ್ವದೇಶೀ (ವರಾಹೇ)
 ಅಪದಿ ಸರ್ವವರ್ಣಾಶ್ರಮೀಣಾಂ ದೇಹತ್ಯಾಗೋಧರ್ಮಃ ಇತಿಪುರಾ
 ಣಗತವಾಕ್ಯಾನಿ ಬಹುನಿಸಂತಿ | ತಥಾಸ್ಮಿನ್ನರ್ಥೇ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕಾ ದಿ ಸ್ಮುತಿ
 ತಿಷು ಪ್ರಮಾಣಾನಿ ಸಂತಿ ||

ಅರ್ಥ. — ಯಾವ ಆಶ್ರಮಿಗಳೇ ಆಗಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ರೋಗಪೀಡಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮೋಚಿತ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅಂಥವರು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶವಾಗಲೀ ಆಹಾರ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅಗಾಧವಾದ ಜಲರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದಾಗಲೀ, ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತಿ ಧುಮುಕುವುದಾಗಲೀ, ಮಹಾರಣ್ಯ ಪಥವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವುದಾಗಲೀ ಗಿರಿಗರ್ಜರಗಳಿಂದ ಪಥನವಾಗಲೀ ನಟವೃಕ್ಷಗಳ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೀಳುವುದಾಗಲೀ ಇತ್ಯಾದಿ ರೀತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದವರು ಆತ್ಮಘಾತಗಳಾದಾಗ್ಯೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾದ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಿಗೂ ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ಸಮಸ್ತವಾದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಿಗಳಿಗದ ಸರ್ವದಾ ಅಧಿಕಾರವುಂಟು.

ವರ್ಣಾಶ್ರಮಿಯಾದವನು ಜರಾದ್ಯುಪದ್ರವಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವಧರ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡಿಸಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವನಾಗುತ್ತಾನೋ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಸಮಾರೋಪಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಭಾಗವತ ಏಕಾದಶ ಸ್ಕಂಧದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಶ್ಲೋಕ || ಅನುಷ್ಠಾನಾ ಸಮರ್ಥಸ್ಯ ವಾನಪ್ರಸ್ಥಸ್ಯ ಜೀರ್ಯತಃ | ಜಲಾನಶಸಭಂಶ್ಚ ಗ್ನಿ ಮಹಾ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಮಿಸ್ಯತೇ || ಇತಿ ವರಾಹೇ ||

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಜೀರ್ಣನಾದ ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಗೆ ಅನ್ನಾಹಾರ ವಿಸರ್ಜನ, ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ, ಇವುಗಳಿಂದ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇ ಮಹಾಪ್ರಸ್ಥಾನವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಯೆಂದು ವರಾಹಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಶರಭಂಗರಿಗೆ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶದಿಂದ ದೇಹತ್ಯಾಗವು ವಿಹಿತವಾದ ಧರ್ಮವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ತೀರದ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಶರಭಂಗರು ರಾಮರ ಪಾದಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ

ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗವೂಡಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯವು ರಾಮರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ದೂಷ್ಯವಾದ ಆತ್ಮಘಾತ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರಮಾಡಿ ಪರಮಪದವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಶರಭಂಗರು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿದರೆಂದು ಭಾವವು.

ಶ್ಲೋಕ || ರಾಮೋಪಿ ತತ್ರ ದದೃಶೇ ಧನದಸ್ಯ ಶಾಪಾದ್ಗಂಧರ್ವ ಉರ್ವಶಿರ ತೇ ರಥಯಾತುಧಾನೀಂ | ಪ್ರಾಪ್ತಂ ದಶಾಂಸಪದಿ ತುಂಬರು ನಾನು ಧೇಯಂ ನಾಮ್ನಾ ವಿರಾಧಮಪಿ ಶರ್ವವರಾದವಧ್ಯಂ ||೨೦||

ಅರ್ಥ.—ತತ್ರ=ಆ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ, ರಾಮೋಪಿ=ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು, ಉರ್ವಶಿರತೇಃ=ಊರ್ವಶಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದಕಾರಣ, ಧನದಸ್ಯ=ಕುಭೇರನ, ಶಾಪಾತ್=ಶಾಪದಿಂದ, ಶಪದಿ=ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ, ಯಾತುಧಾನೀಂ=ವಿರಾಧನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಜನ್ಮವನ್ನು, ಪ್ರಾಪ್ತಂ = ಹೊಂದಿ, ತುಂಬರುನಾಮಧೇಯಂ=ತುಂಬರುನಾಮಕನಾದ, ಗಂಧರ್ವಂ-ಗಂಧರ್ವನನ್ನು. ಅಥ=ರಾಕ್ಷಸನ ಜನ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದನಂತರ, ಶರ್ವವರಾತ್=ಋದ್ರ ದೇವರ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ, ಅವಧ್ಯಃ=ಮರಣಂಹಿತನಾದ, ವಿರಾಧಮಪಿ=ವಿರಾಧನೆಂಬ, ನಾಮ್ನಾ=ಹೆಸರಿನ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು, ದದೃಶೇ=ನೋಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಊರ್ವಸಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದಕಾರಣ ಕುಭೇರನಿಂದ ವಿರಾಧನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದು ಎಂದು ಶಾಪವನು ಏಡೆದು ಆ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಋದ್ರ ದೇವರಿಂದ ಅವಧ್ಯನಾಗೆಂದು ವರವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ತುಂಬರು ಎಂಬ ಗಂಧರ್ವನನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮರು ನೋಡಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಭಂಕ್ತಾ ಸ್ಯ ಬಾಹುಯುಗಳಂ ಬಿಲಗಂ ಚಕಾರ ಸಂಮಾನಾರ್ಯವ ಚನಮಂಬುಜ ಜನ್ಮನೋಸೌ | ಪ್ರಾಣಾಚ್ಚ ತಸ್ಯ ಸುಗತಿಂ ನಿಜಗಾಯಕಸ್ಯ ಭಕ್ಷಾರ್ಥಮಂಸಕಮಿತೋಪಿ ಸಹಾನುಜೇನ ||೨೧||

ಅರ್ಥ.—ಅಸೌ=ಈ ವಿರಾಧನನ್ನು ಕಂಡ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು, ಅಸ್ಯ ಅವನ, ಬಾಹುಯುಗಳಂ=ಎರಡು ಭುಜಗಳನ್ನೂ, ಭಂಕ್ತಾ=ಕತ್ತರಿಸಿ,

ಬಿಲಗಂ=ಬಿಲದಲ್ಲರತಕ್ಕವನಾಗಿ. ಚಕಾರ=ಮಾಡಿದರು. ಸಃ=ಈ ವಿರಾಧನು, ಅನುಜೀನಸಹ=ತಮ್ಮನಿಂದ ಸಹಿತನಾದ ತನ್ನನ್ನು, ಭಕ್ವಾರ್ಥಂ=ತಿಂಪುಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಇತೋಪಿ=ಬಂದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅಂಬುಜ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರವಚನಂ=ವಾಕ್ಯವನ್ನು (ವರವನ್ನು) ಸನ್ಮಾನಾರ್ಥಂ=ಗೌರವಿಸಿದವರಾಗಿ, ಅಸೌ-ಈ ರಾಮದೇವರು, ನಿಜಗಾಯಕಸ್ಯ=ತನ್ನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಗಳತಕ್ಕ, ತಸ್ಯ=ಆ ವಿರಾಧನಾಗಿದ್ದ ತುಂಬರು ನಾಮಕ ಗಂಧರ್ವನಿಗೆ, ಸುಗಂತಿಂಚ=ಸದ್ ತಿಯನ್ನೇ, ಪ್ರದಾತ=ಕೊಟ್ಟರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮರು ಈ ವಿರಾಧನ ಭುಜಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಹೋರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ರಾಮರು ತಮ್ಮನಿಂದ ಕೂಡಿದ ತನ್ನನ್ನು ತಿಂಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರವನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ತಮ್ಮ ಗುಣ ಕಥನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಈ ತುಂಬರು ನಾಮಕ ಗಂಧರ್ವನಿಗೆ ಸದ್ ತಿಯನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ

ಶ್ಲೋಕ || ಪ್ರೀತಿನಿಧಿತ್ವರಗಮದ್ಭವನಂ ನಿಜಸ್ಯ ಕುಂಭೋದ್ಭವಸ್ಯ ಪರಮಾ ಪರತೋಮುನಾಚ || ಸಂಪೂಜಿತೋ ಧನುರನೇನ ಗೃಹೀತಮಿಂ ದ್ರಾತ್ ಶಾರ್ಘವಂತದಾದಿ ಪುರುಷೋ ನಿಜಮಾಜಹಾರ ||೨೧||

ಅರ್ಥ.—ಆದಿಪುರುಷಃ-ಪುರಾಣಪುರುಷರಾದ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು, ನಿಜಸ್ಯ-ತನ್ನ ಭಕ್ತರಾದ ಅಗಸ್ತ್ಯರಿಗೆ, ಪ್ರೀತಿನಿಧಿ-ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು, ನಿಧಿತ್ವಃ=ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ, ರಾಮಃ=ರಾಮದೇವರು, ಕುಂಭೋದ್ಭವಸ್ಯ=ಕುಂಭದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನರಾದ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಗಳ, ಭವನಂಪ್ರತಿ-ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಕುರಿತು, ಅಗಾತ್-ಬಂದು, ಅತ್ರ=ಅಲ್ಲಿ, ಅಮುನಾಚ=ಈ ಅಗಸ್ತ್ಯರಿಂದ, ಪರಮಾದರತಃ=ಉತ್ತಮವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಸಂಪೂಜಿತಃ ಸಃ=ಪೂಜೆಗೊಂಡವರಾಗಿ, ಅನೇನ-ಈ ಅಗಸ್ತ್ಯರಿಂದ, ಇಂದ್ರಾತ್-ಇಂದ್ರನಿಂದ, ಗೃಹೀತಂ=ಅಗಸ್ತ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು, ಶಾರ್ಘವಂ=ಶಾರ್ಘವೆಂಬ ನಿಜಂ=ಸ್ವಕೀಯವಾದ, ಧನುಃ=ಧನುಸ್ಸನ್ನು, ಅಜಹಾರ-ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ತನ್ನ ಭಕ್ತರಾದ ಕುಂಭೋದ್ಭವರಾದ ಅಗಸ್ತ್ಯಮು
ಷಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ
ರಾಮರು ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜೆ
ಗೊಂಡವರಾಗಿ ಇಂದ್ರನಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ವಕೀಯವಾದ ಶಾರ್ಙ್ಗ
ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಪುರಾಣ ಪುರುಷರಾದ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ಅಂಗೀಕಾರಪೂರ್ವಕ
ಹೊಂದಿದರು.

ಶ್ಲೋಕೆ|| ಆತ್ಮಾರ್ಥಮೇವಹಿ ಪುರಾ ಹರಿಣಾ ಪ್ರದತ್ತ ಮಿಂದ್ರೈ ತದಿಂದ್ವ ಉ
ತ ರಾಮಕರಾರ್ಥಮೇವ | ಪ್ರಾದಾದಗಸ್ತ್ಯಮುನಯೇ ತದವಾಪ್ಯ
ರಾವೋ ರಕ್ಷಸ್ತ್ವೀ ನವಸದೇವ ಸದಂಡಕೇಷು ||೨೩||

ಅರ್ಥ.— ಪುರಾ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಈ ಧನಸ್ಸು, ಹರಿಣೈವ-ಶ್ರೀಪರ
ಮಾತ್ಮನಿಂದಲೇ, ಇಂದ್ರೈ=ಇಂದ್ರನಲ್ಲಿ, ಆತ್ಮಾರ್ಥಂ=ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತಕ್ಕೋ
ಸ್ಕರವಾಗಿ, ಪ್ರದತ್ತಂ=ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಉತ=ಮತ್ತು, ಇಂದ್ರ-ಇಂದ್ರನು
ತದೇವಧನುಃ=ಅದೇ ಧನುಸ್ಸನ್ನೇ, ರಾಮಕರಾರ್ಥಮೇವ=ರಾಮರ ಕೈಯ
ಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ, ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಯೇ-ಅಗಸ್ತ್ಯಮುಷಿಗಳಿಗೋ
ಸ್ಕರ, ಪ್ರದಾತ್=ಕೊಟ್ಟರು. ತತ್=ಆ ಧನುಸ್ಸನ್ನು, ಸಃ=ರಾಮದೇವರು
ಅವಾಹ್ಯ=ಅಗಸ್ತ್ಯರಿಂದ ಹೊಂದಿ, ದಂಡಕೇಷು-ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ, ಋ
ಷಿ-ಋಷಿಗಳನ್ನು, ರಕ್ಷಿಸಣ=ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವಸತ್=ಅಲ್ಲಿಯೇ
ವಾಸಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಶಾರ್ಙ್ಗಧನಸ್ಸು
ನ್ನು ನಾನು ರಾಮಾವತಾರಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕೊಡೆಂದು ಹೇಳಿ
ಇಂದ್ರನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆ ಇಂದ್ರದೇವರು ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಭೂ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುಷಿಗಳ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು.
ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀರಾಮರು ದಂಡಕಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪವಿತ್ರ
ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಶ್ರೀರಾಮಂನ್ನು ಬಹು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ

ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಇಂದ್ರನಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಶ್ರೀರಾಮರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತವಾದ ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿ ಆ ದಂಡಕಾರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಾದ ಋಷಿಗಳನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರ ಬಾಧೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿ ಅಲ್ಲೆಯೇ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಕಾಲೇತದೈವ ಖರದೂಷಣಯೋಬಲೇನ ರಕ್ಷಸ್ವಸಾ ಪತಿನಿಮಾ
 ಗಣ ತತ್ಪರಾಸೀತ್ | ವ್ಯಾಪಾದಿತೇ ನಿಜಪತಾಹಿ ದಶಾನನೇನ ಪ್ರಾ
 ಮಾದಿಕೇನ ವಿಧಿನಾಭಿ ಸಸಾರ ರಾಮಂ ||೨೪||

ಅರ್ಥ.— ರಕ್ಷಸ್ವಸಾ=ರಾಕ್ಷಸನಾದ ರಾವಣನಿಗೆ ತಂಗಿಯಾದ ಶೂರ್ಪನಖಿಯೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸ ಸ್ತ್ರೀಯು, ನಿಜಪತಾ=ತನ್ನ ಪತಿಯು, ದಶಾನನೇನ=ದಶಮುಖನಾದ ರಾವಣನಿಂದ, ಪ್ರಾಮಾದಿಕೇನ - ಪ್ರಮಾದವಶಾತ್ (ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ) ವ್ಯಾಪಾದಿತೇಸದಿ=ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಲಾಗಿ, ಖರದೂಷಣಯೋಃ=ಖರದೂಷಣಾಖ್ಯ ರಾಕ್ಷಸರ, ಬಲೇನ = ಸಹಾಯದಿಂದ, ಸತನಿಮಾರ್ಗಣತತ್ಪರಾಸತೀ=ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು, ನಿಮಾರ್ಗಣ=ಹುಡುಕುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ತತ್ಪರಾಸತೀ=ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ, ಆಸೀತ್=ಆದಳು. ತದೈವಕಾಲೇ=ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ, ಈ ರಾಕ್ಷಸಿಯು, ವಿಧಿನಾ=ದೈವವಶಾತ್, ರಾಮಂ-ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ರಾಮದೇವರನ್ನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ, ಅಭಿಸಸಾರ-ಗೆತ್ತಾಗತ್ತಾ ಬಂದು ಸೇರಿದಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ರಾವಣನಿಗೆ ತಂಗಿಯಾದ ಶೂರ್ಪನಖಿಯೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸಸ್ತ್ರೀಯ ಗಂಡನನ್ನು ರಾವಣನು ಒಂದಾನೊಂದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಕೀಯ ಪರಕೀಯರೆಂಬ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟನು. ಅನಂತರ ರಾವಣನ ಆಜ್ಞಾಪ್ರಕಾರ ತಾನು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಆ ಗಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಹೋದರರಾದ ಖರದೂಷಣರೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸರ ಬಲದಿಂದ ಪತಿಯನ್ನು ಅನ್ವೇಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಂಚಾರಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೆತ್ತಾಗತ್ತಾ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ

ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಕಂಡಳು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಧಾರ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ:— ಶ್ಲೋಕ|| ನಾಪಗಚ್ಛಾಮಿ ಯುದ್ಧೇಷು ಸ್ವಾಪರಾಙ್ಗಿ ಶೋಭನೇ| ತೇನಾಯಂ ನಿಹಿತಃ ಸಂಖ್ಯೈ ನುಯಾಭರ್ತಾ ಪ್ರಭುಸ್ತವ|| ಅಂದರೆ:—ರಾವಣನು ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ಶೂರ್ಪನಖಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಹೇ ! ಮಂಗಳೇ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಕೀಯರು ಪರಿಕೀಯರು ಎಂಬ ವಿವೇಚನವಿಲ್ಲದಿರುವ ಕಾರಣ ಪ್ರಭುವಾದ ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ನನ್ನಿಂದ ಹತನಾದನು. ಎನ್ನು ರಾವಣನು ತನ್ನ ತಂಗಿಗೇಷಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದನೆದುಅರ್ಥವಾದ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿಉಕ್ತವಾಗಿದೆ ಶ್ಲೋಕ|| ಸಾನುಜ್ಞಯೈವ ರಜನೀಚರ ಭರ್ತುರುಗ್ರಾ ಭಾತ್ಯದ್ವಯೇನಸಹಿ

ತಾವನಮಾವಸಂತೀ ರಾಮಂ ಸಮೇತ್ಯ ಭವಮೇಪತಿರಿ ತ್ಯವೋ

ಚ ಭಾನುಂಯಥಾತಮ ಉವೇತ್ಯ ಸುಯೋಗಕಾಮಂ

||೨೫||

ಅರ್ಥ:—ರಜನೀಚರಭರ್ತುಃ-ರಜನೀಚರ-ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ, ಭರ್ತುಃ ಪ್ರಭುವಾದ ರಾವಣನ, ಅನುಜ್ಞಯೈವ-ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ, ಉಗ್ರಾ-ಕ್ರೂರ ಸ್ವರೂಪಳಾದ, ಸಾ-ಆ ಶೂರ್ಪನಖಿಯು, ಭಾತ್ಯದ್ವಯೇನ-ಖರದೂಷಣಾಖ್ಯ ಸಹೋದರರ ದ್ವಯರಿಂದ, ಸಹಿತಾ-ಸಮೇತಳಾಗಿ, ವನಂ-ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅವಸಂತೀಸತೀ-ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವಳಾಗಿದ್ದು, ಸುಯೋಗಕಾಮಂ-ಸಂಯೋಗಾವೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ, ತಮಃ ಅಂಧಕಾರವು, ಭಾನುಂ-ಸೂರ್ಯನನ್ನು, ಯಥಾ-ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಉವೇತ್ಯ-ಹೊಂದಬೇಕೆಂದಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆಯೋ, ತಥಾ-ಅದೇಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಗಂಡನನ್ನು ಅನ್ವೇಷಣವಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಶೂರ್ಪನಖಿಯು, ರಾಮಂ-ಶ್ರೀರಾಮರನ್ನು, ಸಮೇತ್ಯ-ಕುರಿತು ತ್ವಂ-ನೀನು, ಮೇ-ನನಗೆ, ಪತಿಃ-ಪತಿಯು, ಭವ-ಅಗು, ಇತಿ-ಹೀಗೆಂದು, ಆವೋಚತ್-ಹೇಳಿದಳು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಉಗ್ರ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಶೂರ್ಪನಖಿಯು ರಾವಣನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಖರ ಮತ್ತು ದೂಷಣರೆಂಬ ಸಹೋದರರಿಂದ ಯುಕ್ತಳಾಗಿ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಸಂಯೋಗಾವೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಅಂಧಕಾರವು ಸೂರ್ಯನಬಂಧವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಆತನ ಸವಿಸಪಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಅವಳು ಶ್ರೀರಾಮರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನಗೆ ಪತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಶೂರ್ಪನಖಿಯು ಅರಣ್ಯ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ—ಶೂರ್ಪನಖಿಯು ರಾವಣನ ತಂಗಿಯು ಮತ್ತು ಇವಳಿಗೆ ಇತರ ಸಹೋದರರೂ ಉಂಟು. ಆಕೆಯ ಪತಿಯನ್ನು ರಾವಣನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಕೀಯನೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಸಂಹಾರಮಾಡಿದನು. ಅನಂತರ ಈ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ರಾವಣನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಳು. ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ರಾವಣನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:—ನಿನಗಿಬ್ಬರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಖರನೆಂಬುವನು ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನಾದ ದೂಷಣನೆಂಬುವನು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ತಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಣ್ಣನು, ಅವನು ನೀನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಸಹೋದರರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪಶ್ಯನ್ಸೇವಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಶ್ಲೋಕ|| ತಾಂತಕ, ಹಾಸ್ಯಕಥೆಯಾ ಜನಕಾಸುತಾಗ್ರೀ ಗಭ್ನಾಜಂಮ ಇಹ

ನೇತಿ ವಚಸ ಉಕ್ತಾ, ತೇನೈವ ದುಷ್ಕ ಚರಿತಾಂಹಿ ವಿಕರ್ಣಸಾ

ಸಾಂ ಚಕ್ರೇ ಸಮಸ್ತರಜನೀಚರ ಸಾತಹೇತೋಃ ||೨೬||

ಅರ್ಥ:—ತತ್ರ-ಆ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸಃ-ರಾಮದೇವರು, ಜನಕ-ಜನಕ ರಾಜನ, ಅಸುತಾ-ಅಯೋನಿಜ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೀತಾವೇವಿಯರ, ಅಗ್ರೀ-ಸಮಕ್ಷಮ ಪಲ್ಲಿ, ತಾಂಪ್ರತಿ-ಶೂರ್ಪನಖಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಸ್ಯಕಥೆಯಾ-ಉಪಹಾಸ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ, ಮೇನನ್ತ, ಅನುಜಂ-ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ, ಗಚ್ಛ-ಹೋಗು, ಇಹ-ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ನ-ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವು. ಇತಿ-ಹೀಗೆಂದು, ಉಕ್ತಾ-ಹೇಳಿ, ತೇನೈವಹಿ-ಆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದಲೇನೇ, ದುಷ್ಕಚರಿತಾಂ-ದುಷ್ಕವ್ಯಾಪಾರ ಉಳ್ಳ, ತಾಂ-ಆ ಶೂರ್ಪನಖಿಯನ್ನು, ಸಮಸ್ತರಜನೀಚರಸಾತಹೇತೋಃ-ಸಮಸ್ತರಾದ, ರಜನೀಚರ-ರಾಕ್ಷಸರುಗಳ, ಸಾಶ-ಸಾಶಕ್ಕೆ, ಹೇತೋಃ-ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ವಿಕರ್ಣಸಾಸಾಂ-ಹೋಗಲ್ಪಟ್ಟ ಕಿವಿ ಮತ್ತು ಮೂಗುಳ್ಳವಳನ್ನಾಗಿ, ಚಕ್ರೇ-ಮಾಡಿ

ದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಪತಿಯಾಗೆಂದು ಕೇಳಿದ ಶೂರ್ಪ ನಖಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಜನಕರಾಜನಿಗೆ ಅಯೋನಿಜ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿಯೇ ಇವಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ನಾನ ನಿನಗೆ ಪತಿಯಾಗುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಶೆಯಡಬೇಡವೆಂದು ಉಪಹಾಸರೂಪವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅನಂತರ ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು, ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಬಳಿಗೆ ಇವಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದಲೇ ದುಶ್ಚರಿತಳಾದ ಶೂರ್ಪನಖಿಯನ್ನು ಸಮಸ್ತ ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲ ಸಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಕಿವಿ ಮೂಗು ಇಲ್ಲದವಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ:—ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಕಸ್ಯ, ಅಸುತಾ, ಅಗ್ರೀ ಎಂದು ಪದ ಮಾಡಿದೆ ಜನಕಸ್ಯ “ಅಸುತಾ” ಅಂದರೆ ಅಯೋನಿಜ ಪುತ್ರಿಯೆಂದರ್ಥವು ಅಯೋನಿಜಾತು ಯಾಸಾರೀ ಸಾಸುತೇತ್ರಭಿಧೀಯತೇ ಇಕ್ಯಭಿಧಾನಾತ್ ಎಂದು ಅಭಿಧಾನ ನಿಘಂಟು ಈ ಅಧಾರದಿಂದ ಅಸುತಾ ಎಂದರೆ ಅಯೋನಿಜಕೆಂದರ್ಥವು ತೋರಲಿ ತಸ್ತ್ರೀರಿತಾಃ ಸಪದಿ ಭೀಮಬಲಾ ನ್ವ್ರಯಾತಾಂ ತಸ್ಯಾಃ ಖರತ್ರಿ

ಶಿರದೂಷಣ ಮುಖ್ಯಬಂಧರ್ಥ | ಜಘ್ನೇಚತುರ್ದಶ ಸಹಸ್ರಮವಾ
ರಣೇಯ ಕೋದಂಡಸಾಣಿ ರವಿಲಸ್ಯ ಸುಖಂವಿಧಾತುಂ ||೨೭||

ಅರ್ಥ:—ಅವಾರಣೇಯಃ ಕೋದಂಡಸಾಣಿ-ಅವಾರಣೇಯಃ-ನಿವಾರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ, ಕೋದಂಡ-ಕೋದಂಡವೆಂಬ ಧನುಸ್ಸನ್ನು, ಸಾಣಿ-ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಧಾರಣ ಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು, ತತ್ಪ್ರೇರಿತಾಃ-ತತ್ ಆ ಶೂರ್ಪ ನಖಿಯೆಂದ, ಪ್ರೇರಿತಾಃ-ರಾವ ರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಭೀಮಬಲಾ ಭಯಂಕರವಾದ ಶರೀರ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಸಪದಿ-ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಯಾತೌ-ರಾಮರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಂದಿರುವ, ತಸ್ಯಾಃ-ಆ ಶೂರ್ಪನಖಿಯು, ಖರತ್ರಿಶಿರದೂಷಣ ಮುಖ್ಯಬಂಧರ್ಥ-ಖರತ್ರಿಶಿರದೂಷಣ ವೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯ ಭಾಂಧವರಾದ ಚತುರ್ದಶಸಹಸ್ರ-ಹನಿನಾಲ್ಕು ಸಹಸ್ರ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು, ಅಖಿಳಸ್ಯ-ಸಮಸ್ತವಾದ ಭಕ್ತರು ರಾಕ್ಷಸ್ಯ ಸಖಂ-ಸೌಖ್ಯವನ್ನು, ವಿಧಾತುಂ-ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಘ್ನೇಜ-ಸಂಹಾರಮಾಡಿವರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಯಾರಿಂದಲೂ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲಶಕ್ಯವಾದ ಧನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದ ಕ್ಲೋಷ್ಕರ ಆ ಶೂರ್ಪನಖಿಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಬಂದ ಭಯಂಕರರಾದ ಬಲವೃಕ್ಯ ಯುದ್ಧಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಖರದೂಷಣ ತ್ರಿಶಿರಸ್ಸು ನೊಡಲಾದ ಶೂರ್ಪನಖಿಯ ಮುಖ್ಯ ಖಂಭುಗಳಾದ ಗಳಂಕಂ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ|| ದತ್ತೇಭಯೇ ರಘುವರೇಣ ಮಹಾಮುನೀನಾಂ ದತ್ತೇಭಯೇಚ|
 ರಜನೀಚರ ಮಂಡಲಸ್ಯ| ರಕ್ಷಃಪತಿಃಸ್ವಸ್ಯಮುಖಾ ದವಿಕಂಪನಾ
 ಚ್ಯ ಕೃತ್ವಾ ಜಲಂ ರಘುಪತೇಃ ಪರಮಾಪಚಿಂತಾಂ ||೨೮||

ಅರ್ಥ:—ರಘುವರೇಣ-ರಾಮದೇವರಿಂದ ಮಹಾಮುನೀನಾಂ-ಪೂಜ್ಯರಾದ ಮುನಿಗಳಿಗೆ, ಅಭಯೇ-ಅಭಯವನ್ನು, ದತ್ತೇಪತಿ-ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ರಕ್ಷಃ ಪತಿಃ-ರಾಕ್ಷಸಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ರಾವಣನು ಸ್ವಸ್ಯಮುಖಾತ್-ತಂಗಿಯಾದ ಶೂರ್ಪನ ಖಿಯ ಮೂಲಕ, ಅವಿಕಂಪನಾಚ್ಚ-ಅವಿಕಂಪನಾಮಕನಾದ (ರಾಕ್ಷಸನಿಂದಲೂ ಸಹ) ರಘುಪತೇಃ-ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ, ಜಲಂ-ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು, ಕೃತ್ವಾ-ಕೇಲಿ, ಪರಚಿಂತಾಂ-ಆತ್ಯಂತ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಅವಾಪ ಹೊಂದಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಹಸ್ರ ರಾಕ್ಷಸ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಬಂದ ಖರದೂಷಣ ತ್ರಿಶಿರ ನೊಡಲಾದ ಶೂರ್ಪನಖಿಗೆ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಾದವರನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಂಹರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಋಷಿವೀರತೆಗಳಿಗೆ ಭಯಪರಿಹಾರ ಅಭಯವುಂಟಾಯ್ತು. ಪರಾಕ್ರಮ ಶಾಲಿಗಳಾದ ಇವ್ವು ಜನ ರಾಕ್ಷಸರು ಹತರಾದ್ದರಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ರಾಮರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಒಹು ಭಯವುಂಟಾಯ್ತು ಹೀಗೆ ಮುನಿಗಳಿಗೆಅಭಯವೂ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಮಹಾಭಯವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಾಗಿರಾಕ್ಷಸಪತಿಯಾದ

ರಾವಣನು: ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ಶೂರ್ಪನಖಾ ಮತ್ತು ಅವಿಕಂಪನ ನಾಮಕ ರಾಕ್ಷಸನ ಮುಖಾಂತರ ಶ್ರೀರಾಮರ ಬಲಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಶ್ಲೋಕ || ಶೃತ್ವಾಶುಕಾರ್ಯಮವಮೃತ್ಯು ಜಗಾಮ ತೀರೇ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ನದೀನದ ಪತೇಃ ಶ್ರವಣಂ ಧರಿತ್ತ್ಯಾಃ | ಮಾರೀಚಮಿತ್ರತಪಸಿ ಪ್ರತಿವರ್ತಮಾ ನಂಭೀತಂ ಶರಾದ್ರಘುಪತೇರ್ನಿಶರಾದದರ್ಶ ||೨೯||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ= ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದ ಆ ರಾವಣನು, ರಾಮಬಲಂ= ಶ್ರೀರಾಮರ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು; ಶೃತ್ವಾ=ಕೇಳಿ, ಆಶು - ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಕಾರ್ಯಂ=ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಅವಮೃತ್ಯು=ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ನದೀನದಪತೇ=ನದೀ=ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ನದಿಗಳು, ನದ-ಪಶ್ಚಿಮಕಡೆಗೆ ಪ್ರವಹಿಸತಕ್ಕ ನದಿಗಳು (ಇವುಗಳಿಗೆ) ಪತೇಃ=ಈಶ ನಾದ ಸಮುದ್ರನ, ತೀರೇ=ದಡದಲ್ಲಿದ್ದವ, ಧರಿತ್ತ್ಯಾಃ=ಭೂಮಿಗೆ, ಶ್ರವಣಂ=ಕರ್ಣಭೂತವಾದ, ಕ್ಷೇತ್ರಂ=ಗೋಕರ್ಣಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು, ಜಗಾಮ=ಹೊರಟುಹೋದನು. ಅತ್ರ-ಅಲ್ಲಿ, ರಘುಪತೇಃ=ಶ್ರೀರಾಮರ, ಶರಾತ್-ಬಾಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ನಿಶರಂ=ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ, ಭೀತಂ=ಭಯಗ್ರಸ್ಥನಾಗಿ, ತಪಸಿ-ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಪರಿವರ್ತಮಾನಂ-ಪ್ರವರ್ತಿಸಿರುವ, ಮಾರೀಚಂ=ಮಾರೀಚನಾಮಕನಾದ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು, ದದರ್ಶ=ಕಂಡನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದ ರಾವಣನು ಶ್ರೀರಾಮರ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಕೇಳಿ, ತಕ್ಷಣವೇ ತಾನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಭಾಗವನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರವಹಿಗಳಾದ ನದಿನದಗಳಿಗೆ ಪತಿಯಾದ ಸಮುದ್ರನ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ, ಗೋಕರ್ಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ “ ಶರೇಣಮಾರೀಚ ಮಥಾರ್ಣವೇಕ್ಷಿತ್ ” ಎಂದು ಪೂರ್ವಾಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾದ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀರಾಮರ ಬಾಣಪರಾಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಭೀತನಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಾರೀಚನನ್ನು ರಾವಣನು ನೋಡಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ತೇನಾರ್ಥಿತಃ ಸಪದಿ ರಾಘವ ವಂಚನಾರ್ಥಂ ಮಾರೀಚ ಆಪಶರ
 ವೇಗಮಮುಷ್ಯಜಾನಢ | ಶಕ್ಯೋನತೇ ರಘುವರೇಣಹಿ ವಿಗ್ರಹೋ
 ತ್ರ ಜಾನಾಮಿ ಸಂಸ್ಪರ್ಶಮಸ್ಯ ಶರಸ್ಯ ಪೂರ್ವಂ ||೩೦||

ಅರ್ಥ.— ತೇನ=ಆ ರಾವಣನಿಂದ, ಸಪದಿ=ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ರಾಘವ
 ವಂಚನಾರ್ಥಂ=ರಾಘವ=ರಾಮದೇವರಿಗೆ, ವಂಚನಾರ್ಥಂ=ಮೋಸಪಡಿಸಿ
 ಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಅರ್ಥಿತಃ=ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಮಾರೀಚಃ=ಮಾರೀಚ
 ನು, ಅಮುಷ್ಯ=ಈ ರಾಮರ, ಶರವೇಗಂ=ಬಾಣದ ವೇಗವನ್ನು, ಜಾನಢ
 ಸಢ=ತಿಳಿದವನಾದ, (ತಂ-ರಾವಣನನ್ನು ಕುರಿತು) ಪೂರ್ವಂ=ಪೂರ್ವ
 ದಲ್ಲಿ, ಅಸ್ಯ=ಈ ರಾಮರ, ಶರಸ್ಯ=ಬಾಣದ, ಸಂಸ್ಪರ್ಶಂ=ವೆಟ್ಟನ್ನು, ಜಾ
 ನಾಮಿ-ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ತೇ=ನಿನಗೆ, ರಘುವರೇಣ=
 ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ ವಿಗ್ರಹಃ=ವಿರೋಧವು ನಶಕ್ಯಃ-ಸಾಘ್ಯವಿ
 ಲ್ಲವು. ಹೀ=ಹೀಗೆಂದು ಅತ್ರ=ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ
 ರತಶ್ಚ ಮಾರೀಚನು ಅಹ=ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ರಾವಣನು ನಂತರ ಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯ ವಿಚಾರಮಾ
 ಡಿ ಮಾರೀಚನನ್ನು ಈ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ನೀನು ರಾಮರನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸ
 ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ರಾಮರ ಬಾಣವೇಗವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದ
 ಮಾರೀಚನು ರಾವಣನನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಮರ ಬಾ
 ಣದ ವೇಗವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ; ನಿನಗೆ ರಾಮರ ಸಂಗಡ ವಿರೋಧವು ಶಕ್ಯ
 ವಲ್ಲವೆಂದು ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತನಾಗಿದ್ದ ಮಾರೀಚನು ರಾವಣನಿಗೆ
 ಹೇಳಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಇತ್ಯುಕ್ತವಂತ ಮಥರಾವಣ ಆಹ ಖಡ್ಗಂ ನಿಷ್ಪ್ರಷ್ಯಹಸ್ತಿಯದಿ
 ಮೇನಕರೋಷಿವಾಕ್ಯಂ | ತಚ್ಚುಶ್ವರ್ವಾ ಭಯಯುತೋಧ ನಿಸ
 ಗತಶ್ಚ ಪಾವೋಚಗಾಮ ರಘುವರ್ಯ ಸಕಾಶಮಾಶು ||೩೧||

ಅರ್ಥ.— ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ರಾವಣಃ-ರಾವಣನು, ಖಡ್ಗಂ=
 ಖಡ್ಗಾಯುಧವನ್ನು ನಿಷ್ಪ್ರಷ್ಯ=ಹಿರಿದು ಇತ್ಯುಕ್ತವಂತಂ-ಇತಿ-ರಾಮರ
 ಸಂಗಡ ವಿರೋಧವನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿನಗೆ ಶಕ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಉಕ್ತವಂ
 ತಂ=ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಾರೀಚಂಪ್ರತಿ-ಮಾರೀಚನನ್ನು ಕುರಿತು ಮೇ=

ನನ್ನ, ವಾಕ್ಯಂ-ಮಾತನ್ನು, ನಕರೋಷಿಯದಿ-ಮಾಡದಿರುವುದಾದರೆ, ತ್ವಾಂ =ನಿನ್ನನ್ನು, ಹನ್ಮಿ=ಕೊಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇತಿ=ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಆಹ-ಹೇಳಿದನು. ತಚ್ಛೃತ್ಯರ್ವಾ-ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ, ರಾವಣನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು, ಕೇಳಿದ, ನಿಸರ್ಗತಶ್ಚ=ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೂ, ಪಾಪಃ=ಪಾಪಿಷ್ಠನಾದ, ಮಾರೀಚಃ-ಮಾರೀಚನು, ಭಯಯುತಃ=ಭಯವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಆಶು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ರಘುವರ್ಯಸಕಾಶಂ=ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ರಾಮದೇವರಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕುರಿತು, ಜಗಾಮ=ಹೊರಟುಹೋದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಮಾರೀಚನು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾವಣನು ಕೋಪಯುಕ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಖಡ್ಗಾಯುಧವನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಕೋಪದಿಂದ ಹಿರಿದು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಮಾರೀಚನನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ನೀನು ನಡಿಸಿಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಈಗಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾರೀಚನು ಮಹಾ ಭಯಯುಕ್ತನಾಗಿ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿಯೂ ಪಾಪಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ರಾವಣನು ಮಾರೀಚನಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನೆಂಬುದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯಹೈಮವ್ಯುಗತಾಂ ಬಹುರತ್ನ ಚಿತ್ರಃ ಸೀತಾ ಸಮಾಪ ಉರುಧಾವಿ ಚಚಾರ ಶೀಘ್ರಂ | ನಿರ್ದೋಷನಿತ್ಯ ವರಸಂವಿದಪಿಸ್ಮ ದೇವೀ ರಕ್ಷೋವಧಾಯ ಜನಮೋಹಕೃತೇತಥಾಹ ||೩೨||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ=ಆ ಮಾರೀಚನು, ಶೀಘ್ರಂ-ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಹೈಮವ್ಯುಗತಾಂ=ಸುನರ್ಣಮಯ ವ್ಯುಗರೂಪವನ್ನು, ಪ್ರಾಪ್ಯ=ಹೊಂದಿ, ಬಹು ರತ್ನಚಿತ್ರಃ=ಬಹು ವಿಧವಾದ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ, ಸೀತಾಸಮಾಪೇ=ಸೀತಾದೇವಿಯ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ, ಉರುಧಾ=ಬಹು ವಿಧವಾಗಿ, (ಇತ್ತ ಕಡೆಯಿಂದ ಅತ್ತ ಕಡೆಗೂ ಅತ್ತ ಕಡೆಯಿಂದ ಇತ್ತ ಕಡೆಗೂ) ಪಿಚಚಾರ-ಸಂಚಾರಮಾಡಿದನು. ದೇವೀ=ಸೀತಾದೇವಿಯರು, ನಿರ್ದೋಷನಿತ್ಯ

ವರಸಂವಿದಪಿ=ನಿತ್ಯ=ಆದ್ಯಂತ ರಹಿತರಾದರೂ, ನಿರ್ದೋಷ = ಅಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧವಾದ ದೋಷರಹಿತರಾದರೂ, ವರ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ಸಂವಿತ್-ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರಾದರೂ, ರಕ್ಷೋವಧಾಯ-ರಾಕ್ಷಸರ ವಧೆಯಾಗುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಜನಮೋಹಕೃತೇಯಥಾಯಥಾ=ಜನಗಳಿಗೆ ಮೋಹೋತ್ಪಾದನವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ, ಆಹ=ರಾನುರನ್ನು ಕುರಿತು ಮುಂವೆ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅನಂತರ ಮಾರೀಚನು ರಾವಣನಿಂದ ನಿರ್ಬಂಧವಾಗ ಡಲ್ಪಟ್ಟು ಅವನ ಮಾತಿನಿಂದ ಭೀತನಾಗಿ ಹೇಯಮಯವಾದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ವೃಗರೂಪವನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡಿ ಬಹುರತ್ನಬಚಿತವಾದ ದೇಹಯುಕ್ತ ನಾಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಸಮಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವರೂಪ ತಃ ಮಹಾಪಾಪಿಯಾದ ಈ ಮಾಯಾವೃಗರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಮಾರೀ ಚನು ಸಂಚಾರಮಾಡಿದನು. ಆಗ ದೇವಿಯರು ಅಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧ ರಹಿತವಾದ ಆದ್ಯಂತರಹಿತವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವಳಾದರೂ ಕೂಡ ರಾಕ್ಷಸ ರಸಂಹಾರವು ಅಜ್ಞ ಜನನೋಹಕವು ಹೇಗೆ ಆಗುವುದೋ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾ ಡಿದರು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಸೀತಾದೇವಿಯು ಅವರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡು ತ್ತಿದ್ದ ಸುವರ್ಣಛಾಯವುಳ್ಳ ಮೃಗವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಮರನ್ನು ಕುರಿತು ಏನು ಹೇಳಿದರೆಂಬುವುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಶದಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ದೇವೇನುಮಾಶು ಪರಿಗೃಹ್ಯಚ ದೇಹಿನೇತ್ಸಂ ಕ್ರೀಡಾಮೃಗಂತಿ ತಿತಯೋದಿತ ಏನರಾಮಃ | ಅನ್ವಕ್ಸಸಾರಹ ಶರಾಸನಬಾಣಸಾಣೆ ಮಾರ್ಯಾಮೃಗಂ ನಿಶಿಚರಂ ನಿಜಘಾನ ಜಾನನ್ ||೩೩||

ಅರ್ಥ.—(ಹೇ) ದೇವ=ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಇಮಂ=ಈ ದೃಶ್ಯಮಾನವಾ ಗುತ್ತಿರುವ, ಕ್ರೀಡಾಮೃಗಂ=ಆಟಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾದ ಕ್ರೀಡಾಮೃಗವನ್ನು, ತ್ವಂಚ-ನೀನೇ, ಆಶು=ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ಪರಿಗೃಹ್ಯ-ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಮೇ-ನನಗೋಸ್ಕರ, ದೇಹ = ಕೊಡು, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ತಯಾ - ಸೀತಾ

ದೇವಿಯರಿಂದ; ಉದಿತಃ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟರು. ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾಯಾಮೃಗವು, ಅನ್ವಕ್=ಹಿಂದಕ್ಕೆ, ಸಗಾಠಹ=ಸರಿಕಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಶರಾಸನಬಾಣಪಾಣಿ=ಶರಾಸನ-ಬತ್ತಳಿಕೆ, ಬಾಣ=ಬಿಲ್ಲು (ಇವುಗಳು) ಪಾಣಿ=ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ, (ರಾಮಃ=ಶ್ರೀರಾಮರು) ಮಾಯಾಮೃಗಂ-ಭದ್ರರೂಪ ಮಾಯಾ ಮೃಗವನ್ನು, ನಿಶಚರಂ=ರಾಕ್ಷಸನಾದ ಮಾರೀಚನನ್ನಾಗಿ, ಜಾನಃ-ತಿಳಿದುಕೊಂಡವರಾಗಿ, ಜಘಾನ=ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಸಂಹರಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಸುವರ್ಣಮಯ ಶರೀರ ಮತ್ತು ರತ್ನಗಳಿಂದ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ಈ ಮೃಗವನ್ನು ಕ್ರೀಡಾ ಉದ್ದೇಶ್ಯವಾಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಯರು ಸತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮರನ್ನು ಕುರಿತು ದೇವ! ಈ ಕ್ರೀಡಾಮೃಗವನ್ನು ನೀನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನನಗೆ ಕೊಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾಯಾಮೃಗವು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಕೋದಂಡಪಾಣಿಗಳಾದ ಶ್ರೀರಾಮರು ಈ ಮಾಯಾಮೃಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಭದ್ರರೂಪಿಯಾಗಿರುವ ಈ ಮೃಗವು ರಾಕ್ಷಸನಾದ ಮಾರೀಚನೆಂದು ತಿಳಿದವರಾಗಿ ಧನುರ್ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕೊಂದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ತೇನಾಹತಂ ಶರವರೇಣ ಭೃಶಂಮಮಾರ | ವಿಕೃಶ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮುರುವ್ಯಥಯಾ ಸಪಾಪಃ || ಶೃತ್ವೈವ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮಚೂಚುದದೌ ಗ್ರವಾಕ್ಯೈಃ | ಸೋಷ್ಯಾಪ ರಾಮಸಥಮೇವ ಸಚಾಪಬಾಣಃ ||೩೪||
ಅರ್ಥ.—ತೇನ=ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ, ಶರವರೇಣ-ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಾಣದಿಂದ, ಭೃಶಂ-ಬಲವಾಗಿ, ಆಹತಃ=ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ, ಪಾಪಃ=ಪಾಪಿಷ್ಠನಾದ, ಸಃ=ಆ ಮಾರೀಚನು, ಉರುವ್ಯಥಯಾ = ಬಹಳ ಬಾಧೆಯಿಂದ, ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ=ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು, ವಿಕೃಶ್ಯ=ಕೂಗಿಕೊಂಡು, ಮಮಾರ=ಮೂರ್ಛಿತನಾದನು. (ಸಾ=ಸೀತಾದೇವಿಯು) ಶೃತ್ವೈವ - ಕೇಳಿದವಳಾಗಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ-ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು, ಉಗ್ರವಾಕ್ಯೈಃ=ನಿಷ್ಕಾರವಾದ ವಚನಗಳಿಂದ ಅಚೂಚುದತ್=ಪ್ರೇರಣೆಮಾಡಿದಳು, ಸೋಪಿ=ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಕೂಡ, ಸಚಾಪಬಾಣಃಸನ=ಧನುರ್ಬಾಣಗಳಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ, ರಾಮಸಥಮೇವಕಾರಾಮರು ಹೋಗಿರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ, ಆಪ=ಹೊಂದಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ ಬಾಣದಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾಪಿಯಾದ ಮಾರೀಚನು ಬಹು ತೀವ್ರವಾದ ವೇದನೆಯಿಂದ ಹೇ! ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಮೃತನಾದನು. ನಂತರ ಅಹೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಸೀತಾದೇವಿಯರು ಕೇಳಿ ರಾಮರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಹುಟ್ಟಿ ರಾಮರಿಗೆ ಏನು ಅಪಾಯವುಂಟಾಯಿತೋ ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾರದೆ ನನ್ನನ್ನು ಅಪಹರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೀಯೆ. ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ರಾಮರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡೆಂದು ಕ್ರೂರ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಧನುರ್ಬಾಣ ಸಮೇತನಾಗಿ ರಾಮರು ಹೋದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದನು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಾಮೃಗವನ್ನು ಸೀತಾದೇವಿಯರು ರಾಮರನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವದಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದು; ರಾಮರು ಆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುವದು; ಹೇ! ಲಕ್ಷ್ಮಣಯೆಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೀತಾದೇವಿಯರು ರಾಮರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ನಿಷ್ಕೂರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವದು; ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ರಾಮರ ಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಧನುರ್ಬಾಣಯುಕ್ತನಾಗಿ ರಾಮರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವದು; ಇವುಗಳಿಂದ ಸೀತಾದೇವಿಯರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೇ ಅಂದರೆ ಅದನ್ನು ಈ ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಪರಿಹಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಯಾಂಯಾಂ ಪರೇಶ ಉರುಧೈವ ಕರೋತಿ ಲೀಲಾಂ | ತಾಂತಾಂ ಕರೋತ್ಯನು ತಥೈವ ರಮಾಖಿದೇವೀ || ನೈತಾವತಾಸ್ಯ ಪರಮಸ್ಯ ತಥಾರಮಾಯಾ | ದೋಷೋಣುರ ಪ್ಯನುವಿಚಿಂತ್ಯ ಉರುಪ್ರಭೂ ಯತ್ ||೩೫||

ಅರ್ಥ.—ಪರಮೇಶಃ = ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಾದ ರಾಮರು ಬಹು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಯಾಂಯಾಂಲೀಲಾಂ = ಯಾವ ಯಾವ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು,

ಕರೋತಿ=ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ, ತಥೈವ-ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೇ, ರಮಾ ದೇವಿ ಅಪಿ-ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೂ ಕೂಡ, ತಾಂತಾಂಲೀಲಾಂ=ಆಯಾ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು, ಅನುಕರೋತಿ=ಅನುಸರಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಯೇತಾವತಾ-ಆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇನೇ, ಇಮೌ-ಈ ರಾಮಸೀತೆಯರು, ಯತ್=ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಉರುಪ್ರಭೂಃ=ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ, ತಸ್ಮಾತ್=ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅಸ್ಯಪರಮಸ್ಯ=ಸರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಈ ರಾಮದೇವರಲ್ಲಿಯೂ, ತಥಾ=ಹಾಗೆಯೇವೆ, ರಮಯಾಃ = ಸೀತಾದೇವಿಯರಲ್ಲಿಯೂ, ಅಣುರಪಿ=ಅಣುಮಾತ್ರವೂ, ದೋಷಃ=ದೋಷವು, ನೈವಚಿಂತ್ಯಃ=ಎಣಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದಿಲ್ಲವು.

ತಾತ್ರಯF.—ಪರಮ ಪ್ರಭುಗಳಾದ ಶ್ರೀರಾಮರು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಯಾವಯಾವ ಕ್ರೀಡಾಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸೀತಾದೇವಿಯೂ ಕೂಡಾ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀರಾಮರ ಅಭಿಮತಾನುಗುಣವಾದ ಲೀಲಾಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ವಿಡಂಬನ ಮಾಡೋಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಈ ರಾಮಸೀತಾದೇವಿಯರು ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಗ್ವಾಮಿಯಾಗಿ ಪರಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನ ಪ್ರಮಾದಾದಿ ಯಾವ ದೋಷಗಳೂ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ಪೂರ್ವಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಸೀತೆಯರಿಗೆ ಉರು ಪ್ರಭುತ್ವ ಹೇಳಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಉರುಪ್ರಭುತ್ವ ಹೇಗೆಂದು ಶಂಖಾಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ಕ್ವಾಜ್ಞಾನ ಮಾಪದವಿ ಮಂದಕಟಾಕ್ಷಮಾತ್ರಾ | ತ್ವರ್ಗಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯ ಸಂಸೃತಿ ನೋಕ್ಷಹೇತೋಃ || ದೇನ್ಯಾಹರೇಃ ಕಿಮುವಿಡಂಬನಮಾತ್ರಮೇತ | ದ್ವಿಕ್ರೀಡತೋ ಸುರನರಾದಿವದೇವತಸ್ಮಾತ್ ||೩೪||

ಅರ್ಥ.— ಮಂದಕಟಾಕ್ಷಮಾತ್ರಾತ್=ಮಂದ=ಸ್ವಲ್ಪವಾದ, ಕಟಾಕ್ಷಮಾತ್ರಾತ್=ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡೋಣಮಾತ್ರದಿಂದಲೇನೇ, ಸರ್ಗಸ್ಥಿತಿಪ್ರಳಯಸಂಸ್ಕೃತಿಮೋಕ್ಷಾಹೇತೋಃ-ಸರ್ಗ=ಉತ್ಪತ್ತಿಯು, ಸ್ಥಿತಿ=ಇರೋಣವೂ, ಪ್ರಳಯ=ನಾಶವು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಜನನಮರಣಾತ್ಮಕವಾದ ಬಂಧನವು ಮೋಕ್ಷ=ಸಾಯುಜ್ಯಾದಿ ಮೋಕ್ಷವು (ಇವುಗಳಿಗೆ) ಹೇತೋಃ-ಕಾರಣಭೂತವಾಗಿರುವುದರ ದೆಶೆಯಿಂದ, ದೇವ್ಯಾಃ-ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವರೂಪಳಾದ ದೇವಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯರಿಗೆ, ಅಜ್ಞಾನಂ-ಅಪರಾಮರ್ಶವು, ಆಠದಪಿ-ವಿಸತ್ತೂ ಸಹ ಕ್ವ-ಎಲ್ಲಿಯದು ? ತಸ್ಮಾತ್=ಈ ರಮಾ ಸ್ವರೂಪಳಾದ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇವ್ಯಾಃಸಕಾಶಾತ್=ಸೀತಾದೇವಿಯರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆರೇಃ=ಉತ್ತಮರಾದ ಶ್ರೀರಾಮರಿಗೆ ಕಿಮು=ಈ ಅಜ್ಞಾನಾದಿಗಳು ಎಲ್ಲಿಯದು ? ಸುರನರಾದಿವತ್=ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರುಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಿತಃ=ಲೀಲೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಏತತ್=ಈ ಲೀಲೆಯು ವಿಡಂಬನಮಾತ್ರಮೇವ = ಪ್ರಸಂಚಮೋಹಕವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡೋಣ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇನೇ ಈ ಪ್ರಸಂಚಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ವಿನಾಶ ಜನನ ಮರಣಾಭ್ಯುಸಂಸಾರ ಸಂಬಂಧವು ಸಾಯುಜ್ಯಾದಿ ಮೋಕ್ಷವು ಇವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತಳಾದ ದೇವ್ಯಾಃ ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವರೂಪಳಾದ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ಅಪತ್ತೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಿ ಇದೆ ? ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವರೂಪಳಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯರಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಈ ಅಜ್ಞಾನ ವಿಸತ್ತುಗಳು ಎಂಬುವದೇನು ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲವು. ತಸ್ಮಾತ್ ಕಾರಣಾತ್ ದೇವತೆಗಳು ಮನುಷ್ಯರುಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಲೀಲಾ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಈ ಲೀಲಾಜಾಲಾದಿಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟವೂ ಪ್ರಸಂಚ ಮೋಹನಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಡಂಬನ ಮಾತ್ರವೇ ಹೊರತು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಾದ, ಪ್ರಸಂಚಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರಿಗೂ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಲೀಲಾ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶ್ರೀಸೀತಾದೇವಿಯರಿಗೂ ಈ ಅಜ್ಞಾನ ಅಪದಾದಿಗಳು ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರವೂ ಚಿಂತ

ಈ ಅಜ್ಞಾನ ವಿಸತ್ತುಗಳು ಎಂಬುವುದೇನು? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲವು. ಶ್ರೀಸೀತಾದೇವಿಯರಿಗೂ ಈ ಅಜ್ಞಾನ ಅಪದಾದಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಚಿಂತನೀಯವಲ್ಲವು. ಪ್ರಸಂಚದ ಅಜ್ಞಾನರ ಮೋಕ್ಷನಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

**ಶ್ಲೋಕ || ದೇವ್ಯಾಃ ಸಮಾಪ ಮಥ ರಾನಣಿ ಅಸಸಾದ | ಸಾದೃಶ್ಯತಾ ಮಗ
ನುದಸ್ಯವಿಷಹ್ಯ ಶಕ್ತಿಃ || ಸೃಷ್ಟ್ವಾತ್ಮನಃ ಪ್ರತಿಕ್ಯತಿಂ ಪ್ರಯಯಾ ಚ
ಶೀಘ್ರಂ | ಕೈಲಾಸಮರ್ಚಿತಪದಾ ನ್ಯವಸಙ್ಘಿವಾಭ್ಯಾಂ ||೩೩||**

ಅರ್ಥ.— ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ರಾನಣಿ=ರಾನಣನು, ದೇವ್ಯಾಃ=ಸೀತಾದೇವಿಯರ, ಸಮಾಪಂ=ಸಮಾಪವನ್ನು ಕುರಿತು, ಅಸಸಾದ=ಹೊಂದಿದನು. ಸಾಪಿ=ಆ ಸೀತಾದೇವಿಯಾದರೋ, ಆವಿಷಹ್ಯಶಕ್ತಿಃ=ಆವಿಷಹ್ಯ-ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ, ಶಕ್ತಿಃ-ಒಲವುಳ್ಳವಳಾಗಿ, ಆತ್ಮನಃ=ತನ್ನ, ಪ್ರಕ್ಯತಿಂ=ಪ್ರತಿ ಆಕಾರವನ್ನು, ಅಗ್ನಾಸೃಷ್ಟವತೀಸತೀ=ಅಗ್ನಿಮೂಲಕ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವರಾಗಿ, ಅದೃಶ್ಯತಾಂ=ಅದೃಶ್ಯವೆನಿಸುವನ್ನು, (ದೃಷ್ಟ್ಯಗೋಚರವನ್ನು) ಅಸಮತ್=ಹೊಂದಿದರು. ಶೀಘ್ರಂ=ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ, ಕೈಲಾಸಂ=ಕೈಲಾಸಲೋಕವನ್ನು ಕುರಿತು, ಪ್ರಯಯಾ=ಹೊರಟುಹೋದರು. (ಅಲ್ಲಿ) ಶಿವಾಭ್ಯಾಂ=ವಾರ್ಷಿಕೇಸರಮೇಶ್ವರರಿಂದ, ಅರ್ಚಿತ=ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಪದಾ=ಪಾದವುಳ್ಳವಳಾಗಿ (ತತ್ಪ್ರವ=ಅಲ್ಲಿಯೇ) ನ್ಯವಸತ್=ನೆಲಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಸೀತಾದೇವಿಯರ ಅಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾರ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ರಾಮರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊರಟುಹೋದನಂತರ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗಳಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾದಿದ್ದ ರಾನಣನು ದೇವಿಯ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಈ ದೇವಿಯರು ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ಬೇರೆ ಆಕಾರವನ್ನು ಅಗ್ನಿದೇವರ ಮೂಲಕ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ತಾವು ಕೈಲಾಸಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರರಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾದವುಳ್ಳವರಾಗಿ (ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಆ ಕೈಲಾಸಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿದರು.

ವಿಶೇಷ ವಿಷಯವು.— ಶ್ರೀಸೀತಾದೇವಿಯರು ತಾವು ತಮ್ಮಂತೆ ಬೇರೆ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಆಗ್ನಿದೇವರ ಮೂಲಕ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು ಎಂದು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆಗ್ನಿದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂರ್ಮ ಪುರಾಣ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣರೀತ್ಯಾ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. “ ಉಕ್ತಂಚ ಕೌರ್ಮೇ ” ಶ್ಲೋಕ.—“ ತಮಾಹದೇವೋ ಲೋಕಾನಾಂ | ದಾಹಕೋ ಹವ್ಯವಾಹನಃ ಯಾನೀತಾ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರೇಣ | ಸೀತಾ ಭಗವತೀಹೃತಾ ಮಯಾ ಮಯಾ ಮಯಾ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ | ರಾವಣಸ್ಯ ವಧೇಪ್ಸಯಾ || ” ಅರ್ಥ.—ಲೋಕದಾಹಕನಾದ ಹವ್ಯವಾಹನನು (ಆಗ್ನಿದೇವರು) ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ ಸೀತಾದೇವಿಯರು ರಾಕ್ಷಸನಾದ ರಾವಣನಿಂದ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟರೋ ಆ ಸೀತಾಕೃತಿಯು ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ ಮಯಾಕೃತಿಯು (ರಾವಣನಿಂದ ಅಪಹಾರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮಯಾಕೃತಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯೇ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.)

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಆದರೆ ರಾವಣನಿಗೆ ನಿಶ್ಚೇತನವಾದ ಮಯಾಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸೀತಾದೇವಿಯೇ ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ಹೇಗೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತೆಂದರೆ ಆ ವಿಷಯವು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ತಸ್ಯಾಸ್ತು ತಾಂ ಪ್ರತಿಕೃತಿಂ ಪ್ರವಿವೇಶ ಶಕ್ರೋ | ದೇವ್ಯಾಶ್ಚ ಸನ್ನಿಧಿಯುತಾಂ ವ್ಯವಹಾರಸಿದ್ಧೈಃ || ಆದಾಯತಾಮಥಯಯೌ ರಜನೀಚರೀಂದ್ರೋ | ಹತ್ವಾ ಜಟಾಯುಷ ಮರುಶ್ರಮತೋನಿರುದ್ಧಃ |೩೮|

ಅರ್ಥ.—ತಸ್ಯಾಃಸ್ತು=ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೋಗಿರುವ, ದೇವ್ಯಾಃ=ಸೀತಾದೇವಿಯರ, ಸನ್ನಿಧಿಯುತಾಂಚ=ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಯುಕ್ತವಾದ, ತಾಂ=ಆ ಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಗ್ನಿದೇವರಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ, ಪ್ರತಿಕೃತಿ=ಆಕೃತಿಯನ್ನು, ವ್ಯವಹಾರಸಿದ್ಧೈಃ=ಗಮನಾಗಮನಾದಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಿದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ, ಶಕ್ರಃ=ಇಂದ್ರನು, ಪ್ರವಿವೇಶ=ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದನು. ಅಥ-ಇಂದ್ರಪ್ರವೇಶಾನಂತರ, ರಜನೀಚರೀಂದ್ರಃ=ರಜನೀಚರ=ರಾತ್ರಿಂಚರರಾದ ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲಿ, ಇಂದ್ರಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ರಾವಣನು, ತಾಂ=ಆ ಸೀತಾಕೃತಿಯನ್ನು, ಅದಾಯ=ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಉರುಶ್ರಮತಃ=ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟದಿಂದ, ನಿರುದ್ಧಃ= ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ, ಜಟಾಯುಷಂ-ಜಟಾಯುವನ್ನು, ಹತ್ವಾ=ನಿವಾತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಯಯೌ=ಹೊರಟುಹೋದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟುಹೋದ ಸೀತಾದೇವಿಯರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಅಗ್ನಿದೇವರು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ ಮಾಯಾಸೀತಾ ಪ್ರತಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಚಲನ ಗಮನಾಗಮನಾದಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದ್ರದೇವರು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದರು. ಇಂದ್ರದೇವರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನಂತರ ಆ ಸೀತಾಕೃತಿಯನ್ನು ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನಾದ ರಾವಣನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ರಾಮಭಕ್ತನಾದ ಗೃಧ್ರರೂಪವುಳ್ಳ ಜಟಾಯುವು ಅವನನ್ನು ತಡೆದು ಯುದ್ಧಮಾಡಿದನು. ರಾವಣನು ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ರಿಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಡಹಿ ಸೀತಾಕೃತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಅಪತಾರಿಕೆ.— ರಾವಣನು ಜಟಾಯುವನ್ನು ನಿಪಾತಮಾಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ಸಹಿತರಾದ ಹನುಮಂತದೇವರು ಇವನನ್ನು ಕಂಡರು. ಆದರೆ ಜಟಾಯುವಿಗಿಂತಲೂ ಅತಿ ಸಮರ್ಥರೂ ಪರಮ ಭಕ್ತರೂ ಆದ ಈ ಹನುಮಂತದೇವರು ರಾವಣನನ್ನು ಎತಕ್ಕೆ ವಧೆಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಶಂಕಾ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಪೂರ್ಗೇ ವ್ರಜಂತಮಭಿಯಾಯ ತತೋ ಹನೂರ್ಮಾ ಸಂವಾರಿ
ತೋ ರವಿಸುತೇನಚ ಜಾನಮಾನಃ | ದೇವಂತು ಕಾರ್ಯಮಥಕೀರ್ತಿ
ಮಭೀಪ್ಸಮಾನೋ ರಾಮಸ್ಯ ನೈನಮಹನದ್ವಚನಾದ್ಧರೇಶ್ಚ ||೩೩||

ಅರ್ಥ.— ತತಃ=ಜಟಾಯುವಿನ ಯುದ್ಧಾನಂತರ, ಮಾರ್ಗೇ=ಮುಂದೆನಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ವ್ರಜಂತಂ=ಹೋಗುತ್ತಿರುವ (ರಾವಣಂ-ರಾವಣನನ್ನು) ಹನುರ್ಮಾ-ಹನುಮಂತದೇವರು, ಅಭಿಯಾಯ-ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದುಹೋಗಲು ರವಿಸುತೇನ=ಸೂರ್ಯಪುತ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ, ವಾರಿತಃ=ತಚೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ, ದೈವಂ = ದೈವಿಕವಾದ, ಕಾರ್ಯಂಚ = ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು, ಜಾನಮಾನಃ = ತಿಳಿದವರಾಗಿ, ರಾಮಸ್ಯ ಕೀರ್ತಿಂ = ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ

ಯಶಃ=ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು, ಅಭೀಷ್ಟಮಾಸಃ=ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದವರಾಗಿ, ಹರೀಃ= ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ, ವಚನಾಚ್ಚ=ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದವರಾಗಿ, ಜಯ ವಿಜಯರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಚನಪ್ರಕಾರ, ಏನಂ = ಈ ರಾವಣನನ್ನು, ನಾಹಸತ್=ಸಂಹಾರಮಾಡಲಿಲ್ಲ

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಜಟಾಯು ಯುದ್ಧಾನಂತರ ಸೀತಾಕೃತ ಸಹಿತನಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾವಣನನ್ನು ಹನುಮಂತದೇವರು ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಅವನ ನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹನುಮಂತದೇವರು ಜಟಾಯುವಿಗಿಂತಲೂ ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳು, ರಾಮರ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತರು ಮತ್ತು ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹ ರಿಸತಕ್ಕಷ್ಟು ಸಮರ್ಥರು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ತಡೆ ಯಲ್ಪಟ್ಟರು. ದೈವಿಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮರ ಯಶಃಕೀ ರ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದವರಾಗಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು “ಮಯೈವವಧಾ ಭವತಂ ತ್ರಿ ಜನ್ಮಸು” ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜಯವಿಜಯರನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಉಭಯತ್ರರೂ ನನ್ನಿಂದಲೇ ವದ್ಯರಾ ಗಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ವಚನದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಈ ರಾವಣನನ್ನು ಹ ನುಮಂತದೇವರು ಸಂಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಯಿ ಟ್ಟು ಹನುಮಂತದೇವರು ಬಂೀ ರಾವಣನ ವಧೆಯಿಂದ ಸಮಸ್ತನಾದ ರಾಕ್ಷ ಸರ ವಧೆಯಾಗಲಾರದೆಂತಲೂ ದೈವಿಕವಾದ ರಾಮರ ಕಾರ್ಯ ಕಾರ್ಯ ಕರ್ತ ವ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಿ ರಾವಣನು ಸೀತಾಕೃತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ವಧೆಮಾಡದೆ ತಟ್ಟಿರಾದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಪ್ರಾಪ್ತೈವ ರಾಕ್ಷಸ ಉತಾತ್ಮ ಪುರೀಂ ಸತತ್ರ ಸೀತಾಕೃತಿಂ ಪ್ರತಿ ನಿ ಧಾಯ್ ರರಕ್ಷಚಾಥ || ರಾಮೋಪಿ ತತ್ರ ವಿನಿಹತ್ಯ ಸುದುಷ್ಟರಕ್ಷಃ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಶ್ರಮಂ ಸ್ವದಯಿತಾಂ ನಹಿಪಶ್ಯತೀವ ||೪||

ಅರ್ಥ. — ಸಃ - ಆ ಸೀತಾಕೃತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ, ರಾಕ್ಷಸಃ=ರಾವಣನು, ಆತ್ಮಪುರೀಂ-ತನ್ನ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು, ಪ್ರಾ ಪ್ತೈವ - ಹೊಂದಿ, ಉತ = ಮತ್ತು, ತತ್ರ = ಅಲ್ಲಿ, ಸೀತಾಕೃತಿಂ= ಸೀತಾದೇವಿಯರ ಆಕೃತಿಯನ್ನು, (ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ) ಪ್ರತಿನಿಧಾಯ= ಇಟ್ಟು, ರರಕ್ಷಚ = ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಇತರತ್ರ ಗಮನಾ ಗಮನ

ನಿರೋಧರೂಪವಾದ) ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿದನು. ರಾಮೋಪಿ-ಶ್ರೀರಾಮರಾದ ರೋ, ಸುದುಷ್ಕರ-ಕ್ಷಂ=ಅತ್ಯಂತ ದುಷ್ಟನಾದ ಮಾರೀಚನನ್ನು, ನಿಹತ್ಯ-ಸಂಹಾರಮಾಡಿ, ಆಶ್ರಮಂ=ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮವನ್ನು, ಪ್ರಾಪ್ಯ-ಹೊಂದಿ, ತತ್ರ=ಆ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಸ್ವದಯಿತಾಂ-ತನ್ನ ಪ್ರೀತ್ಯಾಸ್ಪದ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯರನ್ನು, ನಪಶ್ಯತೀವ=ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಅನಂತರ ರಾವಣನು ಸೀತಾಕೃತಿಯಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಗ್ರಾಮವಾದ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೀತಾಕೃತಿಯನ್ನು ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಇತರತ್ರ ಹೋಗುವುದು ಬರುವುದು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಆ ವಕಾಶವಿಲ್ಲದಹಾಗೆ ನಿರ್ಬಂಧರೂಪವಾಗಿ ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮ ದೇವರಾದರೋ ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ದುಷ್ಟನಾದ ಮಾರೀಚ (ಮಾಯಾಮೃಗ) ರಾಕೃಸನನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಳಾದ ಶ್ರೀಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅನ್ವೇಷಮಾಣ ಇವತಂಚ ದದರ್ಶಗೃಧ್ರಂ ಸೀತಾಂ ರಿರಕ್ಷಿಷುಮು
ಘೋರಿಪ್ರಾಣಾನಿಶಸ್ಥಂ | ಮಂದಾತ್ಮಚೇಷ್ಟಮಮುನೋಕ್ತ ಮರೇಕ್ಷ ಕ
ರ್ಮ ಕೃತ್ವಾನ್ಯತಂ ತನುದಹತ್ಸ್ಯಗತಿಂ ತಥಾದಾತ್ ||೪೧||

ಅರ್ಥ. — ಅನ್ವೇಷಮಾಣಇವ=ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು, ಸೀತಾಂ-ಸೀತಾದೇವಿಯರನ್ನು, ರಿರಕ್ಷಿಷುಂ=ರಕ್ಷಣಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೋಗಿ, ರಿಪ್ರಾಣಾ=ಶತ್ರುವಾದ ರಾವಣನಿಂದ, ವಿಶಸ್ತಂ-ಹತಪ್ರಾಯನಾದ, ಮಂದಾತ್ಮಚೇಷ್ಟಂ=ಶರೀರ ಚೇಷ್ಟಾರಹಿತನಾದ, ತಂ=ಆ ಜಟಾಯುನಾಮಕನಾದ, ಗೃಧ್ರಂ=ಹದ್ದನ್ನು, ದದರ್ಶಚ=ನೋಡಿದರು. ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಅಮುನಾ=ಈ ಗೃಧ್ರದಿಂದ, ಉಕ್ತಂ-ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ, ಅರೇಃ

=ಶತ್ರುವಾದ ರಾವಣನ, ಕರ್ಮಚ=ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಶ್ರುತ್ವಾ=ಕೇಳಿ, ಕೂಡಲೆ, ಮೃತಂ=ಮೃತಪಟ್ಟ, ತಂ=ಜಟಾಯುವನ್ನು, ಅದಹತ್ - ದಹನಮಾಡಿದರು. ತಡೈವ=ಹಾಗೆಯೇ, ಸ್ವಗತಿಂ-ತಮ್ಮ ವೈಕುಂಠಲೋಕವನ್ನು, ಆದಾತ್-ಕೊಟ್ಟರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ಸೀತಾದೇವಿಯರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತಾ ರಾವಣನಿಂದ ಒಯ್ಯಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ಸೀತಾದೇವಿಯರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಾವಣನ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಸೋತು ಹತಪ್ರಾಯನಾಗಿ ಅಂಗಚಲನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಜಟಾಯುವನ್ನು ಕಂಡರು ಅನಂತರ ಆ ಗೃಹದ ಮುಖದಿಂದ ತಮಗೆ ಶತ್ರುವಾದ ರಾವಣನ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೃತನಾದ ಜಟಾಯುವಿನ ಹದ್ದಿನರೂಪದ ಶರೀರವನ್ನು ದಹನಮಾಡಿದರು ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮಿಂದ ಸಂಸ್ಪೃತನಾದ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತನಾದ ಜಟಾಯುವಿಗೆ ವೈಕುಂಠಲೋಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅನ್ಯತ್ರಚೈವ ವಿಚರತ ಸಹಿತೋನುಜೇನ ಪ್ರಾಪ್ತಃ ಕರಾಸಸಹಸಾ
 ಭಕ ಬಂಧನಾನ್ನಾಃ || ಧಾತುರ್ವರಾದಖಿರಜಾಯಿವ ಊರ್ಧ್ವಿತ್ಸ್ಯ
 ಮೃತ್ಯೋಶ್ಚ ವಜ್ರಪತನಾದತಿ ಕುಂಚಿತಸ್ಯ ||೪೨||

ಅರ್ಥ.— ಅನುಜೇನ-ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ, ಸಹಿತಃ=ಸಮೇತರಾದ, ಸಃ=ಶ್ರೀರಾಮರು, ಅನ್ಯತ್ರಚ=ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ವಿಚರತ=ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಸಹಸಾ=ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ, ಧಾತುಃ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ, ವರಾತ್=ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ, ಅಖಿಲಜಾಯಿನಃ=ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತನ್ನು ಜಯಿಸತಕ್ಕ, (ಅಪಿ=ಮತ್ತು) ಮೃತ್ಯೋಶ್ಚ-ಮೃತ್ಯುವಿನಿಂದ, ಊರ್ಧ್ವಿತ್ಸ್ಯ=ಮುಕ್ತನಾದ, ವಜ್ರಪತನಾತ್=ಇಂದ್ರದೇವರ ವಜ್ರಾಯುಧಘಾತದಿಂದ, ಅತಿಸಂಕುಚಿತಸ್ಯಚ=ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೋಚತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ಕಬಂಧನಾನ್ನಾಃ=ಕಬಂಧನೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ ರಾಕ್ಷಸನ, ಕರಾವೇನ-ಕೈಗೆ, ಪ್ರಾಪ್ತಂ-ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಆ ದುಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದ ಸಹಿತಾಗಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಶ್ರೀರಾಮರು ಮತ್ತೊಂದು ವನಾಂತರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಸಂಪಾದನ ಮಾಡಿದ ವರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ಜಯಿಸತಕ್ಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಮೃತ್ಯು ರಹಿತನಾದ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧದ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಕುಗ್ಗಿಹೋದ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಕಬಂಧನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಕೈಗೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಛಿತ್ವಾಸ್ಯ ಬಾಹುಯುಗಳಂ ಸಹಿತೋನುಜೇನತಂಪೂರ್ವವತ್ಪ್ರತಿವಿ
ಧಾಯ ಸುರೇಂದ್ರ ಭೃತ್ಯಂ | ನಾಮ್ಯಾದನುಂ ತ್ರಿಜಟಿಯೈವ ಪುರಾ
ಭಿಜಾತಂ ಗಂಧರ್ವ ಮಾರುಚಿತತೋಪಿತದರ್ಚಿತೋಗಾತ್ ||೪೩||

ಅರ್ಥ. — ಅನುಜೇನಸಹಿತಃ=ತಮ್ಮನಿಂದ ಸಹಿತರಾದ ಶ್ರೀರಾಮರು
ಅಸ್ಯ=ಈ ಕಬಂಧರಾಕ್ಷಸನ, ಬಾಹುಗಳಂ=ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನು, ಛಿ
ತ್ವಾ=ಕತ್ತರಿಸಿ, ತ್ರಿಜಟಿಯಾ=ತ್ರಿಜಟಿಯೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯಲ್ಲಿ, ನಾಮ್ಯಾದ
ನುಂ=ದನುಂ ಎಂಬ, ಹೆಸರಿನಿಂದ, ಅಭಿಜಾತಂ=ಹುಟ್ಟಿದ್ದ, ತಂ-ಆ ಕಬಂ
ಧನನ್ನು, ಪೂರ್ವವತ್=ಮೊದಲಿನಂತೆ, ಇಂದ್ರಭೃತ್ಯ=ದೇವೇಂದ್ರನ ಸೇವ
ಕನಾದ, ಗಂಧರ್ವಂ=ವಿಶ್ವಾಸು ಎಂಬ ಗಂಧರ್ವನನ್ನಾಗಿ, ಪ್ರತಿವಿಧಾ
ಯು=ಮಾಡಿ, ತನಾಜಿ-ತಃ=ಆ ಗಂಧರ್ವನಿಂದ, ಅರ್ಚಿತಃ=ಪೂಜಿತರಾಗಿ
ತತಃ=ಅಲ್ಲಿಂದ, ಅಗಾತ್=ಹೊರಟರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲಶಿರನೆಂಬ ಋಷಿಯ ಶಾಪದಿಂದ
ವಿಶ್ವಾಸು ಎಂಬ ಗಂಧರ್ವನು ತ್ರಿಜಟಿ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಧ
ನುಯೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಅನಂತರ ಇವನು ಪೂರ್ವ ಶ್ಲೋಕ
ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಬಂಧನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದನು. ಈ ರಾ
ಕ್ಷಸನ ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಅವನ
ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಂದ ಪೂಜಿತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಬರಿಯು
ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.— ಇಲ್ಲಿ ಅನುಜೇನ ಸಹ ಎಂದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸಹ ಈ ಕಬಂಧನ ಒಂದು ಭುಜವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (ಕಥು ಕ್ತಂ ಸಂಗ್ರಹೇ) ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಆ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಲದಲ್ಲಿ ಶೇರಿಸಿದರು. (ರಾಮಾಜ್ಞ ಯಾಥಥ ಸೌಮಿತ್ರಿಸ್ತದ್ಧೇಹಮಂಧಾದ್ವಿಲಂ) ಅಂದರೆ ರಾಮರ ಆಜ್ಞಾಪ್ರಕಾರ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಕಬಂಧನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಲದಲ್ಲಿ ವಿರಾಧನಿಗೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಶೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ವಿಶ್ವಾನಸು ನಾಮಕನಾದ ಗಂಧರ್ವನು “ ಸ್ಥೂಲಶಿರೋ ” ನಾಮಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಶಾಸಪ್ರಭಾವದಿಂದ ತ್ರಿಜಟಾ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, “ ದನು ” ಎಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನು (ಧನುರಾಕ್ಷಸನು) ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರಬಲದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ಜಯಸತಕ್ಕ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಇವನನ್ನು ಇಂದ್ರದೇವರು ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಪ್ರಹಾರಮಾಡಿದರು. ಆ ಪ್ರಹಾರದಿಂದ ಮೃತನಾಗದೆ ಇವನ ಭುಜಗಳೂ, ತಲೆಯೂ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಅಡಗಿಹೋದವು. ಇದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಕಬಂಧನೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಈ ಕಬಂಧನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ “ ವಿಶ್ವಾನಸು ” ನಾಮಕ ಗಂಧರ್ವನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಅರಣ್ಯಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ.— ತಸ್ಯಾವಚಕ್ಷೇ ಗಂಧರ್ವೋ | ವಿಶ್ವಾನಸು ರಹಸಿವು || ಪ್ರಾಪ್ತೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶಾಪೇನ | ಯೋನಿಂ ರಾಕ್ಷಸಸೇವಿತಾಃ ಇತಿ “ ದನುಂತಿನಾಮ್ನಾ ದಾನವ ಇತ್ಯುಕ್ತಂ || ಆರ್ಷರಾಮಾಯಣೇ || ತಥಾ “ ದನುರ್ನಾಮ್ನಾ ಚದಾನವಂ || ಇಂದ್ರಕೋ ಪಾದಿದಂ ರೂಪಂ | ಪ್ರಾಪ್ತವಂತಮವೈಹಿಚ || ಇತಿ || ತಸ್ಯ ಬಾಹುಪ್ರಯುಕ್ತೇನ | ವಜ್ರೇಣ ರತಸರ್ವಣಾ ಸತ್ಥಿನೀಮೇಶರಶ್ಚೈವ ಶರೀರೇ ತ್ರಿಣ್ಯವೇಶಯತ್ || ಇತಿ ಅಪಿಚಲುಕ್ತಂ || “ ರಾಕ್ಷಸತ್ವೇ ದನುರ್ನಾಮವಾ ನಿತ್ಯಾಚಾರ್ಯೈ ರಹಿಸಪ್ತದಶೇ ಅಧ್ಯಾಯೇ ಜರಾದಂ ಧರಾಚ ಸಂವಾದೇ ಉಕ್ತಂ || ಯಥಾ | ಶ್ಲೋಕ.— ಅತೋ ನ್ಯಥಾ ದನುರ್ಯಥಾವರಾದ ಮೃತ್ಯುಕೋಪಿಸರ್ವ || ಸುರೇಂದ್ರ ವಜ್ರತಾಡನಾದ್ಭೂವ ಕುಕ್ಷಿಗಾಸ್ಯಯುತ್ || ಇತಿ ||

ಏವಂಚ=ವಿಶ್ವಾವಸುನಾಮಕನಾದ ಗಂಧರ್ವನು ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರನಾ ಮಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶಾಪದಿಂದ ತ್ರಿಜಟಾ ನಾಮಕ ರಾಕ್ಷಸ ಸ್ತ್ರೀಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದನು. ಇವನು ರಾಕ್ಷಸನು, ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರ ವರದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜಯಶೀಲನಾದನು. ಇಂದ್ರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ಇಂದ್ರನು ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಹೊಡೆದದ್ದರಿಂದ ಶಿರ ಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬಾಹುಗಳೂ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಯೆಗೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅದರಿಂದ ಸಂಕೋಚವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳವನಾಗಿ " ಕಬಂಧ ' ಎಂಬ ರಾ ಕ್ಷಸತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಹೀಗಿರಲು ಶ್ರೀರಾಮರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಈ ಕಬಂಧ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಾ ಹುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವಿವಾಧನನ್ನು ಸ್ಥಾಪನ ಮಾಡಿದಹಾಗೆ ಇವನ ಶರೀರವನ್ನೂ ಬಿಲದಲ್ಲಿ ಶೇರಿ ಸಿದರು. ಅನಂತರ ಮೂಲರೂಪನಾದ ವಿಶ್ವಾವಸು ನಾಮಕ ಗಂಧರ್ವನ ನ್ನು ಶಾಪದಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಪೂರ್ವದಂತೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ಭೃತ್ಯನ ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅವನಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಂಡವರಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಶಬ ರಿಯ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಮೇವ ಶಬರೀ ಪರಮಂ ಹರಿಂಚ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ವಿವೇಶದ
ಹನಂ ಪುರತೋಸ್ಯ ತಸ್ಯೈ || ಪ್ರಾದಾತ್ಸ್ವಲೋಕಮಿಮಮೇ ವಹಿ
ಸಾಪ್ರತೀಕ್ಷ್ಯ | ಪೂರ್ವಂ ಮತಂಗವಚನೇನ ವನೇತ್ರಸಾಭೂತ್ ||

ಅರ್ಥ.— ಶಬರೀ=ಶಬರರ ವಂಶೋತ್ಪನ್ನಳಾದ ಶಬರಿಯೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀ ಯು, ತಮೇವ=ಮತಂಗವುಷಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ, ಹರಿಂ =ಶ್ರೀರಾಮರನ್ನು, ದೃಷ್ಟ್ವಾ=ನೋಡಿ, ತಂ=ಆ ಹರಿಯನ್ನು, ಪರಮಂ= ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟನನ್ನಾಗಿ, ಜ್ಞಾತ್ವಾ-ತಿಳಿದು, ಅಸ್ಯ=ಶ್ರೀರಾಮರ, ಪುರತಃ= ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ, ದಹನಂ-ಅಗ್ನಿಯನ್ನು, ವಿವೇಶ=ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದಳು, ತಸ್ಯೈ = ಅವಳಿಗೆ, ಸಃ = ಶ್ರೀರಾಮರು, ಸ್ವಲೋಕಂ=ಸ್ವಕೀಯವಾದ

ಲೋಕವನ್ನು, ಪ್ರಾದಾತ್-ಕೊಟ್ಟರು. ಸಾಹಿ - ಆ ಶಬರಿಯಾದರೋ, ಪೂರ್ವಂ-ಮೊದಲೇ, ಮತಂಗ=ಮತಂಗಯುಷಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು, ವಚನೇನ-ವಾಕ್ಯದ ಭರವಸೆಯಿಂದ, ಇಮಮೇವ-ಈ ಶ್ರೀರಾಮರನ್ನೇ, ಪ್ರತೀಕ್ಷ್ಯ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು, ಅತ್ರವನೇ=ಆ ಮತಂಗವನದಲ್ಲಿ, ಅತ್ರಸಾ=ಪರಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕಿತಳಾಗಿ, ಅಭೂತ್=ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. (ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಅತ್ರಸಾಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉದ್ವೇಗ ರಹಿತತ್ವಾರ್ಥಕ ಯೇಕವದವು ಅತ್ರ-ಸಾ-ಎಂದು ಪದಮಾಡಬಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ.—ತ್ರಸತೀತಿ-ತ್ರಸಾ, ನ-ತ್ರಸಾ, ಅತ್ರಸಾ-ತ್ರಸೀ ಉದ್ವೇಗ ಇತಿ ಧಾತೋರ್ಬಲೇನ ತ್ರಸಾ—ಅಂದರೆ “ ಉದ್ವೇಗ ” ಎಂದರ್ಥವು.)

ವಿಶೇಷಾಭಿಪ್ರಾಯವು.—ಈ ಶಬರಿಯು ಶಬರ ಕುಲೋತ್ಪನ್ನಳು. ಇವಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮರು ಚಿತ್ರಕೂಟಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಮತಂಗಯುಷಿಗಳು ಶ್ರೀರಾಮರ ಮತಂಗವನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮರ ರೂಪಾದಿ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಆ ವಚನದ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮರ ಆಗಮನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಮತಂಗವನದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕಭಂದನಾಮಕ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿದ್ದ ವಿಶ್ವಾಸು ನಾಮಕ ಗಂಧರ್ವನನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಸೌಮಿತ್ರಿಯಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಈಗ ಮತಂಗವನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಶಬರಿಯು ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ಮತಂಗರು ಹೇಳಿದ್ದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಇವರೇ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಶ್ರೀರಾಮರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ಪಾದಗಳ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದಳು. ಶ್ರೀರಾಮರು ಇವಳ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಇವಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಕೀಯವಾದ ಲೋಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ವಿಶೇಷಾರ್ಥ.—ಈ ಶಬರಿಯು ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳವು ಮತಂಗವನವೆಂದು ಅರ್ಷರಾವನಾಯಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. (ಯಥಾ) “ ಮತಂಗವನಮಿತ್ಯೇತ | ದ್ವಿಶ್ರುತಂ ಭುವಿರಾಘವೇ ತ್ಯಾರ್ಷೇ ರಾಮಾಯಣೇ ” || ಮತ್ತು “ ಆಗಮಿಷ್ಯತಿ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಃ | ಸುವ್ರಣ್ಯಂ ತವಚಾತ್ರಮಂ || ಸತೇ ಪ್ರತಿಗೃಹೀತವ್ಯೇ | ರಾಮಃ ಸೌಮಿತ್ರೀಣಾ ಸಹ || ತಮರ್ಚತಾ

ದ್ವೈವಂಸ್ವಗೋ | ಭವಿಷ್ಯತಿ ತಪಾಕ್ಷಯಂ” ಇತ್ಯಾರ್ಷೇ ರಾಮಾಯಣೇ ಉಕ್ತಂ.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಶಬರಿಯು ಯಾರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಶಾಪಾದ್ವರಾಪ್ತರಮೇವ ಹಿತಾಂವಿನೋಚ್ಛ | ಶಚ್ಯಾಕೃತಾತ್ಮತಿಪ್ತು
ರಸ್ತಿಸ್ತಿ ದರ್ಪಹೇತೋಃ || ಗತ್ವಾದದರ್ಶ ಪವನಾತ್ಮಜನ್ಯಶ್ಯಮೂ
ಕೇ | ಸದ್ಯೇಕ ಏನ ಮವಗಚ್ಛತಿ ಸನ್ಯುಗೀಶಂ ||೪೫||

ಅರ್ಥ,— ರಾಮಃ=ಶ್ರೀರಾಮರು, ಪತಿ=ಪತಿಯಾದ ಇಂದ್ರದೇವರ, ಪುರಃ=ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ, ಅತಿದರ್ಪಹೇತೋಸ್ತು=ಅತ್ಯಂತ ಗರ್ವಮಾಡಿದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಶಚ್ಯಾ=ಶಚೀದೇವಿಯರಿಂದ, ಕೃತಾತ್ - ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ, ಶಾಪಾತ್=ಶಾಪದಿಂದ, ತಾಯೇವ=ನೀಚಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನಳಾದ ಶಬರಿಯನ್ನು, ವಿವೋಚ-ಶಾಪದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ, ವರಾಪ್ತರಸಂ-ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಅಪ್ಸರ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗುವಂತೆ (ಕೃತ್ವಾ=ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿ) ಶ್ರೀರಾಮರು, ಸಃ=ಹನುಮಂತನು, ಏಕಹಿ-ಒಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ, ಏನಂ=ತನ್ನನ್ನು, ಈಶಂ =ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಪ್ರಭಾವನ್ನಾಗಿ, ಸನ್ಯುಕ್-ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಅವಗಚ್ಛತಿ-ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಗತ್ವಾ=ಶಬರಿಯಾಶ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಟು, ರುಷ್ಯಮೂಕೇ=ರುಷ್ಯಮೂಕ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ, ಪವನಾತ್ಮಜಂ=ವಾಯು ಪುತ್ರನಾದ ಹನುಮಂತನನ್ನು, ದದರ್ಶ=ನೋಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.-- ಶಬರಿಯು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಅಪ್ಸರ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿದ್ದಳು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ ಪತ್ನಿಯಾದ ಶಚೀದೇವಿಯರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿಯೇ ದರ್ಪಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಕೋಪಗೊಂಡವರಾಗಿ ನೀಚನಾದ ಶಬರ ಯೋನಿಯನ್ನು ಹೊಂದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಶಾಪದಿಂದ ಅಪ್ಸರ ಸ್ತ್ರೀಯು ಶಬರ (ಬೇಡರ) ಕುಲದಲ್ಲಿ

ಜನಿಸಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ಶಾಸದಿಂದ ವಿವೋಚನಮಾಡಿ ಕಾಂಚುಪುತ್ರನಾದ ಹನುಮಂತನೊಬ್ಬನೇ ತನ್ನನ್ನು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನಾಗಿ ಯೂ, ಸರ್ವಜಗತ್ತಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನಾಗಿ ಯೂ ಸಾಕಲ್ಯ ತಿಳಿದದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮರು ಶಬರಿಯಾಶ್ರಮದಿಂದ ಹನುಮಂತದೇವರು ಇದ್ದ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಪವನಾತ್ಮಜನಾದ ಹನುಮಂತದೇವರನ್ನು ಕಂಡರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಒಳ್ಳೆಯದು! ಹನುಮಂತನಿಗೆ ರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನೇ ಆದಿಯವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಾಯುಸುತನಾದ ಹನುಮಂತನಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. “ ಕಸ್ತೀವಹಂ ” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯದಿಂದ ವಾಯುದೇವರು ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಪ್ರಿಯರು. ಆ ವಾಯುವಿನ ಅವತಾರರಾದ ಹನುಮಂತರು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಪ್ರಿಯಪಾತ್ರರು.

ಶ್ಲೋಕ || ದೇಹೇಪಿಯತ್ರ ಪವನೋತ್ರ ಹರಿಯುತೋಸೌ | ತತ್ರೈವವಾಯುರಿತಿ ವೇದವಚಃ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ || ಕಸ್ತೀನ್ಯಹಂತ್ವಿತಿ ಶಘೈಪಹಿ ಸೋವತಾರೇ || ತಸ್ಮಾತ್ಪ ನಾರುತಿಕೃತೇರ ವಿಜಂರಕ್ಷ ||೪೩||

ಅರ್ಥ.— ಯತ್ರ ದೇಹೇ=ಯಾವ ದೇಹದಲ್ಲಿ, ಪವನಃ=ವಾಯುದೇವರೋ, ಅತ್ರ=ಆ ದೇಹದಲ್ಲಿ, ಹರಿಃ=ಪರಮಾತ್ಮನು ಇರುತ್ತಾನೆ, ಯತಃ=ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ (ಎಲ್ಲಿ) ಅಸೌ=ಶ್ರೀಹರಿಯು ಇರುತ್ತಾನೆಯೋ, ವಾಯುಃ=ಪವನನು, ತತ್ರೈವ=ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಕಸ್ತೀನ್ಯ=ಯಾವನು, ಅವತಾರಿ-ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು, ವಹಮಿತಿ=ಉತ್ಕಾಂಕ್ಷನಾಗುತ್ತಾನೆಯೋ, ಸಃ=ವಾಯುದೇವರು, ತಘೈವ=ಹಾಗೆಯೇ, ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದ್ಯವತಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ವೇದವಚಃ=ವೇದವಾಕ್ಯವು, ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ತಸ್ಮಾತ್=ಆದ್ದರಿಂದ, ಹನುಮಂತರು ರಾಮ

ರಿಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದ್ದರಿಂದಲೇನೇ, ಸಃ=ಶ್ರೀರಾಮರು, ಮಾರುತಕೃತೇ = ಹನುಮಂತರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ, ರವಿಜಂ=ಸೂರ್ಯಪುತ್ರನಾದ (ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು) ರಕ್ಷಣೆ=ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಯಾವ ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಿರುತ್ತಾನೆ, ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಾಯುದೇವರು ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹರಿ ವಾಯುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪ್ರಿಯತ್ವವು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ದೇವರ ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾಯು ಪರಮಾತ್ಮರಿಗೆ ಪ್ರಿಯತ್ವವು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ರಾಮಾನವತಾರದಲ್ಲಿ ವಾಯುವತಾರ ಭೂತರಾದ ಹನುಮಂತದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ಪ್ರೀತ್ಯಾಸ್ಪದರಾದ ಹನುಮಂತದೇವರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಹನುಮಂತದೇವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಸೂರ್ಯಪುತ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮರು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದರು.

ವಿಶೇಷವಿಷಯ.—ಶ್ರೀಹರಿವಾಯುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ “ ಕಸ್ತಿಸ್ತಹಮುತ್ಕಾಂತೇ ಉತ್ಕಾಂತೋ ಭವಿಷ್ಯಾಮಿ ಕಸ್ತೀವಾಪ್ರತಿಷ್ಠತೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯಾಮಿ ” ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವ ವಾಕ್ಯವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ವಾಯುದೇವರು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಧ್ಯವತಾಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಮೂಲರೂಪದಲ್ಲೆಯೂ ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಿಯರು. ರಾಮಾನವತಾರದಲ್ಲಿ ವಾಯುವತಾರರಾದ ಹನುಮಂತರು ರಾಮರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯರು. ಹನುಮಂತರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಹನುಮಂತರಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತನಾದ ಸೂರ್ಯ ಪುತ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ವೇದವಚನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವೆಂಬೋಣದರಿಂದ ಇಂದ್ರಸ್ಯ ಯುಜ್ಯಃ ಸಖಾ ” ಎಂಬ ವೇದವಾಕ್ಯವೂ ಅಭಿಪ್ರೇತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದ್ರಶಬ್ದವು ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣರೆಂದು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. “ ಕಸ್ತೀವಹಂ ” ಎಂಬೋಣದರಿಂದ “ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣರೆಂದರ್ಥವಾಗುವದು. ಹನುಮಂತರಿಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ರಾಮರು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿದರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀರಾಮರು ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಪರಿಹಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಏವಂ ಸಕೃಷ್ಣ ತನುರರ್ಜುನಮಪ್ಯರಕ್ಷ | ದ್ವೀನಾರ್ಥಮೇವ ತ
ದರಿಂ ರವಿಜಂ ನಿಹತ್ಯ || ಪೂರ್ವಂಹಿ ಮಾರುತಿಮನಾಪ ರವೇ ||
ಸುತೋಯಂ ತೇನಾಸ್ಯ ವಾಲಿನಮಹನ್ ರಘುಪಃಪ್ರತೀಪಂ ||೪೭||

ಅರ್ಥ.—ಹಿ=ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅಯಂ-ಈ, ರವೇಃ = ಸೂರ್ಯನ, ಸುತಃ=ಮಗನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು, ಪೂರ್ವಮೇವ=ಮೊದಲೇನೇ, ಮಾರುತಿಂ=ವಾಯುವಿನ ಅವತಾರರಾದ, ಮಾರುತಿಂ=ಹನುಮಂತರನ್ನು, ಅವಾಪ=ಶರಣುಹೊಂದಿದನೋ, ತೇನಕಾರಣೇನ=ಅದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ರಘುಪಃ=ರಘುಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮರು, ಅಸ್ಯ-ಈ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ, ಪ್ರತೀಪಂ=ಶತ್ರುವಾದ, ವಾಲಿನಂ=ವಾಲಿಯನ್ನು, ಅಹನ್=ಸಂಹಾರಮಾಡಿದರು. ಏವಂ-ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ, ಕೃಷ್ಣ ತನುಃ-ಕೃಷ್ಣಾವತಾರ ಮಾಡಿದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಸಃ=ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಭೀಮಾರ್ಥಮೇವ-ವಾಯುವಿನ ಅವತಾರರಾದ ಭೀಮಸೇನದೇವರಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿದ್ದ) ಪ್ರೀತಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ, ತದರಿಂ=ಅವರಿಗೆ ಶತ್ರುವಾದ ಕರ್ಣನನ್ನು, ನಿಹತ್ಯ-ಸಂಹಾರಮಾಡಿ, ಅರ್ಜುನಂ-ಇಂದ್ರವ್ರತನಾದ ಅರ್ಜುನನನ್ನು, ಅರಕ್ಷತ್=ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀರಾಮರು ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿರಬೇಕೆಂಬ ಶಂಕಾಬಂಧರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ವಾಯುವಿನ ಅವತಾರರಾದ ಭೀಮಸೇನದೇವರಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಅವರ ಒಡಹುಟ್ಟಿದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಶತ್ರುವಾದ ಸೂರ್ಯ ಸುತನಾದ ಕರ್ಣನನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸುಗ್ರೀವನು ಮಾರುತಿಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಿದ್ದನಾದ್ದರಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಶತ್ರುವಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ವಾಯುದೇವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀರಾಮರ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರಾ
ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಸರ್ವದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟು. ಆದರೆ ಮಾ
ರುತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾರಣಾಂತರಗಳನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕ
ದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ಯೇವಂಸುರಾಶ್ಚ ಪವನಸ್ಯ ವಶೇ ಯತೋತಃ | ಸುಗ್ರೀವಮತ್ರ
ತುಪರತ್ರಚಿ ಶಕ್ರಸೂನುಂ || ಸರ್ವೇಶ್ರಿತಾ ಹನುಮತಸ್ತದನುಗ್ರಹಾ
ಯ | ತತ್ರಾಗಮದ್ವಘುಪತಿಃ ಸಹಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ||೪೮||

ಅರ್ಥ.—ಯತಃ=ಯಾವ ಕಾರಣದ್ದೆಶೆಯಿಂದ, ದೇವಾಃಚ=ಶೇಷ
ದೇವರೇ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ, ಪವನಸ್ಯ=ಪರಮಾತ್ಮನ
ಪ್ರಿಯರಾದ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ, ವಶೇ=ವಶರಾಗಿ ಆಶ್ರಿತರಾಗಿದ್ದರೆಯೋ,
ತಸ್ಮಾತ್-ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅತ್ರ=ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ, ಸರ್ವೇ=ಸರ್ವ
ದೇವತೆಗಳೂ, ಹನುಮತಃ=ವಾಯುವತಾರಭೂತರಾದ ಹನುಮಂತರ ದೆಶೆ
ಯಿಂದ, ಸುಗ್ರೀವಂ-ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು, ಶ್ರಿತಾಃ=ವಾನರಾವತಾರ ರೂಪವಾ
ಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದರು. ಪರತ್ರತು=ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಏವಂ=ಇದೇ
ರೀತಿಯಾಗಿ, ಶಕ್ರಸೂನುಂ-ಇಂದ್ರನ ಪುತ್ರನಾದ ಅರ್ಜುನನನ್ನು, ಶೀತಾಃ
-ಆಶ್ರಯಿಸಿದರು. ರಘುಪತಿಃ=ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು, ತದಾನುಗ್ರಹಾಯ=
ತಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರರಾದ ಹನುಮಂತರಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡುವ
ದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನಸಹ=ಅನುಜರಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ,
ತತ್ರ=ಆ ಋಷ್ಯಮೂಕ ಪರ್ವತಕ್ಕಾಗಿ, ಆಗಮತ್=ಹೊರಟುಹೋದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ರಾಮದೇವರಿಗೆ ಹನುಮಂತರಲ್ಲಿ
ಪ್ರೀತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಆ ಕಾರಣಾಂತರವನ್ನು ಹೇಳು
ತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ—ಶೇಷದೇವರೇ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ
ಮೂಲರೂಪದಿಂದ ವಾಯುದೇವರ ಅಧೀನರು. ಅವರಿಂದ ಆ ಸಮಸ್ತ
ದೇವತೆಗಳೂ ವಾಯುದೇವರು ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತರಾಗಿ
ಅನತಾರ ಮಾಡಿರೋಣದರಿಂದ ಹನುಮಂತರ ದೆಶೆಯಿಂದ ರಾಮಾವ
ತಾರದಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತರಿಗೆ ಶರಣುಹೊಂದಿರುವ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನೇ ವಾನರ
ರೂಪದಿಂದ ಆಶ್ರಯಿಸಿದರು. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ

ಯಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರಿಯರಾಗಿರುವ ಭೀಮ ಸೇನದೇವರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಇಂದ್ರವೃತ್ರನಾದ ಅರ್ಜುನನ್ನು ಆಶ್ರಯಮಾಡಿ ದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿ ನಾಯುದೇವರುಗಳಿಗೆ ಮೂಲರೂಪ ಮತ್ತು ಅವತಾರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಬಂಧ ಪ್ರೀತಿತ್ವ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮರು ಶ್ರೀಹನುಮಂತರಿಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದ್ದರಿಂದಲೇನೇ ಈ ಹನುಮಂತರಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಾವು ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಅವರಿದ್ದ ಋಷ್ಯಮೂಕಪರ್ವತವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟು ಹೋದರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ತಮಗೆ ಸಹಾಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹನುಮಂತನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಋಷ್ಯಮೂಕಕ್ಕೆ ಹೋದರೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಬಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಯತ್ಪಾದ ಪಂಕಜರಜಃ ಶಿರಸಾಭಿಭರ್ತಿ | ಶ್ರೀರಬ್ಜ ಜಶ್ನ ಗಿರಿಶಃ
ಸಹಲೋಕಪಾಲೈಃ || ಸರ್ವೇಶ್ವರಸ್ಯ ಪರಮಸ್ಯಹಿ ಸರ್ವಶಕ್ತೇಃಕಿಂತ
ಸ್ಯಶತ್ಪಹನನೇ ಕಪಯಃ ಸಹಾಯಾಃ ||೪೯||

ಅರ್ಥ.— ಲೋಕಪಾಲೈಃ= ಇಂದ್ರದೇವರು, ಗಿರಿಶಃ= ಮುದ್ರದೇವರು ಅಬ್ಜಜಃ= ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಶ್ರೀಶ್ಚ= ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರು ಸಹ, ಯತ್ಪಾದ ಪಂಕಜರಜಃ= ಯಾವ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಕಮಲದಲ್ಲರತಕ್ಕ, ರಜಃಸ್ಪು= ಧೂಳಿಯನ್ನು, ಶಿರಸಾ= ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂದ, ಭಿಭರ್ತಿ= ಧಾರಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಯೋ, ಅಸ್ಯ= ಅಂತಹ, ಸರ್ವೇಶ್ವರಸ್ಯ= ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವಾದ, ಸರ್ವಶಕ್ತೇಃ= ಸಮಸ್ತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಶಕ್ತನಾದ, ಪರಮಸ್ಯಹಿ - ಪರಮಾತ್ಮನ ಅವತಾರಭೂತರಾದ, ತಸ್ಯ= ಆ ರಾಮದೇವರಿಗೆ, ಶತ್ಪಹನನೇ= ಶತ್ರು ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕಪಯಃ = ವಾನರುಗಳು, ಸಹಾಯಾಃಕಿಮ್ = ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು ಎಂದರೇನು ?

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ತಮಗೆ ಸಹಾಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಹೋಗಿ ಕಂಡರೆಂದು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳಬಾರದೆಂದು ಶಂಕಾ

ಬಂದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಶ್ರೀರಾಮರ ಪಾದ ಧೂಳಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬ್ರಹ್ಮ ಋದ್ರೇಂದ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿರಸಾಧಾರಣಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ಸರ್ವ ಶಕ್ತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಅಲ್ಪ ಶಕ್ತರಾದ ಕಪಿಗಳಿಂದಾಗಬೇಕಾದ ಸಹಾಯವೆಂತಹುದು? ಲವಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವ.

ಶ್ಲೋಕ || ಸಮಾಗತೇತು ರಾಘವೇ ಪ್ಲವಂಗಮಾಃ ಸಸೂರ್ಯಜಾಃ | ವಿಪ್ಲವುಭರ್ಯಾದಿತಾಃ ನೈವಾರಯಚ್ಛ ಮಾರುತಿಃ ||೫೦||

ಅರ್ಥ.— ರಾಘವೇ-ಶ್ರೀರಾಮರು, ಸಮಾಗತೇಸತಿ-ಈ ಋಷ್ಯಮೂಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಒಡನೆಯೇ, ಪ್ಲವಂಗಮಾಃ=ಕಪಿಗಳು, ಸಸೂರ್ಯಜಾಃ-ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ, ಭರ್ಯಾದಿತಾಃಸಂತಃ=ಭಯದಿಂದ ಪೀಡಿತರಾದವರಾಗಿ, ವಿಪ್ಲವುಃ=ಓಡಿದರು. ಮಾರುತಿಶ್ಚ=ಹನುಮಂತರಾದ ರೋ, ಏರ್ತಾಃ=ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕಪಿಗಳನ್ನು, ನೈವಾರಯತ್ = ತಡೆದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಋಷ್ಯಮೂಕಕ್ಕೆ ಬಂದವಡನೆಯೇ ಸಮಸ್ತ ಕಪಿಗಳೂ ಇವರು ವಾಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಭಯಗ್ರಸ್ಥರಾಗಿ ಸೂರ್ಯ ಪುತ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಓಡಿಹೋದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮಭಕ್ತರಾದ ಶ್ರೀಹನುಮಂತರು ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ಸಹಿತರಾಗ ಕಪಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ತಡೆದರೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—“ ಸಹ್ಯೇತ ಏನ ಮನಗಚ್ಛತಿ ಸಮ್ಯಗೀಶಂ ” ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಶದಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯಾಶು ಹರೀಂದ್ರಾಃ ಜಾನಸ್ವಿಷ್ಣೋರ್ಗುಣಾನಂತಾಃ ಸಃ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವೈಹೃದಪಿತಾಸೌ ವಿತ್ಯೇತೇನಾಸ್ಯ ಸಾದಯೋಃ ಪೇತೇ

ಅರ್ಥ.— ವಿಷ್ಣೋಃ=ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಸ್ವರೂಪರಾದ ಶ್ರೀರಾಮರ, ಅನಂ
ತಾರ್=ಅಪರಿಮಿತವಾದ, ಗುಣಾರ್=ಗುಣಗಳನ್ನು, ಜಾರ್ಣ - ತಿಳಿದಿರುವ,
ಸಃ=ಅ ಹನುಮಂತದೇವರು, ಹರೀಂದ್ರಾಕ್ರ-ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಪಿಶ್ರೀ
ಷ್ವರನ್ನು, ಅಶು=ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ಸಂಸ್ಥಾಪ್ನ=ತಡೆದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಅಸೌ=ಇವರು (ಶ್ರೀರಾಮರು) ಸಾಕ್ಷಾತ್=ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಹಿತಾ=
ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಜನಕರು, ಇತ್ಯೇತೇನ=ಹೀಗೆಂದು ಉಪಚಾರದಿಂದ ಹೇಳಿ
ಅಸ್ಯ=ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀರಾಮರ, ವಾದಯೋ=ವಾದಗಳಲ್ಲಿ, ಪೇತೇ=ನಮ
ಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು.

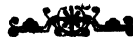
ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಇತರ ಕಪಿ
ಗಳು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಶತ್ಯವಾದ ವಾಲಿಯ ಕಡೆಯವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಭಯ
ಪಟ್ಟು ಸುಗ್ರೀವ ಸಹಿತರಾಗಿ ಓಡಿಹೋದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು
ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಮೋಘವಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಶ್ರೀಹನುಮಂತರು
ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಪಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಜನಕ
ರೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಉಪಚಾರೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮಾಧಾನ
ಪಡಿಸಿ ತಾವು ಶ್ರೀರಾಮರ ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದರು. ಏತೇನ
ಹಿಂದೆ ಏಜನೆಯ ಶ್ಲೋಕೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರ ಹನುಮಂತನೊಬ್ಬನೇ ತನ್ನನ್ನು
ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವನೆಂಬ ಶ್ರೀರಾಮರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಇಲ್ಲಿ
ವಿಶದವಾಯಿತು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತವಾದ ಶ್ರೀಮಢಮಹಾಭಾರತ
ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯ ಐದನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತೇ
ಶ್ರೀಮಢಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯೇ

ಪಂಚಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಮಾಪ್ತಃ

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಒನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಇದುನರಿವಿಗೂ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಣಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ಉತ್ಥಾಪ್ಯ ಚೇನ ಮರವಿಂದ ದಳಾಯತಾಕ್ಷ | ಕ್ಷತ್ರಾಂಕಿತೇನ ವರದೇನ ಕರಾಂಬುಜೇನ || ಕೃತ್ವಾಂಚ ಸಂವಿದ ಮನೇನನುತೋಸ್ಯ ಚಾಂಸಂ | ಪ್ರೀತ್ಯಾರೂರೋಹ ಸಹಸ್ರ ಸಹಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ||೧||

ಅರ್ಥ:— ಅರವಿಂದದಳಾಯತಾಕ್ಷ=ಕಮಲದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ನೇತ್ರಗಳಿಲ್ಲ, ಸಃ=ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು, ಚಕ್ಷ್ರಾಂಕಿತೇನ=ಚಕ್ರದೇವಿಯುಳ್ಳ, ವರದೇನ=ವರಪ್ರದವಾದ, ಕರಾಂಬುಜೇನ=ಕಂಕಮಲದಿಂದ, ಏನಂ=ತಮ್ಮ ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹನುಮಂತನನ್ನು, ಉತ್ಥಾಪ್ಯ=ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಅನೇನಚ=ಆತನಿಂದ, ಸಂವಿದಂ=ದೇವತಾಕಾರ್ಯ ಸಾಧನರೂಪವಾದ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯನ್ನು, ಕೃತ್ವಾ-ಮಾಡಿ, ನುತಃ=ಹನುಮಂತನಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಸಃ-ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರು, ಪ್ರೀತ್ಯಾ=ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಅಸ್ಯ=ಆ ಹನುಮಂತನ, ಅಂಸಂ=ಭುಜವನ್ನು, ಹಸ್ರಸ್ರ=ಮಂದಹಾಸ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ=ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದ, ಸಹ=ಸಹಿತರಾಗಿ, ಆಗುರೋಹ=ಆರೋಹಣಮಾಡಿದರು. (ಭುಜದಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.)

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಕಮಲದಳದಂತೆ ವಿಶಾಲನೇತ್ರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ತನ್ನ ವಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ಹನುಮಂತದೇವರನ್ನು ಚಕ್ರಚಿಹ್ನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ವರಪ್ರದವಾದ ತನ್ನ ಕಂಕಮಲದಿಂದೆತ್ತಿ ಅವರ ಸಂಗತ ದೇವತಾ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನ ವಿಚಾರವನ್ನುಮಾಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಮ್ಮೇತನಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ಮಂದಹಾಸಯುಕ್ತನಾಗಿ ಅವರ ಭುಜವನ್ನು ಏರಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅರೋಪ್ಯಜಾಂಸಯುಗಳಂ ಭಗವಂತಮೇನಂ | ತಸ್ಯಾನುಜಂಚ
ಹನುರ್ಮಾ ಪ್ರಯಯೌ ಕಪೀಂದ್ರಂ || ಸಖ್ಯಂ ಚಕಾರಹುತ ಭುಕ್ತ
ಮುಖೇಚ ತಸ್ಯ | ರಾಮೇಣ ಶಾಶ್ವತ ನಿಜಾರ್ತಿ ಹರೇಣ ಶೀಘ್ರಂ

ಅರ್ಥ.— ಹನುರ್ಮಾ=ಹನುಮಂತದೇವರು, ಏನಂ-ಈ, ಭಗವಂ
ತಂ-ಶ್ರೀರಾಮದೇವರನ್ನು, ತಸ್ಯ=ಶ್ರೀರಾಮರ, ಅನುಜಂಚ=ತಮ್ಮನಾದ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನೂ ಸಹ, ಅಂಸಯುಗಳಂ-ಎರಡು ಭುಜಗಳಲ್ಲಿ, ಅರೋಪ್ಯಂ=
ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಪೀಂದ್ರಂಪ್ರತಿ=ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ,
ಪ್ರಯಯೌ=ಹೊರಟುಹೋದರು. ಶೀಘ್ರಂ=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಶಾಶ್ವತನಿ
ಜಾರ್ತಿಹರೇಣ=ಶಾಶ್ವತ=ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನಿಜ=ತನ್ನ ಭಕ್ತರ, ಅ
ರ್ತಿ=ದುಃಖಗಳನ್ನು, ಹರೇಣ=ಪರಿಹಾರಮಾಡತಕ್ಕ, ರಾಮೇಣಸಹ=ಶ್ರೀ
ರಾಮರ ಸಂಗಡ, ತಸ್ಯ-ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ, ಹೃತಭಕ್=ಅಗ್ನಿಯ, ಪ್ರಮುಖೇ
ಸಮಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಸಖ್ಯಂ=ಸ್ನೇಹವನ್ನು, ಚಕಾರ=ಮಾಡಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಹನುಮಂತನು ಭಗವಂತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನೂ ಮ
ತ್ತು ಅವರ ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಉಭ
ಯ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಪೀಂದ್ರನಾದ
ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಸ್ಮರ
ಣಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನಿಜ ಭಕ್ತರ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಶ್ರೀರಾಮರ
ಸಂಗಡ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಸ್ನೇಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಶೃತ್ವಾಸ್ಯ ದುಃಖಮಥ ದೇವವರಃ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಂ | ಚಕ್ರೇಸ ವಾಲಿನಿ
ಧನಾಯಹರೀಶ್ವರೋಪಿ || ಸೀತಾನುಮಾರ್ಗಣಕೃತೇಫ ಸವಾಲಿಸ್ತೈ
ವ | ಕ್ಷಿಪ್ತಾಽಹಿ ದುಂದುಭಿ ತನುಂಸಮದರ್ಶಯಚ್ಚ ||೧||

ಅರ್ಥ.— ದೇವವರಃ=ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ, ಸಃ=ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು,
ಅಸ್ಯ-ಈ ಸುಗ್ರೀವನ, ದುಃಖಂ=ದುಃಖವನ್ನು, ಶೃತ್ವಾ=ಕೇಳಿ, ಅಥ-ಅ
ನಂತರದಲ್ಲಿ, ವಾಲಿನಿಧಾಯ = ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ,
ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಂ=ಶಪಥವನ್ನು, ಚಕ್ರೇ=ಮಾಡಿದರು. ಹರೀಶ್ವರೋಪಿ=ಕಪೀಂ
ದ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನೂ ಸಹ, ಸೀತಾನುಮಾರ್ಗಣಕೃತೆ-ಸೀತಾದೇವಿಯರ
ನ್ನು ಹುಡುಕುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಂ = ಶಪಥವನ್ನು, ಚಕ್ರೇ=ಮಾ

ಡಿಡನು, ಅಥ= ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾನಂತರ, ಸಃಹಿ-ಸುಗ್ರೀವನೂ ಶೂಡ್ರ, ವಾಲಿನೈವ=ವಾಲಿಯಿಂದ, ಕ್ಷಿಸ್ತಾಂಹಿ-ಇತಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ, ದುಂದುಭಿತನುಂ-ದುಂದುಭಿನಾಮಕ ರಾಕ್ಷಸರ ಶರೀರವನ್ನು, ಶ್ರೀರಾಮರ ಬಲಪರಿಷ್ಕಾರ್ಥವಾಗಿ, ಸಮದರ್ಶಯಚ್ಚ=ತೋರಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅನಂತರ ದೇವೇಶ್ವರರಾದ ಶ್ರೀರಾಮರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನ ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನೂ ಸಹ ಶ್ರೀಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ರೀತಿ ಉಭಯತ್ರ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಪರಾಕ್ರಮ ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ (ವಾಲಿಯಿಂದ ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ದುಂದುಭಿರಾಕ್ಷಸನ ದೇಹವನ್ನು ತಾವು ಇದನ್ನು ಆಚೆ ಬಿಸಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತೀರೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ) ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ದುಂದುಭಿರಾಕ್ಷಸನ ದೇಹವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ವಿಕ್ಷೈವತಾಂ ನಿಪತಿತಾಮುಥಾರ ದೇವಃ | ಸೋಂಗುಷ್ ಮಾತ್ರಚಲನಾದತಿ ಲೀಲಯೈವ || ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಯೋಜನ ಶತೇಫತಯೈವ ಚೋರ್ವೀಂ | ಸರ್ವಾನ್ವಿದಾಯ್ ದಿತಿಜಾನಹನದ್ರಸಾಸ್ಥಾ ||೪||

ಅರ್ಥ.—ರಾಮದೇವಃ=ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು, ನಿಪಾತಿತಾಂ=ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ದುಂದುಭಿ ದೇಹವನ್ನು, ವಿಕ್ಷೈವ-ನೋಡಿ, ಅಥ-ಆಮೇಲೆ, ಸಃ=ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು, ಅತಿಲೀಲಯಾ=ಅನಾಯಾಸದಿಂದಲೇನೆ, ಅಂಗುಷ್ಠಮಾತ್ರಚಲನಾತ್=ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಚಲನಮಾತ್ರದಿಂದ, ಯೋಜನಶತೇನ=೧೦೦ ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ, ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ=ಹಾಕಿ, ಸಃ=ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು, ತಯೈವ=ದುಂದುಭಿ ರಾಕ್ಷಸನ ದೇಹದಿಂದಲೇನೆ, ಉರ್ವಿಂ=ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಿದಾಯ್=ಶೀಳಿ, ರಸಾಸ್ಥಾಂ=ರಸಾತಲದಲ್ಲಿದ್ದ, ಸರ್ವಾನ್=ಸಮಸ್ತರಾದ ದಿತಿಜಾನ್=ದೈತ್ಯರನ್ನು, ಅಹನತ್=ಸಂಹಾರಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ದುಂದುಭಿರಾಕ್ಷಸನ ದೇಹವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಾಡಿಸೋಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಲೀಲನೆ ನೂರು ಯೋಜನ ದೂರಕ್ಕೆ ಬಿಸಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಶೀಘ್ರ ರಸಾತಲದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ತರಾದ ದೈತ್ಯರುಗಳನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದರು.

**ಶ್ಲೋಕ || ಶರ್ವಪ್ರಸಾದಚ ಬಲಾದ್ಧಿತಿ ಜಾನವರ್ಧ್ಯಾ | ಸರ್ವಾನ್ನಿಹತ್ಯಕು
ಣಪೇನ ಪುನಶ್ಚ ಸಖ್ಯಾ || ಭೀತೇನ ವಾಲಿಬಲತಃ ಕಥಿತಸ್ಯ ಸಪ್ತ
ತಾಲಾನ್ವದರ್ಶ್ಯ ದಿತಿರ್ಜಾ ಸುದೃಢಾಂಶ್ಚ ವಜ್ರಾತ್ ||೫||**

ಅರ್ಥ.— ಶರ್ವಪ್ರಸಾದಚಬಲಾತ್=ಶರ್ವ= ಋದ್ರದೇವರ, ಪ್ರಸಾದಚ=ವರದಿಂದ ಉಂಟಾದ, ಬಲಾತ್=ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ಅವರ್ಧ್ಯಾ=ಅವಧ್ಯರಾದ, ಸರ್ವಾನ್=ಸಮಸ್ತರಾದ, ದಿತಿರ್ಜಾ=ದೈತ್ಯರನ್ನು, ಕುಣಪೇನ=ದುಂದುಭಿ ದೈತ್ಯನ ಮೃತದೇಹದಿಂದ, ನಿಹತ್ಯ=ಸಂಹಾರಮಾಡಿ, ಸ್ಪಿಟಾ=ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ವಾಲಿಬಲತಃ=ವಾಲಿಯ ಬಲಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ, ಭೀತೇನ=ಭಯಗ್ರಸ್ಥನಾದ, ಸಖ್ಯಾ=ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ, ಪುನಶ್ಚ=ಪುನಃ, ವಜ್ರಾತ್=ವಜ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಸುದೃಢಾನ್=ಅತ್ಯಂತ ಗಟ್ಟಿಯಾದ, ದಿತಿರ್ಜಾ=ದೈತ್ಯಸ್ವರೂಪಗಳಾದ, ತಾಲಾನ್ವ-ತಾಳೆಯಮರಗಳನ್ನು, ಪ್ರದರ್ಶ್ಯ=ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ತಥಿತಸ್ಯ=ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ಸುಗ್ರೀವನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ದುಂದುಭಿ ದೈತ್ಯನ ಮೃತದೇಹದಿಂದ ರಸಾತಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಋದ್ರದೇವರ ವರಪ್ರಸಾದ ಬಲದಿಂದ ಅವಧ್ಯರಾದ ಸರ್ವ ದೈತ್ಯರನ್ನೂ ಸಂಹಾರಮಾಡಿದರು. ವಾಲಿಯ ಬಲಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಭೀತನಾದ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಇನ್ನೂ ಸಂಶಯಗ್ರಸ್ಥನಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮರ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ವಜ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ ದೈತ್ಯರೂಪಗಳಾದ ತಾಳೆಯಮರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ರೀತ್ಯಾ ಹೇಳಿದನು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮರನ್ನು ಕುರಿತು ಏನನ್ನು ಹೇಳಿದನೆಂಬ ವಿಷಯವು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಏಕೈಕಮೇಷು ಸವಿಕಂಪಯಿತುಂ ಸಮರ್ಥಃ | ಪತ್ರಾಣಿ ಲೋ
ಪ್ತುಮಸಿತೂತ್ಸಹತೇ ಶಕ್ತಃ || ವಿಷ್ವಕ್ ಸ್ಥಿತಾನ್ಯದಿ ಭವಾನ್ಪ್ರತಿಭೇ
ತ್ಸತೀಮಾನೇ ಕೇಷುಣಾತರ್ಹಿ ವಾಲಿವಧೇ ಸಮರ್ಥಃ ||೬||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ-ವಾಲಿಯು, ಯೇಷು=ಈ ಸಪ್ತ ತಾಳೇಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ, ಏ
ಕೈಕ=ಒಂದೊಂದನ್ನು, ಕಂಪಯಿತುಂ=ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವದಕ್ಕೂ, ಸಮರ್ಥಃ=
ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು, ನಾಭೂತ್=ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಪತ್ರಾಣಿತು-ಎಲೆಗಳನ್ನಾದರೋ
ಪೋಪ್ತುಮ್-ಕೀಳುವುದಕ್ಕೂ, ಉತ್ಸಹತೇ-ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು, ಅಸಿತು=
ಆದಾಗ್ಯೂ, ಶಕ್ತಃ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನು, ನಾಭೂತ್-ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಭರ್ವಾ
=ತಾವು, ವಿಷ್ವಕ್ ಸ್ಥಿತಾ=ವಕ್ರವಾಗಿರತಕ್ಕ, ಇನ್ವಾರ್=ಈ ಸಪ್ತ ತಾಲಾ
ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು, ಏಕೇಷುಣಾ=ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ, ಯದಿ=ಯಾವ ಪಕ್ಷದ
ಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಭೇತ್ಸ್ಯತಿ=ಭೇದನ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ, ತರ್ಹಿ=ಆಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಭ
ರ್ವಾ=ತಾವು, ವಾಲಿವಧೇ=ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ, ಸಮ
ರ್ಥಃ=ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತೀ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮರ ಪರಾಕ್ರಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂ
ಶಯಗ್ರಸ್ಥರಾಗಿ ರಾಮರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಏಳು ತಾಳೇವೃ
ಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದನ್ನಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವದಕ್ಕೂ ವಾಲಿಯು ಶಕ್ತನಲ್ಲ
ಅಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಎಲೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೂ
ಆದಕ್ಕೂ ಸಮರ್ಥನಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಾವಾದರೋ ವಕ್ರವಾಗಿರುವ ಈ ತಾಲಾ
ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ತಾವು ವಾಲಿಯನ್ನು
ಸಂಹಾರಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆಂದು
ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಆದರೆ ಸುಗ್ರೀವನು ತನ್ನ ಶತ್ರುವಿನ ಬಲಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಬಹು ಗುಣಾಧಿಕ ಬಲವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನೆಂಬುದನ್ನು ಶಂಕಾಬಂದ
ಲ್ಲಿ ಶಂಕಾಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು (ಉದಾಹರಣವನ್ನು) ಈ
ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ಚೇತುಂ ಚತುರ್ಗುಣ ಬಲೋಹಿ ಪುರ್ನಾನ್ವಭುಃ ಸ್ಯಾದ್ಧಂತುಂಶ್-
ತಾಧಿಕ ಬಲೋತಿ ಬಲಂ ಸುಶಕ್ತಃ || ತಸ್ಮಾದಿನಾನ್ವರಿಹಯಾತ್ಮಜ
ಬಾಹು ಲೋಪ್ಯಪತ್ರಾನ್ವಿಭಿಂಧ್ಯಮಮು ಸಂಶಯಮಾಶುಭಿಂಧಿ ||೭||

ಅರ್ಥ.— ಹೇರಾನು=ಶ್ರೀರಾನುರೆ, ಪುರ್ನಾ=ಮನುಷ್ಯನಾದವನು,
ಅತಿಬಲಂ=ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ, ಶತ್ರುಂ=ಶತ್ರುವನ್ನು, ಜೇತುಂ=ಜಯಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಚತುರ್ಗುಣೋಹಿ=ಶತ್ರುವಿನ ಬಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಾಲ್ಕು ಗುಣ ಅಧಿಕವಾದ ಬಲವುಳ್ಳವನು, ಪ್ರಭುಃಸ್ಯಾತ್=ಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಹಂತುಂ=ಸಂಹಾರಮಾಡಬೇಕಾದರೋ, ಶತಾದಿಕಬಲಃ=ನೂರುಗುಣ ಅಧಿಕ ಬಲವುಳ್ಳವನು, ಶಕ್ತಃ=ಶಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಯಸ್ಮಾತ್ತಸ್ಯಾತ್=ಆದ್ದರಿಂದ (ಭರ್ವಾ=ತಾವು) ಹರಿಯಾತ್ಮಜ=ಇಂದ್ರ ಪುತ್ರನಾದ ವಾಲಿಯ, ಬಾಹು=ಭುಜಗಳಿಂದ, ಲೋಪ್ಯ-ಕಿತ್ತುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ, ಪತ್ರಾ=ಎಲೆಗಳುಳ್ಳ, ಇರ್ನಾ=ಈ ಏಳು ತಾಲಾವ್ಯಕ್ಷಗಳನ್ನು, ವಿಭಿಂಧ್ಯ=ಭೇದಿಸಿ, ಆಶು=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಮಮ=ನನ್ನ, ಸಂಶಯಂ=ಅನುಮಾನವನ್ನು, ಭಿಂಧಿ=ಪರಿಹಾರಮಾಡಿರೆಂದು ಸುಗ್ರೀವನು ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಹೇ ಸ್ತಾಮಿ ! ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಾದವನು ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಶತ್ರುವನ್ನು ಜೈಸಬೇಕಾದರೆ ಇವನಿಗೆ ಶತ್ರುವಿನ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಬಲವಿದ್ದರೆ ಜಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸಂಹಾರಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನೂರರಷ್ಟು ಬಲವಿರಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯಿದೆ. ಆದರಿಂದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ವಾಲಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವ ಸಪ್ತತಾಳಾವ್ಯಕ್ಷಗಳನ್ನು ಭೇದನಮಾಡಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನನ್ನ ಸಂಶಯವನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಶೃತ್ವಾಸ್ಯ ವಾಕ್ಯ ಮಮಮೃತ್ಯ ದಿತೇಃ ಸುತಾಂಸ್ತಾನ್ಮಾತುರ್ವರಾದ
ಖಿಳ ಪುಂಭಿರಭೇದ್ಯ ರೂಪಾನ್ | ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಮಾಪ್ತುಮಚಲಂ ತಪ
ಸಿಪ್ರವೃತ್ತಾನೇಕೇಷುಣಾ ಸಪದಿತಾ ಪ್ರವಿಭೇದರಾಮಃ ||೮||

ಅರ್ಥ.— ರಾಮಃ=ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು, ಅಸ್ಯ=ಈ ಸುಗ್ರೀವನ, ವಾಕ್ಯಂ=ಮಾತನ್ನು, ಶೃತ್ವಾ = ಕೇಳಿ, ತಾ = ಆ ಸಪ್ತತಾಳಾವ್ಯಕ್ಷಗಳನ್ನು, ಧಾತುಃ = ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ, ವರಾತ್ - ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ, ಅಖಿಳ

ಪುಂಭಿಃ=ಅಖಿಳಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ, ಪುಂಭಿಃ=ಪುರುಷರುಗಳಿಂದ, ಅಭೇದ್ಯ=ಭೇದನಮಾಡಲು ಆಗದಿರತಕ್ಕ, ರೂಪಾಃ=ರೂಪಗಳುಳ್ಳ, ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಂ=ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನ್ನು, ಯಪ್ತುಂ=ಹೊಂದುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಅಚಲಂ=ದೃಢವಾದ, ತಪಸಿ=ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರವೃತ್ತಾಃ=ಪ್ರವೃತ್ತಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ, ದಿತೇಃ=ದಿತಿದೇವಿಯ, ಸುತಾಃ=ಪುತ್ರರಾದ ದೈತ್ಯರನ್ನಾಗಿ, ಅವಮೃತ್ಯ=ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ತಾಃ=ಆ ಸಪ್ತತಾಳಾವ್ಯಕ್ತಗಳನ್ನು, ಸಪದಿ=ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಏಕೇಷುಣಾ=ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ, ಪ್ರವಿಭೇದ-ಶೀಲಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸುಗ್ರೀವನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮರು ಈ ತಾಳಾವ್ಯಕ್ತಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಪುರುಷರಿಂದಲೂ ಅಭೇದ್ಯವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೃಢವಾದ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾದ ದೈತ್ಯರೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಭೇದಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಭೇದನಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಸಂಧಾಯ ಕಾರ್ಮುಕವರೇ ನಿಶೀತೇತು ಬಾಣೇಥಾಕೃಷ್ಣ ದಕ್ಷಿಣ ಭುಜೇನ ತದಾ ಪ್ರಮುಕ್ತೇ | ರಾಮೇಣ ಸತ್ಪರಮನಂತ ಬಲೇನ ಸ ರ್ವೇ ಚೂರ್ಣಕೃತಾಃ ಸಪದಿತೇ ತರವೋ ರವೇಣ ||೯||

ಅರ್ಥ.—ತದಾ=ತಾಳಾವ್ಯಕ್ತ ಭೇದನಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅನಂತ ಬಲೇನ=ಅತ್ಯಂತ ಬಲವುಳ್ಳ, ರಾಮೇಣ=ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ, ಕಾರ್ಮುಕವರೇ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧನುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಸಂಧಾಯ=ಇಟ್ಟು, ಅಥ=ಅನಂತರ, ನಿಶೀತೇ=ಕ್ರೂರವಾದ ಬಾಣವು, ದಕ್ಷಿಣಭುಜೇನ=ಬಲಭುಜದಿಂದ, ಆಕೃಷ್ಣ=ಎಳೆದು, ಸತ್ಪರಂ=ಬಹು ತ್ವರೆಯಾಗಿ, ಪ್ರಮುಕ್ತೇಸತಿ=ಬಿಡಲ್ಪಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಸಪದಿ=ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ, ಸರ್ವೇ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ತರವಃ = ಸಪ್ತತಾಳಾವ್ಯಕ್ತಗಳೂ, ರವೇಣ=ಮಹಾ ಶಬ್ದದಿಂದ, ಚೂರ್ಣಕೃತಾಃ=ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ತಾಳಾವ್ಯಕ್ಷುಭೇದನ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಸರಿ ಮಿತ ಬಲಯುಕ್ತರಾದ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ತಮ್ಮ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಧನುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಸಂಧಾನಮಾಡಿ, ಬಲಭುಜದಿಂದ ಬಾಣವನ್ನು ಕರ್ಣಪರ್ಮಂತರ ಎಳೆದು ವಕ್ರಗಳಾದ ಸಸ್ತ ತಾಳಾವ್ಯಕ್ಷಗಳ ಮೇಲೂ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿದರು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಈ ಏಳು ತಾಳಾವ್ಯಕ್ಷಗಳೂ ಮಹಾಧ್ವನಿಯಿಂದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಚೂರುಚೂರಾದವು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ರಾಮರಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಬಾಣದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣನಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಭಿತ್ತಾಚತಾನ್ ಸ್ಸಗಿರಿಕುಂಭಗವತ್ತ್ ಮುಕ್ತಃ ಪಾತಾಳ ಸಸ್ತ ಕಮು
ಘಾತ್ರಚಯೇತ್ಸವಧ್ಯಾಃ | ನಾಮ್ನಾಸುರಾಃ ಕುಮುದಿನೋಬ್ಜ ಜವಾ
ಕೈರಕ್ಷಾಃ ಸರ್ವಾಂಶ್ಚ ತಾನದಹದಾಶು ಶರಃ ಸಏಕಃ ||೧೦||

ಅರ್ಥ.—ಭಗವತ್ಪ್ರಮುಕ್ತಃ=ಭಗವಂತರಾದ ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ, ಸಃ=ಆ, ಏಕಃಶರಃ=ಒಂದೇ ಬಾಣವು, ತಾಃ=ಆ ಸಸ್ತತಾಲಾವ್ಯಕ್ಷಗಳನ್ನೂ, ಭಿತ್ತಾಚ=ಭೇದನಮಾಡಿ, ಅಥ=ಅನಂತರ, ಸಗಿರಿಕುಂ=ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ, ಪಾತಾಳ ಸಸ್ತಕಂಚ=ಸಸ್ತ ಪಾತಾಳಲೋಕಗಳನ್ನೂ, ಭಿತ್ತಾ=ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಆತ್ರ-ಈಗ, ಸಸ್ತ ಪಾತಾಳ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಅಬ್ಜ ಜವಾಕ್ಯರಕ್ಷಾಂ=ಅಬ್ಜ ಜ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ, ವಾಕ್ಯ=ವರರೂಪನಾದ, ರಕ್ಷಾಃ=ರಕ್ಷಣೆಯುಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದಲೇನೇ, ಅವಧ್ಯಾಃ=ನಾಶರಹಿತರಾದ, ನಾಮ್ನಾಕುಮುದಿನಃ-ಕುಮುದರೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ, ಏತುಆಸುರಾಃ-ಯಾವಯಾವ ದೈತ್ಯರುಗಳು, ಅಭೂರ್ವ - ಇದ್ದರೋ, ತಾಃಸರ್ವಾಃ=ಆ ಸಮಸ್ತ ದೈತ್ಯರುಗಳನ್ನೂ, ಅಶು=ತಕ್ಷಣವೇ, ದದಾಹ=ದಹಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದೇ ಬಾಣವು ಸಸ್ತ ತಾಳಾವ್ಯಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಭೇದನಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಂಟು ಸಸ್ತ ಪಾತಾಳವನ್ನು

ಭೇದನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊಕ್ಕಿತು. ಅನಂತರ ಪಾತಾಳಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಅನರ್ಥರಾಗಿ ವಾಸವಾಗಿವೆ ಕುಮುದನಾಮಕ ನೈತ್ಯರನ್ನು ಬಹು ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿ ದಹಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಅನತಾರಿಕೆ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ಮಾಡಿದ ಈ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವು ಅಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವು. ಅದೇನು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ನೈತದ್ವಿಚಿತ್ರನುಮಿತೋರು ಬಲಸ್ಯ ವಿಷ್ಣೋರ್ಯತ್ರೇರಣಾತ್ಸಪವ
ನಸ್ಯ ಭವೇತ್ಪ್ರವೃತ್ತಿಃ || ಲೋಕಸ್ಯ ಸಪ್ರಕೃತಿಕಸ್ಯ ಸರುದ್ರ ಕಾಲಕ
ರ್ಮಾದಿಕಸ್ಯ ತದಪೀದ ಮನಸ್ಯಸಾಧ್ಯಂ ||೧೧||

ಅರ್ಥ.— ಯತ್ರೇರಣಾತ್=ಯಾವ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ, ನಪವನಸ್ಯ=ವಾಯುದೇವರಿಂದ ಸಹಿತವಾದ, ಸಪ್ರಕೃತಿಕಸ್ಯ=ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವರೂಪಳಾದ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಿಂದ ಸಹಿತವಾದ, ಸರುದ್ರಕಾಲ ಕರ್ಮಾದಿಕಸ್ಯ=ಋದ್ರದೇವರು, ಕಾಲ=ಕಾಲಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಗರುಡನು, ಕರ್ಮ=ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನಿದೇವತೆಯಾದ ಇಂದ್ರದೇವರು, ಇವರುಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ, ಲೋಕಸ್ಯ=ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ, ಪ್ರವೃತ್ತಿಃ=ಚಲನಾದಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು, ಭವೇತ್=ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ತದಪಿ=ಅಂತಹ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ, ಅಮಿತೋರುಬಲಸ್ಯ=ಅಸಂಮಿತವೂ ಉತ್ಪ್ರಸ್ಥವೂ ಆದ ಬಲವುಳ್ಳ, ತಸ್ಯ=ಅಂತಹ ವಿಷ್ಣುವರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪರಾದ ಆ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರಿಗೆ, ಇದಂ=ಈ ಅನಸ್ಯಸಾಧ್ಯಂ=ಇತರರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ, ಎತತ್=ಈ ಸಪ್ತತಾಳಾವ್ಯಕ್ತದಭೇದನವು, ನಚಿತ್ರಂ=ಅಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಸಪ್ತತಾಳಾವ್ಯಕ್ತಗಳನ್ನು ಭೇದನಮಾಡಿದರೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಅಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವು. ಏನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ.— ಯಾವ ವಿಷ್ಣುವರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ವಾಯುದೇವರು ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವರೂಪಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ಋದ್ರದೇವರು ಕಾಲಾಭಿಮಾನಿ ಸುಪರ್ಣ, ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನಿ ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಇವನೇ ನೊದಲಾದ

ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಚಲನವಲನಾದಿಸ್ವನೃತ್ತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ಅಪರಿಮಿತವಾದ, ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಬಲವುಳ್ಳ ವಿಷ್ಣು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪರಾದ ಈ ರಾಮದೇವರಿಗೆ ಸಸ್ತತಾಲಾಪ್ಯ ಕೃಷ್ಣೋದನ ಕಾರ್ಯವೇನೂ ಆತ್ಮರ್ಯವಲ್ಲವು.

ಶ್ಲೋಕ || ದಷ್ಟಾಪ್ತಬಲಂ ಭಗವತೋಫಹರೀಶ್ವರೋ ಸಾಪಗ್ರೇ ನಿಧಾಯತ ಮುಗಾತ್ಪರಮಗ್ರಜಸ್ಯ || ಆಶ್ಯತ್ಯರಾವಮನುಜಸ್ಯ ಬಿಲಾತ್ಪಚಾಗಾ ದಭೈನಮಾಶುಹಯಿತಾಪ್ರತಿವಾರಿತೋಪಿ ||೧೨||

ಅರ್ಥ.— ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಹರೀಶ್ವರಃ-ಕಪೀಂದ್ರನಾದ, ಅಸೌ =ಈ ಸುಗ್ರೀವನು, ಭಗವತಃ=ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ, ಬಲಂ=ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ದೃಷ್ಟ್ವಾ=ನೋಡಿ, ತಂರಾಮಂ-ಆ ರಾಮದೇವರನ್ನು, ಅಗ್ರೇನಿಧಾಯ= ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಗ್ರಜಸ್ಯ=ಆಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯ, ಪುರಂ=ವಾ ಸಸ್ಥಾನವಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕುರಿತು, ಅಗಾತ್=ಹೋದನು. ಸ ಚ=ಆ ವಾಲಿಯಾದರೋ, ಅನುಜಸ್ಯ=ತಮ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ, ರಾವಂ- ಸಿಂಹನಾದ ಶಬ್ದವನ್ನು, ಅಶ್ಯತ್ಯ-ಕೇಳಿದ, ಯಿತಾಪ್ರತಿವಾಧಿತೋಪಿ-ಹೆಂ ಡತಿಯಾದ ತಾರಿಯಿಂದ ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗೂ, ಬಿಲಾತ್=ಬಿಲರೂಪವಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದಿಂದ, ಏನಮುಖಿ=ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ, ಅಗಾ ತ್=ಹೊರಟನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ತಾಳವ್ಯಕ್ತ ಛೇದನಮಾಡಿದನಂತರ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಇವರ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂಶಯಪರಿಹಾರವಾಯಿತು ಅನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮರನ್ನು ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಾಲಿಯು ವಾಸಮಾ ಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣ ರೂಪವಾದ ಬಿಲದ ಬಳಿ ಹೋದನು. ಅ ನಂತರ ಬಿಲದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಹನಃದದಂತೆ ಶಬ್ದಮಾಡಿದನು. ಈ ಶಬ್ದವ ನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಾಲಿಯು ತಕ್ಷಣವೇ ಇವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ತಾರಿಯು ಇವ ನನ್ನು ಹೋಗಬೇಡವೆಂದು ತಡೆದಾಗ್ಯೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕರಿಸದೆ ರಾಮರಿಂದ ಸಹಿತ ನಾಗಿ ಬಿಲದ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಓಡಿ ಬಂದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ತನ್ಮುಷ್ಟಿಭಿಃ ಪ್ರತಿಹತಃ ಪ್ರಯಯಾವಶಕ್ತಃ ಸುಗ್ರೀವ ಆಶುರಘು
ಪೋಷಿಹಿ ಧರ್ಮವಿಾಕ್ಷಕಃ | ನೈನಂ ಜಗಾನ ವಿದಿತಾಖಿಳ ಲೋಕ
ಚೇಷ್ಟೋಪ್ಯೇನಂಸ ಆಹ ಯುಧಿಸಾಂನಮಯಾವಿವಿಕ್ತಾ ||೧೩||

ಅರ್ಥ.—ಅಶಕ್ತಃ=ಬಲವಿಲ್ಲದ, ಸುಗ್ರೀವಃ=ಸುಗ್ರೀವನು, ತನ್ಮುಷ್ಟಿ
ಭಿಃ=ವಾಲಿಯ ಮುಷ್ಟಿಗಳಿಂದ, ಪ್ರತಿಹತಃ=ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ, ಅಶು
=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಪ್ರಯಯಾ=ಹೊರಟುಹೋದನು. ರಘುವರಃ=ಶ್ರೀರಾ
ಮರು, ವಿದಿತಾಖಿಳಲೋಕಚೇಷ್ಟೋಪಿ=ವಿದಿತ=ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ, ಅಖಿಳಲೋ
ಕ=ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚದ, ಚೇಷ್ಟೋಪಿ=ವ್ಯಾಪಾರವುಳ್ಳವರಾದಾಗ್ಯೂ, ಧ
ರ್ಮಂ=ನೀತಿಯನ್ನು, ಈರ್ಷ್ಣರ್ಷ=ನೋಡಿದವರಾಗಿ, ಏನಂ=ವಾಲಿಯನ್ನು
ನಜಘಾನ=ಕೊಲ್ಲಲಿಲ್ಲ, ಅಥ=ಅನಂತರ, ಸಃ=ಶ್ರೀರಾಮರು, ಏನಂಪ್ರತಿ=
ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕುರಿತು, ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ, ವಾಂ=ನಿಮ್ಮಗಳನ್ನು, ಯುಧಿ
=ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನವಿವಿಕ್ತಾ=ರೂಪಭೇದವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿಯ
ಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಬಿಲದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಸಿಂಹನಾದವನ್ನು ಕೇಳಿದೊ
ಡನೆಯೇ ವಾಲಿಯು ಬಿಲದಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂ
ದ ಹೊಡೆದನು. ಸುಗ್ರೀವನು ವಾಲಿಯ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ
ಇಲ್ಲದವನಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಸಮಸ್ತ ಲೋಕ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ತಿಳಿ
ದಂಥಾ ಶ್ರೀರಾಮರು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಒಂದು ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರಕಟನಮಾಡು
ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮರು ಸು
ಗ್ರೀವನನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಜ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವು ಏಕರೂಪವುಳ್ಳವರಾಗಿ
ದ್ದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಂತಹವರೆಂದು ವಿನೇಚನಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾ
ಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀರಾಮರು ಪ್ರಕೃತ ಕಾಲದ ನೀತಿಯನ್ನು ಈ
ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಸೌಭ್ರಾತ್ರಮೇವ ಯದಿವಾಂಛತಿ ವಾಲಿನೈವನಾ ಹಂಸಿರಾಗಸ ಮ
 ಘಾಗ್ರಜನಿಂಹನಿಷ್ಯೇ | ದೀರ್ಘಃ ಸಹೋದರ ಗತೋನ ಭವೇದ್ಧಿ
 ಕೋಪೋದೀರ್ಘೋಟಿಕಾರಣಮೃತೇ ವಿನಿವರ್ತತೇಚ ||೧೪||

ಅರ್ಥ.— ಏಷಃ=ಈ ಸುಗ್ರೀವನು, ವಾಲಿನಾ=ವಾಲಿಯಿಂದ, ಸೌ
 ಭ್ರಾತ್ರಮೇವ-ಸ್ನೇಹವನ್ನೆ, ವಾಂಛತಿಯದಿ=ಆಪೇಕ್ಷಿಸುವದೇ ಆದರೆ, ಅ
 ಹಂ=ನಾನು, ನಿರಾಗಸಂ=ಅಪರಾಧ ರಹಿತನಾದ, ಅಗ್ರಜನಿಂ=ಅಣ್ಣನಾದ
 ವಾಲಿಯನ್ನು, ನಹನಿಷ್ಯೇ=ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವು. ಅಥ-ಏತಕ್ಕಂದರೆ, ಸಹೋ
 ದರಗತಃ-ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿಯರಿಗಿಂತಕ್ಕ, ಕೋಪಃ=ಕೋಪವು, ದೀರ್ಘಃ-
 ಬಹು ಕಾಲಿಕವಾದದ್ದು, ನಭವೇತ್-ಆಗುವುದಿಲ್ಲವು. ದೀರ್ಘೋಟಿ=
 ಒಂದುವೇಳೆ ಬಹು ಕಾಲಿಕವಾದಾಗೂ, ಕಾರಣಮೃತೇ-ಕೋಪ ನಿವೃತ್ತಿ
 ಯಾಗುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ತತ್ಕಾಲಿಕ ನೀತಿಯವನಾದ ಧರ್ಮನ
 ನ್ನು ವಿವೇಚನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ.— ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂ
 ದಿರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೋಪವು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವು. ಹಾಗೇನಾದರೂ
 ಬಹು ದಿವಸದ ಮನಸ್ಥಾಪವಿದ್ದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕಾಲವದಗಿದ್ದೇ ಆದರೆ
 ಅಂತಹ ಕೋಪ ಮನಸ್ಥಾಪಗಳನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆಯೇ
 ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸುಗ್ರೀವನು ಒಂದುವೇಳೆ
 ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾನು
 ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ ಕೋಪಃ ಸಹೋದರಜನೇ ಪುನರಂತ ಕಾಲೇಪ್ರಾಯೋ ನಿವೃತ್ತಿಮು
 ಸಗಭೃತಿ ತಾಪಕಶ್ಚ | ಏಕಸ್ಯ ಭಂಗ ಇತಿನೈವ ಝಡಿತ್ಯಪಾಸ್ತದೋ
 ಪೋನಿಹಂತು ಮಹಯೋಗ್ಯ ಇತಿತ್ಯ ಮೇನೇ ||೧೫||

ಅರ್ಥ.— ಸಹೋದರಜನೇ=ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ, ಕೋಪೇ=ಕೋಪವು, ಪುನಃ-ಪುನಶ್ಚ, ಅಂತಕಾಲೇ-ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಪ್ರಾಯಃ=ಪ್ರಾಯಶಃ (ಬಹುಶಃ) ನಿವೃತ್ತಿಂ-ನಾಶವನ್ನು, ಉಪಗಭೃತಿ=ಹೊಂದುತ್ತ ಧೇಇಹ=ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಏಕಸ್ಯಭಂಗಃ=ಉಭಯತ್ರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ನಾಶವು, ತಾಪಕಶ್ಚ-ಉಳಿದವನಿಗೆ ತಾಪಕರವು. ಇತಿ-ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅಪಾಸ್ತದೋಷಃ=ಅಪಾಸ್ತ-ಹೋಗಲ್ಪಟ್ಟ, ದೋಷಃ=ದೋಷವುಳ್ಳ ಶ್ರೀರಾಮರು, ಇಹ=ಈ ಪ್ರಥಮ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ವಾಲಿಯು, ರ್ಯುಡಿತಿ=ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ನಿಹಂತುಂ=ಸಂಹಾರವಾಡಲು, ನಯೋಗ್ಯಃ-ಅರ್ಹನಲ್ಲವು, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ರಾಮಃ-ಶ್ರೀರಾಮರು, ಮೇನೇಸ್ಮ-ತಿಳಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಪೂರ್ವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷವನ್ನೇ ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲೂ ವಿಶದಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ.— ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕೋಪವು ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಮರಣವು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಹಾ ತಾಪವನ್ನಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅನಪರಾಧಿ ಸಂಹಾರ ದೋಷರಹಿತರಾದ ಶ್ರೀರಾಮರು ಪ್ರಥಮ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ವಾಲಿಯು ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಲ್ಲನೆಂದು ತಿಳಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ತಸ್ಮಾನ್ನ ಬಂಧು ಜನಗೇ ಜನಿತೇ ವಿರೋಧೇ ಕಾರ್ಯೋನಧಸ್ತದನು ಬಂಧು ಭಿರಾಪ್ತಿತೀಹ | ಧರ್ಮಂ ಪ್ರದರ್ಶಯಿತ ಮೇವ ರವೇಃ ಸುತಸ್ಯ ಭಾವೀನತಾಪ ಇತಿ ವಿಚ್ಛನತಂಜಘಾನ ||೧೬||

ಅರ್ಥ.— ಯಸ್ಮಾತ್-ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ರವೇಃ=ಸೂರ್ಯನ ಸುತಸ್ಯ=ವೃತ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ, ಭಾವಿ=ಮುಂದೆ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ, ತಾಪಃ=ವ್ಯಸನವು, ನಭವೇತ್ = ಆಗಬಾರದು, ಇತಿ = ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ವಿತ್ ಚ್ಛ=ತಿಳಿದು, ತಸ್ಮಾತ್-ಆ ಕಾರಣದ ದೆಸೆಯಿಂದ, ರಾಮಃ=ಶ್ರೀರಾಮರು, ಬಂಧುಜನಗೇ=ಬಂಧು ಜನರಲ್ಲಿ, ವಿರೋಧೇ=ಮನವ್ತಾಪವು,

ಜನಿತೇಸತಿ-ಉಂಟಾದರೆ, ತದನುಬಂಧುಭಿಃ=ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೆ, ಅಶು-ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡದಲೇ=ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೆಯೇ, ವಧಃ=ಯಾರಾದಲೂ ಬ್ಬರ ವಧೆಯು, ನಕಾಯಃ=ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವು, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂಬ, ಧರ್ಮಂ= ನೀತಿಯನ್ನು, ಪ್ರದರ್ಶಯತ. ಮೇವ=ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ, ತಂಚ=ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು, ನಜಘಾನ=ಸಂಹಾರಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವಾಲಿಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಸಂಹಾರಮಾಡಿದರೆ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಒಂದುವೇಳೆ ಮುಂದೆ ವ್ಯಸನ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಅದು ಹಾಗಾಗಬಾರವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂಧು ಜನರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಕೋಪವುಂಟಾದಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಮಿತ್ರ ಜನಗಳು ಇವರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಂಧಾನಮಾಡಿಸಿ ಕೋಪವನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಧರ್ಮವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಾಲಿಯು ಬಿಲದಿಂದ ಬಂದು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಹಾರ ಮುಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇನೇ ಶ್ರೀರಾಮರು ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ವಾಲಿ ಸುಗ್ರೀವರ ರೂಪಭೇದವು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರಷ್ಟೆ. ಆ ಮಾತು ನಿಶ್ಚಯವೆಂಬ ಶಂಕಾವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಯಃ ಶ್ರೇರಕಃ ಸಕಲ ಶೇಮುಷಿ ಸಂತಶೇಶ್ಚ ತಸ್ಯಾಜ್ಞತಾ ಕೌತ ಇಹೇಶ ವರಸ್ಯ ವಿಷ್ಣೋಃ || ಶೇನೋದಿತೋಥ ಸುದೃಢಂ ಪುನರಾಗತೇನ ಪಜ್ಜೋಪಮಂ ಶರನುಮೂಮುಚದಿಂದ್ರಸೂನೌ ||೧೭||

ರಾಮಾಜ್ಞಯೈವಲತಯಾ ರವಿಜೀವಿಭಕ್ತೇ ವಾಯೋಃ ಸುತೇನ ರಘುಪೇಣ ಶರೇ ಪ್ರಮುಕ್ತೇ | ಶೃತ್ವಾಸ್ಯ ಶಬ್ದಮಶುಲಂ ಹೃದಿತೇನ ವಿದ್ಧ ಇಂದ್ರಾತ್ಮಜೋ ಗಿರಿರವಾಪ ತದಾಶುಸಂನಃ ||೧೮||

ಅರ್ಥ.—ಯಃ-ಯಾವ ಶ್ರೀರಾಮರು, ಸಕಲಶೇಷಮುಷಿ ಸಂತತೇಶ್ಚ= ಸಮಸ್ತ ತಿಳುವಳಿಕೆವಂತರ ಸಮೂಹಕ್ಕೂ, ಪ್ರೇರಣಾ=ತಿಳಿಯುಪೇಳತಕ್ಕವ ರೋ, ತಸ್ಯ-ಅಂತಹ, ಈಶವರಸ್ಯ=ಈಶ=ಮನೋಭಿವಾನಿ ಋದ್ರದೇವರಿ ಗಿಂತಲೂ, ವರಸ್ಯ=ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ, ವಿಷ್ಣೋಃ=ವಿಷ್ಣು ಸ್ವರೂಪರಾದ, ಶ್ರೀ ರಾಮರಿಗೆ, ಇಹ=ಈ ವಾಲಿ ಸುಗ್ರೀವರ ರೂಪ ಭೇದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅ ಜ್ಞಾತ=ಅಜ್ಞಾನವು, ಕುತಃ=ಎಲ್ಲಿಯದು (ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವು) ಅಗತೇನ= ವಾಲಿಯ ಯುದ್ಧದಿಂದ ನಿವೃತ್ತನಾಗಿ ಬಂದಂಥ, ತೇನ-ಆ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ಪುನಃ=ಮತ್ತೆ, ಸುದೃಢಂಯಥ-ಭವತಿತಥಾ=ಅತಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ, ಉದಿತಃ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅಥ=ಅನಂತರ, ರಾಮಾಜ್ಞಯೈವ-ಶ್ರೀರಾಮರ ಅಪ್ಪಣೆಪ್ರಕಾರ, ವಾಯೋಃಸುತೇನ-ವಾ ಯು ಪುತ್ರನಾದ ಹನುಮಂತನಿಂದ, ರವಿಜೇ=ಸೂರ್ಯ ಪುತ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀ ವನು, ಲತಯಾ=ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ, ವಿಭಕ್ತೇಸತಿ-ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ, ಸುಗ್ರೀ ವನರೂಪ ವಿವರ್ಶಮಾಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಸಃ=ಶ್ರೀರಾಮರು, ಇಂದ್ರಸೂನಾ- ಇಂದ್ರಪುತ್ರನಾದ ವಾಲಿಯಮೇಲೆ, ವಶೋಪಮಂ-ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಸ ದೃಶವಾದ, ಶರಂ=ಬಾಣವನ್ನು, ಆಮೂಮುಚತ್=ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ರಘುಪೇಣ-ರಘುಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ, ಶರೇ=ಬಾ ಣವು, ಪ್ರಮುಕ್ತೇಸತಿ=ಬಿಡಲ್ಪಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಅಸ್ಯ-ಈ ಬಾಣದ, ಅತು ಲಂ-ಅಸದೃಶವಾದ, ಶಬ್ದಂ=ಶಬ್ದವನ್ನು, ಶೃತ್ವಾ=ಕೇಳಿ, ತೇನ=ಆ ಬಾ ಣದಿಂದ, ಹೃದಿ=ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಧಃ=ನೆಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ, ಇಂದ್ರಾತ್ಮಜಃ=ವಾ ಲಿಯು, ಗಿರಿವ=ವರ್ವತದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಅಶುಸಂನಃ=ತಕ್ಷಣವೇ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ, ಅಪತತ್-ಬಿದ್ದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೂ ಪ್ರೇ ರಕರಾದ ಮತ್ತು ಮನೋಭಿವಾನಿಯಾದ ಋದ್ರದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ರಾಮರಿಗೆ ವಾಲಿ ಸುಗ್ರೀವರ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯು ವುದರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲಿಯದು? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಸುಗ್ರೀವನು ವಾಲಿಯ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಆಶಕ್ತನಾಗಿ ಯುದ್ಧದಿಂದ ನಿವೃತ್ತ ನಾಗಿ ಪುನಃ ರಾಮರ ಬಳಿ ಬಂದು ವಾಲಿಯು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಸಂಹರಿಸ ಲ್ಪಡತಕ್ಕವನು, ಅವನನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು

ಹೇಳಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮರು ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಅಜ್ಜಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರ ವಾಲಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಭೇದ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿ (ಉಭಯತ್ರರೂ ಒಂದು ತರಹೆಯ ರೂಪವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ) ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಅವನ ಗುರ್ತು ತಿಳಿಯುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮರು ವಾಲಿಯಮೇಲೆ ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಸದೃಶವಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅಸದೃಶ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ವಾಲಿಯು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಾಣವು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿಲ್ಲಟ್ಟು ಪರ್ವತದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ವಾಲಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸಂಹಾರಮಾಡಿದರೆಂದು ಗ್ರಂಥಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ವಿರೋಧಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಶ್ಲೋಕದ್ವಯಗಳಿಂದ ಪರಿಹಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಭಕ್ತೋಮ ಮೈಷಯದಿಮಾಮಭಿ ಪಶ್ಯತೀಹ ಪಾದೌಧೃವಂ ಮು
ಮು ಸಮೇಷ್ಯತಿ ನಿರ್ವಿಚಾರಃ || ಯೋಗ್ಯೋ ವಧೋನಹಿ ಜನಸ್ಯ
ಪದಾನತಸ್ಯ ರಾಜ್ಯಾರ್ಥಿನಾ ರವಿಸುತೇನ ವಧೋರ್ಥಿತಕ್ತ ||೧೯||

ಅರ್ಥ.— ಪದಾನತಸ್ಯ=ಪಾದಾಕ್ರಾಂತರಾದ, ಜನಸ್ಯ - ಜನಗಳ, ವಧಃ= ಸಂಹಾರವು, ನಯೋಗ್ಯಃ=ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವು, ಹಿ-ಹೀಗೆಂದು, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಚನಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ರಾಜ್ಯಾರ್ಥಿನಾ=ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ, ವಧಃ=ತನ್ನ ಶತ್ರುವಾದ ವಾಲಿಯು ವಧೆಯು, ಅರ್ಥಿತಕ್ತ=ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಏಷಃ=ಈ ವಾಲಿಯು, ಮುಮು-ನನಗೆ ಭಕ್ತನು. ಇಹ=ಶತ್ರುಪಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ನನ್ನಲ್ಲಿ, ನಿರ್ವಿಚಾರಃ=ಹೋಗಬಹುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ರಹಿತನಾಗಿ, ಮಾಂ=ನನ್ನನ್ನು ಯದಿತಿಭಿವಸ್ಯತಿ-ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಏಷಃ=ಈ ವಾಲಿಯು, ಮುಮುಷಾದೌ-ನನ್ನ ಪಾದವನ್ನು, ಏಷ್ಯ ತಿ-ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ, ಧೃವಂ=ನಿಶ್ಚಯವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಪ್ರಥಮತಃ ಪಾದಾಕ್ರಾಂತರಾದವರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಪಾದಾಕ್ರಾಂತರಾದವರ ವಧೆಯು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಜ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಪಾದಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ತನ್ನ ಶತ್ರುವಾದ ವಾಲಿಯ ವಧೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಲಿಯ ವಧೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ವಾಲಿಯು ನನಗೆ ಭಕ್ತನು, ಇವನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಶತ್ರುಪಕ್ಷದವರಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಹುದೇ ಹೋಗಬಾರದೇ -ಎಂದು ವಿಚಾರ ರಹಿತನಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಕಾರ್ಯಂ ಹ್ಯಭೀಷ್ಟಮಸಿ ತತ್ಪ್ರಣತಸ್ಯ ಪೂರ್ವಂ | ಶಸ್ತೋನ
ಧೋ ನಪದಯೋಃ ಪ್ರಣತಸ್ಯ ಚೈವ || ತಸ್ಮಾದದೃಶ್ಯ ತನುರೇವ
ನಿಹನ್ವಿತಕ್ರ | ಪುತ್ರಂತ್ಪಿತಿಸ್ತುತ ಮದ್ಭಕ್ತಯಾ ಜಘಾನ ||೨೦||

ಅರ್ಥ.— ತತ್=ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಾನುಸಾರ, ಪೂರ್ವಂ=ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಣತಸ್ಯ-ಶರಣಾಗತನಾದವನ, ಅಭೀಷ್ಟಂ = ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು, ಕಾರ್ಯಂ=ಅವಶ್ಯಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಪದಯೋಃ=ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಣತಸ್ಯ=ಶರಣಾಗತನಾದವನ, ವಘಃಶ್ಚ=ಸಂಹಾರವು; ನಶಸ್ತಯೇವ=ಎಂದಿಗೂ (ಪ್ರಶಸ್ತ) ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವು, ಹಿ=ಹೀಗೆಂದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ತಸ್ಮಾತ್=ಆದ್ದರಿಂದ, ಶ್ರೀರಾಮದು, ಶಕ್ರಪುತ್ರಂ=ಇಂದ್ರಪುತ್ರನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು, ಅದೃಶ್ಯತನುರೇವ=ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದಲೇನೇ, ಹನ್ಮಿ - ಸಂಹಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಇತಿ-ಹೀಗೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತಂ=ವಾಲಿಯನ್ನು, ಅದೃಶ್ಯತಯಾ=ಅಗೋಚರನಾಗಿ, ಜಘಾನಸ್ಮು=ಸಂಹಾರಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನೊದಲು ಶರಣಾಗತರಾದವರ ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು ಶರಣಾಗತರಾದವರನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ವಥಾ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವು, ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಥಮತಃ ಶರಣಾಗತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವಾದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದನ ಮಾಡಿಕೊಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇನೇ

ಸಂಹಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರನಾಗದೆ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಋದ್ರದೇವರು ವಾಲೀಗೆ ನಿನಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಗೋಚರನಾಗಿ ನಿಂತು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವಂಥಾವನ ಬಲವು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಕೂಟ್ಟಿದ್ದ ವರಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮರು ಭೀತರಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಎಂದು ಬೀಳದೆ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದರೆಂಬುವ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಪರಿಹಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ || ಯಃ ಪ್ರೇರಕಃ ಸಕಲಲೋಕ ಲಸ್ಯ ನಿತ್ಯಂ |
 ಪೂರ್ಣಾವ್ಯಯಶ್ಚ ಬಲವೀರ್ಯ ತನುಃ ಸ್ವತಂತ್ರಃ ||
 ಕಿಂತಸ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಪಥಗಸ್ಯಚ ವಾನರೋಯಂ |
 ಕರ್ತೇಶಚಾಪ ಮಹಿಯೇನ ಪುರಾವಿಭಗ್ನಂ ||೨೧||

ಅರ್ಥ.— ಯಃ=ಯಾವ ಶ್ರೀರಾಮರು, ನಿತ್ಯಂ=ನಿರಂತರವಾಗಿ, ಪೂರ್ಣಾವ್ಯಯಃ=ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶರಹಿತರೋ, ನಿತ್ಯಂ=ನಿರಂತರವೂ, ಬಲವೀರ್ಯತನುಃ=ಬಲಪರಾಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶರೀರವುಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದಲೇ, ಸ್ವತಂತ್ರಃ=ನಿತ್ಯಸ್ವತಂತ್ರರೋ, ಸಕಲಲೋಕಬಲಸ್ಯ-ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಲಕ್ಕೆ, ನಿತ್ಯಂ=ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರೇರಕರೋ, ಪುರಾ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಈಶಚಾಪಮಹಿ-ಋದ್ರದೇವರ ಧನುಸ್ಸು ಕೂಡ, ಯೇನ=ಯಾವ ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ, ವಿಭಗ್ನಂ=ಮುರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ, ತಸ್ಯ=ಅಂತಹ ಮಹಾತ್ಮರಾದ, ದೃಷ್ಟಿಪಥಗಸ್ಯ-ವಾಲೀಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಗೋಚರರಾಗತಕ್ಕ ಶ್ರೀರಾಮರಿಗೆ, ಅಯಂ-ಈ, ವಾನರಃ-ಕಪಿಯಾದ ವಾಲಿಯು, ಕಿಂಕರ್ತಾ-ವಿನ್ಮಾಡಬಲ್ಲನು ?

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ವಾಲೀಗೆ ಋದ್ರದೇವರ ವರವಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಿಂತು ವಧೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ತಮ್ಮ ಬಲಕ್ರಾಸವಾದೀತೆಂಬ ಶಂಖಿಯಿಂದ ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿದರೆಂಬ

ಪುರಾಣದ ವಿರೋಧೋಕ್ತಿಗಳು ಸಾಧುವಲ್ಲವು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣನಾಕರಹಿತರು ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾದ ಬಲಪರಾಕ್ರಮವೀರ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳವರು, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಿತ್ಯ ಸ್ವತಂತ್ರರು ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚೇತನಾ ಚೇತನಗಳ ಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ನಿತ್ಯಪ್ರೇರಕರೂ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇಸರ ಸ್ವಯಂವರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಕರಾಜನಲ್ಲಿದ್ದ ಮುದ್ರ ಧನುಃಸ್ಸನ್ನು ಭಂಗಮಾಡಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ರಾಮರಿಗೆ ಕಪಿಯಾದ ಈ ವಾಲಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಿಂತ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲನು? ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಶರಣಾಗತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ ರೂಪವಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಶಿಧ್ಧಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವನಿಗೆ ಶತ್ರುವಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಸುಹಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಸಂನೇಫವಾಲಿ ನಿಜಗಾಮಚ ತಸ್ಯ ಪಾರ್ಶ್ವಂ |

ಪ್ರಾಹ್ಯೇನ ಮಾದ್ರ್ಯವಚಸಯಾದಿ ವಾಂಛಸಿತ್ವಂ ||

ಉಜ್ಜೀವಯಿಷ್ಯ ಇತಿ ನೈಘೃದಸೌತ್ವದಗ್ರೇ |

ಕೋನಾಮ ನೇಘೃತಿಮೃತಿಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮೇತಿ ||೨೨||

ಅರ್ಥ.— ವಾಲಿನಿ=ವಾಲಿಯು, ಸನ್ನೇಸತಿ=ಮೂರ್ಛಿತನಾಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಸಃ=ಶ್ರೀರಾಮರು, ತಸ್ಯ=ಆ ವಾಲಿಯು, ಪಾರ್ಶ್ವಂ-ಸಮೀಪಕ್ಕೆ, ಜಗಾಮ-ಹೋದರು. ಅನಂತರ, ಏನಂಪ್ರತಿ=ಈ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಆದ್ರ್ಯವಚನಾ=ದಯಾಪೂರಿತವಾದ ವಾಕ್ಯದಿಂದ, ತ್ವಂ-ನೀನು, ವಾಂಛಸಿಯದಿ-ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ತ್ವಾಂ=ನಿನ್ನನ್ನು, ಉಜ್ಜೀವಯಿಷ್ಯೆ=ಬದುಕಿಸುತ್ತೇನೆ, ಇತಿ-ಹೀಗೆಂದು, ಪ್ರಾಹ=ಹೇಳಿದರು. ಅಸೌ-ಈ ವಾಲಿಯು ತಂ=ರಾಮರನ್ನು ಕುರಿತು, ಹೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮ=ಎಲಾ ಪರಮಪುರುಷ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ, ತ್ವದಗ್ರೇ=ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ಮೃತಿಂ-ಮರಣವನ್ನು, ಕೋನಾಮ=ಎಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಪುರುಷನುತಾನೇ, ನೇಘೃತಿ-ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದಿಲ್ಲ? ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಬ್ರುವ೯ರ್ಸಃ=ಹೇಳಿದವನಾಗಿ, ಸ್ವತಃ = ತಾನು, ಜೀವಿತುಂ=ಬದುಕುವಿಕೆಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವಾಲಿಯು ರಾಮಬಾಣದಿಂದ ಪೆಟ್ಟುತಿಂದು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರಲು ಶ್ರೀರಾಮರು ಅವನ ಬಳಿಗೆಹೋಗಿ ಸಂತೈಸಿ ತಮ್ಮ ಅಮೃತವಾಕ್ಯದಿಂದ ನಿನಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದದ್ದೇ ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ವಾಲಿಯು ರಾಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಗೆ ಪರಮಪುರುಷ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಪುರುಷನು ತಾನೇ ಮರಣವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಕಾರ್ಯಾಣಿ ತಸ್ಯ ಚರಮಾಣಿ ವಿಧಾಯ ಪುತ್ರಂ | ತ್ವಗ್ರೇನಿಧಾಯ
ರವಿಜಃ ಕಪಿರಾಜ್ಯ ಅಸೀತ್ || ರಾಮೋಪಿ ತದ್ಗಿರಿವರೇ ಚತುರೋ
ಧ ಮಾರ್ಸಾ | ದೃಷ್ಟ್ವಾಘನಾಮ ಮುವಾಸ ಸಲಕ್ಷ್ಮಣೋಸೌ
||೨೩||

ಅರ್ಥ.—ರವಿಜಃ-ಸುಗ್ರೀವನು, ಪುತ್ರಂ - ಕರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ವಾಲಿಯ ಮಗನನ್ನು, ಅಗ್ರೇನಿಧಾಯ=ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಸ್ಯ=ವಾಲಿಯ, ಚರಮಾಣಿಕಾರ್ಯಾಣಿ=ಅಂತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ವಿಧಾಯ=ಮಾಡಿಸಿ (ತಾನು) ಕಪಿರಾಜ್ಯೇ=ಕಪಿರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ (ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ) ಅಸೀತ್=ರಾಜನಾದನು. ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಆಸೌ=ಈ, ರಾಮೋಪಿ-ಶ್ರೀರಾಮರೂ ಕೂಡಾ, ಘನಾಗಮಂ-ಮೇಘಗಳ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು (ಮಳೆಗಾಲ ಬರುವುದನ್ನು) ದೃಷ್ಟ್ವಾ=ನೋಡಿ, ತದ್ಗಿರಿವರೇ=ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಾಲ್ಯವತಿನಾಮಕವಾದ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ, ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ=ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ, ಚತುರೋಮಾರ್ಸಾ-ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಕಾಲ ಪರಯಂತರ, ಉವಾಸ=ವಾಸಮಾಡಿದರು.

ವಿಶೇಷವಿಷಯವು.—ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ “ಚತುರೋಮಾರ್ಸಾ ಉವಾಚ” ಎಂದು ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ, ಚತುರೋಮಾರ್ಸಾ ಅಂದರೆ “ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯ” ನಾಲ್ಕು ಸಕ್ಷಗಳಂತೆ ಭಾವಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. “ವರ್ಷಯತು” ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಸಕ್ಷಗಳು ಒಂದು ಋತು

ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವರ್ಷಮುತ್ತು ಎಂದರೆ ಶ್ರಾವಣ ಮತ್ತು ಭಾದ್ರಪದ ಮಾಸಗಳು.

ಅಭಿಪ್ರಾಯ.—ವಾಲಿಯು ಶ್ರೀರಾಮರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದು ಮೃತನಾದನಂತರ ಸುಗ್ರೀವನು ವಾಲಿಯ ಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದನನ್ನು ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನ ಮುಖಾಂತರ ವಾಲಿಯ ಅಂತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ತಾನು ಕಪಿರಾಜ್ಯ (ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ) ರಾಜನಾದನು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮರು ವರ್ಷಕಾಲ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಪರ್ಮಾಲೋಚಿಸಿ ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ “ಮಾಲ್ಯವತಿ” ನಾಮಕ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಥಾತಿಪಕ್ತೇ ಕ್ಷಿತಿಶೇ ಕಪೀನಾಂ | ಪ್ರವಿಸ್ಮೃತೇ ರಾಮಕೃತೋ
ಪಕಾರೇ || ಪ್ರಸಹ್ಯತಂ ಬುದ್ಧಿಮತಾಂ ವರಿಷ್ಠೋ | ರಾಮಾಂಘ್ರಿಭಿ
ಕ್ತೋ ಹನುಮಾನುನಾಚ ||೨೪||

ಅರ್ಥ.—ಅಥ=ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದನಂತರ, ಕಪೀನಾಂ=ವಾನರಗಳಿಗೆ, ಕ್ಷಿತಿಪೇ=ರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು, ಅತಿಪಕ್ತೇ=ಶ್ರೀಸಂಭೋಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ರಾಮಕೃತೋಪಕಾರೇ=ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಉಪಕಾರವನ್ನು, ಪ್ರವಿಸ್ಮೃತೇಸತಿಮರೆತಿರಲಾಗಿ, ರಾಮಾಂಘ್ರಿಭಕ್ತಃ=ಶ್ರೀರಾಮರ ಅಭಿಪ್ಪನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ, ಬುದ್ಧಿಮತಾಂ=ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲಿ, ವರಿಷ್ಠಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಹನುಮಾಃ=ಹನುಮಾಃ=ಹನುಮಂತನು, ತಂ=ಆ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕುರಿತು, ಪ್ರಸಹ್ಯ-ನಿಂದಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಉನಾಚ=ಮಾತನಾಡಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಧರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದ ನಂತರ ಅವರಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರೆತು ಕಪಿರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ವಿಷಯೇಚ್ಛಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತನಾದನು. ಹೀಗಿರಲು ಶ್ರೀರಾಮರ ಪರಮ ಭಕ್ತನಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀಹನುಮಂತನು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹಳವಾಗಿ ನಿಂದ್ಯಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತನಾಡಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸವಿಸ್ತೃತಿಶ್ವೇ ರಘುವರ್ಯಕಾರ್ಯೇ | ಕಾರ್ಯಾ ಕಥಂಚಿ
 ಕ್ಕಹಿನೋಭಿ ಪೂಜ್ಯಃ || ನಚೇತ್ಸ್ವಯಂಕರ್ತುಮಭೀಷ್ಟವಾದ್ಯತೇ
 ಧ್ವನಂ ಬಲೇನಾಪಿಹಿಕಾರಯಾಮಿ ||೨೫||

ಅರ್ಥ. — ರಘುವರ್ಯಕಾರ್ಯ = ರಘುಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಶ್ರೀರಾಮರ ಸೀ
 ತಾಮಾರ್ಗಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ತೇ = ನಿನ್ನಿಂದ, ವಿಸ್ತೃತಿಃ = ಮರುವು, ನ
 ಕಾರ್ಯಾ = ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವು. ಸಃ = ಶ್ರೀರಾಮರು, ನಃ = ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಅಭಿ
 ಪೂಜ್ಯಃ = ಸಂಪೂರ್ಣ ಪೂಜ್ಯರು, ಹಿ = ಆದ್ದರಿಂದ, ಅದ್ಯ = ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ, ಸ್ವ
 ಯಂ = ಸ್ವತಃ, ಕರ್ತುಂ = ಶ್ರೀರಾಮರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಭೀ
 ಷ್ಟಂ = ಅಭಿಪ್ರಾಯವು, ತೇ = ನಿನಗೆ, ನಚೇತ್ = ಇಲ್ಲದಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಕ
 ಥಂಚಿತ್ = ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ, ತೇ = ನಿನ್ನಿಂದ, ಬಲೇನಾಪಿ = ಬಲಾತ್ಕಾ
 ರದಿಂದಲಾದರೂ, ಧ್ವನಂ = ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ, ಕಾರಯಾಮಿಹಿ = ಮಾಡಿಸಿಯೇ
 ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇತಿ = ಹೀಗೆಂದು, ಹನುರ್ಮಾ = ಹನುಮಂತರು, ಉ
 ವಾಚ = ಹೇಳಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಹನುಮಂತರು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿ
 ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. — ಶ್ರೀರಾಮರು ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಪೂಜ್ಯರು, ಅವರ ಕಾರ್ಯದ
 ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತೃತಿ ಉಂಟಾಗಬಾರದು, ಈಗಲೂ ಅವರ ಕಾ
 ರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಸ್ವತಃ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ
 ನಾನು ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದಲೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ

ಶ್ಲೋಕ || ಸವನಮುಕ್ತ್ವಾ ಹರಿರಾಜ ಸನ್ನಿಧೌ | ದ್ವೀಪೇಷು ಸಪ್ತಸ್ವಪಿ ವಾ
 ನರಾಪ್ರತಿ || ಸಂಮೇಲನಾಯಾ ಶುಗರ್ತೀ ಸ್ತವಾನರಾಃ | ಪ್ರ
 ಸ್ಥಾಪಯಾನಾಸ ಸಮಸ್ತಶಃ ಪ್ರಭುಃ ||೨೬||

ಅರ್ಥ. — ಸಃ = ಹನುಮಂತನು, ಹರಿರಾಜಸನ್ನಿಧೌ = ಕಪಿರಾಜನಾದ
 ಸುಗ್ರೀವನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ, ಏವಂ = ಪೂರ್ವೋಕ್ತಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಉಕ್ತ್ವಾ
 ಹೇಳಿ, ಸಮಸ್ತಶಃ = ಸರ್ವರಿಗೂ, ಪ್ರಭುಃ = ಸ್ವಾಮಿಯಾದ್ದರಿಂದಲೇನೇ,
 ಹನುಮಂತನು, ಸಪ್ತಸುದ್ವೀಪೇಷ್ವಪಿ = ಜಂಬು ಪ್ಲಕ್ಷಾದಿ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳ
 ಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ಥಿತಾರ್ಥ = ಇರತಕ್ಕ, ವಾನರಾಃ = ಕಪಿಗಳನ್ನು, ಪ್ರತಿ ಸಮ್ಮೇಳ

ನಾಯ-ಒಟ್ಟುಗೂಡಿರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಆಶುಗತೀ-ಶೀಘ್ರಗಾಮಿಗಳಾದ ವಾನರಾಣಃ=ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಪಿಗಳನ್ನು, ಪ್ರಸ್ಥಾಪಯಾಮಾಸ್ಮ=ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹನುಮಂತನು ಸುಗ್ರೀವನ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಕೊಂಡ ಕ್ರಮಕಾರ ಮಾತನಾಡಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ತಾವು ಪ್ರಭುವಾದ್ದರಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನ ಸಮಾಪಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಸಮಸ್ತರಾದ ವಾನರುಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ತ ಕಪಿಗಳನ್ನೂ ಅನ್ವೇಷಣಮಾಡಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಶೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಶೀಘ್ರಗಾಮಿಗಳಾದ ಕಪಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷವಿಷಯ.—ಕಪಿಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಪಿ ರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿರುತ್ತಿರುವಾಗ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅಧಿಕಾರವೆಂದರೆ, ಹನುಮಂತರು ಮೂಲರೂಪತಃ ವಾಯುವಿನವತಾರಭೂತರಾದ್ದರಿಂದವರು ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಪ್ರಭುಗಳು. ಸುಗ್ರೀವನು ಸೂರ್ಯ ಪುತ್ರನಾದ್ದರಿಂದ ವಾಯುದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಅವರನ್ನು ರಾಮಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಬಲೋದ್ಬಂಧದಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ಪ್ರಕಾರ ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಕಪಿಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರ್ವತ್ರ ಇರತಕ್ಕ ಸರ್ವ ಕಪಿಗಳನ್ನೂ ಸಮ್ಮೇಳನ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಶೀಘ್ರವಾದ ಗಮನವುಳ್ಳ ಸುಗ್ರೀವನ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಪಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಮತ್ತು ಗ. ಏತೇನ ಹನುಮಂತರು ಹೀಗೆ ಸರ್ವ ಕಪಿಗಳಿಗೂ ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಾನರುಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ತಾರಾ ಮೊದಲಾದ ವಾನರರಿಗಿಂತಲೂ ಅಸಮರ್ಥರಾದ ವಿನತಾದಿ ಕಪಿಗಳಿಗೆ ಲವಣಾದಿ ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ದಾಟುವುದರಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಉಂಟೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ೨. ಶತಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಲವಣಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಏಕದೇಶವನ್ನು ದಾಟುವುದಕ್ಕೂ ತಾರಾದಿ ಕಪಿಗಳು ಸಮರ್ಥರಲ್ಲವೆಂದ್ವೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ವಿರೋಧಾರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ.—ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಆಗಬೇಕಾದ ಕಾಡ್ಯ ಗೌರವಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಿನತಾದಿ ಕಪಿಗಳಿಗೆ ತಾದೃಶ್ಯವಾದ ಸಮುದ್ರ ತರಣಶಕ್ತಿಯು

ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ ಕೂಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ತಾರಾದಿ ಕಪಿಗಳಗಾದಲೋ ಹನುಮಂತರ ಬಲ ಪ್ರಕಾಶ ನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶಕ್ತಿಯು ರಾಮರಿಂದ ಕೂಡಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು, ಇದೇ ಅರ್ಥವೇ ಸ್ಕಾಂಧಪುರಾಣ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಹರೀಶ್ವರಾಜ್ಞಾ ಪ್ರಣಿಧಾನ ಪೂರ್ವಕಂ ಹನೂನುತಾ ತೇ ಪ್ರಹಿ ತಾಹಿ ವಾನರಾಃ | ಸಮಸ್ತ ಶೈಲದ್ರುಮ ಖಂಡಸಂಸ್ಥಿತಾಃ ಹರೀಃ ಸಮಾದಾಯ ತದಾಭಿಜಗ್ಮುಃ ||೨೭||

ಅರ್ಥ.— ಹನೂನುತಾ-ಹನುಮಂತದೇವರಿಂದ, ಪ್ರಹಿತಾಃ=ಪ್ರೇರಿತರಾದ, ತೇ=ವಿನತಾದಿ ವಾನರರು, ಹರೀಶ್ವರಾಜ್ಞಾ ಪ್ರಣಿಧಾನಪೂರ್ವಕಂ=ಸುಗ್ರೀವನ, ಆಜ್ಞಾ=ಆಪ್ಪಣೆಯಿಂದ, ಪ್ರಣಿಧಾನಪೂರ್ವಕಂ=ಅಂಗೀಕಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೊರಟು, ಸಮಸ್ತ ಶೈಲದ್ರುಮಖಂಡಸಂಸ್ಥಿತಾಃ-ಸಮಸ್ತ-ಸಮಸ್ತವಾದ, ಶೈಲ=ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ, ದ್ರುಮಖಂಡ-ವೃಕ್ಷಸಮೂಹವುಳ್ಳ ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಥಿತಾಃ=ವಸತಿಯಾದಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ಹರೀಃ=ವಾನರಗಳನ್ನು, ಸಮಾದಾಯ=ಕರೆದುಕೊಂಡು, ತದಾ=ಸುಗ್ರೀವನ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಅಭಿಜಗ್ಮುಃ-ಬಂದರು, ಹಿ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಸಮಸ್ತರಾದ ಕಪಿಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನಾರ್ಥವಾಗಿ ಹನುಮಂತರಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿನತಾದಿಕಪಿಗಳು ಕಪಿರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೊರಟು ಸಮಸ್ತವಾದ ದ್ವೀಪಗಳು, ಪರ್ವತಗಳು ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಮೂಹವುಳ್ಳ (ತೀರಪು) ವನಗಳುಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಸತಿಯಾದಿಕೊಂಡು ಇರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ತ ಕಪಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ದೊರೆಯಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶೇರಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ತದೈವರಾನೋಪಿಹಿ ಭೋಗಸಕ್ತಂ | ಪ್ರಮತ್ತ ಮಾಲಕ್ಷ್ಯ ಕಪೀಶ್ವರಂ ಪ್ರಭುಃ || ಜಗಾದಸೌಮಿತ್ರಮಿದಂ ವಚೋಮೇ ಪ್ಲವಂಗಮೇ ಶಾಯವದಾಶುಯಾಹಿ ||೨೮||

ಅರ್ಥ. — ತದೈವ=ದ್ವೀಪ ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಸ್ತ ಕಪಿಗಳೂ ಬಂದಾಗಲೂ ಕೂಡ, ಭೋಗಸಕ್ತಂ=ವಿಷಯಭೋಗಾಸಕ್ತಿವುಳ್ಳ, ಕಪೀಶ್ವರಂ=ಕಪಿರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು, ಪ್ರಮತ್ತ=ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉನ್ಮತ್ತನಾಗಿರುವದನ್ನು, ಅಲಕ್ಷ್ಯ-ನೋಡಿ, ಪ್ರಭುಃ-ಸರ್ವೇಶ್ವರರಾದ, ರಾಮೋಪಿ=ಶ್ರೀರಾಮರೂ ಸಹ, ಸೌಮಿತ್ರಂಪ್ರತಿ - ಸುಮಿತ್ರಾ ಪುತ್ರನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಕುರಿತು, ಪ್ಲವಂಗಮೇಶಾಯ=ವಾನರ ರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ, ಮೇ=ನನ್ನ, ಇದಂ=ಈ, ವಚಃ=ಮಾತನ್ನು, ವದ=ಹೇಳು, ಅಪಿ-ಮತ್ತು, ಆಶು=ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ಯಾಹಿ=ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಾ, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಅಸೌ=ಶ್ರೀರಾಮರು, ಚಗಾದ-ಹೇಳಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಎಲ್ಲಾ ದ್ವೀಪ ದ್ವೀಪಾಂತರ ಪರ್ವತ ವನಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕಪಿಗಳೂ ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಸುಗ್ರೀವನು ವಿಷಯ ಭೋಗಾಸಕ್ತನಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉನ್ಮತ್ತನಾಗಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀರಾಮರು ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದು ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಹೊರಟು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅವತಾರಿಕೆ. — “ ಮೇಇದಂವಚನಂ ’ ಏನನ್ನು ಹೇಳಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಯದಿ ಪ್ರಮತ್ತೋಽಸಿಮದೀಯಕಾರ್ಯೇ ನಯಾಮ್ಯಹಂ ತ್ವೇಂ ದ್ರಸುತಸ್ಯ ಮಾರ್ಗಂ || ಪ್ರಾಯಃ ಸ್ವಕಾರ್ಯೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿತೇಹಿ | ಮದೋದ್ಧಿ ತಾನಪ್ರತಿಕರ್ತುಮಿಾಶತೇ ||೨೯||

ಅರ್ಥ. — ಮದೀಯಕಾರ್ಯೇ-ನನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ತ್ವಂ=ನೀನು, ಪ್ರಮತ್ತೋಽಸಿಯದಿ=ಅಜಾಗ್ರತನಾದರೆ, ಅಹಂ=ನಾನು, ತ್ವಾಂ=ನಿನ್ನನ್ನು, ಇಂದ್ರಸುತಸ್ಯ=ಇಂದ್ರ ಪುತ್ರನಾದ ವಾಲಿಯ, ಮಾರ್ಗಂ=ಗತಿಯನ್ನು, ನಯಾಮಿ-ಹೊಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಯಃ=ಬಹುತರವಾಗಿ, ಮದೋದ್ಧಿ ತಾಃ=ಮದೋನ್ಮತ್ತರಾದವರು, ಸ್ವಕಾರ್ಯೇ=ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವು, ಪ್ರತಿ

ಸಾದಿತೇಸತಿ-ಆದನಂತರ, ಪ್ರತಿಕರ್ತುಂ=ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮಾಡಲು, ನಕು ಶತೇ=ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಹಿ=ಹೀಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀರಾಮರು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಮೂಲಕ ಏನು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರೆಂದರೆ—ಹೇ ! ಸುಗ್ರೀವನೇ ನೀನು ರಾಜ್ಯವಿಷಯ ಭೋಗಾಸಕ್ತನಾಗಿ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ರಮಾದಯುಕ್ತನಾದದ್ದೇ ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗಲೇ ವಾಲಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮದೋನ್ಮತ್ತರಾದವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೂಡಿತೂ ಆದರೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮಾಡಲು ಎಂದಿಗೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಇತೀಡ್ಯರಾಮೇಣ ಸಮಾರಿತೇತದಾ | ಯಯೌ ಸಬಾಣಃ ಸದನುಃ ಸಲಕ್ಷ್ಮಣಃ || ದೃಷ್ಟೈವ ತಂತೇನ ಸಹೈವ ತಾಪನಿ | ಭಯಾದ್ಯಯೌ ರಾಮಪದಾಂತಿಕಂ ತ್ವರಣ ||೩೦||

ಅರ್ಥ.— ಇತಿ=ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಈಡ್ಯರಾಮೇಣ=ಈಡ್ಯ=ಪೂಜ್ಯರಾದ, ರಾಮೇಣ=ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ, ಸಮಾರಿತೇ = ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಸಃ=ಆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ=ಲಕ್ಷ್ಮಣರು, ಸಬಾಣಃ=ಬಾಣದಿಂದಲೂ, ಸಧನುಃ=ಧನುಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಸಹಿತನಾಗಿ, ತದಾ=ಸುಗ್ರೀವನ ಸಮೀಪವನ್ನು ಕುರಿತು, ಯಯೌ=ಬಂದರು, ತಾಪನೀ=ತಪನಸ್ಯಾ ಅಯಂ=ತಾಪನಿಃ=ಸೂರ್ಯ ಪುತ್ರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು, ತಂ=ಬಂದಂಥ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು, ದೃಷ್ಟೈವ=ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ, ಭಯಾತ್=ಭಯದಿಂದ, ತ್ವರಣ ಸಃ=ತ್ವರ್ಯನಾದವನಾಗಿ, ತೇನಸಹ=ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಒಡಗೂಡಿ, ರಾಮಪದಾಂತಿಕಂ ಪ್ರತಿ=ರಾಮರ ಪಾದ ಸಮೀಪವನ್ನು, ಯಯೌ=ಹೋಂದಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ರಾಮರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಧನಃಬಾಣಗಳಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಬಂದರು. ಆ ಸುಗ್ರೀವನು ತಾಪನಿಃ=ತಪನಃ=ಸೂರ್ಯಃ ತಪನಸ್ಯ ಅಯಂ=ತಾಪನಿಃ=ಸುಗ್ರೀವಃ ಎಂದು ಸಮಾಸ. ಬಂದ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ನೋಡಿ ಒಡನೆಯೇ ಭಯಪಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ಬಹು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮರ ಪಾದಗಳ ಸಮೀಪವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೋದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಹನೂಮತಃ ಸಾಧು ವಚೋಭಿರಾಶು | ಪ್ರಸನ್ನ ಚೇತಸ್ಕೃದ್ಭಿಃ
ಕಪೀನಾಂ | ಸಮಾಗತೇ ಸರ್ವಹರಿಪ್ರವೀರ್ಯೈಃ | ಸಹೈವತಂವೀಕ್ಷ್ಯ
ನನಂದ ರಾಘವಃ ||೩೧||

ಅರ್ಥ.—ಹನೂಮತಃ=ಹನುಮಂತರ, ಸಾಧುವಚೋಭಿಃ=ಶಿಕ್ಷಾ
ರೂಪವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ, ಪ್ರಸನ್ನಚೇತಸಿ=ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ
ಕಪೀನಾಂ=ಕಪಿಗಳಿಗೆ ರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು, ಆಶು - ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ,
ಸರ್ವಹರಿಪ್ರವೀರ್ಯೈಃ=ಸಮಸ್ತರಾದ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ, ಸಹೈವ=ಸಹಿತನಾಗಿ
ಸಮಾಗತೇಸತಿ=ಬರುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ರಾಘವಃ-ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು, ತಂ=ಆ
ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು, ವೀಕ್ಷ್ಯ-ನೋಡಿ, ನನಂದ=ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ರಾಜ್ಯ ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾ
ದರೂಪವಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹನುಮಂತರು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಸ
ನ್ನವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಬಹು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಸಮಸ್ತ
ರಾದ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ರಾಮರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬಂ
ದನು. ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮರು ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾಗಿ ಬಂದ ಈ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು
ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸಸಂಭ್ರಮಂತಂ ಪತಿತಂ ಪದಾಬ್ಜಯೋಃ | ಸ್ವರ್ಗ ಸಮುತ್ಥಾ
ಪ್ತ್ಯ ಸಮಾಶ್ಲಿಷತ್ಪಭುಃ || ಸಚೋಪವಿಷ್ಟೋ ಜಗದೀಶ ಸನ್ನಿದೌ |
ತದಾಜ್ಞಯೈವಾದಿಶದಾಶುನಾನರಾಃ ||೩೨||

ಅರ್ಥ.—ಪ್ರಭುಃ=ಪ್ರಭುಗಳಾದ ಶ್ರೀರಾಮರು, ಪದಾಬ್ಜಯೋಃ=
ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ, ಪತಿತಂ=ಬಿದ್ದಂಥ, ತಂ=ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು, ಸಸಂಭ್ರ
ಮಂ=ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ, ತ್ವರ್ಗ=ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ಸಮುತ್ಥಾಪ್ತ್ಯ
=ಎತ್ತಿ, ಸಮಾಶ್ಲಿಷತ್=ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಿದರು. ಸಚ-ಆ ಸುಗ್ರೀವನಾದ
ರೋ, ತದಾಜ್ಞಯಾ-ಶ್ರೀರಾಮರ ಅಜ್ಞೆಯಿಂದ, ಜಗದೀಶಸನ್ನಿಧೌ=ಜಗ
ತ್ಪ್ರಭುವಾದ ಶ್ರೀರಾಮರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ, ಉಪವಿಷ್ಟಃಸಃ=ಕೂತುಕೊಂಡವ
ನಾಗಿ, ತದಾಜ್ಞಯೈವ=ಶ್ರೀರಾಮರ ಆಜ್ಞಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂಗಳೇನೇ, ಆಶು=

ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ವಾನರಾರಪ್ರತಿ=ಕಪಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, ಅದಿಶತ್=ಸೀತಾನ್ನೇಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. ಶ್ರೀರಾಮರು ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಜಗತ್ಪ್ರಭುಗಳಾದ ಶ್ರೀರಾಮರ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅವರ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಸ್ತ ಕಪಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡಲೇ ಶೀತಾನ್ನೇಷಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾಗಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸಮಸ್ತ ದಿಕ್ಪು ಪ್ರಹಿತೇಷು ತೇನ ಪ್ರಭುರ್ಹನೂಮಂತ ಮಿದಂಬಭಾಷೇ | ನಕಶ್ಚಿದೀಶತ್ವದೃತೇಸ್ತಿಸಾಧನೇ | ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಪ್ರವರಸ್ಯಮೇಸ್ಯ ||೩೩||

ಅರ್ಥ.—ತೇನ=ಆ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ, ವಾನರೇಷು=ಕಪಿಗಳು, ಸಮಸ್ತ ದಿಕ್ಪು=ಸಮಸ್ತ ದಿಕ್ಪುಗಳಿಗೂ, ಪ್ರಹಿತೇಷುಸತ್ತು=ಸೀತಾನ್ನೇಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಪ್ರಭುಃ-ಶ್ರೀರಾಮರು, ಹನುಮಂತಂ ಪ್ರತಿ=ಹನುಮಂತರನ್ನು ಕುರಿತು, ಮೇ=ನನಗೆ, ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಪ್ರವರಸ್ಯ-ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯ=ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರವರಸ್ಯ-ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಸ್ಯ=ಸೀತಾನ್ನೇಷಣ ರೂಪವಾದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಸಾಧನೇ=ಸಾಧನ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ತ್ವದೃತೇ=ನಿನ್ನ ಹೊರತು, ಈಶಃ=ಸಮರ್ಥರಾದವರು, ಕಶ್ಚಿದಪಿ=ಯಾವ ಪುರುಷನೂ, ನಾಸ್ತಿ=ಇಲ್ಲವು, ಇದಂ=ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಬಭಾಷೇ=ಮಾತನಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮರ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಕಪಿಗಳನ್ನೂ ಸೀತಾನ್ನೇಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ದಿಕ್ಪು ದಿಕ್ಪುಗಳಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನಂತರ, ಪ್ರಭುಗಳಾದ ಶ್ರೀರಾಮರು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸೀತಾಮಾರ್ಗಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧನಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಸಮರ್ಥರಾದವರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವು, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

**ಶ್ಲೋಕ|| ಅತ್ಸ್ವಮೇವ ಪ್ರತಿಯಾಹಿ ದಕ್ಷಿಣಾಂ ದಿಶಂ ಸಮಾದಾಯಮದಂ
ಗುಲೀಯಕಂ | ಇತಿರಿತೋಸೌ ಪುರುಷೋತ್ತಮೇನಮಯೌ ದಿಶಂ
ತಾಂ ಯುವರಾಜ ಯುಕ್ತಃ ||೩೪||**

ಅರ್ಥ.— ಅತಃ=ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ, ತ್ವಮೇವ=ನೀನೇ, ಮದಂ
ಗುಲೀಯಕಂ=ನನ್ನ ಮುದ್ರೆ ಉಂಗುರವನ್ನು, ಸಮಾದಾಯ - ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು, ದಕ್ಷಿಣಾಂದಿಶಂಪ್ರತಿ=ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕನ್ನು ಕುರಿತು, ಯಾಹಿ-ಹೋ
ಗು, ಇತಿ - ಹೀಗೆಂದು, ಪುರುಷೋತ್ತಮೇನ=ಪುರುಷ ಶ್ರೇಷ್ಠಗಾದ ಶ್ರೀ
ರಾಮರಿಂದ, ಈರಿತಃ=ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ, ಅಸೌ=ಹನುಮಂತರು, ಯುವರಾಜ
ಯುಕ್ತಃಸರ್-ಯುವರಾಜನಾದ ಆಂಗದನಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ, ತಾಂದಿಶಂ=
ಆ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಕುರಿತು, ಯಯೌ=ಹೊರಟು ಹೋದರು.

**ಶ್ಲೋಕ|| ಸಮಸ್ತ ದಿಕ್ಶು ಪ್ರತಿಯಾಪಿತಾಹಿತೇ ಕಪೀಶ್ವರಾಜ್ಞಾ ಮುಪಧಾ
ರ್ಯ ಮಾಸತಃ | ಸಮಾಯಯುಸ್ತೇಂಗದ ಜಾಂಬವನ್ಮುಖಾಃ |
ಸುತೇನ ವಾಯೋಃ ಸಹಿತಾನಾಂಯಯುಃ ||೩೫||**

ಅರ್ಥ:— ಸಮಸ್ತ ದಿಕ್ಶುಃ-ಸಮಸ್ತ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ, ಪ್ರತಿಯಾಪಿತಾಃ
=ಕಳುಕಲ್ಪಟ್ಟ, ತೇ=ವಾನರರು, ಕಪೀಶ್ವರಾಜ್ಞಾಂ=ಕಪಿರಾಜನಾದ ಸು
ಗ್ರೀವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು, ಉಪಧಾರ್ಯಃ=ಅನುಸರಿಸಿ, ಮಾಸತಃಃ=ಒಂದು
ತಿಂಗಳವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಸಮಾಯಯುಃ=ಕಪಿರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಬಂದರು.
ವಾಯೋಃಸುತೇನ - ಹನುಮಂತರಿಂದ, ಸಹಿತಾಃ-ಯುಕ್ತರಾದ, ಅಂಗದ
ಜಾಂಬವನ್ಮುಖಾಃ - ಅಂಗದನೂ ಜಾಂಬವಂತನೂ ಮೊದಲಾದ, ತೇ=
ವಾನರ ಪ್ರಮುಖರೂ, ನಚಾಯುಃಃ-ಮಾಸಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:— ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೀತಾನ್ವೇ
ಷಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪ್ತರಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗವ
ಹೋಗಿದ್ದ ಕಪಿಗಳೂ ಆ ಆಜ್ಞಾವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಒಂದು ಮಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಂ
ತಿರುಗಿ ಬಂದರು. ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅನ್ವೇಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ
ಹನುಮಂತರಿಂದ ಸಹಿತರಾದ ಅಂಗದ ಜಾಂಬವಂತನೇ ಮೊದಲಾದ
ಕಪಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಒಂದು ಮಾಸದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ

ಶ್ಲೋಕ|| ಸಮಸ್ತ ದುರ್ಗ ಪ್ರವರಂ ದುರಾಸದಂ ವಿಮಾರ್ಗತಾಂ ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಂ
ಮಹಾತ್ಮನಾಂ | ಗತಃಸಕಾಲೋ ಹರಿರಾಡದೀರಿತಃ ಸಮಾಸದಂ ಶಾ
ಭಬಿಲಂ ಮಹಾದ್ಭುತಂ ||೩೩||

ಅರ್ಥ:— ಸಮಸ್ತ ದುರ್ಗ ಪ್ರವರಂ = ಸಮಸ್ತ = ಸಮಗ್ರವಾದ, ದುರ್ಗ
= ಗಮನಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರವರಂ = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ದು
ರಾಸದಂ = ಹೊಂದಲಸಾಧ್ಯವಾದ, ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಂ = ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತವನ್ನು,
ವಿಮಾರ್ಗತಾಂ = ಹುಡುಕಿ ಶೋಧನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಮಹಾತ್ಮನಾಂ =
ಹನುಮದಾದಿ ಕಪಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ, ಹರಿರಾಡದೀರಿತಃ = ಹರಿಃ = ಕಪಿ
ರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ, ಉದೀರಿತಃ = ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ, ಸಃ = ಒಂದು
ಮಾಸ ಮಾತ್ರ ಅವಧಿಯುಳ್ಳ, ಕಾಲಃ-ಕಾಲ ಪ್ರಮಾಣವು, ಗತಃ = ಗತಪಿ
ಹೋಯಿತು. ಅಥ = ಮೂಸ ಕಾಲಾವಧಿ ಅತಿಕ್ರಾಂತವಾದನಂತರ, ತೇ =
ಆ ವಾನರ ಪ್ರಮುಖರು, ಮಹಾದ್ಭುತಂ = ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ,
ಬಿಲಂಚ = ಗುಹೆಯನ್ನು, ಸಮಾಸದಃ = ಸೇರಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:— ಹನುಮಂತರು ಅಂಗದ ಜಾಂಬವಂತ ಮೊದಲಾದ
ವಾನರ ಪ್ರಮುಖರಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸೀತಾಸ್ತೇಷಣ ಮಾಡ
ಡುತ್ತಾ ಮಹಾ ದುರ್ಗಟವಾದ ದುರ್ಗಮನವಾದ ಪರ್ವತಗಳೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೇ
ಷ್ಠವಾದ, ಗಮನಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ
ರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ವಾನರ ರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ
ಒಂದು ಮಾಸದ ಅವಧಿಯು ಅತಿಕ್ರಾಂತವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಈ ವಾನರ
ಪ್ರಮುಖರು ಆ ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಒಂದು
ಗುಹೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಕೃತಂ ಮಯೇನಾತಿ ವಿಚಿತ್ರ ಮುತ್ತನುಂ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ತತ್ತಾರ ಉ
ನಾಚಜಾಂಗದಂ | ವಯಂನಯಾಯೋ ಹರಿರಾಜ ಸನ್ನಿಧಿಂವಿಲಂಘಿ
ತೋನಃ ಸಮಯೋ ಯತೋಸ್ಯ ||೩೩||

ಅರ್ಥ:— ತತ್ = ಆ ಬಿಲವು, ಮಯೇನ-ಮಯನಿಂದ, ಕೃತಂ =
ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು (ಆದ್ದರಿಂದಲೇ) ಅತಿವಿಚಿತ್ರಂ = ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ

ದದ್ದು, ಉತ್ತಮಂ=ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು, ತತ್-ಆ ಬಿಲವನ್ನು, ಸಮೀ
 ಕ್ಷ್ಯ=ನೋಡಿ, ತಾರಃ-ವಾಲೀ ಪತ್ನಿಯಾದ ತಾರೆಗೆ ಅಣ್ಣನಾದ ತಾರನಾ
 ಮಕನಾದ ವಾನರ ಶ್ರೇಷ್ಠನು, ಅಂಗದಂಪ್ರತಿ=ವಾಲಿ ಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದ
 ನನ್ನು ಕುರಿತು, ಯತಃ-ಯಾವ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಅಸ್ಯ=ಸುಗ್ರೀವನ
 ಸಮಯಃ=ಮಾಸ ಮಾತ್ರವಧಿ ಕಾಲವು, ನಃ-ನಮ್ಮಗಳಿಂದ, ವಿಲಂಘಿ
 ತಃ=ಉಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ, ತಸ್ಮಾತ್=ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ವಯಂ
 ನಾವು, ಹರಿರಾಜಸನ್ನಿಧಿಂ-ವಾನರ ರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ ಸನ್ನಿಧಾನವನ್ನು
 ಕುರಿತು, ನಯಾಮಃ=ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲವು, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಉವಾಚ-
 ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯಃ—ಆ ಗುಹೆಯು ಮಯನಾಮಕನಾದ ದೈತ್ಯರ ಬಡಗಿ
 ಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದದ್ದು. ಆದುದರಿಂದಲೇನೇ ಬಹು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಯುಕ್ತ
 ವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಈ ಗುಹೆಯನ್ನು ನೋ
 ಡಿ, ವಾಲಿ ಪತ್ನಿಯಾದ ತಾರೆಯ ಅಣ್ಣನಾದ “ ತಾರ ’ ನಾಮಕನಾದ ವಾ
 ನರ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಅಂಗದನಿಗೆ ವಾನರ ರಾಜನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ
 ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದ ಏಕ ಮಾಸಕಾಲವನ್ನು ನಾವು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಅದ್ದ
 ರಿಂದ ನಾವುಗಳು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದನು.

ಶ್ಲೋಕ|| ದುರಾಸದೋ ಸಾವತಿ ಚಂಡಶಾಸನೋ ಹನಿಷ್ಯತಿತ್ಯಾಮಃ ಕಿಂವು
 ದಾದಿಕಾರ್ | ಆಗಮ್ಯ ನೇತದ್ವಿಲಮಾಪ್ಯ ತತ್ಸುಖಂವಸಾಮ ಸರ್ವೇ
 ಕಿಂವಸಾವಿಹಾ ಚರೇತ್ ||೩೮||

ಅರ್ಥಃ—ಅಸೌ-ಈ ಸುಗ್ರೀವನು, ದುರಾಸದಃ=ಆಶ್ರಯ ಮಾಡು
 ನದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯನು. ಅತಿ ಚಂಡಶಾಸನಃ=ಅತಿ ಕ್ರೂರವಾದ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡ
 ತಕ್ಕವನು, ತ್ವಾಮಃ-ನಿನ್ನನ್ನೇ, ಹನಿಷ್ಯತಿ = ಸಂಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ,
 ದಾದಿಕಾರ್-ನಮ್ಮಗಳನ್ನು, ಕಿಂವ್=ಏನು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದಿದೆ (ಕೊಂದು
 ವಿಡುತ್ತಾನೆ) ತತ್=ಆದ್ದರಿಂದ, ವಯಂ ಸರ್ವೇ-ನಾವೆಲ್ಲರೂ, ಆಗಮ್ಯ
 -ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ, ಯೇತದ್ವಿಲಂ=ಈ ಗುಹೆಯನ್ನು, ಅಸ್ಯ=
 ಹೊಂದಿ, ಸುಖಂ=ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ, ವಸಾಮಃ=ವಾಸಮಾಡೋಣ, ಅಸೌ=
 ಸುಗ್ರೀವನು, ಇಹ=ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಕಿಂ=ಏನನ್ನು, ಆಚರೇತ್=ಮಾಡಿಯಾನು

ಶ್ಲೋಕೆ | ನಚೈವರಾಮೇಣ ಸಲಕ್ಷಣೇನ ಪ್ರಯೋಜನಂನೋ ವನಚಾರಿಣಾಂ
 ಸದಾ | ನಚೇಹೇ ಹನಃ ಪೀಡಯಿತುಂ ಸಚಕ್ಷಮಃ ತತೋಮನೋ
 ಯಂ ಸುವಿನಿಶ್ಚಿತಾಮತಿಃ ||೩೯||

ಅರ್ಥಃ—ಸದಾ=ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ವನಚಾರಿಣಾ = ವನಗಳಲ್ಲಿ
 ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ನಃ-ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ, ಸಲಕ್ಷಣೇನ - ಲಕ್ಷಣ
 ನಿಂದ ಸಮೇತರಾದ, ರಾಮೇಣ-ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ, ಕಿಂಪ್ರಯೋಜನಂ -
 ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗತಕ್ಕದ್ದಿದೆ ? ನಚೈವ-ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವು. ಸಚ-
 ಅವರುಗಳು, ಇಹ=ಈ ಗುಹೆಗೆ ಬಂದು, ನಃ=ನಮ್ಮಗಳನ್ನು, ಪೀಡಯಿ
 ತುಂ-ಪೀಡಿಸಲು, ನಚಕ್ಷಮಃ=ಸಮರ್ಥರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತತಃ=ಆದ್ದರಿಂದ
 ಮನು=ನನ್ನ, ಮತಿಃ=ಬುದ್ಧಿಯು, ಇಯಃ=ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಸುವಿನಿಶ್ಚಿ
 ತಾ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಮಾಡಿದೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯಃ—ಸರ್ವದಾ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಂಡತಕ್ಕ ವಾನರ
 ರಾದ ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಣರಿಂದ ಸಹಿತರಾದ ಶ್ರೀರಾಮರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ
 ವೇನು ? ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮನು ಪೀಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ
 ಸಮರ್ಥರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಸರ್ವರೂ ಈ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿದ್ದು
 ಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡೋಣವೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು
 ತಾರನು ಹೇಳಿದನು.

ಶ್ಲೋಕೆ | ಇತಿರಿತಂ ಮಾತುಲವಾಕ್ಯ ಮಾಶು ಸ ಆದದೇ ವಾಲಿಸುತೋಪಿ
 ಸಾದರಂ | ಉನಾಚ ವಾಕ್ಯಂಚನನೋ ಹರಿಶ್ಚರಃ ಕ್ಷಮಿಾಭವೇ
 ಲ್ಲಂಘಿತ ಶಾಸನಾನಾಂ ||೪೦||

ಅರ್ಥಃ—ವಾಲಿಸುತಃ=ವಾಲಿಯ ಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದನು, ಇತಿ=
 ಈರೀತಿಯಾದ, ಮಾತುಲವಾಕ್ಯಂ=ಮಾತುಲ - ಸೋದರಮಾವನಾದ ತಾ
 ರಾಖ್ಯವಾನರನ, ವಾಕ್ಯಂ-ಮಾತನ್ನು, ಅಶು - ವಿಚಾರಮಾಡದಲೇನೇ,
 ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಸಾಗಿರಂ-(ಯಥಾಭವತಿತಥಾ) ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ,
 ಅದದೇ-ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು, ಅಪಿ-ಮತ್ತು, ಸಃ-ಆ ಅಂಗದನು, ಹರಿಶ್ಚ
 ರಃ- ಕಪೀಶ್ವರನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು, ಲಂಘಿತಶಾಸನಾನಾಂ=ಉಲ್ಲಂಘನ

ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿ, ಶಾ ಸನಾಂ = ಆಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ, ನಃ = ನಮ್ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಕ್ಷಮಿಾ=ಮನ್ನಿಸುವಂತವನು, ನಭವೇಚ್ಛ=ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲವು. ಇತಿ= ಈ ರೀತಿಯಾದ, ವಾಕ್ಯಂ ಮಾತೃ. ಉವಾಚ=ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಅಂಗದನು ತನ್ನ ಸೋದರನಾದ ತಾರಾಖ್ಯ ವಾನರನು ಹೇಳಿದ ಎರಡನು ಕೇಳಿ ಪುನೋತ್ತರ ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ತಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರೀತಿಯು ಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತು ಕಪಿ ಶ್ವರನು ಆಜ್ಞಾ ಉಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡಿರುವ ನಮ್ಮಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ ೧ | ರಾಜ್ಯಾರ್ಥಿನಾ ಯೇನಹಿ ಘಾತೀಗ್ರಜೋ ಹೃತಾಶ್ಚ ದಾರಾಃ
ಸುನ್ಯಶಂಸಕೇನ | ಸನಃ ಕಥಂ ಶಾಸನಾತಿಗಾನ್ನಿರಾಶ್ರ ಯಾನ್ದುರ್ಬಲ
ಕಾನ್ಯಲೇ ಸ್ಥಿತಃ || ೪೧ ||

ಅರ್ಥ :—ರಾಜ್ಯಾರ್ಥಿನಾ = ರಾಜ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ, ಯೇನ=ಯಾವ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ, ಅಗ್ರಜಃ=ಆಣ್ಣನಾದ ವಾಲಿಯು, ಘಾತೀತಃ=ಹತನಾದನೋ, ಯೇನನ್ಯಶಂಸಕೇನ = ಯಾವ ಹಿಂಸಕನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ, ದಾರಾಃ=ಪತ್ನಿಯರ, ಹೃತಾಶ್ಚ = ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟೋ, ಸಃ = ಅಂಕಹ, ಬಲೇಸ್ಥಿತಃ=ಶ್ರೀರಾಮರ ಬಲಸರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ (ಸುಗ್ರೀವನು), ಶಾಸನಾತಿಗಾಃ=ಆಜ್ಞಾತಿಕ್ರಮಿಸಿರುವ, ನಿರಾಶ್ರಯಾಃ=ಆಶ್ರಯರಹಿತರಾಗಿರುವ, ದುರ್ಬಲಕಾಃ = ಬಲವಿಲ್ಲದವರಾದ, ನಃ = ನಮ್ಮಗಳನ್ನು, ಕಥಂ ರಕ್ಷತಿ = ಹೇಗೆತಾನೆ ರಕ್ಷಣೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಇತಿ = ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅತಿ ಕ್ರೂರನಾದ ರಾಜ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಆಣ್ಣನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿಸಿ ಅವರ ಭಾರ್ಯೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮರ ಸಹಾಯ ಯುಕ್ತನಾದ ಸುಗ್ರೀವನು ಅಜ್ಞೋಲಂಘನ ಮಾಡಿದ ನಿರಾಶ್ರಯರಾದ ದುರ್ಬಲರಾದ ನಮ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಗೆತಾನೆ ಕ್ಷಮಿಸುವನು?

ಶ್ಲೋಕ ೧ | ಇತಿಗಿತೇ ಶಕ್ರಸುತಾತ್ಮಜೇನ ತಥೇತಿ ಚೋಚುಃ ಸಹಜಾಂಬ
ವನ್ಮುಖಾಃ | ಸರ್ವೇಸಿತೇಷಾ ಮಥಚಿಕಮತ್ತಂ | ದೃಷ್ಟ್ವಾಹನೂ
ಮಾನಿ ಸವನಾಬಿಭಾಷೇ || ೪೨ ||

ಅರ್ಥ:—ಶಕ್ರ ಸುತಾತ್ಮಜೀನ-ಶಕ್ರ ಸುತ-ಇಂದ್ರಪುತ್ರನಾದ ವಾಲಿಯು, ಆತ್ಮಜೀನ-ಮಗನಾದ ಅಂಗವನಿಂವ, ಇತಿ-ಈ ಪ್ರಕಾರ (ಸುಗ್ರೀವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವದಿಲ್ಲನೆಂದು) ಈರಿತೇಸತಿ - ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಜಾಂಬವನ್ನು ಖಾಃ=ಜಾಂಬವಂತನೇ ಮೊದಲಾದ, ಸರ್ವೇ-ಸಮಸ್ತರಾದ ವಾನರ ಪ್ರಮುಖರೂ, ಸಹ-ವಟ್ಟುಗೂಡಿ, ತಥಾಚ-ಅಂಗವನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮಾಡಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು. ಇತಿ-ಹೀಗೆಂದು, ಊಚುಃ-ಹೇಳಿದರು, ಅಥ-ಅನಂತರ, ಹನುಮಾಃ-ಹನು ಮಂತನು, ತೇಷಾಂ-ಆ ಅಂಗಧಾದಿ ಸರ್ವ ವಾನರ ಪ್ರಮುಖರ, ಏಕ ಮತ್ಯಂ-ಏಕೀಭಾವವನ್ನು, ದೃಷ್ಟ್ವಾ-ನೋಡಿ, ಇದಂ-ವಕ್ಷಮಾಣಪ್ರಕಾರ, ಅಬಭಾಷೆ-ಮಾತನಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಾರಾಂಗವರು ಹೇಳಿದ ನಂತರ ಜಾಂಬ ವಾದಿ ವಾನರ ಪ್ರಮುಖರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟುಶೇರಿ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಏಕವಾಕ್ಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಹನುಮಂತರು ತಾರ, ಅಂಗದ, ಜಾಂಬವಂತ ಮೊದಲಾದ ಕಪಿಪ್ರಮುಖರ ಏಕಮತ್ಯ ವನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ | ವಿಜ್ಞಾಂತಮೇತದ್ವಿ ಮಯಾಂಗದಸ್ಯರಾಜ್ಞಾಯ ತಾರಾಭಿಹಿತಂ ಹಿ ವಾಕ್ಯಂ | ಸಾಧ್ಯಂನಚ್ಚೈತನ್ನಹಿ ವಾಯುಸೂನುಃ ರಾಮಪ್ರತೀಪಂ ವಚನಂಸಹೇತ ॥ ೪೩ ॥

ಅರ್ಥ.—ಏಕದ್ವಾಕ್ಯಂ-ಈ ಮಾತು, ಅಂಗದಸ್ಯ-ಅಂಗದನಿಗೆ ರಾಜ್ಞ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ, ತಾರಾಭಿಹಿತಂ - ತಾರನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಇತಿ-ಹೀಗೆಂದು, ಮೇ=ನನಗೆ, ವಿಜ್ಞಾತಂ-ತೀಯಬಂದಿತು, ವಾಯುಸೂನುಃ-ವಾಯುವುತ್ರನು, (ಹನುಮಂತನು) ರಾಮಪ್ರತೀಪಂ-ಶ್ರೀರಾಮರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಕೂಲವಾದ, ವಚನಂ-ವಾಕ್ಯವನ್ನು, ನಸಹೇತ-ಸಹಿಸುವದಿಲ್ಲವು. (ಅತಃ-ಆದ್ದರಿಂದ, ಏಕತ್ - ತಾರನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಕ್ಯವು, ನಸಾಧ್ಯಂಹಿ-ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವು, ಎಂದು ಹನುಮಾಃ - ಹನುಮಂತರು, ಉವಾಚ-ಮಾತನಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಶಂಕದಾದಿ ವಾಸಂ ಪ್ರಮುಖರು ಸರ್ವರೂ ಐಕ್ಯ ಮತ್ಯದಿಂದ ತಾರಸು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಆದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹನಮಂತರು ಕೇಳಿ ಇನ್ನು ಉದಾಸೀನವಾಗಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಕೆಲಸ ಕೆಡುತ್ತೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:— ಹೇಗೆಂದರೆ ಈಗ ತಾವನು ಅಂಗದನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗ ಬೇಕೆಂಬುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ರೀತಿಯಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಇದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಆದರೆ ತಾರನ ಯೋಚನೆಯು ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು, ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀರಾಮರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ವಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹನುಮಂತನು ಎಂದಿಗೂ ಸಹಿಸಲಾರನು ಎಂದು ಹನು ಮಂತರು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ: ನಚೇಹ ವಾಕ್ರವ್ವು ಮುಷಾಯತೋಪಿ ಶಕ್ಯಃ ಕತಂಚಿತ್ಯಕೈಃ
 ಸಮೇತ್ಯೈಃ | ಸನ್ಮಾರ್ಗತೋ ನೈವಹಿ ರಾಘವಸ್ಯ ದುರಂತ ಶಕ್ತೇ
 ಬಿಫಲಮಪ್ರಧೃಷ್ಯಂ || ೪೪ ||

ಅರ್ಥ:—ಅಹಂಸಮೇತ್ಯೈಃ = ನನ್ನಿಂದ ಸಮೇತರಾದ, ಸಕಲ್ಪೈಃ = ಸಮಸ್ತರಾದ, ಭವದ್ಭಿಃ = ನಿಮ್ಮಗಳಿಂದ, ಉಪಾಯೇನಾಗಿ = ಸಾಮೋಪಾಯ ಗಳಿಂದ, ಸನ್ಮಾರ್ಗತಃ = ರಾಮರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ, ಆಕ್ರಮ್ಣಂ = ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಥಂಚಿತ್ = ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ನಶಕ್ಯಃ = ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವು, (ಯಸ್ಮಾತ್ = ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ) ಸಃ = ಆ ರಾಮರು, ದುರಂತಶಕ್ತಃ = ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಪರಾಕ್ರಮ ವುಳ್ಳವರು, (ಆದ್ದರಿಂದ) ರಾಘವಸ್ಯ = ಈ ಶ್ರೀರಾಮರಿಗೆ, ಬಿಲಂ = ಈ ಗುಹೆಯು, ಅಪ್ರಧೃಷ್ಯಂ = ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು, ನಚೈವ = ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಈ ಕಪಿಪ್ರಮುಖರು ನನ್ನನ್ನು (ಹನಮಂತರನ್ನ) ಸಹ ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನನ್ನಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಯಿ ದ್ದಿಂದ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹನು ಮಂತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಮೀತಲಾಗಿರತಕ್ಕ ನೀತಿಕಲಾಕೋವಿದ ರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ

ಲವಾದ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ನಿಮ್ಮಗಳ ಬುದ್ಧ್ಯನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ ನಿಮಗೆ ಶಕ್ಯವಲ್ಲವು. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ ಶ್ರೀರಾಮರು ದುರಂತ (ಹೊಂದಲಸಾಧ್ಯವಾದ) ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು. ಆಮದರಿಂದ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಪೀಡಿಸಲಾರರು ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯು ಸಾಧುವಲ್ಲವು. ಶ್ರೀರಾಮರಿಗೆ ಈ ಗುಹೆಯು ಎಂದಿಗೂ ಬರಲಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವು ಎಂದು ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತರು ಕಪಿಪ್ರಮುಖರಾದ ಅಂಗ ಬಾದಿ ಸಮಸ್ತ ವಾನರಿಗೂ ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ಲೋಕೃ|| ವಚೋ ನುಮೇತ ದ್ಯದಿ ಚಾದರೇಣ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ಭವೇದ್ವ ಸ್ತದತಿ ಪ್ರಿಯಂಮೇ | ನಚೇದ್ವಲಾದಪ್ಯನಯೇ ಪ್ರವೃತ್ತಾ ಪ್ರಶಾಸ್ಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಗರ್ತಾಕರೋಮಿ || ೪೫ ||

ಅರ್ಥ:—ಮಮ=ನನ್ನ, ಏತದ್ವಚನಂ=ಈ ವಾಕ್ಯವು, ನಃ=ನಿಮ್ಮ ಗಳಿಗೆ, ಆದರೇಣ=ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಗ್ರಾಹ್ಯಂ=ಆನುಮೋದನ ಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದು, ಭವೇದ್ಯಂ=ಆವದ್ದೇ ಆದರೆ, ತತ್=ಆ ಒಪ್ಪಯದಲ್ಲಿ, ಮೇ=ನನಗೆ, ಅತಿಪ್ರಿಯಂ=ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವು, ನಚೇದ್ಯದಿ=ಹಾಗೆ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ವಾಕ್ಯವು ಗ್ರಾಹ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ, ಬಲಾದಪಿ=ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದಲಾದರೂ, ಅನಯೇ=ದುರ್ವಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಪ್ರವೃತ್ತಾ=ಪ್ರವರ್ತಿಸಿರುವ, ನಃ=ನಿಮ್ಮ ಗಳನ್ನು, ಪ್ರಾಶಸ್ಯ=ಚಿನ್ನಾಗಿ ಶಾಸನಮಾಡಿ, ಸನ್ಮಾರ್ಗರ್ತಾ=ಶ್ರೀರಾಮರ ಕಾರ್ಯಾನುಕೂಲವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವವರನ್ನಾಗಿ, ಕರೋಮಿ=ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು ಹನೂಮಾರ್=ಹನುಮಂತರು, ಅಬಭಾಷ=ಮಾತನಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹನುಮಂತರು ವಾನರ ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಕುರಿತು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—ನಾನು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವು ನಿಮಗೆ ಸ್ನೇಹ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾದದ್ದೇ ಆದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೆ ಆಗದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ದುರ್ನೀತಿ (ರಾಮರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ವಾದ ಕಾರ್ಯ) ದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವ ನಿಮ್ಮಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವರ್ತನ (ರಾಮಕಾರ್ಯಾನುಕೂಲ ಪ್ರವರ್ತನ) ವುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು ತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಇತಿರಿತಂ ತನ್ನವನಾತ್ಮಜಸ್ಯ ಶೃತ್ವಾತಿಭೀತಾ ಧೃತಮೂಕಭಾವಾಃ |
 ಸರ್ವೇಷು ಜಗ್ಮಸ್ತಮಥಾದ್ರಿ ಮುಖ್ಯಂ ಮಾಹೇಂದ್ರ ಮಾಸೇದು
 ರಗಾದಭೋದಾಃ ||೪೬||

ಅರ್ಥ:-ಇತಿ-ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಈರಿತಂ=ಹೇಳಿದ, ವನನಾತ್ಮ
 ಜಸ್ಯ-ಹನುಮಂತರ, ತತ್=ಪೂರೈಕ್ತವಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು, ಶೃತ್ವಾ -
 ಕೇಳಿ, ಅತಿಭೀತಾಃ-ಅತ್ಯಂತ ಭಯಗ್ರಸ್ತರಾದ ಆ ವಾನರ ಪ್ರಮುಖರು,
 ಧೃತಮೂಕಭಾವಾಃಸಂತಃ=ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದೆ ಮೂಕ ಸ್ವ
 ಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಅಶಯೇವ ಅಗಾಧಭೋದಾಃ=ಅಸರಿಮಿತವಾದ ಜ್ಞಾ
 ನಪುಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದಲೇನೆ, ಸರ್ವೇ-ಸಮಸ್ತರಾದ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರೂ, ತಂ-
 ಹನುಮಂತರನ್ನೂ, ಅನುಚಗ್ಮುಃ=ಅನುಸರಿಸಿದರು, ಅಥ-ಅವರು ಅನುಸರಿ
 ಸಿದನಂತರ, ಸರ್ವೇಪಿ-ಎಲ್ಲರೂ. ಅದ್ರಿಮುಖ್ಯಂ=ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ
 ಮಾಹೇಂದ್ರ ಪರ್ವತವನ್ನು, ಆಸೇದುಃ-ಸೇರಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳಿದ ಹನುಮಂತರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ
 ಸಮಸ್ತ ವಾನರ ಮುಖಂಡರೂ ಭಯಪಟ್ಟು ಗಂಭೀರವಾದ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವ
 ರಾದ್ದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೇಳದೆ ಮೂಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅ
 ವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅನುವೋದಿಸಿ ಅವರನ್ನನುಸರಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಪರ್ವ
 ರೂ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾಹೇಂದ್ರ ಪರ್ವತವ
 ನ್ನಂದಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ನಿರೀಕ್ಷ್ಯ ತೇ ಸಾಗರಮಪ್ರದೃಷ್ಟಂ ಅಪಾರಮೇಯಂ ಸಹಸಾ ವಿ
 ಷಣ್ಣಾಃ | ದೃಢಂ ನಿರಾಶಾಶ್ಚ ಮೃತಿಂಹಿ ದದ್ಮುಃ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶಾ
 ಯ ತಥಾಚ ಚಕ್ರುಃ ||೪೭||

ಅರ್ಥ:-ತೇ=ಕಪಿಪ್ರಮುಖರು, ಸಹಸಾ-ಮಹಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ
 ಅಪ್ರದೃಷ್ಟಂ=ಪಾರವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ, ಅಪಾರಮೇಯಂ=
 ತೀರವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ, ಸಾಗರಂ=ಮಹಾಸಮುದ್ರವನ್ನು, ನಿರೀ
 ಕ್ಷ್ಯ-ನೋಡಿ, ವಿಷಣ್ಣಾಃ=ಅಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ, ದೃಢಂ = ದೃಢವಾಗಿ,

ನಿರಾಶಾಃಸಂತಃ=ಆಶಾರಹಿತರಾನದರಾಗಿ, ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶಾಯ=ನಿರಶನ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಮತಿಂ=ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು, ದದ್ರೇ=ದೃಢಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು, ತಥೈವ=ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ, ಚಚಕ್ರುಃ=ಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯಃ—ಅ ಕಪಿಗಳು ಹೆನುವಂತರಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಮಹೇಂದ್ರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅಲ್ಲಿ ಅತಿಸಾಹಸದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ತೀರವನ್ನು ಹೊಂದಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ತೀರವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಇರುವ ಮಹಾ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರಾಂತರಾಗಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆಶಾರಹಿತರಾದರು. ತಾವು ಜೀವಸಹಿತವಾಗಿ ಬದುಕಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಶೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ಆಜ್ಞಾಪಿತನಾದ ಮಾಸ ಮಾತ್ರ ಅವಧಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡಿ ಬಹುದಿವಸವಾದಾಗ್ಯೂ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗದೆ ಇರುವದರಿಂದಲೂ ಆಜ್ಞೋಲಂಘನ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಸುಗ್ರೀವನು ಕೋಪಿಸಿ ನಮ್ಮಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಂಹರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ಜೀ. ದ ಮೇಲೆ ಆಶೆಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ ವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ಲೋಕಃ | ಪ್ರಾಯೋಪ ವಿಷ್ವಾಶ್ಚ ಕಥಾರಿ ವದಂತೋರಾಮಸ್ಯ ಸಂಸಾರ
ವಿಮುಕ್ತಿ ದಾತುಃ | ಜಟಾಯುಷಃ ಸಾತನ ಮೂಚಿರೇತತ್ಸಂ ಸಾತಿ
ನಾನ್ಮುಃ ಶ್ರವಣಂ ಜಗಾಮ || ೪೮ ||

ಅರ್ಥಃ—ಪ್ರಾಯೋಪವಿಷ್ವಾಶ್ಚ=ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಸಂಸಾರವಿಮುಕ್ತದಾತುಃ=ಸಂಸಾರ=ಜನನಮರಣಾಖ್ಯ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ, ವಿಮುಕ್ತಿ=ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು (ಕಲ್ಪಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು,) ದಾತುಃ=ಕೊಡತಕ್ಕ, ರಾಮಸ್ಯ=ಶ್ರೀರಾಮರ, ಕಥಾಂ=ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು, ವದಂತಃ ಸಂತಃ=ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಜಟಾಯುಷಃ=ಜಟಾಯುವಿನ, ತತ್=ಜಟಾಯುವಿನ ಮರಣದ ಆ ಕಥೆಯು, ಸಂಸಾತಿ ನಾನ್ಮುಃ=ಸಂಸಾತಿ ನಾನುಕನಾದ ಗೃಧ್ರನ, ಶ್ರವಣಂಜಗಾಮ=ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸಮುದ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಮುಕ್ತರಾಗಿ ಜೀವದ ಮೇಲೆ ಆಶೆಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿದಾತೃವಾದ ಶ್ರೀರಾಮರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಥನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಟಾಯುನಾಮಕ ಗೃಧ್ರ ರಾಜನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾವಣನ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವನಿಂದ ವೆಟ್ಟುತಿಂದು ಬಿದ್ದಿದ್ದು ರಾಮರ ದರ್ಶನ ನಂತರ ಮೃತನಾದನೆಂಬ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಪರಸ್ಪರ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಈ ಕಥೆಯು ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಟಾಯುವಿನ ಅಣ್ಣನಾದ ಸಂಪಾತಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು.

ಆ ಸಂಪಾತಿ ಯಾರು ಅವನು ಎಲ್ಲಿದ್ದನೆಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಶದ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ|| ತಸ್ಯಾಗ್ರಜೋಸಾ ವರುಣಸ್ಯಸೂನುಃ ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ಬಿಂಬಂ ಸ ಹತೇ
ನಯಾತಃ | ಜವಂಪರೀಕ್ಷನ್ನಥ ತಂಸುತಸ್ತಂ ಗುಪ್ತಾವತತ್ರ
ಕ್ಷಯ ಮಾಪ್ಯಚಾ ಪತತ್ || ೪೯ ||

ಅರ್ಥ:—ಅಸೌ=ಆ ಸಂಪಾತಿಯು, ತಸ್ಯ = ಆ ಜಟಾಯುವಿಗೆ, ಅಗ್ರಜಃ=ಅಣ್ಣನು, ಸೂನುಃ =ಪುತ್ರನು, ಅಸೌ = ಈ ಸಂಪಾತಿಯು, ಸೂರ್ಯಸ್ಯ=ಸೂರ್ಯನ. ಜವಂ=ವೇಗವನ್ನು, ಪರೀಕ್ಷಣ=ಪರೀಕ್ಷಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ತೇನ=ಆ ಜಟಾಯುವಿನಿಂದ, ಸಹ=ಸಹಿತನಾಗಿ, ಬಿಂಬಂ = ಸೂರ್ಯನ ಬಿಂಬವನ್ನು, ಯಾತಃ = ಹೋಗಿ ಸೇರಿದನು. ಅಥ=ಅನಂತರ, (ಅಸೌ=ಈ ಸಂಪಾತಿಯು) ಸುತಸ್ತಂ=ಅತ್ಯಂತನಾಗಿ ತಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಜಟಾಯುವನ್ನು, ಗುಪ್ತಾ=ತನ್ನ ರಕ್ತೆಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ, ಪತತ್ರಕ್ಷಯಂ=ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ನಾಶನವನ್ನು, ಆಪ್ಯ=ಹೊಂದಿ, ಆಸಪಚ್ಚ=ಬಿದ್ದುಹೋದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:—ಸಂಪಾತಿಯು ಜಟಾಯುವಿನ ಅಣ್ಣನು ಸೂರ್ಯ ಸಾರ ಧಿಯಾದ ಅರುಣನ ಪುತ್ರನು. ಸಂಪಾತಿಯು ಸೂರ್ಯನ ವೇಗವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ತಮ್ಮನಾದ ಜಟಾಯುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಸೂ

ಯನ ಬಿಂಬವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಜಟಾಯುವು ಸೂರ್ಯನ ಬಿಂಬದ ನೇಗವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಅತ್ಯಂತ ತಾಪವುಳ್ಳನಾದನು. ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಸೂರ್ಯನ ತಾಪದಿಂದ ಸುಟ್ಟುಹೋದವು. ನಂತರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆ ಗಂಧಮಾಧನ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು.

**ಶ್ಲೋಕ || ಸದಗ್ಧಪಕ್ಷಃ ಸವಿತ್ಯ ಪ್ರತಾಪಾಭ್ಯತ್ತೇವ ರಾಮಸ್ಯ ಕಥಾಂ ಸ ಪಕ್ಷಃ
ಭೂತ್ವಾ ಪುನಶ್ಚಾಶು ಮೃತಿಂ ಜಟಾಯುಷಃ ಶುಶ್ರಾವ ಪೃಷ್ಠಾಪ್ತು
ನರೇವ ಸಮ್ಯಕ್ ||೫೦||**

ಅರ್ಥ:--ಸವಿತ್ಯಪ್ರತಾಪಾತ್=ಸವಿತ್ಯ=ಸೂರ್ಯನ, ಪ್ರತಾಪಾತ್=ಉಜ್ವಲ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ. ದಗ್ಧ=ಸುಟ್ಟುಹೋದ, ಪಕ್ಷಃ = ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ, ಸಃ=ಆ ಸಂಪಾತಿಯು, ರಾಮಸ್ಯ ಕಥಾಂ=ಶ್ರೀರಾಮರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು, ಶೃತ್ವೈವ=ಕೇಳೋಣಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ, ಸಪಕ್ಷಃಸಃ=ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತನಾದವನಾಗಿ, ಪುನಶ್ಚ=ಪುನಃ, ಜಟಾಯುಷಃ=ಜಟಾಯುಸಿನ, ಮೃತಿಂ = ಮರಣವನ್ನು, ಪುನಶ್ಚ=ತಿರಿಗಿಯೂ, ಪೃಷ್ಠಾಪ್ತು=ಕಪಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕ್ಷೇಪಿಸಿ, ಸಮ್ಯನೇವ=ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಶುಶ್ರಾವ=ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:--ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಚಂಡವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟು ನಾಶವಾದ ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಸಂಪಾತಿಯು ಶ್ರೀರಾಮರ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಪೂರ್ವದಂತೆ ಬೆಳೆದವು. ಅನಂತರ ಸಂಪಾತಿಯು ಕಪಿವರನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ರಾಮರ ಕಥೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಶ್ರವಣಮಾಡಿದನು.

**ಶ್ಲೋಕ || ಸರಾವಣಸ್ಯಾಧಗತಿಸು ಶೋಕ್ತಾಂ ನಿವೇದ್ಯ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಜನಕಾತ್
ಜಾಕೃತಿಂ | ಸ್ವಯಂತಥಾಶೋಕವನೇ ನಿಷಣ್ಣಾ | ಮವೋಚ ದೇ
ಭ್ಯೋ ಹರಿಪುಂಗವೇಭ್ಯಃ ||೫೧||**

ಅರ್ಥ:--ಅಥ=ಶ್ರೀರಾಮ ಕಥಾ ಶ್ರವಣಾನಂತರ, ಸಃ=ಈ ಸಂಪಾತಿಯು, ಸುತೋಕ್ತಾಂ = ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಸುಪಾಶ್ವನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ, ರಾವಣಸ್ಯ=ರಾವಣನ, ಗತಿಂ=ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ನಿವೇದ್ಯ-ಹೇಳಿ, ಸ್ವಯಂ = ತಾನು, ಆಶೋಕವನೇ=ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ, ನಿಷಣ್ಣಾಂ = ಕೂತುಕೂಂಡಿರ

ತಕ್ಕ, ಜನಕಾತ್ಮಜಾ=ಜನಕರಾಜನ ಕುಮಾರಿಯಾದ, ಶೀತಾಕೃತಿಂ=ಸೀತಾ
ತಂದೆಯಿರುವ ಆಕಾರವನ್ನು, ದ್ಯುಷ್ಟಾನ್ವಯೋಡಿ, ತಥಾ=ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ,
ಪುಷ್ಯಃ=ಪ್ರಾಯೋಪನೇಕನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಪಿವರಿಗೆ, ಅವೋಚತ್
=ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಸಂಸಾತಿಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪುನಶ್ಚ ಶ್ರೀರಾಮರಕಥಾ
ವನ್ನು ಕೇಳಿದನಂತರ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಸುಮಾರ್ಷನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸೀತಾ
ವಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಪಿವರ
ರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು, ಮತ್ತು ಅಶೋಕನಾದವು ಕೂತುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಜನಕಾ
ತ್ಮಜನಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಆಕಾರವನ್ನು ತಾನಿದ್ದ ಸ್ವಕದಿಂದಲೇ ನೋಡಿ
ಪ್ರಾಯೋಪನೇಕನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಪಿತ್ರೇಷ್ಟರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ತಶಸ್ತುತೇ ಬ್ರಹ್ಮಸುತೇನಪೃಷ್ಟ್ವಾ ನೃನೇದಯನ್ನಾತ್ಮಬಲಂ ಪೃ
ಥಕ್ ಪೃಥಕ್ | ದಶೈವಚಾರಭ್ಯ ದಲೋತ್ತರಸ್ಯ ಕ್ರಮಾತ್ಪಥೋ
ಯೋಜನ ತೋಭಿಯಾನೇ ||೩೧||

ಅರ್ಥ.— ತತಃ=ಸಂಸಾತಿಯ ವಾಕ್ಯಾಶ್ರವಣಾನಂತರ, ಬ್ರಹ್ಮಸು
ತೇನ=ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರನಾದ ಜಾಂಬವಂತನಿಂದ, ಪೃಷ್ಟ್ವಾ=ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿ,
ತೇ=ಆ ಕಪಿತ್ರೇಷ್ಟರು, ದಶೈವಚಾರಭ್ಯಃ=ಹತ್ತು ಯೋಜನ, ಕ್ರಮಾತ್=
ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ, ವೇದಲು, ದಶೋತ್ತರಸ್ಯ=ಹತ್ತು ಯೋಜನ ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚಾ
ಗುಳ್ಳ, ಪಥಃ=ಮಾರ್ಗದ, ಅತಿಯಾನೇ=ದಾಟಿಹೋಗುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ,
ಪೃಥಕ್ಪೃಥಕ್=ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ, ಆತ್ಮಬಲಂ=ತಮ್ಮತಮ್ಮ
ಸ್ವಬಲವನ್ನು, ನೃನೇದಯಃ=ಹೇಳಿಕೊಂಡರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ನಂತರ ಲಂಕಾವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೋಗುವ ವಿಷಯದ
ಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರನಾದ ಜಾಂಬವಂತನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಮಾಡಿದನು
ಅನರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಗಿಂತ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಕ್ರಮೇಣ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಯೋಜನ
ಅಧಿಕವಾಗಿ ದಾಟಲು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರೆಂದು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಲಗಳನ್ನು
ಹೇಳಿಸಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ನೀಲವೈಂದ ವಿವಿಧಾಃ ಸತಾರಾಃ ಸರ್ವೀಪ್ಯಶೀತ್ಯಾಃ ಪದತೋನ ಶಕ್ತಾಃ | ಗಂತುಂಯದಾಥಾತ್ಮಬಲಂ ಸಜಾಂಬರ್ವಾ ಜಗದಾತಸ್ತು ತ್ಪುನರಷ್ಯಮಾಂಶಂ ||೫೩||

ಅರ್ಥ.— ಸತಾರಾಃ=ತಾರನಿಂದಲೂ, ಸನೀಲವೈಂದಾಃ - ನೀಲವೈಂದ ವಿವಿಧರಿಂದಲೂ ಸಹಿತರಾದ, ಸರ್ವೀಪಿ ಸಮಸ್ತ ವಾಸರಶ್ರೇಷ್ಠರು ಆಶೀತ್ಯಾಃ=ಎಂಭತ್ತುಯೋಜನದ, ಪದತಃ=ಆಜೆಗೆ, ಗಂತುಂ-ಹಾರುವುದಕ್ಕೆ, ಯದಾನರಶಕ್ತಾಃ-ತಕ್ಕ ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ತದಾ=ಆಗ, ಅಥ - ಅನಂತರ, ಸಜಾಂಬರ್ವಾ=ಜಾಂಬವರನ್ನು, ತಸ್ತುತ್=ಈ ಮುಖಕ್ಕೆ ಯೋಜನದ, ಆಷ್ಯಮಾಂಶಂ = ಎಟಿಸೆ ಬಂದಾಥಾಗಮನು, ಪುನಃ = ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಹತ್ತು ಯೋಜನ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೆವೆಂದೂ, ಆತ್ಮಬಲಂ = ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಬಲವನ್ನು, ಜಗದ=ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ತಾರ, ನೀಲ, ವೈಂದ, ವಿವಿಧ ವೊದಲಾದವರು ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತಲೂ ವೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ತನಗೊಬ್ಬರೊಡನೆ ಸಂಪ್ರೀಣಿಸ್ತೀಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದಾಟುವಂತೆ ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಜಗದಾಂಬವಂತನು ತಾನು ಆ ಎಂಬಿವರೊಡನೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ತನ್ನಂತರ ರೂಪವೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಂದರ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರೊಡನೆ ಮನಸ್ಕು ಬರಬಹುದೆಂದನು.

ಅನರ್ಥವಿಶೇ.— ಆ ಕಶೀಶ್ರೇಷ್ಠರು ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂದೂ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರನ್ನು ತನಗೊಳಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯು ಈಗ ಇಲ್ಲವಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ—

ಶ್ಲೋಕ || ಬಲೇರ್ಯದಾ ನಿವ್ಲೋವಾಪಲೋಣಂ ಪ್ರಿ ಭೀಶ್ರೈಶ್ಚೈರ್ವಂದಿರವಂ ಪ್ರಕುರ್ವತಾ | ತದಾಸುಯಾ ಭ್ರಾಂತ ಸುತಂಜಗತ್ಸಯಂ ಸ ವೇದನಂ ಜಾನುಮಮಾಸ ಮೇರುತಃ ||೫೪||

ಅರ್ಥ.— ವಿಷ್ಣುಃ=ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ವಾಗುಮಾನತಾರ ವಾಡಿ ದಾಗ, ಬಲೇಃ=ಬಲಿಹಸ್ತಸರ್ತಿಯಿಂದ, ಶ್ರಿಭೀಶ್ರಮೈಃ = ಮೂರುನಾವ

ವಿನ್ಯಾಸದಿಂದ, ಲೋಕಾಂ-ಭೂಲೋಕವನ್ನು, ಯದಾ ಅನಾಸು=ಹೊಂದಿ ದಾಗ, ನಂದಿರನಂ=ನಂದಿ ಎಂಬ ವಾಙ್ಮೃತ್ಯೋಷವನ್ನು, ಪ್ರಕರ್ಷತಃ=ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ, ಇಹಂ-ಈ, ಜಗತ್ಪಯಂ=೩ ಜಗತ್ತೂ, ಭ್ರಾತಂ=ಭ್ರಮಾಪೂರ್ವಕ ಬಡಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ತದಾ-ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮೇರುತಃ=ಮೇರುಪರ್ವತದ ಘಾತದ್ದೆಶೆಯಿಂದ, ಮಮ = ನನ್ನ, ಜಾನು=ಮೋಣಕಾಲು, ಸವೇದನಂ=ವೇದನಯುಕ್ತವಾದದ್ದಾಗಿ ಆಯಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವು ನಾನುನಃವತಾರದಲ್ಲಿ ೩ ಪಾದಗಳ ವಿಕ್ಷೇಪಕ್ರಮದಿಂದ ಭೂಲೋಕ, ಭುವರ್ಲೋಕ (ಅಂತರಿಕ್ಷ) ಪಾತಾಳ ಲೋಕ ಈ ೩ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಪುತ್ರನಾದ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಂದ ಪಡೆದನು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಹಾಸಂತೋಷದಿಂದ ನಂದಿ ಎಂಬ ವಾಙ್ಮೃತ್ಯೋಷಮಾಡುತ್ತಾ ೩ ಲೋಕವನ್ನೂ ಸಂಚರಿಸಿದನು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೇರುಪರ್ವತವು ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ತಗಲಿ ಮೋಣಕಾಲಿನ ಸಂಘಿಯು ವೇದನವಾಯಿತು.

ಶ್ಲೋಕ || ಆತೋಜವೋಮೇ ನಕಿಪೂರ್ವ ಸಮ್ಮತಃ ಪುರಾತ್ಪಹಂ ಷಣ್ಣವ ತಿಷ್ಠವೋಸ್ಮಿ | ತತಃ ಕುಮಾರೋಂಗದ ಅಹಜಾಸ್ಮಭ್ಯತಂ ಪ್ಲವೇ ಯೇನ ತತೋಭಿಜಾನೇ ||೩೫||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ=ಆ ಇಂಬವಂತನು, ಅತಃ=ಆದಕಾರಣ, ಮೇ=ನನ್ನ ಜನ-ವೇಗವು, ಪೂರ್ವಸಮ್ಮತಃ=ಮೊದಲಿನಷ್ಟು, ನಹಿ=ಇಲ್ಲವು. ಆಹಂ=ನಾನು, ಪುರಾತು=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಾದರೋ, ಷಣ್ಣವಪ್ಲವಃ-೯೩ ಯೋಜನದಷ್ಟು ದೂರ ಹಾರತಕ್ಕವನು, ಅಸ್ಮಿ=ಆಗಿದ್ದೆನು, ಇತಿ=ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಅವೋವತ್=ಹೇಳಿದನು. ತತಃ=ಮತ್ತೆ, ಕುಮಾರಃ-ವಾಲಿಯ ಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದಃ=ಅಂಗದನು, ಅಸ್ಮಾನ್=ಈ ಮಹೇಂದ್ರ ಪರ್ವತದಿಂದ, ಶತಂ-ಗಂ ಯೋಜನವನ್ನು, ಪ್ಲವೇಯಂ=ದಾಟಬಲ್ಲೆನು. ತತಃ-ಉಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡಿದನಂತರ, ನಾಭಿಜಾನೇ=ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು (ಪುನಃ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ದಾಟಿಕೊಂಡು ಬರುವಷ್ಟು ತಕ್ಕ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು.)

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಇಂಬವಂತನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾನು ತೊಂಬತ್ತಾರು ಯೋಜನ ದೂರ ಹಾರುತ್ತಾ ಇದ್ದೆನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು. ಆಮೇಲೆ ವಾಲಿಯ ಪುತ್ರನಾದ ಅಂಗದನು ಈ ಮಹೇಂದ್ರ ಪರ್ವತದಿಂದ ನೂರು ಯೋ

ಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಹಾರಬಲ್ಲೆನು, ಅನಂತರ ಸೀತಾನ್ವೇಷಣಾಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಇಷ್ಟದೂರ ದಾಟಿಕೊಂಡು ಬರಲು ನನಗೆ ರಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದೆಂದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಪೂರಿತೇ ತೈಃ ಸಕಲೈಃ ಶತಸ್ಯ ಗಮಾಗಮೇ ಶತ್ಯಬಲಂಚ ವಿಕ್ಷ |
ಸುನುರ್ಗಮತ್ಯಂಚ ನಿಶಾಚರೇಶ ಪೂರ್ಯಾಃ ಸಧಾತುಃ ಸುತ ಆ
ಬಭಾಷೇ ||೫೬||

ಅರ್ಥ.— ಸಕಲೈಃ=ಸಮರ್ಥರಾದ, ತೈಃ=ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ, ಶತಸ್ಯ =ಶತಯೋಜನ ಘಾಸಲೆಯ, ಗಮಾಗಮೇ=ಹೋಗುವ ಮತ್ತು ಹೋಗಲಾರದ ವಿಷಯವು, ಅಪೂರಿತೇಸತಿ=ಪೂರ್ಣಮಾಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಧಾತುಃ=ಬಿ, ಹೃದೇವರ, ಸುತಃ=ಪುತ್ರನಾದ, ಸಃ-ಆ ಜನಂಜನಂತರು, ನಿಶಾಚರರ ಪೂರ್ಯಾಃ-ನಿಶಾಚರೇಶ-ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡತಕ್ಕ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ, ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ರಾವಣನ, ಪೂರ್ಯಾಃ-ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣದ. ಸುನುರ್ಗಮತ್ಯಂ -ಪ್ರವೇಶಮಾಡಲು ಅತ್ಯಂತ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಶತ್ಯಬಲಂಚ - ಶತ್ಯವಾದ ರಾವಣನ ಬಲವನ್ನೂ ಸಹ, ವಿಕ್ಷ್ಯಚ=ಪೂರ್ಯೋಚಿಸಿ, ಅಬಭಾಷೇ=ನೂತನಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ತ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠರೂ ತಮ್ಮ ಬಲಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ನೂರು ಯೋಜನ ದೂರ ದಾಟುವುದನ್ನು ದಾಟಿದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರನಾದ ಜನಂಜನಂತನು, ರಾಕ್ಷಸ ಪ್ರಭುವಾದ ರಾವಣನ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣ ಪ್ರವೇಶದ ಅತ್ಯಂತ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ರಾವಣನ ಬಲವನ್ನೂ ಸಹ ಪರಾಘೋಚಿಸಿ ನೂತನಾಡಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಯಂಃ ಗೃಧ್ರಃ ಶತಯೋಜನಂ ಗಿರಿಂ ತ್ರಿಕೂಟಿ ಮಾಹೇಶ ಉ
ತಾತ್ರ ವಿಘ್ನಾಃ | ಭವೇಯುರನ್ಯೇಪಿ ತತೋಹನೂಮಾನೇಕಃ ಸಮ
ರ್ಥೋನಪರೋಸ್ತಿ ಕಶ್ಚಿತ್ ||೫೭||

ಅರ್ಥ.— ಅಯಂ=ಈ, ಗೃಧ್ರಃ=ಗೃಧ್ಯರೂಪನಾದ ಸಂಪಾತಿಯು ಇತಃ=ಇಲ್ಲಿಂದ, ಶತಯೋಜನಂ-ನೂರು ಯೋಜನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನೂ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ತ್ರಿಕೂಟಿನಾಮಕವಾದ, ಗಿರಿಂ=ವರ್ಷತವನ್ನೂ, ಉತ=ಮತ್ತು, ಅತ್ರ = ಅಲ್ಲದೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ,

ಅನ್ಯೇ=ಇತರನಾದ, ವಿಘ್ನಾಃಅಪಿ=ವಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಂದರಿಗಳೂ ಕೂಡ, ಭವೇಯುಃ=ಉಂಟಾಗಬಹುದೆಂತೂ, ಆಹ-ಹೇಳಿದನು, ತ ಗ್ನಾತ್-ಆದ್ದರಿಂದ, ಹನೂರ್ಮಾ-ಹನುಮಂತರು, ಏಕಃ=ಒಬ್ಬರೇ, ಸ ಮರ್ಥಃ=ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಲು ಸಮರ್ಥರು, ಪರಃ=ಇನ್ನೊಬ್ಬನು, ಕಶ್ಚಿ ತ್=ಯಾರೂ, ನಾಸ್ತಿ=ಇಲ್ಲವು. ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಜಾಂಬವಾಃ=ಜಾಂ ಬವಂತನು, ಬಭಾಷ=ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ— ಜಾಂಬವಂತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಗೃಧ್ರ ರೂಪ ನಾದ ಸಂವಾತಿಯು ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ತ್ರಿಕೂಟವ ವೃತ್ತವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದುನೂರು ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದೂ ಮತ್ತೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರಿಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇ ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಉಂತಿರುಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಹು ಮಂತರೊಬ್ಬರೇ ಸಮರ್ಥರು. ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ || ಉಕ್ತ್ವಾ ಧ ಇತ್ಯಂ ಪುನರಾಹ ಸೂನುಂ ಪ್ರಾಣಸ್ಯ ನಿಶ್ಚೀಮಬಲಂ ಪ್ರಕಾರಯಾ | ತ್ವನುಕೇ ಏವಾತ್ರಪರಂ ಸಮರ್ಥಃ ಕುರುಷ್ವಚೈತ ತ್ಪ್ರಿಸಾಹಿ ವಾನರಾಃ ||೫||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ=ಜಾಂಬವಂತನು, ಇತ್ಯಂ=ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಉಕ್ತ್ವಾ=ಹೇಳಿ, ಪುನಃ=ತಿರುಗಿ, ನಿಶ್ಚೀಮಬಲಂ=ಅಸಾರ ಬಲವುಳ್ಳ, ಪ್ರಾಣಸ್ಯ=ವಾಯುದೇವನ, ಪುತ್ರಂ=ಕುಮಾರನಾದ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕುರಿತು, ಪ್ರ ಕಾಶಯಾಸಃ=ಅವರ ಬಲವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದನು. “ ಹನುಮಂತರೇ ! ಅತ್ರ=ಈ ಸೀತಾಕ್ಷೇಷಣ ಕಾಡ್ಯ ದಲ್ಲಿ, ತ್ವಂಏಕಮವ=ನೀವೊಬ್ಬರೇ, ಪರಂಸಮರ್ಥಃ=ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥರು. ಏತತ್=ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಕುರುಷ್ವ-ನೀವು ಮಾಡಿರಿ, ವಾನರಾಂಶ್ಚ=ಈ ವಾನರರನ್ನು, ಪರಿಸಾಹಿ=ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿರೆಂದು, ಅಹ=ಹೇಳಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಜಾಂಬವಂತನು ಪೂರೋಕ್ತ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ಪುನಃ ವಾಯುವುತ್ರರಾದ ಹನುಮಂತರನ್ನು ಕುರಿತು ಅಸಾರ ಬಲವುಳ್ಳವರ ನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸನಮಾಡಿ ಈ ಸಮುದ್ರತರಣ ಸೀತಾಕ್ಷೇಷಣಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥರು ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲವು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀವೇ ಮಾಡಿರಿ ಈ ಸಕಲ ವಾನರ ರನ್ನೂ ಸುಗ್ರೀವನ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿರೆಂದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಇತೀರಿತೋಸೌ ಹನುಮಾನ್ನಿಜೇಷ್ಟಿತಂ ತೇಷಾಮು ಶಕ್ತಿಂ ಪ್ರಕಟಾಂ ವಿಧಾಯ | ಅವರ್ಧತಾತು ಪ್ರವಿಚಿಂತ್ಯ ರಾಮಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಂ ಚರಿತೋಸ್ತದಾಜ್ಞಾಂ ||೫೯||

ಅರ್ಥ.— ಇತಿ=ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ನಿಜೇಷ್ಟಿತಂ-ತನಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಿತವಾದುದನ್ನು, ಈರಿತಃ=ಜಾಂಬವಂತನಿಂದ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ, ಅಸೌ=ಈ, ಹನುಮಾನ್=ಹನುಮಂತನು, ತೇಷಾಂ-ವಾನರರ, ಅಶಕ್ತಿಂ = ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು, ಪ್ರಕಟಾಂ=ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು, ವಿಧಾಯ=ಮಾಡಿ, ಆತು=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಸಂಪೂರ್ಣಶಕ್ತಿಂ=ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಾಕ್ರಮ ಉಳ್ಳ, ರಾಮಂ =ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು, ಪ್ರವಿಚಿಂತ್ಯ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ, ತದಾಜ್ಞಾಂ=ಶ್ರೀರಾಮನ ಆಜ್ಞಾರೂಪವಾದ ಸೀತಾಸ್ವೇಷಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಚರಿತೋಽನದಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರ್ಧತ-ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಜಾಂಬವಂತನು ಹನುಮಂತರಿಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಿತವಾದದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹನುಮಂತರು ಕೇಳಿ, ಬೇರೆ ಕಪಿಗಳ ಅಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟನಮಾಡಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಮನಸಾಧ್ಯನಮಾಡಿ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಆಜ್ಞಾಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿದರು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯ ಪೂಜ್ಯವಾದ ವಿರಚಿತೇ ಶ್ರೀಮಢಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯೇ ಶ್ರೀರಾಮಚರಿತೇ ಸಮುದ್ರ ತರಣ ನಿಶ್ಚಯೋನಾಮ ಷಷ್ಠೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಮಾಪ್ತಃ ||

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀಮಢಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರೋಲ್ಲಂಘನ ನಿಶ್ಚಯರೂಪವಾದ ೬ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು- ಶ್ರೀಸೀತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನ ಹನುಮತ್ಸಮೇತ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಃ ಪ್ರಿಯತಾಮ್.

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಏಳನೇ ಅಧ್ಯಾಯ.

— ೦ —

ಸುಂ ದ ರ ಕಾಂ ಡ .

ಶ್ಲೋಕ|| ರಾಮಾಯ ಶಾಶ್ವತಸುವಿಸ್ತೃತ ಷಡ್ಗುಣಾಯ ಸರ್ವೇಶ್ವರಾಯ
ಬಲವೀರೈವಮಹಾರ್ಣವಾಯ | ನೌಘಲಿಲಂಘಯಿಷುರರ್ಣವ ಮು
ತ್ಪ್ರಸಾತ ನಿಷ್ಪೀಡ್ಯತಂ ಗಿರಿವರಂ ಪವನಸ್ಯ ಸೂನುಃ ||೧||

ಅರ್ಥ.— ಆರ್ಣವಂ=ಸಮುದ್ರವನ್ನು, ಲಿಲಂಘಯಿಷುಃ=ಹಾರಲಪೇ
ಕ್ಷಿಸಿದ, ಪವನಸ್ಯ ಸೂನುಃ=ವಾಯುವುತ್ರರಾದ ಹನುಮಂತದೇವರು, ಶಾಶ್ವ
ತಸುವಿಸ್ತೃತ ಷಡ್ಗುಣಾಯ=ಶಾಶ್ವತ = ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಸುವಿಸ್ತೃ
ತಃ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪರಿಚ್ಛೇದ ಶೂನ್ಯಗಳಾದಂಥ, ಷಡ್ಗುಣಾಯ=
ಐಶ್ವರ್ಯ, ವೀರ್ಯ, ಯಶಸ್ಸು, ತೇಜಸ್ಸು, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಗಳ
ಉಪ ಷಡ್ಗುಣಗಳುಳ್ಳ, ಸರ್ವೇಶ್ವರಾಯ = ಸರ್ವ ಜಗತ್ತಿಗೂ ಆಶ್ವರ
ನಾದ, ಬಲವೀರೈವ ಮಹಾರ್ಣವಾಯ = ಬಲ ಮತ್ತು ಪರಾಕ್ರಮಗಳಿಗೆ
ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಇರುವ, ರಾಮಾಯ=ಶೀರಾಮಚಂದ್ರ ದೇವರಿಗೆ, ನೌಘಾ=
ನಮಸ್ಕರಿಸಿ. ತಂ=ಆ, ಗಿರಿವರಂ = ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮಹೇಂದ್ರಾಚಲವನ್ನು,
ನಿಷ್ಪೀಡ್ಯ=ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿ, ಉತ್ಪ್ರಸಾತ=ಹಾರಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹಾರಲಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಹನುಮಂತದೇವರು,
ಸರ್ವದೇಶಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಚ್ಛೇದ ಶೂನ್ಯಗಳಾದ ಷಡ್ಗುಣವುಳ್ಳ,
ಸಮುದ್ರವು ಹೇಗೆ ಗಭೀರವೋ ಹಾಗೆ ಬಲಪರಾಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಧ
ನಾದ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಶೀರಾಮಚಂದ್ರ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮ
ಹೇಂದ್ರಾಚಲವನ್ನು ಪಾದಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿ ಹಾರಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಚುಕ್ಷೋಭೆ ನಾರಿಧಿರನುಪ್ರಯಯೌಚ ಶೀಘ್ರಂ ಯಾದೋಗಣೈಃ
 ಸಹತದೀಯ. ಬಲಾಭಿ ಕೃಷ್ಣಃ| ವೃಕ್ಷಾಶ್ಚ ಪರ್ವತಗತಾಃ ಪವ
 ನೇನ ಪೂರ್ವಂ ಕ್ಷಿಪ್ರೋರ್ಣವೇ ಗಿರಿರುಸಾ ಗಮನಸ್ಯ ಹೇತೋಃ
 ||೨||

ಅರ್ಥ.—ತದೀಯ ಬಲಾಭಿ ಕೃಷ್ಣಃ=ಹನುಮಂತದೇವರ ಬಲದಿಂದ
 ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟು, ವಾರಿಧಿಃ=ಸಮುದ್ರವು, ಚುಕ್ಷೋಭಃ=ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಯಿತು,
 ಚ=ಮತ್ತೂ, ಪರ್ವತಗತಾಃ=ಮಹೇಂದ್ರಗಿರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ, ವೃಕ್ಷಾಶ್ಚ
 ಶ್ಚ=ಮರಗಳೂಕೂಡ, ಯಾದೋಗಣೈಃ ಸಹ=ಜಲಚರಗಳಿಂದ ಸಹಿತ
 ವಾಗಿ, ತದೀಯಬಲಾಭಿ ಕೃಷ್ಣಃ=ಹನುಮತ್ತನುಬಂಧ ಬಲದಿಂದ ಸೆಳೆಯಲ್ಪ
 ಟ್ಟು, ಶೀಘ್ರಂ=ವೇಗವಾಗಿ, ಅನುಪ್ರಯಯೌ=ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದವು. ಪೂರ್ವಂ=
 ಹಿಂದೆ, ಪವನೇನ = ನಾಯುದೇವರಿಂದ, ಅರ್ಣವೇ = ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ,
 ಕ್ಷಿಪ್ರಂ=ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟು, ಗಿರಿಃ=ಮೈನಾಕಪರ್ವತವು, ಆಸ್ಯ=ಮಾರುತಿಯು
 ಹೇತೋಃ=ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೋಸ್ಕರ, ಉದಾಗಮತ್ = ಸಮುದ್ರದೊಳಗಿನಿಂದ
 ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮಾರುತಿಯು ಲಂಘನ ರಭಸದಿಂದುಂಟಾದ ಗಾಳಿಯು
 ವೇಗದಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸಮುದ್ರವು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಯಿತು.
 ಸಮುದ್ರದೊಳಗಿನ ಜಲಚರಗಳು ಗಾಳಿಯಿಂದ ತೂರಲ್ಪಟ್ಟು ಮಾರುತಿಯು
 ಹಿಂದೆ ಹೊರಟವು. ಮಹೇಂದ್ರಾಚಲದಲ್ಲಿನ ವೃಕ್ಷಗಳು ಮಾರುತಿಯು
 ಬಲರಭಸಕ್ಕೆ ಬುಡಸಹಿತ ಕೀಳಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಯಾಣಸ್ಥನಾದ ಬಂಧುವ
 ನ್ನು ಸಾಗಕಳುಹಲು ಬರುವಂತೆ ಮಾರುತಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದವು.
 ಹಿಂದೆ ನಾಯುದೇವರಿಂದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ರಕ್ಷಿತನಾದ ಮೈ
 ನಾಕನು ಆ ನಾಯು ಕುಮಾರರಾದ ಹನುಮಂತ ದೇವರಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ
 ಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದನು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ನಾಯುದೇವರು ಮೈನಾಕನನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ
 ಹಾಕಲು ಕಾರಣವೇನು? ಮಾರುತಿಯು ವಿಶ್ರಾಂತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಆತನು
 ಸಮುದ್ರದಿಂದೇಳಲು ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ|| ಶಾಲೋ ಹರಸ್ಯ ಗಿರಿಪಕ್ಷನಿನಾಶಕಾಲೇ ಕ್ಷಿಪ್ರೋರ್ಣವೇ ಸಮ
ರುತೋ ವರ್ತಿತಾತ್ಮಸಕ್ಷಃ | ಹೈನೋಗಿರಿಃ ಪವನಜಸ್ಯ ತು ವಿಶ್ರ
ಮಾರ್ಥ ನುದ್ಧಿದ್ಯ ವಾರಿಧಿಮವರ್ಧ ದನೇಕಸಾನುಃ ||೩||

ಅರ್ಥ.—ಗಿರಿಪಕ್ಷನಿನಾಶಕಾಲೇ=ಇಂದ್ರನು ಪರ್ವತಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳ
ನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಹರಸ್ಯ = ರುದ್ರದೇವರ, ಶಾಲಃ=ಮೈದುನ
ನಾದ ಮೈನಾಕನು, ಮರುತಃ=ವಾಯುದೇವರ ದೆಸೆಯಿಂದ, ಅರ್ಣವೇ=
ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಕ್ಷಿಪ್ತಃ=ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟನು. (ಆದ್ದರಿಂದ) ಉರ್ವರಿತಾತ್ಮ
ಸಕ್ಷಃ = ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳವನಾದನೋ, ಸಃ=ಅಂಥಾ, ಅನೇಕ
ಸಾನುಃ--ಬಹುಶಿಖರಗಳುಳ್ಳ, ಹೈನೋಗಿರಿಃ-ಸುಮರ್ಣಸರ್ವತನು ಅಥವಾ
ಹಿಮನತ್ಪತ್ರನಾದ ಮೈನಾಕನು, ಪವನಜಸ್ಯ - ವಾಯುಕುಮಾರರಾದ
ಹನುಮಂತದೇವರ, ವಿಶ್ರಮಾರ್ಥಂ = ಆಯಾಸಪರಿಹಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ವಾರಿ
ಧಂ=ಸಮುದ್ರವನ್ನು, ಉದ್ಧಿದ್ಯ=ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರ್ಧತ-ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನು ವಚತ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಪರ್ವತ
ಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತ ಬಂದಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರು ಮೈ
ನಾಕನನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತಂದುಹಾಕಿ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಹೋಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿ
ದರು. ಗಿರಿಜೆಯು ಭ್ರಾತೃವಾದ್ದರಿಂದ ರುದ್ರದೇವರ ಮೈದುನನಾದ
ಮೈನಾಕನು ವಾಯುದೇವರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು
ತೋರಿಸಲು ವಾಯುಕುಮಾರನ ವಿಶ್ರಾಂತ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಮುದ್ರದಿಂದ
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಶ್ಲೋಕ|| ನೈನಾತ್ರ ವಿಶ್ರಮುಣಮೈಚ್ಛದ ವಿಶ್ರನೋಸೌ ನಿಸ್ಸೀನುಪೌರುಷಬ
ಲಸ್ಯ ಕುತಃ ಶ್ರವೋಃಸ್ಯ | ಅಶ್ಲಿಷ್ಯ ಪರ್ವತವರಂ ಸ ದದರ್ಶ
ಗಚ್ಛ ದೇವೈಸ್ತು ನಾಗಜನನೀಂ ಪ್ರಹಿತಾಂ ವರೇಣ ||೪||

ಅರ್ಥ.—ಅವಿಶ್ರಮಃ=ಶ್ರಮರಹಿತರಾದ, ಅಸೌ=ಹನುಮಂತದೇವ
ರು, ಅಶ್ರ=ಮೈನಾಕಪರ್ವತದಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ರಮುಣಂ = ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ನೈವ

ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ, ಪೌರುಷಬಲಸ್ಯ=ಬಲ ಪೌರುಷವುಳ್ಳ, ಅಸ್ಯ=ಹನುಮಂತ ದೇವರಿಗೆ, ಶ್ರಮಃ=ಆಯಾಸವು, ಕುತಃ?=ಎಲ್ಲಿಬಂತು? ಅಂದರೆ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ. (ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದುಬಂದ ಮೈನಾಕನ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಲು) ಪರ್ವತವರಂ-ಮೈನಾಕನನ್ನು, ಅಶ್ಲಿಷ್ಯ=ಅಲಿಂಗಿಸಿ, ಗಚ್ಛ=ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಂಥಾ, ಸಃ=ಹನುಮಂತದೇವರು, ದೇವೈಸ್ತು=ದೇವತೆಗಳ, ವರೇಣ=ವರದಿಂದ, ಪ್ರಹಿತಾಂ = ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ನಾಗಜನ ನಿಂ=ಸುರಸೆಯನ್ನು, ದದರ್ಶ-ನೋಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದಲಿ ಎಂದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದುಬಂದ ಮೈನಾಕಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮರಹಿತರಾದ ಹನುಮಂತದೇವರು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ, ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ ಪೌರುಷಬಲವುಳ್ಳ ಅವರಿಗೆ ಆಯಾಸವೆಲ್ಲಿಯದು? “ ಗೋಷ್ವದೀಕೃತವಾರಾಸಿಂ ” ನೂರು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ಗೋವಿನಹೆಜ್ಜೆ ಮುಳುಗುಸುಷ್ಟು ನೀರಿನಂತೆ ಎಂದುಭಾವಿಸಿ ಲಂಘಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾರುತಿಗೆ ಶ್ರಮವೆಲ್ಲಿಬಂತು? ಉಪಚರಿಸಲು ಬಂದ ಮೈನಾಕನ ಮನೋರಥವು ಭಂಗವಾಗಬಾರದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಆ ಪರ್ವತರಾಜನನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತದಿಂದಾಲಿಂಗಿಸಿ (ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ) ಹೊರಟರು. ಹೀಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ದೇವತೆಗಳು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ ನಾಗಮಾತೆಯಾದ ಸುರಸೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಸುರಸೆಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಕೊಟ್ಟ ವರವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.—

ಶ್ಲೋಕ|| ಜಿಜ್ಞಾಸುಭಿರ್ನಿಜಬಲಂ ತವ ಭಕ್ಷ್ಯಮೇತು ಯ ದ್ಯ ತ್ಸಮಿಚ್ಛಸಿ
ತದಿತ್ಯಮರೋದಿತಾಯಾಃ| ಅಸ್ಯಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಸಪದಿ ಪ್ರವಿನೀಸ್ಯ
ತೋಸ್ಮತ್ ದ್ವೇಶಾನನಂದಯದುತಃ ಸ್ಯುತಮೇಷು ರಕ್ಷಣಾಂ ||

ಅರ್ಥ.—ನಿಜಬಲಂ=ಹನುಮಂತರ ಬಲವನ್ನು, ಜಿಜ್ಞಾಸುಭಿಃ=ಯಲಿಚ್ಛಿಸಿದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ, (ಹೇಸುರಸೇ!) ತ್ವಂ=ನೀನು, ಯದ್ವಾಪ್ಸಿ=ಯಾವುವಾದುದನ್ನು, ಇಚ್ಛಸಿ = ತಿನ್ನಲವೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೀಯೋ, ತತ್ಸತ್ಯಂ=

ಅವುಗಳು, ತವ=ನಿನ್ನ, ಭಕ್ತಂ=ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ, ಏತು=ಬೀಳಲಿ, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, (ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು) ಉತ=ಅನಂತರ, ಏಷು=ದೇವತೆಗಳು, ಸ್ಮೃತಂ - ಸುರಸೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು, ರಕ್ಷಣರ್ಷಿ-ಆ ವರವನ್ನು ಸತ್ಯಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಅನುರೋದಿತಾಯಃ-ದೇವತೆಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಪ್ರಕಾರ ಬಂದಿರುವ ಸುರಸೆಯ, ಅಸ್ಯಂ = ಬಾಯನ್ನು, ಪ್ರವಿಕ್ಯ-ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಸಪದಿ=ತಕ್ಷಣವೇ, ಅಸ್ಮಾತ್=ಆ ಬಾಯಿಂದ, ಪ್ರವಿನಿಸ್ಮೃತಃ=ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ದೇವಾರ್ಷಿ-ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ಆನಂದಯತ್ - ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ದೇವತೆಗಳು, ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ವೇಗಾಧಿಕ್ಯಮಾಡಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಹಾರುತ್ತಿರುವ ಹನುಮಂತದೇವರನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ, ಅವರ ಬಲವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಪನ್ನಗರಿಗೆ ಮಾತೆಯಾದ ಸುರಸೆಯನ್ನು ಕರೆದು, “ ಸುರಸೇ ! ನೀನು ಯಾವುದನ್ನು ಭಕ್ತಿಸಬೇಕೆಂದಪೇಕ್ಷಿಸುವಿಯೋ ಅದು ತಾನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಿ, ” ಎಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, “ ನೀನು ಹೋಗಿ ಹನುಮಂತ ದೇವರೆದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿ ಆಗ ಏನಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಚೋಣವೆಂದು ಹೇಳಿಕಳುಗಿಸಲು ಆ ಸುರಸೆಯು ಬಂದು ಮಾರುತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ ಮಮ ಭಕ್ತೈಃ ಪ್ರದಿಷ್ಟಸ್ತ್ವಂಸೇಂದ್ರೈಃ ಸುರಗಣೈಃ ಕಪೇ ” (ಆರ್ಷರಾಮಾಯಣೇ) ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನಂತರ ಮಾರುತಿಯು ಆಕೆಯ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ದೇವತೆಗಳ ವರವನ್ನು ಸತ್ಯಮಾಡಿ ಪುನಃ ಬಾಯಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸುರಪ್ರಣಯಿತಾಂ ಬಲಮಸ್ಯ ಚೋಗ್ರಂ ದೇವಾಃ ಪ್ರತುಷ್ಟುಪುರಮುಂಸು ಮನೋಭಿವೃಷ್ಟಾಃ | ತೈರಾದೃತಃ ಪುನರಸೌವಿಯತ್ಯೈವಗರ್ಭ್ಯ ಣಾಯಾಗ್ರಹಂ ಪ್ರತಿದರ್ಶತ ಚ ಸಿಂಹಿಕಾಖ್ಯಾಂ ||

ಅರ್ಥ.— ದೇವಾಃ=ದೇವತೆಗಳು, ಅಸ್ಯ=ಈ ಹನುಮಂತದೇವರಿಗೆ, ಸುರಪ್ರಣಯಿತಾಂ=ಸುರ=ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಣಯಿತಾಂ- (ತಮ್ಮ ವಚನ ಸತ್ಯಕರಣರೂಪ) ಸ್ನೇಹವನ್ನೂ ಉಗ್ರಬಲಂಚ=ಅಧಿಕಬಲವನ್ನೂ

ಕೂಡ, ದೃಷ್ಟ್ವಾ=ನೋಡಿ, ಅಮುಂ-ಈ ಹನುಮಂತದೇವರನ್ನು, ಸುನು ನೋಭಿವ ಸ್ವಾಭ್ಯಾ=ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಪ್ರತುಷ್ಟುವುಃ - ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದರು. ತೈಃ=ಆ ದೇವತೆಗಳಿಂದ, ಆದೃತಃ-ಸತ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಅಸೌ=ಮಾರುತಿಯು, ಪುನಃ=ಮತ್ತೂ, ವಿಯತೈವ=ಗಗನದಲ್ಲೇ, ಗಚ್ಛ=ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸಿಂಹ್ಯಕಾಖ್ಯಂ=ಸಿಂಹ್ಯಕಾ ಎಂಬ, ಛಾಯಾಗ್ರಹಂ = ನೆರಳಿನಿಂದಲೇ ಪುರುಷನನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ, ಪ್ರತಿದರ್ಶಚ - ನೋಡಿಯೂನೋಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ದೇವತೆಗಳು ತಾವು ಸುರಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರವನ್ನು, ಹನುಮಂತದೇವರು ಸತ್ಯಮಾಡಿದ್ದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಧಿಕಬಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಅವರಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗರೆದು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದರು. ಮಾರುತಿಯು ಹೀಗೆ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಆದರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಗಗನದಲ್ಲೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ನೆರಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ದೇಹವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುವ ಸಿಂಹಕಾ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಲಂಕಾವನಾಯ ಸಕಲಸ್ಯ ಚ ನಿಗ್ರಹೇ ಸ್ಯಾಃ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಪ್ರತಿಹತಂ ಪ್ರದದೌ ವಿಧಾತಾ | ಛಾಯಾಮನಾಕ್ಷಿ ಪದಸೌ ಪವನಾತ್ಮಜಸ್ಯ ಸೋಸ್ಯಾಃ ಶರೀರಮನುವಿಶ್ಯ ಬಿಭೇದಚಾಶು ||೭||

ಅರ್ಥ.—ವಿಧಾತಾ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಲಂಕಾವನಾಯ=ಲಂಕಾಪುರಿಯ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ, ಚ=ಮತ್ತೂ, ಸಕಲಸ್ಯ-ಸರ್ವ ವೀರಸಮೂಹದ, ನಿಗ್ರಹೇ-ನಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಅಸ್ಯಾಃ=ಈ ಸಿಂಹಿಕೆಗೆ, ಅಪ್ರತಿಹತಂ=ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ ತಡೆಯಲಶಕ್ಯವಾದ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ=ಶಕ್ತಿಯನ್ನು, ಪ್ರದದೌ=ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಸೌ=ಆ ವರಬಲದಿಂದ ಈ ರಾಕ್ಷಸಿಯು, ಪವನಾತ್ಮಜಸ್ಯ-ವಾಯುಪುತ್ರರ, ಛಾಯಾಂ=ನೆಳಲನ್ನು, ಅವಾಕ್ಷಿಸತ್=ಆಕರ್ಷಿಸಿದಳು, ಸಃ=ಹನುಮಂತದೇವರು, ಅಸ್ಯಾಃ=ಈ ಸಿಂಹಿಕೆಯ, ಶರೀರಂ=ಉದರವನ್ನು, ಅನುವಿಶ್ಯ=ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಆಶು-ಬೇಗ, ಬಿಭೇದಚ-ತಮ್ಮ ಉಗುರುಗಳಿಂದ ಶೀಲಬಿಟ್ಟರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಸಿಂಹಿಕಾ ರಾಕ್ಷಸಿಗೆ ಲಂಕಾನಗರ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಸಮಸ್ತವೀರನಿಕರವನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ

ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ರಾಕ್ಷಸಿಯು, ಮಾರುತಿಯದೇಹದ ನೆಳಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸೆಳಿಯಲು, ಮಾರುತಿಯು ಅವಳ ಉದರ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಸೀಳಿದರು. ಇಲ್ಲಿ “ ಶರೀರಂ ” ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಉದರವನ್ನು ಎಂಬ ಅರ್ಥಮಾಡಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ? ಸಂಗ್ರಹ ರಾವನಾಯಣ ಮತ್ತು ಆರ್ಷರಾಮಾಯಣದಲ್ಲೂ ಶ್ಲೋಕ|| (೧) ಹೃದಯಂ ನಿರ್ದಯಂ ತಸ್ಯಾಭಿಭೇದ ನಖರೈಃ || (೨) ತತಸ್ತಸ್ಯಾಃ ನಖೈಸ್ತೀಕ್ಷ್ಣೈಃ ಲ ಮೌವಯಣ್ಕುತ್ಪತ್ಯವಾನರಃ | ಉತ್ಪಪಾತಾಥವೇಗೇನಮನಃ ಸಂಪಾತವಿ ಕ್ರಮಃ|| ಎಂದು ಇರುವುದು.

ಶ್ಲೋಕ || ನಿಸ್ಸೀಮಮಾತ್ಮಬಲಂ ಮಿತ್ಯನು ದರ್ಶಯಾನೋ ಹತ್ವೈವ ತಾಮಾ
ಪಿ ವಿಧಾತ್ಯ ವರಾಭಿಗುಪ್ತಾಂ | ಲಂಬೇ ಸಲಂಬ ಶಿಖರೇನಿಪಸಾತಲಂ
ಕಾಪ್ಯಕಾರರೂಪಕ ಗಿರಾವಥಸಂಚುಕೋಶ ||೧||

ಅರ್ಥ.—(ಮಾರುತಿಯು) ಆತ್ಮ ಬಲಂ=ತಮ್ಮ ಬಲವು, ನಿಸ್ಸೀಮಮಿತಿ=ಅಪಾರವಾದದ್ದೆಂದು, ದರ್ಶಯಾನಃ=ತೋರಿಸಲೋಸುಗ, ವಿಧಾತ್ಯ ವರಾಭಿಗುಪ್ತಾಂಪಿ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ವರದಿಂದ ಪಾಲಿತಳಾದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ, ತಾಂ-ಆ ರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು, ಹತ್ವ=ಸಂಹರಿಸಿ, ಸಲಂಬಶಿಖರೇ-ಉದ್ದವಾದ ಶಿಖರಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ್ದರಿಂದ, ಲಂಬೇ = ಲಂಬಾ ಎಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ, ಲಂಕಾಪ್ರಾಕಾರಗಿರೌ=ಲಂಕಾನಗರಿಗೆ ಕೋಟಿಯಂತಿರುವ ತ್ರಿಕೂಟಾಚಲದ ಮೇಲೆ, ನಿಪಸಾತ=ಹಾರಿನಂತರು. ಅಥ=ಅನಂತರ, ಸಂಚುಕೋಶ-ಹಾರುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಕಾರವನ್ನು ಸಂಕೋಚಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹನುಮಂತದೇವರು, ತಮ್ಮ ಬಲವು ಅಪಾರವಾದದ್ದೆಂದು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ಬ್ರಹ್ಮ ವರದಿಂದ ಪಾಲಿತಳಾದಾಗ್ಯೂ ಅವಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮಹೇಂದ್ರಾಚಲದಿಂದ ಹೊರಟವರು ಉನ್ನತಶೃಂಗಗಳುಳ್ಳ ಲಂಬಾ ಎನ್ನುವ ತ್ರಿಕೂಟಾಚಲದ ಶಿಖರದಮೇಲೆ ಬಂದು ನಿಂತುಹಾರುವಾಗ ಧರಿಸಿದ್ದ ದೊಡ್ಡದೇಹವನ್ನು ಸಂಕೋಚಪಡಿಸಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಭೂತ್ವಾಭಿಡಾಲಸಮಿತೋ ನಿಶಿತಾಂ ಪುರೀಂ ಚ ಪ್ರಾಪ್ತ್ಯ ದದ
ರ್ಶ ನಿಜರೂಪವರೇಂ ಸ ಲಂಕಾಂ | ರುದ್ಧೋ ನಯಾಶ್ಚಥ ವಿಜಿತ್ಯ
ಚಿತಾಂ ಸ್ವಮುಷ್ಠಿ ಸಿಷ್ಟಾಂ ತಯಾನುಮತ ಏವನೇಶಲಂಕಾಂ||೧||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ=ಹನುಮಂತದೇವರು, ನಿಶಿ-ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ಬಿಡಾಲಸ ಮಿತಃ=ಬೆಕ್ಕಿನ ಪರಿಮಾಣದೇಹವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ತಾಂಪುರೀಂ=ಆ ಲಂಕಾವು ರನನ್ನು, ಪ್ರಾಸ್ಥ್ಯಃ=ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರಲು, ನಿಜರೂಪವರ್ತೀಂ = ಪುರಿಯೇ ತನ್ನ ನಿಜರೂಪವಾಗಿವುಳ್ಳ, ಲಂಕಾಂ-ಮೂರ್ತಿಮಂತಳಾದ ಲಂಕಾಭಿಮಾನಿಯನ್ನು, ದದರ್ಶ-ನೋಡಿದರು. ಅನಯಾ-ಆ ಲಂಕೆಯಿಂದ, ರುದ್ಧಃ-ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟು, ಸ್ವಮುಷ್ಟಿಪಿಷ್ಪಾಂ-ತಮ್ಮ ಮುಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಚೂರ್ಣಕೃತ ದೇಹವುಳ್ಳವಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಲಂಕಾಂ=ಲಂಕೆಯನ್ನು, ಆಶು = ಜಾಗ್ರತೆ ವಿಜಿತ್ಯ=ಜಯಿಸಿ, ತಯಾ=ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು, ವಿವೇಶ=ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಹನುಮಂತದೇವರು ಲಂಕಾವುರಿಯನ್ನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ತಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ಮಾರ್ಜಾಲದೇಹದ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಲಂಕಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಲಂಕೆಯು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ತಡೆದಳು. ಆಗ ಮಾರುತಿಯು ತಮ್ಮ ಮುಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದು ಜಯಿಸಿ ಅವಳ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದಲೇ ಲಂಕಾವುರಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಮಾರ್ಗಮಾಣೋ ಬಹಿಶ್ಚಾಂತಃಸೋಶೋಕವನಿತಾಕಲೇ | ದದರ್ಶ ಶಿಶುಸಾವ್ಯಕ್ಷಮಾಲಸ್ಥಿತ ರಮಾಕೃತಿಂ ||೧೦||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ-ಹನುಮಂತದೇವರು, ಬಹಿಶ್ಚಾಂತಃ=ಲಂಕೆಯ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಸಹ, ಮಾರ್ಗಮಾಣಃಸಃ-ಸೀತಾಕೃತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕತಕ್ಕವರಾಗಿ, ಅಶೋಕವನಿತಾಕಲೇ - ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ, ಶಿಶುಸಾವ್ಯಕ್ಷದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ, ರಮಾಕೃತಿಂ=ಸೀತಾಕೃತಿಯನ್ನು; ದದರ್ಶ-ನೋಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಮಾರುತಿಯು ಲಂಕಾವುರಿಯ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಸೀತಾಕೃತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಶುಸಾವ್ಯಕ್ಷದ ಕೆಳಗಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸೀತಾಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ನರಲೋಕ ವಿಧಂಬಸ್ಯ ಜಾನನ್ ರಾಮಸ್ಯ ಹೃದ್ಗತಂ ತಸ್ಯ ಚೇಷ್ಟಾನುಸಾರೇಣ ಕೃತ್ವಾ ಚೇಷ್ಟಾಶ್ಚ ಸಂವಿದಂ | ತಾದ್ಯಕ್ಷೇಷ್ಣಾ ಸಮೇಶಾಯೈ ಅಂಗುಲೀಯಮದಾತತ್ತಃ ||೧೧||

ಅರ್ಥ.—ನರಲೋಕವಿಡಂಬಸ್ಯ = ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕವನ್ನೆ ತನ್ನ ನಟನದಿಂದ ನೋಹಪಡಿಸುವ, ರಾಮಸ್ಯ-ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ, ಹೃದ್ಗತಂ= ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು, ಜಾನನ್=ತಿಳಿದಂಥಾ ಹನುಮಂತದೇವರು, ತಸ್ಯ=ರಾಮನ, ಚೇಷ್ಟಾನ್ಮುಸಾರೇಣ=ದೈತ್ಯರನ್ನು ನೋಹಪಡಿಸುವ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗನುಸಾರವಾದ, ಚೇಷ್ಟಾಶ್ಚ = ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು, ಕೃತ್ವಾ=ಮಾಡಿ, ಸಂವಿದಂಕೃತ್ವಾ=ವಿಚಾರಮಾಡಿ, ತತಃ=ಅನಂತರ, ತಾದ್ಯಕ್ಷೇಪ್ವಾಭಿಃ=ರಾಮನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಸದೃಶವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಂದ, ಸಮೇತಾಯೈ=ಕೂಡಿದಂಥ ಸೀತಾದೇವಿಗೆ, ಅಂಗುಲೀಯಂ=ರಾಮನ ಮುದ್ರೆ ಉಂಗುರವನ್ನು, ಅದಾತ್=ಕೊಟ್ಟರು.

ತಾಪ್ಸರ್ಥ.—ಮನುಷ್ಯಲೋಕವನ್ನೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸುವ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದ ಹನುಮಂತದೇವರು, ದೈತ್ಯರ ನೋಹನಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ರಾಮನ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ತಾನು ಸರ್ವಜ್ಞನಾದರೂ ನಟನೆಗಾಗಿ ಸೀತಾಕೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನೀನುಯಾರು ಏನೆಂಬುದಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನಂತರ ರಾಮನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವುಳ್ಳ ಸೀತೆಗೆ ರಾಮನ ಮುದ್ರೆ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಮನ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಥವಾಗಿ ಸೀತಾಕೃತಿಯು ಚೂಡಾಮಣಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸೀತೆಯ ಆಭರಣಗಳು ಆಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಂದವು? ಅಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸೀತಾಯಾ ಯಾನಿಚೈವಾಸ ನಾಕೃತೇಸ್ತಾನಿ ಸರ್ವಶಃ | ಭೂಷಣಾನಿ ದ್ವಿಧಾಭೂತ್ವಾ ತಾಸ್ಯೇ ವಾಸಂಸ್ತಥೈವ ಚ ||೧೭||

ಅರ್ಥ.—ಸೀತಾಯಾಃ=ಸೀತೆಗೆ, ಯಾನಿ ಭೂಷಣಾನಿ=ಯಾವ ಆಭರಣಗಳು, ಆಸಃ=ಇದ್ದವೋ, ಸರ್ವಶಃ=ಸಮಸ್ತವಾದ, ತಾನಿ ಭೂಷಣಾನಿ=ಚೂಡಾಮಣಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಆಭರಣಗಳು, ಅಕೃತೇಃ=ಸೀತಾಕೃತಿಗೆ, ಸಃ=ಇದ್ದುವು. (ಹಾಗಾದರೆ ಸೀತೆಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೋ? ಅಂದರೆ) ತಾಸ್ಯೇ

ನ ಭೂಷಣಾನಿ=ಅದೇ ಆಭರಣಗಳು, ತಘೈವ=ಒಂದೇರೀತಿಯಿಂದ, ದ್ವಿಧಾ ಭೂತ್ಯಾ=ಎರಡಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ, ಆಕೃತೇ=ಆಕೃತಿಗೆ, ಆಸೇ=ಇದ್ದವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸೀತೆಯಂತೆಯೇ ಸೀತಾಕೃತಿ ಹೇಗೆ ಆಯಿತೋ ಹಾಗೆ ಸೀತಾವೇವಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆಭರಣಗಳಂತೆ ಸೀತಾಕೃತಿಯಲ್ಲೂ ಆ ಎಲ್ಲ ಆಭರಣಗಳೂ ಆಗಿ ಇದ್ದುವು. ಅಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ಒಡವೆಯೂ ಎರಡಾಯಿತು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಥ ಚೂಡಾಮಣಿಂ ದಿವ್ಯಂ ದಾತುಂ ರಾಮಾಯ ಸಾದದೌ||೧೩||

ಅರ್ಥ.—ಸಾ=ಸೀತಾಕೃತಿಯು, ಅಥ-ಮಾರುತಿಯು ರಾಮಭೃತ್ಯ ರೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದನಂತರ, ದಿವ್ಯಂ=ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ಚೂಡಾಮಣಿಂ=ಶಿರೋರತ್ನವನ್ನು, ರಾಮಾಯ=ರಾಮನಿಗೆ, ದಾತುಂ=ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ದದೌ=ಕೊಟ್ಟಳು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವುಳ್ಳ ಸೀತಾಕೃತಿ ಮತ್ತೂ ಹನುಮಂತ ಇವರಿಬ್ಬರ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರು ನೋಡಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಅವರ ಚೇಷ್ಟೆಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೇ? ಅಂದರೆ ಅವರ ಚೇಷ್ಟೆಗಳ ಸಾರ್ಥಕವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಯದ್ಯಪ್ಯೇತೇ ನಪಶ್ಯಂತಿ ನಿಶಾಚರ ಗಣಾಸ್ತುತೇ | ದ್ಯುಲೋಕ ಚಾರಿಣಃಸರ್ವೇ ಪಶ್ಯಂತ್ಯುಷಯ ಏವಚ ||೧೪||

ಅರ್ಥ.—ತೇ ನಿಶಾಚರಗಣಾಃ=ಆ ರಾಕ್ಷಸ ಸಮೂಹಗಳು, ಯದ್ಯಪಿ=ಹೇಗಾದರೂ, (ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ) ಏತತ್ = ಸೀತಾಕೃತಿ ಹನುಮಂತದೇವರ ವಿಡಂಬನೆಯನ್ನು, ನಪಶ್ಯಂತಿ=ನೋಡುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ತಥಾಪಿ=ಹಾಗಾದರೂ, ಸರ್ವೇ ದ್ಯುಲೋಕಚಾರಿಣಃ=ಸಮಸ್ತರಾದ ಗಗನಚಾರಿಗಳೂ, ಚ=ಮತ್ತು, ಚುಷಯಏವ=ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಪಶ್ಯಂತು=ನೋಡಲಿ, ಅಂದರೆ ಇವರಾದರೂ ನೋಡಲಿ ಎಂದು ನಟನೆ ಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ರಾಕ್ಷಸರು ನಿನೈಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಸೀತಾಕೃತಿ ಮಾನ್ಯತೆಗಳ ವಿಡಂಬನೆಯನ್ನು ನೋಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಟನೆ ಏಕೆ ಮಾಡಿದರೆಂದರೆ ಗಗನ ಸಂಚಾರಿಗಳೂ, ದೇವತೆಗಳೂ ನೋಡಲಿವೆಂದೇ.

ಶ್ಲೋಕ|| ತೇಷಾಂ ವಿಡಂಬನಾಯೈವ ದೈತ್ಯಾನಾಂ ವಂಚನಾಯಚ | ಪಶ್ಯತಾಂ ಕಲಿಮುಖ್ಯಾನಾಂ ವಿಡಂಬೋಯಂ ಕೃತೋಭವೇತ್ ||೧೫||

ಅರ್ಥ.—ಕೃತಃ=ಇವರಿಬ್ಬರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ಆಯಂ ವಿಡಂಬಃ=ಈ ನಟನೆಯು, ತೇಷಾಂ-ಆ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳು, ವಿಡಂಬನಾಯೈವ= ನಟನೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ! ಪಶ್ಯತಾಂ = ನೋಡುವಂಥಾ. ಕಲಿಮುಖ್ಯಾನಾಂ=ಕಲಿಯೇ ಮೊದಲಾದ, ದೈತ್ಯಾನಾಂ= ದೈತ್ಯರ, ವಂಚನಾಯಚ-(ಈ ನಟನೆಯು) ಸತ್ಯವೆಂಬ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ, ಭವೇತ್=ಆಗಲಿ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಸೀತಾಕೃತಿ ಮತ್ತೂ ಹನುಮಂತದೇವರ ನಟನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ದೇವತೆಗಳು ಇದು ಕೇವಲ ವಿಡಂಬನೆಯೇಹೊರತು ನಿಜವಲ್ಲವೆಂಬ ನಿಜವನ್ನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಲಿವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಕಲಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಸತ್ಯವೆಂಬ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗಲಿ ಎಂಬುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಟನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಕೃತ್ವಾ ಕಾರ್ಯಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ವಿಶಂಕಃ ಪವನಾತ್ಮಜಃ | ಆತ್ಮಾವಿಷ್ಕರಣೇ ಚಿತ್ತಂ ಚಕ್ರೇಮತಿಸುತಾಂ ವರಃ ||೧೬||

ಅರ್ಥ.—ಮತಿಸುತಾಂವರಃ-ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದುದು, ವಿಶಂಕಃ-ರಾಕ್ಷಸರಬಾಧೆ ಬರುವುದೆಂಬ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲದಿರುವ, ಪವನಾತ್ಮಜಃ ಪಾಯುವುತ್ರವಾದ ಹನುಮಂತದೇವರು, ಇದಂ ಸರ್ವಂ ಕಾರ್ಯಂ=ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಕಾದಾನವೇ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಕೃತ್ವಾ=ಮಾಡಿ, ಆತ್ಮಾವಿಷ್ಕರಣೇ=ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಂ=ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು, ಚಕ್ರೇ=ಮಾಡಿದರು. ಅಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಬಾಧೆಯಿರುವುದೆಂಬ ಭಯವಿಲ್ಲದಿರುವ, ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಹನುಮಂತದೇವರು ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೂ

ದೋಣವೇ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದರು.

ಅನತಾರಿಕೆ.—ದುಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸುವಬಗೆ ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ಮಾರುತಿಯು ಚೇಷ್ಟೆಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ :—

ಶ್ಲೋಕ|| ಅಥವನಮಖಿಲಂ ತದ್ರಾವಣಸ್ಯಾವಲುಂಘ್ಯ ಕ್ಷಿತಿರುಹಮಿಮು
ಮೇಕಂ ವರ್ಜಯಿತ್ವಾ ಶುವೀರಃ | ರಜನಿಚರ ವಿನಾಶಂ ಕಾಂ
ಕ್ಷಮಾಣೋತಿ ವೇಲಂ ಮುಹುರತಿ ರವನಾದೀ ತೋರಣಂ
ಚಾರುರೋಹ ||೧೭||

ಅರ್ಥ.—ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ವೀರಃ=ಶೂರನಾದ, ರಜನಿಚರವಿನಾಶಂ=ರಾಕ್ಷಸನಾಶವನ್ನು, ಕಾಂಕ್ಷಮಾಣಃ-ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಹನುಮಂತದೇವರು, ಇಮಂ-ಈ, ಏಕಂ-ಬಂದಾದ, ಕ್ಷಿತಿರುಹಂ=ಸೀತಾಕೃತಿಯು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಶಿಂಶುಪಾಪ್ಯಕ್ಷವನ್ನು, ವರ್ಜಯಿತ್ವಾ=ಬಿಟ್ಟು, ರಾವಣಸ್ಯ=ರಾವಣನ, ಅಖಿಲಂ-ಸಮಸ್ತವಾದ, ತದ್ವನಂ-ಆ ಅಶೋಕವನವನ್ನು, ಅತಿವೇಲಂ-ನಿಶ್ಚೇಷವಾಗಿ, ಆಶು=ಬೇಗ, ಅವಲುಂಘ್ಯ=ನಾಶಮಾಡಿ, ಮುಹುಃ=ಪದೇ ಪದೇ, ಅತಿರವನಾದೀ-ವುಕ್ಕೈಷ್ಟ್ಯ ಗರ್ಜನೆವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ತೋರಣಂಚಾ=ಪ್ರಾಕಾರದ್ವಾರವನ್ನು, ಆರುರೋಹ=ಹತ್ತಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮಾರುತಿಯು, ಸೀತಾಕೃತಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದ ಶಿಂಶುಪಾಪ್ಯಕ್ಷವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಶೋಕವನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚೇಷಮಾಡಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಸಿಂಹನಾದ ಮಾಡುತ್ತಾ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಲಂಕಾಪ್ರಾಕಾರದ್ವಾರವನ್ನು ಹತ್ತಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಥಾ ಶ್ರುಣೋದ್ವ ಶಾನನಃ ಕಪೀಂದ್ರ ಚೇಷ್ಟಿತಂ ಪರಂ | ದಿದೇ
ಶ ಕಿಂಕರ್ಣಾ ಬಹರ್ಣ ಕಪಿ ನಿಗೃಹ್ಯತಾಮಿತಿ ||೧೮||

ಅರ್ಥ.—ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ದಶಾನನಃ-ರಾವಣನು, ಪರಂ-ವನಸ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಮೊದಲಾದ, ಕಪೀಂದ್ರಚೇಷ್ಟಿತಂ=ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಟನ ವ್ಯಾಸಾರ

ವನ್ನು, ಅಶ್ರುಣೋತ್=ಕೇಳಿದನು, ಕಪಿಃ=ಕಪಿಯು, ನಿವ್ಮಿಂದ, ನಿಗೃಹ್ಯತಾಂ=ಕೊಲ್ಲಬಿಡಲಿ, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಬಹೂಃ-ಬಹು ಜನ, ಕಿಂಕರಾಃ=ಕಿಂಕರರೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ, ದಿದೇಶ=ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ವನಭಂಗವಾಡಿದ ಮಾರುತಿಯ ಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನು ರಾವಣನು ಕೇಳಿ ಆ ಕಪಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲಿರೆಂದು ತನ್ನ ಕಿಂಕರರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸಮಸ್ತ ಕೋವಿವೃತ್ಯವೋ ವರಾಧರಸ್ಯ ಕಿಂಕರಾಃ |

ಸನಾಸರ್ಧ ಮಹಾಬಲಂ ಸುರಾಂತರಾತ್ಮನೋಂಗಜಂ ||೧೯||

ಅರ್ಥ.—ಸಮಸ್ತಶಃ=ಸಮಸ್ತರಾದ, ಕಿಂಕರಾಃ=ಕಿಂಕರರು, ಹರಸ್ಯ=ಮಹೇಶ್ವರನ, ವರಾತ್=ವರಬಲದಿಂದ, ವಿವೃತ್ಯವಃ=ಮರಣಶೂನ್ಯರು, ಸುರಾಂತರಾತ್ಮನಃ = ದೇವತೆಗಳ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ವಾಯುದೇವರ, ಅಂಗಜಂ=ಪುತ್ರನಾದ, ಆತವನ, ಮಹಾಬಲಂ=ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಆ ಕಿಂಕರರು ಸುತ್ತಲೂ ಅಕ್ರಮಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮಹೇಶ್ವರನ ವರಬಲದಿಂದ ಮರಣರಹಿತರಾದ ಆ ಕಿಂಕರರು ದೇವತೆಗಳ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ವಾಯುದೇವರ ಕುಮಾರರಾದ ಹನುಮಂತದೇವರನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಮುತ್ತಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಶೀತಿಕೋಟಿಯೋಫಸಂ ಪುರಃಸರಾಷ್ಟ್ರಕಾಯುತಂ |

ಅನೇಕಹೇತಿ ಸಂಕುಲಂ ಕಪೀಂದ್ರಮಾವೃಣೋದ್ಬಲಂ ||೨೦||

ಅರ್ಥ.—ಆ ಕಿಂಕರರು ಎಷ್ಟು ಜನರೆಂದರೆ? ಅನೇಕಹೇತಿಸಂಕುಲಂ=ಬಹು ಆಯುಧಗಳಿಂದಕೂಡಿದ, ಪುರಃಸರಾಷ್ಟ್ರಕಾಯುತಃ = ಲಂ ಸಾವಿರ ಅಗ್ರೇಸರರಿಗ ಕೂಡಿದ, ಅಶೀತಿಕೋಟಿಯುಫಸಂ - ಲಂ ಕೋಟಿ ಸೇನಾನಾಯಕರಿಂದ ಸಹಿತವಾದ, ಬಲಂ=ಸೇನೆಯು, ಕಪೀಂದ್ರಂ=ಕಪಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನು, ಅವೃಣೋತ್=ಆಕ್ರಮಿಸಿತು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸಮಾವೃತ ಸ್ತಥಾಯುಧೈಃ ಸಕಾಡಿತಶ್ಚ ತೇಭ್ಯಶಂ |

ಚಕಾರತಾಃ ಸಮಸ್ತಶಸ್ತ್ರಲಪ್ರಹಾರ ಚೂರ್ಣತಾಃ ||೨೧||

ಅರ್ಥ. — ತೈಃ=ಕಿಂಕರನಾನುಕ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ, ಸಮಾವೃತಃ=ಸುತ್ತ ಲ್ಪಟ್ಟ, ತದಾ=ಹಾಗೆಯೇ, ಧೃಶಂ=ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ, ಆಯುಧೈಃ=ಆಯು ಗಳಿಂದ, ತಾಡಿತಃ=ಹೊಡೆಶಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಂಫಾ, ಸಃ=ಹನುಮಂತನು, ಸಮ ಸ್ತಶಃ=ಸಮಸ್ತರಾದಂಥಾ, ತಾಃ=ಆ ಕಿಂಕರರುಗಳನ್ನು, ತಳಪ್ರಹಾರಚೂ ರ್ಣತಾಃ=ಕೈತಳದ ಹೊಡತಗಳಿಂದ ಚೂರ್ಣಿತರನ್ನಾಗಿ, ಚಕಾರ=ಮಾಡಿ ದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಹನುಮಂತನು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಆವರಿಸಿದ್ದ ಕಿಂಕರ ರುಗಳಿಂದ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾಯುಧಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡರೂ, ತಮ್ಮ ಕೈಪೆಟ್ಟುಗಳಿಂದಲೇ ಆ ಸಮೂಹವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಪುನಶ್ಚ ಮಂತ್ರಿಪುತ್ರಕ್ರಾಸ ರಾವಣ ಪ್ರಚೋದಿತಾಃ |
 ಮಮರ್ಧ ಸಪ್ತಪರ್ವತ ಪ್ರಭಾವರಾಭಿರಕ್ಷಿತಾಃ ||೨೧||
 ಬಲಾಗ್ರ ಗಾಮಿನಸ್ತಥಾ ಶರವವಾಕ್ಸು ಗರ್ವಿತಾಃ |
 ನಿಹತ್ಯ ಸರ್ವರಾಕ್ಷಸಾಃ ತೃತೀಯಭಾಗ ಮಕ್ಷಿಣೋತ್ ||೨೨||

ಅರ್ಥ. — ಸಃ=ಹನುಮಂತನು, ಪುನಶ್ಚ-ಪುನಃ, ರಾವಣಪ್ರಚೋ ದಿತಾಃ=ರಾವಣನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ವರಾಭಿರಕ್ಷಿತಾಃ=ಋದ್ರದೇವರ ವರದಿಂದ, ರಕ್ಷಿತರಾದಂಥಾ, ಪರ್ವತಪ್ರಭಾವ=ಪರ್ವತ ಸಮಾನರಾಗಂಥ ಸಪ್ತಮಂತ್ರಿಪುತ್ರಕ್ರಾಸ-ಏಳು ಜನ ಮಂತ್ರಿ ಕುಮಾರರನ್ನು, ಮಮರ್ಧ- ಪಾದತಾಡನೆಯಿಂದ ಸಂಹರಿಸಿದನು, ತಥಾ=ಹಾಗೆಯೇ, ಶರವವಾಕ್ಸು ಗರ್ವಿತಾಃ= ಋದ್ರದೇವರ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಅಹಂಕಾರಿಗಳಾದಂಥ, ಬಲಾಗ್ರ ಗಾಮಿನಃ=ಸೈನ್ಯದ ಮುಂದೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವಂಥಾ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು, ನಿಹತ್ಯ ಕೊಂದು, ಸರ್ವರಾಕ್ಷಸಾಂ-ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ರಾಕ್ಷಸರ, ತೃತೀಯ ಭಾಗಂ=ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು, ಅಕ್ಷಿಣೋತ್=ನಾಶಮಾಡಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ. — ಪುನಃ ಮಾರುತಿಯು, ರಾವಣನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಋದ್ರಬಲದಿಂದ ಮರಿಸಿಬಂದ ಏಳುಜನ ಮಂತ್ರಿ ಕುಮಾರರನ್ನೂ ಪಾದ ದಿಂದ ತಿಕ್ಕಿ ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಸೈನ್ಯದ ಮುಂದೆ ಯುದ್ಧಮಾಡತಕ್ಕ ಬಲಿಷ್ಟರಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಂದು ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲಿನ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅನೌಪಮಂ ಹರೀರ್ಬಲಂ ನಿಶಮ್ಯರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪಃ |

ಕುಮಾರಮುಕ್ತನಾತ್ಮನಃ ಸಮಂಸುತಂ ನ್ಯಯೋಜಯತ್ ||೨೪||

ಅರ್ಥ.— ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪಃ=ರಾವಣನು, ಅನೌಪಮಂ=ಅತುಲವಾದ, ಹರೀಃ=ಕಪಿಯ, ಬಲಂ-ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು, ನಿಶಮ್ಯ=ಕೇಳಿ, ಅತ್ಮನಃ=ತನಗೆ, ಸಮಂ=ಬಲದಿಂದ ಸಮಾನನಾದ, ಸುತಂ=ತನ್ನ ಮಗನಾದ, ಕುಮಾರಮುಕ್ತಂ-ಅಕ್ಷಕುಮಾರನನ್ನು, ನ್ಯಯೋಜಯತ್=ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ನಿಯಮಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾವಣನು ಪರಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಮನಾದ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಅಕ್ಷಕುಮಾರನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸರ್ವಲೋಕ ಸಾಕ್ಷಿಣಃ ಸುತಂ ಶರೈರ್ವವರ್ಷಹ |

ಶಿಶೈರ್ವರಾಸ್ತ್ರ ಮಂತ್ರಿತೈರ್ನಚೈನ ಮಭ್ಯ ಚಾಲಯತ್ ||೨೫||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ-ಅಕ್ಷನು, ಸರ್ವಲೋಕ ಸಾಕ್ಷಿಣಃ=ಅಂತರ್ಯಾಮಿತ್ಯದಿಂದ ಸರ್ವಲೋಕ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ವಾಯುದೇವರ, ಸುತಂ=ಮಕ್ಕಳಾದ ಮಾರುತಿಯನ್ನು, ಶಿಶೈಃ=ಶಿಶುಗಳಾದ, ವರಾಸ್ತ್ರ ಮಂತ್ರಿತೈಃ = ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಸ್ತ್ರಮಂತ್ರದಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿತವಾದ, ಶರೈಃ=ಬಾಣಗಳಿಂದ, ವವರ್ಷಹ=ಮಳೆಗರೆದನು. ಆದರೂ ಅವು, ಏನಂ=ಹನುನಂತದೇವರನ್ನು, ನಾಭ್ಯ ಚಾಲಯತ್=ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಅಕ್ಷನು, ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಗಳಾಗಿ ಸಕಲರ ಕರ್ಮಕ್ಕೂ ಸಾಕ್ಷಿಭೂತರಾದ ವಾಯುದೇವರ ಪುತ್ರರ ಮೇಲೆ ಆಮೋಘವಾದ ಮಂತ್ರಪೂರಿತ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಮಳೆಗರೆದನು. ಆದರೂ ಆ ಮಾರುತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸದೇ ಹೋದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸಮಂಡಮಧ್ಯಕಾಸುತಂ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ರಾವಣೋಪಮಂ ||

ತ್ವತೀಯ ಏಷಜಾಂಶಕೋ ಬಲಸ್ಯ ಹೀತ್ಯಚಿಂತಯತ್ ||೨೬||

ಅರ್ಥ.— ಸಃ=ಮಾರುತಿಯು, ಮಂಡಮಧ್ಯಕಾಸುತಂ-ಮಂಡೋಪರಿಯ ಮಗನಾದ, ರಾವಣೋಪಮಂ=ಬಲದಲ್ಲಿ ರಾವಣನಿಗೆ ಸಮನಾದ

ಅಕ್ಷನನ್ನು, ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ=ನೋಡಿ, ಏಷಃ-ಈ ಅಕ್ಷನು, ಬಲಸ್ಯ=ರಾವಣನ ಬಲಕ್ಕೆ, ತೃತೀಯಾಂಶಕಃ=ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗವು, ಇತಿ=ಎಂದು, ಆಚಿಂತಯತ್=ಯೋಚಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಹನುಮಂತದೇವರು ಮಂಡೋದರಿಯ ಮಗನಾದ ಅಕ್ಷನನ್ನು ನೋಡಿ ಇವನು ರಾವಣನ ಬಲಕ್ಕೆ ಸಮನು, ಮತ್ತು ರಾವಣನು ಒಂದು, ಇಂದ್ರಜಿತು ಎರಡು, ಅಕ್ಷ ಮೂರು, ಈ ರೀತಿ ರಾವಣನ ಬಲಕ್ಕೆ ಈ ಅಕ್ಷನು ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗವು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು.

ಅವತಾರಿಕೆ.—ತರುವಾಯ ಹನುಮಂತದೇವರು ಅಕ್ಷನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನಿಷ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏನೆಂದರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ || ನಿಧಾರ್ಯ ಏವರಾವಣಃ ಸರಾಘವಾಯನಾನ್ಯಥಾ |
ಯದೀಂದ್ರಜನ್ಮಯಾಹತೋ ನಚಾಸ್ಯ ಶಕ್ತಿರೀಕ್ಷ್ಯತೇ ||೨೭||

ಅರ್ಥ.—ಸಃರಾವಣಃ=ಆ ರಾವಣನು ರಾಘವಾಯ=ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಗೋಸ್ವರ, ನಿಧಾರ್ಯಏವ=ಬಿಡಲ್ಪಡತಕ್ಕವನೇ, ನಾನ್ಯಥಾ = ಬೇರೆಯಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ (ರಾಮನ ವಿನಃ ಇತರರಿಂದ ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕವನಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವ) ಯದಿ=ಒಂದು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಇಂದ್ರಜಿತ್-ಇಂದ್ರಜಿತುವು, ಮಯಾ=ನನ್ನಿಂದ, ಹತಶ್ಚೇತ್-ಸಂಹೃತನಾದರೆ, ಅಸ್ಯ-ಈ ಇಂದ್ರಜಿತುವಿನ, ಶಕ್ತಿಃ =ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಶಾರೀರ ಬಲವು, ನೇಕ್ಷ್ಯತೇ-ನಮ್ಮವರಿಂದ ನೋಡಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ರಾವಣನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದಲೇ ಸಂಹೃತನಾಗತಕ್ಕವನು, ಇಂದ್ರಜಿತುವನ್ನು ನಾನು ಸಂಹರಿಸಿದರೆ ಅವನ ಅಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ ದೇಹ ಬಲ ಇವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಪಿಗಳು ನೋಡಲವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ || ಅತಸ್ತಯೋಃ ಸಮೋ ಮಯಾ ತೃತೀಯ ಏಷಹನ್ಯತೇ |
ವಿಚಾರ್ಯ ಚೈವಮಾಶುತಂಪದೋಃ ಪ್ರಗೃಹ್ಯ ಪುಷ್ಪನೇ ||೨೮||

ಅರ್ಥ.—ಏಷಃ=ಇವನು, ತೃತೀಯಃ=ಮೂರನೆಯವನು, ತಯೋಃ =ರಾವಣೇಂದ್ರಜಿತುಗಳಿಗೆ, ಸಮಃ=ಸಮಾನನು, ಅತಃ=ಅದ್ದರಿಂದ, ಮಯಾ-ನನ್ನಿಂದ, ಹನ್ಯತೇ=ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ, ಏವಂ - ಹೀಗೆಂದು,

ವಿಚಾರ್ಯಚ=ಆಲೋಚಿಸಿಯೇ, ಆಶ=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ತ್ವಂ=ಅಕ್ಷನನ್ನು,
ಸದೇನೇ-ಕಾಲುಗಳನ್ನು, ಪ್ರಗೃಹ್ಯ=ಹಿಡಿದು, ಪುಪ್ಲುವೇ=ಹಾರಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಈ ಅಕ್ಷನು ರಾವಣನ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದವನು.
ರಾವಣ, ಇಂದ್ರಜಿತು ಇವರಿಗೆ ಸಮಾನನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನನ್ನು ನಾನು
ಸಂಹರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅವನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸ ಚಕ್ರವರ್ಧ್ಯನಾತುರಂ ವಿಧಾಯ ರಾವಣಾತ್ಮಜಂ |
ಅಪೋಥಯದ್ಧರಾತಲೇ ಕ್ಷಣೇನ ಮಾರುತೀತನಃ ||೨೯||

ಅರ್ಥ.—ಮಾರುತೀತನಃ=ವಾಯುಪುತ್ರನಾದ, ಸಃ=ಹನುಮಂತ
ನು, ರಾವಣಾತ್ಮಜಂ=ರಾವಣನ ಪುತ್ರನನ್ನು, ಚಕ್ರವರ್ತ್ = ಕುಂಬಾರನ
ಚಕ್ರದಂತೆ, ಭ್ರಮಾತುರಂ-ತಿರುಗುವುದರಿಂದ, ದುಃಖಿತನನ್ನಾಗಿ, ವಿಧಾಯ
ಮಾಡಿ, ಕ್ಷಣೇನ=ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ, ಧರಾತಲೇ=ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ, ಅಪೋ
ತಯತ್-ಒಗೆದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ-ಹನುಮಂತನು ಅಕ್ಷನನ್ನು ಗರಗರನೆ ತಿರುಗಿಸಿ ದುಃಖವ
ನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ನೆಲದಮೇಲೆ ಒಗೆದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ವಿಚೂರ್ಣತೇ ಧರಾತಲೇ ನಿಜೇಸುತೇ ಸರಾವಣಃ |
ನಿಶಮ್ಯಶೋಕ ತಾಪಿತಸ್ತದಗ್ರಜಂ ಸಮಾದಿಶತ್ ||೩೦||

ಅರ್ಥ.—ಸರಾವಣಃ=ಆ ರಾವಣನು, ನಿಜೇ-ತನ್ನ, ಸುತೇ-ಕುಮಾರ
ನು, ಧರಾತಲೇ-ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ, ವಿಚೂರ್ಣತೇಸತಿ-ಹನುಮಂತನಿಂದ
ಅಂಗಭಂಗವಾಗಿ ಸಾಯಲಾಗಿ, ಅದನ್ನು, ನಿಶಮ್ಯ=ಕೇಳಿ, ಶೋಕತಾಪಿತಃ
=ದುಃಖದಿಂದ ತಪ್ಪನಾಗಿ, ತದಗ್ರಜಂ=ಅವನ ಅಣ್ಣನಾದ ಇಂದ್ರಜಿತುವನ್ನು
ಸಮಾದಿಶತ್=ಹನುಮಂತನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಮಾಡೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಅಕ್ಷನು ಸತ್ತದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾವಣನು ಶೋಕ ತಪ್ಪನಾಗಿ
ಅವನನ್ನು ಅಣ್ಣನಾದ ಇಂದ್ರಜಿತುವನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಥೇಂದ್ರಜಿನ್ಮ ಹಾಶರೈವರಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪ್ರಯೋಜಿತೈಃ |
ತತಕ್ಷ್ವ ನಾನರೋತ್ತಮಂ ನಚಾಶ ಕದ್ವಿಚಾಲನೇ ||೩೧||

ಅರ್ಥ.— ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಇಂದ್ರಜಿತ್=ಇಂದ್ರಜಿತುವು, ವರಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪ್ರಯೋಜಿತೈಃ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಸ್ತ್ರಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಮಹಾಶರೈಃ-ಪ್ರಬಲವಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ, ನಾನರೋತ್ತಮಂ=ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನು, ತತಕ್ಷ್ವ=ಹೊಡೆದನು. ವಿಚಾಲನೇಚ-ಹನುಮಂತನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲೂ ಕೂಡ, ನಾಶಕತ್=ಶಕೃವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಇಂದ್ರಜಿತುವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಮಹಾಬಾಣಗಳನ್ನು ಮಾರುತಿಯವೇಲೆ ಬಿಟ್ಟರೂ ಅವು ಮಾರುತಿಯನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸಮರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಥಾಸ್ತ್ರ ಮುತ್ತಮಂ ನಿಧೇರ್ಯುಯೋಜ ಸರ್ವದುಃ ಸಹಂ |
ಸತೇನ ತಾಡಿತೋ ಹರಿವ್ಯ ಚಿಂತಯನ್ನಿ ರಾಕುಲಃ ||೩೨||

ಅರ್ಥ.— ಅಥ-ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಸಃ-ಇಂದ್ರಜಿತುವು, ಸರ್ವದುಃಸಹಂ ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಸಹಿಸಲಶಕ್ಯವಾದ, ಉತ್ತಮಂ=ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ನಿಧೇಃ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಸಂಬಂಧವಾದ, ಅಸ್ತ್ರಂ=ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಯುಯೋಜ=ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು, ತೇನ=ಆ ಅಸ್ತ್ರದಿಂದ, ತಾಡಿತಃ=ಹೊಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ, ನಿರಾಕುಲಃ=ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ದುಃಖವಿಲ್ಲದಿರುವ, ಹರಿಃ=ಹನುಮಂತ ದೇವರು, ವ್ಯಚಿಂತಯತ್-ಈ ರೀತಿ ಆಲೋಚಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಇಂದ್ರಜಿತುವು ಋದ್ರೇಂದ್ರಾದಿಗಳೂ ಸಹಿಸಲಾರದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮಾರುತಿಯವೇಲೆ ಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಅಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ದುಃಖವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ತಾನು ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಮಯಾ ವರಾವಿಲಂಘಿತಾಹ್ಯನೇಕಶಃ ಸ್ವಯಂಭುವಃ |
ಸಮಾನನೀಯಏವ ಮೇತತೋತ್ರಮಾನಯಾನ್ಯುಹಂ ||೩೩||

ಅರ್ಥ.— ಮಯಾ-ನನ್ನಿಂದ, ಸ್ವಯಂಭುವಃ-ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ, ವರಾಃ =ವರಗಳು, ಅನೇಕಶಃ=ಅನೇಕಾವರ್ತಿ, ವಿಲಂಘಿತಾಃ=ನನ್ನಿಂದ ಸಂಹೃತ ರಲ್ಲದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಂದು ನಾಶಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ. ಯಸ್ಮಾತ್-ಯಾವ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ಸಬ್ರಹ್ಮಾ-ಆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಮಯಾ-ನನ್ನಿಂದ, ಮಾನನೀಯಃ=ಮರ್ಯಾದಾರ್ಹನೋ, ತತಃ=ಆ ಕಾರಣದ್ದೆಶೆಯಿಂದ, ಅತ್ರ ಯಾ=ಇಂದ್ರಜಿತುವು ಬಿಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ ದಲ್ಲಿ, ಅಹ=ನಾನು, ಮಾನಯಾ ಮಿ=ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೇ ಮರ್ಯಾದೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಬ್ರಹ್ಮನ ವರದಿಂದ ಅವಧ್ಯರಾದ ಅನೇಕ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಂದು ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮನ ವರಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಬ್ರಹ್ಮನು ನನ್ನಿಂದ ಮರ್ಯಾದಾರ್ಹನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಂದ್ರಜಿತು ಬಿಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಇಮೇಚ ಕುರ್ಯುರತ್ರಕಿಂ ಪ್ರಹೃಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸಾಂಗಣಾಃ |

ಇತಿಹಲಕ್ಷ್ಯಮೇವನು ಶರಾವಣಶ್ಚ ದೃಶ್ಯತೇ ||೪||

ಅರ್ಥ.— ಅತ್ರ=ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಇಮೇ ಚ=ಇಲ್ಲಿ ಶೇರಿರುವ, ಪ್ರಹೃಷ್ಟರಾಕ್ಷಸಾಂಗಣಾಃ-ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ ರಾಕ್ಷಸ ಸಮೂಹವಾದರೂ, ಕಿಂಕುರ್ಯುಃ=ಏನು ಮಾಡಿಯಾರು? (ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರ ಯೋಜನಾಂತರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಇಹ=ಇಲ್ಲಿ, ಮೇ=ನನಗೆ, ಲಕ್ಷ್ಯಂ ನೋಡಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವು, ಶರಾವಣವು=ಶರಾವಣನು ತಾನೇ, ಸಃ=ಅವನು, ದೃಶ್ಯತೇಚ-ನೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ, ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮರ್ಯಾದೆಮಾಡಿ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಬಿದ್ದರೆ ಈ ರಾಕ್ಷಸ ಸಮೂಹವು ಸಂತೋಷಹೊಂದಿ ನನ್ನನ್ನು ಏನುಮಾಡಿ ಯಾರು? ಅಂದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಇವರು ಶಕ್ತರಲ್ಲ. ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆವದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡುವದು ಒಂದಲ್ಲದೆ ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದಿರುವೆನೋ ಆ ಶರಾವಣ ನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವದು.

ಶ್ಲೋಕ || ಇದಂ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ಬದ್ಧವತ್ಸಿ ತಂ ಕಪೀಂದ್ರಮಾರುತೇ |
ಬಬಂಧುರನ್ಯಸಾಶಕ್ಯಃ ಜಗಾಮುಚಾಸ್ತ್ರಮಸ್ಯ ತತ್ ||೩೫||

ಅರ್ಥ.— ಇದಂ=ಈ ಎರಡು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು, ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ=ಯೋಚಿಸಿ ಬದ್ಧವತ್-ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದವರೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ತಿತಂ=ಇರುವ, ಕಪೀಂದ್ರಂ=ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನು, ತೇ=ಆ ರಾಕ್ಷಸರು, ಆಶು=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಅನ್ಯಪಾಶ ಕ್ಯಃ=ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರ ಪಾಶಗಳಿಂದಲೂ, ಬಬಂಧುಃ=ಕಟ್ಟಿದರು. ಅಸ್ಯ-ಇಂದ್ರಜಿತುವಿನ, ತದಸ್ತ್ರಂ=ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವು, ಜಗಾಮು=ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೋಯಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಎರಡು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಿ ಹನುಮಂತದೇವರು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದವರಂತೆ ನಿಲ್ಲಲು ರಾಕ್ಷಸರು ಇತರ ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಇದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವು, ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಥ ಪ್ರಗೃಹ್ಯ ತಂ ಕಪಿಂ ಸಮೀಪ ಮಾನಯಂಶ್ಚ ತೇ |
ನಿಶಾಚರೇಶ್ವರಸ್ಯ ತಂ ಪ್ರಹೃಷ್ಟವಾನ್ಸ ರಾವಣಃ ||೩೬||

ಅರ್ಥ.— ಅಥ=ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ತೇ=ರಾಕ್ಷಸರು, ತಂಕಪಿಂ=ಆ ಕಪಿಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನು, ಪ್ರಗೃಹ್ಯ=ಹಿಡಿದು, ನಿಶಾಚರೇಶ್ವರಸ್ಯ=ರಾವಣನ, ಸಮೀಪಂ=ಸಮೀಪವನ್ನು ಕುರಿತು, ಅನಯಂಶ್ಚ=ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರಷ್ಟೆ ! ಪ್ರಹೃಷ್ಟವಾಃ-ಸಂತುಷ್ಟನಾದ, ಸರಾವಣಃ=ಆ ರಾವಣನು, ತಂ=ಆ ಕಪಿಯನ್ನು (ಪ್ರಪ್ರಚ್ಛ=ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.)

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ರಾಕ್ಷಸರು ಮಾರುತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ರಾವಣನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಇವನನ್ನು ಕಂಡು ರಾವಣನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಕಪಿಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಕಪೇ ಕುತೋಸಿ ಕಸ್ಯವಾಕಿಮರ್ಥಮಿಾ ದ್ಯಶಂ ಕೃತಂ |
ಇತಿರಿತಃ ಸಚಾವದತ್ತಣಮ್ಯ ರಾಮಮಿಾಶ್ವರಂ ||೩೭||

ಅರ್ಥ.—ಕಪೇ=ಎಲೈ ಕೋಡಗನೇ, ತ್ವಂ=ನಿನ್ನ, ಕುತಃ=ಯಾವ ದ್ವೀಪದಿಂದ, ಅಸಿ=ಬಂದಿರುತ್ತೀ ? ಕಸ್ಯವಾ-ಯಾರ ದೂತ, ಈದೃಶಂ-ವನಭಂಗ ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಹಾರ ರೂಪವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಕಿಮಿರ್ಥಂ=ಎನು ಕಾರಣ, ಕೃತಂ-ಮಾಡಿಧ್ಧೀ ? ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ಈರಿತಃ=ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಲ್ಪಟ್ಟ, ಸಚ-ಹನುಮಂತನೇವರು, ಈಶ್ವರಂ=ತನಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ರಾಮಂ=ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರನ್ನು, ಪ್ರಣಮ್ಯ=ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅವದತ್-ಹೇಳಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ರಾವಣನು ಮಾರುತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ ಎಲಾ ಕೋಡಗನೇ ? ಯಾವ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಬಂದೆ ? ನೀನು ಯಾರ ದೂತಾ ? ವನಭಂಗವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿದೆ ? ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಂದದ್ದೇಕೆ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಹನುಮಂತದೇವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿಯೂ ತನಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ರಾವಣನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅನ್ಯಹಿದೂತಮಾಗತಂ ದುರಂತವಿಕ್ರಮಸ್ಯಮಾಂ | ರಘೋತ್ತಮಸ್ಯ ಮಾರುತಿಂ ಕುಲಕ್ಷಯೇತವೇಶ್ವರಂ ||೩೮||

ಅರ್ಥ.—ಮಾರುತಿಯು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ.—ದುರಂತವಿಕ್ರಮಸ್ಯ=ಮೇರೆ ಇಲ್ಲದ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ, ರಘೋತ್ತಮಸ್ಯ = ರಘುಕುಲ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ, ದೂತಂ=ದೂತನನ್ನಾಗಿಯೂ, ತವ=ನಿನ್ನ, ಕುಲಕ್ಷಯೇ=ವಂಶನಾಶ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಈಶ್ವರಂ-ಸಮರ್ಥನನ್ನಾಗಿಯೂ, ಆಗತಂ=ಬಂದಿರತಕ್ಕ, ಮಾಂ=ನನ್ನನ್ನು, ಮಾರುತಿಂ-ಮರುತ್ತುತ್ರನಾಗಿ, ಅನ್ಯಹಿ=ತಿಳಿ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮಾರುತಿಯು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.—ಎಲಾ ರಾವಣಾ ! ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ನಾನು ಅಪಾರಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ದೂತನು. ವಾಯು ಕುಮಾರನು. ನಿನ್ನ ವಂಶನಾಶಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನು. ಎಂದು ತಿಳಿ.

ಶ್ಲೋಕ || ನಚೇತ್ವದಾಸ್ಯಸಿತ್ವರನ್ನಘೋತ್ತಮ ಪ್ರಿಯಾಂ ತದಾ | ಸಪುತ್ರ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವೋ ವಿನಾಶಮಾಶುಯಾಸ್ಯಸಿ ||೩೯||

ಅರ್ಥ.—(ರಾವಣಾ) ತ್ವಂ=ನೀನು, ತ್ವದ್=ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ಕೂಡಲೆ, ರಘೂತ್ತಮಪ್ರಿಯಂ=ಶ್ರೀರಾಮನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು, ಪ್ರದಾಸ್ಯ ಸಿನಚೇತ್=ರಾಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ, ತದಾ=ಆವಾಗ, ಸಪುತ್ರ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವಃ=ನುಕ್ಕಳು ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂಧುಗಳಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ, ವಿನಾಶಂ=ನಾಶವನ್ನು, ಅಶು=ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ, ಯಾಸ್ಯ ಸಿ=ಹೊಂದುತ್ತೀ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಎಲಾ ರಾವಣಾ ! ನೀನು ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಮಾಡದೇ ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಬಾಂಧವರೊಡನೆ ಜಾಗ್ರತೆ ನಾಶಹೊಂದುತ್ತೀ.

ಶ್ಲೋಕ || ನ ರಾಮಬಾಣ ಧಾರಣೇ ಕ್ಷಮಾಃ ಸುರೇಶ್ವರಾ ಅಪಿ || ವಿರಿಂಚ ಶರ್ವಪೂರ್ವಕಾಃ ಕಿಮುತ್ಸಮಲ್ಪ ಸಾರಕಃ ||೪೦||

ಅರ್ಥ.—ವಿರಿಂಚಶರ್ವಪೂರ್ವಕಾಃ-ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರರೇ ಮೊದಲಾದ, ಸುರೇಶ್ವರಾಅಪಿ=ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರೂ ಕೂಡ, ರಾಮಬಾಣಧಾರಣೇ = ನಮ್ಮ ರಾಮನ ಬಾಣದ ಹೊಡೆತವನ್ನು ಸಹಿಸಲು, ನಕ್ಷಮಾಃ-ಶಕ್ತರಲ್ಲ. ಅಲ್ಪ ಸಾರಕಃ=ಪರಾಕ್ರಮ ಹೀನನಾದ, ತ್ವಂ=ನೀನು, ಕಿಮು=ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರದ ವನು (ಅಂದರೆ ನೀನು ಸಹಿಸಲಾರಿ.)

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೇ ರಾಮಬಾಣದ ಹೊಡೆತವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಪನಾದ ನೀನು ರಾಮನನ್ನು ಕೆಣಕಿ ಬಮಕುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ || ಪ್ರಕೋಪಿತಸ್ಯ ತಸ್ಯಕಃ ಪುರಸ್ಥಿತಾಕ್ಷವೋಭವೇತ್ | ಸುರಾಸು ರೋರುಗಾದಿಕೇ ಜಗತ್ಯ ಚಿಂತ್ಯಕರ್ಮಣಃ ||೪೧||

ಅರ್ಥ.— ಅಚಿಂತ್ಯಕರ್ಮಣಃ-ಯೋಚಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯನಾದ ಕಾರ್ಯವುಳ್ಳ, ಪ್ರಕೋಪಿತಸ್ಯ-ಕೋಪಯುಕ್ತನಾದ, ತಸ್ಯ=ಆ ಶ್ರೀರಾಮನ, ಪುರಃ-ಮುಂದೆ, ಸ್ಥಿತಾ-ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ, ಸುರಾಸುರೋರುಗಾದರೇ=ದೇವತೆಗಳು, ದೈತ್ಯರು, ಸರ್ಪಗಳು, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ, ಜಗತೀ-ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ, ಕಃ-ಯಾರು, ಕ್ಷಮಃ=ಶಕ್ತರು, ಭವೇತ್=ಆದಾರು ?

ತಾತ್ಪರ್ಯ.- ಯೋಚಿಸುವದಕ್ಕೂ ಆಗದಂಥಾ ವ್ಯಾಪಾರವುಳ್ಳ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕೋಪಯುಕ್ತನಾದರೆ ಅವನೆದುರಗಡೆ ನಿಲ್ಲಲು, ಸುರದೈತ್ಯ ಸರ್ಪ ಇವರೇ ಮೊದಲಾಗಿವುಳ್ಳ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವನು ತಾನೇ ಸಮರ್ಥನು? ಅಂದರೆ ಯಾರೂ ನಿಲ್ಲಲಾರರೆಂದರ್ಥ.

ಶ್ಲೋಕ || ಇತಿರಿತೇವಧೋದ್ಯತಂ ನಿವಾರಯದ್ವಿಭೀಷಣಃ || ಸಪ್ತಚ್ಛದಾಹ ಕರ್ಮಣಿನ್ಯಯೋಜಯನ್ನಿಶಾಚರಾಃ ||೪೩||

ಅರ್ಥ.- ಇತಿ= ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಯಾರಿತಿ ಸತಿ= ಹನುಮಂತನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ವಧೋದ್ಯತಂ= ಹನುಮಂತನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಉದ್ಯೋಗವುಳ್ಳ ರಾವಣನನ್ನು, ವಿಭೀಷಣಃ= ವಿಭೀಷಣನು, ನಿವಾರಯತು= ತಡೆದನು. ಸಃ= ಆ ರಾವಣನು, ಪುಚ್ಛದಾಹ ಕರ್ಮಣಿ= ಹನುಮಂತನ ಬಾಲಸುಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ, ನಿಶಾಚರಾಃ= ರಾಕ್ಷಸರುಗಳನ್ನು, ನ್ಯಯೋಜಯತು= ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.- ಹನುಮಂತನು ರಾವಣನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ ರಾವಣನನ್ನು ನಿಾಕರಿಸಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಪದಿಂದ ಈ ಕೋಡಗವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವು, ನೀತಿಯನ್ನು ಬಲ್ಲ ವಿಭೀಷಣನು ದೂತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ರಾಜಧರ್ಮವಲ್ಲವೆಂದು ತಡೆದನು. ಆಗ ರಾವಣನು ಹನುಮಂತನ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ತೈಲದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿಸಲು ತನ್ನ ರಾಕ್ಷಸ ಭೃತ್ಯರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಥಾಸ್ಯ ವಸ್ತ್ರಸಂಚಯೈಃ ಪಿಧಾಯ ಪುಚ್ಛಮಗ್ನಯೇ | ದದುರ್ದದಾಹನಾಸ್ಯತನ್ನರುತ್ಸಖೋಹುತಾಶನಃ ||೪೩||

ಅರ್ಥ.- ಅಥ= ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಅಸ್ಯ= ಈ ಹನುಮಂತನ, ಪುಚ್ಛಂ= ಬಾಲವನ್ನು, ವಸ್ತ್ರಸಂಚಯೈಃ= ವಸ್ತ್ರ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ, ವಿಧಾಯ- ಸುತ್ತಿ ಅಗ್ನಯೇ= ಅಗ್ನಿಗೋಸ್ಕರ, ದದುಃ= ಕೊಟ್ಟರು. ಯಿತಃ- ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಹುತಾಶನಃ= ಅಗ್ನಿಯು, ಮರುತ್ಸಖಃ - ವಾಯುದೇವರ ಸ್ನೇಹಿತನೋ, ತತಃ= ಆ ಕಾರಣದ ದೆಶೆಯಿಂದ, ತತ್ಪುಚ್ಛಂ= ಆ ಹನುಮಂತನ ಬಾಲವನ್ನು, ನದದಾಹ - ಸುಡಲಿಲ್ಲ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ರಾವಣನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ರಾಕ್ಷಸರು ವಸ್ತ್ರ ಸಮೂಹಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧವಾದ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಅಗ್ನಿ ಸಂಬಂಧ ನೈಫ಼ಿ ಉಂಟಿ ಅಂದರೆ ಅಗ್ನಿಯು ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ್ದರಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಸಂಬಂಧ ಶಿಖಿಯೂ ಸಹಾ ಆಗಲಿಲ್ಲ—ಸುಡಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ವಿಚಾರ ಅರ್ಷರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ “ ಸೀತಾಯಾಶ್ಚಾನ್ಯಶಂಶೇನ ತೇಜಸಾ ರಾಘವಸ್ಯಚ ಪಿತುಶ್ಚಮಮ ಸರ್ಜ್ಞೇನನಮಾಂದಹತಿಸಾವಕಃ ” ಸೀತಾದೇವಿಯ ದಯದಿಂದಲೂ, ಶ್ರೀರಾಮನ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ಅಗ್ನಿಯು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಸ್ನೇಹಿತನಾದುದರಿಂದಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಸುಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹನುಮಂತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಅವತಾರಿಕೆ.— ಹನುಮಂತನು ಮಹಾ ಶಕ್ತನು ರಾಕ್ಷಸರ ಈ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಿದನಂದರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || ಮಮರ್ಷ ಸರ್ವಚೇಷ್ಟಿತಂ ಸರಾಕ್ಷಸಾಂ ನಿರಾಮಯಃ ಬಲೇದ್ಧತ
ಶ್ಚ ಕೌತುಕಾತ್ಪದನ್ಧನೇವತಾಂ ಶುರೀಂ ||೪೪||

ಅರ್ಥ.— ಬಲೇದ್ಧತಃ=ಬಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ, ನಿರಾಮಯಃ= ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಭೇದಭೇದಾದಿ ದುಃಖವಿಲ್ಲದ, ಸಃ=ಆ ಹನುಮಂತದೇವರು ಕೌತುಕಾತ್=ಸಂತೋಷದಿಂದ, ತಾಂಪುರೀಂ=ಆ ಲಂಕಾಪುರಿಯನ್ನು, ಪ್ರದಗ್ಧಮೇವ=ಸುಡಬೇಕೆಂತಲೇ, ರಾಕ್ಷಸಾಂ=ರಾಕ್ಷಸರುಗಳ, ಸರ್ವಚೇಷ್ಟಿತಂ=ಹೂಡೆಯುವುದು, ಬಾಲಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತುವುದು ಇವೇ ನೋಡಲಾದ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು, ಮಮರ್ಷ=ಸಹಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಬಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ್ದರಿಂದ ಭೇದಭೇದಾದಿ ದುಃಖವಿಲ್ಲದವರಾದ ಹನುಮಂತದೇವರು ರಾಕ್ಷಸರ ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಹಿಸಿದರು? ಅಂದರೆ, ಈ ಲಂಕಾಪುರಿಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸಹಿಸಿದರು. ಅರ್ಷರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ “ ರಾಮನ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿಯೇ ರಾಕ್ಷಸರ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ದಹಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ” ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ || “ ಕಿಂತು ರಾಮಸ್ಯ ಸ್ತ್ರೀತ್ಯರ್ಥಂ ವಿಷಹಿಷ್ಯೇದಮಾದ್ಯತಂ
 ದದಾಹಚಾಖಿಲಾಂ ಪುರೀಂ ಸ್ವಪುಚ್ಛಗೇನವಹ್ನಿನಾ | ಕೃತಿಸ್ತು ವಿಶ್ವ
 ಕರ್ಮಣೋಪ್ಯದಹ್ಯತಾಸ್ಯ ತೇಜಸಾ ||೪೫||

ಅರ್ಥ— ಸ್ವಪುಚ್ಛಗೇನ-ತಮ್ಮ ಬಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ, ವಹ್ನಿನಾ=ಅಗ್ನಿಯಿಂ
 ದ, ಅಖಿಲಾಂ=ಸಮಸ್ತೈಶ್ಚರ್ಯ ಸಹಿತವಾದ, ಪುರೀಂ=ಲಂಕಾನಗರ
 ವನ್ನು, ದದಾಹಚ=ಸುಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಕೃತಿಸ್ತು=ಲಂಕಾನಿರ್ಮಾಣ ಕೆಲಸ
 ವಾದರೋ, ವಿಶ್ವಕರ್ಮಣೋಽಪಿ=ದೇವಬಡಗಿಯಾದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನದಾದರೂ
 ಅಸ್ಯ-ಹನುಮಂತದೇವರ, ತೇಜಸಾ=ತೇಜೋವಿಶೇಷದಿಂದ, ಅಸಹ್ಯತ-
 ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಮಾರುತಿಯು ತಮ್ಮ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಸಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯಿಂ
 ದಲೇ ಸಕಲೈಶ್ಚರ್ಯ ಯುಕ್ತವಾದ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ವಹಿಸಿದರು. ಲಂ
 ಕಾನಗರಿಯು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸುಡುವ
 ಶಕ್ತಿ ಅಗ್ನಿಗುಂಟೆ ಅಂದರೆ-ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಮಾರುತಿಯ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ
 ದಗ್ಧವಾಯಿತು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸುವರ್ಣ ರತ್ನಕಾರಿತಾಂ ಸರಾಕ್ಷ್ಯಸೋತ್ತಮೈಃ ಸಹ | ಪ್ರದಹ್ಯ ಸ
 ವರ್ತಃ ಪುರೀಂ ಮುದಾನ್ವಿತೋಜಗರ್ಜಚ ||೪೬||

ಅರ್ಥ.— ಸುವರ್ಣರತ್ನಕಾರಿತಾಂ=ಬಂಗಾರ, ರತ್ನ ಇವುಗಳಿಂದ
 ನಿರ್ಮಿತವಾದ, ರಾಕ್ಷಸೋತ್ತಮೈಃಸಹ=ರಾಕ್ಷಸ ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ. ಸಹಿತ
 ವಾದ, ಸರ್ವತಃ-ಸಮಸ್ತವಾದಂಥಾ, ಪುರೀಂ = ಲಂಕಾನಗರಿಯನ್ನು,
 ಪ್ರದಹ್ಯ=ಸುಟ್ಟು, ಮುದಾನ್ವಿತಃ=ಸಂಶೋಷಭರಿತವಾದಂಥಾ, ಸಃ=
 ಹನುಮಂತದೇವರು, ಜಗರ್ಜಚ=ಸಿಂಹನಾದವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮಾರುತಿಯು, ಚಿನ್ನ, ದತ್ತ ಇವುಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸ ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಸಹಿತವಾದ ಲಂಕಾನಗರಿಯನ್ನು ಸಮಗ್ರ ದಹಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಿಂಹನಾದಮಾಡಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಸರಾವಣಂ ಪುತ್ರಕಂ ತೃಣೋಪಮಂ ವಿಧಾಯಚ | ತಯೋಃ ಪ್ರ ಪಶತೋಃ ಪುರೀಂ ವಿಧಾಯ ಭಸ್ಮಸಾದ್ಯಯಾ ||೪೭||

ಅರ್ಥ.—ಸಪುತ್ರಕಂ=ಪುತ್ರನಿಂದ ಸಹಿತನಾದ, ರಾವಣಂ=ರಾವಣನನ್ನು, ತೃಣೋಪಮಂ=ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ, ವಿಧಾಯ=ಮಾಡಿ, ಚ ಮತ್ತು, ಪಃ=ಹನುಮಂತದೇವರು. ತಯೋಃ-ರಾವಣೇಂದ್ರ ಇಂದ್ರಜಿತುಗಳ, ಪ್ರಪಶ್ಯತೋಃ=ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲೇ, ಪುರೀಂ-ಲಂಕೆಯನ್ನು, ಭಸ್ಮಸಾತ್ =ಬೂದಿಯನ್ನಾಗಿ, ವಿಧಾಯ-ಮಾಡಿ, ಯಯಾ-ಹೊರಟರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.— ಪುತ್ರನಿಂದ ಸಹಿತನಾದ ರಾವಣನನ್ನು ತೃಣದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ರಾವಣ ಇಂದ್ರಜಿತುಗಳು ನೋಡುವಂತೆ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಬೂದಿಮಾಡಿ ಹನುಮಂತದೇವರು ಹೊರಟರು.

ಶ್ಲೋಕ || ವಿಲಂಘ್ಯಚಾರ್ಣವಂ ಪುನಃ ಸ್ವಜಾತಿಭಿಃ ಪ್ರಪೂಜಿತಃ | ಪ್ರಭಕ್ಷ್ಯ ವಾನರೇಶಿತುರ್ಮಧು ಪ್ರಭುಂ ಸಮೇಯಿರ್ವಾ ||೪೮||

ಅರ್ಥ.— ಅರ್ಣವಂ=ಸಮುದ್ರವನ್ನು, ಪುನಃ=ಮತ್ತೆ, ವಿಲಂಘ್ಯ ದಾಟಿ, ಸ್ವಜಾತಿಭಿಃ=ಕಪಿಗಳಿಂದ, ಪ್ರಪೂಜಿತಃ=ಪೂಜಿತರಾದ ಹನುಮಂತ ದೇವರು, ವಾನರೇಶಿತುಃ=ಸುಗ್ರೀವನ, ಮಧು-ಮಧುವನ್ನು (ಮಧುವನದ ಲ್ಲಿ ರಸವತ್ತಾದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಧುವನ್ನೂ) ಪ್ರಭಕ್ಷ್ಯ=ಭುಂಜಿಸಿ, ಪ್ರಭುಂ=ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು, ಸಮೇಯಿರ್ವಾ-ಹೊಂದಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಮಾರುತಿಯು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿದುದು ಕಪಿಗ

೨೦ದ ಪೂಜಿತರಾಗಿ ಮಧುವನದಲ್ಲಿನ ಫಲಾದಿಗಳನ್ನು ಭುಂಜಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟುಬಂದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ರಾಮಂ ಸುರೇಶ್ವರಮಗಣ್ಯಗುಣಾಭಿರಾಮಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಸರ್ವಕಪಿ
ವೀರವರೈಃ ಸಮೇತಃ || ಚೂಡಾಮಣಿಂ ಪವನಜಃ ಪದಯೋರ್ನಿ
ಧಾಯ ಸರ್ವಾಂಗ ಕೈಃ ಪ್ರಣತಿಮಸ್ಯ ಚಕಾರಭಕ್ತಾ ||೪೯||

ಅರ್ಥ-— ಸರ್ವಕಪಿವೀರವರೈಃ=ಸಮಸ್ತರಾದ ಕಪಿವೀರಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಸಮೇತಃ=ಕೂಡಿದಂಥ, ಪವನಜಃ=ಹನುಮಂತದೇವರು, ಸುರೇಶ್ವರಂ=ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಅಗಣ್ಯಗುಣಾಭಿರಾಮಂ=ಎಣಿಸಲಶಕ್ಯವಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಮನೋಹರವಾದಂಥ, ರಾಮಂ-ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರನ್ನು, ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ-ಹೊಂದಿ, ಅಸ್ಯ=ರಾಮನ, ಪದಯೋಃ=ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ, ಚೂಡಾಮಣಿ-ಚೂಡಾಮಣಿ ಎಂಬ ಶಿರೋರತ್ನವನ್ನು, ನಿಧಾಯ-ಇಟ್ಟು, ಭಕ್ತಾ=ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಸರ್ವಾಂಗಕೈಃ=ಸಮಸ್ತಾವಯವಗಳಿಂದ, ಪ್ರಣತಿಂ=ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು, ಚಕಾರ=ಮಾಡಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ-— ಸಮಸ್ತ ಕಪಿವೀರಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಯುಕ್ತರಾದ ಹನುಮಂತದೇವರು, ದೇವದೇವನು ಅಪಾರಗುಣ ಸಮುದ್ರನೂ ಆದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಚೂಡಾಮಣಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, (ಉರಸಾ ಶಿರಸಾದೃಷ್ಟಾ ಮನಸ್ಸಾವಚ ಸಾ ತಥಾ, ಪದ್ಭ್ಯಾಂ ಕರಾಭ್ಯಾಂ ಮನುಭ್ಯಾಂ ಪ್ರಣಮೋವ್ರಾಂಗಳ ಈರಿತಃ) ಈ ರೀತಿ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು.

ಶ್ಲೋಕ || ರಾಮೋಪಿನಾನ್ಯದನುದಾತು ಮುಮುಷ್ಯ ಯೋಗ್ಯಮತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿ
ಭರಿತಸ್ಯ ವಿಲಕ್ಷ್ಯ ಕಿಂಚಿತ್ | ಸ್ವಾತ್ಮ ಪ್ರದಾನಮಧಿಕಂ ಪವನಾತ್ಮಜ
ಸ್ಯ ಕುರ್ವಾ ಸಮಾಶ್ಲಿಷದಮು ಪರಮಾಭಿತುಷ್ಟಃ ||೫೦||

ಅರ್ಥ.—ಶ್ರೀರಾಮೋಪಿ=ರಾಮನಾದರೋ, ಅತ್ಯಂತಭಕ್ತಿಭೃತಶ್ಯ-
 ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ, ವವನಾತ್ಮಜಶ್ಯ - ನಾಯು ಪುತ್ರರಾದ,
 ಅನುಷ್ಯ=ಹನುಮಂತದೇವರಿಗೆ, ಅನುದಾತುಂ=ಕೊಡಲು, ಯೋಗ್ಯಂ=
 ವಿಹಿತವಾದದ್ದು, ಅನ್ಯತ್=ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ, ಕಿಂಚಿತ್=ಸ್ವಲ್ಪವೂ, ನ=
 ಇಲ್ಲ. ಇತಿ=ಹೀಗೆಂದು, ವಿಲಕ್ಷ್ಯ=ತೀಕಿದು, ಸ್ವಾತ್ಮಕ್ರದಾಪಂ=ತನ್ನನ್ನೇ
 ಅಥವಾ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಯುಜ್ಯವೇ, ಅಧಿಕಂ=ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆ
 ನ್ನಾಗಿ ಎಣಿಸಿ, ಕುರ್ವಣಸಃ=ಮಾಡತಕ್ಕವನಾಗಿ, ಪರಮಾಭಿಮುಷ್ಯಂ=ಹನು
 ಮಂತದೇವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟವನಾಗಿ, ಅಮುಂ=ಅನುಷ್ಯ, ಸಮಾ
 ಶ್ಲಿಷತ್=ಆಲಿಂಗಿಸಿದರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ.—ಶ್ರೀರಾಮನು ಇತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪುರ್ಣರಾದ ಮಾರುತಿ
 ಯ ಭಕ್ತಿಗೆ ತುಷ್ಯನಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು
 ತಿಳಿದು ತನ್ನನ್ನೇ ದಾನಕೋರೋಗವೆಂಬ ಅಂದದ ಸುಖವನ್ನೂ ಕೊ
 ಡುವುದೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಅಪ್ಪಕ್ಕಿಂತನಾದ
 ದೇಹದ ಆಲಿಂಗನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಭಗವತ್ಪ್ರಾಣಾಚಾರ್ಯ ನಿರೂಪಿತೇ

ಶ್ರೀಮಢಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯಃ

ಶ್ರೀರಾಮಚರಿತೇ ಸುಂದರಕಾಂಡ ಕಥಾ ನಿರೂಪಣಂಗಳ್ಲಿ

ಸಪ್ತವೇದೀಧ್ಯಾಯಃ •

ಶ್ರೀಮಢ ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯದ ಮೂರೇ

ಅಧ್ಯಾಯದ ಕನ್ನಡ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಮುಗಿಯಿತು.

— : ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಪನಣಮಸ್ತು : —

